

Giới thiệu Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert

20 năm trước, đạo gia ở trong một đêm bị sụp đổ

Hai mươi năm sau, đạo gia truyền nhân nhập thể Diệt Yêu Nhập Ma phục đạo

Thiên đạo nếu là có, cũng không biết bản thân chấp pháp, như vậy thì để cho ta tới thay trời chấp pháp.

Cầu vote 10 cuối mỗi chương.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Lời tựa tiểu thuyết: Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn tác giả: Phong Xuy Ngô Đồng

Thiên Hải thành phố, ở vào Hoa Hạ giải đất duyên hải, là một tòa siêu cấp đại đô thị, ở lại nhân khẩu thậm chí đạt được khủng bố 2300 vạn nhiều

Chỗ ngồi này ngăn nắp xinh đẹp trong đại đô thị quang minh cùng hắc ám đồng hành, ban ngày thì người thường thế giới, mà buổi tối, còn lại là yêu ma thiên hạ

Đây là một cái nhân yêu cùng tồn tại thế giới, từ trăm năm trước, Hoa Hạ tam đại Thần Bí Tổ Chức cùng Yêu Tộc liên hợp cùng nhau trấn áp Ma Tộc, một lần hậu nhân yêu chung sống hoà bình trăm năm vẫn duy trì liên tục đến bây giờ

Thiên Hải đại học là Hoa Hạ Vương Triều nổi danh học phủ, vô số người đánh võ đầu đều muốn chen vào

Nam Sơn đường phố, ở vào Thiên Hải đại học phụ cận, lúc này đã là chín giờ tối, đô thị sầm uất Thần Ma Loạn Vũ phi thường náo nhiệt

Nam Sơn đường phố đầu đường, một cái một thân đạo bào màu đen thanh niên nhân, tay trái cầm một khối giản dị vải bạt chiếu bài, tay phải cầm hiện giản dị gấp bàn vuông nhỏ cùng một cái gấp đáng

Nặng nề bị goa thái trên mặt đất, cước bộ không nhẹ không nặng, tựa hồ tốt không chế được bản thân mỗi một phần thể lực

Một đường không nhanh không chậm đi tới, ở sau người trên đường, ở đèn đường chiếu rọi xuống lưu lại một cái thật dài bóng đen

Thanh niên nhân góc cạnh rõ ràng khuôn mặt lại có vẻ phá lệ tuổi trẻ, hai mươi hai hai mươi ba tuổi đáng đáp, tướng mạo anh tuấn, cũng không phải cái loại này khiến nữ nhân chứng kiến liền phạm mê gái đẹp, mà là một loại tràn ngập nam nhân vị đạo kiên cường cùng kiên nghị, khiến người ta khắc sâu ấn tượng

Trong bóng tối, hần diện vô biểu tình chăm chú trên người đạo bào màu đen, mím môi, không nói được một lời đi tới một chỗ đất trống, buông bàn vuông nhỏ cùng vải bạt chiếu bài

Thanh niên nhân mở ra vải bạt chiếu bài đặt ở bàn vuông nhỏ hai bên trái phải, chỉ thấy trên bảng hiệu viết lên: "Đi Thiên Nhai phóng vấn cao nhân lưu lạc giang hồ, Tầm Tiên tung Vắn Thiên đạo đập biến quần sơn không chính xác không lấy tiền!"

Không ngờ như thế thanh niên nhân là một Đoán Mệnh đạo sĩ

Thấy được chiếu bài ở đèn đường chiếu xuống, là như vậy chói mắt, buổi tối đi ra bày sạp Đoán Mệnh, cũng là không có người nào chứ ?

Thanh niên nhân một bộ chưa tỉnh ngủ đáng đáp, ghé vào trên bàn ngủ gật, không biết ngủ bao lâu, chỉ nghe thấy có người ở vỗ bàn

"Ba ba ba "

Thanh niên nhân còn buồn ngủ ngẩng đầu nhìn liếc mắt đứng ở người trước mắt, lập tức một câu nói cũng không nói, một lần nữa cúi đầu ghé vào trên bàn tiếp tục cái kia vẫn chưa xong Xuân Thu Đại Mộng

"Ai! Ta nói tên tiểu tử thói nhà nguoi, có khách tới cửa, nguoi liền thái độ này à?"

Chỉ thấy một cô gái đứng ở Đoán Mệnh trước sạp, hai tay chống nạnh, nữ tử ăn mặc tổ thân bạch sắc cổ áo hình chữ V T-shirt, xương quai xanh khe sâu, màu da trắng nõn béo mập

Đường vòng cung hoàn mỹ hung khí thật chắc cái bọc ở T-shirt bên trong, cổ trương lên, cực kỳ mê người

Nữ tử tinh xảo trên mặt đã trườn lên một tầng đà hồng, hiển nhiên bị tức không nhẹ

Nói như thế nào mình cũng là nữ yêu bên trong tướng mạo khí chất cũng là số một số hai, có thể hết lần này tới lần khác trước mắt người đạo sĩ thúi này cho tới bây giờ đều chưa từng nhìn tới một lần

Chẳng lẽ mình thật như vậy khó coi, bằng không người đạo sĩ thúi này làm sao sẽ không nhìn ta ư ?

Tô Mai Khê quay đầu xem một vòng, lạnh lùng rên một tiếng, nàng đối với nam nhân xa lạ không có hảo cảm gì, những người đó hận không thể đem trông mắt áp vào nàng trên ngực đi, những nam nhân kia ánh mắt hèn mọn khiến người chán ghét

Nữ tử trọng lại cúi đầu nhìn cái đầu dài ghé vào trên bàn ngủ tuổi trẻ đạo sĩ, giận không chỗ phát tiết, một cái tát vỗ xuống

"Ba "

Nhất thanh thúy hưởng, bàn vuông nhỏ không chịu nổi gánh nặng trực tiếp tứ phân ngũ liệt

Mà tuổi trẻ đạo sĩ vẫn còn vẫn duy trì nguyên lai động tác, phảng phất trong không khí có vật gì chống đỡ hẳn không cho hẳn gục

Tô Mai Khê khoe miệng vì kiêu, vẻ mặt đắc ý nói ra: "Hanh ~ đạo sĩ thúi, ngươi ăn gia hỏa đều rồi bỏ ngươi, ngươi còn có thể ngủ được ?"

Thanh niên nhân lúc này mới ngẩng đầu mắt nhìn thẳng liếc mắt người trước mắt

Đây là một cái rất nữ nhân xinh đẹp

Tiêu chuẩn mặt trái xoan, tóc dài, sáng sủa đôi mắt, xứng đáng mi mục như họa bốn chữ đánh giá

Nhưng để cho người khác sâu ấn tượng, cũng nàng khí chất,

Cái loại này đặc biệt, kiên cường, trầm tĩnh, còn mang theo một tia không khiến người chán ghét kiêu ngạo khí chất

Không có một người khí chất nữ nhân, có lẽ sẽ rất đẹp, nhưng một cái nữ nhân xinh đẹp, tuyệt đối đều cũng có khí chất

Cái gọi là nữ thần, chính là thành công đem khí chất cùng dung mạo kết hợp với nhau nữ nhân

Đứng ở Đoán Mệnh trước sạp nàng, không thể nghi ngờ là cái loại này có thể cho vô số nam nhân người trước ngã xuống, người sau tiến lên quỳ lạy ở nàng dưới chân Thần Đàn thượng cũng sẽ không tiếc vu vật

Thanh niên nhân cúi đầu nhìn thọ chung đi ngủ bàn vuông nhỏ, đây đều là tháng này thứ sáu bản, theo hẳn loại này một năm đều hiếm có khách tới cửa trạng thái, cứ theo đà này, quần cộc đều có thể bôi quang, càng chưa nói kiếm tiền

Nhớ kỹ đó là một tháng trước đây, lúc đó cũng là cùng hiện tại không sai biệt lắm lúc này, cô gái trước mắt trước tới tìm hẳn Đoán Mệnh, tiểu tử này, không tìm đường chết thì không phải chết liền liếc mắt nhìn, lúc đó chùy tiện nói một câu: "Đại tỷ, quan ngươi hung khí, sau này ngươi phải là làm thiếp ba mệnh" từ nay về sau người nữ nhân này thường thường sẽ đập phá quán

Cũng không trách nhân gia cô lương luôn luôn chạy tới đập phá quán, nhà ai hoàng hoa khuê nữ nghe nói như thế không được đùa với ngươi mệnh nói dóc ?

Huống chi, nhân gia còn là một đẹp đẻ không gì sánh được nữ yêu

Thanh niên nhân khoe miệng bắp thịt rút ra rút ra, tiếng nói thoáng khô khốc, đạo: "Hồ Yêu tỷ tỷ, không cần như thế mang thù chứ ? Tại như vậy bị ngươi nào xuống phía dưới, ta phải đi bán thân kiếm tiền nuôi sống bản thân "

Tô Mai Khê thiêu mi đạo: "Nghĩ tới ta không mang thù có thể a! Ngươi cho ta Đoán Mệnh sổ, ngươi cho ta hiểu rõ thôi "

Nghẹn lảng một cái, thanh niên nhân cười khổ nói: "Ta nếu có thể hiểu rõ nói đã sớm cho ngươi hiểu rõ, cũng không trở thành đề cho ngươi đến nào nhiều lần như vậy a!"

"Hiểu rõ không, tỷ tỷ lần sau còn "

Nữ tử nói liền xoay người đi, dần dần biến mất ở sóng người trong biển người

Tuổi trẻ đạo sĩ cười khổ lắc đầu, thu hồi Đoán Mệnh chiêu bài đứng dậy, hướng bộ dạng phương hướng ngược lại rồi đi

Tuổi trẻ đạo sĩ giờ Đoán Mệnh chiêu bài vừa đi vừa hô: "Trắc cát tránh hung, không chính xác không lấy tiền lạc "

Tuổi trẻ đạo sĩ quanh đi quẩn lại đi tới một chỗ công viên, tìm được hiện ghé dựa đặt mộng ngồi xuống, tiện tay đem Đoán Mệnh chiêu bài hướng hai bên

trái phải vừa để xuống, làm mở rộng động tác

Lúc này đã gần sát mười giờ tối, bên trong công viên từ lâu không có bao nhiêu người, có chỉ là như vậy mấy chỉ đi ra trộm tanh mèo con!

Tuổi trẻ đạo sĩ nhìn chung quanh một chút, nhắm mắt lại, giọng nói bình thản nói ra: "Ra đi, theo ta một đường, nói vậy các ngươi cũng mệt mỏi chứ?"

"Ba ba ba "

Trong bóng tối đi ra hai người, hai cái vóc người huỳnh dị nam nhân, hoàn toàn là lẫn nhau lại đi cực đoan vóc người

Một cái khôi ngô cường tráng, sắp tới hai thước thân cao, tùy tiện đứng ở nơi đó thì có loại đập vào mặt cảm giác áp bách

Một người đàn ông khác tương đối bình thường một ít, gầy thân hình, 1m7 xuất đầu tướng mạo, lại cứ hơi dài nổi hiện mạo so với Phan An khuôn mặt anh tuấn lỗ

Cả người lại mang theo một loại người lạ chớ tới gần lạnh lùng khí chất, lạnh lẽo, sắc bén, như đao phong, hơi chút tiếp cận một điểm, liền cả người không được tự nhiên

Rất thẳng quan truyền đạt cho mọi người một loại cảm giác nguy hiểm, phong mang tất lộ, điển hình không hiểu hoặc là chẳng đáng giấu dốt nhân vật, kiêu ngạo sống nguội

Gầy nam nhân đi tới tuổi trẻ đạo sĩ ngồi xuống bên người, liếc hán một cái, giọng nói bình tĩnh, từ tốn nói: "Sự từ tìm được công tác, ở một nhà tên là sống lại quán bar địa phương làm bảo an Hậu Thiên đi làm,... ít nhất ... Nuôi sống mình là không thành vấn đề "

Bị kêu là sư từ to con gương mặt lại như là phát dục chỗ thiếu hụt một dạng

Bình tĩnh, chất phác đến gần như cứng nhắc tình trạng

Chứng kiến tuổi trẻ đạo sĩ nhìn mình, sư từ nhúc nhủ, trong nháy mắt toát ra một cái có thể khiến người ta kinh ngạc hàm hậu nụ cười, người hiền lành

Chương 01: Nhập thế

"Ha, ngu xuẩn, ngươi đập phải ta chân!"

Trên xe buýt, một cái đánh nhĩ đỉnh Hoàng Mao Đại Hán đột nhiên nộ kêu

"Xin lỗi xin lỗi, đại ca, ta không phải cố ý "

Đi ngang qua bên cạnh hán mà không cẩn thận đập phải hán, là một ước chừng chừng hai mươi tuổi nam tính, bản thân thủ lĩnh, đáng đáp ngược lại cũng trắng nõn, ăn mặc đơn giản áo sơ mi trắng cùng quần jean, vừa nhìn tình huống không đúng, bật người khom lưng xin lỗi

"Xin lỗi? Xin lỗi có tác dụng chó gì a! Lão Từ đây chính là toàn cầu số lượng AJ 3! Giẫm nát ngươi bởi nổi sao!?"

Hoàng Mao Đại Hán dựa vào trên ghế ngồi chừi ằm lên, nhìn ra được người này không phải là cái gì người lương thiện, trợn lên giận dữ nhìn nổi một đôi chuông đồng vậy ngu nhân, hung thần ác sát, một bộ không chịu bỏ qua đáng đáp

Trong xe công cộng hán hành khách nhìn thấy một màn này, đều rói rít âm thầm lắc đầu

Trêu chọc đến loại này không giảng đạo lý lưu manh du côn, người trẻ tuổi này sợ là phải xui xẻo

"Cái này "

Áo somi thanh niên nhúc nhủ, vẻ mặt quần dạng, đạo trưởng: "Đại ca, ta thật không phải cố ý nếu không..., ngài nói nên làm cái gì bây giờ?"

Nghe vậy, Hoàng Mao Đại Hán thần sắc lúc này mới thoáng hòa hoãn, liếc xéo áo somi thanh niên liếc mắt, đạo: "Lão Từ đôi giày này hôm qua mới vừa mua, bị ngươi thái thành như vậy, dù thế nào cũng phải cho điểm chiết cựa phí chứ?"

Nhìn áo somi thanh niên vẻ mặt mờ mịt xu thế, Hoàng Mao Đại Hán không nhịn được vươn năm ngón tay: "Như vậy, xem tiểu tử ngươi ngược lại cũng rất lên đường, ta liền miễn vì khó thu ngươi năm trăm khối, việc này cứ như vậy đi qua "

Bốn phía nhất thời hư thanh một mảnh, thái giày liền đòi năm trăm khối chiết cựa phí, cái này tỏ rõ chính là lừa bịp tổng tiền a

Đương nhiên, đa số người không dám nói gì, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, người nào cũng không muốn rước họa vào thân

"Thanh niên nhân, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, chỉ bắt quá thái ngươi một chút giày, nhân gia tiểu oa oa cũng xin lỗi ngươi, hà tất không tha thứ đâu "

Nhưng thật ra có một mạng kính mắt, giống như một phần tử trí thức gầy gò lão nhân, nhìn không được

"Phì, người từ lão đầu này, có người chuyện gì a!?"

Hoàng Mao Đại Hán sắc mặt trầm xuống, đứng dậy vén tay áo lên, lộ ra một cái văn có Thanh Long tráng kiện cánh tay, hướng về phía lão nhân dùng sức trừng mắt, rất có ý uy hiếp

"Ai, người tuổi trẻ bây giờ a "

Lão nhân sắc mặt xoát biến đổi, bật người quay đầu đi chỗ khác, không nói cái gì nữa

"Tiểu tử, tiền người là cho hay là không cho!?"

Hoàng Mao Đại Hán lại xoay đầu lại, ý vào cao to lực lưỡng vóc người mắt nhìn xuống tương đối nhỏ gầy, chỉ có 1m75 chi phối áo somi thanh niên

"Cho, ta cho "

Áo somi thanh niên cúi đầu khom lưng, lão nhân sáng sớm đã nói, trong thành nhiều người nhiều miệng, chỉ có học biết ăn nhẩn mới có thể không bại lộ thân phận, có thể cúi đầu liền tận lực cúi đầu thôi

Bàn tay rất nhanh sờ nhập khẩu túi, móc ra tấm vé nhiều nếp nhăn tiền giấy, thô sơ giản lược đếm một cái, có Ngũ Nguyên, thập nguyên, hai mươi nguyên, lại cứ ngay cả hiện đồ thẩm da cũng không có, lập tức ngượng ngùng cười: "Đại ca, ta đây trên người mang tiền không nhiều lắm, toàn bộ đều ở đây người xem "

Hoàng Mao Đại Hán nhất thời giận tím mặt, chợt bắt hán lại cổ áo, lớn tiếng nói: "Nhỏ như vậy, người coi lão tử ăn mày a!?"

Bị bắt cổ áo, áo somi thanh niên nhăn nhó lần đầu có chút biến hóa

"Đại ca, quân tử động khẩu không động thủ, như vậy không tốt đâu "

Hán ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng

"Ai nha, rất chảnh à?"

Lông mày nhướn lên, Hoàng Mao Đại Hán vung lên nắm tay, nổi lên tinh thần, sẽ chiếu hán mũi chào hỏi

Ngay hán hành khách đều che hai mắt, không muốn chứng kiến người yếu đã bị khi dễ thảm trạng lúc

Trong giây lát, thanh niên ánh mắt như điện, chỉ thấy hán gầy gò bàn tay nhanh chóng vung lên —— con kia nộ đập mà đến quả đấm to, cánh bị hán chết chết bốp ở lòng bàn tay, không còn cách nào đẩy về phía trước vào mây may!

Lúc này, áo somi thanh niên phảng phất hoàn toàn thay đổi một người lại tựa như, hai mắt híp lại, thần sắc sắc sảo, cùng trước đây đáng điệu thơ ngây khả cúc xu thế tuyệt nhiên bất đồng, một tay gắt gao nắm bắt Hoàng Mao nắm tay,

Một tay nắm lấy Hoàng Mao trao tại chính mình trên cổ áo thủ, đem chậm rãi đẩy ra đi

"Lão nhân, xin lỗi, không phải ta Mộc Viêm Phong nuốt không trôi khẩu khí này, thật sự là cái này Hoàng Mao khinh người quá đáng "

Phía trong lòng một trận nói thầm, áo somi thanh niên cầm lấy Hoàng Mao thủ lần thứ hai gia tăng vài phần độ mạnh yếu

"Người "

Hoàng Mao Đại Hán sắc mặt thay đổi, hán phát hiện mình hai tay ở đối phương kiềm chế Hạ dĩ nhiên hoàn toàn không làm gì được

Khó có thể tưởng tượng, tại nơi cụ nhìn như thân thể gầy yếu trong, dĩ nhiên ẩn giấu không lồ như vậy lực đạo

Phải biết rằng, hán phong phạm kiên thể nhưng luyện qua!

"Đừng tưởng rằng "

Mộc Viêm Phong gắt gao nắm bắt Hoàng Mao Đại Hán hai tay, đầu ngón tay lực đạo theo mỗi chữ mỗi câu từ cắn chặt hàm răng trong bật thốt lên mà từ từ gia tăng, đạo: "Người khác cúi đầu trước người, chính là sợ người a "

"A!"

Cổ tay bị Mộc Viêm Phong lực mạnh hướng về sau bẻ đi qua, cái loại này đau đớn kịch liệt khiến Hoàng Mao Đại Hán khó có thể ngăn chặn hét thảm lên

Cho đến bị vỗ quỳ trên mặt đất, rốt cục sắc mặt đỏ lên tức miệng mắng to

"Con bà nó, người tên hỗn đản này, mày biết lão từ là người nào không!? Buông tay, mau buông tay "

"Tiểu vương bát đản a! Mày điềm nhẹ, điềm nhẹ a "

"Người cái này "

Không đợi Hoàng Mao Đại Hán đem suốt đời sở học thô tục thổ lộ hoàn tất, một bạt tai, đã mang theo vù vù tiếng xé gió, lực mạnh nện ở trong miệng hắn

"Người, hắn mụ , dám ngỗ "

"Ba!"

Trở tay qua đây lại là một bạt tai

Mộc Viêm Phong trên cao nhìn xuống nhìn hắn, đôi mắt dường như cực diện đáng buồn đạo: "Nói thêm câu nữa ?"

Nói đùa, lão hồ không phát uy, người khi anh em là mèo bệnh ?

"Ta làm người sao! !"

Hoàng Mao thủy chung không chịu tỏ ra yếu kém, chợt vọt lên, ôm cổ Mộc Viêm Phong dưới lưng, nhóm người hạ bản nhất bất ổn, người một khi bị chặn ngang chặn đứng, liền mất đi nửa trận chiến lực

Trúng chiêu! Hoàng Mao cười nhạt một chút, song chương bỗng nhiên phát lực, muốn đem Mộc lửa ôm ngã trên mặt đất, đến lúc đó bản thân liền chiếm tuyệt đối quyền chủ động

"Ừ? Chuyện gì xảy ra ?"

Nhưng mà, hắn mãnh lực đè khí phía dưới, Mộc Viêm Phong hai chân lại thủy chung bình yên đứng lặng, không chút nào muốn cách mặt đất dấu hiệu

Phảng phất hắn ở chỗ là một gốc cây mọc rễ nhiều năm lão hồ thụ, mà không phải một cái nhìn qua thể trọng bất quá trăm cân gầy vẹo thành niên

Chẳng lẽ đó là một luyện gia tử ? Trong nháy mắt ở trong lòng thoáng hiện ý niệm trong đầu khiến Hoàng Mao ngăn người một chút, tinh linh nơi gáy truyền đến đau đớn một hồi

Nguyên lai là Mộc Viêm Phong cường thế xuất thủ, thúc cùi chỏ một cái xuống tới, đập Hoàng Mao nhãn cầu nổi lên, trước mắt Kim Tinh ứa ra, một trận hôn thiên ám địa phía sau, cả người không khỏi chậm rãi than ngã xuống

Sau đó Mộc Viêm Phong diện vô biểu tình cúi người xuống, nắm Hoàng Mao cổ áo, một tay đưa hắn chậm rãi nhấc lên đến, 1m8 to con, tại nơi chỉ gầy yếu trên tay phải, dĩ nhiên nhẹ như không có vật gì

"Bản thân ghét nhất chính là các người cái này cả ngày thích trang B (giả bộ) thô nhân người nói người một cái không học vấn không nghề nghiệp phé vạt, sống lãng phí lương thực, chết lãng phí thổ địa, tại gia tại họa cha mẹ, tại ngoại ô nhiễm quần chúng, suốt ngày chơi bời lêu lổng, động gây chuyện thị phi, cho rằng đến trên lỗ tai mờ lỗ chính là tiền vệ, ở trên đầu thả đồng phân chính là thủy triều, văng thân thượng Họa cái trùng chính là một tính ? Nhĩ lão tử thật là không có thấy xa, trước đây dĩ nhiên không đem người xạ trên tường người cho rằng người là cái thứ gì ? Người chính là xã hội sâu mọt, món lòng cặn, bại hoại, người còn sống giống như một bi kịch, chết mới để cho người ôm bụng cười, nếu như ta là người, ta không có sinh ra liền đem mình bóp chết ở nương trong thai, thiếu đi ra tai họa nhân gian "

Mộc Viêm Phong triệt thay đổi trước đây ngại ngùng thành thật hình tượng, miệng lưỡi lưu loát, nước miếng văng tung tóe, mắng Hoàng Mao mục trừng khẩu ngốc đồng thời, ngay cả toàn bộ xạ người đồng thời khiếp sợ

"Vị bạn học kia, thỉnh tôn trọng ta chân dung quyền cùng danh dự quyền, đình chỉ quay chụp, khỏe "

Hoàn toàn tỉnh mạch trong, Mộc Viêm Phong đột ngột quay đầu, nhìn về phía một cái đang cử động điện thoại di động ghi hình cô gái xinh đẹp, biến sắc mặt lại tựa như lại khôi phục về mặt ngại ngùng ôn hòa nụ cười

Chỉ là giờ khắc này, không có nhân còn có thể thật sự cho rằng người thanh niên này giống nhìn qua như vậy chỉ là một người Súc sinh vô hại tiểu bạch linh

Cô gái kia cũng sợ lập tức cắt điện thoại di động, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, một bộ "Ta không nhìn thấy bất cứ thứ gì" xu thế

Sau đó, Mộc Viêm Phong lại xoay đầu lại, buông ra Hoàng Mao cổ áo, sau đó chiếu tầm kia khóc tang đáng ghét sắc mặt liền một cước đạp tới

Cái này đạp một cái lực lớn không gì sánh được, Hoàng Mao mũi nhất thời lõm đi vào, máu mũi chảy dài, lúc này té trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự

"Nhìn là hắn sao giận "

Hướng về phía tấm kia máu thịt be bét sắc mặt phun một hơi sau đó, Mộc Viêm Phong lập tức xoay người, hướng về phía tài xế lớn tiếng nói: "Sự phức tạp dừng một bên dừng lại, ta muốn xuống xe!"

Nơi này đã thành đất thị phi, ở lâu vô ích, tài xế kia cũng sớm đã bị trước một giây Mộc Viêm Phong tâm ngoan thủ lạt xu thế trấn áp, lúc này vừa nghe người sau yêu cầu xe đỗ, chỗ nào còn dám nhiều nói nửa câu, ngón tay run một cái, trái lại đề xuống mở cửa nữa

"Ai, ta đây bạo tính tình sau đó phải nhịn một chút" từ trên xe buýt xuống tới sau đó, Mộc Viêm Phong hơi có chút hối hận vỗ vỗ trán

Tại hạ vùng núi trước khi, lão nhân thế nhưng ăn nói rất rõ ràng, ở trong thành thị nhất định được sự tình nhất định phải khiêm tốn một chút khiêm tốn nữa

muôn vạn dặn dò tất cả dặn nghe lỗ tai hẳn đều nhanh nổi cái kén, ai biết vừa mới vào thành ngồi trên giao thông công cộng, liền không nhịn được đem người cho đánh cho như đòn

Lần này toàn bộ xa người đều thấy, càng chết người là còn có người len lén đem mình thi bạo video chụp được đến, đây nếu là truyền rao ra ngoài, bản thân còn chưa trở thành Internet danh nhân a

Câu cửa miệng nói cho cùng, Người nổi tiếng Nhiều thị phi, mượn hiện tại online rất hot người thiếu niên kia Âm Nhạc tổ hợp "CFboys" mà nói, Mộc Viêm Phong trước đây ở trong núi thời điểm đi qua máy tính Internet xem cái này ba cái bằng hữu hát khiêu vũ bán manh, hoạt bát đáng yêu, thanh xuân rực rỡ, cảm thấy rất thảo vui nha

Nhưng không nghĩ tới là lại có rất nhiều không có tố chất dân trên mạng, không biết là xuất phát từ đồ kị còn là cái gì, chẳng những đem ba cái bằng hữu hình dung không bằng heo chó, đồng thời còn ngày đêm không ngừng gõ bàn phím ăn cần thăm hỏi nhân gia tổ tông mười tám đời

Thậm chí trả lại cho cái này ba bán manh đùa bỡn chơi làm chuyện ngu ngốc thiên chân khả ái Boys Over Flowers chụp mũ "Ăn phấn thiếu niên" "Quang vinh danh xưng"

Mộc Viêm Phong lúc đó liền nhìn không được

Mấy hài tử này chiều người nào nịnh người nào? Tự mình hát cái bài hát nhảy một bản, làm sao sẽ dẫn đến như vậy nhiều rõ ràng chưa từng gặp mặt lại "Bất cộng đái thiên" "Cừ nhân"? Rất thương cảm

Không phải sao?

Ngay cả như vậy còn cần che chở tổ quốc đóa hoa đều lọt vào Internet bình xịt vô tình tàn phá, Mộc Viêm Phong không cần nghĩ cũng biết bản thân nổi danh sau đó nhất định sẽ bị không chịu trách nhiệm người thành phố dùng ác đạo ác ngữ công kích phi báng

Đây là lần, nếu là bởi vì danh tiếng vang xa mà lọt vào thị người, đưa tới bản thân bất yếu sự thân phận bại lộ, lão nhân cần phải đem mình treo ở trước sơn môn bạo chiếu 77 - 49 ngày không thể

Bất yếu sự, không sai, Mộc Viêm Phong là một gã bất yếu sự danh như ý nghĩa, đây là một cái chuyên môn trao yêu quái chức nghiệp

Ở nơi này Lý Tính Hóa khoa học Hóa xã hội hiện đại, nói ra chỉ sợ không có sẽ tin tưởng, trên thực tế, ngay cả Mộc Viêm Phong mình cũng không tin

Trên cái thế giới này dĩ nhiên sẽ tồn tại "Yêu quái" loại vật này

Chỉ ít, hẳn Mộc Viêm Phong từ nhỏ đến lớn là tới nay không có gặp qua dù cho nửa con yêu quái

Tuy là sự phụ thường nói muốn hẳn lấy Hàng Yêu Trừ Ma vì kỷ niệm, đồng thời cũng từ nhỏ dạy hẳn không ít đạo pháp thuật thức, nhưng theo tuổi tác dần dần lớn lên, tâm trí từ từ thành thực, hẳn ngược lại đối với thuyết pháp này bắt đầu có chút chất vấn

Muốn ta Hàng Yêu Trừ Ma này nhưng thật là làm một yêu quái đi ra để cho ta hàng một cái a!

Không có một thân trừ ma vệ đạo bản lĩnh, nhưng ngay cả yêu quái đáng dấp ra sao cũng chưa từng thấy, từ khi biết đến điểm này sau đó, Mộc Viêm Phong phản nghịch kỳ mà bắt đầu, mỗi ngày quần quít lấy lão nhân đòi la hét muốn đánh quái thú

Điều này làm cho sư phó hẳn Không Minh đạo nhân từng một lần đối với Tiểu R B xuất phẩm Ultraman thống hận đến mức tận cùng, đồng thời là trấn an Mộc Viêm Phong

Phải thường thường dùng nói như vậy pháp đến giải thích vì sao phương viên mấy trăm dặm không có yêu quái: Tam Thanh Quan là đạo gia thánh địa, Thánh Tổ thần hồn thường tại, tà ma tránh lui, bình thường tiểu yêu tự nhiên là không dám phạm cận

Đáng tiếc cái tuổi này Mộc Viêm Phong đã không thể ăn hẳn một bộ này, như trước suốt ngày thượng nhảy xuống lui biểu thị nghi vấn, thậm chí bắt đầu xưng sư phụ mình là tên lười gât, lão Không Minh rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là cho hẳn một cái tin chính xác, mưu đồ cái lỗ tai thanh tịnh

"Chờ người tuổi tròn hai mươi, để người nhập thế lịch lãm!" Mộc Viêm Phong từ nay về sau nhìn sao nhìn trăng sáng, mỗi ngày thời gian rảnh đều lưu cho nhìn chăm chăm lịch ngày xem, đảo mắt xuân đi Thu đến, hoa nở hoa tàn

Rất cực, trải qua bao nhiêu cái hàn thử sau đó, hấn đầy cõi lòng ước mơ trông thành niên

Vừa nghĩ tới lập tức nên đi thượng Hàng Yêu Trừ Ma Đại Hiệp đường, cả người hấn đều nhiệt huyết sôi trào

Dứt khoát cõi món đồ thổ lí thổ khí đạo phục, sau đó dùng tiền nhiều năm để dành đến hai trăm đồng tiền từ đào bảo thượng mua một thân hàn bản triều nam cái gì cái quái gì

Ở lão nhân ý vị thâm trường nhìn theo Hạ khoái hoạt tự tại chạy xuống núi, đi gặp một chút đi qua chỉ ở máy tính trên in tờ nét tháo qua nơi phồn hoa sau đó, mới vừa vào thành không lâu sau, liền đem người cho đánh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Người thành phố không có tố chất

"Oạch —— "

Đem trong bát bên cuối cùng một cây diện điều hút vào trong miệng, Mộc Viêm Phong từ trong túi lấy ra hiện nhiều nếp nhăn mười đồng tiền phách ở trên bàn, lớn tiếng nói: "Lão bản, tính tiền!" Đi ra "Ngốc Huyện Đại Từ Điểm", Mộc Viêm Phong vỗ vỗ cái bụng, về mặt về thỏa mãn

"Trong thành đông tây mùi vị chính là không giống với" trước đây ở trong núi một bên, suốt ngày liền ăn chút gì đã Lộc a Xuyên Sơn Giáp a nhân sâm cái gì, chỉ xen vào chút muối ăn, đã sớm dính không biết mùi vị, nghĩ không ra trong thành này bên đông tây ngon như vậy, đi qua không có sinh sống ở nơi này thực sự là thiệt thòi lớn

Mộc Viêm Phong đương nhiên không biết, trong thành đông tây ngon là bởi vì gia nhập vào nhiều mặt nhân công chế tạo đồ gia vị, đồng thời phối hợp trong truyền thuyết công ngâm dầu tì mĩ chế biến, mới có loại này khiến xưa nay âm thực thanh đạm hấn xuất hiện cảm giác mới mẻ cảm giác

Cơm nước no nê phía sau, Mộc Viêm Phong làm lại mua hai vai trong túi đeo lưng móc ra một tấm bản đồ, triển khai từ mảnh nhỏ suy nghĩ

"Ngô, Thiên Ứng Đại Hạ, ngay phía trước đèn xanh đèn đỏ lộ khẩu đúng không "

Tuy là từ nhỏ ở trong núi lớn lên, hai mươi năm qua chẳng bao giờ bước ra lối đi nhỏ quan nửa bước, nhưng hiện nay thời đại Internet thư từ qua lại như thể phát đạt, nên học tri thức Mộc Viêm Phong hầu như đều đã thông hiểu đạo lí

Không riêng Ngữ Văn số học lịch sử địa lý, ngay cả ngoại quốc lão tiếng nước ngoài đều không lọt, hiện nay coi như khiến hấn dùng ngoại ngữ cùng người ngoại quốc đối thoại đều không phải là cái gì việc khó, hơn nữa từ nhỏ ở lão nhân uy bức lợi dụ phía dưới xem thói rửa trơn ba giá sách Cổ Thư

Chính xác có thể nói là thông kim bác cổ, thật muốn tương đối, sợ rằng hiện nay xã hội bình thường thực sĩ sinh học thường thức trình độ sợ rằng còn kém xa tít tắp hấn

Đương nhiên không phải không biết đèn đỏ đèn xanh đi thường thức sở dĩ hấn hiện tại phi thường khiếp sợ

Đối diện rõ ràng biểu hiện là đèn đỏ a

Làm sao cái này mỗi một người đều thần như vậy thái tự nhiên liền đi tới đây?

Hơn nữa còn là không coi ai ra gì hoành băng qua đường, ngay cả lần vôi sang đường chưa từng thái

"Cái này "

Trong lúc nhất thời Mộc Viêm Phong sừng sốt, mình là theo vượt đèn đỏ đâu hay là chờ đèn xanh đây?

Mất thấy chu vi người đi đường đều từ vô kỵ dạn đi tới đường sá đối diện, từ nhỏ đã một lòng quyết chí phải làm một tuân theo pháp luật công dân tốt Mộc Viêm Phong có chút do dự bất định

Nguyên lai người thành phố đều là như thế này sống qua ngày, đến có muốn hay không tùy đại lưu dung nhập thành thị đây, thật nhưc đầu a

Đi ngang qua một lát giấy dựa phía sau, hấn vẫn là quyết định thu hồi con kia suýt nữa sẽ bước ra chân

Tuy là vẫn còn có chút vô cùng kinh ngạc người thành phố vì sao làm trò đèn đỏ liền xuyên qua đi, thế cho nên này bị nghẹt xe cộ không ngừng cuồng ầm còi, nhưng hấn cũng không muốn vi phạm thông nhau quy định

Chỉ ít giai đoạn hiện tại, cái này thuần phác ngọn núi hải tử còn xa xa không đạt được giống người thành phố như vậy bất chấp vương pháp cảnh giới

Kết quả đổi chính là một cái ăn mặc dị thường phong tao cô gái tóc vàng một cái phủ mị bạch nhãn, cùng với một câu không chút khách khí: "Sỏa bức "

Cười lạnh trào phúng hết Mộc Viêm Phong, cô gái tóc vàng liền bỏ rơi một đầu kim sắc đại ba lăng, giày cao gót thái rung động đùng đùng

Yên tam thoải mái đón gai mắt đèn đỏ đi tới mã giữa lộ, một chiếc bị nàng cách trở xuống tới điện bao xa lập tức phát sinh chói tai mình dịch thanh

"Thảo ngươi sao, một chiếc xe rơm rêu rao bậy bạ gì chứ ? Chạy đi đầu thai đi nhĩ? Thật hấn sao hù chết lão nương "

Nhìn gọi cảm sắc sở bóng lưng hoành băng qua đường đi, Mộc Viêm Phong lúc đó chân mày liền chăm chú vắn

Ta thù pháp ta kiêu ngạo, làm sao lại thành sởa bức ?

Còn có người nữ kia, mở miệng nói bần, không biết cảm thấy thẹn

Cái này xuyên cái quái gì, hớ ngực lộ lưng, trên ngón tay mang theo điều thuốc, đi nổi đường tới cái mộng còn lắc một cái lắc một cái, câu nam nhân đây?

"Người thành phố thật là không có tổ chất "

Cái này Mộc Viêm Phong thật đối với người thành phố triệt không có ấn tượng gì tốt, vừa rồi vừa lên giao thông công cộng đi, liền đụng với cái ngoa tiền, lúc này người người hoành băng qua đường không nói, bản thân tuân theo pháp luật ngược lại bị người chế nhạo

Trong lòng không ngừng nhỏ nước bọt nổi, vẫn đợi được đối diện lục đèn sáng lên,

Mộc Viêm Phong lúc này mới đạp lần vôi sang đường băng qua đường

"Ồ bán cao ngất, nhà này lầu thật là cao a "

Tìm được trên bản đồ "Thiên Ứng Đại Hạ", đứng ở dưới nhà cao tầng, Mộc Viêm Phong ngẩng đầu lên, liếc mắt lại không nhìn tới đỉnh, chứng kiến trên nhà cao tầng treo cao nổi "Thiên Ứng Đại Hạ" bốn chữ, xác định bản thân không có tìm sai chỗ, lúc này bước đi đi vào

Sau đó, đã bị hai cái cao to lực lưỡng bảo an cho cản lại

"Ngươi, làm cái gì!"

Trong cái tuổi đó ít một chút bảo an giọng nói leng keng chất vấn

Hai người này xem Mộc Viêm Phong ăn mặc, một thân hàng via hè hàng, trên dưới cộng lại sợ là thu thập không đủ ba trăm đồng tiền, khẳng định không phải là cái gì có thân phận đại nhân vật, sở dĩ ứng đối lúc cũng không khách khí

"Ta tới tìm Sở Thiên Anh "

Mộc Viêm Phong đang hoảng đáp

Sở Thiên Anh chính là Thiên Ứng tập đoàn chủ tịch HĐQT, cũng chính là nhà này Thiên Ứng Đại Hạ chủ nhân

Mộc Viêm Phong xuống núi trước đây, lão nhân đã giúp hấn liên hệ an bài xong nhiệm vụ, cái này Sở Thiên Anh chính là hấn nhà dưới cùng cố chủ, dùng tiền xin hấn đến trừ yêu

"Sở Thiên Anh ?"

Tuổi trẻ bảo an nhướng mày, nhìn về phía một bên trung niên bảo an: "Sở Thiên Anh là ai ?"

Không biết làm sao, hấn cảm thấy tên này rất quen thuộc, dường như chỗ nào đã nghe qua, nhưng chính là nghĩ không ra

Trong ngày thường nhìn thấy Sở Thiên Anh bản tôn, hai cái này Tiểu Tiểu bảo an đều là lấy "Chủ tịch HĐQT" xưng hô, đương nhiên sẽ không gọi thẳng tên, cho nên đối với bản thân người lãnh đạo trực tiếp tên ấn tượng ngược lại không phải là quá sâu sắc

Nhưng thật ra cái tuổi đó lớn một chút bảo an, bật người liền bùng tỉnh đại ngộ: "Sở Thiên Anh không phải ngươi chủ tịch HĐQT tên sao!"

"Ngươi muốn tìm chủ tịch HĐQT ?"

Tuổi trẻ bảo an thần sắc có trong nháy mắt vô cùng kinh ngạc, bất quá lập tức biến thành nghi vấn, không thể nào tin được nhìn từ trên xuống dưới Mộc Viêm Phong

Người này nhân thần khiến Mộc Viêm Phong tâm lý không hiểu khó chịu, nhưng vẫn là thái độ ôn hòa lễ độ đạo: "Là có thể phiền phức nhị vị dẫn ta đi gặp hấn sao?"

"Đùa gì thế ? Chủ tịch HDQT là người muốn gặp là có thể thấy ?"

Hai bên trái phải trung niên bảo an lúc đó liền cười lạnh, hấn ở trên Thiên Ứng Đại Hạ làm thời gian cũng không ngắn, cũng coi như duyệt vô số người

Vừa nhìn tiểu tử này cũng chính là một không có tiền không có địa vị nhà quê, làm sao có thể cùng thân là toàn cầu năm trăm xí nghiệp mạnh Thiên Ứng tập đoàn người sáng lập Sở Thiên Anh dính líu quan hệ ?

Tám phần mười lại là một đến cổ tình gây sự tìm việc

"Đi một chút đi một chút đi, muốn chơi đến địa phương khác đi chơi, đừng đến chúng ta cái này nào "

Tuổi trẻ bảo an một nhìn trung niên bảo an thái độ, lập tức khí cũng căng chân, phát tay một cái, giống đuôi con ruồi một dạng cản trực nỗi Mộc Viêm Phong

"Dù thế nào, còn nghĩ rằng không đi à?"

Vừa nhìn Mộc Viêm Phong mắt tròn nhìn cùng với chính mình, không chút nào muốn dịch bước ý tứ, tuổi trẻ bảo an nhất thời không nhịn được, vươn tay đã nghĩ thôi táng Mộc Viêm Phong

"Lão nhân, thật xin lỗi, ta lại không dè ép được con tức!"

Mộc Viêm Phong bỗng nhiên không hiểu hay nói như vậy một câu, lập tức chỉ thấy hai tay hấn lộ ra, kéo lại tuổi trẻ tay an ninh, sau đó xoay quá thân, một cái ném qua vai liền đem người sau cho hung hăng ra bên ngoài

"Người!"

Trung niên kia bảo an thấy thể lông mi dựng lên, lúc này từ bên hông móc ra điện giật côn, ai biết còn chưa kịp đâm về Mộc Viêm Phong, người sau thân hình lóc lên, dĩ nhiên không biết làm sao dĩ nhiên chạy đến phía sau hấn

Mộc Viêm Phong đưa ngón trỏ ra tại trung niên bảo an trên lưng gạt liên tục mấy cái, sau đó lại chuyển tới trung niên bảo an chính diện, một ngón tay đâm khi hấn thiên trung cười Huyết chỗ

Trung niên bảo an sững sờ, chỉ cảm thấy một trận ghen tuông không hiểu từ ổ bụng này lên, lúc này liền không ngừng được ầm ĩ cười như điên

"Hắc, hắc, ha ha ha ha "

"Người ha ha, người làm cái gì, ha ha ha "

Trung niên bảo an cười thờ không được, một tay run rẩy chỉ hướng Lâm Việt, một tay ôm bụng chậm rãi cúi người xuống

Mộc Viêm Phong vẻ mặt sáng giọng, không để ý tới hấn, chợt lui về phía sau đối thúc cùi chỏ một cái, trước khi cái kia bị hấn ném ra tuổi trẻ bảo an mới vừa đứng lên muốn từ sau lưng của hấn mang đến đánh lên, thỉnh linh đã bị giò đập trúng mũi, kêu thảm giữa mặt tét trên mặt đất, trong lúc nhất thời máu mũi chảy dài

Mộc Viêm Phong xoay người, dùng cái loại này băng lãnh không một tia tình cảm nhân thần trên cao nhìn xuống mắt nhìn xuống tuổi trẻ bảo an

Người sau nhất thời chỉ cảm thấy cột sống một trận phát lạnh, cả người nhất thời Đại Hạ trời giáng một cái lạnh run, hoảng vội vàng che mũi cái miệng lui về phía sau chuyển một trận

Đem hai cái này mắt chó coi thường người khác gia hòa đánh ngã sau đó, Mộc Viêm Phong phui phui y phục trên người, sau đó thay về mặt người hiền lành nụ cười

Như nhau trước khi lúc tới vậy nho nhã lễ độ, đi tới trước quầy, hướng về phía sớm đã mục trường khẩu ngọc quầy hàng mỹ nữ tiếp đãi ôn nhu hỏi: " Xin lỗi, xin hỏi một chút, Sở Thiên Anh Sở chủ tịch phòng làm việc ở đâu ?"

Sau quầy mỹ nữ tiếp đãi thể nhưng nhìn tận mắt thanh niên nhân này lời lệ phong hành đem hai bảo vệ đều đánh gục, lúc này chỗ nào còn dám cự tuyệt, lúc này thành thật trả lời đạo: "Ở Lục, 64 Tầng "

"Há, cảm tạ "

Mộc Viêm Phong cười nói tạ ơn, sau đó đi hướng thang máy

Chờ đến Mộc Viêm Phong vào thang máy sau đó, xác thực nói, đợi được cửa thang máy hoàn toàn khép kín phía sau, cái kia che mũi mũi trẻ bảo an lúc này mới dám đối với nỗi sợ ở đầu vai bộ đàm phát sinh rít gào: "Người đầu, nhanh người đầu ! Có người muốn gây bất lợi cho chủ tịch HĐQT, đã hướng sáu mươi bốn lần đi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Thiên Ưng

Thiên Ưng Đại Hạ, 64 Tầng, chủ tịch HĐQT phòng làm việc "A Thiêm, người nói cái này Tam Thanh Quan Đạo Đồ có hay không thật là có bản lĩnh bài bình việc này ?"

Một cái Âu phục trung niên nhân tọa ở trên ghế sa lon, thủ cầm chén trà, đó là một phi thường tuấn dật nam tính, ngũ quan còn như đao gọt một dạng, chải đại bồi đầu, cả người du nhiên nhi sinh một loại tôn quý cao nhã thượng vị giả khí chất mà hấn, chính là Thiên Ưng tập đoàn chủ tịch HĐQT kiêm nhiệm CEO, Sở Thiên Anh

"Tam Thanh nhất mạch Đạo Thống, xưa nay là đương kim Tu Chân Giới thái sơn bắc đẩu, chi tiết điều linh nhiều năm, hôm nay cũng chỉ còn lại có Không Minh đạo nhân một chi dòng độc đinh, nếu không phải là lão nhân gia ông ta tu vi bí hiểm, đương đại ít có người dám đơn giản đắc tội, hơn nữa hấn xưa nay làm việc khiêm tốn, không tranh quyền thế, nếu không... Cái này Tam Thanh Quan sợ là sớm bị Chư phe thế lực bao vây tiêu trừ sạch sẽ, chia cắt Đạo Thống "

Tọa tại đối diện thanh niên mở miệng, hấn vóc người thon dài, tướng mạo có chút tuấn mỹ, một đôi mắt thâm thúy như u Đàm, mắt phải phía dưới có một viên thủy được nốt ruồi đen, cả người nhìn qua lộ ra một loại siêu nhiên xuất trần ý

"Cái này Mộc Viêm Phong đã là Không Minh tiền bối duy nhất đệ tử thân truyền, tu vi cùng thủ đoạn đương nhiên sẽ không tiêu thừa đi nơi nào, sự kiện lần này giao cho hấn đến xử lý, hấn là không có vấn đề gì "

Hấn tốc độ nói vừa phải tổng kết đạo, sau đó cầm lấy trên bàn trà chén trà cạnh hộp một cái trà nóng

Sở Thiên Anh nghe vậy gật đầu: "Vậy là tốt rồi Lâm Việt trước khi rời đi, thế nhưng riêng căn dặn chúng ta quan chiếu một chút Tam Thanh Quan, hấn cùng với Không Minh tiền bối là là sinh tử chi giao, sở dĩ người nên nhiều trợ giúp một cái Mộc Viêm Phong, dù sao đó là lão nhân gia ông ta duy nhất đệ tử "

"Đó là Tự Nhiên "

Thanh niên nói ra: "Bất quá bây giờ thời cơ chưa tới, ta Từ Thiêm tuy là nhận được Lâm Việt dẫn, ở chân nghĩa mình bên trong coi như là có nhờ nhờ, thế nhưng tùy tiện đem ngoại nhân mang vào, chỉ sợ cũng khó kẻ dưới phục tùng sở dĩ, có thể không thể vào chân nghĩa mình, vẫn phải là nhìn chính hấn biểu hiện như thế nào "

"Ừ"

Đối với bọn hấn cái vòng này sự tình, Sở Thiên Anh cũng không phải quá rõ, ngược lại không tái phát đồng hồ cái gì cảm nghĩ, ngược lại than thở: "Lại nói tiếp, Lâm Việt đi Bồng Lai cũng mau có ba năm, cũng không biết lúc nào mới vừa về" một bả tiêu điểm chuyển dời đến trên thân người kia, Từ Thiêm thần tình cũng không khỏi trở nên hoảng hốt

Một đôi Mặc Sắc trong tròng mắt, không hiểu xuất hiện một tia có chút thần sắc phức tạp, Trầm Mặc một lát sau, mới cười khổ nói: "Hấn chính là một cái quái thai, năm đó lần đầu gặp hấn thời điểm, rõ ràng chỉ là một luyện khí tầng hai học sinh trung học đệ nhị cấp, ai biết gần gũi trong một năm, liên tục thăng đến Trúc Cơ Kỳ, sau đó lại không biết ăn linh đan diệu dược gì, thượng hết đại học trở về, thì đã ngay cả nhảy qua Kim Đan, Nguyên Anh, Linh Thần, ngộ đạo, chém ta năm Đại cảnh giới, trực tiếp nhảy đến Thông Thiên cảnh trở thành đương đại tu là người tàn nhẫn số một ngay cả toàn cầu đệ nhất tu chân thế gia Augustin như vậy thế lực đều bị hấn tận diệt "

"Ba năm trước đây hấn đi Bồng Lai thời điểm cũng đã là Thông Thiên cảnh Đỉnh Phong, ước đoán lúc này đang bế quan Độ Kiếp a ! Nếu như hấn Độ Kiếp thành công, như vậy chúng ta đời này chỉ sợ là sẽ không còn được gặp lại hấn" Từ Thiêm thở dài nói: "Sau khi độ kiếp, Phi Thăng thành Tiên, từ nay về sau, Lâm Việt liền đem cùng Phạm Trần trọn đời hai người cách "

"Thành Tiên sao "

Sở Thiên Anh hai mắt hơi nhắm lại

Tuy là trăm ngàn năm qua cũng chưa thấy có ai Vũ Hóa Phi Thăng, nhưng nếu như là người kia nói, sợ rằng thật có khả năng một nghĩ tới tương lai một ngày, bản thân sẽ cùng người kia trọn đời cắt đứt, coi như là tâm tính trầm ổn như xí nghiệp tên cướp Sở Thiên Anh, cũng không nhận được có chút sàu nào đứng lên

Văng tích cùng hấn cùng chung hoạn nạn nhất mạc mạc hồi ức, cũng là vào lúc này khó có thể ngăn chặn xông lên đầu

"Lâm Việt thành tựu vốn cũng không phải là người bình thường có thể đo lường được, mảnh thiên địa này, cuối cùng là không giữ được hấn" 1 tiếng thở thật dài sau đó, Sở Thiên Anh nói xong lặng lẽ một hồi, thẳng đến sau một hồi, mới nói: "Lại nói tiếp, Tiểu bối đưa bé kia thế nào còn chưa tới, tính một chút thời gian, ngày hôm nay cũng nên đến nha "

Từ Thiêm không nhanh không chậm cho mình lại châm bình trà, từ chối cho ý kiến đạo: "Ai biết được,

Không đứng lạc đường a !"

"Sẽ không ra chuyện rắc rối gì đi, nếu như hấn có điện thoại di động có thể liên lạc với là tốt rồi "

Sở Thiên Anh nhủ mảy, Mộc Viêm Phong thế nhưng Không Minh tiền bối đệ tử thân truyền, có ở đây không hiểu rõ đối phương bản lĩnh trước khi, hấn vẫn không thể nào yên tâm được

Dù sao, Mộc Viêm Phong vừa mới tròn đầy hai mươi tuổi, đối với bọn hấn cái tuổi này mà nói, vẫn chỉ là đứa bé

"Khanh khách "

Ngay hai người vừa trò chuyện bên uống trà chi tế, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một trận nhẹ nhàng tiếng đập cửa

"Mời đến "

Sở Thiên Anh đạo

"Răng rắc "

Vào cửa là nhất cá diện sinh thanh niên, nhìn qua cũng liền mười bảy mười tám tuổi, bản thốn thủ lĩnh, dáng dấp không phải quá tuấn tú, nhưng nhìn qua cũng rất thanh tú trắng nõn

Ăn mặc áo sơ mi trắng cùng quần jean, chỉ bất quá quần áo nhìn qua không thể nào chỉnh tề, tựa hồ mới vừa trải qua một hồi xoay đánh

"Nhị vị hảo "

Thanh niên rất ngại ngại tự giới thiệu mình: "Ta là Mộc Viêm Phong "

"Ngươi chính là Viêm Phong ?"

Sở Thiên Anh nghe vậy hai mắt sáng ngời, lập tức dĩ nhiên tự mình đứng dậy nghênh đón, đưa tay ra nói: "Ta là Sở Thiên Anh ngươi có thể xưng hô ta Sở thúc thúc "

"Sở thúc thúc hảo "

Thanh niên nhúng tay cùng với nắm nhau

"Tọa "

Sở Thiên Anh ý bảo Mộc Viêm Phong ngồi vào bên hông trên ghế sa lon, sau đó tự mình làm hấn thượng một ly đại hồng bào, lúc này mới ngồi trở lại bản thân sô pha

"Ồi chào, Viêm Phong, ngươi thượng trước khi tới làm sao cũng không còn người cho ta biết, ngươi là làm sao tìm được nơi đây ?" Sở Thiên Anh không giải thích được hỏi, dưới bình thường tình huống, có người tới thăm phía dưới đều có thể tới trước giặt thông tri bản thân, thế nhưng lúc này trước đó cái gì động tĩnh cũng không có

"Há, ta "

Nói đến chỗ này, Mộc Viêm Phong trong lúc nhất thời dĩ nhiên có chút ngượng ngùng, khăn trương nhưc đầu da, chi chi ngô ngô đạo: "Bọn họ ta là nói, bảo an, không cho ta lên, sở dĩ ta, ta liền "

Sở Thiên Anh chân mảy vi vi nhất thiêu: "Sở dĩ ngươi liền ?" Mộc Viêm Phong bỗng nhiên dừng nói nói, gương mặt ghen đỏ bừng đỏ bừng, nhãn thần lờ lờ tránh một chút, không biết phải ăn nói làm sao

Sở Thiên Anh dường như minh bạch cái gì, đứng lên, đi tới cửa, sau đó ra bên ngoài vừa nhìn

Sau đó, hần há hốc mồm

Chỉ thấy ở cửa phòng làm việc quá đạo thượng, dĩ nhiên lung tung thẳng tràn đầy đất bảo an, mỗi một người đều đã bất tỉnh đi, bất tỉnh nhân sự

Chợt nhìn, thẳng ở chỗ này... ít nhất ... Phải có hơn hai mươi cái

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Nhiệm vụ

"Được rồi "

Sở Thiên Anh xoa bóp mi tâm, xem ra bản thân trước khi lo lắng là dư thừa

Nhẹ nhàng đóng cửa môn, Sở Thiên Anh lui về, nhìn về mặt không có ý tứ Mộc Viêm Phong, nhếch miệng, trong lúc nhất thời cư nhiên không biết nói cái gì cho phải

Hải tử này ước đoán cũng áy náy ngoan, mà hần Lão Sở làm công ty này chủ tịch HĐQT, thủ hạ bảo an bị khách nhân cho đánh, hần chung quy đúng vậy "Không sao", "Không sao cả" các loại nói

Như vậy có vẻ đối với nhân viên trung thành môn không đủ tôn trọng, nhưng nếu như không nói điểm cái gì khuyên giải an ủi Mộc Viêm Phong một cái, hải tử này lại sẽ bởi vì hồ thẹn mà thấy qua câu nệ, bầu không khí khó tránh khỏi có chút xấu hổ

Vẫn là một bên Từ Thiêm phản ứng nhanh, hướng Mộc Viêm Phong đưa tay nói: "Mộc Viêm Phong người khỏe, ta gọi Từ Thiêm, người có thể gọi ta là Từ ca, hoặc là Thiêm ca cũng được "

"Thiêm ca hảo "

Mộc Viêm Phong lúc này nhúng tay với hần cầm một cái

"Vậy chúng ta sẽ không nhiều khách sáo, chỉ đến gặp mặt chào hỏi sao Viêm Phong, biết chúng ta muốn người tới là làm cái gì chứ ?"

Mộc Viêm Phong nhìn Từ Thiêm, chỉ thấy hần dung mạo tuấn mỹ, khí chất xuất trần, ngồi ngay ngắn ăn nói trong lúc đó tuy là câu thả, lại từ có một loại nói không nên lời thượng vị giả phong phạm, không giận tự uy, lại mang bình dị gần gũi thân thiết

Mộc Viêm Phong ngây ngốc gật đầu

"Tốt lắm ta chỗ này trước tiên đem có quan hệ với người nhiệm vụ tự thuật một lần, người lưu tâm nghe kỹ "

Từ Thiêm thanh âm rất có từ tính, cụ bị một loại thực lực mạnh mẽ lực xuyên thấu, giọng nói cũng rất ôn hòa , khiến cho người như mộc xuân phong

"Sự tình chân tướng, là như thế này" "Chúng ta Sở đồng có một vị trên phương diện làm ăn bằng hữu, là phòng địa sản mở rộng thương lão tổng, liền một tháng trước, khi hần vừa mới bắt đầu mở rộng trên địa bàn phát sinh nhất kiện chuyện quỷ dị "

"Đó là một cái ngày mưa dầm, đào móc công trình đang tiến hành thời điểm, trong lúc vô ý từ lòng đất đó tìm được một tôn màu xanh đậm Thạch Quan đá này Quan cơ quan trùng điệp, cấu tạo vô cùng tinh vi đồng thời trải qua chuyên gia giám định, cái này tôn Thạch Quan dĩ nhiên ngay ngắn một cái cái đều là dùng thất truyền đã lâu âm dương Bát Quái trừ Long khóa vững vàng phong bế, đang không có chìa khoá điều kiện tiên quyết, nếu như không cần cường ngành khoa học kỹ thuật thủ đoạn, căn bản là không có cách mở nó ra "

Mộc Viêm Phong Tĩnh Tĩnh nghe

"Bởi cái này tôn Thạch Quan nhiều năm rồi, cũng cũng coi là nhất kiện đồ cổ, tất cả mọi người luyện tiếc dùng lựu đạn hủy hoại nó, thế nhưng người biết, người lòng hiếu kỳ một ngày bị nâng lên, sẽ rất khó kiểm chế xuống đi "

"Lúc đó, mỗi người đều khẩn cấp muốn biết trong thạch quan bên đến tột cùng cất giấu cái gì đáng tiền đồng tây, vì thế, vị kia lão tổng còn riêng dùng nhiều tiền mướn ba vị tài nghệ tinh xảo khóa trừ chuyên gia, nghiên cứu cả buổi, rốt cục ở Quan tìm được mở ra trừ Long khóa ổ khóa, sau đó, ba vị

khóa trừ chuyên gia đổi chiều ổ khóa, trải qua liên tiếp mấy ngày không ngủ không nghỉ đây nhanh tốc độ, cuối cùng đem chìa khoá chế biến ra đến "

"Sau đó thì sao ? Trong thạch quan đến tột cùng có cái gì ?"

Mộc Viêm Phong kìm lòng không đậu hỏi

"Không biết "

Từ Thiêm chỉ cho một cái như vậy đơn giản trả lời, sau đó tiếp tục nói ra: "Mấy cái khóa trừ chuyên gia quá qua loa, cũng không còn trải qua cổ chủ đồng ý, ở chìa khoá mới ra lộ đêm đó liền len lén đem Thạch Quan cho mở "

"Sau đó thì sao ?"

Từ Thiêm hít sâu một hơi "Sau đó, bọn họ đều chết "

Mộc Viêm Phong đồng tử co rụt lại: "Tại sao có thể như vậy ?" " Chờ đến bị người phát hiện thời điểm, Thạch Quan đã mở ra "

Từ Thiêm tiếp tục nói, "Thế nhưng bên trong lại vật gì vậy cũng không có, mà ba người kia mở khóa người, đều đã chết thảm tại chỗ, lúc đó cảnh tượng cực kỳ đẫm máu, ba người đều là bị tàn nhẫn phân thây, có một thậm chí trực tiếp bị ở giữa xé thành hai nửa, ruột lưu đầy đất duy nhất điểm giống nhau chính là bọn họ trái tim, đều bị móc sạch "

"Bị xé thành hai nửa ? Trái tim bị móc sạch ?"

Mộc Viêm Phong sắc mặt có chút ngưng trọng, "Đến tột cùng là dạng gì quái vật "

"Chuyện này còn không có đến đây kết thúc "

Từ Thiêm giọng trở nên ngưng trọng một chút,

"Từ đó về sau, tòa thành thị này mà bắt đầu không ngừng phát sinh sự kiện quỷ dị "

"Chỉ là một tháng này, ở thành thị các ngõ ngách, cũng đã phát sinh kinh người mười sáu nỗi sát nhân phân thây sự kiện, mà mỗi một cổ thi thể cũng không có trái tim "

"Bởi vậy, chúng ta hầu như có thể kết luận, đây hết thảy đầu sỏ gây nên chính là cái kia từ trong thạch quan chạy đến đồng tây "

"Đối với cái này loại vượt qua nhân loại phạm trù án tử, ngay cả cảnh * phương đều là bất lực "

Từ Thiêm động tác ưu nhã cảm lý trà lên cạn hớp một cái, "Vừa vặn chúng ta Sở đồng cùng Viêm Phong sư phụ của người Không Minh đạo nhân là quen biết cũ, mà ở cái này trong vòng phương viên mấy trăm dặm, sợ rằng cũng không có cái gì người trình độ năng lực có thể bì kịp được các người Tam Thanh Quan, chúng ta trái lo phải nghĩ, cũng chỉ có thể hướng lão nhân gia ông ta xin giúp đỡ mà hần thì hướng chúng ta đề cử người Mộc Viêm Phong, hần nhiều năm qua duy nhất đệ tử thân truyền "

"Sở dĩ, ta nhiệm vụ, chính là giúp các người bãi bình con quái vật kia ?"

Mộc Viêm Phong nghe đến đó chỗ nào còn có thể không biết mình trong công việc dung

"Không sai "

Từ Thiêm gật đầu, đạo: "Sau khi chuyện thành công, người phải nhận được hai triệu thù lao "

"Lương hai triệu ?"

Một nghe thấy con số này, Mộc Viêm Phong tại chỗ liền ngốc, mới vừa nâng lên chén trà, một ngụm trà nóng còn không có tròn cổ, liền "Phốc" 1 tiếng suýt nữa phun ra ngoài

Ai ya, anh em ở trong đạo quan bên một năm tiền tiêu vật cũng liền mười đồng tiền, còn chưa đủ lễ mừng năm mới xuống núi mua xuyên pháo chơi, lúc này mới một cái vùng núi, nhân gia liền cho ta mở trên một triệu tiền lương

Ngoa tào, người thành phố đều có tiền như vậy sao ?

"Cảm thấy chưa đủ sao?"

Vừa nhìn hần vẻ mặt này, Từ Thiêm lông mi vì vi nhất thiêu, còn đạo là hần ngại giá cả quá thấp, suy nghĩ một chút cũng phải, nguy hiểm như vậy sống, đổi lại hần coi như cho mười triệu hần đều phải suy nghĩ thật kỹ suy nghĩ, hần cũng không phải là cái gì dong dài người, trực tiếp phát tay một cái, đạo: "Vậy mười triệu a ! Người thấy thế nào ?"

" nghìn vạn lần!?"

Cái này Mộc Viêm Phong ngu hơn nhân

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Sở gia Công Chúa

Mộc Viêm Phong về mặt đại ra Xứ ở

Làm sao cái này sừng sốt một chút võ thuật, giá cả trực tiếp bão gấp năm lần ?

Từ trăm vạn làm đơn vị, đến hơn mười triệu ?

Dùng lưới lạc lưu hành ngữ mà nói, lúc đó hẳn liền khiếp sợ "Viêm Phong, thế nào, nhiệm vụ này ngươi tiếp sao?"

Từ Thiêm giàu có từ tính âm thanh âm vang lên

Mộc Viêm Phong rồi mới từ cường liệt trong rung động phục hồi tinh thần lại, lúc này đem chén trà đặt ở trên bàn trà, sau đó chợt đứng lên, về mặt nghiêm túc nói: "Lần này nhiệm vụ, ta Mộc Viêm Phong tiếp!"

Nói đùa, mười triệu, một chuyến đủ ăn cả đời, vì sao không tiếp ?

"Hảo vậy thành giao!"

Từ Thiêm cười rộ lên, mê người khuôn mặt tuấn tú khiến người ta như mộc xuân phong

"Trong tám thẻ này có năm trăm ngàn, ngươi cầm trước, coi như là tiền đặt cọc cùng ngươi trước kỳ kinh phí hoạt động mật mã là bốn cái tám lượng cái cừu "

Từ Thiêm nói từ trên ghế salon đứng dậy, cùng Mộc Viêm Phong nắm chắc tay, xem như là hợp tác khoái trá, sau đó lấy ra một tám thẻ ngân hàng đưa tới

"Ngũ năm trăm ngàn ?"

Nghe vậy, Mộc Viêm Phong khóe mắt nhất thời liền không ngừng được hơi co quắp một trận, ánh mắt như là mộc rễ một dạng bị con kia thon dài đẹp trên tay Tinh Tinh thẳng ngoạ thẻ từ hấp dẫn tới

Năm trăm ngàn phải có mấy người lính kia mà ?

Trong lòng tuy là chấn động, bất quá rất nhanh Mộc Viêm Phong liền hoàn quá thần lại, nhanh lên thu hồi ánh mắt, ngồi nghiêm chỉnh

Bản thân lúc này này đây Tam Thanh Quan duy nhất cao đồ thân phận tới đón sinh ý, cũng không thể làm cho này sao điểm số lượng nhỏ liền thất thố

Mình bị người xem nhẹ ngược lại đừng lo, nếu như vì vậy dọa sợ môn danh tiếng, đây chính là cực kì không ổn

Vưu nếu để cho lão nhân biết mình ở bên ngoài khiến người ta nhìn ra là một không quen mặt lũ nhà quê, một trận hảo đánh nhất định là không thể tránh được

Không đúng còn có thể bị treo ở trước sơn môn bạo chiếu 77 - 49 ngày

Lão nhân liền thích chơi chữ số trò chơi, tâm tình tốt treo hẳn 77 - 49 ngày, tâm tình không tốt không đúng chính là 99 - 81 ngày

Trần định, Mộc Viêm Phong, ngươi phải trần định, phía sau nhưng còn có mười triệu khoản tiền đây

Cố nén không có khiến bàn tay mình run, Mộc Viêm Phong biểu hiện ra mặt không đổi sắc tiếp nhận tờ này thừa tái năm trăm ngàn cự khoản chi phiếu

Bình tĩnh động tác Tự Nhiên thông thuận, vân đạm phong khinh trong ánh mắt hơi ba phần chẳng đáng, quả thực như nhau nhìn quen cảnh tượng hoành

trắng buồn bán trộm, chút nào không nhìn trúng chút tiền như vậy khoản xu thế

Một màn này Thấy vậy Từ Thiêm cùng một bên nhìn như đang chuyên chú uống trà Sở Thiên Anh một trận âm thầm khen ngợi

Đối với Mộc Viêm Phong người, bọn họ lại làm sao có thể không rõ ràng lắm hần mảnh nhỏ ?

Một cái bị Không Minh đạo nhân thu dưỡng cô nhi, từ nhỏ đến lớn đều ở đây Tam Thanh Quan trong tập võ tu đạo, chẳng bao giờ bước ra quá sơn môn nửa bước

Muốn nói từng trải, chỉ sợ cũng liền là thông qua máy tính Internet cùng sách vở tiếp xúc qua ngoại giới

Mà hôm nay lại thần như vậy định khí rồi rảnh đem một khoản đối với hần Mộc Viêm Phong mà nói không thể nghi ngờ là cự khoản tiền sù ở trong túi, phần này định lực, xác thực không phải cái tuổi này thiếu niên phải có

"Viêm Phong, người mới vừa tròn đầy hai mươi tuổi đúng không ?"

Sở Thiên Anh mở miệng, vừa uống trong chén đại hồng bào, một bộ như có điều suy nghĩ đáng đáp

"Dạ, Sở thúc thúc "

Mộc Viêm Phong thành thật trả lời

"Ngô "

Sở Thiên Anh gật đầu, nhãn thần tự mình nhìn một bên, không biết suy nghĩ cái gì

Mộc Viêm Phong vừa nhìn trường bối không nói lời nào, cũng liền thức thời im lặng, tĩnh hậu xử lý

Thêm một năm nữa, Chân Chân cũng nên tròn mười tám a !

Cái này Viêm Phong là hiện thời Tam Thanh Đạo Thống người thừa kế duy nhất, người thật đẳng hoàng, đáng đáp cũng không tệ, không bằng

Sở Thiên Anh nhãn thần mê ly tính toán

"Keng chuông "

Đúng lúc này, trên bàn làm việc máy điện thoại bỗng nhiên vang lên

Sở Thiên Anh lúc này tiến lên, tiếp Microphone "Ừ' ?"

Nghe được trong điện thoại tiếng người, Sở Thiên Anh đôi mắt không khỏi sáng ngời,

Đạo: "Vừa lúc, để cho nàng lên đây đi "

"Ai tới ?"

Từ Thiêm hỏi

"Nữ nhi của ta trở về "

Sở Thiên Anh trở về

"Huyền, Chân Chân trước khi là ở Sanya độ giả chứ ?"

Từ Thiêm gật đầu, "Tính toán thời gian, nghỉ hè nhanh kết thúc, cũng là nên trở về trường học báo danh "

"Ai, cô gái nhỏ ở giờ phút quan trọng này trở về, không phải là cái gì chuyện tốt a "

Sở Thiên Anh ngồi trở lại sofa, sau đó hướng về phía Lưu Tiểu bối cười nói: "Viêm Phong a, chúc lát nữa nữ nhi của ta Sở niệm thật sự muốn lên đến, nàng với người niên kỷ không sai biệt lắm, một hồi hai người các người ngược lại là có thể quen biết một chút "

"Được, Sở thúc thúc "

Mộc Viêm Phong nhãn tình sáng lên

Không biết, toàn cầu năm trăm xí nghiệp mạnh chủ tịch HĐQT nữ nhi, là cái dạng gì nữ hài ?

"Mặt khác "

Sở Thiên Anh tựa hồ lâm thời nghĩ đến cái gì, trầm ngâm một cái, sau đó hướng về phía Lưu Tiểu Bối hỏi "Viêm Phong, người tới nơi này, chỗ ở phương còn không có nghỉ ngơi chứ ?"

Mộc Viêm Phong ừ 1 tiếng, hần xác thực còn không có tìm kỹ nơi ở

"Bằng không như vậy đi, Viêm Phong, trong khoảng thời gian này, người liền ở nhà ta "

Sở Thiên Anh giọng nói không giống đang trung cầu ý kiến, mà là giống ở an bài người hầu

"Hiện tại ở bên ngoài không yên ổn, người mới vừa dễ dàng thay ta chiếu cố bảo hộ nữ nhi của ta "

"À?"

Mộc Viêm Phong nghe vậy sững sờ, để cho mình chiếu cố nữ hài tử ?"Sở thúc thúc ý tứ là để cho ta cho lệnh thiên kim làm hộ vệ sao?"

"Đối với "

Sở Thiên Anh gật đầu, "Tại nhiệm vụ tiền thù lao là mười triệu trên căn bản, ta sẽ cho người mỗi tháng mười vạn, phải cam đoan nữ nhi của ta thân người an toàn, không được có bất kỳ sơ thất nào, như thế nào đây?"

"Mỗi tháng mười vạn ?"

Mộc Viêm Phong chân mày hưng hăng giật mình

Ta từ nhỏ đến lớn cũng chưa từng thấy nhiều tiền như vậy a mặc dù nhưng đã có mười triệu tiền lương, nhưng có ai sẽ hiềm nhiều tiền đây?

Huống chi chỉ cần bảo hộ một cô bé có thể có được mười vạn tiền lương, bằng hần bản lĩnh, vì sao không thể làm ? Cân nhắc một chút, Mộc Viêm Phong lúc này sáng khoái một chút gật đầu: "Hào "

"Vậy là tốt rồi "

Sở Thiên Anh mừng rỡ cười cười, sau đó thận trọng sự tình đạo: "Ngoài ra, hy vọng việc này Viêm Phong người cần phải đối với nàng bảo mật, còn có một năm nàng sẽ thi vào trường cao đẳng, không nên bởi vì chuyện này ảnh hưởng nàng học tập "

"Sở thúc thúc, ta minh bạch "

Mộc Viêm Phong đương nhiên sẽ không phản đối

"Bằng không như vậy đi, người liền đối ngoại tuyên bố người là ta bà con xa, chuyển trường đến thành phố cao trung tham gia thi vào trường cao đẳng sau đó thuận lý thành chương đem người an bài vào Chân Chân trường học, để cho người cùng với nàng ở chung lớp cấp liên, kể từ đó, vừa có thể giấu diếm thân phận người, có thể thiếp thân bảo hộ nữ nhi của ta, như thế nào ?"

Sở Thiên Anh vỗ vỗ chuông, muốn một cái diệu kế "Đi "

Mộc Viêm Phong sáng khoái đáp lại, nhân gia toàn bộ cho mình nhiều tiền như vậy, muốn vẫn là nhần nhần nhỏ nhỏ do do dự dự già mồm giống nữ nhân giống nhau cũng quá không nề mặt mũi

Vừa nhìn Mộc Viêm Phong tốt như vậy nói, Sở Thiên Anh trong mắt vẻ tán thưởng không khỏi càng thêm nồng nặc, tiểu ý dạt dào chi tế, ngay cả trên mặt vốn là là số không nhiều nếp nhăn tựa hồ cũng không gặp

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Sở Niệm Chân

"Đại tiểu thư hảo "

Một vị mang kính mắt nữ nhân công nhân ôm một quyển văn kiện gấp vừa đi vào thang máy, vừa nhìn thấy người bên trong, nhất thời mặt mang cung kính khẽ gọi

"Ừ"

Một cái dựa lưng vào thang máy trên tường, đang cúi đầu chơi điện thoại di động nữ hài nghe tiếng nhàn nhạt đáp một tiếng, xinh đẹp bình tĩnh như nước, không có có phản ứng đặc biệt gì, lại tựa như từ đã thành thói quen người bên ngoài tôn trọng đối đãi

Cô gái này đại khái mười bảy mười tám tuổi xu thế, trắng nõn trên cổ tay trắng treo một con tinh xảo chocolate sắc Hermes cặp đeo vai

Mặc trên người là bó sát người hồng nhạt đai đeo lưng, mạn điệu ôn nhu vóc người đồ thị lộ, trước ngực cổ thấp chỗ còn đánh bạch sắc sa mỏng, là đạo kia gọi cảm câu nhân khe rãnh phủ lên một tầng liêu nhân mỏng lung, càng thêm nhiếp hồn đoạt phách

Hạ thân còn lại là buộc chặt ngư tử quần soóc nhỏ, dẫn theo đầy ắp Tiểu kiều đồn, hấp dẫn hơn người là tại nơi đôi tình tế thon dài trên chân đẹp còn bộ vớ cao màu đen, hết sức mỹ hoặc phong tình, khiến cho máu người Mạch phún trương

Một đầu nữ vương thức trường dưới tóc, là hiện tình xảo mặt trái xoan, mặc dù không thi phần trang điểm, lại trắng nõn tron mềm, tươi cười rạng rỡ, không thể so với đánh bột âm đạm mây may, còn có cặp kia thủy lượng phủ mỹ cặp mắt đào hoa, phối hợp thật dài cong cong lông mi, có khuynh thành phong tình

Lúc này, nữ hài đang thấp cụp mắt xuống, nhìn chăm chăm ngọc thủ nhẹ nắm 5 5 tác màn ảnh lớn điện thoại di động, thon dài đẹp đầu ngón tay không ngừng ở trên màn ảnh dấu chấm vẽ phác thảo

Một luồng nhu thuận tóc dài, theo đầu nàng Đầu lâu hơi đề thấp mà rũ xuống, che đầy nàng nửa bên gò má

Sau đó, trước mắt tia sáng đột nhiên sáng ngời, cửa thang máy mở

Thiếu nữ cũng không ngần đầu lên mại gọi cảm vớ đen chân dài đi ra ngoài

Trong lúc vẫn nồng nhiệt cúi đầu nhìn chăm chăm màn hình ở phía trước phần cuối, chính là Thiên Ứng tập đoàn chủ tịch HDQT Sở Thiên Anh phòng làm việc chỗ

"Đại tiểu thư hảo "

Thình thoảng có đâm đầu đi tới công nhân, vừa nhìn thấy cô gái này, đều rất có lễ phép khom mình hành lễ, mà nàng thủy chung cũng không ngần đầu lên thành nổi màn hình điện thoại di động, chỉ là lừa gạt thức gạt đầu

"Người nói người một cái không học vấn không nghề nghiệp phé vật, sống lãng phí lương thực, chết lãng phí thổ địa, tại gia tại họa cha mẹ, tại ngoại ô nhiễm quần chúng, suốt ngày chơi bồi lêu lổng, động gây chuyện thị phi, cho rằng đến trên lỗ tai mờ lỗ chính là tiền vệ, ở trên đầu thả đồng phân chính là thủy triều, vãng thân thượng Họa cái trùng chính là một tính? Nhĩ lão tử thật là không có thấy xa, trước đây dĩ nhiên không đem người xạ trên tường người cho rằng người là cái thứ gì? Người chính là xã hội sâu mọt, món lòng, cặn, bại hoại, người còn sống giống như một bị kịch, chết mới để cho người ôm bụng cười, nếu như ta là người, ta không có sinh ra liền đem mình bóp chết ở đâu, thiếu đi ra tai họa nhân gian "

Điện thoại di động bá phóng khí trong truyền ra một trận rất nhỏ tiếng người nguyên lai, nữ hài sở dĩ nồng nhiệt nhìn chăm chăm màn hình, là bởi vì trong điện thoại di động đang ở phát hình một đoạn đột nhiên ở sân trường bài viết bên trong bạo nổ video

Tràng cảnh là ở một chiếc xe buýt trong, lúc này video tiến độ đã chuẩn bị kết thúc, chỉ thấy ở hình ảnh kia trong, một người mặc áo sơ mi trắng thanh niên, đang mang theo một gã trước khi nỗ lực lừa bịp tổng tiền hần Hoàng Mao còn đồ, nước miếng văng tung tóe xuất khẩu thành thơ dạy dỗ, ngôn từ cực độ sắc bén, làm người ta nhìn mà than thở

Video đề mục là: giao thông công cộng lưu manh lấy giấy bị thái làm lý do lừa bịp tổng tiền áo soni thanh niên, được một tác lại muốn tiến một thước phản tạo đòn hiểm giáo dục

Nên video là hấn hành khách dùng điện thoại di động chụp lên, sở dĩ video chính thể giống làm cũng không phải quá tinh táo, ngay cả bên trong người ngũ quan đều không phải là quá rõ ràng

Tình tiết đại khái là như vậy, một cái mới vừa lên giao thông công cộng vị thanh niên bởi vì không cẩn thận đạp phải một cái Hoàng Mao còn đồ chân, Vì vậy lọt vào đối phương lừa bịp tổng tiền, khởi điểm vị thanh niên là một bộ khúm núm mặc người chém giết uất ức bộ dạng

Ai biết đang bị đối phương bức bách sau đó, lại bật người thay đổi trước khi hào hoa phong nhã hình tượng, hai ba lần liền đem tên lưu manh đã khởi không thân

Loại này cường liệt phản, tràn đầy châm chọc hí kịch tính, thiếu nữ chứng kiến phần cuối, một đôi mê người cặp mắt đào hoa trong không khỏi toát ra một tia tia sáng kỳ dị, khẽ mỉm môi môi đỏ mọng cũng chậm rãi câu dẫn ra một độ cung

Cũng không biết người này đến tột cùng là người nào,

Cư nhiên có cá tính như vậy, bản tiểu thư rất vừa ý a

Nếu như có thể khiến hấn làm ta nam sủng là tốt rồi

Thiếu nữ ác thú nghĩ, bắt tri bắt giác, chạy tới cửa phòng làm việc trước, cũng không gõ cửa, vurun thon thon tay ngọc liền theo Hạ tay nắm cửa, sau đó đẩy cửa mà vào

"Cha!"

Cho đến lúc này, nàng mới đem điện thoại di động thu vào Hermes trong bao đeo, sau đó về mặt điệu đà ngênh đón, cũng không còn xem có phải hay không có người bên ngoài ở, hãy còn cho Sở Thiên Anh ôm một cái

"Bao lớn người, vẫn như thế không hiểu được rụt rè, gọi người chê cười "

Sở Thiên Anh có ý sừng sộ lên, Bạch nàng liếc mắt "Hừ, bất kể, cha không phải nói hảo muốn làm Chân Chân cả đời ôm một cái Hùng sao?"

Sở Niệm Chân hai cái tay động ở Sở Thiên Anh trên cổ, còn những nhéo lại tựa như xoay vài cái còn như thủy xà vậy eo thon nhỏ, hai vớ đen đùi đẹp cũng theo đó qua lại vuốt phẳng, phát sinh rất nhỏ "Xèo xèo" âm thanh, Thấy vậy một bên vị Tiểu Đạo Sĩ một mạch trừng mắt

"Đừng làm rộn, có khách ở đây "

Vừa nhìn Mộc Viêm Phong thần sắc có chút mất tự nhiên, Sở Thiên Anh rất sợ chậm trễ cho hấn, lúc này cung chịu vồ vồ nữ nhi đầu nhỏ, sau đó không có ý tứ nhìn về phía Mộc Viêm Phong: "Viêm Phong a, thật không có ý tứ, để cho người bị chê cười, nhà của ta khuê nữ liền cái này đức hạnh "

Mộc Viêm Phong cũng không biết đáp lại ra sao, chỉ là một trận cười khúc khích, một đôi tròng mắt hay là vô tình thương thức liếc về phía cái kia đưa lưng về mình dán tại Sở Thiên Anh trên người nạn điệu thân ảnh

là bực nào ôn nhu mê người bóng lưng ?

Nhìn ra một thước chừng bảy mươi thân cao, một đầu nhu thuận đen bóng đến eo tóc dài, bất kham Doanh Doanh nắm chặt tinh tế vòng eo, còn có là lướt đầy ắp Tiểu kiều đồn

Đương nhiên, để cho hấn chịu đựng không được, vẫn là kia đôi thon dài câu nhân vớ đen đùi đẹp

Lúc này, bởi vì xuyên màu hồng đai đeo là ăn mặc gọn gàng, nữ hài hai tay lại là nửa giờ động ở Sở Thiên Anh trên cổ, eo thon nhỏ gợi cảm sắc sỡ hơi vận vẹo gian, lộ đáng liền lộ ra một đoạn nhỏ tuyết trắng lưng, tại nơi tiếp cận lưng quần địa phương, thậm chí mơ hồ có thể chứng kiến một góc hắc sắc đồng tính nữ

"Ta lão thiên "

Chưa nhân sự Mộc Viêm Phong tốc độ tìm đập lập tức gia tăng mãnh liệt, mặc dù biết như thế nhìn chăm chăm con gái người ta lồ lộ ra mông eo xem rất thất lễ, nhưng không biết vì sao, ánh mắt của hấn giống như là bị dính ở một màn tuyết trắng thượng, vô luận như thế nào cũng không dời ra

"Ừ? Cha, Hấn là ai vậy à?"

Lúc này Sở Niệm Chân mới quay đầu lại, nhìn Mộc Viêm Phong hỏi

Người sau lúc đó liền ngượng ngừng cúi đầu, không dám cùng cặp kia phảng phất có thể nói một dạng mỹ lệ cặp mắt đào hoa đối diện Sở Niệm Chân cũng chỉ là hơi chút lưu ý hấn một cái, cũng không nhiều quần quýt thân phận của hấn

Dù sao Mộc Viêm Phong bên ngoài cũng không phải rất thần kỳ, tuy là đáng đáp rất coi được, nhưng cũng không có suất đến khiến người ta liếc mắt khó quên tình trạng, hơn nữa mặc trên người vừa nhìn cũng biết là một thân mua trên nét đến tiện nghi hóa, nàng cũng không có hứng thú gì Sở Niệm Chân ánh mắt, trực tiếp rơi đang ngồi ở khác một trương sofa thượng Từ Thiêm trên người, lúc này cợt nhả chào hỏi: "Từ thúc thúc đã ở a "

"Chân Chân a, ta đã nói với người mấy lần, phải gọi Ca,!"

Từ Thiêm bất mãn liếc nàng một cái, nói bổ sung: "Ta mới hai mươi chín tuổi, ngay cả lão bà cũng còn không có cưới đây "

"Hảo Từ thúc thúc, không thành vấn đề Từ thúc thúc, Chân Chân cái gì đều nghe người "

Trong con người xinh đẹp hiện lên một tia giảo hoạt, Sở Niệm Chân tự nhiên cười nói, khuôn mặt bờ xuất hiện đẹp lúm đồng tiền "

Từ Thiêm về mặt về lo lắng

"Ha ha ha, được, hai người các người đừng làm rộn "

Sở Thiên Anh mở miệng nói: "Đến, Chân Chân, nhận thức một chút, vị này chính là Mộc Viêm Phong, là chúng ta bà con xa, muốn ở chúng ta tạm ở một thời gian ngắn, lớn hơn người một hai tuổi, các người có thể phải thật tốt ở chung a "

"Ta bao lâu nhiều như thế hào bà con xa nhỉ? Làm sao cho tới bây giờ chưa thấy qua ?"

Sở Niệm Chân đánh thước nổi hiệu kỳ mắt to, trong mắt đẹp nước gợn lưu chuyển, nhìn Mộc Viêm Phong

"Há, Viêm Phong gia rồi ta cái này có điểm xa, mấy năm nay chưa từng làm sao liên lạc, người chưa thấy qua ngược lại cũng bình thường "

Sở Thiên Anh đã sớm chuẩn bị xong lí do thoái thác, nói nhìn về phía một bên Mộc Viêm Phong

Người sau hội ý, mới vừa muốn đứng lên cùng Sở Niệm Chân chào hỏi, kết quả vừa nghĩ tới bản thân phía dưới lúc này còn bảnh trướng nổi, nếu như vừa đứng lên, xác định vững chắc nhìn một cái không xót gì, cái mộng không thể làm gì khác hơn là ai trở lại, ngồi ở đó hướng Sở Niệm Chân gật đầu mỉm cười: "Xin chào, ban đầu lần gặp gỡ, ta gọi Mộc Viêm Phong "

"Xin chào, Sở Niệm Chân "

Sở Niệm Chân tùy ý trả lời, ngay sau đó, nàng lưỡng phiết thanh tú Mi bỗng nhiên nhú một cái

Một loại cổ quái cảm giác quen thuộc, giờ khắc này ở nàng tâm du nhiên nhi sinh

Thật giống như, giống như đã từng quen biết một dạng

"Cái kia chúng ta là không phải ở đâu gặp qua ?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chúng ta gặp qua ?

"Chúng ta gặp qua ?"

Mộc Viêm Phong nghe vậy sững sờ, không chút nghĩ ngợi liền lắc đầu, dùng khẳng định giọng nói hồi đáp: "Không có nha "

Muốn từng thấy xinh đẹp như vậy nữ hài, mình tuyệt đối không có khả năng không có ấn tượng, tuyệt đối

Sở Niệm Chân ngậy người một cái, vẫn còn có chút cảm thấy cái này nhìn như phổ thông đại nam hài rất là quen mặt

Một đôi thanh tú Mi, không khỏi có chút hồ nghi hơi nhú lên

Chưa từng nghĩ đúng lúc này, Hermes trong bao điện thoại di động kêu, là hôm nay quen mặt thượng thường thấy nhất Apple chuông điện thoại di động, như suối nước leng keng vậy, dễ nghe di tình "Không có ý tứ "

Vừa muốn cùng Mộc Viêm Phong tiến thêm một bước xác nhận, điện thoại thứ nhất, Sở Niệm Chân không thể làm gì khác hơn là trước móc ra con kia tình mỹ đồng thời còn bộ hồng nhạt halloki T Ty cao su bộ Apple ái phong 6 rắc thái điện thoại di động, tiếp nghe

"Này, Yến Từ, đúng ta mới vừa trở về Tiêu Nhiên, ừ, được, đợi thấy cúi chào "

Cúp điện thoại, Sở Niệm Chân trong lúc nhất thời quên Mộc Viêm Phong, quay đầu hướng về phía Sở Thiên Anh lời nói: "Cha, Yến Từ hẹn ta xem chiếu bóng, ta đi trước a "

"Đi thôi, cũng chờ quá muộn về nhà "

Sở Thiên Anh mới vừa nói xong, bỗng dưng nhớ tới bên ngoài hiện tại không yên ổn, lúc này liền nói: "Ai, các loại, Chân Chân, đem người Viêm Phong ca ca cùng nhau mang theo a ! Hắn ngày hôm nay vừa xong Tiêu Nhiên, người xem cha tiền bạc bây giờ tương đối bận rộn, cũng không còn vô ích bất chuyện, người liền đại cha tần tận tình địa chủ đi, dẫn hắn đi chung quanh một chút nhìn, thuận tiện giúp hắn mua chút quần áo và đồ dùng hàng ngày, ba ba tin tưởng người nhân quang, nhất định có thể giúp hắn chọn được thích hợp nhất đồng tây "

Nghe vậy, Sở Niệm Chân vô ý thức xem một bên yên lặng không nói Mộc Viêm Phong, không khỏi do dự một chút

Bản thân cùng khuê mật đi ra ngoài chơi, mang theo cái đại nam nhân, tốt như vậy giống không tốt lắm a

Bất quá

Yến Từ cái kia ngực lớn muội, dường như, gần nhất không phải đang ở là hết muốn tìm nam bằng hữu sao?

Sở Niệm Chân vô ý thức trên dưới quan sát một phen Mộc Viêm Phong, nam sinh này mặc dù không giống người có tiền gì, nhưng dáng dấp cũng cũng tạm được, nhìn cũng thật đàng hoàng, không bằng

"Há, cũng tốt "

Trong lòng đẹp đẽ cười, trải qua chỉ chốc lát châm chước phía sau, Sở Niệm Chân điểm Hạ đầu nhỏ, định tìm cơ hội đem cái này mới nhìn qua giống như một lãng đầu thanh giống nhau cậu con trai đẩy vào nhà mình khuê mật hồ lửa

"Vậy chúng ta đi, Viêm Phong ca ca "

Sở Niệm Chân hướng về phía Mộc Viêm Phong tự nhiên cười nói, động nhân xinh đẹp nụ cười, Thấy vậy người sau tại chỗ mặt già đỏ lên, không tự chủ mau tránh ra ánh mắt, nói đều có chút không lạnh lẽ: "Hay, hay "

Sở Niệm Chân che miệng cười khê, cái này đại nam hài có thể thật thú vị, cùng mỹ nữ nói mấy câu đều có thể mặt đỏ co quắp thành như vậy, nếu như roi xuống ngực lớn muội Yến Từ trong tay, vẫn không thể bị mài chết đi sống lại ?

Phải biết rằng, tên kia, thể nhưng thích nhất đùa loại này thanh thuần ngượng ngùng nam sinh a

Sở Niệm Chân càng là tưởng tượng cảnh tượng đó, càng là nhiều ra vài phần trên tức chi tâm

Không biết, hai cái này xúm lại, sẽ như thế nào

Nhìn Mộc Viêm Phong câu nệ đứng lên, Sở Niệm Chân lúc này nghênh đón, thoải mái đỡ lấy cánh tay hắn, trước ngực hai luồng mềm mại Ngọc Thỏ, thỉnh thoảng vô tình hay cố ý đi lên bên cạp

Cái này hải Mộc Viêm Phong mao cốt từng nhiên, không chỉ là một khuôn mặt, ngay cả lỗ tai tất cả cút nóng nóng hổi, hỏa lạt lạt, khó chịu rất

dị dạng xúc cảm, kích thích hần hồ hấp đều trở nên có chút dồn dập, cuồng quít tay nắm cửa hướng bản thân bên này chuyển chuyển, rất sợ lại tiếp xúc nữa khó tránh khỏi tâm viên ý mã

"Hừ hừ quả nhiên là một thú vị tiểu nam sinh" từ quan sát kỹ nổi Mộc Viêm Phong thần sắc, Sở Niệm Chân hẹp dài trong mắt đẹp nổi lên một tia nghiền ngẫm tiêu ý, hướng về phía sau nói tiếng: "Từ thúc thúc, chúng ta đi, hôm nào giới thiệu cho người cái đẹp học sinh nữ làm vợ a!"

Liên chim nhỏ nép vào người đẩy Mộc Viêm Phong đi ra Sở Thiên Anh phòng làm việc

"Người cô gái nhỏ này!"

Từ Thiêm một hơi thủy còn không có tron cổ, liền "Phốc" 1 tiếng toàn bộ phun ra ngoài,

Nhìn hai người bóng lưng biến mất ở đóng chu cửa lớn màu đỏ phía sau, hét lớn: "Nói gọi Ca,!"

"Bất quá hải từ này nhưng thật ra hiếu thuận, lần trước nói với nàng sự tình lại còn nhớ kỹ đây "

"Viêm Phong ca ca, người nói chúng ta là tọa xe riêng đi vẫn là đánh hảo đây?"

Đi ra 66 Tầng Thiên Ưng Đại Hạ, Sở Niệm Chân tiểu mang trên mặt một tia giao hoạt cùng nghiền ngẫm, nhìn về phía một bên hồ hấp vẫn có chút gấp thúc Mộc Viêm Phong

"Híc, đều đi, đều được "

Mộc Viêm Phong trên mặt ửng đỏ còn không có rút đi, lúc này nói vẫn có chút nói năng lộn xộn

Mặc dù nói cũng không phải chưa thấy qua mỹ nữ, nhưng đại thể cũng chỉ là đi qua Internet con đường tiếp xúc cái nào trải qua gia công điểm tô cho đẹp bằng lãnh ảnh chụp

Từ Ký Sự nổi vẫn bị lão nhân nốt tại trong đạo quan, trong hiện thực có thể là tới nay chưa từng thấy nữ nhân, càng không cần phải nói là như vậy cô gái xinh đẹp

Cùng như vậy một cái rõ ràng đại mỹ nhân linh khoảng cách tiếp xúc, đây là hần cuộc đời này thu lĩnh một lần, trong lúc nhất thời mà lấy hần tâm trí, cũng là miễn không cả người một trận không được tự nhiên

Sở Niệm Chân tự nhiên cười nói, ngọc thủ khê bịt nổi môi đỏ mọng, một trái tim trong, không khỏi đối với cái này đại nam hài càng hiếu kỳ hơn

Cũng không biết ngại ngùng hơi quá đáng đại nam hài, đến tốt cùng là lai lịch gì, cư nhiên khiến thân vì quốc tế năm trăm xí nghiệp mạnh chủ tịch HĐQT kiêm nhiệm CEO phụ thân đều khách khí như vậy đối đãi ?

Phải biết rằng, ở quốc nội, có thể đáng phải cái kia tên là Sở Thiên Anh nam nhân thả tay xuống sinh lần đầu ý cùng công tác chuyên môn ngồi xuống uống trà chiều đãi người, vừa vừa thật không nhiều lắm

Từ nhỏ sinh tại chức tràng bá chủ gia đình, Sở Niệm Chân kinh nghiệm mưa dầm thấm đất, Tự Nhiên cũng không phải là cái gì không hiểu sát ngôn quan sắc hơi hột hạng người

Tuy là phụ thân hàm hồ Từ, công bố cái này Mộc Viêm Phong là mình bà con xa, thế nhưng làm Sở Thiên Anh nữ nhi, từ nhỏ khôn khéo thông minh Sở Niệm Chân lại làm sao có thể dễ dàng như vậy đã bị lừa bịp được ?

Từ mở ở trước mắt trên thực tế xem, chỉ là phụ thân thận trọng đối đãi cũng liền thôi

Thế nhưng, liền ngay cả mình Từ thúc thúc, cái kia ngay cả Hắc Bạch Lưỡng Đạo đều đối với kiêng dè không thôi nam nhân thần bí, cư nhiên đều kiên trì ngồi xuống cùng cha thân cùng nhau chiều đãi Mộc Viêm Phong

Cái họ này Mộc gia hỏa, có phải hay không bà con xa nàng không biết, nàng cũng lười chú ý những thứ này râu ria vấn đề chi tiết

Nhưng có một chút có thể xác định, cái này nhân loại, xác định vững chắc không biết là cái gì món hàng tầm thường

Thế nhưng, hơi chút thăm dò phía dưới, lại phát hiện người này nhất định chính là cái chưa thấy qua cảnh tượng hoành tráng nhà quê

Có thể cùng cha mình cùng với Từ thúc thúc bình khôi bình tọa người, có thể không có có nhiều va chạm xã hội, nhưng này cái Mộc Viêm Phong thậm chí ngay cả nữ nhân Tiểu Tiểu đùa đùa không nhận được, quả thực có chút khó tin

Thực sự là đối với người này càng ngày càng hiếu kỳ a

"Như thế này nhất định phải cùng Văn Văn nhất đạo hảo hảo thăm dò thăm dò tiểu tử này"??

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Nhà quê

"Đến Gia Châu Dương Quang "

Cuối cùng Sở Niệm Chân vẫn là tự chủ trương quyết định đánh, ngăn chiếc kế tiếp lam sắc sĩ trước ngồi vào ngồi phía sau

Mộc Viêm Phong càng nghĩ, vẫn là quyết định đơn độc tọa chỗ kế bên tài xế, cùng tên tiểu yêu tinh này gom góp gần quá ngay cả hô hấp đều có chút trắc trở, quả không được tự nhiên

Ai biết Sở Niệm Chân cũng không đáp ứng

"Viêm Phong ca ca, tọa chỗ này!"

Nói vỗ vỗ hai bên trái phải trống ra đệm, nụ cười động nhân, nhãn thần phù mị có thể hòa tan lòng người

Ta cái trời ơi

Mộc Viêm Phong trong lòng âm thầm thăm hào nhất thanh, người ở dưới mái hiên, không thể không nể mặt Sở Niệm Chân, không thể làm gì khác hơn là trái lại tòng mệnh

Nói thật, ở xe thúc đẩy phía sau hai mươi phút lộ trình trong, Mộc Viêm Phong nội tâm là cực độ tan vỡ

"Nóng quá a "

Sở Niệm Chân giờ lên ngọc thủ đối với mình khuôn mặt nhẹ nhàng vỗ

Không biết là vô tình hay cố ý, tựa hồ là vì để ngực hóng mát hóng mát, nàng thậm chí còn đem mình nơi cổ áo sa mỏng hướng ra phía ngoài nhẹ nhàng kéo duỗi, sau đó sẽ buông ra, phát sinh đa gân Đạn Xạ đến da thịt trắng như tuyết thượng "Ba" 1 tiếng, tuần hoàn đều đặn lại

"Muội tử nguoi là thật có nóng như vậy sao "

Mộc Viêm Phong xuyên thấu qua dư quang thoáng nhìn một màn này, thậm chí mơ hồ còn có thể chứng kiến nhất đạo mềm mại thâm thúy sự nghiệp tuyến, trong lúc nhất thời không biết âm thầm ngay cả thôn bao nhiêu nước bọt, cả người vẫn không nhúc nhích ngồi ở đó, từ đầu đến chân đều cứng ngắt giống là một khối lạnh băng

Thật vất vả kẻ đến xuống xe

"Ai nha, Viêm Phong ca ca, nhân gia chợt phát hiện không mang tiền mặt "

Sau khi xuống xe, Sở Niệm Chân sờ một cái Hermes, nhất thời chân mày to cau lại, nhìn chung quanh một trận, còn riêng dùng tay sờ xoạng mình một chút êm dịu kiều đồn, vừa nhìn trên người bây giờ không có tiền, không thể làm gì khác hơn là dùng cái loại này điềm đạm đáng yêu ánh mắt nhìn Mộc Viêm Phong

"Cái này cô lương ở chơi trò xiếc gì "

Mộc Viêm Phong chân mày bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy nhú một cái, đường đường Thiên Ứng tập đoàn chủ tịch HĐQT thiên kim, làm sao có thể không mang theo tiền mặt

Coi như thật không có tiền mặt, hiện tại thư từ qua lại công năng như thế phát đạt, còn không có tiền trả bảo thế này ?

Thăm dò, cái này nhất định là thăm dò

Mộc Viêm Phong cũng không ngu xuẩn, một nhìn đối phương như vậy thì không sai biệt lắm nắm chắc, ước đoán đây là đang khảo nghiệm mình là không phải khá hào phóng

Hắn Mộc Viêm Phong bức nào nhân vật, làm sao có thể có thể khiến người ta tiểu cô nương coi khinh ?

Lúc này cho nàng một cái làm cho lòng người cảnh nộ cười, tay nắm cửa nhét vào túi quần, sờ nửa ngày, rốt cục lấy ra hiện nhiều nếp nhăn năm khối tiền, vẫn là thiếu một góc cái loại này

Sau đó, ở Sở Niệm Chân cùng một bên cái kia đã có vẻ không kiên nhẫn tài xế mục trùng khẩu ngọc nhìn soi mói, lẽ thẳng khí hùng đem tiền đưa về phía tài xế, còn giả vờ đại khí nói một câu: "Không cần tìm!"

Có trong nháy mắt tỉnh mạch

"Đồng học, cảm tình nguoi đây là ngoạn nhi ta đi ?"

Tài xế lông mi một cao một thấp, trùng mắt một đôi chuông đồng vậy ngưi nhân, có chút khó tin nhìn Mộc Viêm Phong năm khối tiền ?

Người này không biết là đầu óc bị lừa đã đi, thành phố sĩ lên xe khởi bước giá cả phải thật nhất khối

Còn sung mãn đại bài, nói cái gì "Không cần tìm"?

"Híc, làm sao "

Nhìn tài xế trong mắt một màn kia lãnh ý, Mộc Viêm Phong như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì)

Nói trên nét sĩ so với xe buýt đất, liền một đoạn như vậy lộ, xe buýt một khối tiền có thể bắt, cho hắn năm khối tiền đã không sai

Rất rộng rãi nha

Nhưng khi nhìn tài xế này xu thế

Không đúng, có thể không phải ngại không đủ, mà là bởi vì mình đùa giỡn đại bài, tổn hại đến hắn lòng tự trọng ?

Trên sách nói rất nhiều người nguyên nhân là hoàn cảnh sinh hoạt kém các loại nguyên nhân, tâm nhân đặc biệt Tiểu, cá biệt thậm chí còn có chút tâm lý bệnh trạng, nhất không được phép người khác khinh thường hắn

Trước mắt người tài xế này nói vậy chính là cái loại này sờ một cái liền tạc mao bệnh trạng đoàn người, bản thân vừa lộ ra tài trí hơn người xu thế, đối phương liền khí xóa

Ừ, nhất định là như vậy

Mộc Viêm Phong bật người nổi đồng tình tâm,

Đổi dải loại này bởi tự ti quá độ mà lòng tự trọng rất mạnh bệnh trạng đoàn người, cũng không thể quá cao cao tại thượng

Vì vậy, chúng ta khả ái Mộc đồng học nói như vậy: "Vây, bằng không người chính là tìm ta mấy đồng tiền chứ ?"

Một trận xấu hổ gió lạnh thổi qua

"Đồng học ta nói người là thật khờ hoặc ngốc ?" Tài xế lúc này chân mày hung hăng vằn cùng một chỗ: "Người không phải là muốn giết nợ chứ ?"

Không chỉ ... mà còn là tài xế, ngay cả bên cạnh Sở Niệm Chân đều nhìn không được, xưa nay đẹp đẽ trên khuôn mặt nhỏ nhắn bắt đầu hiện ra một tia mắt tự nhiên thần sắc

Đây thật là cha và Từ Thiêm đều coi trọng như vậy người sao ? "Gi ?"

Mộc Viêm Phong một trận ngạc nhiên, cái gì gọi là tự mình nghĩ quyết nợ ? Chẳng lẽ cái này năm khối tiền còn chưa đủ ?

Mắt thấy tài xế gần phát tác, mà Mộc Viêm Phong vẫn như cũ vẻ mặt bất minh sờ dĩ, Sở Niệm Chân rút cục đứng ra: "Ta mới vừa nhớ tới ta đem tiền đặt ở bên trong trong túi "

Nói xong nhúng tay từ Hermes bên trong trong túi lấy ra một tinh mỹ màu hồng ví tiền, tinh tế ngón tay ngọc từ một xấp thật dày đỏ thắm da trong rút ra hiện, đưa cho tài xế

Tài xế đưa qua tiền, tìm về tám mươi đồng tiền, cuối cùng Bạch Mộc Viêm Phong liếc mắt

"Cái quái gì, không có tiền lũ nhà quê còn có thể cua được xinh đẹp như vậy nàng, thực sự là vận cứt chó "

Bỏ lại những lời này, tài xế lúc này mới đạp mạnh cần ga nhanh chóng đi, lưu lại nơi đây mục trùng khẩu ngốc Mộc Viêm Phong cùng mặt cười âm trầm Sở Niệm Chân

Mộc Viêm Phong ngây người một cái, lập tức nhẹ giọng lầm bầm một câu: "Người thành phố thật là không có tổ chất "

"Ta nói Viêm Phong ca ca "

Sở Niệm Chân hàm răng khê cắn, nhìn Mộc Viêm Phong, trong lúc nhất thời muốn nói lại thôi

Khấp thiên hạ lại còn có như vậy nam nhân ?

Tên nhà quê này sẽ không phải là từ trên núi xuống đây đi! Sở Niệm Chân đoán đúng, hần Mộc Viêm Phong thật đúng là từ trên núi xuống tới

"Hắc hắc, Chân Chân muội muội, ta cái này cũng là lần đầu tiên đến trong thành đến, không biết sĩ giá cả, cái kia, người, người cũng đừng thấy lạ a "

Mộc Viêm Phong gãi da đầu, không có ý tứ cười, rất ngại ngùng, cũng rất chất phác

"Được rồi "

Sở Niệm Chân ngay cả nhỏ nước bọt khí lực cũng không có, nguyên lai người này thật đúng là một sơn pháo, từng lời kéo bả vai nói: "Chúng ta đi thôi "

Mộc Viêm Phong đỏ mặt đem tám kia nhiều nếp nhăn tàn phế năm khối tiền nhét vào trong túi giấu kỹ, lúc này mới không nhanh không chậm cùng đi

"Chân Chân! Chân Chân bảo bối a! Chỗ này!"

Hai người một trước một sau đi về phía trước một đoạn phía sau, ở cách đó không xa đường sắt ngầm Khẩu Bắc, truyền tới một êm tai giọng nữ

Sở Niệm Chân quay đầu nhìn lại, thấy nơi đó có một người vóc dáng mạn diệu thiếu nữ tóc vàng đang hướng về bên này phát tay đi tới, trắng nõn nà cánh tay ngọc tinh tế mà không một tia sẹo lỗi

Lỏa lộ ở Tiểu dưới váy ngắn đùi đẹp thon dài trơn trượt, cất bước gian bấp đùi mỡ như là sóng nước nhộn nhạo khê run, Thấy vậy người qua đường một trận ghê mắt

"Yến Từ!"

Nhìn hướng mình đi tới tình lệ thiếu nữ, Sở Niệm Chân trên gương mặt tươi cười nhất thời cũng là xẹt qua vẻ vui mừng, lúc này bước nhanh nghênh đón

"Ôi, vớ đen ? Ta hảo Chân Chân, đều đi lên gọi cảm lộ tuyến ?"

Tên là Yến Từ nữ hài đi lên trước, tư sắc không thua Sở Niệm Chân trên gương mặt tươi cười hiện lên một tia giảo hoạt

Cư nhiên vươn thoa màu đỏ dầu son móng tay ngọc thủ, tứ vô kỵ đạn kéo ra Sở Niệm Chân tất chân cửa

Sau đó giống đạn da trâu gân lại tựa như, thỉnh linh vừa buông ra thủ, nhu thuận tất chân phát ở Sở Niệm Chân trơn trượt chân dài thượng, nhất thời truyền đến 1 tiếng lệnh một bên Lưu Tiểu bối trái tim giật mình thanh âm

"Ba!"

"Người lúc đó chẳng phải, hung khí dường như lại lớn một chút nha! Thành thật khai báo, có phải hay không ta không trong khoảng thời gian này, có nam nhân thoải mái à?"

Quả nhiên vật dĩ loại tụ, cái này hai cô bé không chỉ có tướng mạo không sai biệt lắm mỹ lệ, ngay cả tính tình đều xấp xỉ

Sở Niệm Chân cũng tương tự không phải là cái gì rụt rè mặt hàng, trước mặt mọi người, cư nhiên cũng không e dè

Cười dài ôm đồm ở Yến Tử trước ngực con kia xác thực vô cùng cự thủ ngọc lớn thượng, sau đó cách đậm lực sắc Tiểu đại đeo áo lót

Dùng sức một trận vuốt ve, tràn đầy lòng bàn tay mềm mại tràn đầy, xúc cảm thật tốt

Một bên đi qua vài cái nam tính thấy như vậy một màn, nhất thời chuyển không động cước, từng cái trông mắt trừng lão đại, nước bọt liều mạng hướng trong bụng nuốt

Hận không thể đứng ở nơi đó khinh nhờn nữ thân người không là người khác mà là mình

"Người thật đáng ghét!"

Nhìn chu vi có chút hỏa lạt lạt ánh mắt, Yến Tử không khỏi mặt cười một trận ứng đỏ, nhẹ rên một tiếng, hồn dỗi xem Sở Niệm Chân liếc mắt

Sau đó một bà phát mở con kia còn đang yêu thích không buông tay xoa bóp bản thân bộ ngực tặc thủ

"Nhìn cái gì vậy!?"

Chứng kiến hai bên trái phải vài cái sắc ~ mị ~ mị lão nam nhân còn ở bên cạnh vô tình hay cố ý nhìn lên mình ngạo nhân đôi ~ son, rất có thêm chảy nước miếng ý, Yến Tử lúc này hàm răng khê cắn, lạnh giọng quát lên, hiện xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn một mảnh ứng đỏ

Chu vi nhất thời giải tán lập tức, Yến Tử trầm mặt, đột nhiên chỉ vào Sở Niệm Chân phía sau một cái nhìn như chất phác thành thật kì thực nhìn mình nhân thân đồng dạng có mấy phần kinh dị áo somi thanh niên, cả giận nói: "Người tại sao còn chưa đi!" Người này nhìn chất phác đơn thuần, làm sao cũng giống những nam nhân xấu kia giống nhau thích nhìn mình chăm chăm đây?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Làm! Gay ?

"Hắn a, là ta bà con xa "

Nghe được câu này, vừa nhìn Mộc Viêm Phong hướng mình quăng tới mờ mịt ánh mắt

Sở Niệm Chân nhưng thật ra mở miệng trước, khẩu khí có chút không thể nào bình tĩnh cũng lạ vừa rồi Mộc Viêm Phong lữ nhà quê hành vi thực sự để cho nàng mặt mũi lớn ngã, hôm nay đối với Mộc Viêm Phong người này, nàng cũng thật sự là không để được hứng thú gì, bất quá lúc này Yến Tử đến, nàng trong con người xinh đẹp nhất thời xẹt qua một tia giảo hoạt, tâm trên tức cười

"Cái gì đó, Chân Chân, người làm sao đem người gia bà con xa mang đến người này cũng quá không có lễ phép a ! Sắc Mẽ Mẽ nhìn chăm chăm nhân gia xem, quái khiếp người "

Yến Tử oán trách xem Sở Niệm Chân liếc mắt, thiên kiều bách mị, lại phát hiện người sau đang cười dài nhìn mình, làm nhiều năm khuê mật, nàng quá hiểu rõ cô nàng này đức hạnh

Khi này con tiểu hồ ly lộ ra như vậy nụ cười, nhất định không có đánh hao tâm gì nghĩ

Quả nhiên, Sở Niệm Chân lời kế tiếp, để cho nàng một khuôn mặt tươi cười, nhất thời thành màu đỏ tía

"Yến Từ, người con này mạnh lớn Nãi đối với nam nhân mà nói nhất định chính là ma tủy a, ta đây vị bà con xa hướng về phía người chảy nước miếng, cái này cũng không nên trách hẳn tự chủ không mạnh a, nam nhân không đều cái này đức hạnh sao? Người xem hẳn đáng đáp cũng cũng không tệ lắm, đối với người cũng thật có ý tứ, không bằng ta liền kết hợp một chút hai người, xem ở người là ta khuê mật phân thượng, để cho người nhặt cái tiện nghi, đem hẳn tặng cho người thôi?"

Sở Niệm Chân cười ra khuôn mặt bờ thượng hai cái lúm đồng tiền, Yến Từ lúc này liền la hoảng lên: "Hắn?"

Lúc này từ đầu đến chân từ chân chấm dứt tí mĩ quan sát một cái Mộc Viêm Phong

Cái này cái gì hoá trang, một đầu thô không lập kỷ bản thốn, một thân mắt sáng vừa nhìn cũng biết không cao hơn hai trăm khối hàng via hè hàng, còn có vĩ khóa (hải âm) nhân thân, ra vẻ đạo mạo sắc mặt nhất định chính là cái rõ đầu rõ đuôi điều ti Trạch Nam a!

Yến Từ nhất thời cai đầu dài rung cùng trống bỏi một dạng, quả đoán đạo: "Không nên không nên, ta theo hắn? Tuyệt đối không đùa!"

"Ai! Nha! Yến Từ"

Sở Niệm Chân mĩ nhân như tơ đầu độc nói: "Ta đây cái bà con xa thế nhưng rất được nhân vật, người không phải đang đôi mắt - trông mong khắp nơi câu gặp gỡ sao? Cơ hội đang ở trước mắt, phải thật tốt nắm chặt nha, nếu không... Người bày đặt vậy đối với mạnh lớn Nãi không làm cho nam nhân liếm, thật lãng phí tài nguyên? Tin tưởng ta, hẳn xứng người tuyệt đối cũng đủ"

Mộc Viêm Phong nghe Sở Niệm Chân nói, trong lúc nhất thời ghen hòng nhìn trần trời, lòng nói cái này đường đường Sở Thiên Anh nữ nhi yên nhiên như thế bur hẳn, ngay cả như vậy không có tiết tháo chút nào nói đều có thể nói như thế lưu lốt lưu lốt, quả thực gọi người mở rộng tầm mắt nha!

"Không nên không nên, ta mới không suy nghĩ loại này gốc trong ngu dân nhà quê, nhìn cái kia vĩ khóa (hải âm) dạng, ta coi như là cùng thi thiên chuyển như vậy lưu manh gặp gỡ ta cũng không tìm như vậy nha!"

Yến Từ như trước không chịu tỏ ra yếu kém, kiên quyết không thỏa hiệp, trước khi Mộc Viêm Phong giống như một si hán bàn đàm nhìn chăm chăm nàng ngực xu thế có thể còn rõ mồn một trước mắt đây

Bị 1 tiếng quát lớn còn chột dạ quay đầu đi, làm càn như vậy rồi lại như thế sợ phiền phức kẻ bất lực nàng có thể chường mắt

Huống chi, người này nhìn trúng đi đáng về quê mùa mười phần, vừa nhìn cũng biết là ngọn núi đến con hoang, cùng nàng cảm nhận ở giữa Bạch Mã Vương Tử có thể kém xa

"Được rồi được rồi, đừng tích cực nha bảo bối, ta đùa người chơi đây"

Sở Niệm Chân một nhìn đối phương khớp hàm như thế chặt, cũng thức thời không hề nhiều dây dưa, ngược lại còn nhiều thời gian, sau đó có là thời gian xem một nam một nữ này trò hay

"Đi thôi, xem chiếu bóng đi"

Sở Niệm Chân lưu luyến quên về thu hồi ngọc thủ, có chút hí hửng nói: "Lớn như vậy, phải có G a! Muốn ta là nam nhân, cần phải đem người kéo dài tới bụi cỏ hung hăng chà đạp mới được"

Yến Từ cho nàng một cái to lớn bạch nhãn "Đi" Sở Niệm Chân cười vãn thượng tay nàng, hai người đi sóng vai, hướng về cách đó không xa "Đức nạp Ảnh Thành" phương hướng đi tới, như vậy một đôi tình lệ một mỹ nữ tổ hợp, không biết rước lấy bao nhiêu người đi đường ghé mắt ngoái đầu nhìn lại

Còn như đi theo hai cô bé phía sau Mộc Viêm Phong, giống như một Hộ Hoa Sứ Giả giống nhau, thì không biết đưa tới bao nhiêu Hùng Tinh gia súc ghen ghét dữ dội ánh mắt

"Đúng, ngày hôm nay trường học chúng ta bài viết trong video người xem sao?"

Sở Niệm Chân đột nhiên hỏi: "Người nào?"

"Chính là cái kia đã bị đưa lên cao nhất tiêu đề a, ta cho người xem một chút"

Sở Niệm Chân nói móc ra ái phong 6 rầm thái điện thoại di động, sau đó quen việc dễ làm mở ra Website, mở ra cái kia trước khi xem video

"Các nàng đang nhìn cái gì?"

Phía sau chấp hai tay sau ót bước chậm đi về phía trước Mộc Viêm Phong không khỏi hơi nghi hoặc một chút

"Lão Từ đây chính là toàn cầu số lượng AJ 3, giảm nát người bởi nổi sao!"

Sau đó, từ trong điện thoại di động đột nhiên truyền ra đạo kia có chút thanh âm quen thuộc, khiến Mộc Viêm Phong như bị sét đánh, cả người lúc này sững sờ tại chỗ

"Ha ha, cái này nhân loại hảo có ý tứ "

Nhìn xong Mộc Viêm Phong trước khi trên xe buýt cùng Hoàng Mao còn đồ ăn tết video sau đó, ngay cả Yến Tử đều bị kinh diễm

Nhưng là bởi vì video quá không rõ, hơn nữa trước khi nàng cũng không còn quá nhìn kỹ Mộc Viêm Phong, sở dĩ cũng không có lập tức đã đem hai người liên hệ với nhau

Chỉ là mơ hồ cảm thấy, có chỗ nào có chút cổ quái

"Bất quá Niệm Chân, ta thế nào cảm giác, trong video cái kia vị thành niên, như thế nhìn quen mắt đây?"

Yến Tử nói ra trong lòng mình nghi hoặc, tinh tế Mi hơi nhú lên, trong con ngươi xinh đẹp bày biện ra vẻ suy tư

"Ngươi cũng có loại cảm giác này?"

Sở Niệm Chân nghe những lời này nhất thời mỹ lệ lớn nháy mắt một cái nháy mắt, tràn đầy đồng cảm nói

"Tựa hồ có điểm giống "

Như có điều suy nghĩ gập đầu, Yến Tử vừa nói bên quay đầu, nhìn về phía phía sau thân sắc có chút mất tự nhiên Mộc Viêm Phong

Sở Niệm Chân hơi sững sờ, sau đó theo Yến Tử ánh mắt nhìn đi qua, sau một khắc, nàng cũng ngây người

Lại nói tiếp

Trong video người nọ, tuy là diện mạo không rõ không rõ, nhưng cũng là ăn mặc cùng cái này "Bà con xa" đồng dạng áo sơ mi trắng lam quần jean, hơn nữa hai người vóc người cùng kiểu tóc, tựa hồ cũng rất tương tự ?

"Ồ! Nguyên lai là người!"

Sở Niệm Chân tại chỗ liền la hoảng lên, chẳng trách mình lần đầu tiên nhìn thấy cái này "Bà con xa" làm sao cảm giác Quái Nhân thực, nguyên lai liền là hôm nay hóa bạo toàn bộ vườn trường bài viết nhân vật chính!

"Gi các người đang nói gì?"

Mộc Viêm Phong tại chỗ lưng một trận phát nhiệt, hết xong, nếu để cho các nàng chứng kiến bản thân bạo lực chân diện mạo, nhất định sẽ đối với mình ấn tượng kém tới cực điểm

Nếu như đơn là như thế này cũng không tính, xuống núi trước lão nhân sẽ thấy tam giáo đạo bản thân ở trong xã hội nhất định phải bảo trì một cái tuân theo pháp luật ba công dân tốt hình tượng, chỉ có khiến cổ chủ tin được chính mình nhân phẩm, như vậy mới có thể ăn mở

Nếu như nếu để cho Sở thúc thúc biết mình trước khi một lời không hợp liền đem người béo đánh một trận sự tình, không đúng sẽ đối với mình mất đi tín nhiệm cũng không nhất định, đến lúc đó chẳng những mười triệu cự khoản phải đánh lên cái dấu hỏi, chỉ sợ sẽ là ngay cả đến tiếp sau hợp tác khả năng đều có thể xảy ra vấn đề không, vô cùng có khả năng ngay cả đến tiếp sau cơ hội hợp tác cũng không có!

Mộc Viêm Phong nhất thời thầm mắng 1 tiếng không được, cái này hấn ngay cả hối hận phát điên, sớm biết rằng không nên xúc động như vậy đem người cho đánh

"Ngươi vừa nói như vậy "

Yến Tử lúc này cũng thấy đến, có chút kinh dị nhìn về phía Mộc Viêm Phong đạo: "Trong video người kia dường như chính là hấn "

"Ta nghe không hiểu các người đang nói cái gì "

Buông tay một cái, Mộc Viêm Phong vẻ mặt hoàn toàn không biết gì cả xu thế, rất là vô tội nói, hấn cũng không thể khiến những người này thăm dò bản thân tính tình, bằng không làm sao còn hỗn a

"Ngươi rõ ràng chính là "

Sở Niệm Chân lúc này đã nghĩ chọc thủng hấn, ai biết nàng mới vừa muốn nói chuyện, một cái phi thường không hài hòa thanh âm, đột nhiên từ hai bên trái phải truyền tới

"Ồi, hai cái đại mỹ nữ!"

Một cái trận khó nghe mùi thuốc lá bay tới, chỉ thấy bốn cái dáng vẻ lưu manh thanh niên, dẫn đầu Hồng Mao trong miệng ngậm tiện nghi hồng thập son,

thao một hơi sút sọc tiếng phở thông, cười hắc hắc đi tới trước, nhìn về phía Sở Niệm Chân cùng Yến Tử trong ánh mắt tràn ngập quang mang, vừa nhìn cũng biết không có hảo ý

Riêng là Yến Tử, tuy là nói riêng về tướng mạo, có thể Sở Niệm Chân cùng nàng sản sản nhau trong lúc đó, nhưng nếu là luận vóc người, tương đối tinh tế cốt cảm Sở Niệm Chân cũng không bằng nàng coi được, đặc biệt vậy đối với chộc người thêm nhỏ dãi hào Nhữ

Cái kia dẫn đầu Hồng Mao thậm chí trực tiếp vươn tay ra nghĩ tại Yến Tử trên ngực lau một miếng dầu, tuy nhiên lại bị người sau mạnh mẽ mở ra đi: "Người làm cái gì?"

"Làm cái gì ? XXX người a!"

Hồng Mao bàn tay vuốt cảm, âm hiểm cười nói, "Thế nào, tiểu muội muội, chơi đùa thôi ?"

Nghe được người này nói như vậy vô lễ, Yến Tử "Phi" 1 tiếng, cùng Sở Niệm Chân giống nhau, vào giờ khắc này trong mắt đều hiện ra một tia ghét vẻ

"Hai vị mỹ nữ, người muốn phòng đi chứ, khiến các ca ca hảo hảo thương yêu đau thương các người ?"

Phía sau một đám chó săn nhất thời bắt đầu ồn ào, sau đó còn cười hắc hắc đi tới trước, một bộ muốn động thủ động cước xu thế

"Này, người một đại nam nhân, cứ ở bên cạnh nhìn hai chúng ta nữ hài chịu khi dễ ? Trên xe buýt đánh đau Hoàng Mao kính nhi đi đâu ?"

Sở Niệm Chân lùi kéo Văn Văn lui về phía sau một bước, lập tức làm như nghĩ đến cái gì, có chút giận dữ sau khi nhìn bên Lưu Tiểu bối liếc mắt

"Ách "

Mộc Viêm Phong nghe vậy sững sờ, "Trên xe buýt đánh Hoàng Mao người nọ không phải ta à "

"Quản có phải là người hay không đây! Nhân gia đều qua đây, người khoái thượng a! Có phải là nam nhân hay không ?"

Yến Tử cũng đáp khàng đạo, cấp bách màu mỡ thon dài chân bó một mạch giảm, bắp đùi mỡ như là sóng nước một trận nhộn nhạo, cũng Thấy vậy mấy tên lưu manh càng là ngay cả nuốt nước miếng

"

Mộc Viêm Phong lòng nói xem bộ dáng là tránh không thoát, cũng được, phản chính tự mình trong nhiệm vụ bên còn bao gồm bảo hộ Sở Niệm Chân một khối này, cũng không thể mất mở trường trường nhìn mình cô chủ nữ nhi chịu vũ nhục chứ ?

Bất đắc dĩ buông tay một cái, Mộc Viêm Phong mấy bước đi tới hai cô bé phía trước

"Ai nha, tiểu tử, dù thế nào, muốn làm chim đầu đàn à?"

Dẫn đầu Hồng Mao ngoẹo đầu, trong miệng ngâm xéo hồng thập son, tiến lên lực mạnh thôi táng Mộc Viêm Phong một bả, ai biết người sau hai chân cư nhiên vững như Thái Sơn, thân thể cư nhiên không chút sứt mẻ

"Ừ ?"

Hồng Mao trên mặt hiện ra một tia ngoài ý muốn, lần thứ hai đè xuống vậy có cứng rắn bắp thịt cảm giác lồng ngực dùng sức đẩy đẩy, kết quả vẫn là vẫn không nhúc nhích, cái loại cảm giác này, ngược lại giống như ở đây một bức tường viên, mà không làm như ở đây một cái nhìn qua thể trọng bất quá 120 thanh niên

"Cái kia, đại ca a, ta có chuyện hảo hảo nói, có thể hay không đừng động thủ động cước ?"

Mộc Viêm Phong đầu không cao lắm, 1m78, nhưng trước mắt cái này thao một hơi nơi khác khẩu âm Hồng Mao rõ ràng không giống người Giang Nam vóc người như vậy đều đều

Gầy teo Tiểu Tiểu, nhiều lắm 1m6 mấy, chính là cái loại này phổ lớn nhỏ trong tùy ý có thể thấy được lưu manh lưu manh sát Matt tằm kéo thối xu thế, dưới so sánh, Mộc Viêm Phong nhưng thật ra có vẻ cao to lực lưỡng

Lúc này trên cao nhìn xuống nhìn cái này vẫn không tin Tà một dạng không ngừng ở bộ ngực mình thượng bỗng nhiên vỡ Ải Tử, có chút ngượng ngùng gãi gãi gương mặt, nói: "Như người vậy, làm người khác hiểu lầm "

Hồng Mao nghe vậy, cái này mới phản ứng được, nhìn chung quanh một chút, quả nhiên là nhìn thấy, phía sau đám bạn xấu đang dùng một loại quỷ dị ánh mắt nhìn bản thân, xác thực nói, là mình con kia đang ở án niết áo somi thanh niên lồng ngực thủ

Ngay cả phía trước hai cái trốn ở áo somi nam phía sau mỹ nữ, nhìn mình trong ánh mắt cũng nhiều ra vài phần kinh ngạc

Hồng Mao lúc này như bị điện giật, chợt rút tay về, cả người một trận nổi da gà

"Ôi, Niệm Chân, không nhìn ra, nhà người bà con xa so với hai ta còn có thể trên hoa ghẹo nguyệt ở đâu "

Yến Từ phác sọc nổi mỹ lệ mắt to, vẻ mặt mới mẻ xu thế, có chút kỳ quái nhìn cái kia Hồng Mao

"Thật ta nghĩ nói, nguyên lai cái này Hồng Mao Ái Từ là một tên gay "

Ánh mắt trên tức nhìn cái kia vẻ mặt màu đỏ tía Hồng Mao, Sở Niệm Chân thì ra là thế gât đầu, vừa nhìn Mộc Viêm Phong thay thế mình bị đẩy vào hồ lửa, lúc này nhìn Yến Từ, đạo: "Được rồi, cứ như vậy sẽ không hai ta sự tình, Yến Từ, chúng ta đi "

Khinh phiêu phiêu nói xong câu đó, Sở Niệm Chân liền lôi kéo niệm thật muốn chạy ra, ai biết con kia thon dài mê người tất chân đùi đẹp còn không có bước ra đi nửa bước, hần ba tên lưu manh cũng nhanh bước xông lên, chuyển hình tam giác đem ba người vây lại

"Mỹ nữ, chạy đi đâu ?"

"Vẫn là lưu lại bởi mấy ca vui đùa một chút a !"

"Tuy là người lão đại tên gay, nhưng chúng ta thế nhưng thật đối với hai vị cảm thấy hứng thú a "

"Các người "

Sở Niệm Chân đôi mắt đẹp trừng nơi đây liền ở tàu điện ngầm cửa phụ cận, trái phải hai bên người đi đường cũng không ít

Chỉ là ở nhân tình này âm lạnh xã hội, không có nhân sẽ đến quản những thứ này thị thị phi phi việc vặt, ngược lại không liên quan đến mình

Từng cái chứng kiến có đang chảy mạnh tìm người khác phiền phức, đều rồi rít cùi đầu, bước đi như bay ly khai đất thị phi này, ngay cả một người báo cảnh sát cũng không có

"Mày mới tên gay!"

Hồng Mao hỗn hển, đi lên cho cái kia nói hần tên gay tiểu đệ một cái bạo hạt dẻ, lập tức ánh mắt che lấp nhìn về phía Mộc Viêm Phong, lạnh lùng nói: "Người cút cho lão tử đi sang một bên, lão tử hôm nay tâm tình tốt, đối với hai cái này tiểu mỹ nữ có hứng thú, khuyên người khỏi phải nghĩ đến anh hùng cứu mỹ nhân, nếu không... Đánh người cái gì đó, oh, nửa người không thể đi tin không!"

"Được kêu là bán thân bất toại!"

Mộc Viêm Phong nhin không được thốt ra, lập tức cùi đầu lẩm bầm một câu: "Sao, xem thường nhất những thứ này không học thức xã hội bại hoại, cặn, không có gắng thư, suốt ngày chung quanh Suzy thương hạn cuối "

"Lão Tử muốn nói gì quan người tóc sự tình! Không đều một cái ý tứ sao?"

Hồng Mao mặt đỏ lên, lúc này cường chống đỡ mặt mũi tức giận rít gào, mơ hồ nghe được Mộc Viêm Phong lặng lẽ lẩm bầm, trong miệng tựa hồ còn văng ra vài cái không thể nào để nghe từ nhi, nhất thời như rồng mây: "Mày ở rì rà rì rầm gì đây!?"

Mộc Viêm Phong ngại ngừng cười, nhìn qua rất chất phác, thành thật

"Không có gì, đại ca, ta là nói, hiện tại đây là xã hội pháp chế, người người đều lập chí phải làm một tuân theo pháp luật công dân tốt phải không ? Người vẫn là nói giảng đạo lý a !"

"Ta nói người sao B đạo lý!"

Hồng Mao nhất thời không nhịn được, cái này cái quái gì, không nên nhà quê ?

Vừa nhìn cái này áo somi nam thành thật chất phác, rõ ràng chính là một dễ khi dễ chủ, lập tức cũng không có cái gì bận tâm, nhúng tay liền một bạt tai đánh tới

"Ừ ?"

Chỉ là sau một khắc, Hồng Mao nhân thân thay đổi, chỉ thấy mình huy vũ đến phân nửa thủ, cư nhiên bị trước mắt cái này áo somi nam cho bóp ở lòng bàn tay

"Người, buông tay!"

Hồng Mao rống giận

"Dù thế nào, dám động thủ ?"

Cái này Mộc Viêm Phong tiểu bạo tính tình lại đi tới, ta chịu nhịn tính tình với người giảng đạo lý, người không nghe cũng liền thôi, cái này trước mặt mọi người, còn muốn hô Lão Tử lỗi tại ?

Nói rõ không để cho mặt con a

Từ nhỏ đến lớn, chính là mình sư phụ cũng chưa từng như vậy vũ nhục bản thân

"Các người trong thành lưu manh đều thích phiền người lỗ tai đúng không?"

Mộc Viêm Phong nhận thần lạnh lẽo, thủ như kim sắt vậy gắt gao kiềm chế ở Hồng Mao cổ tay, tay trái như quạt hương bồ vậy vung lên

Sau đó, liền ở chung quanh mấy người mục trừng khẩu ngọc trong ánh mắt, hung hăng một cái tát đánh vào Hồng Mao trên mặt

"Ba!"

Thanh thúy vang dội thanh âm, ở xung quanh quần ra

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Xung đột

"Người này dám đánh ta!?"

Một cái tát xuống tới, Hồng Mao chỉ cảm thấy trước mắt hôn thiên ám địa, lập tức mộng, lập tức giận dữ nói

"Đánh người? Đánh người làm sao?"

Mộc Viêm Phong thần sắc lạnh lẽo, một cước đá vào bụng hân thượng, người sau nhất thời lên tiếng trả lời ngã xuống đất, ôm bụng thành cơn địa hồ lô

Sau đó hướng về sau chột đối thúc cùi chỏ một cái, nhất thời Hồng Mao một cái muốn từ phía sau đánh lên chỗ sườn bị đập trong mũi, đồng dạng hét thảm một tiếng, tè ngã xuống đất, máu mũi chảy dài

Dư hai cái tên côn đồ vừa nhìn tình huống này, đều khẽ cắn môi, sau đó dương nanh múa vuốt nhào tới

Sau đó!

Đã bị Mộc Viêm Phong nhất nhất đánh ngã

Một bên Sở Niệm Chân cùng Yến Tử nhất thời kinh ngạc đến ngây người, nhìn về phía Mộc Viêm Phong trong ánh mắt, đều không bao giờ ... nữa giống trước khi như vậy hèn mọn miệt thị

"Oa, Chân Chân, nghĩ không ra người cái này bà con xa có điểm năng lực a!"

Yến Tử chớp mắt lệ mắt to

"Ta đã nói rồi, hần nhất định chính là trong video cái kia bạo lực áo somi nam"

Sở Niệm Chân nắm nắm trắng nhỏ nắm chặt, khoe miệng dần dần nhấc lên một nghiền ngẫm tiểu ý, nghĩ không ra cái này nhìn như lãng đầu thanh tiểu tử cư nhiên như vậy hào ngoạn

Yến Tử tán thành gật đầu, xem trên mặt đất tứ tên tiểu lưu manh về mặt đau đớn xu thế, không khỏi tấp tắp mềm mại phân đầu lưỡi đỏ: "Trước khi thật đúng là không nhìn ra, cái này thành thật ngại ngùng nam sinh còn có lòng dạ độc ác như vậy một mặt"

Mộc Viêm Phong hạ thủ thật rất nặng, mấy người này té trên mặt đất phía sau dĩ nhiên trong khoảng thời gian ngắn đứng lên cũng không nổi

Riêng là cái kia bị đập trong mũi, xương sống mũi đều sụp xuống, một mảnh máu thịt be bét, lúc này sớm đã đau nhức ngắt đi, bất tỉnh nhân sự

Còn như còn lại ba, Hồng Mao bị đập trúng bụng, lúc này đã đau nhức đỏ bừng cả khuôn mặt, miệng sùi bọt mép

Dur hai cái cũng phân biệt bị đánh trúng chỗ yếu, một cái bị Mộc Viêm Phong một cái Tào Đường Thối đã đảo, lúc rơi xuống đất đầu người không cần thận dập đầu đến ven đường trong bụi cỏ nều lên bài thơ

Rất nhỏ não chấn động là miễn không, không đúng còn có thể tạo thành não tụ huyết, lúc này cũng ngắt đi

Còn lại cái kia càng kỳ quái hơn, trực tiếp bị Mộc Viêm Phong xách ngược nổi cắm vào trong thùng rác, chỉ còn lại có hai cái chân ở bên ngoài chân đạp nổi

Mộc Viêm Phong phun một hơi, lại theo thói quen nắm lên cái này Hồng Mao cổ áo, muốn bạo nổ thô tục giáo huấn hấn một trận, kết quả vừa mới vừa lên tiếng, vừa nhìn phía sau lưng muội tử ở, lúc này đem đến miệng nói cho ngành sinh sinh nuốt trở về

Không được, phải nhin xuống, nhin xuống lệ khí, không thể để cho cổ chủ nhất phương xem thường bản thân

Lặng lẽ làm một cái hít sâu, Mộc Viêm Phong đè xuống lửa giận trong lòng, giống ném chó chết giống nhau đem Hồng Mao nhưng trở về trên mặt đất

Sau đó xoay người hướng về phía biểu tình nhân thần đều hơi khác thường Sở Niệm Chân cùng Yến Tử, nhếch miệng cười cười, lộ ra một hơi trắng nõn hảo nha: "Sở tiểu thư, giải quyết "

"Ừ"

Sở Niệm Chân gạt đầu, đôi mắt đẹp tròn trừng lên, trong con ngươi lóe ra một tia không dễ dàng phát giác giáo hoạt, lòng nói lúc này tỷ tỷ là nhặt được bảo

Yến Tử đồng dạng con mắt có chút chiếu sáng, không nói lời nào, không biết suy nghĩ cái gì

"Cái kia chúng ta trước đi xem chiếu bóng chứ ?"

Nói là Sở Niệm Chân còn lại hai cái đương nhiên không có gì dị nghị

Vì vậy mấy người vượt qua mấy tên lưu manh kia tên côn đồ, giống trước khi sắp hàng như vậy đi vào Đức nạp Ảnh Thành, Sở Niệm Chân cùng Yến Tử phía trước, Mộc Viêm Phong ở phía sau

Ở phía sau bọn họ, cái kia thống khổ Hồng Mao lúc này rốt cục thông thả lại sức, cừu hận nhìn mấy người rời đi bóng lưng, sau đó từ trong túi lấy điện thoại cầm tay ra bấm một cái mã số

"Này, Bru ca, ta Hồng Mao, huynh đệ bên này gặp phải chút phiền toái, ừ đứng thu thập một người, ở Vương Giác Đức nạp Ảnh Thành nơi đây, cái gì, người đang ở phụ cận Kim Thành lộ ? Vậy cũng quá hay, hay, ta chờ người "

Cúp điện thoại, Hồng Mao nhìn Đức nạp Ảnh Thành nhập khẩu, nhân thần một mảnh che lấp, thần tình vô cùng dữ tợn

"Xử tiểu tử, dám ở Thái Tuế gia xúc phạm người có quyền thế,

Lão Tử lập tức muốn cho ngươi biết cái gì gọi là tàn nhẫn!"

"Hất xì —— "

Đi ở lưng cái sau lưng nữ nữ Mộc Viêm Phong thỉnh linh một cái hất hơi, dùng ngón tay xoa xoa mũi, sau đó bắt đầu dĩ nhìn hai cái đang ở xì xào bàn tán tiểu nữ nhân

"Chân Chân, ngươi cái này bà con xa, có phải hay không luyện võ qua ? Vừa rồi nhìn hấn cái kia tư thế, đặc biệt suất "

Yến Tử nhỏ giọng thì thầm, đồng thời còn mắt lộ tia sáng kỳ dị hướng về sau len lén liếc mắt Mộc Viêm Phong

"Ta đã nói hấn rất lợi hại, ngươi dòm còn không tin, hiện tại thế nào, có phải hay không hối hận không có đáp lại khiến hấn làm bạn trai ngươi a "

Sở Niệm Chân cười giáo hoạt nói, bắt quả lại ở trong lòng thêm một câu: Hiện tại Mộc Viêm Phong đã là ta điều động nội bộ bảo tiêu, ai cũng đoạt không đi hấn

"Nghèo! Nói cái gì đó ta mới không thích loại này bạo lực nam "

Yến Tử khuôn mặt đỏ lên, dùng giọng một cái Sở Niệm Chân, còn như là không phải là đang nói nói thật, cũng không muốn người biết

"Cái này hai tiểu nữ "

Mộc Viêm Phong khoe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, tuy là hai cái cô nàng nói lời rất khế, theo lý mà nói không có khả năng bị hấn nghe

Thế nhưng hấn đầu gì cũng là từ nhỏ đã bị lão nhân buộc Luyện Khí tu chân, Ngũ Cảm có thể sánh bằng người bình thường cường đầu chỉ thập bội, phương viên trăm mét bên trong gió thổi cỏ lay cũng không chạy khỏi hấn hiểu biết

"Còn có hai mươi phút mới có thể vào sân, chúng ta trước ở bên cạnh ngồi một chút a !"

Từ quầy hàng lấy hết nhóm sau đó, Sở Niệm Chân xem nổi trên màn ảnh điện thoại di động biểu hiện thời gian, nói như vậy

"Hào "

Yến Từ gật đầu, cùng nàng cùng đi đến chỗ tiếp đãi trên ghế sa lon ngồi xuống, Mộc Viêm Phong còn lại là ở cách hai người cách đó không xa tìm Truong một người sofa ngồi xuống đi

Lúc này nơi đây đang ngồi nhiều đội xem phim thanh niên nhân, đại thể đều là có đôi có cặp, hoặc là khuê mật, hoặc là tình lữ

Những người này vừa nhìn thấy khí chất dung mạo hơn người Sở Niệm Chân cùng Yến Từ, từng đạo có chút kinh diễm ánh mắt, đều ở nàng trên người của hai người trú lưu

Còn như một bên hình dáng tướng mạo phổ thông Mộc Viêm Phong cũng không như thể khả năng hấp dẫn lực chú ý, ngược lại cũng vui vẻ thanh nhàn, hai tay gối sau ót, nhắm mắt lại đã khởi ngủ gật đến

Sau đó, một cái không hài hòa thanh âm liền vang lên

"Buru ca, bọn họ, chính là bọn họ!"

Đạo này đặc biệt căn rõ thanh âm, cùng với một trận phân loạn tiếng bước chân, chọc cho mọi người đều theo tiếng nhìn lại

Đã thấy lấy một cái sắc mặt tái xanh Hồng Mao, một đoàn dáng vẻ lưu manh thanh niên lêu lổng từ bên ngoài tràn vào, nhìn ra đi qua,... ít nhất ... Phải có mười bốn mười lăm cái, nhân thủ một cây Thiết Côn

Đi ở vị thứ hai là một nùng niêm Đại Hán, trên đầu hệ lam sắc hoa văn khăn đội đầu, đeo kính mát, sinh tai to mặt lớn, tròn vo cái bụng từ món đó hoa trong áo sơ mi cổ đi ra, tựa như một cái cực kỳ lớn dưa hấu, hình thể có thể có người bình thường gấp hai có thừa, vẻ mặt hung thần ác sát xu thế

Mọi người vừa thấy tình hình này, đều biết những người này là đến gây chuyện thị phi, lúc này liền có rất nhiều người đứng lên xa xa né tránh đi

"Há, đến lấy lại danh dự sao "

Mộc Viêm Phong cũng mở mắt ra, Tĩnh Tĩnh nhìn người nổi nghiệp này, đôi mắt bình tĩnh như cục diện đáng buồn, không hề bận tâm

Sở Niệm Chân cùng Yến Từ cũng bị trận này ý vào dọa cho giật mình, không khỏi đứng dậy

"Không cho phép báo động!"

Theo ở phía sau một tên tiểu lưu manh vừa nhìn quầy hàng người phục vụ cầm điện thoại di động lên, nhất thời một gây nện ở trên quầy, đưa tới làm nữ hài quầy hàng người phục vụ một tiếng thét chói tai

"Hồng Mao, vừa mới tìm người sự tình, là người nào ?"

Cái kia bị gọi Buru ca người lông mi dựng lên, thanh âm tục tăng hỏi

"Buru ca, chính là hần, cái kia ăn mặc áo sơ mi trắng gia hỏa!"

Hồng Mao chỉ vào tọa ở trên ghế sa lon Mộc Viêm Phong

"Người, tên gọi là gì "

Buru ca "Ừ" 1 tiếng, sau đó sải bước đi lên trước, to mọng thân thể run lên một cái, sau đó hướng về phía Mộc Viêm Phong hơi một gật đầu

"Ta tại sao phải nói cho người biết ?"

Mộc Viêm Phong tà hần liếc mắt, sau đó chậm rãi đứng dậy, ánh mắt sáng giọng nhìn Buru ca tầm kia đáng ghét mặt béo phì, sau khi vào thành ba lần bốn lượt bị người khiêu khích

Hần tính nhẫn nại đã không sai biệt lắm chà sáng, lúc này bản tính lộ, không hề dự định cúi đầu trang phục kính sợ

"Rất chảnh sao?"

Buru ca da mặt hung hăng vừa kéo, lúc này vung tay lên

"Lên cho ta, đưa cái này không có mắt phé vật đánh cho tàn phế, tháo xuống hần một cái chân chó!"

Nhất thời phía sau một bày chó chân chen nhau lên, từng cây một Thiết Bồng cùng bồng cầu còn đều hướng Mộc Viêm Phong bắt chuyện mà đến

Mộc Viêm Phong trong mắt lóe lên một tia lệ mang, sau một khắc, thân hình khẽ động, lập tức tứ chi eo lỉnh hoạt lắc lư, không ngừng né tránh nỗi Thiết Bồng nhảy vào đoàn người

Sau đó tay mắt lanh lẹ, lấy thể nhanh như chớp không kịp bật tai, ở một người trên cổ hung hăng gõ một cái sống bàn tay, đồng thời bỗng nhiên ngồi xổm xuống, một cái Tảo Đường Thối trực tiếp gạt ngã hai cái đang dương nanh múa vuốt xông lên phía trước nhất người sống tạm bợ

"Viêm Phong ca ca cẩn thận!"

Đột nhiên 1 tiếng khản trương tiếng kêu truyền đến, chính là Sở Niệm Chân chứng kiến có người từ phía sau lưng vung lên bồng cầu còn đánh về phía Mộc Viêm Phong, vội vã lên tiếng nhắc nhở

Mộc Viêm Phong Ngũ Cảm hơn người, há lại sẽ không biết phía sau động tĩnh ?

Chợt hướng về sau đối thúc cùi chỏ một cái, đây là ứng phó phía sau đánh lên trực tiếp nhất cũng nhất thủ đoạn hữu hiệu, phía sau người nhất thời mũi sụp xuống, bảo nổi máu mũi chổng vó té trên mặt đất

Mộc Viêm Phong hướng phía trước một cước, lại đập lộn mào một người, thuận tiện còn đang rồi ngã xuống chỉ té liên đới áp đảo phía sau hai người

Có mấy người người sống tạm bợ vừa nhìn Sở Niệm Chân hai người là Mộc Viêm Phong nhận thức người, nhất thời đem mục tiêu lạc hướng hai vị như hoa như ngọc đại mỹ nhân, giờ gây lên gào khóc quái kiêu xông lên

Mộc Viêm Phong mới vừa kháp một người cái cổ đem hấn đánh ngã, thình lình nghe được nữ hài tiếng thét chói tai thanh âm, theo tiếng vừa nhìn, thấy có ba người giờ gây lên đang nhằm phía hai cái hoa dung thất sắc nữ hài, nhất thời con người co rút lại, trong miệng trùng điệp "Sách" 1 tiếng, sau đó thúc cùi chỏ một cái đập ngã một người, trong lúc cước bộ liên tục, nhanh chóng chạy về phía hai cô bé

"Ba "

1 tiếng, Sở Niệm Chân cùng Yến Tử hai người chỉ cảm thấy trước mắt ánh mắt tối sầm lại, sững sờ ngẩn lên trước mặt cái này đột nhiên xuất hiện, đồng thời dùng tự mình công sinh sinh tiếp được phía sau mấy cây gây nam nhân

"Viêm Phong ca ca "

Nhìn Mộc Viêm Phong tầm kia gần trong gang tấc khuôn mặt, Sở Niệm Chân thanh âm mang theo vẻ run rẩy, như thủy tinh nước gọn uyển chuyển trong mắt to, hiện ra một tia khó có thể tin thần sắc

Huyết, đỏ thẫm gai mắt tiên huyết

Đang từ Mộc Viêm Phong trên đầu chảy xuống, nhuộm đỏ nửa bên mặt lỗ, liên y phục đều bị đỏ như máu sở nhuộm dần

Mà người đàn ông này, nhưng ngay cả thậm chí không kịp rên lên một tiếng, bỗng nhiên xoay người, không hề xinh đẹp hai quyền, phân biệt đá đảo hai cái, sau đó vén lên một cước, hung hăng đá vào còn lại người nọ hạ bộ

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Xung đột

"Người này dám đánh ta!?"

Một cái tát xuống tới, Hồng Mao chỉ cảm thấy trước mắt hôn thiên ám địa, lập tức mộng, lập tức giận dữ nói

"Đánh người ? Đánh người làm sao ?"

Mộc Viêm Phong thần sắc lạnh lẽo, một cước đá vào bụng hấn thượng, người sau nhất thời lên tiếng trả lời ngã xuống đất, ôm bụng thành cơn địa hồ lô

Sau đó hướng về sau chợt đối thúc cùi chỏ một cái, nhất thời Hồng Mao một cái muốn từ phía sau đánh lên chó săn bị đập trong mũi, đồng dạng hét

thấm một tiếng, tè ngã xuống đất, máu mũi chảy dài

Dư hai cái tên còn đồ vừa nhìn tình huống này, đều khẽ cắn môi, sau đó dương nanh múa vuốt nhào tới

Sau đó!

Đã bị Mộc Viêm Phong nhất nhất đánh ngã

Một bên Sở Niệm Chân cùng Yến Tử nhất thời kinh ngạc đến ngây người, nhìn về phía Mộc Viêm Phong trong ánh mắt, đều không bao giờ ... nữa giống trước khi như vậy hèn mọn miệt thị

"Oa, Chân Chân, nghĩ không ra người cái này bà con xa có điểm năng lực a!"

Yến Tử chớp mắt lệ mắt to

"Ta đã nói rồi, hần nhất định chính là trong video cái kia bạo lực áo somi nam "

Sở Niệm Chân nắm đấm trắng nhỏ nhắn nắm chặt, khoe miệng dần dần nhấc lên một nghiền ngẫm tiểu ý, nghĩ không ra cái này nhìn như lãng đầu thanh tiểu tử cư nhiên như vậy hảo ngoạn

Yến Tử tán thành gật đầu, xem trên mặt đất tứ tên tiểu lưu manh về mặt đau đớn xu thế, không khỏi táp táp mềm mại phân đầu lưỡi đỏ: "Trước khi thật đúng là không nhìn ra, cái này thành thật ngại ngùng nam sinh còn có lòng dạ độc ác như vậy một mặt "

Mộc Viêm Phong hạ thủ thật rất nặng, mấy người này té trên mặt đất phía sau dĩ nhiên trong khoảng thời gian ngắn đứng lên cũng không nổi

Riêng là cái kia bị đập trong mũi, xương sống mũi đều sụp xuống, một mảnh máu thịt be bét, lúc này sớm đã đau nhức ngắt đi, bất tỉnh nhân sự

Còn như còn lại ba, Hồng Mao bị đập trúng bụng, lúc này đã đau nhức đỏ bầm cả khuôn mặt, miệng sùi bọt mép

Dư hai cái cũng phân biệt bị đánh trúng chỗ yếu, một cái bị Mộc Viêm Phong một cái Tảo Đường Thối đã đảo, lúc rơi xuống đất đầu người không cần thận dập đầu đến ven đường trong bụi cỏ nêu lên bài thượng

Rất nhỏ não chấn động là miễn không, không đứng còn có thể tạo thành não tụ huyết, lúc này cũng ngắt đi

Còn lại cái kia càng kỳ quái hơn, trực tiếp bị Mộc Viêm Phong xách ngược nổi cắm vào trong thùng rác, chỉ còn lại có hai cái chân ở bên ngoài chân đập nổi

Mộc Viêm Phong phun một hơi, lại theo thói quen nắm lên cái này Hồng Mao cổ áo, muốn bạo nộ thô tục giáo huấn hần một trận, kết quả vừa mới vừa lên tiếng, vừa nhìn phía sau lưng muội tử ở, lúc này đem đến miệng nói cho ngành sinh sinh nuốt trở về

Không được, phải nhịn xuống, nhịn xuống lệ khí, không thể để cho cổ chủ nhất phương xem thường bản thân

Lặng lẽ làm một cái hít sâu, Mộc Viêm Phong đè xuống lửa giận trong lòng, giống ném chó chết giống nhau đem Hồng Mao nhưng trở về trên mặt đất

Sau đó xoay người hướng về phía biểu tình nhân thần đều hơi khác thường Sở Niệm Chân cùng Yến Tử, nhếch miệng cười cười, lộ ra một hơi trắng nõn hảo nha: "Sở tiểu thư, giải quyết "

"Ừ"

Sở Niệm Chân gật đầu, đôi mắt đẹp tròn trĩnh lên, trong con ngươi lóe ra một tia không dễ dàng phát giác giảo hoạt, lòng nói lúc này tỷ tỷ là nhật được bảo

Yến Tử đồng dạng con mắt có chút chiếu sáng, không nói lời nào, không biết suy nghĩ cái gì

"Cái kia chúng ta trước đi xem chiếu bóng chứ ?"

Nói là Sở Niệm Chân còn lại hai cái đương nhiên không có gì dị nghị

Vì vậy mấy người vượt qua mấy tên lưu manh kia tên còn đồ, giống trước khi sắp hàng như vậy đi vào Đức nạp Ảnh Thành, Sở Niệm Chân cùng Yến Tử phía trước, Mộc Viêm Phong ở phía sau

Ở phía sau bọn họ, cái kia thống khổ Hồng Mao lúc này rốt cục thông thả lại sức, cừ hận nhìn mấy người rồi đi bóng lưng, sau đó từ trong túi lấy điện thoại cầm tay ra bấm một cái mã số

"Này, Bưu ca, ta Hồng Mao, huynh đệ bên này gặp phải chút phiền toái, ừ đứng thu thập một người, ở Vượng Giác Đức nạp Ảnh Thành nơi đây, cái gì, người đang ở phụ cận Kim Thành lộ ? Vậy cũng quá hay, hay, ta chờ người "

Cúp điện thoại, Hồng Mao nhìn Đức nạp Ảnh Thành nhập khẩu, nhân thần một mảnh che lấp, thần tình vô cùng dữ tợn

"Xú tiểu tử, dám ở Thái Tuế gia xúc phạm người có quyền thế,

Lão Tử lập tức muốn cho ngươi biết cái gì gọi là tàn nhẫn!"

"Hắt xì —— "

Đi ở lưng cái sau lưng mỹ nữ Mộc Viêm Phong thỉnh thoảng một cái hắt hơi, dùng ngón tay xoa xoa mũi, sau đó bắt đầu nhìn hai cái đang ở xì xào bàn tán tiểu nữ nhân

"Chân Chân, người cái này bà con xa, có phải hay không luyện võ qua ? Vừa rồi nhìn hấn cái kia tư thế, đặc biệt suất "

Yến Tử nhỏ giọng thì thầm, đồng thời còn mắt lộ tia sáng kỳ dị hướng về sau len lén liếc mắt Mộc Viêm Phong

"Ta đã nói hấn rất lợi hại, ngươi dòm còn không tin, hiện tại thế nào, có phải hay không hối hận không có đáp lại khiến hấn làm bạn trai ngươi a "

Sở Niệm Chân cười giảo hoạt nói, bắt quả lại ở trong lòng thêm một câu: Hiện tại Mộc Viêm Phong đã là ta điều động nội bộ bảo tiêu, ai cũng đoạt không đi hấn

"Nghèo! Nói cái gì đó ta mới không thích loại này bạo lực nam "

Yến Tử khuôn mặt đỏ lên, dùng giọng một cái Sở Niệm Chân, còn như là không phải là đang nói nói thật, cũng không muốn người biết

"Cái này hai tiểu nữ "

Mộc Viêm Phong khỏe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, tuy là hai cái cô nàng nói lời rất khê, theo lý mà nói không có khả năng bị hấn nghe

Thế nhưng hấn đầu gì cũng là từ nhỏ đã bị lão nhân buộc Luyện Khí tu chân, Ngũ Cảm có thể sánh bằng người bình thường cường đầu chỉ thập bội, phương viên trăm mét bên trong gió thổi cỏ lay cũng không chạy khỏi hấn hiểu biết

"Còn có hai mươi phút mới có thể vào sân, chúng ta trước ở bên cạnh ngồi một chút a !"

Từ quầy hàng lấy hết nhóm sau đó, Sở Niệm Chân xem nổi trên màn ảnh điện thoại di động biểu hiện thời gian, nói như vậy

"Hào "

Yến Tử gật đầu, cùng nàng cùng đi đến chỗ tiếp đãi trên ghế sa lon ngồi xuống, Mộc Viêm Phong còn lại ở cách hai người cách đó không xa tìm Trương một người sofa ngồi xuống đi

Lúc này nơi đây đang ngồi nhiều đội xem phim thanh niên nhân, đại thể đều là có đôi có cặp, hoặc là khuê mật, hoặc là tình lữ

Những người này vừa nhìn thấy khí chất dung mạo hơn người Sở Niệm Chân cùng Yến Tử, từng đạo có chút kinh diễm ánh mắt, đều ở nàng trên người của hai người trú lưu

Còn như một bên hình dáng tướng mạo phổ thông Mộc Viêm Phong cũng không như thế khả năng hấp dẫn lực chú ý, ngược lại cũng vui vẻ thanh nhàn, hai tay gối sau ót, nhắm mắt lại đã khởi ngủ gật đến

Sau đó, một cái không hài hòa thanh âm liên vang lên

"Bưu ca, bọn họ, chính là bọn họ!"

Đạo này đặc biệt càn rỡ thanh âm, cùng với một trận phân loạn tiếng bước chân, chọc cho mọi người đều theo tiếng nhìn lại

Đã thấy lấy một cái sắc mặt tái xanh Hồng Mao, một đoàn đáng vẻ lưu manh thanh niên lêu lổng từ bên ngoài tràn vào, nhìn ra đi qua,... ít nhất ... Phải có mười bốn mười lăm cái, nhân thủ một cây Thiết Côn

Đi ở vị thứ hai là một nùng nhiệm Đại Hán, trên đầu hệ lam sắc hoa văn khăn đội đầu, đeo kính mát, sinh tai to mặt lớn, tròn vo cái bụng từ món đó hoa trong áo sơ mi cổ đi ra, tựa như một cái cực kỳ lớn dưa hấu, hình thể có thể có người bình thường gấp hai có thừa, vẻ mặt hung thần ác sát xu thế

Mọi người vừa thấy tình hình này, đều biết những người này là đến gây chuyện thị phi, lúc này liền có rất nhiều người đứng lên xa xa né tránh đi

"Há, đến lấy lại danh dự sao "

Mộc Viêm Phong cũng mở mắt ra, Tĩnh Tĩnh nhìn người nói nghiệp này, đôi mắt bình tĩnh như cục diện đáng buồn, không hề bận tâm

Sở Niệm Chân cùng Yến Tử cũng bị trận này ý vào dọa cho giật mình, không khỏi đứng dậy

"Không cho phép báo động!"

Theo ở phía sau một tên tiểu lưu manh vừa nhìn quầy hàng người phục vụ cầm điện thoại di động lên, nhất thời một gây nện ở trên quầy, đưa tới làm nữ hài quầy hàng người phục vụ một tiếng thét chói tai

"Hong Mao, vừa mới tìm người sự tình, là người nào?"

Cái kia bị gọi Bru ca người lông mi dựng lên, thanh âm tục tăng hỏi

"Bru ca, chính là hần, cái kia ăn mặc áo sơ mi trắng gia hòa!"

Hong Mao chỉ vào tọa ở trên ghế sa lon Mộc Viêm Phong

"Người, tên gọi là gì"

Bru ca "Ừ" 1 tiếng, sau đó sải bước đi lên trước, to mọng thân thể run lên một cái, sau đó hướng về phía Mộc Viêm Phong hơi một gật đầu

"Ta tại sao phải nói cho người biết?"

Mộc Viêm Phong tà hần liếc mắt, sau đó chậm rãi đứng dậy, ánh mắt sáng giọng nhìn Bru ca tầm kia đáng ghét mặt béo phì, sau khi vào thành ba lần bốn lượt bị người khiêu khích

Hần tính nhẫn nại đã không sai biệt lắm chà sáng, lúc này bản tính lộ, không hề dự định cúi đầu trang phục kính sợ

"Rất chánh sao?"

Bru ca da mặt hung hăng vừa kéo, lúc này vung tay lên

"Lên cho ta, đưa cái này không có mắt phé vật đánh cho tàn phế, tháo xuống hần một cái chân chó!"

Nhất thời phía sau một bầy chó chân chen nhau lên, từng cây một Thiết Bồng cùng bồng cầu côn đều hướng Mộc Viêm Phong bắt chuyện mà đến

Mộc Viêm Phong trong mắt lóe lên một tia lệ mang, sau một khắc, thân hình khẽ động, lập tức tứ chi eo linh hoạt lác lư, không ngừng né tránh nỗi Thiết Bồng nhảy vào đoàn người

Sau đó tay mắt lanh lẹ, lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai, ở một người trên cổ hung hăng gõ một cái sống bàn tay, đồng thời bỗng nhiên ngồi xổm xuống, một cái Tảo Đường Thối trực tiếp gạt ngã hai cái đang đương nanh múa vuốt xông lên phía trước nhất người sống tạm bợ

"Viêm Phong ca ca cẩn thận!"

Đột nhiên 1 tiếng khản trương tiếng kêu truyền đến, chính là Sở Niệm Chân chứng kiến có người từ phía sau lưng vung lên bồng cầu côn đánh về phía Mộc Viêm Phong, vội vã lên tiếng nhắc nhở

Mộc Viêm Phong Ngũ Cảm hơn người, há lại sẽ không biết phía sau động tĩnh?

Chợt hướng về sau đối thúc cùi chỏ một cái, đây là ứng phó phía sau đánh lên trực tiếp nhất cũng nhất thủ đoạn hữu hiệu, phía sau người nhất thời mũi sụp xuống, bảo nổi máu mũi chống vó té trên mặt đất

Mộc Viêm Phong hướng phía trước một cước, lại đập lộn mào một người, thuận tiện còn đang rồi ngã xuống chi té liên đới áp đảo phía sau hai người

Có mấy người người sống tạm bợ vừa nhìn Sở Niệm Chân hai người là Mộc Viêm Phong nhận thức người, nhất thời đem mục tiêu lạc hướng hai vị như hoa như ngọc đại mỹ nhân, giờ gây lên gào khóc quái khiêu xông lên

Mộc Viêm Phong mới vừa kháp một người cái cổ đem hần đánh ngã, thỉnh linh nghe được nữ hài tiếng thét chói tai thanh âm, theo tiếng vừa nhìn, thấy có ba người giờ gây lên đang nhằm phía hai cái hoa dung thất sắc nữ hài, nhất thời con người co rụt lại, trong miệng trùng điệp "Sách" 1 tiếng, sau đó thúc cùi chỏ một cái đập ngã một người, trong lúc cước bộ liên tục, nhanh chóng chạy về phía hai cô bé

"Ba "

1 tiếng, Sở Niệm Chân cùng Yến Tử hai người chỉ cảm thấy trước mắt ánh mắt tối sầm lại, sững sờ ngấm lên trước mặt cái này đột nhiên xuất hiện, đồng thời dùng tự mình công sinh sinh tiếp được phía sau mấy cây gãy nam nhân

"Viêm Phong ca ca "

Nhìn Mộc Viêm Phong tầm kia gần trong gang tấc khuôn mặt, Sở Niệm Chân thanh âm mang theo vẻ run rẩy, như thủy tinh nước gọn uyển chuyển trong mắt to, hiện ra một tia khó có thể tin thần sắc

Huyết, đỏ thắm gai mắt tiên huyết

Đang từ Mộc Viêm Phong trên đầu chảy xuống, nhuộm đỏ nửa bên mặt lỗ, liên y phục đều bị đỏ như máu sớ nhuộm dần

Mà người đàn ông này, nhưng ngay cả thậm chí không kịp rên lên một tiếng, bỗng nhiên xoay người, không hề xinh đẹp hai quyền, phân biệt đả đảo hai cái, sau đó vén lên một cước, hung hăng đá vào còn lại người nọ hạ bộ

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Đếm tới 3, cút cho ta

"Viêm Viêm Phong ca ca "

Lần này Sở Niệm Chân xem Mộc Viêm Phong nhãn thần hoàn toàn khác nhau, không giống trước khi như vậy mang theo nghiền ngẫm cùng thăm dò, mà là hoàn toàn một mảnh chân động

Nàng làm sao cũng thật không ngờ, cái này nhìn như tao nhã nho nhã đại nam hài, dĩ nhiên sẽ như vậy phản đầu quên mình xông lên thay mình cùng Văn Văn đỡ đánh ngất

"Đại tiểu thư, hai người các người trước trốn xa chút, nhớ kỹ ngàn vạn lần không nên cho ta lên tiếng ủng hộ, nếu như lại để cho những tiểu tặc này cho dễ mất tới, các người khả năng liền khó bảo toàn "

Lập tức đem mấy cái đánh lên nữ hài tử âm hiểm tiểu nhân toàn bộ gạt ngã, Mộc Viêm Phong tùy ý lau đem trên trán tiền huyết, sau đó quay đầu hướng Sở Niệm Chân hai người nói nhắc nhở

Cực đại đôi mắt đẹp loại nước gợn lưu chuyển, Sở Niệm Chân nhìn cái này rõ ràng trên đầu bị mở ngay cả bản thân người đứng xem này đều cảm giác đau chỗ rách, lại không để ý chút nào thương thế, chỉ quan tâm mình và Yến Tử an nguy, hơn nữa vẻ mặt vẫn như vậy nhu hòa

Trong lúc nhất thời trái tim thôn thức, một loại nói không nên lời cảm động, đột nhiên từ tâm xông tới

Hai bên trái phải Yến Tử cũng lớn để như vậy, nhìn Mộc Viêm Phong trong ánh mắt, tràn đầy một ít mang theo vẻ kinh dị khiếp sợ

"Thương thế của người "

Sở Niệm Chân thanh âm mơ hồ có chút run rẩy, Mộc Viêm Phong trên đầu lúc này còn đang máu trào ra ngoài, có thể thấy được vết thương nhất định rất lớn

"Không có gì đáng ngại, các người đi nhanh đi, ta phải chuyên tâm đối với trả bọn họ "

Cho một cái làm cho lòng người cảnh nộ cười, Mộc Viêm Phong đạm nhiên nói rằng, hẳn đương nhiên sẽ không nói cho hai cô bé bản thân người mang Tam Thanh Quan Đạo Thống sự tình

Như vậy tổn thương chỉ cần sau đó yên tĩnh dùng chân khí săn sóc ân cần một cái là có thể khôi phục

So với đi lên hơn mười năm ở trên núi bị lão nhân trở thành Lang Cầu giống nhau lúc huấn luyện sau khi sản sinh thương thế, đây quả thực không đáng giá nhắc tới

"Chân Chân, chúng ta đi thôi "

Nhưng thật ra Yến Tử trước phản ứng kịp, ý thức được mình và Sở niệm thật sự ở nơi này chỉ có thể trở thành là Mộc Viêm Phong trôi buộc

Lúc này lôi kéo Sở Niệm Chân trắng nõn cánh tay ngọc, hướng một cái cửa ra khác đi tới, lúc này bốn phía người đã chạy xong, trên cơ bản không người nào dám ở nơi này dạm đất thị phi ở lâu

Thẳng đến hai cô bé đi ra ngoài, Mộc Viêm Phong lúc này mới thăm thò phào một cái, hai mắt không sợ hãi chút nào nhìn thẳng phía trước một loạt mà đến lưu manh hỗn đản

"Chúc mừng các người "

"Thành công chọc giận ta "

Nhìn lòng bàn tay một màn kia có chút chói mắt đỏ thẫm, Mộc Viêm Phong trong mắt lóe lên vẻ lạnh lùng, bên trong đan điền chân khí, từ từ theo gân mạch này lên song trường, mí mắt bỗng nhiên giờ lên trong giây lát, thân hình mở ra, dường như giao long xuất động, nhảy vào đoàn người

Trong lúc nhất thời, cơn ảnh bay tán loạn

Lại không ai có thể dính vào đạo kia trơn trượt bóng người mây may, liên y sừng cũng không thể, Mộc Viêm Phong giống nhau một đầu rất mạnh giao long, chạy trong đám người

Hỗn loạn tung bùng phía dưới, duy có một con mớ hồ lóe ra đậm lam sắc u quang ngón trở, thông dong xuyên toa, đang lúc mọi người cổ cùng nơi bụng, nhẹ nhàng gõ đánh một cái

Khi Mộc Viêm Phong thân ảnh lần thứ hai như kiểu quý mị hư vô hiển hiện, này bị điểm trúng Huyết Đạo lưu manh, đã toàn bộ về mặt đại ra sững sờ tại chỗ

"Loảng xoảng lang "

Theo đệ nhất cây Thiết Côn rút xuống đất thanh âm, đột ngột vang vọng, sau đó, lại là tiếng thứ hai, ngay sau đó, Thiết Côn rơi xuống thanh âm, từ từ vang lên liên miên, ám sát người màng tai một trận làm đau

Sau đó, từng đạo bóng người, liên lần lượt xô ngã xuống đất, lung tung thẳng đầy đất

Chỉ còn lại có cái kia Hồng Mao cùng với cái kia gọi Bru ca mập mạp, còn đứng tại chỗ

Khi bọn hắn rút cục phản ứng kịp, mắt thấy tiểu đệ thành phế nhân, nhất thời bình tĩnh không thể

"Người người làm cái gì!?"

Tai to mất lớn Bru ca cả người mồ run lên, trừng mắt một đôi chuông đồng to bằng nắm, nhìn phía Mộc Viêm Phong trong ánh mắt, nhất thời tràn ngập kinh ngạc cùng hoảng sợ

Hồng Mao càng kinh sợ, trực tiếp co đến Bru ca phía sau, lúc này đã hồi hận đến ruột điều Thanh, nguyên lai cái này mặc áo sơ mi gia hỏa là một cứng rắn điểm quan trọng(giọt), sớm biết rằng cũng đừng trêu chọc

Hồng nhan họa thủy, hồng nhan họa thủy a!

Bất quá lúc này hối hận, đã vì lúc quá muộn

"Ta đếm tới ba, cút cho ta "

Mộc Viêm Phong ánh mắt còn giống như rắn độc lạnh lùng nhìn chằm chằm hai người, tuy là trên đầu thương thế không phải quá nặng, nhưng mất máu quá nhiều tóm lại không phải là cái gì chuyện tốt, lúc này hắn đã mơ hồ có chút cảm giác hôn mê, rất sợ trẻ ngồi xuống điều tức sẽ ra chuyện rắc rối gì

Bru ca Hồ Khu chấn động, trốn ở kính râm Hạ trong hai mắt vẻ sợ hãi đại thịnh, vội vả lôi kéo Hồng Mao cùng nhau, hướng ra phía ngoài chạy đi

"Ta để cho người cút! Ai cho người dừng đi!"

Mộc Viêm Phong ở sau lưng gầm lên một tiếng, phảng phất bình địa Xuân Lôi, giờ này khắc này, hắn đã nổi trận lôi đình, lại có thể dễ dàng như vậy buông tha hai cái này diện mục khả tăng gia hỏa, lúc này một cái bước xa xông lên trước, chiếu hai người cái mông một người đoán một cước

Bru ca lúc này té như chó gặm bùn, miệng đập đầu trên đất, sập một cái răng cửa, không kịp kêu lên đau đớn, ở cái chân kia tiếp tục đập trước khi tới ngay cả vội xin tha đạo: "Đại gia tha mạng, đại gia tha mạng a!"

Lúc này mập mạp chỗ nào còn có nửa phần trước khi chỉ cao khí ngang? Lúc này sớm đã sợ sắp nứt cả tim gan,

Mộc Viêm Phong chân treo ở giữa không trung, nghe được lời này, có chỉ chốc lát dừng lại

Sau đó, hắn diện vô biểu tình, vẫn là một cước hung hăng đạp ở tám kia diện mục khả tăng sắc mặt bên trên!

Bru ca té trên mặt đất, trên mặt một mảnh máu thịt be bét, phun ra hai quả mang theo bọt máu răng gãy, trong miệng mập mờ không rõ lắm nắm cái gì, trong miệng đều là huyết, trong lúc nhất thời nói không rõ một câu hoàn chỉnh lời, hai mắt trước Kim Tinh ứa ra

"Người là ghê tởm nhất đầu sỏ gây nên "

Nhìn té muốn chạy trốn cái kia Hồng Mao, Mộc Viêm Phong lạnh rên một tiếng, đương nhiên không chịu lúc đó bỏ qua, tiến lên một cước thái đạp khi hắn mất cả chân cốt thượng, nhất thời chỉ nghe một trận lệnh người tê cả da đầu xương cốt tiếng vỡ vụn vang lên

"A —— "

Hồng Mao kêu thê lương thảm thiết âm thanh đột nhiên vang lên, cao âm bộ phận thậm chí có thể sánh ngang Russia cao âm vương tử Vitas

"Gây chuyện thị phi, cầu đồ đặc, bại hoại, người căn bã "

Mộc Viêm Phong một hơi phun ở trên người hắn, vỗ vỗ trên người bụi, nhắm mắt lại, chân khí chậm rãi thượng lưu, săn sóc ân cần nỗi đau chỗ đau

Sau một lúc lâu, thẳng đến vết thương đã khép lại vảy kết, hắn mới thở phào một cái, xoay người lướt qua nằm trên mặt đất hơn mười lưu manh, chuyển cách rạp chiếu phim

Dur quang thoáng nhìn, hắn đã thấy cái kia quầy hàng Tiểu người phục vụ đề xuống cảnh linh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Người trong đồng đạo

"Viêm Phong Ca., người không sao chứ!"

Đức nạp ảnh cửa thành, hai cái đang đang nóng nảy cùng đội Mộc Viêm Phong nữ hài

Liếc nhìn cái kia áo sơ mi trắng bị máu nhuộm thành một mảnh hồng sắc thanh niên như vô sự đi tới, nhất thời sắc mặt vui vẻ Sở Niệm Chân trước 1 tiếng hô hoán, mại vớ đen đuôi đẹp chạy chậm nghênh đón

"Không có, không có việc gì "

Như hoa như ngọc đại mỹ nhân tiến lên đón đến, Mộc Viêm Phong sắc mặt lại trở nên có chút không tự nhiên lại

Về mặt ngại ngùng cười cười, mới vừa bản năng tính giờ tay lên muốn cào cái ót, vừa nghĩ tới bản thân cái ót lỗ hồng lớn vừa mới vảy kết, lúc này dừng tay

Cái này quần bách chất phác đáng đáp, chỗ nào còn có trước khi lòi lệ phong hành tâm ngoan thủ lạt xu thế ?

"Đi nhanh đi, một lát nữa đội cảnh sát đến khả năng liền phiền phức "

Lập tức Mộc Viêm Phong nghĩ tới vấn đề này, tuy là phát sinh ở trong rạp chiếu bóng sự tình là đám lưu manh kia sai

Nhưng hắn tay không nặng nhẹ phía dưới, khiến nhiều người trọng thương, cái này đã vượt qua tự vệ phạm trù

Một hồi nếu như cảnh sát đến khẳng định Thiếu không đồng nhất lần dong dài, vội vã lòi kéo hai cái tiểu nữ nhân mềm mại không xương ngọc thủ, bước nhanh ly khai đất thị phi này

Sở Niệm Chân hiện tại cảm giác rất kỳ quái

Bản thân rõ ràng trước khi còn đối với Mộc Viêm Phong có vài phần thiện diện kia mà, một cái xã xuống tới son pháo, ngay cả sĩ chưa từng ngồi qua

Nhưng là bây giờ, lại tùy ý đối phương lòi kéo, cũng không có cái gì phản cảm, ngược lại tựa hồ có hơi vui vẻ, loại này có chút không được tự nhiên mâu thuẫn phản, để cho nàng khá có chút buồn bực

Yến Tử làm sao không phải là đây, nàng đối với Mộc Viêm Phong ấn tượng đầu tiên, có thể nói là kém đến mức tận cùng, căn bản không có bất luận cái gì có thể uyển chuyển dư địa

Mấy có lẽ đã nhận định người này là bản thân cả đời không qua lại với nhau nhà, thế nhưng giờ này khắc này lại bị Mộc Viêm Phong dùng con kia còn dính niêm hồ tử tiên huyết lớn nắm tay, lại tìm không được lý do cự tuyệt, hoặc có lẽ là, căn bản không muốn cự tuyệt

Cũng không biết đến tận cùng là vì vậy nam sinh liều mạng cùng với chính mình ai gây gộc cũng muốn thượng đến bảo vệ mình duyên cớ, hay là bởi vì bị hắn Đại Hiệp vậy tư thế oai hùng cùng thân thủ hấp dẫn

Nói chung, nàng phát hiện mình tuyệt không đáng ghét cái này ngay từ đầu sắc Mễ Mễ trực câu câu nhìn mình chăm chăm thân thể xem lắng đầu thanh, tương phản còn đối với hấn sản sinh một tia đặc biệt hứng thú

Ở người qua đường kinh ngạc cùng với chu vi nam tính hâm mộ và ghen ghét trong ánh mắt, trên người còn đứng một mảng lớn vết máu Mộc Viêm Phong liền lôi kéo như vậy Sở Niệm Chân cùng Yến Tử hai cái này như hoa như ngọc đại mỹ nữ, chạy vào trạm xe lửa bên trong

Đơn giản súc một cái trên người vết máu, Mộc Viêm Phong mắt nhìn trong gương bản thân, màu da có chút tái nhợt, có thể thấy được huyết lưu hơi nhiều

Nghĩ thầm quay đầu nhất định phải có một bữa cơm no đủ nhục thân bồi bổ mới được, lập tức lau đem mặt tiếp nước, sau đó thăm vận chân khí, đem trên hai tay thủy tí bốc hơi khô, lúc này mới tắt đi vòi nước đi ra WC

"Đại tiểu thư, hiện tại người đi chỗ nào à?"

Nhìn đang ở máy bán vé tự động bên cạnh mua phiếu nữ hài, Mộc Viêm Phong đặt câu hỏi, đồng thời không tự chủ được sờ đầu một cái thượng sọc, hoàn hảo, bình thường chăm chỉ tu luyện, chân khí lưu chuyển phía dưới, đã không thể nào đau

"Đi ưu y khoa a "

Sở Niệm Chân lấy ra ba tấm đường sắt ngầm nhóm, sau đó không chút nghỉ ngơi nói

"Đi ưu y khoa ?"

Mộc Viêm Phong thán phục, trong đầu không tự chủ được hiện ra đoạn thời gian trước online đang hóa một cái tân văn

ba dặm Truân ưu y khoa bắt nhả video

Nhất thời cây hoa cúc căng thẳng, không phải đâu, chẳng lẽ trong thành cô nương đều tốt cái này sao?

Đều thích ở tên là ưu y khoa địa phương làm chuyện này sao

Không nên a, ta Xứ Nam a

Nhìn Mộc Viêm Phong bỗng nhiên trở nên có chút cổ quái sắc mặt, Sở Niệm Chân một trận kỳ quái, liên hệ trước sau, lúc này ngược lại cũng đã minh bạch, phiên trừ bạch nhãn đạo: "Người đang suy nghĩ gì đây ta chỉ là muốn cho người đi mua thân y phục a, người bây giờ cái bộ dáng này có thể đi ra ngoài gặp người sao?"

Nghe vậy, Mộc Viêm Phong theo cặp kia hơi ba phần hồn dỗi đôi mắt đẹp ánh mắt nhìn về phía bộ ngực mình,

Quả nhiên, bản thân trên y phục vết máu loang lổ, đi ra ngoài khó tránh khỏi nhận người chú mục, cũng thật không thể nào tốt

"Cũng là vậy đi thôi "

Mộc Viêm Phong tiếp nhận con kia thon thon tay ngọc đưa qua đường sắt ngầm thê từ, không khỏi không hiểu có chút lưu luyến lôi kéo lưỡng cô gái đẹp mềm mại không xương tay nhỏ bé tuyệt vời xúc cảm

" Ừ"

Sở Niệm Chân trán điểm nhẹ, quần quít lấy Yến Tử tron trượt mềm mại cánh tay ngọc, xoay người chấp chờn mạn diệu thân hình như rắn nước đi về phía trước

Bất kể nói thế nào, Mộc Viêm Phong cũng là vì nàng mới thụ thương chảy máu, huống chi cha trước khi liền nói với tự mình cấp cho hấn mua thân y phục

Nhìn Mộc Viêm Phong như vô sự theo kịp, nàng một trái tim trong, cũng có chút không thể nào bắn khoan

Làm sao cũng phải bồi thường hoặc có lẽ là cảm tạ một cái hấn a !

"Tôn kính hành khách các bằng hữu mọi người khỏe, lái hướng Triều Dương đoàn tàu gần vào trạm "

Ba người còn ở trong thang máy đi xuống đi thời điểm nữ tính thanh âm nhắc nhở cũng đã vang lên, đợi được bọn họ đi tới đường sắt bên cạnh, vừa vận đoàn tàu đã lái dàng hoàng môn, rất vừa vận

Vừa vào thang máy, mắt thấy bốn phía đều tràn đầy, chỉ còn lại có một cái không vị, Sở Niệm Chân cùng Yến Tử liếc nhau, Sở Niệm Chân lúc này quay đầu nhìn về phía Mộc Viêm Phong, đạo: "Viêm Phong Ca,, người đi ngồi đi "

Tuy là Mộc Viêm Phong là nam nhân, nhưng dù sao hấn lúc này là thương binh

Mộc Viêm Phong vừa nhìn chỗ nào bằng lòng đáp lại, nói đùa, bản thân thể nhưng đường đường nam tử hấn đại trượng phu, tại sao có thể bởi vì chính là

ngủ một giấc là có thể khỏi hẳn tiểu thương liền mất đi thân sĩ phong độ, lúc này lắc đầu, nói ra: "Các người ngồi đi "

"Không được Viêm Phong ca ca, người thụ thương, mau nhanh ngồi xuống đi "

Sở Niệm Chân đương nhiên không theo

Yến Tử sóng mắt lưu chuyển, cũng đáp khàng đạo: "Đúng vậy, Viêm Phong ca ca, người ngồi xuống a !"

Mộc Viêm Phong nghe vậy thần sắc không nhúc nhích chút nào, hẳn làm người coi như là vô cùng cố chấp, quyết định sự tình cừu ngu nhĩ hồ đều kéo không trở về hẳn đến

Mộc Viêm Phong đang muốn lắc đầu kiên quyết chối từ, nhất đạo khiến người ta nghe rất khó chịu thậm chí có chút chói tai đang nói, cũng đột nhiên vang lên

"Các người không tọa Lão Tử tọa sao, lẽ mà "

Một người có mái tóc rối tung giống ổ gà, cầm đầu là râu ria, nhìn qua vô cùng Lạp Thập nam nhân từ một ... khác tiết đồng dạng đầy ngập khách thùng xe đi tới

Nhìn qua có thể có chừng ba mươi tuổi, trực tiếp tại nơi duy một chỗ trống ngồi xuống đến, dùng khinh miệt nhãn thần xem Mộc Viêm Phong ba người liếc mắt

Liền cái nhìn này, cái này Lạp Thập nam nhân lập tức liền cũng không dời đi nữa ánh mắt

Một đôi bị đánh vào một đồng sợi tóc che đầy trong ánh mắt, không tự chủ được nổi lên một loại âm uế ám quang, ánh mắt nhiều ở Sở Niệm Chân cùng Yến Tử mạn diệu ôn nhu trên thân thể nhìn quét một phen, liếm liếm môi, nghĩ thầm: "Lưỡng nữ dung mạo cũng không tồi, nếu có thể kéo về gia hưởng thụ một trận tốt biết bao nhiêu "

Trong đầu quá mức tới đã bắt đầu xuất hiện một ít xấu xa hình ảnh, một đôi hơi híp mắt trong, cũng không ngừng chớp động một chút không thể nhận ra người âm quang

"Người người này chuyện gì xảy ra, có hiểu lễ phép hay không a "

Sở Niệm Chân hoàn hảo, dù sao cũng là đại hộ nhân gia thiên kim tiểu thư, xuất phát từ hàm dưỡng cũng không có làm chứng tức giận

Nhưng Yến Tử có thể thì bất đồng, cô gái này tính tình xưa nay nóng bỏng nan tuần, trực lai trực văng, mắt thấy có người vô lễ như vậy, Mi dựng lên, trực tiếp mở miệng dạy dỗ

"Lễ phép ? Ta không hiểu, muội tử dạy một chút ta ?"

Lạp Thập nam nhân cười hắc hắc, nói không nên lời vì sở (hài âm), về mặt ngân đăng (hài âm) xu thế

Nhìn đối phương chết chết nhìn mình chăm chăm bộ ngực xâm lược tính nhân thần, Yến Tử nhất thời mặt cười ửng đỏ, khẽ cắn hàm răng: "Người "

"Ta ? Ta làm sao ta ?"

Cái này Lạp Thập nam nhân một bộ vô lại xu thế, cười ha hả rên một tiếng, đôi, vẫn không e dè tứ vô kỵ đạn nhìn chăm chăm Yến Tử thân thể xem, trong miệng còn không ngừng tám tặc tán dương: "Ngực tấn công, nông phòng thủ, cực phẩm, quả thực Nhân Gian Cực Phẩm "

Nghe được câu này kèm theo nhất đạo nuốt nước miếng tiếng vang lên âm ngữ, Yến Tử trong lúc nhất thời xấu hổ và giận dữ không ngớt, đối phương ánh mắt quá Xích lửa lửa, để cho nàng có chút khó có thể chịu được, dường như bị người lấy hết ý phục vậy, không chỗ có thể ẩn giấu

Loại cảm giác này, để cho nàng một mạch nghiêng răng nghiêng lợi

"Nhân huynh cũng là tu chân Luyện Đạo chi sĩ, sao nói không có ngăn cản ?"

Mà đúng lúc này, Mộc Viêm Phong đột nhiên cau mày nói một câu khiến hai cô bé đều như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì) nói

"Ừ ?"

Nghe vậy, Lạp Thập nam tử trong mắt tinh quang lóe lên, quay đầu nhìn về phía cái này trước khi vẫn không có làm sao quan tâm phổ thông nam tính

"Làm sao, cũng là trên đường hỗn ?"

Nhìn từ trên xuống dưới cái này trên người còn mang theo vết máu nam tính, Lạp Thập nam tử sắc mặt có trong nháy mắt vô cùng kinh ngạc, nhưng rất nhanh thì khôi phục bình tĩnh cùng thông dong

Hắn bình thường đi ra khỏi nhà, cho tới bây giờ đều là tùy tiện, cầu thả giang hồ, chẳng đáng giống hần đồng loại giống nhau rứt đầu rứt đuôi, vì vậy chưa từng tận lực thu liễm khí tức bị đồng loại phát hiện, cũng là không thể bình thường hơn được sự tình

"Trên đường hỗn thi thế nào, ta Lý An Khôn làm việc, còn chưa tới phiên người khác mà nói ba đạo tứ xoi mới "

Lập Thập nam tử hai mắt hơi nheo lại, giờ khắc này, lại có một loại làm người sợ hãi khí thế, đột nhiên từ trong cơ thể hần tản mát ra, trong nháy mắt, ngay cả cả khoang xe lửa, tựa hồ cũng có trong nháy mắt kiềm nén cùng buồn bã

"Người này xem ra tu vi không thấp "

Mộc Viêm Phong âm thầm lưu tưởng tượng, nhưng là vui mừng không, hần tuy là không phải là cái gì tài năng ngất trời

Nhưng tốt xấu từ nhỏ cũng là chăm chỉ tu luyện hảo Đạo Đồ, mặc dù là ở lão nhân gây gộc dưới uy hiếp, nhưng tóm lại có điểm một dạng, mặc dù không rõ ràng đối phương cái này mảnh nhỏ đi, chỉ ít còn không đến mức bị hần mỗi tiếng nói cử động liền hù dọa

"Thế nhưng rất xin lỗi, người đối với ta bằng hữu vô lễ ta Tự Nhiên không thể khoan tay đứng nhìn "

Xem một bên Yên Tử liếc mắt, Mộc Viêm Phong lạnh giọng nói rằng, giờ khắc này, hần khí tràng cũng thay đổi, thay đổi trước khi có chút ngại ngùng thành thật xu thế, uy thế khiếp người sau đó nhảy tới trước một bước, đem thân thể để ngang Yên Tử trước người

"Hay, hay suất "

Nhìn Mộc Viêm Phong đây quả thực như thay hình đổi dạng vậy xu thế, bị hần ngăn ở sau người Yên Tử, một đôi thủy lượng trong tròng mắt, không khỏi hiện ra một tia dị dạng màu sắc

Coi như là tầm kia nhìn qua rõ ràng không có gì đặc biệt mỹ cảm gò má, cũng tựa hồ mang theo một loại bất đồng mị lực

Để cho nàng liếc mắt hăm sâu, ở nơi này trong nháy mắt, dĩ nhiên xem có chút si

"Là như thế nào không khoan tay đứng nhìn pháp ?"

Lập Thập nam tử Lý An Khôn nghiêng đầu một cái, lông mi một cao một thấp liếc xéo Mộc Viêm Phong, một bộ người có thể làm khó dễ được ta xu thế

Mộc Viêm Phong nghe lời này một cái, nhất thời chỉ có thể ở tâm lý âm thầm lắc đầu thờ dài 1 tiếng, ai, vốn có có thể bình an vô sự, có thể người này, rõ ràng chính là bản thân muốn tìm không thoải mái

Vậy, liền trách không được hần Mộc Viêm Phong

Mộc Viêm Phong nhăn nhăn, thiếu lược quá một tia kinh người lệ mạng không có dấu hiệu nào

Hần trực tiếp một chương đánh xuống, đánh về phía Lý An Khôn thủ lĩnh, chương phong sắc bén, cùng không khí ma sát ra tiếng gió vun vút

Ai biết Lý An Khôn không chút nào ngoài ý muốn thần sắc, cả người tựa như một trận gió lại tựa như chột từ chỗ ngồi lướt trên

Mộc Viêm Phong một chương vô huyệt, còn chưa kịp phản ứng, chỉ cảm thấy từ bên cạnh kéo tới một trận kinh phong, chuyển mâu trong nháy mắt, hần một trận thất kinh

"Thật là nhanh chóng độ!"

Nguyên lai đó là Lý An Khôn nắm tay, như Trọng Chùy vậy nghênh hướng Mộc Viêm Phong mặt

Mộc Viêm Phong trong lúc vội vàng đem mặt nghiêng đi, tránh thoát một quyền này, lại thỉnh linh bụng gian truyền đến đau đớn một hồi, cũng Lý An Khôn xuất hiện ở quyền đồng thời còn từ phía dưới cho hần một chương

"Phốc —— "

Một cổ sắc bén chân khí nhảy vào Mộc Viêm Phong trong cơ thể, Mộc Viêm Phong lúc này thậm chí không được, ngũ tạng lục phủ rung mạnh trong lúc đó, một hơi đỏ thẩm tiền huyết, lúc này là khó có thể ngăn chặn phun nhỏ ra

Thấy có người thổ huyết, cả khoang xe lửa bao quát Yên Tử cùng Sở Niệm Chân ở bên trong, đều sôi trào

Bao quát Mộc Viêm Phong mình cũng thất kinh, nghĩ không ra đối phương tốc độ dĩ nhiên còn cao hơn mình, quả thực không thể tưởng tượng nổi

Chương 14: Bạo phát

Mộc Phong lấy tay xoa một chút khoe miệng tiên huyết, xoay người đối mặt Lý An Khôn cắn răng nói ra: "Uổng người vì tu luyện người, lại người mang một viên dơ bẩn tội ác chí tâm, người đáng chết!"

"Sở tiểu thư, hai người các người trước lui ra ngoài mọi người nghe, đều lui cho ta ra cái này khoang xe lửa "

Mộc Phong cũng không quay đầu lại lớn tiếng nói

"Ta ta không đi!"

"Ta cũng vậy!"

Vẫn đứng ở Mộc Phong phía sau hai cô bé đồng thời lên tiếng, giọng nói kiên định lạ thường, hiển nhiên là dự định cùng Mộc Phong cùng tiến thoái

Mọi người đều đứng dậy rời chỗ ngồi, cũng như chạy trốn phải đồng thời dừng mảnh vào sát vách thùng xe, có mấy người lá gan khá lớn thanh niên nhân ngần ở thùng xe tiếp lời chỗ quan vọng

Ngược lại xem nào nhiệt không chê chuyện lớn, như loại này khó gặp một lần đại nhiệt nào, không liếc không nhìn

"Vây các người đứng xa một chút, đừng làm trở ngại ta đánh lộn "

Nói xong, Mộc Phong không có lý các nàng, chấp hai tay quát lớn: "Thiên hộ thân, đất hộ thân, Thập Nhị Nguyên Thần hộ thân ta, linh quan lão gia hộ đây người Kim Cương lệnh, Lâm!"

Một loại khiến bên trong buồng xe mọi người tê cả da đầu khí tức nguy hiểm chợt bạo phát

Theo đường sắt ngầm tiến nhập đường hầm, bên trong buồng xe ngọn đèn soi sáng ở Mộc Phong trên mặt, nguyên bản hiện bình tĩnh phổ thông khuôn mặt, dĩ nhiên thật nhiều dữ tợn âm lãnh thần sắc

Hào quang lóe lên một cái rồi biến mất

Lý An Khôn ngăn người một chút, lập tức cười gằn nói: "Ồ? Đạo Môn Bí Kỹ tiểu Kim mới vừa ? Bằng người cái này Lạt Kê giống nhau tu vi, coi như là để cho người sử dụng đạo gia tiểu Kim mới vừa, người cũng thắng không ta nếu như, người bây giờ quỳ xuống theo ta cầu xin tha thứ nói, đại gia tâm tình tốt nói không chừng không giết người, chỉ phế võ công của người, người thấy thế nào ? Cầu cũng không bằng đồ đạc, ở cửa ta giới thượng giết chết người, căn bản cũng sẽ không có người quản, làm sao, người muốn thử xem ?"

"Vây thử xem "

Mộc Phong bình thân nói rằng, lập tức neho mắt lại, vẫn không nhúc nhích nhìn Lý An Khôn

"Thảo mẹ người, còn chưa cút qua đây quỳ xuống ? Thật muốn chết ?"

Lý An Khôn nghe lời này một cái triệt mất đi chịu họ, sắc mặt táo bạo, nanh cười một tiếng, hung hăng một cước đá đến, trực tiếp đá về phía Mộc Viêm Phong trong quần

"A ~ Phong ca ca, cẩn thận a "

"A ~ cẩn thận!"

Đứng ở Mộc Phong phía sau cách đó không xa Sở Niệm Chân cùng Yến Từ, thấy như vậy một màn đồng thời hé miệng, trừng mắt thủy linh mắt to hét la đạo

Mộc Phong nhãn thần ở Lý An Khôn bắn lời ra khỏi miệng trong nháy mắt trở nên lạnh, phảng phất một cái mắt đi rơi tất cả nhân loại nên hữu tình cảm giác, hơi lui về phía sau một bước, trực tiếp nắm Lý An Khôn đoán qua đây chân

Mộc Phong tay phải níu lại Lý An Khôn một chân, rất bình thường tư thế, cổ tay phải bỗng nhiên xuất kích nện ở Lý An Khôn ngực

Thanh thúy xương cốt tiếng va chạm vang trực tiếp vang lên, kèm theo còn có Lý An Khôn trầm trọng kêu rên

Bình địa nổi sấm sét!

Mộc Phong diện vô biểu tình, nhưng mỗi một cái động tác đều lộ ra một cổ dị thường tàn nhẫn thẳng thắn

Bỗng nhiên luân khôi trong tay Lý An Khôn, 1m8 nhiều thủ lĩnh khôi ngô hán tử, ở trong tay hắn lại phẳng phất không có trọng lượng một dạng, bị luân khôi một cái độ cung phía sau, hung hăng đập phải một bên sòm đã nguyên nhân vì mọi người kinh hoàng mà trông ra ghế ngồi!

"Thình thịch ~ "

"Rầm "

Theo Lý An Khôn sau khi rơi xuống đất một tiếng vang thật lớn, ngay cả cứng rắn như sắt thủy tinh công nghiệp cũng không chịu nổi gánh nặng bạo liệt mở ra, tán lạc đầy đất miếng thủy tinh cận kề

"Khái khái ~ nhưng thật ra ta coi khinh ngươi, đạo gia Bí Kỹ quả nhiên danh bất hư truyền, ngươi thành công làm tức giận ta, đéo cần biết ngươi là ai, ta cũng phải làm cho ngươi chết!"

Lý An Khôn gian nan từ dưới đất đứng lên, sắc mặt dữ tợn nhìn Mộc Phong giọng căm hận nói rằng

Lý An Khôn tay trái cuốn, một bả tạo hình đặc biệt đoản đao thành linh xuất hiện ở trong tay, lần thứ hai nhắm phía Mộc Phong

Kèm theo đường sắt ngầm đi về phía trước trong tiếng ầm ầm, Mộc Phong nhãn thần gần như chỗ trống, tự lẩm bẩm một câu: "Là ngươi buộc ta "

Bạo phát!

Mộc Phong thoát nhìn cũng không khôi ngô cường tráng thân hình trong nháy mắt cuồng bạo, bỗng nhiên mại hai cái nhỏ bé bước đi tới hướng hắn xông lại Lý An Khôn trước người

Mộc Phong một bả nắm lấy Lý An Khôn nắm đoản đao đâm tới thủ, hung hăng về phía trước xé ra, bước lên trước, nhất thời lại là một cái đẩy về trước động tác

Lý An Khôn nắm thật chắc đoản đao thủ lập tức buông ra, thân hình không ngừng lui về phía sau

Làm người ta mao cốt từng nhiên tiếng xương cốt gãy vang ở trong buồng xe dị thường rõ ràng, chấn nhiếp nhân tâm

Đối mặt một cái tu vi cảnh giới đều trên mình người, Mộc Phong y theo nhưng bất động thanh sắc, sắc mặt như vạn năm không thay đổi nhàm thạch, thuận lợi đoạt lấy Lý An Khôn đoản đao trong tay, phản tay nắm chặt, vọt thẳng hướng đang lui về phía sau Lý An Khôn

Bẻ gãy nghiền nát!

Mộc Phong sắc mặt bình tĩnh, phản tay nắm chặt đoản đao, từ trên xuống dưới bỗng nhiên vung ra đi, ôn phê chuẩn ngoan, lạnh thấu xương đao phong lóe lên một cái rồi biến mất, trong nháy mắt xẹt qua Lý An Khôn trước ngực, tinh Hồng tiên huyết bỗng nhiên phụt ra ở Mộc Phong trên mặt

Mộc Phong động tác trầm ổn, lui lại, một chân bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người thân thể trực tiếp tiến đụng vào Lý An Khôn trong lòng

Đạo Môn, tiểu Kim mới vừa!

Không phải trông khá được mà không dùng được động tác võ thuật đẹp, Tự cổ thì có đạo gia Bí Kỹ không hơn lời loại thuyết pháp này

Tiểu Kim mới vừa sáo lộ cùng mỹ quan không có chút quan hệ nào, nhưng từng chiêu từng thức, đều dị thường hùng hổ bá đạo, truy cầu tuyệt đối lực sát thương, vô cùng phong phú công kích họ

Từ nhỏ đến lớn, Mộc Phong ở sư phó hắn gần như bất cận nhân tình độc xúc Hạ khổ luyện sắp tới mười lăm năm, chuyên tấn công đạo gia Bí Kỹ cùng bất yêu thuật

Bị Mộc Phong đến một cái tiểu Kim mới vừa Lý An Khôn thân thể tại chỗ hoành bay ra ngoài, miệng phun tiên huyết, liên tiếp đem phía sau hắn một hàng ghế ngồi toàn bộ đụng ngã lăn trên mặt đất

Sức bật nghe rộn cả người, động tác quả đoán, tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở độ tuổi này trên thân người tiểu Kim mới vừa dĩ nhiên trái ngược lẽ thường một dạng

Mộc Phong động tác liên tục, giống nhảy tới ra một bước, đoản đao trong tay không có nửa điểm do dự, trực tiếp cắm vào Lý An Khôn vai, cuối cùng lại là một cước đá vào Lý An Khôn trên bắp chân

Lý An Khôn chân nhỏ bị đánh lên vô ý thức quỵ xuống trong nháy mắt, Mộc Phong khóa miệng động một cái, đâm vào đối phương vai Mã Tấu bỗng nhiên hướng về phía trước rạch ra

Tàn nhẫn mà bạo lực

Mỗi một cái động tác đều vô cùng có chú trọng, không đến mức trí mạng, nhưng có thể trong thời gian ngắn nhất làm cho đối phương toàn bộ mất đi sức chiến đấu

Tiểu Kim mới vừa, Đãng Phong Tạo Cực!

Mộc Phong đứng ở Lý An Khôn trước người, cúi đầu nhìn cái kia máu me nhầy nhụa người: "Loại người như ngươi chết chưa hết tội, làm chuyện ác chuyện xấu sợ rằng không ít chứ?"

Lý An Khôn về mặt tiên huyết, thần sắc thâm độc nhìn Mộc Phong nói ra: "Ta sẽ nhường ngươi chết rất khó nhìn! Ta Tụ Nghĩa môn nhân sẽ đem ngươi thảo thành tám khối, sẽ làm ngươi thể sẽ cái gì gọi là sống không bằng chết!"

Mộc Phong lắc đầu: "Đáng tiếc, ngươi không thể quay về còn có cái gì muốn nói sao?"

Lý An Khôn lui về phía sau lui lui thân thể nói ra: "Ngươi thật muốn giết ta? Ngươi thực có can đảm giết ta?"

Mộc Phong ừ 1 tiếng, rất nghiêm túc hồi đáp: "Dạ, ta dám ngươi nếu bắt tử, chỉ biết tai họa nhiều người hơn, sợ dĩ, ngươi phải chết"

"Ngươi không thể giết ta!"

"Vì sao?"

"Bởi vì bởi vì ta Tụ Nghĩa môn là sẽ không bỏ qua cho ngươi"

"Ta lại không để bụng"

Mộc Phong thở dài một tiếng nói: "Ta lúc mới đầu sau khi cho rằng thế giới bên ngoài cùng trên núi là giống nhau, các ngươi thời gian dài tiếp thụ giáo dục hun đúc, sẽ phải càng hòa thuận một ít là ta quên nhân tính trong cổ có cái gì, cái dạng gì người chính là cái đó dạng người, đổi lại một hoàn cảnh cũng sẽ không thay đổi"

Mộc Phong giơ tay lên nhìn Lý An Khôn nói ra: "Nếu như ta không giết ngươi, sẽ có nhiều người hơn thống khổ nếu là thật sẽ có báo ứng gì, cứ tới chính là"

"Phong ca ca, không nên a!"

Chưởng phong hạ lạc, ngay Mộc Phong bàn tay sắp tiếp xúc được Lý An Khôn đầu người lúc, nhất đạo hơi sợ hãi thanh âm bỗng nhiên quanh quẩn ở bên trong buồng xe, có chút run rẩy

Sở Niệm Chân sắc mặt trắng bệch, cùng Yên Tử hai người đứng ở thùng xe tiếp lời noi miệng, nhìn té trên mặt đất gần như hấp hối Lý An Khôn, về mặt kinh khủng

Sở Niệm Chân cấp thiết nói ra: "Phong ca ca, ngươi không thể giết hắn, bây giờ là xã hội pháp chế, sát nhân là phải ngồi tù"

Mộc Phong quay đầu cùng Sở Niệm Chân Tĩnh Tĩnh đối diện, một lát, mới nhếch môi, lộ ra khiết răng trắng, cùng trên mặt tiên huyết hình thành so sánh rõ ràng

Sau đó hắn chậm rãi thu hồi đã chạm tới Lý An Khôn đầu người thủ, quay đầu lại nhìn Lý An Khôn từ tốn nói: "Quốc pháp có thể chữa không loại người như ngươi, thế nhưng ta có thể các ngươi người như thế cho dù chết tuyệt, cũng sẽ không có một là bị oan uổng"

Mộc Phong nói xong, bỗng nhiên xuất thủ một quyền đánh vào Lý An Khôn Đan Điền khí hải chỗ

Lý An Khôn sắc mặt trắng bệch kêu rên lên, thanh âm kia quanh quẩn ở toàn bộ bên trong buồng xe, khiến người ta nghe mao cốt từng từng

"Ta không giết ngươi, nhưng cũng sẽ không khiến ngươi lại tiếp tục làm ác"

Mộc Phong đứng lên bình thản nói rằng, xoay người đi hướng Sở Niệm Chân cùng Yên Tử, nhìn cũng không nhìn liếc mắt nằm trên mặt đất kêu rên Lý An Khôn

Chương 15: Người dựa vào ăn mặc

Vài cái gan lớn thanh niên nhân như là trứng nguyên nửa một dạng, ở đây mỗi người, thân thể đều cứng ngắc tại chỗ

Đầy đất tiên huyết, thủy tinh cận bã tọa ý tán loạn trên mặt đất, một bộ kích thích người cực hạn chịu đựng hình ảnh

Mọi người thất thần nhìn chăm chăm còn đang không ngừng kêu rên Lý An Khôn, đều thân thể run Hạ, nội tâm mọc lên một cổ vĩ đại hàn ý

Tâm ngoan thù lạt

Vậy liền coi là tự vệ, người tuổi trẻ kia cũng không trở thành ác như vậy chứ ?

"Nôn "

Không biết là người nào bắt đầu trước, phần lớn người đều tìm một góc nhà, miệng lớn nôn mửa, nhãn thần kinh hoàng, thân thể run

Sở Niệm Chân cùng Yên Tử không nhúc nhích, một đôi mắt trong tràn đầy khiếp sợ, sắc mặt khó coi dị thường đứng tại chỗ

Khi Mộc Phong chậm rãi đi tới hai cô bé trước mặt lúc, Sở Niệm Chân trước hết phản ứng kịp, nàng thiện giải nhân ý từ trong bao trong móc ra một cái sạch sẽ khăn tay, đưa cho Mộc Phong

Mộc Phong nói tiếng cảm ơn, nhận lấy xoa một chút thủ, chậm rãi đem trên mặt vết máu lau sạch

Mộc Phong ngẫm lại, thủ hồi ở đem khăn tay trả lại cho bên người tiểu nương tử ý tưởng, nhét vào túi bên trong, lúc này mới lên tiếng đạo: "Không có hù được các ngươi chứ ?"

Sở Niệm Chân liếc Mộc Phong liếc mắt, gật đầu, sắc mặt như trước có chút khó coi nói ra: "Ngươi vừa rồi thật muốn giết hấn ?"

"ừ!"

"Ngươi lẽ nào liền không có nghĩ qua trong lúc này hậu quả sao?"

"Không thể nói là hậu quả không hậu quả "

Mộc Phong không có làm bộ rộng rãi cười to một câu thoải mái, thật không có cái kia lòng dạ

Nếu như hấn cũng đủ ần nhẫn nói, vừa rồi kiên quyết không biết không ngờ xuất huyết tinh sự cố, nam nhân thế giới, tín ngưỡng cùng tôn nghiêm, đều là ất không thể thiếu đồ đạc

Hấn cười nhạt cười, bình tĩnh nói: "Người như thế tuy là sát bất tận, thế nhưng, có thể trừng trị một là một cái "

Sở Niệm Chân bữu môi, gương mặt phía bên phải bị dây dưa ra một cái mê chết người không đèn mạng lúm đồng tiền, nhẹ giọng nói: "Tự Nghĩa môn ở Tinh Hải thành coi như là thực lực cường đại môn phái, coi như là nhà của ta cũng không dám đơn giản trêu chọc ngươi nhạ Tự Nghĩa môn nhân, sau đó sợ rằng có ngươi đau đầu "

Mộc Phong con mắt mị mị, cuối cùng tuyển chọn Trầm Mặc

Đứng ở Sở Niệm Chân hai bên trái phải Yên Tử dùng một tay chống đỡ cùng với chính mình quai hàm, nhãn thần tứ vô kỵ đạn nhìn chăm chăm Mộc Phong, suy nghĩ xuất thần

Ai cũng không rõ ràng lắm cái này cùng Sở Niệm Chân giống nhau đều là hoàn toàn xứng đáng Thiên Chi Kiều Nữ nữ hài đang suy nghĩ gì

Mộc Phong không muốn phỏng đoán, lòng của nữ nhân hải châm, triệt hiểu rõ một nữ nhân, tuyệt đối không phải cái gì ung dung sống

Sở dĩ mắt nhìn mũi mũi nhìn tìm bất động thanh sắc, tùy ý đối phương nhìn chăm chăm, đường đường một cái đàn ông, ngay cả nữ nhân nhãn thần đều gánh không được nói, cũng quá không ra gì điểm

Không thể không nói, tiểu nương tử này quả thực không phải bình thường đẹp, vô luận khuôn mặt vẫn là vóc người, đều lộ ra một loại không tỳ vết chút nào tinh xảo mỹ cảm

Bạch Ngọc nhỏ bé tí vết nhất đáng quý, sở dĩ cũng là bởi vì nàng loại này hoàn mỹ, ngược lại cho nam nhân tăng một loại không nhận được nghĩ muốn đi chinh phục khinh nhờn chà đạp xung động

Mộc Phong nhãn thần như là đối đãi tác phẩm nghệ thuật một dạng, từ đối phương thon dài đùi đẹp đến quy mô khả quan bộ ngực, rồi đến mặt cười,

đều liếc một lần, cho dù hần nhân quang như thế nào đi nữa xảo quyết, cũng không khỏi không cho ra sắp tới 90 phân đánh giá

Tên tiểu yêu tinh này

"Mộc Phong, người có nghĩ tới hay không, đứng ở tòa thành thị này cao cấp nhất địa phương, đi thảo không thậm chí nắm giữ người khác vận mệnh ? Một thành phố, vô luận phần hoa vẫn là bản cùng, chỉ cần người có thể đứng ở chỗ cao nhất, chung quy sẽ thấy cùng người khác không giống với phong cảnh, hoặc duy mỹ hoặc bao la hùng vĩ, Uy, người không thích quyền lợi sao?"

Sở Niệm Chân thừa dịp Mộc Phong ngẩng người khoảng cách, bỗng nhiên tung một cái so với nàng ngày hôm nay cử động còn muốn không hiểu hay vấn đề, nắm bắt thời cơ vừa đứng, đột như đèn, sở dĩ khiến người ta trở tay không kịp

Mộc Phong ngăn ra, không có gì chặt vật tư thế, thẳng thắn thành khẩn cười nói: "Nếu như nói không thích, ngay cả tự ta cũng không tin "

Sở Niệm Chân mâu quang lưu chuyển, đều là dị dạng thần thái, biểu tình lại nét mặt tươi cười như hoa, cười khanh khách nói: "Vậy sau này liền theo ta hẳn đi,

Cam đoan người được nhiều người ngưỡng mộ "

Mộc Phong nhân thần nhu hòa, lần đầu tiên ở Sở Niệm Chân trước mặt lộ ra một tính trẻ con nụ cười rục rờ

Không bình tĩnh, không đau thương, hần nhắm mắt lại, hoàn toàn ngoài Sở Niệm Chân dự liệu nhẹ giọng nỉ non một câu: "Tốt "

Ở tàu điện ngầm bên trong thật to đùa giỡn một bà uy phong Mộc Phong, bị hai cái tiểu mỹ nữ trên đường vừa đến đứng đã bị mạnh mẽ lôi kéo tán nhanh rồi đi cái kia ở trong mắt hần giống như là đất thị phi địa phương

Tâm lý không biết bao nhiêu lo lắng tâm tình, nhưng muốn nói có bao nhiêu sung sướng, đồng dạng không có khả năng, trước sau như một bình tĩnh

Hần nhưng thật ra muốn bất chấp hậu quả đem cái kia Lý An Khôn giết chết cho hả giận, nhưng cái này sát nhân muốn đền mạng niên đại, hần một cái nhỏ nữa bất quá tiểu nhân vật, có gì tư bản đi theo người khác chơi ngoan ?

Xuất thủ đã thương người, chỉ cần nào không tai nạn chết người, tất cả coi như bị khống chế ở có thể trong phạm vi khống chế

Có Sở Niệm Chân ở, mặc kệ nhà nàng ở làm sao không muốn, cũng phải cần răng đem cái này cục diện rồi rắm cho ném, bất quá như thế nháo trò, Mộc Phong sau đó ngày lành chỉ sợ cũng liền không dễ chịu

Đi tới Tinh Hải sân rộng, ở hai nữ nhân dưới sự hướng dẫn, ba người thẳng đến hàng hiệu giữ độc quyền về... Quý

Dọc theo đường đi Mộc Phong đại thể minh bạch hai tiểu nữ nhân, dù sao lấy phía sau hần là muốn tiếp thân bảo hộ vị này Sở gia Đại tiểu thư, để tránh khỏi sau này xuất hiện ở bên người nàng cho nàng mất mặt

Dù nói thế nào Sở gia ở Tinh Hải thành cái này mảnh đất nhỏ địa giới thượng, coi như là có thể hô phong hoán vũ nhân vật, trên mười tỉ giá trị con người, tất cả Tam Giáo Cửu Lưu, trên cơ bản đều có thể cho chút thể diện

Chọn, mặc thử, cà thẻ tính tiền

Toàn bộ quá trình đều dị thường lưu loát, Sở Niệm Chân thiếu là một bộ cận quần dài màu lam, kiểu dáng rất hàm súc, bất quá nhan sắc tương đối nhỏ chúng, nhưng cùng với nàng khí chất phối hợp lại, nhất thời có điểm hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh mùi vị

Mộc Phong đứng ở một bên, nhìn mặc vào một bộ cận quần dài màu lam Sở Niệm Chân, không có căn nguyên nhớ tới một loại chỉ tồn tại ở truyền cổ tích trung sinh vật: Mỹ Nhân Ngư

Mộc Phong tương đương khẳng định, coi như Yến Tử mặc vào bộ này lễ phục, ước đoán cũng sẽ không so với Sở Niệm Chân xuất sắc

Versace loại này tuyệt đối không làm quây chuyên doanh chỉ làm cửa hàng xa xỉ phẩm bài, to như vậy Hoa Hạ, cũng bất quá chỉ có Ngũ gia mà thôi, mặc ở Sở Niệm Chân trên người, quả thực so với nàng chỉ người mặc hừ nhân trang phải đẹp nhiều lắm

Ba người ra nhà kia hàng hiệu cửa hàng, Sở Niệm Chân cùng Yến Tử gần như cùng lúc đó quay đầu, nhìn Mộc Phong trang phục

Yến Tử do dự Hạ, lấy dừng khí, còn chưa lên tiếng, rất tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn đã hiện ra một ửng đỏ sắc, ngoeo đầu nhỏ giọng nói: "Người thích gì bài tử, ta giúp người mua một bộ đi, sau đó theo chúng ta, không chừng sẽ nhảy ra một ít chỉ nhìn người khác ăn mặc quái vật "

Mộc Phong một trận then thùng, vừa định nói không cần, Sở Niệm Chân đã nói tiếp, cười ha hả nói: "Yến Tử, hần hiện tại thế nhưng ta bảo tiểu oh, người nghĩ móc ta móc nhà hay sao?"

Yến Tử sắc mặt càng thêm đỏ nhuận, tim đập như hươu chạy, lời nói ta không có

Mộc Phong chối từ Hạ, nói mình thật tình không quen mặc cái này trang B (giả bộ) đồ đạc, bất quá lấy Sở đại tiểu thư tính cách, Tự Nhiên bị không để ý tới

Lôi kéo Mộc Phong đi tới một nhà không gọi ra tên quầy chuyên doanh trước, cùng Yến Tử cùng nhau, bang nhà quê Mộc Phong thiêu mặc đồ Tây cùng quần áo thường, thậm chí ngay cả dây lưng giày da đều chuẩn bị thỏa đáng

Yến Tử nguyên bản còn định đưa Mộc Phong một cái cà vạt, lại bị Sở đại tiểu thư ngăn cản, nói không dẫn dắt mang nam nhân hào hiệp một ít

Mỗi lần chứng kiến mang theo cà- vạt nam nhân, đều sẽ nghĩ tới trong cổ đối sợi dây sừng vật cầu

Lời này nghe không chỉ là mặt mỉm cười âm thầm ước ao Mộc Phong điểm phúc người bán hàng gương mặt co quắp, ngay cả Yến Tử đều rất bất đắc dĩ, bỏ đi tự mình tiến hai bên trái phải người đàn ông này một cái cà vạt ý tưởng

Phật dựa vào kim trang, người dựa vào ăn mặc

Lời này quả nhiên không giả

Khi Mộc Phong từ phòng thử quần áo đi tới thời điểm, không chỉ ở một bên tĩnh hậu người phục vụ, ngay cả Sở Niệm Chân cùng Yến Tử hai cái này nhân giới cực cao nữ hài đều trừng lớn con ngươi, vô ý thức che miệng, vẻ mặt bất khả tư nghị

Giống như là một khối Phi Thúy, lột ra thô ráp da đá, rốt cục bắt đầu hiển lộ ra tài năng

Mộc Phong khuôn mặt quả thực không đẹp trai, nhưng viết phục nhất viết khổ luyện Đạo Thuật, vóc người chắc chắn sẽ không kém đi nơi nào

1m75 chỉ phôi thân cao, hoàn toàn phù hợp phần lớn người tiêu chuẩn, mặc bộ một bộ có giá trị không nhỏ quý báu tây trang, cả người vô luận tinh thần hay là khí chất, đều nhảy lên tới một cái tiệm độ cao mới

Tự tin mà tùy ý

Giờ khắc này, Sở Niệm Chân đột nhiên cảm thấy bản thân tim đập lợi hại

Mọi người kinh diễm trong tầm mắt, Mộc Phong đưa lưng về phía Sở Niệm Chân cùng Yến Tử, nhìn trong gương xa lạ bản thân, sắc mặt bình tĩnh

Núp ở trong cửa tay áo tay trái, lại gắt gao rất nhanh, bởi vì dùng sức quá mạnh, nguyên cả cánh tay đều ở đây lấy một loại không rõ ràng tần suất run nhè nhẹ

Mộc Phong hít thở sâu một hơi, trong giây lát lộ ra một cái ngẩn ngơ nụ cười, tự lẩm bẩm: "Lần đầu tiên xuyên quý trọng như vậy y phục đây "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tiểu di Mục Văn Thanh

Mộc Phong nhìn trong gương bản thân, đột nhiên lại có điểm tự giễu, mọi nhà có bản khó nhớ trải qua

Tông môn khác, Tam Thanh Đạo Quan, 20 năm trước cái kia ở trên trời thành thậm chí toàn bộ Hoa Hạ, Huy Hoàng đến mức tận cùng Đạo Môn trong một đêm ầm ầm sụp đổ phía sau, gần gần lưu lại một lão Không Minh một cây chằng chống vững nhà, từ nay về sau triệt ly khai thế gian kia Thiên Đường vậy phương

Nếu như không phải cố kỵ lão đầu nhi thực lực, sợ rằng 20 năm trước buổi tối kia, Tam Thanh Đạo Thống cũng đã bị mấy cái thế lực gia tộc khổng lồ cho chia cắt a !

Hôm nay Đạo Môn muốn lại trở lại quá khứ, làm sao đừng một cái khó chữ

Trừ phi có nghịch thiên thực lực, nếu không... Coi như thuận buồm xuôi gió Thuận Thủy, cũng phải mấy trăm năm nỗ lực mới có thể xem tới được một tí tẹo như thế hy vọng

Đạo Môn cực hạn Huy Hoàng sau đó nghèo túng toàn bộ đều áp ở trên người hắn, ngay cả oán trời trách đất tư cách cũng không có

Lão Không Minh tuy là chưa từng có đối với Mộc Phong nói qua cái gì, thế nhưng Mộc Phong khi còn bé, ở lên lút không chỉ một lần thấy lão Không

Minh nhìn Đông Phương tòa kia Cự Thành tự lẩm bầm

Tòa thành kia, tòa kia quan, những người đó, lão Không Minh không bỏ xuống được

Mười mấy năm qua Mộc Phong chỉ có thể nhịn chịu đựng, loại này dày vò, không có tự mình trải qua nói, ai có thể lĩnh hội ?

Sinh hoạt khổ, nhưng không có khổ nhất, chỉ có càng khổ

Từ một khắc kia bắt đầu, Mộc Phong mới tự nói với mình, hắn có khả năng tin ngưỡng, chỉ có bản thân

Một người, tổng yếu có tin ngưỡng, mới có thể kiên trì sinh tồn, khi tin ngưỡng không gì phá nổi, người liền Vô Kiên Bất Tội

Một người nếu thật là mạnh mẽ, thường thường là không tất cả

Sở Niệm Chân nhìn Mộc Phong, nhãn thần cổ quái, khoe miệng lại mang theo như có như không tiếu ý, chân thật đáng tin hô một tiếng: "Này, nghĩ gì thế ?"

"A ~ không có không có suy nghĩ gì "

Mộc Phong phục hồi tinh thần lại, quay đầu nhìn về mặt tiếu ý Sở Niệm Chân ngay người nói rằng

"Thật là đẹp trai ~ "

Yến Tử về mặt hoa si dạng nhìn Mộc Phong nói rằng, hoàn toàn quên vừa rồi ở trên tàu điện ngầm Mộc Phong là như thế nào bạo lực Huyết tinh

"Ách ~ ta đi ném "

Mộc Phong bị mấy người giống xem quái vật nhãn thần lộng có chút ngưng ngừng đứng lên, nhức đầu xấu hổ nói rằng

"Người y phục rách rưới còn ăn mặc cần gì phải ? Nhưng, hiện tại cái này thân cũng rất tốt, đừng đổi "

Sở Niệm Chân mới vừa muốn mở miệng khuyên can, đã bị một bên Yến Tử đoạt trước một bước nói ra

Ngay Mộc Phong do dự có muốn hay không đổi lại lúc trở về, Yến Tử chuông điện thoại di động hợp thời vang lên

"Đừng đổi a! Ta đi nhận cú điện thoại "

Yến Tử từ xách tay trong lấy điện thoại di động ra liếc mắt nhìn, ngẩng đầu nhìn Mộc Phong dãn dò, lập tức cầm điện thoại di động đi tới một bên nghe

Mộc Phong nhìn mình cái này một thân hàng hiệu, lác đác, vẫn cảm thấy có chút không ổn, không để ý Sở Niệm Chân khuyên bảo, trọng lại đi trở về phòng thay quần áo đổi về nguyên lai bộ giá rẻ y phục

Chờ đến Mộc Phong thay quần áo xong từ phòng thay quần áo đi ra thời điểm, Sở Niệm Chân đã đem trước khi nhìn trúng mấy bộ mua xong đơn, thủ xách mấy cái túi đứng chờ ở cửa

Mộc Phong có chút bất đắc dĩ, mặc dù không biết bao nhiêu tiền, nhưng khẳng định tiện nghi không đi đến nơi nào

Bất quá, nếu nhân gia đã đài thọ giấy tính tiền, hắn cũng lười đi quán quýt, từ chối nữa khách sáo, liền có vẻ hơi già mồm

Mộc Phong trên tay cầm y phục đưa cho người bán hàng, thuận lợi tiếp nhận một ... khác người phục vụ viên đưa qua một chén nước, nói tiếng cảm ơn

Sở Niệm Chân nhìn Mộc Phong hỏi "Thế nào, thích hợp sao ?"

Mộc Phong uống miếng nước, gạt đầu

Lúc này, Yến Tử về mặt Khai Tâm cầm điện thoại di động đi tới, ôm Sở Niệm Chân cánh tay nói ra: "Chân Chân bảo bối, đêm nay có người tổ chức cái hoạt động, có đi không ?"

Sở Niệm Chân nghiêng đầu hỏi "Ừ ? Cái gì hoạt động ?"

Yến Tử về mặt bốn cột, thiêu mi nói ra: "Chính là cái kia cả ngày đi theo người phía sau cái mộng theo đuôi tổ chức, nói là vì cầu chúc ba ngày sau khai giảng, địa điểm chọn ở Khai Việt từ điểm, thời gian là tám giờ tối

Thế nào, có muốn hay không đi ?"

Sở Niệm Chân liếc mắt nhìn đứng ở một bên Mộc Phong, đôi mi thanh tú khẽ nhú

"Ai nha, đừng nghĩ, đem Phong ca mang theo chính là, có hắn ở, thì sợ gì a!"

Hiển nhiên Yến Tử biết Sở Niệm Chân tâm lý ở cổ kị cái gì, đơn giản chính là sợ những người đó đến lúc đó sẽ quán quít lấy nàng không thả nha!

Hiện đứng ở bên cạnh như thế một vị mảnh nhân, cùng nhau dẫn đi, ai còn sẽ dám đem hai người bọn họ thế nào hay sao?

Sở Niệm Chân có chút không tình nguyện gật gật đầu nói: "Được rồi!"

"Tiên sinh, ngài y phục đóng gói hảo "

Người bán hàng cầm một cái túi đi tới, hai tay đưa tới Mộc Phong trước người, khom người nói rằng

"Cảm tạ!"

Mộc Phong tiếp nhận túi áo, gật đầu nói cảm ơn

Ba người mua xong đồ đạc, đồng thời đi ra Tỉnh Hải sân rộng

"Mau nhìn, đó là ta tiểu di!"

Yến Tử bỗng nhiên hoan hô 1 tiếng, buông ra ôm Sở Niệm Chân thủ, sôi nổi nhằm phía đứng ở cách đó không xa một gã nữ tính

Nữ nhân ăn mặc đậm thanh sắc áo gió, lam ngư tử, giày vải, có lẽ là không muốn khiến nhiều người hơn chú ý, trước khi ra cửa đem mặc áo sơ mi trắng đổi thành hơi mỏng áo xuân

Nhưng đối với phụ nữ mà nói, loại này cơ bản thật tốt áo xuân, có khả năng nhất về bề ngoài mê người đường nét

Nữ nhân nhìn chung quanh, thỉnh thoảng còn nhón chân lên, đồ thị liền dữ phát câu nhân dẫn tới chu vi nam nhân đều nghỉ chân, trong mắt tặc quang lấp lánh

Sân rộng như vậy trường hợp, chưa bao giờ thiếu các loại mỹ nữ, thiên sinh lệ chất, Hậu Thiên nhân tạo, thanh xuân, tịnh lệ, gọi cảm vĩnh viễn có thể cho người mở rộng tầm mắt

Nhưng là xinh đẹp như vậy nữ nhân, vẫn là khó gặp

Nữ nhân mỹ không chỉ là nàng dung nhan cùng thân hình, để cho người kinh diễm là nàng màu da, như đỉnh núi tuyết, lại tựa như non xanh nhạt

Nếu như không phải là có hiện rõ ràng người phương Đông khuôn mặt, sợ rằng đại đa số người đều sẽ cho rằng nàng có Tây Phương huyết thống

Người phương Đông thẩm mỹ quan trọng, thường có trắng nhợt đắp ba xấu luận điệu

Bình luận nữ hài dung nhan lúc, màu da có hay không trắng nõn, thường thường chiếm nhân tố chủ yếu

Nếu như đem người phương Đông màu da luận làm vô cùng, trước mắt cái này mặc phong y nữ hài, lộ về lại chính là cái loại này có thể gặp không thể cầu vô cùng nữ hài

Dùng Mộc Phong lời nói chính là, cái này cần thiếu bao nhiêu son phấn tiền a

Bởi vì Yến Tử hoan hô, Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân ánh mắt cũng bị hấp dẫn tới, rơi vào Yến Tử chạy tới trên người nữ nhân

Đó là một ăn mặc thời thượng nữ nhân xinh đẹp, chỉ nhìn bề ngoài, người tuyệt đối sẽ bởi vì nàng tối đa hai mươi ba hai mươi bốn tuổi

Bất quá, nếu cẩn thận tỉ mỉ quan sát, người liền sẽ phát hiện, trên người nàng tràn ngập một loại thiếu nữ thanh xuân cũng không có phong tình

Mà dạng phong tình, cần năm tháng đi tích lũy, nó chỉ thuộc về cái loại này xem qua phồn hoa, gặp qua lòng người, uống qua Liệt Tử thành thực nữ tính

Yến Tử nắm nàng tiểu di đi tới cười nói: "Phong ca ca, giới thiệu cho người một chút, đây là ta tiểu di, mục Uyển Thanh "

Mộc Phong hơi dừng lại một chút, đưa tay ra nói: "Xin chào, Mộc Phong "

Mục Văn Thanh đồng dạng vươn tay mỉm cười nói: "Chào người!"

Hai nắm tay nhau, vừa chạm vào vừa phân, cũng không có qua nhiều dính vào cùng nhau

"Tiểu di, người biết không?"

Yến Tử nhìn Mục Văn Thanh, hai tay không ngừng mà điệu bộ đạo: "Người này luyện qua ai cao như vậy một người, bị hấp "

"Khái khái ~ "

Sở Niệm Chân thực sự nhìn không được, hợp thời lên tiếng ngăn cản Yến Từ kế tiếp khoe khoang

Mục Văn Thanh nhìn Mộc Phong thần sắc trở nên có chút cổ quái

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Làm việc lấy tiền

Mục Văn Tĩnh đem mấy người cùng lớp đuổi đi phía sau, mang theo Yến Từ ngồi vào một chiếc hắc sắc Cadillac trong xe

Sở Niệm Chân cùng Mộc Phong thì ngăn một chiếc xe taxi, hai chiếc xe một trước một sau lái rời sân rộng

Xe taxi thượng, Sở Niệm Chân ngồi ở Mộc Phong bên người, nháy mắt hiếu kỳ hỏi "Phong ca ca, người cái này thân thù là Tô Truyền, vẫn là khi còn bé không cẩn thận rơi xuống vách đá, nhặt được cái gì bí tịch?"

Mộc Phong cảm thấy buồn cười, cũng không cảm thấy cái này có gì hảo giá trị, Vì vậy đem chính mình từ nhỏ ở trên núi lớn lên, theo một ông lão luyện công trải qua nói đơn giản một lần

Sở Niệm Chân thờ dài nói: "Oa, quả nhiên mỗi cao thủ phía sau đều có một lão gia gia!"

Mộc Phong cười cười, lòng nói thật là hai cái, trên cổ ta trong ngọc bội còn có một cái thần kỳ hơn

"Di "

Mộc Phong bỗng nhiên khẽ nhú mày, phát sinh một chút bối rối thanh âm

Sở Niệm Chân hiếu kỳ nói: "Làm sao?"

Mộc Phong Dương Dương cầm, ý bảo nàng nhìn về phía trước

P phía trước hơn 100m địa phương, Mục Văn Thanh xa bị một chiếc hắc sắc xe sang trọng ngăn ở ven đường

Mộc Phong cũng không nhìn thấy Mục Văn Thanh, chỉ thấy Yến Từ đang thờ phỉ phỉ cùng một cái hơn ba mươi tuổi nam nhân lý luận nói cái gì

Nam nhân này áo mũ chỉnh tề, phía sau còn đứng hai cái ăn mặc tây trang đen, phụng phịu nam nhân

"Hừ "

Sở Niệm Chân vỗ vỗ chỗ điều khiển tọa ý, nói ra: "Su phụ, nhanh xe đi "

Bác tài đem xe chậm rãi dựa vào hướng ven đường, chuẩn bị tắt lửa

Mộc Phong không giải thích được hỏi "Chuyện gì xảy ra?"

Sở Niệm Chân thờ dài, đạo: "Xem như là hào môn ân oán đi, tạm thời nói không rõ nói chung, người đàn ông này là tới tìm Thanh Mạt tỷ "

Mộc Phong không có tim không có phổi cười nói: "Hào môn ân oán a, cậu kia đoạn ta thích "

Sở Niệm Chân lờm hẩn một cái, đạo: "Đừng nói nói mát, Thanh Mạt tỷ bình thường đối với đưa ta không sai, ta phải đi xuống xem một chút Uy, ta nói người liền ngồi ở trong xe bất động?"

Mộc Phong hiếu kỳ nói: "Ta tại sao muốn động? Cũng không phải tỷ của ta,, ta xuống xe còn không được sao ngàn vạn lần chớ lấy thêm loại ánh mắt này nhìn ta, hoạt thoát thoát một cái Tiểu oán phụ thật gặp quỷ ta đây là chiêu người nào nhạ người nào?"

Mộc Phong không tình nguyện xuống xe

Hắn là thật tâm không muốn đúc kết những thứ này cái gọi là hào môn ân oán

Nếu như Mục Văn Thanh bị người cướp đường, hắn đương nhiên sẽ nghĩa bất dung từ đứng ra

Nhưng dính đến này cầu huyết hào môn ân oán, hắn Tiên Thiên liền có một loại nghịch phản tâm tình

"Họ Lý, ta cảnh cáo ngươi, không nhường nữa mở, có tin hay không cô nãi nãi đập xe ngươi?"

Yến Từ cảm tức nhìn áo mũ chỉnh tề nam tử, quả đấm nhỏ bóp thật chắc, phảng phất một cái nhỏ lão hồ

Họ Lý nam tử cười cười, đạo: "Yến Từ, đây là ta cùng ngươi tiểu đi sự tình, ngươi một tên tiểu bối, tốt nhất không nên đúc kết "

Yến Từ bĩu môi nói: "Ta nhỏ vào, chỉ ngươi cũng xứng làm ta trưởng bối ? Đừng mở miệng một tiếng Yến Từ, người nào nhận thức ngươi nhĩ?"

Họ Lý nam tử biểu hiện rất có hàm dưỡng, chỉ là hơi nhún vai, không để ý tới nữa Yến Từ, mà là vòng qua nàng, trực tiếp đi hướng chiếc kia đứng ở ven đường cầu xa

"Lý Thụy Lưu, không cho phép đi qua Uy, ngươi có nghe hay không ? Cô nãi nãi với ngươi liều mạng!"

Yến Từ cấp bách, dương nanh múa vuốt tiến lên, muốn ngăn cản hắn

Lý Thụy Lưu nhỏ bé như bóng mây lên, hai gã xuyên tây trang đen nam tử lập tức tiến lên nắm Yến Từ cánh tay

Lúc này, cửa xe rột cục phanh một tiếng vang nhỏ, bị người từ giữa đẩy ra

"Lý Thụy Lưu, ngươi đến muốn làm gì!"

Mục Văn Thanh đứng ở trước xe, cảm tức nhìn Lý Thụy Lưu, sắc mặt khí đỏ bừng

Lý Thụy Lưu thờ dãi, đạo: "Lời này chắc là ta hỏi ngươi mới đúng Thanh Mạt, chúng ta đính hôn đã năm năm, năm ngoài tháng sáu, thậm chí tiệc cưới thiệp mời đều phát ra ngoài, thế nhưng ngươi lại thả ta Lý gia bỏ câu ta ngược lại thật ra muốn hỏi một chút, ngươi đến tột cùng muốn náo loạn nào?"

Mục Văn Thanh cười lạnh nói: "Muốn kết hôn,

Có thể nha, đem bên cạnh ngươi những nữ nhân kia toàn bộ đánh đuổi, ta lập tức đến các ngươi Lý gia!"

Mục Văn Thanh hơi dừng lại một chút, lại nói: "Chúng ta sự tình chờ một hồi hãy nói, ngươi trước khiến người ta đem Yến Từ buông ra "

Lý Thụy Lưu cười nói: "Ta ngược lại thật ra muốn buông nàng ra, thế nhưng nha đầu kia tính tình ngươi cũng biết, ta rất lo lắng buông nàng ra phía sau, nàng sẽ ở trên mặt ta cào mấy đường vết rạch "

Mục Văn Thanh cả giận nói: "Lý Thụy Lưu, ngươi hỗn đản "

Lý Thụy Lưu hơi nhún vai, đạo: "Ngươi không phải thứ nhất cái gọi hỗn đản người, cũng sẽ không là người cuối cùng "

Vừa dứt lời, lại nghe Yến Từ phát sinh 1 tiếng hoan hô, đạo: "Phong ca ca, Phong ca ca, mau giúp ta đem đám khốn kiếp này đánh đuổi!"

Lý Thụy Lưu hơi sững sờ, lúc này mới chú ý tới, một chiếc xe taxi chậm rãi đứng ở ven đường, từ trên xe đi xuống một nam một nữ

Ánh mắt hắn nhất thời sáng ngời, nhìn chằm chằm ăn mặc quần áo vớ đen váy ngắn nữ hài

Lý Thụy Lưu con mắt sinh rất đẹp, tục xưng cặp mắt đào hoa

Loại này con mắt vô cùng xâm lược tính, đối với chút có rất nhỏ khuynh hướng tự ngược đãi nữ nhân mà nói, ánh mắt như thế vô cùng mê hoặc

Thế nhưng đối với một phần khác nữ nhân mà nói, loại này con mắt hoàn toàn liền là một loại chán ghét

Tỷ như lúc này Sở Niệm Chân, bị Lý Thụy Lưu con mắt để mắt tới sau đó, đã cảm thấy cả người rét run, lông mao dựng đứng

Mộc Phong khẽ nhíu mày, tiến lên một bước, đem Sở Niệm Chân ngăn ở phía sau, đạo: "Lão đầu, ngươi nhìn đâu vậy?"

Lão đầu ?

Lý Thụy Lưu không khỏi ngạc nhiên, thậm chí quay đầu liếc mắt nhìn, thấy phía sau không người lúc, mới tỉnh ngộ lại, nguyên lai mình chính là nhân gia trong miệng lão đầu !

Hắn nay đến 30 tám tuổi, bởi vì bảo dưỡng được, nhìn qua cũng liền ngoài ba mươi

Đối với nam nhân mà nói, đó là một lớn nhất mị lực tuổi tác, ngoại trừ mị lực, Lý Thụy Lưu đối với mình tướng mạo cũng vẫn rất tự tin, hẳn từ không nghĩ tới, tự có một ngày đêm lại bị người coi là lão đầu

Không chỉ có Lý Thụy Lưu ngạc nhiên, hầu như tất cả mọi người bị Mộc Phong tiếng này lão đầu cho kinh sợ

Bất quá nói đi nói lại thì, ở càng thêm tuổi trẻ Mộc Phong trước mặt, ba mươi tám tuổi Lý Thụy Lưu bị tiếng kêu lão đầu cũng không toán oan

Không có tim không có phổi Yên Từ người thứ nhất bật cười, không để ý mình bị vịn chặt cánh tay, đạo: "Hắc, nói xong, có thể không phải là một tao lão đầu nha!"

Thoáng qua trong lúc đó, Lý Thụy Lưu liền từ lão đầu lên cấp là tao lão đầu, cho dù Mộc Văn Thanh đang một bụng tức giận, nghe lời này cũng không nhìn được cười

Bất quá nàng chỉ là nhợt nhạt mà cười, lập tức mím môi lại

Sở Niệm Chân cũng không khỏi có chút mỉm cười, khóe miệng khẽ gợn lên

Vừa rồi 1 tiếng lão đầu, có thể nói tiêu chuẩn lời nói ác độc cái gọi là đánh người không vẽ mặt, Sở Niệm Chân cảm thấy, nếu như đổi lại mình là Lý Thụy Lưu, khẳng định trước một quyền đánh tới hơn nữa!

Lý Thụy Lưu trong mắt hiện ra một tức giận

Bất quá đối với hẳn ý nghĩ thế này thâm trầm người mà nói, loại trình độ này nhục nhã còn chưa đủ để lấy khiến hẳn thất thố

Hắn hơi hít mắt lại, đánh giá Mộc Phong

Đầu tiên, hẳn muốn phán đoán tên trước mắt này đại thể thân phận, lần, hẳn phải hiểu rõ người này cùng Mộc Văn Thanh là quan hệ như thế nào

Đối với hẳn loại thân phận này người mà nói, mưu định phía sau động là cơ bản nhất tổ chất

Đừng nói là Tiểu Tiểu trong lời nói nhục nhã, mặc dù bị người ngay mặt đóng sầm một bạt tai, hẳn cũng sẽ bất động thanh sắc

Nhân dĩ quần phân, vật hợp theo loài

Ở dân chúng bình thường trong mắt, hẳn loại thân phận này người, tất nhiên là tứ vô kỵ đạn, ngang ngược tính cách

Nhưng trên thực tế, sinh hoạt tại hẳn trong cái vòng này người, ngoại trừ này đầu óc không giỏi thật, tuyệt đại đa số người đều là cẩn thận chặt chẽ

Đối với bọn họ mà nói, vòng tròn ngoại nhân cũng không đáng sợ, chân chính đáng sợ là người trong nghề

Bởi vì ngoại viễn không biết, khi bản thân nghèo túng hoặc là lộ ra kẻ hở lúc, ai sẽ ở sau lưng ngoại thâm thượng Đệ Nhất Đạo, ai sẽ lại thâm thượng một đạo cuối cùng

Là ngày hôm qua còn cùng ngoại xưng huynh gọi đệ người ?

Hay là tối hôm qua cùng ngoại cùng giường chung gối người ?

Ai cũng không dám vững tin

Lý Thụy Lưu đánh giá Mộc Phong, chân mày hơi nhíu lại

Ở Mộc Phong trên người, hẳn thấy là giá rẻ hàng via hè hàng, không có trải qua tỉ mỉ xử lý kiểu tóc

Một người bình thường đô thị thanh niên, cùng Mộc Văn Thanh hẳn là không có quan hệ gì

Trương Trường Thanh rất nhanh thì ra kết luận

Cái kết luận này khiến hẳn có chút phần nộ, cảm giác mình cẩn thận quá mức

Lý Thụy Lưu nhẹ ho nhẹ một tiếng, chính yếu nói, hai bên trái phải Mộc Văn Thanh lại mở miệng trước đạo: "Mộc Phong, nơi đây không liên quan đến ngoại, ngoại chính là cùng Chân Chân đi trước đi "

Mộc Văn Thanh là một nữ nhân thông minh, nàng biết gặp nhục nhã Lý Thụy Lưu tiếp đó sẽ làm những thứ gì

Từ loại trình độ mà nói, người Lý gia vẫn luôn rất điên cuồng

Thế nhưng ngoài nàng dự liệu là, Mộc Phong cư nhiên không chút do dự nào liền tiếp thu đề nghị này

"Đối với chúng ta sự tình ? Người nói sớm nha vậy được, các người chậm rãi trò chuyện "

Hắn lôi kéo Sở Niệm Chân tay áo, xoay người đã ngã trốn

Sở Niệm Chân có chút xấu hổ, đi cũng không được, ở lại cũng không xong

Đương nhiên, nàng mặc dù muốn đi, nơi đây cũng có là nhân muốn lưu bọn hắn lại

Lý Thụy Lưu thân nhiên nói: "Thanh niên nhân, trước khi đi người có phải hay không nên cho ta nói lời xin lỗi ?"

Vừa dứt lời, chợt nghe Yến Tử thờ phỉ phò nói: "Mộc Phong, người còn có phải là nam nhân hay không ? Người cứ nhìn ta và đi ta bị bọn họ khi dễ sao?"

Hiển nhiên Yến Tử bị tức không nhẹ, Phong ca ca đều không gọi, gọi thẳng tên đứng lên

Mộc Phong xoay người, không để ý đến hai cái đang từ từ tới gần Hắc Y nam, mà là nhìn Yến Tử, rất kinh ngạc hỏi "Vậy người cảm thấy ta nên làm những gì ?"

Không có hai cái Hắc Y nam kiềm chế, Yến Tử quơ quả đấm nhỏ, đạo: "Đương nhiên là đem bọn họ đánh đuổi!"

"Không thành vấn đề!"

Mộc Phong lập tức đáp lại Yến Tử yêu cầu, rất dứt khoát, rất hào sảng

Thế nhưng tiếp đó, hắn lại xông Yến Tử đưa tay phải ra, cười nói: "Phí dịch vụ tính thế nào ?"

Yến Tử vẻ mặt bất khả tư nghị, đưa ngón tay ra nỏ Mộc Phong, phảng phất không tin tưởng lỗ tai mình lại tựa như, lắp bắp nói: "Người người cư nhiên tìm ta lấy tiền ?"

Dưới cái nhìn của nàng, mình cùng Mộc Phong đã coi như là bằng hữu, hơn nữa còn là rất hợp duyên cái loại này

Tự có khó, làm bằng hữu Mộc Phong xuất thủ tương trợ, đây không phải là thiên kinh địa nghĩa sự tình sao?

Người này cư nhiên tìm ta lấy tiền, cô nài nài thực sự là mất mủ!

Vừa rồi bị người khi dễ thời điểm, Yến Tử không có biểu hiện ra chút nào mềm yếu, nhưng giờ khắc này, nữ hài con mắt đỏ lên, trong lòng liền có vô hạn ủy khuất

Mộc Phong thấy thế, trong lòng không khỏi khe khẽ thở dài

Lý Thụy Lưu tựa hồ cảm thấy một màn này rất có ý tứ, đứng ở nơi đó, rất nhân nhĩ nhìn náo nhiệt

Mục Văn Thanh cũng hơi nhú mày, nhìn Mộc Phong, không biết cái này đại nam hài đến tột cùng muốn làm gì

Sở Niệm Chân còn lại là vô tận xấu hổ xú gia hóa, người đến tột cùng muốn nào loại nào a!

"Làm việc lấy tiền, thiên kinh địa nghĩa "

Mộc Phong nhìn Yến Tử, nói ra: "Người xem, vị này Lý tiên sinh phi phú tức quý, hơn nữa theo ta quan sát, hắn độ lượng cũng không có gì đặc biệt, nếu như ta ra tay giúp người, người đoán sau đó hắn sẽ xuất thủ trả thù ta ?"

Yến Tử sắc mặt không khỏi bị kiềm hãm, Lý Thụy Lưu sau đó sẽ trả thù Mạc Ngôn sao?

Cái này căn bản không dùng đoán, dù cho dùng gót chân suy nghĩ, nàng cũng biết đây quả thực là tất nhiên!

Mộc Phong tiếp tục nói: "Thần sắc người nói cho ta biết, đây cơ hồ là có thể khẳng định sự tình hội như vậy đề đến, giống như ta vậy một cái không quyền không thể rể cò, đối mặt Lý tiên sinh loại này có tiền có thế người trả thù, ta nên làm cái gì bây giờ?"

Yến Tử lạng lẽ, không biết nên trả lời như thế nào

Mộc Phong cười nói: "Đáp án không phải là một cái chạy chữ tất cả, ta có cần phải trước đó thu một điểm phí dịch vụ, đến lúc đó thấy tình thế không hay, có ít nhất tiền chạy trốn, đúng hay không ? Tôi trọng yếu là, các người trả giá phí dịch vụ phía sau, liên ý nghĩa giữa chúng ta tồn tại khế ước quan hệ các người trả thù lao, ta làm việc, sự tình làm xong sau, loại quan hệ này cũng theo đó kết thúc cứ như vậy, sau đó vô luận xảy ra chuyện gì, đều không có quan hệ gì với các người vô luận ta là bị ép chạy trốn, vẫn bị vị này Lý tiên sinh cho thu thập, các người đều có thể yên tâm thoải mái "

Hắn nhún vai, nhìn về phía Mục Văn Thanh, cười nói: "Người xem, ta thu người một điểm phí dịch vụ, thật hoàn toàn là cho các người suy nghĩ "

Yến Tử nghe được ghen ghét nhìn trần trối, tâm lý luôn cảm thấy địa phương nào không đúng, nhưng lại không biết nên nói như thế nào đi ra

Mà lúc này, Sở Niệm Chân lại gấp

Vừa rồi thấy Mộc Văn Thanh bị người ngăn chặn lối đi, nàng vô ý thức đã nghĩ đứng ra hỗ trợ, căn bản không suy nghĩ Lý Thụy Lưu bối cảnh mà lúc này, Mộc Phong mấy câu nói, lại đem nàng dọa cho ở

Chạy trốn ?

Bị người thu thập ?

Sở Niệm Chân sắc mặt trong nháy mắt biến trắng, vô ý thức tiến lên một bước, tựa hồ muốn Mộc Phong ngăn ở phía sau

Mộc Phong cho nàng một cái mỉm cười, cũng vỗ nhẹ nhẹ phách tay nàng, ý bảo nàng an tâm

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ta chỉ muốn 100

Mộc Văn Thanh vẫn là lần đầu tiên gặp phải Mộc Phong người như vậy

Nàng thậm chí có thể nhìn ra được, Mộc Phong trong mắt cái loại này nhân nhạ cảm giác chán ghét

Mặc dù phần lớn là bởi vì Lý Thụy Lưu, nhưng là có một bộ phận là xông tự mình tiến tới

Mộc Văn Thanh không biết loại này chán ghét vì sao mà đến, nhưng lại biết, nếu như không phải Sở Niệm Chân kiên trì, người tiểu nam nhân này chắc chắn sẽ không đứng ra

Đề cho nàng kinh ngạc là Mộc Phong đưa ra phí dịch vụ

Gặp quá nhiều lòng người nàng, Tự Nhiên nhìn ra được, cái này cái gọi là phí dịch vụ bất quá là một nguy trang

Mộc Phong chỉ là dùng phương thức này ở tự nói với mình, hấn sở dĩ đứng ra, hoàn toàn là xem ở Sở Niệm Chân mặt mũi

Sự tình sau khi kết thúc mọi người không ai nợ ai, nếu có phiền toái gì, cũng là đều tự giải quyết

Loại hành vi này nhìn như có chút hoang đường, thậm chí có chút vô lễ, nhưng thật lại là một loại rất mật mờ khinh bỉ

Một loại đến từ rẻ cỏ giai cấp chẳng đáng cùng cao quý đồng hành khinh bỉ!

Đối mặt như vậy khinh bỉ, nếu như nói Mộc Văn Thanh trong lòng không có nổi giận, cái này là tuyệt đối không có khả năng

Vậy mà lúc này, nàng thật rất cần Mộc Phong trợ giúp

Mộc Văn Thanh nhẹ nhàng hít hơi, hỏi "Người nói cái giá đi "

Mộc Phong liếc mắt nhìn Sở Niệm Chân, cười nói: "Tình hữu nghị giá cả, một trăm "

Mộc Văn Thanh ngẩn ngơ, nàng cho rằng Mộc Phong sẽ công phu sư tử ngoạm, không nghĩ tới cuối cùng khai ra phí dụng lại vền vền giá trị một trận điểm tâm sáng

Thế nhưng, nàng rất nhanh liền biết

Nếu như nói vừa rồi phí dịch vụ là loại mật mờ khinh bỉ, như vậy cái này nhân nhạ một câu một trăm, chính là trần trụi trào phúng!

Những lời này lời ngầm chính là, các người những thứ này cái gọi là hào môn ân oán, ở trong mắt ta cũng bất quá liền giá trị một trăm Đại Dương mà thôi

Giá cả khai ra phía sau, mặc dù là tâm tư đơn thuần nhất Yến Tử mơ hồ cũng phát giác một ít gì

Nàng mờ mịt nhìn Mộc Phong, nhìn nhìn lại tiểu di, thực sự không hiểu, hai người này trong lời nói đến bao hàm vài cái ý tứ

Sở Niệm Chân đồng dạng có chút mờ mịt, nàng tuy là thông minh, nhưng dù sao từng trải thiếu, sở dĩ mặc dù nàng có thể cảm giác được một ít gì, nhưng không giống Mộc Văn Thanh cảm thụ khắc sâu như vậy

Nàng chỉ loáng thoáng cảm thấy, Mộc Phong đối với mấy cái này cái gọi là hào môn ân oán thực sự là rất không ưa, không chỉ có mang có một loại nhàn nhạt chán ghét

Liên đới đối với Mộc Văn Thanh tựa hồ cũng có chút hứa xa cách cảm giác

"Ta ra muii vạn!"

Mộc Văn Thanh nhìn Mộc Phong, gần từng chữ một

Mộc Phong khẽ gật đầu một cái, đạo: "Ta chỉ muốn một trăm!"

Ngươi là tên khốn kiếp

Mộc Văn Thanh dở khóc dở cười, lòng nói lão nương trên chộc ngươi ?

Nàng không biết Mộc Phong xuất thân, Tự Nhiên cũng liền không lãnh hội được Mộc Phong đối với những cái được gọi là thế gia hào môn chán ghét

Lúc này, Lý Thụy Lưu rốt cục nhìn không được, chỉ vào Mộc Phong, lắc đầu nói: "Ngươi người này đầu óc tuyệt đối có khuyết điểm, Thanh Mạt, ngươi xem một chút ngươi, nhận thức đều là những người nào ? Đi, ta còn có việc, đến đây kết thúc a !"

Hắn vung tay lên, đối với hai cái nam tử áo đen đạo: "Ta muốn hắn một tuần không xuống được giường mặt khác, giúp hắn gọi một chiếc xe cứu thương "

Hai cái Hắc Y nam gật đầu, sau đó biểu hiện không biểu tình hướng Mộc Phong đi tới

Mộc Phong lại làm như không thấy, cười cười, đối với Mộc Văn Thanh đạo: "Nhớ kỹ, ta chỉ muốn một trăm nếu như ngươi không mang tiền mặt, ngươi có thể ngân hàng chuyển khoản cho Sở tiểu thư "

Hỗn đản, một trăm khối còn lâu hơn nương chuyển khoản ?

Lúc này, Mộc Văn Thanh đã nói không nên lời mình là thế nào một loại tâm tình

Nàng cảm giác mình hẳn rất tức giận, nhưng kỳ quái là, khi Mộc Phong che ở trước người của nàng thời điểm, nàng tâm bỗng nhiên bình tĩnh trở lại

Hai cái Hắc Y nam thành thế đối chọi đi hướng Mộc Phong

Mộc Phong bình tĩnh đứng ở nơi đó, hoàn toàn liền là một bộ nhìn như không thấy dáng dấp

Yến Tử lúc này hưng phấn nhất, quơ nắm tay, cho Mộc Phong bơm hơi

Mộc Phong bên tay phải Hắc Y nam bỗng nhiên bước nhanh hơn, khoảng cách Mộc Phong khoảng chừng một thước thời điểm,

Chân phải đột bay lên, đá về phía Mộc Phong đầu gối bộ vị

Đây là một cái tiêu chuẩn Tiên Thối, gấp, sắc bén

Mộc Phong chân trái lui về phía sau co rút lại, vền vền lui thập cm, lại vừa đứng nhường cho qua một cước này

Lúc này, bên trái Hắc Y nam đã vào vị trí của mình, nắm đấm phải hung hăng đánh về phía Mộc Phong gương mặt

Mộc Phong Bất Động Như Sơn, vẫn là đợi được quả đấm đối phương mang theo sắc bén kinh phong sắp chạm đến mũi thời điểm, mới hơi nghiêng đầu, phong khinh vân đạm nhường cho qua một quyền này

Hai cái Hắc Y nam một cước, một quyền, tốc độ cực nhanh, hơn nữa lẫn nhau phối hợp xuất kích, mang theo một loại đặc biệt tiết tấu cùng ý nhị

Đối mặt loại này giáp công, mặc dù là nghiêm chỉnh huấn luyện cao thủ đánh cận chiến, cũng sẽ có trở tay không kịp cảm giác

Nhưng Mộc Phong đứng ở nơi đó hầu như không nhúc nhích, liền hơi hóa giải hai người lần đầu tiên thế tiến công

Cái này nhất Công nhất Thủ, ở điện hoa thạch hỏa gian hoàn thành, ngoại trừ Mộc Phong cùng hai cái Hắc Y nam, ở đây người khác không có thấy rõ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra

Hắc Y nam một cước kia cùng một quyền, bọn họ thấy rất rõ ràng, nhưng Mộc Phong là như thế nào tránh thoát đi, lại không người có thể nói ra căn nguyên

Ở trong mắt bọn hắn, Mộc Phong đứng ở nơi đó căn bản là không có động, mà hai cái Hắc Y nam quyền cước tựa như trong ma pháp giống nhau, rất quỷ dị rơi vào ở trong không khí

Đối với Mộc Phong như vậy Tu Chân Giả mà nói, người thường vũ kỹ đã đối với hắn không có bất kỳ ý nghĩa gì

Hai cái Hắc Y nam giáp công thế, liền là một loại đối không gian tranh thủ cùng không chế, hai người tốc độ cũng là cực nhanh, xa siêu việt hơn xa người thường phạm trù

Ở Mộc Phong trong mắt, hai cái Hắc Y nam tốc độ nhanh hơn Ốc Sên không bao nhiêu, thì dường như động tác phiến trong kia chút đùa quá lộ pha quay chậm

Đối mặt như vậy công kích, hắn thậm chí có thể chờ qua đâm đối phương chạm đến bản thân tóc gáy lúc đi thêm né tránh

Đây là hai cái Hắc Y nam lần công kích thứ nhất, cũng là một lần cuối cùng công kích

Hiện lên bên tay trái một quyền phía sau, Mộc Phong thuận thế tiến lên, tay trái vỗ nhẹ ở đối phương cơ bụng, lập tức chân trái sải bước một cái về phía trước, vừa may đối mặt bên tay phải Hắc Y nam, sau đó mỉm cười, đồng dạng một chương vỗ ở đối phương cơ bụng

Không có bất kỳ hoa lệ hiệu quả âm thanh, hai cái Hắc Y nam liền phảng phát giống như bị chạm điện, trong nháy mắt bay lên, sau đó giống hai cái cực đại cây bông tui giống nhau khinh phiêu phiêu hướng về sau phi hành, khoảng chừng phi hành 4-5m, mới rầm một tiếng đều tự rơi xuống đất!

Mộc Phong phản kích tốc độ cực nhanh, không ai có thể thấy rõ hắn đến tột cùng là làm sao làm được

Ở trong mắt bọn họ, hai cái Hắc Y nam đều tự vung ra một cước một quyền phía sau, thì dường như đột nhiên giống như bị chạm điện, suru 1 tiếng bay ra ngoài!

Hắn đây mục là đang đóng phim sao?

Lý Thụy Lưu mục trừng khẩu ngọc, nếu như hai cái Hắc Y nam không phải là mình thủ hạ, hắn nhất định sẽ cho rằng đây là trước đó diễn tập quá!

Lý Thụy Lưu có chút phát điên

Hắn cái này hai người thủ hạ không phải phổ thông bảo tiêu, bọn họ không chỉ có là xuất ngũ quân nhân, hơn nữa đều từng dưới đất quyền thành phố xông xáo qua

Luận thân thủ, chưa chắc là hay nhất, nhưng liều mạng lên đến, cũng tuyệt đối là nhất lưu

Nhưng lúc này, hai cái này có thể nói nhất lưu bảo tiêu, lại phảng phát hai mảnh bất lực lá cây, bị người nhẹ nhàng thổi một cái, liền nằm trên mặt đất

Cái này đến là chuyện gì xảy ra ?

Hắn kinh ngạc nhìn Mộc Phong, con mắt trừng cùng chuông đồng một dạng

Người này có yêu pháp sao?

Vô cùng kinh ngạc, khiếp sợ, bất khả tư nghị

Sở Niệm Chân cùng Yến Tử ở trên tàu điện ngầm gặp qua Mộc Phong thân thủ, nhưng lúc này, lại một lần nữa nhìn thấy, còn không miễn có chút khiếp sợ

Bao quát Mục Văn Thanh ở bên trong, ba nữ nhân không hẹn mà cùng lấy tay che miệng lại, dùng cái này biểu đạt nội tâm chấn động

Lưỡng người hộ vệ lúc này hình tượng có thể nói chặt vật, nhưng trên thực tế, Mộc Phong cũng không có chân chính thương tổn bọn họ

Hai chương đánh ra lúc, chỉ là thoáng vận chuyển chân khí, đem hai người bắn ra đi

Nhìn bề ngoài hiệu quả kinh người, nhưng trên thực tế ngoại trừ chân khí tiến nhập nhân thể phía sau mang đến cái loại này đau đớn kịch liệt bên ngoài, lưỡng người hộ vệ cũng không có bị tính thực chất thương tổn

Bất quá, hắn hiển nhiên đánh giá thấp lưỡng người hộ vệ năng lực kháng đòn cùng với khiêng đau nhức lũy thừa

Hai người này đau nhức toàn thân run, sắc mặt dữ tợn, nhưng không có kêu thành tiếng

Không chỉ có như vậy, trong một người còn chậm rãi đứng dậy, tay trái chậm rãi đưa về sau lưng

Một người khác cũng là nửa quỷ đứng dậy, tay trái đồng dạng đưa về sau lưng

Trước hết đứng lên bảo tiêu mang theo thâm độc sát khí, giống chi ác như sói vậy nhìn chăm chăm Mộc Phong

Một người hộ vệ khác còn lại là nhìn về phía Lý Thụy Lưu, trong ánh mắt mang theo trung cầu

Lý Thụy Lưu tựa hồ có hơi do dự, nhưng rất nhanh thì khẽ gật đầu

Mộc Phong thấy thế, không khỏi lắc đầu, đạo: "Ta khuyên các người tốt nhất không nên móc ra phía sau Quân Thứ thành thật mà nói, các người cũng là thay người làm công, ta không muốn thương tổn các người bằng không nói, các người hiện tại liền không chỉ là nằm trên mặt đất!"

Lường người hộ vệ sắc mặt đồng thời bị kiềm hãm, liền phảng phát gặp quỷ một dạng

Có thể đoán ra bọn họ phía sau giấu hung khí không có gì không dậy nổi, nhưng Mộc Phong một hơi kêu lên Quân Thứ, lại thật hù dọa bọn họ

Người này sẽ thấu thị sao?

Hai người bộ dạng nhìn nhau một cái, trong mắt ngoại trừ kinh ngạc, còn có một tia hiếm thấy sợ hãi!

Bọn họ phía sau đều tự có dấu hai thanh Quân Thứ, đây là một loại ở quân đội tiện cho mang theo hung khí

Bình thường giấu ở da trâu trong vỏ, chuỗi đem hướng xuống dưới, cần dùng lúc, trở tay nắm chặt, rất dễ dàng liền rút ra

Loại này Quân Thứ không hề nghi ngờ thuộc về bị cấm chỉ hung khí, bình thường bọn họ cũng rất ít dùng, ngoại trừ Lý Thụy Lưu ở ngoài, hầu như không có thấy

Nhưng là bây giờ, lại bị Mộc Phong một hơi gọi ra!

Hơn nữa vừa rồi đã bị cái loại này không thể tưởng tượng nổi đã kích, trong lòng hai người đồng thời nổi lên vẻ sợ hãi

Bất quá, bọn họ dù sao cũng là quân nhân xuất thân, Địa Hạ Quyền khu phố cũng đã gặp Huyết tinh

Sở dĩ, mặc dù trong lòng đã có khiếp ý, nhưng thuộc về nam nhân cổ huyết khí kia nhưng lại làm cho bọn họ lần thứ hai chậm rãi ép về phía Mộc Phong!

Mộc Phong khẽ nhíu mày, chỉ vào ven đường cameras, đạo: "Nơi đó có cameras, các người không sợ "

Lời còn chưa dứt, Lý Thụy Lưu liền cười lạnh nói: "Ta không cảm thấy người có năng lực bắt được ghi hình tư liệu, người vừa rồi cũng đã nói, ta là một cái có quyền thế người!"

Khoảng cách Mộc Phong gần nhất bảo tiêu đồng dạng cười lạnh nói: "Hơn nữa ta cũng không cho là người có năng lực lần thứ hai đánh bại ta bất kể nói thế nào, nắm tay mau nữa, cũng so ra kém vũ khí lạnh sắc bén!"

Mộc Phong không khỏi lắc đầu, thành thật mà nói, hẳn thực sự không có hứng thú cùng đám người này dây dưa

Nói đến, đây chỉ là người khác việc tư, không hiểu hay bị liên lụy vào, thật sự là nhất kiện khiến người ta trứng đau sự tình

Hắn hiện tại duy nhất muốn làm việc chính là mang theo ba nữ nhân mau sớm rời đi, rời xa đám này không hiểu hay gia hỏa

Việc đã đến nước này, duy nhất có thể mau ly khai nơi đây phương pháp chính là cho thấy thực lực tuyệt đối, khiến những người này biết khó mà lui

Hắn không phải là một sợ phiền phức người, nhưng hắn thật rất không thích phiền phức, riêng là như hôm nay gặp phải các loại không hiểu hay phiền phức

Mộc Phong dưới chân có một khối trứng bò câu cao thấp đá vụn

Hắn hơi cúi đầu, sau đó chân nhỏ nhanh chóng đóng đưa

Trên mặt đất cục đá phảng phát mở diện một dạng, suu bay lên, xoa Lý Thụy Lưu khuôn mặt xẹt qua, sau đó phanh đất 1 tiếng bắn trúng Lý Thụy Lưu chiếc kia xe sang trọng kính chắn gió!

Thanh âm trầm thấp, lại lại cực kỳ rõ ràng!

Xe sang trọng kính chắn gió như mạng nhện một dạng nứt ra

Lý Thụy Lưu vượt khuôn mặt, ngơ ngác nhìn mình xa

Hắn trên gương mặt có một đạo nhàn nhạt hồng ửng, đó là bị cục đá xẹt qua lúc trầy da

Lúc này nội tâm hẳn hoàn toàn bị chấn động nhồi vào, không kịp phản nộ, thậm chí mất đi năng lực suy tính

Hai cái Hắc Y nam cũng trong nháy mắt thạch hóa, đứng ở nơi đó khắp khuôn mặt là kinh sợ

Làm nhân sĩ chuyên nghiệp, bọn họ so người khác càng có thể hiểu rõ khối kia đá vụn khủng bố!

Hai người bộ dạng nhìn nhau một cái, trong lòng đồng thời toát ra một cái ý niệm trong đầu, loại này lực đánh vào, so với viên đạn đến sợ rằng cũng kém không nhiều lắm chứ ?

Còn như ba nữ nhân, bởi vì khuyết thiếu kiến thức chuyên nghiệp, nhưng thật ra không cảm thấy có bao nhiêu chấn động

"Được, chúng ta có thể đi "

Mộc Phong đối với lần này lúc tình trạng rất hài lòng, Lý Thụy Lưu có tiền có thể không giả, nhưng hẳn dù sao không phải là Đế Vương, dưới con nóng giận làm không được huyết lưu trăm dặm

Mà mình thì có thất phu con giận, một cục đá liền có thể cho người máu phun ra năm bước, đối với thân kiều thịt mềm Lý Thụy Lưu mà nói, không muốn nhất trên chọc chỉ sợ sẽ là như ta vậy thất phu chứ ?

Mộc Phong nhìn còn đang sợ run Mộc Văn Thanh, đạo: "Mộc nữ sĩ, bây giờ có thể đi "

Mộc Văn Thanh như ở trong mộng mới tỉnh, không ngừng bận rộn gạt đầu, đạo: "A hay, hay "

Yến Tử còn lại là đã chạy tới, nắm Mộc Phong cánh tay liễu mạng phe phẩy, nhảy nhót đạo: "Phong ca ca, từ hôm nay trở đi người chính là ta thần tượng, không không phải thần tượng, từ hôm nay trở đi, người chính là sư phụ ta Uy, người nhưng thật ra nói a, người đến có muốn hay không dạy ta à?"

Mộc Phong cười khỏ nói: "Lại điều hạ đi, ta cánh tay sẽ phải bị người kéo!"

"Yến Tử, không nên không lễ phép như vậy "

Mộc Văn Thanh đứng ra ngăn lại Yến Tử, không để ý nha đầu kia quyết miệng tức giận, dám đưa nàng nhét vào ô tô sau đó nhìn về phía Mộc Phong, thành khẩn nói: "Mộc tiên sinh, cảm ơn người "

Mộc Phong cười cười, đạo: "Không có gì có thể tạ ơn, lấy tiền làm việc mà thôi "

Mộc Văn Thanh cau mày một cái, đạo: "Mộc tiên sinh, ta cảm thấy phải "

Mộc Phong lập tức cắt đứt nàng nói, đạo: "Mộc nữ sĩ, lên xe đi, ta sẽ đi theo các người phía sau "

Hơi dừng lại một chút, hẳn nhìn Sở Niệm Chân, mỉm cười nói: "Sở tiểu thư, người cũng tọa mộc nữ sĩ xa đi, các người ở Khải Việt từ điểm chờ ta có thể, không cần lo lắng, ta sẽ vẫn đi theo các người phía sau "

Sở Niệm Chân cực kì thông minh, biết Mộc Phong là ở đề phòng Lý Thụy Lưu có thể sẽ trả thù, gạt đầu tiến vào chiếc kia Cadillac

Mộc Phong không gấp Thượng Sĩ xa, mà là các loại Mộc Văn Thanh đem lái xe ra một khoảng cách sau đó, mới thi thi nhiên thượng chiếc kia đứng ở ven đường xe taxi, cùng bác tài lên tiếng kêu gọi, chậm rãi theo sau

nhìn hai chiếc xe xa xa lái rồi, Lý Thụy Lưu mới từ ngẩn ra trong trạng thái thanh tỉnh

Không thể không nói, thành công chưa từng có may mắn, Lý Thụy Lưu có thể ở Lý gia trở hết tài năng, trở thành Lý gia thế hệ trẻ đại ngôn nhân, Tự Nhiên có hẳn hơn người địa phương

Hắn rất nhanh thì khôi phục lãnh tĩnh, hơi chút trầm ngâm chốc lát, đối với bên người bảo tiêu nói ra: "Lão Hắc, hai chuyện , thứ nhất, làm rõ ràng cái này Mộc Phong mảnh nhỏ thứ hai, làm rõ ràng Mộc Văn Thanh điểm dừng chân, nàng lần này chạy tới Tinh Hải chắc là thường trú, nhất định sẽ có một thời gian dài điểm dừng chân "

Lý Thụy Lưu hơi dừng lại một chút, lại nói: "Còn nữa, Mộc Phong cái này nhân loại có điểm siêu thoát lễ thường, các người không nên khinh cử vọng động đứng Lão Hắc, ta nghe nói trong bộ đội cũng có cùng loại chút kỳ nhân có thể sĩ, hai người các người là xuất ngũ quân nhân, có thấy qua hay chưa giống Mộc Phong như vậy ?"

Lão Hắc cau mày một cái, đạo: "Ta lúc đầu phục dịch địa phương chỉ là rất bình thường phương trú quân, từ chưa có nghe nói qua loại người này "

Hơi dừng lại một chút, Lão Hắc hỏi "Lão bản, người không phải muốn tìm cùng Mộc Phong người như vậy đi đối phó hẳn chứ ?"

"Làm sao có thể "

Lý Thụy Lưu lắc đầu, đạo: "Ta đã cảm thấy hiếu kỳ mà thôi, hẳn Mộc Phong lại có thể đánh, cũng đỡ không được một viên đạn, không cần thiết phiền phức như vậy đương nhiên, ta cũng không phải nói muốn đi tìm xạ thủ đối phó hẳn Lý gia không phải Hắc Bang, còn không có rơi xuống tới mức này hai

người các người nhớ kỹ, thỉnh thoảng động động thủ không có gì to tát, nhưng nhất định không nên đi đụng súng ống "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Giang hồ cửu môn

Sau hai mươi phút, một chiếc lục sắc xe taxi chậm rãi đứng ở Khải Việt cửa tiệm rượu

Khi Mộc Phong trả tiền xe, từ sĩ trên xe xuống thời điểm, chỉ thấy đưa lưng về phía hắn đứng ở hắc sắc Cadillac bên cạnh xe Mộc Văn Thanh

Rất hiển nhiên, Mộc Văn Thanh là riêng đang chờ hắn có lời, còn như Sở Niệm Chân cùng Yến Tử, hẳn là đã sớm một bước đi vào

Nghe được phía sau tiếng bước chân, Mộc Văn Thanh đột nhiên quay đầu, một đôi mắt trong tràn đầy ý vị thâm trường màu sắc, ngoan vị đạo: "Có chút nam nhân vất óc tìm mưu kế muốn lên chức, nhất đáng thẹn là chỉ biết không tương, cũng không dám có nửa điểm hành động thực tế bất đắc dĩ nhất, là muốn đi tiếp kính, cuối cùng lại phát hiện không tiếp kính có thể đi đáng hận nhất, chính là công thành danh toại sau đó Bạch Nhãn Lang Mộc Phong, kẻ có tiền số đếm mặc dù không như người thường nhiều, nhưng chung quy là một cái quần thể Thiên Hải rất lớn ngoại trừ số rất ít dẫm nhằm cút chó cái gọi là nhân sĩ thành công, mỗi một cái hướng về phía trước đường, đều là thi cốt cùng vinh quang cùng tồn tại, muốn lên chức, sẽ gây dựa leo lên, đơn giản nhất bất quá đạo lý thế giới này có rất nhiều một đêm thành danh Phượng Hoàng nam, nhưng phần lớn đều là phù dung sớm nở tối tàn, không phải những người này không đủ thông minh, mà là quá thông minh, ngược lại mất đi vốn nên là có trí khôn, cuối cùng đang nhìn lại tựa như Quang Minh vô hạn nhưng nhưng từng bước nguy cơ đường trong chết non nam nhân muốn lên chức, đi tiếp kính, dựa vào nữ nhân, không từ thủ đoạn, đều không đáng xấu hổ, sau khi thành công vong ân phụ nghĩa, mới là dễ cho người chẳng đáng bị ối hành vi, cuối cùng trở thành chúng chú mục, cũng không thể trách ai được, lòng mang oán niệm thâm nghĩ một hơi thở leo lên người, ta đã thấy rất nhiều, nhưng có kết cục tốt, không có vài cái vô luận đứng ở vị trí nào, lòng mang bất công, đều là rất bình thường sự tình, nhưng nếu như đầu óc nhỏ đến ngay cả nhất Keane cảm ơn đều không chứa nổi, còn có thể hy vọng xa vời hẳn trang bị nhiều người hơn tính sao?"

Mộc Phong trong khoảng thời gian ngắn có chút không rõ, không biết vị này Ngự Ty ý tứ, những lời này, làm sao nghe làm sao có loại đề cho mình đi dựa vào nữ nhân con đường tắt kia ý tứ

Còn như cuối cùng luận điệu, càng giống như là đối với mình cảnh cáo, rất có vừa đám vừa xoa ý tứ hàm xúc, Mộc Phong rất thông minh tuyển chọn Trầm Mặc

Mộc Văn Thanh cười cười, tiếp tục nói: "Nhà của chúng ta có một lão nhân nói qua, đối đãi, có thể âm hiểm đề tiện bằng mặt không bằng lòng, nhưng chỉ cần đối với đã từng trợ giúp quá người một nhà ôm thiện ý, có lương tâm, coi như là người tốt "

"Rất sâu sắc "

Mộc Phong cười bình luận

Mộc Văn Thanh xem Mộc Phong liếc mắt, cười nói: "Yến Tử đối với người rất có hảo cảm, ta nhìn ra, có muốn hay không ta hỗ trợ tác hợp một cái ? Nói như thế nào nàng cũng có một ít nhất có thể làm cho nam nhân thiếu phần đầu hai mươi năm gia thế, vóc người cũng đẹp, mặc dù bây giờ tuổi còn nhỏ quá, thế nhưng không trở ngại hai người các người trong lúc đó gặp gỡ, thế nào, động tâm sao?"

Mộc Phong rút cuộc mình bạch vị này tiểu di nói đi tiếp kính là có ý gì

Nói tới nói lui nói nửa ngày, tình cảm cái này vừa rồi nàng nói con đường tắt kia còn chưa phải là Sở Niệm Chân, mà là Yến Tử

Hơn nữa là thay Sở Niệm Chân cho mình đập cảnh báo, tầm tặc, cái này chiến thuật quanh co, chơi cũng quá loạn thất bát tao chút

Hắn dở khóc dở cười nói: "Mộc nữ sĩ, người khả năng hiểu lầm chút gì, ta chỉ là chịu người nhờ vả, hết lòng vì việc người khác mà thôi "

Mộc Văn Thanh nhỏ bé hơi híp con người, bóng đêm làm nổi bật Hạ, có chút Hồ Mị màu sắc, nàng cười ha hả nói: "Cũng nói không chính xác oh, nói không chừng ngày nào đó người liền ăn vụng đây? Nếu không, người theo tỷ ty ta hôn chứ ?"

Mộc Phong không dám nói tiếp, lời nói tái kiến, xoay người liền hướng bên trong tửu điểm đi tới

Chỉ bất quá đi không bao xa, liền không hiểu hay khiến Mộc Phong theo nàng hỗn nữ nhân, cười khế phía sau hỏi một câu: "Này, ta sẽ Ở trên Thiên hải đợi một thời gian ngắn, sau đó người có nguyện ý hay không theo ta xoay chuyển trời đất thành trống không ? Bằng vào ta cận vệ thân phận ?"

Mộc Phong đưa lưng về phía Mộc Văn Thanh, không chút do dự phất tay một cái cự tuyệt

Mộc Văn Thanh rên một tiếng, cũng không còn cưỡng cầu, chỉ là trêu ghẹo nói: "Vậy cho dù, ta thu hồi vừa rồi ta nói chuyện "

Có thể nói, đang đi ra ngọn núi kia, đi vào tòa thành thị này một khắc kia trở đi, Mộc Phong nhân sinh liền bắt đầu lấy hiệu ứng hồ điệp tư thế từng giọt từng giọt triển khai, nhưng hắn có thể đi thật xa, có thể bò rất cao,

Đều quyết định bởi cho hắn tự thân quyết đoán cùng phạm vi nhìn

Đi Thiên Không Chi Thành ?

Mộc Phong neho mắt lại, hai tay bỗng nhiên nắm chặt

Coi như trở lại tòa thành thị nào, mình cũng tuyệt đối sẽ không lấy thân phận bây giờ trở lại

Thiên Hải, căn biệt thự nội bộ

Một cái ngồi ở ghế trên trung niên nam nhân gắt gao nắm điện thoại, trước mặt hắn vốn có bày bàn mặt chược đã bị hắn dưới con thịnh nộ triệt ném đi

Ở bên cạnh hắn, cùng hắn xoa mặt chược mấy tên thủ hạ toàn bộ cảm như hàn huyền, hai mặt nhìn nhau, không dám nói nhiều một câu

Trần Linh hô hấp dồn dập, cắn răng thanh âm dị thường rõ ràng, hắn nhẹ nói câu ta biết, trực tiếp cúp điện thoại,

Bên trong biệt thự hoàn toàn tĩnh mịch, Trần Linh vãi cái thủ hạ tâm phúc toàn bộ cẩn thận từng li từng tí nhìn chăm chăm lão đại, im lặng không lên tiếng, đợi phân phó

Trần Linh nhắm mắt lại, dựa vào trên ghế ngồi, vẫn Trầm Mặc đại khái năm phút đồng hồ, mới đột nhiên mở mắt ra, ngày thường thâm trầm đã triệt không gặp

Toàn bộ viên mất đều bị hoàn toàn đồ ngẫu thay thế, hắn tọa ở trên ghế, bỗng nhiên đưa điện thoại di động cũng ngã trên mặt đất, nhãn thần sắc bén mà oán độc, gầm nhẹ nói: "Một cái nghèo túng Đạo Môn đi ra đứa nhà quê, cũng dám leo đến ta Tụ Nghĩa môn trên đầu thái đi tiểu, thật coi mình vẫn là 20 năm trước cái kia đạo gia ?"

Trần Linh cười hắc hắc cười, âm điệu khàn khàn, có loại khó diễn tả được Âm U ý tứ hàm xúc, hắn nhẹ nhàng nhún nhún vai nói: "Có Sở gia cùng Từ Thiêm che chở hắn, nhìn như vậy đến, đi quan phủ lộ tuyến nhất định là đi không thông "

"Phá Phong, chuyện này ngươi thấy thế nào ?"

Trần khôi phục lại bình tĩnh sau đó, giọng nói đậm nhiên đối với đứng phía sau Tà Mị thanh niên hỏi

"Ân nhần, tạm thời vẫn không thể động đến hắn "

Đi theo Trần Linh bên người đã không dưới năm năm, thay hắn làm không tính toán nham hiểm hoạt động tiểu Phá Phong nhẹ giọng nói

Đứng sau lưng Trần Linh, tiếng nói mang theo gần như bản năng quỵ rũ màu sắc, có chút nùng nịu, không đợi Trần Linh đặt câu hỏi, đã đem điều tra đến tất cả tư liệu đều nói tường tận một lần

Giết người phóng hỏa, tiểu Phá Phong là hành gia, giảng giải toàn bộ quá trình cũng dị thường độc đáo, trong giọng nói mang theo một loại tự đáy lòng tán thán, đặc biệt rõ ràng

Trần Linh an tĩnh nghe xong, rốt cục hứng thú, nghiêng ngả cười nói: "Sở Thiên Anh nữ nhi Sở Niệm Chân cận vệ ? Cái này liền có chút ý tứ a!"

Tiểu Phá Phong gật đầu, vũ cười quỵ rũ nói: "Thiên Hải quan phủ thật vẫn rất có năng lực, hướng chi ở trong đó vẫn có mấy người cao thủ, nhưng này cái đạo gia truyền nhân lần này cách làm không bình thường, từ đầu tới đuôi, đều là ở tự vệ phòng thủ đường sắt ngầm thượng người nhiều như vậy tận mắt nhìn thấy, hơn nữa tiểu tử này khẳng định đoán được sẽ có Sở gia cùng Từ Thiêm phía sau chân nghĩa mình cho hắn chuẩn bị quan hệ, cuối cùng hình thành một cái ngoài ý muốn, sở dĩ từ đầu tới đuôi, hắn đều đang mượn trợ ngoại lực, cẩn thận, tâm tư kín đáo có thể thấy được lỏm đóm, Thiên Hải quan phủ phương diện cũng không có thể bắt hắn thế nào "

"Xem ra ngươi đối với sự kiện lần này đánh giá rất cao ?"

Trần Linh quay đầu liếc nhìn hắn một cái, hắn tuy là thủy chung thờ phụng người thành đại sự không mưu với chúng đạo lý

Nhưng chuyện kế tiếp tình, khẳng định Thiếu không nên chính hắn một tâm phúc xử lý, nhẹ giọng nói: "Đạo gia tiểu tử này nhất định phải chết, hơn nữa chết cảnh nhanh càng tốt "

Tiểu Phá Phong mày nhíu lại Hạ, tiếng nói lạnh lạnh, thần nhiên nói: "Đường chủ, đạo gia lão quái vật kia còn chưa có chết, giang hồ Cửu Môn không có một nhà dám hành động thiếu suy nghĩ thì ra là vì vậy nguyên nhân, sợ rằng tông đàn bên kia cũng sẽ không đồng ý nếu như tùy tiện động thủ, chúng ta Tụ

Nghĩa môn chịu được hậu quả ?"

"Ta không giết hấn, nhưng có người sẽ thay ta động thủ "

Trần Linh âm trầm cười nói, nhãn thần rơi vào bị hấn đập điện thoại di động dưới đất mặt trên, tiếng cười lạnh lạnh

Tiểu Phá Phong nhú mày, như có điều suy nghĩ

"Không rõ ?"

Trần Linh thực cười ha hả nói: "Diêm Vương điện, Địa Ngục Hóa "

Ờo là tiểu Phá Phong nhãn thần bỗng nhiên đông lại một cái, đạo: "Sát Mộc Phong, người biết sẽ dẫn phát hậu quả gì ? Đến lúc đó lão quái vật kia nổi điên, chúng ta ai cũng chạy không "

"Cũng không phải ta hạ thủ, đâu có chuyện gì liên quan tới ta ? Tổng đàn thủy chung đem Thiên Hải thể giới ngậm trở thành trong miệng mình nhục thân Sở gia còn lại là chân nghĩa mình ở mảnh đất này mặt trên giúp đỡ đứng lên cái đình, sớm đã có người bắt mẫn muốn nhúc nhích nhưng chân nghĩa mình ở, vẫn kéo, sợ sẽ là dính đầy miệng tiên huyết, hiện tại Sở gia càng lúc càng lớn, tiếp tục nữa, rất có thể uy hiếp được toàn bộ Thiên Hải giang hồ chính thể lợi ích ta chỉ bắt quá mượn cái tổ chức kia thủ gỡ một cái Sở gia, là lập công đạo gia tên tiểu tử kia chết, bắt quá là trong hỗn loạn ngoài ý muốn mà thôi, dù sao hấn là đạo gia người, chỉ cần vừa chết, tổng đàn nơi đó hết thấy đều dễ nói "

Trần Linh thần nhiên nói, sắc mặt đạm nhiên

"Đạo gia tên tiểu tử kia không đơn giản, nếu như có thể mượn hơi đến bên người đến, tuyệt đối là một sự giúp đỡ lớn "

Tiểu Phá Phong nói một câu

"Trợ lực ? Đó là dưỡng hổ vi hoạn đạo gia đã từ Thần Đàn đi hướng Địa Ngục, bằng hấn một cái mới luyện khí ba tầng tiểu tử, cũng muốn khôi phục Đạo Môn đã từng vinh quang ? Đơn giản là người si nói mộng, hướng chỉ, lần này đánh cho tàn phế Lý An Khôn, bắt kẻ nói thể nào, ta đều cấp cho người phía dưới một cái công đạo, bằng không, như thể nào phục chúng ?"

Trần Linh cười lạnh nói

Tiểu Phá Phong Trầm Mặc không nói, nhãn thần chớp động

"Tên tiểu tử kia vẫn là quá non kém, cho là mình phía sau có khóa đại thụ là tốt rồi thừa lương ? Quan phủ không có biện pháp liên hết ? Hấn muốn lẫn vào là giang hồ, đạo này, lúc nào nói qua pháp luật cùng chứng cứ ?"

Trần Linh cảm khái một câu, đứng lên, thần nhiên nói: "Người đi giao thiệp với bọn họ một cái, đã nói là ta nói "

Tiểu Phá Phong đứng lên, trực tiếp ly khai

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Đặc thù sự kiện

Tám giờ tối, Khải Việt từ điểm, Thất Tăng, thương vụ đại sảnh

Tuyệt đối kinh diễm lên sân khấu!

Lâm thời đổi lại một bộ khéo lễ phục màu xanh lam nhạt Sở Niệm Chân, hiện ra hết là lướt vóc người cùng cao quý khí tràng, cùng một thân lễ phục màu đen Yến Tử tùy ý đứng ở thương vụ cửa đại sảnh

Quang thái chói lóa mắt, gần như rực rỡ

Sở Niệm Chân cùng Yến Tử đến rõ ràng rất oanh động, đầu tiên là bởi vì ... này lưỡng tiểu nữ khí tràng cùng dung mạo thực sự không chê vào đâu được điểm

Còn như thứ hai, ai cũng biết đây là Thiên Hải vẫn luôn đang lưu truyền hai vị Thiên Chi Kiều Nữ

Sở gia Khương gia Đại tiểu thư, có vài người đương nhiên sẽ không xa lạ, Sở Niệm Chân mới vừa gia nhập yến hội đại sảnh, không khí chung quanh liền trong nháy mắt biến hoá kỳ lạ đứng lên, dĩ nhiên xuất hiện ngẫn vẳng về

Mộc Phong không kịp cảm khái, hơi nheo mắt lại, cấp tốc ở bên trong đại sảnh nhìn quét một vòng, không có phát hiện có nguy hiểm gì, hơi nhú nhú mi, biểu tình bình thản

Một cái nhìn qua chỉ có mười bảy mười tám tuổi non nớt thanh niên, ở một đám thanh niên nhân vòn quanh Hạ rất nhanh đi tới, vẻ mặt không có nửa điểm kẻ hồ chân thành tiểu ý, nhẹ giọng cười nói: "Chân Chân, Yên Tử các người rốt cục đến, hoan nghênh hoan nghênh, lần này là ta đặc biệt vì ba ngày sau buổi lễ tựu trường sở tổ chức yến hội, thế nào, có hài lòng không?"

Sở Niệm Chân lúc này nhân thân quang thái tràn đầy, bất động thanh sắc nhìn vị này cách mình càng ngày càng gần, ở trường học có được xưng "Thiếu Nữ Sát Thủ" đồng học Lạc Xuyên, chậm rãi lộ ra mỉm cười, hiện ra hết phong phạm thực nữ cười nói: "Cảm tạ người vì lần này buổi lễ tựu trường sở tổ chức yến hội, ta rất hài lòng"

Sở Niệm Chân nhúng tay chỉ chỉ Mộc Phong, tiếp tục nói: "Đây là ta chọn phòng biểu ca, Mộc Phong"

Không có tiết lộ thâm thân phận như thế nào, vền vẹn một cái lại đơn giản bất quá tính danh

Chính là bởi vì phần này bảo thủ, khiến Lạc Xuyên khuôn mặt tươi cười cứng đờ, lần đầu tiên chính thức đối đãi nhìn như bình thường Mộc Phong, vươn tay, cùng Mộc Phong cầm cầm, tự giới thiệu mình: "Lạc Xuyên, Chân Chân cùng Yên Tử đồng học, cũng là lần này yến hội tổ chức phương"

Cái từ nhỏ đến lớn vẫn là lần đầu tiên cùng nhiều như vậy Phú Nhị Đại, quan Đệ tam đứng chung một chỗ nhà quê không có nửa điểm cái giá

Cùng Lạc Xuyên nắm chắc tay, cảm giác đầu tiên chính là thanh niên nhân này thủ rất mềm, phảng phất không có đầu khớp xương một dạng, giống như một đàn bà

Hắn thủy chung cho rằng loại này vừa sanh ra liền căn vững chắc thừa thanh niên nhân, trên người sẽ mang cái loại này ở ngoài sáng lộ vẻ bất quá ngạo mạn cùng không coi ai ra gì

Nhưng chứng kiến Lạc Xuyên phía sau, triệt cái biến ý tưởng, ai có thể nghĩ tới cái này nhìn như mạo xấu xí non nớt thanh niên nhân, là cả Thiên Hải Phú Nhị Đại trong nổi danh người ngoài khéo đưa đẩy, xử sự lại tập quán không lưu chút đường sống nào nhân vật tàn nhẫn?

Kẻ có tiền, quả nhiên chính là không giống với a

Lạc Xuyên cười tủm tỉm rút ra một con yên đưa cho Mộc Phong, lại cùng Sở Niệm Chân cùng Yên Tử hai người hàn huyên vài câu, lúc này mới xin lỗi ly khai

Thậm chí đến cuối cùng, lúc hắn rời đi, cũng không còn quên cùng Mộc Phong chào hỏi

"Thế nào, những người này là không phải so với người tại gia tộc chứng kiến này nhà giàu mới nổi còn có lực uy hiếp một ít?"

Yên Tử đi tới Mộc Phong bên người, không có chút nào chú ý cười trêu ghẹo nói

Nàng cười rộ lên thời điểm đôi sẽ không tự kim hãm được híp lại thành hình trăng lưỡi liềm, có loại Hồ Mị màu sắc

Cùng Sở Niệm Chân cười rộ lên thời điểm trên gương mặt má lúm đồng tiền giống nhau, đều là Mộc Phong tâm lý rất cảnh đẹp ý vui phong cảnh

Hắn cười khổ Hạ, cũng không phải xấu hổ, thành thật nói: "Ta bản thân nhìn thấy người cùng sự, theo chân bọn họ không thể so sánh, nếu như không phải nói nếu so với cái cao thấp nói, chênh lệch cũng bất quá là vấn đề thời gian mà thôi"

Yên Tử nhẹ giọng ừ 1 tiếng, vô ý thức bật thốt lên: "Người cùng bọn họ cũng chỉ là vấn đề thời gian, ta tin tưởng người"

Mộc Phong đồng học rất vô liêm sỉ cam chịu

"Yên Tử, chúng ta đi một chuyến, loại này yến hội tuy là không có ý nghĩa thực chất gì, nhưng đi theo bọn họ lên tiếng kêu gọi, dù sao vẫn là hảo"

Sở Niệm Chân mở miệng cười nói, chỉ chỉ cái phương hướng, đó là đại sảnh một góc, tuy là xen lẫn vài cái hùng họ gia súc, nhưng nhưng vẫn là lấy nữ nhân làm chủ

Mộc Phong sờ mũi một cái, bất đắc dĩ nói: "Ta đây làm sao bây giờ?"

"Yên tâm đi, người không biết tịch tịch, tìm một chỗ ngồi chính là, Tự Nhiên có người sẽ đánh với người bất chuyện"

Sở Niệm Chân tự tin cười nói, cùng Yên Tử chớp chớp con ngươi, lời kéo nàng đã đi

Mộc Phong do dự Hạ, chung quy vẫn là không có đứng dậy đuổi kịp, có hẳn ở chỗ này, các nàng an toàn sẽ không có vấn đề

Quả nhiên, Sở Niệm Chân nói cũng không sai, các nàng mới vừa rời đi, đã có người chủ động đi tới cùng Mộc Phong khách sáo hàn huyên, nam nữ đều có

Biểu tình ngôn ngữ, đều mang một loại tự lai thực thân thiện, thuộc về cái loại này biết rất rõ ràng đối phương nói có chỗ vô ích nhưng chính là nghe thoải mái loại hình

Trong đủ tư thái sắc sỡ bạch phú mỹ tỷ tỷ và Tiểu La Ly, nhưng phần lớn đều là đến hỗn cái quen mặt

Bất kỳ địa phương nào, đối địch hoặc là hòa hợp các vòng tròn, đều có tất nhiên quan hệ nhân quả, lập tức xã hội này, thật tình không lưu hành hai người lẫn nhau vừa thấy mặt đã không có gì giấu nhau hận gặp nhau trề bộ kia

Lần này hỗn cái quen mặt, lần sau gặp lại, không đúng có thể ngồi chung một chỗ huyên thuyên, lâu ngày, giao tình cũng liền đi ra

Rốt cục ý thức được Sở Niệm Chân khối này biến chữ vàng mang đến liên tiếp phức tạp hiệu ứng Mộc Phong ứng đối thỏa đáng

Trong vài cái bạch phú mỹ tỷ tỷ, Tiểu La Ly lúc nói chuyện khó tránh khỏi pha điểm khiêu khích màu sắc, nhưng đều là điểm đến thì ngưng

YY trong tiểu thuyết mới vừa cùng nhân vật chính gặp mặt thì có rất nhiều sinh họ lang thang nhà giàu nữ nhân muốn hiến thân cái gọi là kinh điển kiều đoạn hiện xuất hiện số lần đều thiếu, huống chi trong hiện thực ?

Việt có tiền liền càng cao quý hơn, cao quý đại biểu gì ?

Không thể khinh nhờn chứ, rất đơn giản định nghĩa, coi như thỉnh thoảng có một đùng có thể phá cái này định nghĩa kỳ lạ, Mộc Phong đồng học tự nhận cũng không còn vận may kia gặp gỡ

Tìm được một cái khe hở Mộc Phong rốt cục đứng lên, từ hai bên trái phải nhân viên tạp vụ trong khay đưa qua một chén rượu, uống hớp, thẩm giọng nói

Khô miệng khô lưỡi a

Lần đầu tiên từng trải loại tràng diện này nhà quê Mộc Phong đồng học thật tình không thích ứng, rượu là Hennessy bài tử, tác dụng chậm không nhỏ

Nhưng Mộc Phong không hiểu, rót Bạch Thủy giống nhau, kéo đáng đáp rất tẻ bị nộn nhục người nam phục vụ, liên tục làm ba chén, mới thờ dài một hơi, miệng đầy mùi rượu cùng mục trường khẩu ngọc người phục vụ cười cười, rất lễ phép

Tướng mạo rất bơ khí chất người phục vụ một trận mao cốt tung nhiên, chạy trốn chết, đi ra hảo rất xa, mới tự lẩm bầm một câu: "Đáng ghét "

Mộc Phong tìm một không có chú ý sừng ngồi xuống, nhìn đã tại các nàng người bạn học kia trong vòng cười cười nói nói Sở Niệm Chân cùng Yến Tử, có chút ước ao

Giao tế cổ tay loại vật này, ngoại trừ tự thân có thực lực ở ngoài, tự thân còn phải cụt bị khéo léo mạnh vì gạo, bạo vì tiền bản lĩnh

Sở Niệm Chân chính là một trong nhân tài kiệt xuất, luôn có thể cùng bất luận kẻ nào ở vẫn duy trì vốn có khoảng cách dưới tình huống khiến người ta cảm thấy như một xuân phong, cũng có thể khi thì điều ngoa tùy hứng đến để cho người đau đầu

Thật chẳng lẽ là trên in tờ nét từng nói, băng hỏa lưỡng trọng thiên hay sao?

Mộc Phong thân thể không có căn nguyên giữ xuống, dùng sức lắc đầu, đem vừa mới hình thành cái đại nghịch bất đạo ý tưởng vãi ra não hải, tiếp tục dựa vào trong góc, thờ ơ lạnh nhạt trong yên hội các loại tuổi trẻ Phú Nhị Đại tiền đặt cuộc quang giao thoa

Lão nhân đã từng nói, kẻ có tiền ít hơn nữa, cũng là một cái quần thể, hơn nữa ở sau đó ngày bên trong, cái quần thể này còn càng ngày sẽ càng lớn

Bởi vì vô ý té ngã người lại nhiều như vậy, cũng nhiều bất quá ở các địa phương cần rằng liều mạng phấn đấu nhân vật

Đó là một rất thể giới hiện thật, cho nên mới phải liên tục không ngừng sản sinh một nhóm lại một phê, Đệ nhất lại một đại đối trá nhân vật

Rất phức tạp nghịch biện, lại không so với cái này đơn giản hơn đạo lý

Mộc Phong từ trong túi lấy ra một viên một đồng tiền tiền xu, hơi bấm tay, đạn hướng không trung, các loại cái viên này tiền xu tự động rơi xuống lòng bàn tay phía sau, mới chăm chú nắm lấy, từ cười nhạo nói: "Anh em cũng là người có tiền a "

Cái gọi là ngoài ý muốn, đại thể có thể lý giải vì đoán nghĩ không ra, ngoài ý liệu đặc thù sự kiện

Mộc Phong đồng học đối với lần này dạ yến coi như thỏa mãn

Hắn hiện tại coi như cùng Sở Niệm Chân cùng Yến Tử đi cùng một chỗ, ở trong lòng, vẫn là cái kia thật không biết bao nhiêu quá lớn kiến thức người

thường, đôi đôi một việc góc độ Tự Nhiên không giống với

... ít nhất ... Mộc Phong liền cảm thấy nỗi đêm nay nhận thức người đang sau này đều có tác dụng lớn

Ở chỗ này đều là một ít có uy tín danh dự Phú Nhị Đại, có phòng địa sản lão tổng công tử, nghề giải trí, ăn uống nghiệp, mỹ dung nghiệp, thậm chí quy mô trọng đại công ty bảo an lão tổng nữ nhi, thân phận không đồng nhất, quả thật là Tam Giáo Cửu Lưu tề tụ

Mộc Phong ngồi ở trong góc bùng ly rượu, vô ý thức liếc một cái phạm vi nhìn trống trải yến hội đại sảnh, lại đột nhiên phát hiện dường như có chỗ nào không thích hợp, vừa rồi chỉ vội vàng suy nghĩ chuyện Mộc Phong bỗng nhiên xoay người, nhìn về phía Sở Niệm Chân phương hướng

Cách hần không đủ 50 mét cái kia nhóm nhỏ thể sát biên giới, hai cái thả ở bất kỳ địa phương nào đều được cho mạo xấu xí nam nhân cấp tốc hướng Sở Niệm Chân cùng Yến Từ tới gần

Biểu tình động tác Tự Nhiên, lại mang theo một loại khiến Mộc Phong cực kỳ không thích ứng âm lãnh đáng vẻ bề vệ

Hai người cuối cùng phân biệt đứng ở Sở Niệm Chân cùng Yến Từ bên người, đã bắt động thanh sắc hướng sang bên này hơn phân nửa khoảng cách Mộc Phong thân hình đột nhiên dừng lại, nheo mắt lại

Nguyên bản đang cùng một đám người khách sáo hàn huyên mượn hơi tình cảm Sở Niệm Chân cùng Yến Từ thân thể mềm mại bỗng nhiên cứng ngắt đứng trực

Chừng ba mươi thước trong khoảng cách, môi trường âm ỉ, Mộc Phong không nghe rõ hai người nói cái gì đó, nhưng nhãn thần lại nhìn thấy các nàng ly khai bàn rượu, trực tiếp đi hướng cửa chính phương hướng, cước bộ hơi có chút mất tự nhiên

Vừa mới nhìn họ rất mạnh hai cái âm lãnh nam nhân xa lạ theo thật sát Sở Niệm Chân cùng Yến Từ phía sau, nhắm mắt theo đuôi

Mộc Phong đột nhiên cảm thấy có chút phiền táo, vừa rồi đối với trận này yến hội ấn tượng tốt ý nghĩ tốt trong khoảnh khắc tiêu thất, thủ nhĩ đại chi là bị cổ kiềm nén xuống tới phần nộ

Hần hít thở sâu một hơi, sắc mặt bình tĩnh cùng đi ra ngoài, đi tới yến hội cửa đại sảnh, đem đứng ở một bên mỹ nữ người nữ phục vụ kéo ra, thân thể dán sát vào chỗ rẽ, liếc một cái

Sở Niệm Chân cùng Yến Từ Tĩnh Tĩnh đi ở trên hành lang mặt, hai nam nhân trên cánh tay vồ một bộ âu phục, một người một cái, theo thật sát ở phía sau

là một bộ an tĩnh dị thường hình ảnh

Mộc Phong sắc mặt coi như trấn định, không có vội vã hiện thân, yên lặng đợi

Bị Mộc Phong đoạt vị trí của mình thủy linh người phục vụ đứng ở một bên, nhìn cái này lúc này vẻ mặt hung tướng nam nhân, không dám phát hỏa, khổ sở nói: "Tiên sinh, cái này không thích hợp, nếu như vừa rồi đi ra ngoài hai vị tiểu thư ngài nhận thức nói, có thể trực tiếp đi qua "

Mộc Phong nhìn Sở Niệm Chân cùng Yến Từ chuyển qua góc, thân ảnh biến mất không gặp, lúc này mới đứng ra, liếc người phục vụ liếc mắt, nhàn nhạt nói một tiếng xin lỗi, thẳng ly khai

Người phục vụ nhìn Mộc Phong đi ra ngoài bóng lưng, tựa hồ hiểu lầm hần là chuyên môn theo dõi nữ sinh xinh đẹp rình coi Đại Hiệp, chờ hần đi xa, mới bĩu môi, nhỏ giọng chửi một câu: "Chết biến thái "

Cái này điên cuồng niên đại, cho tới bây giờ cũng không thiếu gan dạ sáng suốt quyết đoán kinh người hảo hán

Sở dĩ càng là ngồi ở vị trí cao nhân vật, liền càng thích thuê làm một ít thực lực cường đại bảo tiêu đến bảo vệ mình an toàn, sợ sẽ là thật có không muốn sống cừu gia tới trả thù

Mộc Phong chưa từng nghĩ bản thân vừa mới làm Sở Niệm Chân bảo tiêu còn chưa tới một ngày đêm, liền gặp phải đủ loại phiền phức

Hiện tại lại gặp phải tương tự với bất cóc sự tình, Sở Niệm Chân ngày hôm nay đi ra cũng không còn mang bảo tiêu

Như thế rất tốt, trực tiếp tạo thành vị đồng học muốn đan thương thất mã đi nghỉ cách cứu viện mỹ nữ lão bản bí tráng tràng diện

Mộc Phong cảm thấy ở sinh tử đại sự mặt trên trang B (giả bộ) cho tới bây giờ đều là não tàn hành vi, đối với anh hùng cứu mỹ nhân kiều đoạn cũng xưa nay không thích, nhưng bây giờ thật đặc biệt sao là thân bất do kỷ a

Hần đứng ở thang máy phía trước, chăm chú nhìn không ngừng đi lên nhún nhảy chữ số, Trầm Mặc đợi

Thập Tầng tầng mười lăm Thập Thất Tầng

Không ngừng đi lên, cuối cùng ở tầng chót vị trí dừng lại

Mộc Phong cười lạnh một tiếng

Mấy người này nhưng thật ra thông minh, nếu như không có nhớ lầm nói, Đinh Cấp chắc là một cái Thiên Thai, sống ở đó bên thoạt nhìn bất trí, nhưng vẫn tốt hơn nghênh ngang bắt giữ hai cái mỹ nhân đi ra cửa chính an toàn

Hắn lui lại hai bước, xoay người, buông tha thang máy, xông vào hai bên trái phải của hành lang, trực tiếp leo thang lầu bên Đinh Cấp

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Kèm hai bên

Khải Việt từ điểm, Đinh Cấp trong hành lang

Ở trong yến hội bất động thanh sắc kèm hai bên Sở Niệm Chân cùng Yến Tử hai nam nhân tương đương cảnh giác

Vẫn nhìn ngó nghiêng hai phía, xác định không có nhân theo dõi sau đó, mới thúc hai cô bé nhi đi tới cuối hành lang

Nơi cuối cùng là một tòa cùng khách sạn 5 sao không chút nào phối hợp cổ xưa đại môn, hai mặt, đẩy ra Chi Hậu Tự là Thiên Thai

Hành động trước khi đã đem cả tòa tân quán hành lang quân chế phá đi hai nam nhân cầm đại môn mở ra, rốt cục lấy ra dựng trên cánh tay áo khoác

Áo khoác phần dưới, hai thanh hiện lên hàn quang chủy thủ sắc bén phân biệt để ở Sở Niệm Chân cùng Yến Tử phần eo

Từ đầu đến cuối đều không nói gì hai nam nhân chậm rãi mở miệng, ngôn ngữ ngắn gọn mà khàn khàn, vền vền hai chữ, trăm miệng một lời: "Đi vào "

Cầm đèn nay mục tiêu nhân vật đẩy mạnh Thiên Thai, trong toàn bộ quá trình đều thần kinh căng thẳng hai nam nhân rốt cục thở phào, liếc mắt nhìn nhau, như trút được gánh nặng

Đêm nay hành động tuy là xuất hỏ ý liệu thuận lợi, nhưng kèm hai bên dù sao cũng là Thiên Hải Sở gia cùng Khương gia Đại tiểu thư, cái thân phận này bày ra, có thể để cho bao nhiêu người ngấm lại liền cả người bốc mồ hôi lạnh

To như vậy Thiên Hải, coi như nhân vật sau màn bày ra thiên đại lợi nhuận, cũng chỉ có bọn họ dám tiếp được cái này một đơn

"Đại gia tộc đi ra nàng quả thật là thủy linh, tám tấc, riêng là cái này hai, nhìn đều muốn cắn một cái a nhị ca, vừa rồi ta đều nghĩ, nếu quả thật nhện không được, vậy cầm hai tiểu nữ tử tả hóa, hết ở giao hàng, thượng như vậy nữ nhân, chết cũng giá trị "

Vừa rồi bắt giữ Sở Niệm Chân gây nam nhân cười hắc hắc nói, vuốt vuốt chủy thủ trong tay, trò gian trá chồng chất

Bị hấn gọi nhị ca nam nhân vốc người thấp bé, nhiều lắm 1m6 xuất đầu thân cao, nhưng khí chất lại như độc xà, âm lãnh mà Trầm Mặc

Hắn mở mắt ra, liếc gây nam nhân liếc mắt, ngữ điệu bình tĩnh, đông cứng chỉ chỉ phía sau cửa Thiên Thai, thần nhiên nói: "Đại ca đang ở bên trong cùng với các nàng đàm phán, nếu như cho hắn biết ngươi ý tưởng, lão tam, ngươi đoán một chút hậu quả ?"

Lão tam ngượng ngừng cười, từ trong túi lấy ra một hộp điều thuốc lá, móc ra một cây ném cho đối phương, hai huynh đệ phân biệt thủ ở cửa lưỡng đoan, thôn vân thổ vụ, Trầm Mặc không nói

Bất động thanh sắc chạy tới Đinh Cấp Mộc Phong thân thể giấu ở khúc quanh, trong ánh mắt quang mang chớp thước, rốt cục lộ ra một cổ từ trong ra ngoài phát ra từ bản thân sắc bén tư thế

Vừa rồi Thiên Thai cửa hai người ngắn gọn đối với lại nói rõ không hỏi ít hơn đề: Đề nhất cái tổ chức này chỉ có ba người,... ít nhất ... Tham dự hành động là ba

Đệ nhị bên trong lão đại đang cùng Sở Niệm Chân đàm phán, trong khoảng thời gian ngắn, hai nữ nhân không có nguy hiểm

Đệ tam, từ Mộc Phong vừa rồi nhìn liếc qua một chút đến xem, thủ ở cửa hai người thực lực đại khái đang luyện khí tầng hai chỉ phối, trên người cũng không có cự ly xa tính sát thương vũ khí, chỉ có một cây chủy thủ

Tình huống vẫn không tính là quá xấu

Mộc Phong dán sát vào tường, nhắm mắt lại, ép buộc bản thân tỉnh táo lại, hấn tự tin có thể trong thời gian ngắn nhất giải quyết hết cửa hai người

Có thể thời gian ngắn nhất, nói trắng ra vẫn còn cần thời gian, hai người nếu như kêu cứu nói, bên trong người đại ca sẽ làm ra chuyện gì, ai cũng không dám xác định

Vọt thẳng đi ra ngoài ?

Đây quả thật là phù hợp America quốc trong đại phiên mặt tình tiết, nhưng tiếc là đây không phải là đang đóng phim

Mộc Phong nhẹ nhàng điều tiết hô hấp, khiến toàn thân mình trầm tĩnh lại, tay trái nhúc nhủ, trong lúc vô tình đụng tới lúc đó Lạc Xuyên đưa cho hấn, lại bị hấn vẫn kẹp ở trên lỗ tai điều thuốc lá

Mộc Phong ngăn người một chút, neho mắt lại, do dự một hồi, cuối cùng khẽ cắn môi, đem điều thuốc lá lấy xuống kẹp ở trong tay, nghênh ngang đi ra ngoài

Thủ ở cửa lão Nhị lão Tam đột nhiên chứng kiến chạy đến Đình Cấp đến một thân ảnh, nguyên bản buông lỏng thân thể chợt buộc chặt, nhưng không có dẫn đầu xuất thủ, thần sắc bình tĩnh, chết nhìn chòng chọc Mộc Phong

Mộc Phong thần sắc bình tĩnh cười cười, nhìn bộ Khai Việt từ điểm chế phục hai gã tội phạm, tâm lý cảm khái một câu đối phương quả thực chuẩn bị sung túc

Hấn biểu hiện ra lại là một bộ không thể nói là tư thế, lắc lắc trong tay điều thuốc lá,

Buông lỏng nói: "Dưới lầu tham gia yến hội, bất quá bên kia quá buồn bức, trộm cái rồi rãnh, đi lên hút điều thuốc nhìn bên ngoài cảnh sắc "

Mộc Phong giọng nói ngừng lại, lộ ra một bộ giống như đúc nghi hoặc thần sắc, thần nhiên nói: "Quán rượu các ngươi, mấy ngày liền đài đều có người trách nhiệm ?"

Bài danh lão nhị ả tiểu nam nhân thần kịch liệt lóe ra, tựa hồ đang do dự muốn không nên ra tay, cuối cùng buông tha, hơi khom lưng, cung kính trầm giọng nói: "Tiên sinh, bên trong đang ở sửa chữa lại, rất loạn, trong ngày thường đều là người không phận sự miễn vào, xin hãy ngài lý do hiểu một chút "

Không thể không nói, người mặc Khai Việt từ điểm người phục vụ chế phục hai người hướng nơi đây vừa đứng, cái này tư thế, quả thực thật giống như thật

Mộc Phong ừ 1 tiếng, tựa hồ có hơi thất vọng, xoay người, lại bỗng nhiên lộn lại, rất bình thường một động tác, lại kém chút khiến thần kinh buộc chặt đến cực hạn lão nhị trực tiếp đối với Mộc Phong xuất thủ

Mộc Phong vẫn là vẻ mặt ung dung cười cười, thuốc lá điều ở tận cùng bên trong, đi về phía trước hai bước, cười nói: "Huynh đệ, cho mượn hộp quẹt "

Khoảng cách Mộc Phong gần nhất lão tam thần sắc cảnh giác, móc ra một cái bật lửa, tiến đến Mộc Phong bên người châm lửa

Bất ngờ xảy ra chuyện!

Vẫn biểu hiện tương đương hiền lành người hiền lành Mộc Phong bỗng nhiên phát tác, ở cái bật lửa lại gần trong nháy mắt, bắt lại đối phương cánh tay, lạp xá

Về phía trước

Một chân bỗng nhiên giơ lên, căn bản không cho đối phương phản ứng chút nào thời gian, trùng điệp đụng ở đối phương trên phần bụng

Thế đại lực trầm

Một kích thành công phía sau Mộc Phong nhìn cũng không nhìn, thừa dịp lão nhị ngăn ngại người võ thuật, lần thứ hai về phía trước nhảy qua một bước, không chút do dự đối với cái này vốc người ả tiểu nam nhân xuất thủ

Hết thấy đều ở một cái nháy mắt, lão nhị phản ứng kịp trong giây lát, không phải cho bên trong lão đại phát sinh tín hiệu, mà là vô ý thức vung ra chủy thủ trong tay

Gần như bản năng phản ứng

Công kích tiết tấu nắm giữ vừa đúng Mộc Phong hơi thấp người, tốc độ lại không giảm chút nào, gần như trượt một dạng đi tới lão nhị bên cạnh thân, quả đoán quyết tuyệt, một tay bịt miệng hấn, không có chút nào phong độ cùng cao thủ phong thái, nắm ở đối phương đầu, cùng đầu mình hung hăng đụng vào nhau

Buồn bức qua đi, lão nhị cũng không còn chống đỡ ở Mộc Phong loại này không theo lẽ thường xuất bài con đường, Bộ lão tam rạp khuôn theo, mềm té

xiu xuống đất

Cái cái khó ló cái khôn nhà quê cũng là ót đồ bùng, mắng nhiếc

Cái này độ cứng, thậm chí khiến hần hoài nghi đối phương luyện qua Phật Môn Thiết Đầu Công, nếu không phải là ở va chạm trong nháy mắt hần căn bản thân đầu lưỡi, ước đoán hần mình cũng phải ngược lại ở chỗ này

Mộc Phong thở dài một hơi, đầu có chút say xe, đơn giản ngồi dưới đất khôi phục một chút, lấy hiện tại trạng thái đi đối mặt trên sân thượng vũ lực giá trị không rõ lão đại, quả không đáng tin cậy điểm

"Sở tiểu thư, giang hồ có quy củ giang hồ, người nào phá người đó chết chúng ta nếu tiếp được người cái này một đòn, sẽ không có bán đứng cố chủ đạo lý, Sở tiểu thư thân phận tôn quý, theo chúng ta loại này thiếu tiền liền vào nhà cướp của sát thủ không giống với, lần này đắc tội, cũng chỉ là bởi vì có người muốn nói với người một chút, hy vọng người đừng để cho ta làm khó dễ "

Một người trầm ổn thông dong giọng nam tự Thiên Thai vang lên, xuyên thấu qua đại môn, loáng thoáng truyền vào Mộc Phong trong lỗ tai

"Các người đến muốn làm gì, đòi tiền ? Ta cho người chính là "

Sở Niệm Chân lạnh lùng nói trong giọng nói lạnh lạnh không hề che giấu, năng từ nhỏ đến lớn không thể không bị bắt cóc quá, nhưng luân lạc tới mức độ này, lại vẫn là lần đầu tiên

Những sát thủ này tổ chức duy nhất chủ nhân chính là tiền tài, lấy tiền làm việc, duy nhất đáng giá khen liền là hoàn toàn không cần lo lắng cái tổ chức này sẽ để lộ bí mật, khẩu phong rất nghiêm

"Sở tiểu thư hay là cho người cái kia tổ chức yến hội đồng học gọi điện thoại đi, liền nói người có việc phải rời đi trước sau đó liền an tĩnh bởi chúng ta ở chỗ này tốn thời gian gian, các loại yến hội sau khi chấm dứt, chúng ta lại đi chính là người không muốn gọi điện thoại, chúng quý không hy vọng người vị này đẹp khuê mật xảy ra chuyện gì chứ ?"

Lão đại nhẹ giọng cười nói, đứng ở hai cái lớn trước mặt người đẹp, rất nhẹ nhàng, lấy hần vũ lực giá trị mà nói, quả thực không cần lo lắng trước mặt hai nữ nhân sẽ đùa giỡn hoa dạng gì

Hơn nữa bây giờ đối mặt vẫn là nổi tiếng Thiên Hải Sở gia Đại tiểu thư, càng là thỏa mãn nội tâm hần dị dạng cảm giác hưng phấn

Yến Tử đứng ở Sở Niệm Chân bên người, sắc mặt tái nhợt, nhưng cắn chặt môi, không rên một tiếng

"Có người muốn chinh phục người, Sở tiểu thư, ta xác thực không dám động tới người, nhưng nếu như người không chịu hợp tác nói, ta không ngại bồi bên cạnh người vị này khuê mật chơi đùa bên cạnh người vị này chính là cái cô gái yếu đuối a, ba người chúng ta huynh đệ, mỗi người xức năng một lần, năng gả cho người nào, ba người chúng ta sao? Ha ha "

Lão đại kiêu ngạo cười to nói, tứ vô kỵ đạn, đưa điện thoại di động ném cho Sở Niệm Chân, thu liễm tiếng cười, không nhận được nói: "Đánh đi "

Mộc Phong rút cuộc minh bạch sự tình chân tướng, nhất trực quan, những người này đều là hướng về phía Sở Niệm Chân đến, còn như chủ sử sau màn có phải hay không còn đánh giết tiền ý niệm trong đầu, tạm thời không được biết

Cây to đón gió, Sở gia, há là một cái có thể sử dụng Ngưu bức hai chữ là có thể hình dung gia tộc ?

Dòm ngó ký Sở gia sản nghiệp, tuyệt đối là có khối người

Định dùng công phu trên giường triệt chinh phục một nữ nhân ?

Thật đúng là một tự tin đàn ông

Mộc Phong hơi cảm khái, phía sau người kia mưu đồ không nhỏ nha

Hần hít thở sâu một hơi, đứng lên, bỗng nhiên dùng sức vỗ vỗ môn

"Chuyện gì ?"

Mộc Phong gõ cửa trong nháy mắt

Trên sân thượng, lão đại thanh âm trực tiếp vang lên, trầm thấp mà băng lãnh

"Lão đại, chúng ta bị phát hiện, đi mau "

Mộc Phong lấy tay nhẹ nhàng sờ hần, lên tiếng nói

Tiếng nói tuy là cùng cái kia lão nhị không giống với, nhưng ước đoán loại này nội dung vừa nói ra, đối phương cho dù có thiên Đại Bá Lực cũng sẽ không đi truy cứu tiếng nói vấn đề

Lão đại hung hăng mắng 1 tiếng thảo, lạnh lùng liếc Sở Niệm Chân cùng sắc mặt cổ quái Yến Tử liếc mắt, cũng không để ý các nàng, trực tiếp đi mở cửa, hắn thấy, hai cái tiểu nươngung môn, quả thực không có gì có thể uy hiếp đạt được địa phương khác

Hắn đứng ở cửa, dừng một cái, bỗng nhiên kéo cửa phòng ra

Xuất hiện ở trước mặt mình cũng là hiện xa lạ tuổi trẻ khuôn mặt

Lão đại quả nhiên không hổ là vào Nam ra Bắc khắp nơi lên sát thủ, không có vài phần bản lĩnh thật sự, cũng xông không ra hôm nay danh tiếng

... ít nhất ... Nói riêng về tốc độ phản ứng, liền so với hắn huynh đệ nhanh hơn nhiều lắm, chứng kiến Mộc Phong trong nháy mắt, hắn không nói hai lời, thả ở sau người thủ bỗng nhiên vươn ra

Một bà ngũ bốn tay thương chọt nhắm ngay Mộc Phong đầu

Chỉ bất quá hắn nhanh, Mộc Phong nhanh hơn, tay trái bỗng nhiên vung lên, một thanh nước sơn đen như mực đoản kiếm như biến ma thuật một dạng, trong nháy mắt xuất hiện ở trên tay hắn

Kiểm phong hàn mang lóe ra

Lấy một loại dị thường bá đạo cùng quả quyết góc độ, băng Lãnh Kiếm Phong hung hăng đâm vào đối phương nóng sừng

Chế tác gần như hoàn mỹ ngũ bốn tay thương trong khoảnh khắc tứ phân ngũ liệt

Một bộ đặt ở động tác phiến trong hầu như có thể để cho đại đa số nữ nhân thét chói tai Đình Phong động tác hình ảnh

Thế như chẻ tre!

Có Phong Ma cái này quý dị tên đoản kiếm ở lão đại không có bóp cò trước khi nát bấy sừng lục phía sau, đường tấn công lại không nửa điểm run, trực tiếp đâm vào cổ tay đối phương

Khuoi một cái

Tiền huyết phun trào

Toàn bộ quá trình đều lộ ra một cỗ bé gầy nghiền nát vậy niềm vui tràn trề

Cầm ổn phê chuẩn ngoan phát huy đến cực hạn

Không ngừng đứng ở sân thượng thượng hai nữ nhân, ngay cả tự tin đối phó Mộc Phong chút nào không nói chơi lão đại đều về mặt gặp quý giống nhau biểu tình

Xem lên trước mặt cái này thần sắc vẫn như cũ bình tĩnh thanh niên nhân, nhân thần triệt bị sợ hãi thay thế được

Mộc Phong nhớ tới lão Không Minh trong lúc vô tình nói 1 câu: Nếu để cho Phong Ma trưởng thành đến trạng thái tốt cùng, ở trên chiến trường chỉ có thể dùng hai chữ để hình dung

Vô địch!

Vừa đối mặt liền đánh gãy đối phương gân tay Mộc Phong nhìn còn muốn giãy dụa lão đại, hơi hột ném câu tiếp theo: "Một cái Luyện Khí ba tầng Tu Giả, chạy tới làm loại này nham hiểm hoạt động, các ngươi cũng không sợ bị trời phạt cho ta đàng hoàng một chút, đừng nhúc nhích "

Cái này vốn là trong ngày thường sẽ chỉ làm sát thủ lão đại cười nhạt ngôn ngữ, nhưng để ở hiện tại, lại dị thường chấn nhiếp nhân tâm

Tên biến thái này!

Lão đại cụt hứng buông tha liễu mạng ý niệm trong đầu, tay phải che tay trái vết thương, Trầm Mặc một lát, mới đột nhiên tự cười nhạo nói: "Tính sai hành động trước ở cổ chủ đạt được đến tình báo biểu hiện Sở gia tiểu thư ngày hôm nay không mang bảo tiêu, bên người chỉ là theo chân cái phổ thông tiểu tử, xem ra tình báo có sai a! Ta còn cố ý khiến hai cái huynh đệ đề phòng, kết quả không nghĩ tới người chính là cái Luyện Khí ba tầng Đình Phong cao thủ, muốn không tiếp thu chèn ép đều không được "

"Người nào phái người tới ?"

Mộc Phong cau mày nói

Tâm lý lập tức suy nghĩ cẩn thận trong then chốt, đến dự tiệc chỉ là ý muốn nhất thời, có thể rõ ràng biết Sở Niệm Chân hành trình người, bao quát chính hắn ở bên trong tổng cộng cũng chính là chỉ có bốn cái, Yến Tử cùng Mục Văn Thanh có thể bài trừ, như vậy còn lại chính là ban ngày từng có xung đột Tụ Nghĩa môn cùng với Lý Thụy Lưu

Chỉ là, nếu như là hai nhà này ý định trả thù nói, cũng không phải là đúng Sở gia tiểu thư động thù a! Hẳn là tìm hấn mới đúng, trừ phi, đang âm thầm còn có người khác

Sát thủ lão đại bình tĩnh nói: "Lấy tiền tài người, trừ tai họa cho người, ta tiếp bắt cóc Sở tiểu thư cái này ra, sớm bắt được ba mươi phần trăm tiền thuê, năm triệu giang hồ có quy củ giang hồ, sở dĩ, các người cũng không cần đang hỏi, ta sẽ không nói "

Đột ngột thoát khỏi nhìn Mộc Phong đồng học như thần binh Thiên Hàng một dạng hàng phục sát thủ lão đại Sở Niệm Chân từ trong vui mừng phục hồi tinh thần lại, nghe được câu này, nguyên bản đã lặng yên ám áp con người lần thứ hai bằng lãnh

Mộc Phong vẫn là bình tĩnh không có chút nào pháp phòng ngừa điều, quả nhiên là Thắng không kiêu, Bại không nản hảo đàn ông, hẳn thần nhiên nói: "Có thể đề cho một cái Luyện Khí ba tầng cùng hai cái Luyện Khí tầng hai người làm loại sự tình này, sau lưng người cố chủ sợ rằng lai lịch không nhỏ chứ ?"

Sát thủ Xán Lạn cười, tựa hồ biết mình hạ tràng sau đó không có căn nguyên buông lỏng, nhẹ giọng nói: "Đừng hỏi, bạn thân, chúng ta chen đến trên tay người, người có thể chế phục ta, mặc dù mang ta trở lại, ta chịu phục nghiêm hình tra tấn, tùy tiện thượng, sung mãn số lượng chỉ là chúng ta huynh đệ ba bị tội, nhưng muốn nói chủ mưu, chính là Tam gia người bị tội, ta không đảm đương nổi "

Mộc Phong trầm mặc xem Sở Niệm Chân liếc mắt, kết nếu như đối phương chỉ là nhẹ nhàng ôm Yến Tử vai, ý bảo hết thấy đều từ hấn làm chủ

Cái này khiến cho tới bây giờ không có trải qua tràng diện này Mộc Phong đồng học làm khó dễ, suy nghĩ hồi lâu, cũng không có nghĩ ra biện pháp gì tốt đến

Sát thủ lão đại Trầm Mặc một hồi, mới nhìn Sở Niệm Chân liếc mắt, nhẹ giọng cười nói: "Sở tiểu thư, hẳn hy vọng ta đem người mang về, từ hấn chậm rãi điều giáo, cuối cùng để cho người biến thành đối với hấn ngoan ngoãn phục tùng tình nhân "

Sở Niệm Chân trong ánh mắt quang mang không ngừng lóe ra, không có lộ ra tức giận tâm tình, chỉ là cười lạnh một tiếng, câu hỏi: "Là ai ?"

Sát thủ lão đại yên lặng lắc đầu, dựa vào Thiên Thai tường đứng lên, nhìn lên bầu trời đêm, lẩm bẩm một câu: "Có chút tình cảm, ở lợi ích phía đối lập, thật không bao nhiêu tiền oa "

Hắn nhìn Mộc Phong, nhếch môi, cười nói: "Tái kiến "

Mộc Phong nhân thần đông lại một cái

Sát thủ lão đại hoàn hảo một tay bỗng nhiên chống đỡ tường, thả người nhảy, từ mấy chục tầng trời trên đài, trực tiếp rơi

Ngay cả muốn chết, đều là như vậy quyết tuyệt ?

Không có trong phim ảnh giữa không trung mở ra dù để nhảy hoa lệ hình ảnh, sát thủ lão đại vuông góc rớt xuống mặt đất thượng, máu thịt be bét, thịt nát xương tan

Thiên Hải thành phố, Khai Duyệt cửa quán rượu trước, trong nháy mắt đại loạn

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Hấn là bằng hữu ta

Mộc Phong vọt tới Thiên Thai lan can chỗ, nhìn xuống dưới, suy nghĩ xuất thần

Đạp ra bản thân tòa kia cuộc sống mình hai mươi năm Đạo Quan, đứng ở nơi này cái có thể quan sát phụ cận đại đa số phồn hoa phong cảnh địa phương

Hắn lần đầu tiên không rõ chứng kiến kẻ có tiền vị trí cái thế giới kia

Phản bội, tiền tài, lợi ích, Huyết tinh, tựa hồ toàn bộ đều là băng lãnh nhạc đạo, không có nửa điểm ôn nhu

Khải Duyệt từ điểm, hai bên trái phải nhưng chỉ có Thiên Hải thành phố quan phủ a

Mộc Phong khước miệng động động, nhẹ giọng nói: "Cái này chẳng lẽ coi như là tử ở Hồng Kỳ Hạ ?"

"Này "

Phía sau một giọng nói vang lên

Mộc Phong xoay người, mắt mở trừng trừng nhìn đi tới trước mặt mình Sở Niệm Chân vươn tay, tự mình giúp mình xoa một chút trên mặt mồ hôi, biểu tình dịu dàng, ôn nhu cười nói: "Khô cực, Phong ca ca "

Mộc Phong tiếng ho khan, nhìn đứng cách hai người hơn 10m bên ngoài Yên Tử, lại chứng kiến cái kia điều ngoa tùy hứng Khương gia Đại tiểu thư lạnh lẽo ngoác miệng ra ba

Hắn còn chưa kịp nói cái gì

Một cổ vĩ đại cảm giác nguy cơ bỗng nhiên phủ xuống, không có dấu hiệu nào, lại làm cho Mộc Phong toàn thân lỗ chân lông trong nháy mắt nổ tung, mồ hôi lạnh trực tiếp trải rộng toàn thân

Hắn vô ý thức ôm cổ Sở Niệm Chân, ở hai cô bé kinh ngạc nổi giận dưới con mắt, trực tiếp đưa nàng áp đến dưới thân

Cùng lúc đó, 1 tiếng nặng nề lại sắc bén tiếng súng chột vang lên, đi qua Mộc Phong vừa rồi đứng thẳng vị trí, trực tiếp chiếu vào Khải Duyệt từ điểm Thiên Thai trên tường

Thư!

Thật đúng là đủ biến đổi bất ngờ

Mộc Phong lời kéo tựa hồ bị dọa cho giật mình Sở Niệm Chân ngồi xuống, thủy chung đều giữ được tỉnh táo đầu não trước tiên buông tha đi đối diện Đại Hạ thượng truy kích hung thủ ý tưởng, thờ dài một hơi

"Các người như thế nào đây?"

Yên Tử đã chạy tới ngồi xổm trước mặt hai người, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, không có chút nào huyết sắc, nàng một cái không có trải qua sóng to gió lớn đơn giản hải tử, gặp phải hôm nay các loại không hiểu chuyện tốt tình, bây giờ còn có thể vẫn duy trì thanh tĩnh, đã thù vi bất dịch (rất là khác nhau)

"Ly khai Thiên Thai "

Mộc Phong trầm giọng nói, giang hai tay ra, lấy một loại dị thường hoạt kê tư thế bảo vệ hai cô bé, đi về phía cửa

Trong toàn bộ quá trình, hắn đều muốn một vấn đề: Vừa rồi phát súng kia, đến tột cùng là muốn giết mình, hay là muốn sát Sở Niệm Chân ?

Thiên Thai sát biên giới khoảng cách hành lang bất quá 20m xuất đầu khoảng cách, nhưng trong toàn bộ quá trình Mộc Phong lại dị thường khẩn trương

Dựa theo một dạng sát thủ phong cách hành sự, phần lớn người đều có thể văng theo một kích không trúng, tức khắc trốn chui xa pháp tắc

Nhưng hắn thật đúng là không thể xác định dám tại đối diện Đại Hạ thượng chơi thử người điên có thể hay không mạo hiểm ở cho mình tu bổ một phát súng

Cần phải không ly khai, cũng không thích hợp, ở chỗ này, ai cũng không nói chắc được còn sẽ phát sinh biến cố gì, hắn bảo vệ hai cô bé, cước bộ cực nhanh

Ba người chạy bộ vào thang lầu, không nữa phát sinh cái gì mạo hiểm sự kiện, xem ra âm thầm ngủ đông sát thủ hành động sau khi thất bại cũng đã ly khai, đêm nay tất cả trò khôi hài, nếu như không có ngoài ý muốn nói, hơn phân nửa đã kết thúc

Ngắn ngủi bảy tám giây thời gian, từ Thiên Thai đến hành lang, Mộc Phong phía sau lưng đã triệt bị ướt đầm mồ hôi

Hắn ở làm sao cường đại, hiện nay cũng chỉ là một mới Luyện Khí ba tầng phàm phu tục tử, còn không có cường đại đến có thể ngang kháng vũ khí nóng thực lực đó, hơn nữa nào có không sợ chết đàn ông ?

Đứng ở trong hành lang, Mộc Phong hơi nhíu mày, xem Sở Niệm Chân liếc mắt, ngữ điệu đã khôi phục bình thân, nhẹ giọng nói: "Một hồi tốt nhất cho nhà người gọi điện thoại, phải những người này tiến đến, cảm khảm ở trên tường đầu đạn lấy xuống, nhìn đối phương một cái làm cho dùng hình hào gì súng ngắm, hy vọng có thể tìm được điểm mạnh mới "

Sở Niệm Chân ừ 1 tiếng, đại thể trấn định lại, chỉ bất quá tâm lý đối với Yên Tử lại có chút áy náy, cái này dù sao là bởi vì mình mới gây ra phong ba, xem ra sau đó phải hảo hảo thoải mái nàng một cái mới được

Mộc Phong liếc mắt sát thủ lão đại hai cái huynh đệ, bây giờ còn đang hôn mê, tạm thời cũng tỉnh không

Cả ngày hôm nay vô hình trung trình diễn ba lần anh hùng cứu mỹ nhân, ở hai cái tiểu mỹ nữ trong lòng hình tượng đủ phát khôi ngô cao lớn hấn cười cười,

Lẳng lẳng nói: "Đi xuống trước hơn nữa, hai người kia một sẽ phải người mang đi thăm một cái, chuyện kể tiếp tình đều giao cho người đi làm "

Sở Niệm Chân gật đầu, ôm Yến Từ vai, đi ở Mộc Phong phía trước, đi hướng thang máy

Nội tâm thật cũng không có gì cảm giác thành tựu Mộc Phong đồng học hít thở sâu một hơi, bữu môi, vỗ vỗ túi tiền

Sở Thiên Anh cho tấm kia năm trăm ngàn tiền mặt chỉ phiếu hoàn hảo không có roi, thăm chửi một câu câu nuôi dưỡng xã hội thượng lưu, lúc này mới đuổi kịp Sở Niệm Chân cùng Yến Từ bước tiến

Dur Thư trực giác rất nhạy cảm, làm Khải Duyệt từ điểm tổng giám đốc, dưới lầu án mạng hầu như trước tiên truyền vào hấn trong lỗ tai

Vị này mấy năm gần đây cấp tốc quật khởi trung niên nam nhân hầu như phản xạ có điều kiện một dạng, vọt vào yến hội đại sảnh, khắp phòng khách tìm kiếm Sở Niệm Chân cùng Yến Từ thân ảnh

Cuối cùng ở trong miệng người khác biết được Sở đại tiểu thư đi về phía, liên tưởng đến cái tràng diện, Dur Thư tại chỗ chính là một thân mồ hôi lạnh, hung hăng phui Hạ một bạt tai

Phát động ở Khải Duyệt từ điểm tất cả nhân viên, từng tầng một, lầu trên lầu dưới bắt đầu tìm người

Sở gia Đại tiểu thư khi hấn từ điểm nếu như ra chuyện bất trắc, hấn khổ cực dốc sức làm cả đời mới dốc sức làm đi ra đồ đặc, vô cùng có khả năng bị dưới con thịnh nộ Sở gia công kích, khiến hấn trong khoảnh khắc hai bàn tay trắng, cái này tuyệt đối không phải cái gì khoa trương thuyết pháp

Mộc Phong ba người gặp phải Dur Thư thời điểm, là Khải Duyệt từ điểm Đình Cấp cửa thang máy mở ra một khắc kia

Cái này Thiên Hải thương chánh giới nhân vật nổi tiếng tự mình mang theo hai gã tâm phúc bảo tiêu, đầu đầy mồ hôi, gương mặt biểu tình thậm chí có chút sợ hãi

Chứng kiến Sở Niệm Chân, vô ý thức sững sờ, theo sát mà chính là mừng như điên, vẻ mặt như trút được gánh nặng nụ cười ung dung

Không có nửa điểm nguy trang, đoán chừng loại biến hóa này là thật phát ra từ phế phủ, dù sao giận dữ đại cụ đại hi sau đó còn có thể một nhọc tồn tại, cũng quá thiên tài điểm

"Sở tiểu thư, các người không có sao chứ ?"

Dur Thư khản trương nói, nhìn chằm chằm Sở Niệm Chân sắc mặt, hoàn hảo, nhìn không ra cái gì tức giận bối rối, điều này làm cho hấn triệt yên lòng

Sở Niệm Chân lắc đầu, chỉ chỉ Mộc Phong, cười nhạt nói: "Không có việc gì, hoàn hảo hấn cứu ta, Dur thúc, Thiên Thai cửa còn có hai người, không chết, để cho người người thu thập một chút, ta còn có lời muốn hỏi bọn họ "

Dur Thư liên tục gật đầu, ánh mắt liếc qua đảo qua Mộc Phong, tâm lý đại thể có tính toán, bất quá bây giờ lại không tâm tư mượn hơi, phản phó phía sau lưỡng người hộ vệ dựa theo Sở Niệm Chân phân phó, cảm Thiên Thai cửa hai người tha qua đây, bản thân của hấn thì tự mình mang theo Sở Niệm Chân, trở về yến hội đại sảnh

"Tiểu huynh đệ, đêm nay nếu như không phải người đứng lúc xuất thủ, hậu quả người nào cũng không thể dự liệu, nếu như Sở tiểu thư thật xảy ra chuyện gì, ta Lão Dur khẳng định hồ thẹn chết lão ca ta thiếu người một cái ân huệ, sau đó có phải dùng tới địa phương, cứ việc nói, không hai lời "

Bên trong thang máy, Dur Thư vỗ bộ ngực cười nói, Sở Niệm Chân nguy cơ giải trừ, cũng liên ý nghĩa hấn không cần lo lắng bản thân có thể hay không đã bị Sở gia giận chó đánh mèo, triệt thở phào phía sau, đang nhìn Mộc Phong, tự nhiên là càng xem càng thuận mắt

Mộc Phong cười nhạt một cái, gật đầu, lại không làm sao tỏ thái độ

Sở Niệm Chân đứng ở trước mặt nhất, Trầm Mặc không nói

Yến Từ đứng ở Sở Niệm Chân bên người, đồng dạng không nói gì

Xảy ra kinh thiên sự tình, đối với hai người bọn họ nữ hài mà nói, không thể nghi ngờ là kích thích các nàng cực hạn chịu đựng sự tình

Các nàng một cái hoạt bát rộng rãi, một cái phản nghịch hiếu động, đều là chính trực tuổi trẻ thanh xuân phản nghịch thời điểm

Thình thoảng có lẽ sẽ giống như nằm mơ ước mơ chúc cho các nàng sinh mệnh anh hùng cùng Bạch Mã Vương Từ

Nhưng ước mơ qua đi còn là một giúp mọi người làm điều tốt không tranh hùng vui sướng nữ hài, đơn giản giản lược, vui vẻ biết cười, thụ thương sẽ đau, đau sẽ khóc, tứ vô kỳ hạn

Nhưng muốn các nàng đi dùng một ngày thích ứng cái này âm lãnh Huyết tinh giang hồ, tựa hồ thấy qua ép buộc chút

Dường như cũng không cần thiết đi thích ứng

Yến Tử hơi nhíu mặt nhìn cái mũi nhỏ, nhãn thần mê ly, len lén nhìn tựa hồ mãi mãi cũng là một loại biểu tình Mộc Phong, trong đầu bỗng nhiên toát ra một cái hoang đường ý tưởng

Người đàn ông này, ở sau đó ngày trong, sẽ sẽ không trở thành tánh mạng mình trong anh hùng ?

Yến Tử nhẹ nhàng nắm chặt nắm chặt quả đấm nhỏ, tinh xảo tuyệt mỹ trên gương mặt tươi cười, một đốm bùng lạng yên leo lên

Khải Duyệt từ điểm dưới lầu ra án mạng, quan phủ hành động tốc độ tương đương cấp tốc, đầu tiên là nơi đây liền gần sát Thiên Hải thị phân cục

Đệ nhị chính là đêm nay yến hội, bắt đầu trước Dur Thur hãy cùng phụ cận cảnh sát phân cục chào hỏi, hiện tại xảy ra chuyện, đám người kia Dân công bộc nào có không vì người đóng thuế công tác đạo lý ?

Yến hội trong đại sảnh, cảnh sát đã đi lên, lấy khẩu cung ý tứ ít, đi lên trấn an đám này Phú Nhị Đại thành phần chiếm đa số, chứng kiến Dur Thur, một người mặc cảnh phục thanh niên cảnh sát lập tức đi tới, cười khổ nói: "Dur Tổng, đây là chuyện gì xảy ra ?"

Dur Thur không có mở bất kỳ cấp trên nào cái giá, móc ra một hộp yên, không phải quốc nội bài tử, trước đưa cho Mộc Phong một cây, sau đó ở vứt cho cảnh sát, cười híp mắt nói: "Nhảy lầu tự sát chứ, Thiên Hải mỗi ngày đều ở trên một nhọc mã, chuyện nhỏ, trở lại trong báo cáo như thế viết là tốt rồi hình cảnh đội đồng chí cũng đến đây đi ? Người đi nói một chút, hôm nào thỉnh Trịnh đội trưởng cùng các người Lý cục ăn "

Cảnh sát do dự Hạ, vô ý thức châm lửa Dur Thur đưa cho hân yên hít một hơi, tự động sẽ chết giả trên tay vết đao coi thường, gật đầu, lạng lẹ nói: "Dur Tổng, nếu như không có chuyện gì nói, chúng ta đi xuống trước "

Dur Thur về mặt tươi cười vươn tay cùng cảnh sát nắm chặt tay, cười nói một câu không tiền

Bốn năm tên cảnh sát ăn ý ly khai đại sảnh, lúc gần đi, thậm chí chưa đem đại sảnh đại môn cho mang theo

Ngược lại người chết đã thẩm tra là phát lệnh truy nã một lúc lâu tội phạm bị truy nã, chết, cũng chỉ sẽ đại khoái nhân tâm, nếu như vậy, còn không bằng bán cho Dur Thur một cái nhân tình

Chỉ bất quá bị như thế nháo trò, vốn có đã qua cao triều kỳ yến hội cũng cấp tốc rơi vào hồi cuối

Không ít người đã bắt đầu rời chỗ, Dur Thur nhìn đoàn người dần dần giảm thiểu, nhẹ nhàng nheo mắt lại, tâm lý vẫn đang suy nghĩ làm sao cùng Sở Niệm Chân thậm chí Mộc Phong gần hơn quan hệ

Khi một tên sau cùng dự tiệc giả cùng Sở Niệm Chân chào hỏi ly khai, Dur Thur vừa định thừa cơ đưa ra mời Mộc Phong ba người ăn bữa ăn khuya thời điểm, đã đóng cửa yến hội đại sảnh đại môn bị người mạnh mẽ chặn từ bên ngoài đá văng

Nổ

Mấy người cùng nhau quay đầu, phản ứng cũng là mỗi người không giống nhau

Đại khái hai ba chục hào tinh trắng khôi ngô đàn ông vây quanh một cái sắc mặt âm trầm trung niên nam nhân đi vào đại sảnh, hạo hạo đặng đặng

Tây trang đen, Quang Đầu, cước bộ nhất trí, dị thường ương ngạnh, thanh thế kinh người

"Thiên Lam, người sớm đến mười phút, ta đều sẽ tưởng có người dám xông tới đập phá quán yên tâm, người chất nữ không có việc gì, ta địa bàn thượng, nếu như ngay cả người trong nhà bảo hiểm tất cả hộ không, còn mặt mũi nào với người làm bạn "

Dur Thur cười khổ giang tay ra, nhìn bước nhanh vào trung niên nam nhân, về mặt bất đắc dĩ

Bị gọi Thiên Lam, làm cho ấn tượng đầu tiên chính là hắc bang lão đại trung niên nhân hừ hừ hai tiếng, không có phản ứng Dur Thur

Chứng kiến ngoan ngoãn đứng ở Mộc Phong cùng Yến Tử trung gian Sở Niệm Chân sau đó, mới thờ phào, về mặt âm trầm thần sắc chậm rãi tiêu thất

Cái này Ở trên Thiên hải nổi danh ương ngạnh tàn nhẫn trung niên nam nhân trong chớp nháy liền thay một bộ thư giãn nụ cười, tập quán họ xoa xoa hai tay, cười nói: "Không có việc gì là tốt rồi, ta vừa lúc ở phụ cận cùng một đám bằng hữu uống trà, trong thì có quần hạt cái khu vực này phân cục cục trưởng, một nghe nói nơi này gặp chuyện không may, nhanh lên cứ tới đây người chết là lai lịch gì, với các người có quan hệ chưa? Yên tâm, cùng thúc thúc nói, thật muốn chọc tới người, ta lập tức phái người đi nhà tang lễ, thừa dịp hân trước hỏa táng đem hân thảo thành tám khối phân thầy "

Mộc Phong sờ mũi một cái, cái này đột nhiên xuất hiện đại thúc quả nhiên đủ ương ngạnh, đều nói Người chết Đền tất

Hân khen ngược, chọc tới hân chất nữ, ngay cả người chết đều không buông tha, nghe Yến Tử nói Sở Niệm Chân trong nhà có cái ở trên giang hồ vô cùng nói danh vọng thúc thúc, xem ra chính là trước mắt vị này

Sở Niệm Chân một trận vô lực, chính hấn một thúc thúc giới bên ngoài tuy là chê khen nửa nọ nửa kia, nhưng dưới cái nhìn của nàng, quả thực nổi danh từ tâm nhân

Trắng ra nói chính là không hư nguy cũng cấm hận đối trá loại người như vậy, cho nên lúc ban đầu hấn mới không có nhận quản gia Tộc sinh ý, ngược lại chạy đi lẫn lộn giang hồ

Qua nhiều năm như thế, công thành danh toại đồng thời, hấn thu thủ hạ đều là trực lai trực khứ vô cùng phong phú huyết tính hấn tử

Sở Niệm Chân ngày thường trong từ đầu đến cuối đều cảm thấy thúc thúc rất khả ái, nhưng hiện ở loại tình huống này, nói với cùng với chính mình một đồng lời vô ích, cương quyết nhìn cũng chưa từng nhìn liếc mắt bên người Mộc Phong cùng Yến Tử

"Ta không sao, vừa rồi có người muốn bắt cóc ta và Yến Tử, bắt quả bị Phong ca ca cứu "

Sở Niệm Chân nhỏ giọng nói một câu, cước bộ lại không hoạt động nửa điểm, vẫn như cũ cùng Mộc Phong đứng chung một chỗ, đừng nói, xám xuống dưới ánh đèn, hai người thật là có điểm trai tài gái sắc ý tứ hàm xúc

Sở Thiên Lam nga âm thanh, trải qua chất nữ vô tình hay cố ý nhắc nhở, lúc này mới đem nhãn thần đặt ở Mộc Phong cùng Yến Tử trên người, gật gật đầu nói: "Người chính là cái kia Mộc Phong ? Yên tâm, ngày mai ta phái chút huynh đệ theo các ngươi, người nào chọc giận các ngươi, trực tiếp chặt hấn "

Nhiều khí phách Thiết Huyết chân hấn tử a

Mộc Phong âm thầm cảm khái một câu, Sở Thiên Lam loại này diễn xuất, có thể sánh bằng trung quy trung củ lại lão tiêm cự hoạt Dư Thư phải có phạm nhi nhiều

Sở Niệm Chân dờ khóc dờ cười, nàng đem Mộc Phong kéo qua, lắc đầu nói: "Không cần nhị thúc, có hấn bảo hộ đã đủ, hấn chính là rất lợi hại nga "

Đứng ở một bên Dư Thư rốt cuộc tìm được chen vào nói cơ hội, tận dụng mọi thứ, cười nói: "Thiên Lam, Mộc Phong tiểu huynh đệ quả thật không tệ, làm việc trầm ổn lão đạo, hôm nào nhất định phải kéo ra ngoài ôn chuyện một chút, nói xong, ta thiếu hấn một bữa cơm, nhân gia cứu Niệm Chân chất nữ, bữa cơm này ngươi cũng chạy không, đến lúc đó cùng nhau tụ tập "

Sở Thiên Lam hơi nheo mắt lại, nhãn thần lóe ra, nhìn Mộc Phong, hấn ở làm sao mắng chàng dừng cảm, đối đãi xuất hiện ở từ nhỏ đến lớn đều bị hấn cảm nữ nhi ruột thịt đối đãi Sở Niệm Chân nam nhân bên người, đều có thể vô ý thức bảo trì một loại cẩn thận tâm lý

Mộc Phong bất động thanh sắc, thần nhiên cùng Sở Thiên Lam đối diện, gật đầu, do dự Hạ, vẫn là không có gọi đối diện người đàn ông trung niên này 1 tiếng Sở thúc thúc, mà là chọn một càng khéo xưng hô: "Sở tiên sinh "

Sở Thiên Lam khẽ gật đầu, ôn hoà nói một câu: "Hôm nào ăn chung cái cơm "

Câu này lời vừa nói ra, hầu như liền đại biểu cho Mộc Phong đã nửa chân đạp đến vào Sở Thiên Lam vòng tròn, nếu như chịu đựng được khảo nghiệm nói, triệt dung nhập cái vòng kia, cũng không phải là không thể

Tổng thể mà nói, ngày hôm nay không có bạch mang hoạt

Mộc Phong cười gật đầu, tiếng ho khan

"Chân Chân, cha ngươi cho ngươi tìm cái này người hộ vệ, không sai "

Sở Thiên Lam nhìn như vô ý hỏi một câu

Dư Thư hơi vểnh tai, bất động thanh sắc

Sở Niệm Chân sững sờ Hạ, lập tức phục hồi tinh thần lại, không có nửa điểm do dự quay đầu, nắn con ngươi liếc Mộc Phong liếc mắt, cười nhạt nói: "Hấn không phải ta bảo tiêu, hấn là bằng hữu ta "

Một khắc kia, Mộc Phong băng lãnh nội tâm không có căn nguyên dâng lên một loại có thể dùng ấm áp để hình dung cảm giác

Dư Thư cùng Sở Thiên Lam nội tâm đồng thời chấn động

Bằng hữu, cái từ hồi này, đặt ở có vài người tâm lý có lẽ sẽ cùng cắt chó một dạng

Nhưng ở Sở Niệm Chân tâm lý, lại vừa vận tương phản

Không nói đối với cô cháu gái này có bao nhiêu hiểu rõ Sở Thiên Lam, ngay cả nhìn quen nhân tình ấm lạnh, âm mưu quỷ kế Dư Thư đều có chút sững sờ

Thiên Hải Sở gia người thừa kế hợp pháp thứ nhất khác họ bằng hữu, cái thân phận này, đã có nhiều đáng giá, không giải thích được Sở gia cùng Sở Niệm Chân người, không biết hiểu

Dur Thư nhìn trong mắt từ từ hiện ra một tia ôn thuận tiểu ý Mộc Phong, lắc đầu, thở dài 1 tiếng, nội tâm cảm khái: Xem ra sau này ở nhìn thấy thanh niên nhân này, không thể kêu Mộc Phong huynh đệ rồi

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tiệp Kính

Sở Niệm Chân bằng hữu

Một câu đơn giản nói, nhưng trong ẩn chứa năng lượng lại không đơn giản cái này tuyệt đối không phải một thân phận có thể khái quát đồ đặc, thậm chí không nói khoa trương chút nào, ở chút trường hợp, một câu nói này, hầu như liền đại biểu vinh quang hai chữ

Cấm rể Thiên Hải thâm căn cố đế tùy thời đều có thể ảnh hưởng Thiên Hải kinh tế vận mệnh Sở gia, phía sau càng là đứng một cái Cửu Môn đứng đầu chân nghĩa mình ở phía sau chống, Sở gia không hề nghi ngờ là Thiên Hải trong lòng tất cả mọi người một mặt Vương Kỳ

Mười năm, hai mươi năm sau đó, khi Sở Niệm Chân chương quân cái kia đã không thể dùng tiền để cân nhắc gia tộc thời điểm, Sở gia phải nữ gia chủ bằng hữu, đại biểu cho cái gì ?

Thật đúng là khiến người ta cảm thấy ý vị thâm trường giới thiệu a

Cả buổi tối, Dur Thư nhìn Mộc Phong nhân thần đều dị thường quý dị, đoán chừng trong lòng đã bắt đầu tính kế, sau đó cùng cái này xa lạ thanh niên nhân quan hệ, tuyệt đối không chỉ là một bữa cơm đơn giản như vậy

Đi theo Yến Tử bị Khương gia tới rồi người mang đi, đi theo phía sau một đám hạo hạo đăng đăng bảo tiêu, đáng vẻ bề vệ kinh người

Sở gia với hãn hào môn so với, khó có được không tồn tại lục đục với nhau các loại đồ đặc, nhân tình vị mười phần

Từ Sở Thiên Lam đối với chất nữ khản trương thái độ liền có thể thấy được lóm đóm

Nhà người có tiền hài tử, có thể cái gì đều thiếu, nhưng mạng giao thiệp phương diện, tuyệt đối là gặp may mắn

Nếu như ở hơn nữa quan hệ họ hàng mang cổ Từ Thiêm phía sau chân nghĩa mình đồng thời sử lực nói, lui về phía sau thời gian dùng tiền đồ bất khả hạn lượng để hình dung năng, cũng tuyệt đối là chút nào không quá phận

Sở Niệm Chân cùng Sở Thiên Lam ở một bên xi xào bàn tán không biết nói cái gì đó, cuối cùng Sở Thiên Lam cùng Dur Thư chào hỏi, mang theo nấy chục người lục tục ly khai

Sở Niệm Chân cùng Mộc Phong hai người muốn đi một hồi, đợi được Dur Thư nhận được thủ hạ tâm phúc điện thoại, nói sát thủ lão đại hai cái huynh đệ đã đưa đến Sở gia sau đó, hai người mới cáo từ ly khai

Dur Thư ngược lại cũng thông minh, biết rõ cùng Sở Niệm Chân không có khả năng liên lụy nhiều lắm quan hệ

Vì vậy rất quả đoán cảm đường tấn công tập trung Mộc Phong, chiến thuật quanh co chơi tương đương đánh đá chưa ngoa

Lúc sắp đi tự mình tiễn hai người xuống lầu, ở Khải Việt cửa tiệm rượu hai tay đưa qua hiện bản thân danh thiếp, vẻ mặt thành khẩn nói: "Mộc tiên sinh, sau đó có việc, một chiếc điện thoại, tùy thời tìm ta, ta có thể làm được, khẳng định nghiêm túc "

Mộc tiên sinh

Đặc biệt từ Dur Thư vị diện này người trong miệng nói ra ba chữ này, sẽ là cảm giác gì ?

Nội tâm có thể nói được là phiên giang đảo hải Mộc Phong hai tay tiếp nhận danh thiếp, không cảm thấy nhiều trầm trọng, dùng sức cùng Dur Thư nắm chặt tay, cảm danh thiếp thả vào túi

Lần này tư thế, nghiêm nhiên chính là cùng Dur Thư đồng nhất cao độ nhân vật, càng cổ quái là đối phương cũng là một bộ một khu đương nhiên xu thế, thậm chí còn mang một ít tự đáy lòng tiểu ý

Thực sự là đồng nhất cao độ sao?

Mộc Phong không biết, nhưng nếu quả thật từ độ cao này thượng hung hăng ngã xuống, nhất định sẽ rất đau chứ ?

Hắn khước mắt liếc qua liếc liếc mắt cười dài Sở Niệm Chân, không có căn nguyên toát ra một cái ý nghĩ: Nếu như người nữ nhân này triệt ly khai cuộc sống mình, này mặt trước cái này thân gia mười tí trung niên nam nhân, còn có thể hay không đối với mình như vậy ân cần ?

Đáp án hiển nhiên là phủ định

Mộc Phong vô ý thức lặng lẽ rất nhanh nắm tay, nội tâm tự giễu, cái này không bình thường đến gần như bình thường xã hội, có thể không phải là hiện thực như vậy ?

Hai người ở Khai Duyệt tử điểm bãi đỗ xe cùng Dư Thụ cáo từ, mở ra Sở Thiên Lam cố ý lưu lại chiếc Audi R 8, nghênh ngang mà đi

Tiểu ý ám áp mà ám áp Dư Thụ vẫn xoa tay, thẳng đến chiếc Audi biến mất ở bản thân phạm vi nhìn, mới chậm rãi xoay người, đi tới bản thân chiếc kia EIC đặc biệt định chế bản Bentley hai bên trái phải

Dư Thụ mở cửa xe ngồi vào đi, tự mình lái xe, gọi điện thoại, chậm rãi nói: "Giúp ta điều tra một người tên là Mộc Phong thanh niên nhân, Việt cận kề càng tốt, ra kết quả phía sau lập tức cho ta biết "

Sở Niệm Chân tự mình lái xe, mang theo Mộc Phong, hầu như đi qua trong bóng đêm Thiên Hải xinh đẹp nhất cùng phồn hoa địa phương, đáng tiếc trời không tốt, tiếng sấm vang rền, mưa to như thác xuống

Mưa to mấy ngày liền,

Phá hư một tia mỹ tốt bầu không khí, bất quá đối với Mộc Phong mà nói, ngồi ở đây chiếc siêu cấp bên trong xe thể thao, chân để bù đắp loại tiếc nuối này

Thật loại này động bảy chữ số xe thể thao ngồi vào đi cũng không như một ít xe thương vụ thoải mái, siêu tốc độ chạy, chủ muốn theo đuổi vẫn là lái xe lạc thú

Có thể Mộc Phong nội tâm phần kia ít tồn tại hư vinh cảm giác, vẫn phải là đến rất lớn thỏa mãn

Bên người tiểu nương tử nói trên không trung quan sát dạ thiên hải, là nhất tráng lệ phong cảnh

Nhưng Mộc Phong đồng học nhà quê một cái, coi như từ trước có một ngư xoa hò hét nói gia, hiện tại cũng thành đi qua thức

Từ nhỏ đến lớn đều là nhất thành bất biến khổ tu sinh hoạt, chẳng muốn đi hy vọng xa vời từ chỗ cao quan sát Thiên Hải loại chuyện này, có thể ngồi ở trong xe chẳng có nhân đi dạo một trận, đã rất thỏa mãn, thật

Có dã tâm là chuyện tốt, nhưng có dã tâm lại không tư bản, chính là bị kịch

Audi R 8 cuối cùng đình ở một cái phá lệ yên lặng ưu nhã khu biệt thự trước, Mộc Phong nhìn kỹ một chút, mới đột nhiên phát hiện nơi này khoảng cách Khai Việt tử điểm cũng không tính quá xa

Kỳ đan xa đại khái là nửa giờ lộ trình, Sở Niệm Chân chủ động giải thích: "Nơi này chính là nhà của ta, thế nào, có phải hay không rất lợi hại ? Coi như so ra kém Thiên Không Chi Thành trong những đại gia tộc kia, Ở trên Thiên hải, nhà của ta coi như là danh môn nga "

Mộc Phong cũng chẳng có bao nhiêu khiếp sợ tâm tình, tỉ mỉ nghĩ lại, cũng liền thoải mái, bình thường gia đình, kiên quyết bồi dưỡng không ra Sở Niệm Chân loại này không để bụng nhiều lắm hiệu quả và lợi ích không màng danh lợi nữ tử

Hướng chi có thể cùng Thiên Không thành "Chân nghĩa mình" quan hệ họ hàng mang cổ, coi như là gà chó, cũng có thể thắng thiên

Sở Niệm Chân cầm lái xe vào Thanh Vân biệt thự ga ra phía sau, bên trong xe một lần nữa rơi vào Trầm Mặc, Mộc Phong quay đầu nhìn Sở Niệm Chân, phát hiện tiểu nương tử này căn môi, sắc mặt có chút dờ ra

Nàng một cái từ nhỏ đã ở ánh nắng ám áp Hạ trường thành hải tử, thuận buồm xuôi gió, hiển nhiên là có chút không chịu nhận xảy ra kinh thiên một dây chuyện, ngược lại cũng bình thường

Mộc Phong nhìn nàng nhẹ giọng nói: "Sở tiểu thụ, còn đang sợ ? Nếu như trong lòng ngươi có bóng ma, ta đây chẳng phải là thành tội nhân ?"

Nguyên bản là trở về vị xảy ra kinh thiên một loạt tao ngộ Sở Niệm Chân khẽ cắn môi, sắc mặt tái nhợt từ từ khôi phục hồng nhuận, nàng bình tĩnh hạ tâm tình, khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Không có "

"Thật không có ?"

Mộc Phong nheo mắt lại, nhẹ giọng cười nói

Sở Niệm Chân sững sờ Hạ, cái này sẽ suy nghĩ chuyển động tựa hồ có điểm chậm, một lát nữa, trong ánh mắt mới hiện lên một tia giáo hoạt thần sắc, đạo: "Có "

Mộc Phong sàu mi khổ kiểm, biểu tình khoa trương: "Vậy làm sao bây giờ ?"

Sở Niệm Chân miễn cưỡng nhếch mép lên, nội tâm sợ hãi một chút phai đi, nhìn bên người nam nhân, không có căn nguyên có chút an lòng, nhẹ giọng nói: "Vậy người bồi thường ta được, sau đó không cho phép ly khai ta "

Mộc Phong cười hắc hắc nói: "Cái này muốn xem nhà người có thể mở cho ta bao nhiêu tiền lương "

Sở Niệm Chân rên một tiếng, tâm tính lại tựa như có lẽ đã khôi phục bình thường, cười nói: "Xuống xe, về nhà "

Thanh Vân biệt thự ga ra, Mộc Phong đẩy cửa xuống xe, Sở Niệm Chân liền tiểu sinh sinh đứng ở bên ngoài xe, không hề rời đi, hai người cùng đi vào khu biệt thự, đi tới Sở gia cửa chính, gõ cửa một cái

Sở gia người hầu rất mau mở cửa ra, chứng kiến Đại tiểu thư rất ngượng ngùng cùng một người nam nhân đứng chung một chỗ, có chút kinh ngạc, càng không dám chậm trễ, tránh ra bên cạnh thân thể, để cho hai người đi vào

"Lý thẩm, cha đây?"

Sở Niệm Chân nhẹ giọng hỏi một câu

"Ồ trên lầu thư phòng "

Lý thẩm chỉ chỉ trên lầu, cười nói, nàng xem xem Mộc Phong, trong ánh mắt tràn đầy tiểu ý, đây chính là cái kia hôm nay mới đến hộ vệ mới ?

Nhưng thật ra cũng không tệ lắm, tuy là tướng mạo phổ thông, nhưng tiểu tử nhìn rất ổn trọng, Lý thẩm hướng về phía Sở Niệm Chân nháy nháy mắt, cười nói: "Nhanh lên đi "

Sở Niệm Chân ừ 1 tiếng, cùng Mộc Phong đổi dép, lôi kéo hần lên lầu, đi tới Sở Thiên Anh cửa thư phòng, gõ cửa một cái

"Tiến đến "

Sở Thiên Anh âm thanh âm vang lên

Sở Niệm Chân nhú nhú lỗ mũi, nhỏ giọng lầm bầm một câu: "Lại muốn ai huấn "

Mộc Phong mỉm cười, đẩy cửa đi vào, hô một tiếng: "Sở thúc thúc "

Đang ngồi trước máy vi tính mặt không biết vội vàng cái gì Sở Thiên Anh ngẩng đầu, ừ 1 tiếng, nhìn đi theo Mộc Phong bên người nữ nhi, trừng nàng liếc mắt, cười nói: "Nha đầu chết tiệt kia, không phải muốn chạy ra đi nhìn cái gì điện ảnh, cái này được, sợ chưa?"

"Không sợ!"

Sở Niệm Chân ở lão tử nhà mình trước mặt khí không phải bình thường sung túc, tròn tròn mắt trừng mắt ngược trở lại

Sở Niệm Chân cười khò một tiếng, hần rõ ràng biết nàng cả ngày hôm nay sở gặp qua trình, Trầm Mặc một hồi lâu, mới nhẹ giọng nói: "Mộc Phong a! Lần này làm không sai "

Mộc Phong bình tĩnh gật đầu, không kiêu ngạo không siểm nịnh, vinh nhục không sợ hãi

"Chân Chân, người đi ra ngoài trước, ba ba cùng Mộc Phong tán gẫu một chút, yên tâm, không biết đuổi hần đi "

Sở Thiên Anh cười nói, thấy Sở Niệm Chân vẻ mặt không tình nguyện, vội vàng đem phía sau một câu kia cũng hơn nữa

Chỉ bất quá khiến Sở Thiên Anh bất đắc dĩ là, luôn luôn nhu thuận nghe lời nữ nhi nghe được mình nói phía sau, không có lập tức đứng dậy

Mà là vô ý thức xem Mộc Phong liếc mắt, chứng kiến đối với mới gật đầu phía sau, mới ngoan ngoan đứng lên, đi tới cửa, lúc sắp đi, thậm chí còn không quên xông cùng với chính mình phát phát quả đấm nhỏ

Sở Thiên Anh trở nên đau đầu, thực sự không nghĩ ra Mộc Phong sẽ một ngày đêm, làm sao lại đối với mình gia nha đầu có hấp dẫn nhiều như vậy lực, Trầm Mặc một lát, mới nhẹ giọng nói: "Chân Chân từ nhỏ đã nhất gan, đừng nói đánh lộn sát nhân, coi như bình thường làm con cá cũng không dám tự mình sát ngày hôm nay gặp phải nhiều chuyện như vậy, chỉ sợ là nàng cả đời cũng không dám đi từng trải chẳng qua là ta có chút không rõ, nha đầu kia là lần đầu tiên thấy người, các người ở chung cũng chính là một ngày, nàng sắp tẩu hỏa nhập ma "

Mộc Phong ngẩn người một chút, hần nhưng thật ra không nghĩ tới tầng này, nội tâm thoáng ấm áp, vô ý thức nói một câu: "Ta sẽ không để cho nàng bị người khi dễ "

Nhìn như vô ý điểm một câu Sở Thiên Anh gạt đầu, từ trong ngăn kéo lấy ra một hộp yên, mở ra, ném cho Mộc Phong một cây, nhẹ giọng nói: "Đến ta vị trí này, nói trên tay không mạng người, tự ta đều không tin nói thật, ta theo Thiên Hải Tự Nghĩa mình thật không có thâm cừ đại hận gì Trần Linh từng tại Bí Cảnh cùng Từ Thiêm cùng nhau từng vào sinh ra tử, đều cũng có sinh tử giao tình hần Âm Từ Thiêm một lần, Từ Thiêm gỡ nát hần con lớn nhất một đôi chân, xem như là thanh toán xong nhưng bọn hần Tự Nghĩa môn không nên dây vào nữ nhi của ta, lần này Trần Linh tiêu nhi tử từ nước ngoài trở về, đánh cho là ý định gì, thật coi ta khờ không nhìn ra ? Hần muốn Sở gia, ta không muốn cho, vậy hần cũng chỉ có thể chết, đây chính là giang hồ hầu hết thời gian, ở trên giang hồ hoàn toàn không theo đạo lý nào, ta cảm thấy phải đây là ta, nhất định phải "

Sở Thiên Anh nhẹ nhàng nói một chút khói bụi, xem Mộc Phong liếc mắt, rất thẳng thắn nói: "Không Minh tiền bối khiến người đi làm nhiệm vụ này, thật nhân rất đơn giản, chính người cũng nên biết một là vì khảo nghiệm người, mãi mãi một cái người nhuệ khí là một chuyện, một chuyện khác, chính là để cho người triệt đứng ở chân nghĩa mình cái này trên một cái thuyền, ta muốn làm là được đáp câu đất mỗi, đem người kéo qua đến, tùm cang chặt cang tốt, không thể lưu lại cho người nửa điểm đường lui, điểm này ta nói rõ, người cũng chớ để ở trong lòng "

Mộc Phong ừ 1 tiếng, không có áp lực gì, ngược lại cảm thấy ung dung không ít

Sở Thiên Anh đứng lên, lẳng lặng nói: "Không nói Giang Nam ba thiếu, chỉ cần một Thiên Hải, liền thật rất lớn, nếu như người thật muốn khôi phục đạo gia 20 năm trước vinh quang, muốn đi lộ còn rất dài rất dài, ta bỏ cho tới hôm nay vị trí này dùng hơn hai mươi năm, thế nhưng, lấy người hiện nay tư bản muốn khôi phục năm đó đạo gia, ít nhất cần hai trăm năm "

Mộc Phong khẽ gạt đầu, còn là một bộ nhìn không ra nội tâm trạng thái trầm ổn xu thế

Sở Thiên Anh cười cười, thân nhiên nói: "Người ở nơi này yên tĩnh một chút, suy nghĩ nhiều nghĩ, một hồi Chân Chân tới gọi người ăn "

Hần kéo ra cửa thư phòng, trực tiếp đi ra ngoài, chưa đóng cửa lại

Mộc Phong một người lưu ở bên trong thư phòng, buông lỏng toàn thân, dựa vào ở trên ghế sa lon mặt, một lúc lâu, mới thở dài một hơi

Hần biết, bản thân rốt cục thành công tiến nhập chân nghĩa mình ánh mắt, Sở phía sau nhà, đó chính là chân nghĩa mình

Mộc Phong cười cười, tự lẩm bẩm: "Thực sự là một con đường tắt "

Hần đứng lên, không nghĩ nhiều nữa, đi ra thư phòng, trực tiếp xuống lầu

Nếu tuyển chọn nhập thế, hần liền đã không có đường lui, Mộc Phong cũng không nghĩ muốn cái gì đường lui

Bởi vì hần nhớ kỹ, lão nhân nói qua, chỉ có tử chiến đến cùng, mới có thể Thành Hùng!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: thật có thể chứ ?

hai cái bị Mộc Phong đánh ngã xui huyneh đệ song hành, đang bị Dư Thụ thủ hạ tiễn tới nơi này một khắc kia trở đi, cũng đã bị dưới con thịnh nộ Sở Thiên Lam dùng nước lạnh hất tỉnh, mang vào Thanh Vân biệt thự tầng hầm ngầm

Không nói hai lời tháo xuống hai người cánh tay, sau khi bình tĩnh lại tự ra đến chờ Sở Thiên Anh

Sở Niệm Chân kêu Mộc Phong xuống lầu lúc ăn cơm sau khi, vẫn như cũ có thể chứng kiến vị này đại thúc trung niên trên mặt trên y phục nhẹ vết máu

Sở Thiên Lam là để nói chuyện người sao ?

Biết hần người sợ rằng đều có thể cho ra một cái khẳng định đáp án, nhưng sự thực vắng vắng như thử, càng là thoát nhìn mặt mũi hiền lành nhân vật, nổi giận lên, Việt khiến người ta trong đầu rét run

Sở Thiên Anh đi ở phía trước, Sở Thiên Lam theo sát phía sau, ở phía sau chính là Sở Niệm Chân cùng Mộc Phong

Điều này làm cho Mộc Phong đồng học tâm lý khó tránh khỏi có chút thổn thức, tới hôm qua mới từ Đại Sơn đi tới, ngày hôm nay liền gặp phải các loại

kỳ lạ sự tình, nhiệm vụ chưa xong không nói, còn nhạ một thân tao, chó này cắt xã hội, quá mẹ nó Vô Thường điểm

Càng thôn thức là Sở Thiên Lam, vị này vô luận phương diện nào nhìn qua đều hung hãn dị Thường đại thúc, mới gặp lại cái này hùng hổ đến rồi tỉnh rồi mù thanh niên nhân, nhân thần thâm thúy

Nhưng không biết bao nhiêu biểu hiện ra khách sáo, chỉ là gât đầu sự tình, dù sao nhà mình đại ca còn mặt âm trầm, chỉ có thể trước cẩn thận hầu hạ, như thế nào đi nữa thường thức người trẻ tuổi này vũ lực giá trị, cũng là sau đó sự tình

"Tra tra ra lần này tiệc rượu sẽ tất cả nhân viên danh sách, Thiên Lam đêm nay người lưu lại, sửa sang một chút tư liệu, ta ở thư phòng chờ người, sửa sang xong sau đó đưa tới cho ta "

Một căn phòng khách cửa, Sở Thiên Anh tâm tình rất cực không che giấu nữa, lạnh lùng mở miệng, thanh âm ôn độ khiến ngoại trừ Mộc Phong ở ngoài khiến theo ở phía sau Sở Thiên Lam cùng Sở Niệm Chân đều tê cả da đầu

Sở Thiên Lam không chút do dự gât đầu, xoay người đi làm

Sở Thiên Anh gọi lại hần, nhân thần lạnh như băng nói: "Mặt khác hai cái bất cóc Chân Chân người, xem ra, người tự mình thăm hỏi một chút, xem xem có thể hay không moi ra vài lời đến, toàn lực tìm ra ban ngày mấy cái địa bí lưu manh hạ lạc! Mấy chuyện cùng nhau làm, ta chờ người tin tức "

Sở Thiên Lam thần sắc nghiêm nghị, liếc Mộc Phong liếc mắt, tán nhanh rời đi

Sở Thiên Anh trong ngày thường thuộc về cái loại này vô luận đối thủ hạ hay là đối với bằng hữu đều có thể dĩ lễ đối đãi mặt mỉm cười người, nhưng thật nổi giận lên, hỏa sơn liền trong nháy mắt thay đổi vết nứt

Sở Thiên Lam làm Sở Thiên Anh thân đệ đệ, trông coi Thiên Hải giang hồ hơn phân nửa thực lực, đương nhiên sẽ không xa lạ nhà mình đại ca Tỷ họ

Sở Thiên Lam trực tiếp xuống lầu, ở lầu một chỗ sâu nhất trong ngày thường cơ bản không có chú ý một cái góc kéo ra nhất đạo cửa ngầm

P phía sau cửa, rõ ràng là một cái mới tinh lại bí mật thang máy, Sở Thiên Lam sắc mặt bình tĩnh, đi vào, thủ pháp thành thạo, đưa vào chuỗi dài làm người ta hoa cả mắt mặt mã, sau đó thang máy bắt đầu xuống phía dưới

- 1 - 5!

Nhìn như xa hoa đang thịnh Thanh Vân biệt thự, vẫn còn có tầng năm trong lòng đất không gian ?

Cái này cần tốn hao bao nhiêu nhân lực vật lực tài lực ?

Sợ rằng chỉ cần hàng năm giữ gìn phí dụng liền nghe rộn cả người, tầng một dưới đất cùng trong lòng đất tầng năm tuyệt đối không phải một cái khái niệm, chỉ là duy trì không khí trong lành phải tốn hao không ít tâm tư

Đi thẳng tới trong lòng đất tầng năm, thang máy mở ra, Sở Thiên Lam diện vô biểu tình đi ra ngoài, thâm nhập dưới đất sắp tới 20m địa phương, lấy ánh sáng cùng không khí vẫn như cũ hài lòng

Hơn mười người ở bên trong đi lại, rất khẩn trương công tác tiết tấu, thế cho nên bên trong mỗi người, vô luận nam nữ, biểu tình đều không có sai biệt cứng nhắc khô khan

Đồ trang điểm ?

Bia đồ uống củ lạc ?

Những thứ này đối với nam nữ mà nói rất bất đồng trong trình độ cần ngoạn ý, ở chỗ này nhất định chính là xa xỉ phẩm

Gần như vậy tử biến thái vậy hà khác địa phương, ấn dấu sâu, có thể thấy được Sở gia Ở trên Thiên hải thực lực khủng bố đến mức nào

"Thiên Hải giang hồ thế lực phân bố tư liệu, hiện nay người nào đang phụ trách ?"

Sở Thiên Lam đứng tại chỗ Hạ ngũ lớp không gian bên trong, neho mắt lại, thanh âm lạnh lạnh, xuyên thấu qua chu vi kim loại tường truyền đưa tới, mang theo một loại cứng nhắc Băng Hàn

"Ba tổ số 2 đang phụ trách theo vào cùng thu thập tư liệu

"

Một cái ước chừng bốn mươi tuổi nữ nhân xuất hiện ở Sở Thiên Lam trước mặt, khóe mắt mặc dù có chút nếp nhăn nơi khóe mắt, nhưng ngũ quan lại như cũ rất tinh xảo, nàng là nơi đây duy nhất một không tính là thấy qua bận rộn nhân vật, nhưng âm điệu biểu tình, lại khô khan đến gần như bất cận nhân tình tình trạng

Sở Thiên Lam con mắt mị mị, thần nhiên nói: "Mau sớm sưu tập Khải Việt tửu điểm tham dự tiệc rượu sẽ tất cả nhân viên tài liệu cận kề, càng nhiều càng

tốt "

Nữ nhân gật đầu, lập tức đi tới phân phó

Sở Thiên Lam diện vô biểu tình, đi tới rót ly nước ấm, nắm trong tay, an tĩnh đợi

Thanh Vân biệt thự trong phòng khách

Cả phòng đều chú ý một cái trong lúc lơ đãng tiết lộ xa hoa cách điệu, sofa đều là NATUZZI bài tử, thuần thủ công chế tạo ngoạn ý, đại khí thư thích, đèn treo cùng với cái bàn, rất giống xuất sắc

Tùy ý quan sát một phen phía sau, Mộc Phong đồng học rút cuộc ra một cái kết luận: Nơi này đại khí là đại khí, nhưng thật tình không bằng mình ở trên núi ở ổ nhỏ đến thư thích ẩm áp

Nhìn theo nhà mình cha đi ra khách phòng, Sở Niệm Chân hít thở sâu một hơi, cuối cùng xoay người, nhìn Mộc Phong, vẻ mặt mềm mại tiểu ý đạo: "Phong ca ca, sau đó cái này căn phòng khách chính là, thế nào, cũng không tệ lắm phải không ? Có đói bụng không, có muốn ăn chút gì hay không đồ đặc ? Nơi này có không ít rượu thủy đều là hàng lậu, trên thị trường nhìn không thấy, lấy ra miễn phí chiêu đãi ta ân nhân cứu mạng "

Mộc Phong trực tiếp lắc đầu, thân nhiên nói: "Uống nước a !"

Sở Niệm Chân hơi ngạc nhiên, nhìn Mộc Phong, có chút sững sờ, nam nhân đối với rượu, riêng là rượu ngon, một dạng đều có loại đặc thù mê, cái này cùng nam nhân thích mỹ nữ là một cái đạo lý

Sở gia nhân viên nội bộ mặc dù không nhiều, nhưng phàm là hiểu rõ người nhà họ Sở, đều biết Sở gia cất kỹ rượu ngon vô số kể, đến Sở gia xuyên môn cộ uống rượu người đều là có uy tín danh dự đại nhân vật, Mộc Phong dường như vẫn là thứ nhất trực tiếp cự tuyệt người

Hắn không thích uống rượu ?

Sở Niệm Chân tự động bài trừ roi cái ý nghĩ này

Không thể không nói, Sở đại tiểu thư tính cách quả thực cụ bị nhiều mặt họ, mềm mại, lạnh lùng, bình thản, đến bây giờ hơi kinh ngạc ngây thơ, từng cái biểu tình, đều có thể nói tuyệt mỹ

Hoàn toàn xứng đáng Công Chúa cấp nhân vật, sức dụ dỗ to lớn, tự nhận định lực kinh người Mộc Phong đều biểu thị có chút gánh không được, bắt đắc dĩ cười giải thích: "Khiến lão bản thiếu nói bản thân nhân tình rất tốt, thật muốn người lấy ra chút so với hoàng kim còn quý giá đồ đặc, rót vào bụng trong, chung quy cho ta điểm hai ta thanh toán xong cảm giác, cuối cùng một cái đại ân biến thành đi tiểu giải quyết ở trong nhà cầu, không thoải mái "

Nói tháo lý do không tháo, thật đúng là thành thực a

Sở Niệm Chân cười khúc khích, gương mặt kiều diễm như Đào Hoa nở rộ, tứ vô kỵ đạn

Nàng xem xem bất vi sở động Mộc Phong, nhân thần trên tức, tựa hồ mang theo loại không nói rõ được cũng không tả rõ được huyền cơ, giả vờ bất đắc dĩ trạng thờ dài 1 tiếng, đạo: " người nghĩ muốn cái gì đây?"

Mộc Phong cảm thành thực diễn dịch đến, tiếng ho khan sờ lỗ mũi nói: "Còn chưa nghĩ ra "

Sở Niệm Chân thần thái sáng láng, nhân thần phảng phất mang theo ma lực một dạng, nàng đi tới Mộc Phong trước mặt, tùy ý cầm lấy trên bàn trà một quyển tạp chí, lật lưỡng trang phía sau ôm ở trước ngực, theo dõi hắn con mắt, nhẹ giọng nói: "Thật chưa nghĩ ra ?"

Mộc Phong một trận tê cả da đầu

Siêu cấp mỹ nữ mị lực quá mẹ nó bẻ gãy nghiền nát kinh tâm động phách, để cho mình như thế ý chí kiên định đàn ông đều có chút gánh không được a!

Riêng là cô nàng này nhìn như tùy ý một cái ôm thư động tác, cảm trước ngực không có 36D cũng có 34D kiều ngạo đại bạch thủ hình như có ý lại tựa như vô ý đè ép thành một cái khiến người ta mơ màng hết bài này đến bài khác hình dạng, Mộc Phong đều hận không thể bản thân biến thân thành quyền kia tài chính và kinh tế tạp chí

Vì vậy Mộc Phong đồng học ở Sở đại tiểu thư một ánh mắt thêm một động tác Hạ trực tiếp rất không tức giận tiết bại lui, thành thực đạo: "Nghĩ kỹ "

Sở Niệm Chân trong con ngươi tràn đầy nhìn như vô cùng thân thiết nhưng đều khiến người cảm thấy nụ cười cổ quái, cười duyên nói: "Nói!"

Mộc Phong hít thở sâu một hơi, rất có cùng lắm mười tám năm phía sau Ca, vẫn là một cái hảo hán giác ngộ, ngón tay chỉ mình má phải Bàng, hơi nheo mắt lại, trong ánh mắt mang theo vẻ mong đợi

Sở Niệm Chân ngăn người một chút, nhân thần có chút cổ quái, sắc mặt đỏ bừng, lần đầu tiên có chút nhẩn nha

Không biết nội tâm như thế nào, nhưng biểu tình cũng là vẻ mặt tâm thần bất định thêm chờ mong Mộc Phong không biết sống chết chờ đối phương đại mỹ nữ báo ân

Sở Niệm Chân các loại một lúc lâu, cũng không phát hiện nam nhân bên người có thu hồi câu nói kia ý tứ, âm thầm cắn răng, sâu hít thở một chút, hướng về phía hắn vẫy tay

Ngay Mộc Phong đồng học cho là mình tiên tính toán tựa hồ thực hiện được thời điểm, Sở Niệm Chân lại lần nữa bước lên trước, lường người đã ai quá gần dưới tình huống, Sở đại tiểu thư ghé vào lỗ tai hắn nói một câu: "Đây chính là ta nộ hôn đầu tiên nga! Người thật rất muốn ? "

Mộc Phong cười hắc hắc, đặc biệt ngu ngốc hồi đáp: "Thật muốn "

Phảng phất ở khẳng định tự pháp một dạng, thẳng nhai này còn Sát có việc gạt đầu, ừ 1 tiếng

Sở Niệm Chân sắc mặt càng thêm đỏ nhuận diễm dóa lẳng lơ, một đôi đôi mắt trong sáng vẫn như cũ nhìn chăm chăm Mộc Phong, mị nhãn như tơ đạo: "Vậy người nghĩ như vậy muốn nói, ta cho người, xem như là trả lại người nhân tình "

Một khắc kia, Mộc Phong rất khẳng định, trên thế giới này tuyệt đối không có so với đứng ở trước mặt mình ăn mặc một bộ màu lam nhạt lễ phục dạ hội hiện ra hết là lướt vóc người nữ nhân càng câu nhân yêu tình

"Cái này, có thể chứ ?"

Mộc Phong đồng học lấp bắp nói, vui sướng tới quá đột ngột, một chút chuẩn bị cũng không có a

"Thình thịch "

Sở Niệm Chân trực tiếp cầm trong tay Fashion Magazine giơ lên, nện ở Mộc Phong trên đầu, tiếng vang nặng nề

Mộc Phong trong nháy mắt phục hồi tinh thần lại, sau đó liền thấy cái này tùy hứng kiều ngạo tiểu nữ tàn bạo nhìn mình lom lom, vẻ mặt hung thần ác sát khả ái đáng vẻ đạo: "Đương nhiên không thể!"

Sở Thiên Lam tốc độ rất nhanh, không tới thời gian một phút, đã đem một xấp tài liệu đặt ở Sở Thiên Anh trên bàn

Thông nhất A 4 trang giấy, rậm rạp, tất cả tham dự yến hội Phú Nhị Đại quan Đệ tam bối cảnh hầu như toàn bộ bày ra, tuy là rất không rõ ràng, nhưng.. ít nhất ... Có thể cho người làm phiên dịch hiểu rõ

Bất quá Sở Thiên Anh lại tựa hồ như rất không hài lòng đáng đáp, khề cau mày nói: "Liên điểm ấy ?"

Sở Thiên Lam sắc mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: "Đã phân phó, Hạ tử mệnh lệnh, hiện ở phía dưới đang ở sưu tập tất cả có quan hệ tư liệu, nhiều nhất một cái giờ đồng hồ, phạm là ban ngày cùng Chân Chân có tiếp xúc qua, đều có thể tra nhất thanh nhị sở "

Bực nào tự tin giọng nói a

Sau bốn mươi phút, ở Sở Thiên Anh cầm những tài liệu này đều tiêu hóa thất thất bát bát thời điểm

Sở Thiên Lam lần thứ hai đi tới, đi tới Sở Thiên Anh hai bên trái phải, cầm trong tay rõ ràng lại nặng nề không ít tư liệu giao cho Sở Thiên Anh, nhẹ giọng nói: "Đại ca, tư liệu toàn bộ đều ở chỗ này "

Sở Thiên Anh tùy ý khoát khoát tay, bình thân nói: "Cho tiểu tử kia lấy chút đi qua, cũng tốt khiến hắn phái Hạ thời gian "

Sở Thiên Lam lộ ra một nụ cười khổ, không biết làm thế nào, loại này cơ mật họ đồ đặc, lại muốn đưa cho một cái mới đến một thiên ngoại người ?

Bất quá hắn cũng không dám ngỗ nghịch đại ca ý tứ, gạt đầu, bắt động thanh sắc cầm dưới nhất một bộ phận hút ra đi ra, đi ra thư phòng

Sở Thiên Lam cầm tư liệu đi tới Mộc Phong cửa gian phòng, gõ cửa một cái, thần sắc tuy là như trước nghiêm túc, nhưng nhãn thần cổ quái, trừng mắt mở cửa Mộc Phong, nhãn thần có chút quỷ dị, một bả đem tư liệu trong tay đặt ở Mộc Phong trên tay, không nói hai lời xoay người rồi đi

Cái này là bực nào lỗi lệ phong hành, tiêu sái tự nhiên a!

Mười phút sau, Mộc Phong dựa vào ở trên ghế sa lon, nhìn trên bàn trà tư liệu có chút xuất thần

Trong đầu hắn đang tiêu hóa vừa rồi trong tài liệu đồ đặc, nói gì nửa công khai không có ích gì văn kiện, thật có rất lớn tương đối họ đối với Mộc Phong loại này nhà quê mà nói, vừa rồi những tư liệu kia thượng đồ đặc, nếu như không kỹ lưỡng đi thăm dò nói, người thường kiên quyết sẽ không đi hiểu rõ

Sở Niệm Chân uống hóp bản thân mài cay cà phê, cầm tư liệu lấy tới, xem đầu tiên mắt, chính là sừng sốt

Là về thủy lưu tập đoàn chủ tịch HDQT Lý Thụy Lưu mấy ngày gần đây tư liệu, cùng người nào tiếp xúc qua, có động tác gì, đều cần kê liệt kê đi ra

Sở Niệm Chân ngẩng đầu, nhãn thần cổ quái, nhìn sắc mặt bình tĩnh Mộc Phong, nhẹ giọng nói: "Người hoài nghi là hấn ?"

Mộc Phong đồng học từ đầu đến cuối không có ngẩng đầu, chân chính tâm như chỉ thủy, giá thể này, quá có phạm nhi

Hắn thân nhiên nói: "Lý Thụy Lưu không có khả năng bắt cóc người, có thể bài trừ rồi "

"Vì sao ?"

Sở Niệm Chân thiếu thiếu mi mao, nàng hiện giải đoạn quả thực tin tưởng Mộc Phong, nhưng khẳng định không tới mù quáng theo tình trạng

Nếu như bởi vì Mộc Phong một câu đơn giản nói liền bài trừ rồi Lý Thụy Lưu hiểm nghi, Sở Niệm Chân thì không phải là Sở gia người thừa kế, mà là lớn mê gái

Mộc Phong rốt cục ngẩng đầu, nhãn thần trong suốt, trực tiếp nhìn đối phương con người, bình tĩnh nói: "Bởi vì hấn còn không có ngu ngốc đến hợp mạo hiểm Lý gia bị phúc diệt hạ tràng đối với người nổ súng, lý do này đủ ?"

Thiên Thai Vụ án bắt cóc cuối cùng phát súng kia, tựa hồ bị Mộc Phong vô ý thức cầm cái kia phía sau màn tay súng bắn tia cùng Sở Niệm Chân buộc chung một chỗ, rất bình thường tâm lý

Hắn một cái tự nhận không quyền không thể cũng uy hiếp không được người khác tiểu nhân vật, lại có bao nhiêu người sẽ rồi rãnh trứng đau chuyên môn phải tay súng bắn tia đến kết quả rồi hấn họ mệnh ?

Sở Niệm Chân nội tâm khiếp sợ, biểu hiện ra lại bĩu môi, cười duyên nói một tiếng khoác lác, tựa hồ sợ Mộc Phong tức giận một dạng, do dự Hạ, cảm Lý Thụy Lưu tư liệu đề ở một bên, cười nói: "Được, tin tưởng người chính là "

Mộc Phong nhún nhún vai, tiếp tục xem trong tay cơ mật họ cực cao tư liệu

Trong tài liệu tuy là không có căn cứ đến hiểu rõ tất cả tham dự yến hội nhân viên trong lúc nói chuyện với nhau dung, nhưng xem một loạt phía sau thân phận, Mộc Phong không ngạc, nhưng là có thể nhìn ra một cái gút đến, không tính là kinh tâm động phách, nhưng nếu như nói cho trong cuộc người nghe, cũng đủ đề cho bọn họ mục trừng khẩu ngạc

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Mầm móng

"Người giết qua người đứng hay không?"

Vừa mới cúi đầu Sở Niệm Chân tựa hồ cảm lực chú ý triệt tập trung ở Mộc Phong trên người, lần thứ hai ngẩng đầu, có chút hăng hái hỏi

Mộc Phong không có trực tiếp trả lời vấn đề này, mà là thật yên lặng nói một tiếng: "Mỹ nữ, ta là đạo sĩ, người xuất gia không sát sinh "

Sở Niệm Chân ngạc nhiên, lập tức bỗng nhiên cười to, cúi người xuống, phong tình chấp chôn

Mộc Phong Trầm Mặc không nói, ta là đạo sĩ, hôm nay nói ra, giọng nói lại có loại không thể xâm phạm thần thánh nghiêm túc

Sở Niệm Chân nửa ngày mới ngưng cười, thậm chí ngay cả Mộc Phong chưa từng hiểu nàng đang cười cái gì, chỉ có thể tiếp tục xem tư liệu

Sở Niệm Chân một lần nữa ngồi thẳng thân thể, cầm lấy chén cà phê uống một hớp, cười nói: "Được rồi, khổ cực người Mộc Phong đồng học, trẻ như thể còn phải giúp ta tra tư liệu "

Mộc Phong lắc đầu, lẳng lặng nói: "Không khách khí, vì nhân dân phục vụ "

Sở Niệm Chân vừa muốn cười, lại sinh sinh nhẹn xuống, tiếp tục cùng Mộc Phong nghiên cứu tư liệu

Bên trong gian phòng lần thứ hai rơi vào vắng vẻ, hai người vẫn bận sống đến gần sát nửa đêm mười một giờ, mới đưa tất cả tư liệu tiêu hóa xong tất

Cầm trong tay tất cả tư liệu lật qua lật lại xem nhiều lần Mộc Phong không có tra ra đầu mối gì

Ngẩng đầu, nhìn đang ở dưới người Sở Niệm Chân, nhân thần không tự chủ được bị trước ngực nàng hai luồng vĩ đại hấp dẫn lấy ánh mắt, rất nam nhân nhân thần, hần tiếng ho khan, lẳng lặng nói: "Có đầu mối ?"

Sở Niệm Chân cầm một con bút máy, trắng nõn tay nhỏ bé tha trụ quai hàm, như có điều suy nghĩ

Động tác này, thần thái này, khí chất này, tuyệt đối có thể ở trên in tờ nét trong nháy mắt làm nổi toàn quốc Trạch Nam xóc lọ thần kinh a!

Vô hình trung tựa hồ về mặt tư tưởng khinh nhờn tiểu mỹ nhân một lần Mộc Phong nhanh lên hoàn hồn, lại chứng kiến Sở Niệm Chân nhẹ nhàng nhún mày nói: "Manh mối không rõ, tựa hồ cũng có hiềm nghi, nếu như có thể biết bọn họ trong lúc nói chuyện với nhau dung, thì dễ lắm nhiều "

Mộc Phong dở khóc dở cười, hần đối với cái vòng này ở làm sao người thường cũng biết thời gian ngắn như vậy bên trong muốn biết đối phương trong lúc nói chuyện với nhau dung là cỡ nào không dễ dàng

"Đều có hiềm nghi sao? tiến thêm một bước điều tra chính là "

Hần nhẹ giọng nói

Sở Niệm Chân xoa xoa có chút lên men cái cổ, suy tư Hạ, mới nhân nhạ mở miệng nói: "Thật có một "

Mộc Phong hơi thiếu mi, không có lên tiếng, vừa đứng biểu thị nghi hoặc

Sở Niệm Chân vẫn như cũ cúi đầu, không phát hiện đối phương biểu tình, chỉ là ngữ điệu trầm thấp xuống, mang theo một loại khiến Mộc Phong nghĩ như thế nào làm sao không thoải mái tâm tình nói: "Lạc gia, Lạc Xuyên "

Khi chúng ta đi ở trên đường cái, hầu như đều sẽ thấy một ít khuôn mặt vốc người khí chất đều rất đối với mình khẩu vị, lại nhất định gặp thoáng qua nữ tử nét mặt tươi cười như hoa đi theo đùng gia súc hai bên trái phải

Ngay những lúc này, đại đa số người coi như ngoài miệng không nói, tâm lý đại đô cũng sẽ nhớ kỹ một ít hoa nhài cảm bãi cắt trâu luận điệu

Không có gì to tát tâm tư đồ kị, chưa nói tới thích hoặc là miễn mộ, dùng tự nhiên mà vậy hữu cảm nhi phát đề hình dung, không quá đáng chút nào

Mộc Phong đồng học hiện tại đại khái chính là loại trạng thái này, hần không biết Sở Niệm Chân trong miệng Lạc Xuyên thế lực sau lưng đến có bao nhiêu dọa người

Nhưng đi qua đối phương dòng họ cùng với Sở Niệm Chân hơi ngưng trọng giọng nói, đại thể có thể đoán ra được, sợ rằng Lạc gia thực lực không ở Thiên Hải Sở gia phía dưới

Hần không phải rất chú ý thân phận đối phương, nhưng thật tình có điểm khó chịu Sở Niệm Chân cái loại này giọng nói, ngưng trọng không nói chuyện, còn mang theo nhẹ nề mê ly cùng mềm mại, rồi lại khoảng cách miễn mộ kém hơn một đường

Mộc Phong thủy chung không hiểu rõ nữ nhân ở các cái giai đoạn tình cảm so sánh tiêu chuẩn, chỉ có thể bằng vào nhất trực quan phán đoán giải quyết dứt khoát

Nghe được Sở Niệm Chân nói ra tên này, vô ý thức thiếu thiếu mi mao, giọng nói không hề biến hóa, thần nhiên nói: "Người thích hần ?"

Sở Niệm Chân sững sờ Hạ, lập tức mang theo thâm ý xem Mộc Phong liếc mắt, ánh mắt này, vẻ mặt này, tự tiểu phi tiểu thần thái, khiến từ trước đến nay rất bình tĩnh vị đồng học đều có điểm xấu hổ vô cùng

"Không tính là thích, hảo cảm mà thôi, Lạc gia người thừa kế,

Hơn nữa một cái tự thân không tầm thường chói mắt quang hoàn, đặt ở Thiên Hải, sợ rằng không có nhân sẽ không thưởng thức, Ở trên Thiên Hải Quan với ta cùng hần nghe đồn vẫn không ngừng "

Sở Niệm Chân nhẹ giọng cười nói, ngữ điệu vẫn đậm phong khinh, xem ra dường như thật không có động cái gì phạm tâm, lãnh tình như là ở tự thuật một cái lại đơn giản bất quá sự thực, trong thậm chí không bao hàm ý đồ cùng Mộc Phong giải thích ý tưởng gì

Mộc Phong sắc mặt cương một cái, không nói một lời, hần thế giới nội tâm ở làm sao cường đại, cũng không phải chân chính Kim Cương Bất Bại, đương nhiên cũng sẽ có người bình thường nên hữu tình tự

Nhân loại Thất Tông Tội: Ăn uống quá độ, tham lam, lười biếng, đồ kị, kiêu ngạo, dâm dục, phần nộ

Đừng nói Mộc Phong là người đạo sĩ, coi như ở thành kính Phật Giáo Tín Đồ, cũng không khả năng hoàn toàn thoát ly, có thể không chút nào dính vào người, chỉ có thể là thánh nhân

Cầm Mộc Phong trong nháy mắt biểu tình thu nhập nhân Sở Niệm Chân sắc mặt bình tĩnh, nàng chung quy không phải cái loại này nhà người thường xuất thân ra đời không lâu tiểu nha đầu

Càng không thể nào bởi vì Mộc Phong ngày hôm nay cứu nàng vài lần thật hung phấn hận không thể đối với hấn lấy thân báo đáp

Bao quát tình cảm ở bên trong, nàng xử lý bất cứ chuyện gì đều rất rõ ràng, thường thức, hảo cảm, cảm động, mến mộ, phân biệt rõ ràng

Sở Niệm Chân cười cười, chớp chớp con ngươi, tiếp tục nói: "Đương nhiên, cũng chỉ là có người nói mà thôi ah, buồn cười đi, hạ lưu xã hội thượng lưu, một ít quả thực buồn chán không biết nên làm cái gì nhân sĩ thành công, am hiểu nhất tìm cho mình chút việc vui và đề tài câu chuyện, bất quá không thể nói là, lời đồn dừng lại ở trí giả "

Mộc Phong trở nên đau đầu, hấn một cái mới từ trên núi tòa kia Đạo Quan xuống tới tiểu nhân vật, sẽ đi ngay bây giờ phỏng đoán Thiên Hải thượng tầng xã hội, quả thực làm khó dễ điểm

Sở Niệm Chân ngày hôm nay tao ngộ khúc chiết, Mộc Phong biểu hiện có rất đẹp mắt, cái này chứng minh cái gì ?

Hầu như chẳng khác nào Sở Niệm Chân ở năng độ cao đó thượng sinh sinh lôi kéo Mộc Phong đi lên lui một đoạn, trên không chạm trời, dưới không chạm đất, Vì vậy vị trí hấn, tựu thành xinh đẹp nhất nhưng cũng nguy hiểm nhất Không Trung Lâu Các

Nhảy không đi lên, còn lo lắng té xuống ngã chết bản thân

Mộc Phong thỉnh thoảng ở trên núi cũng xem qua mấy quyển lập tức trên in tờ nét rất giận tu chân tiểu thuyết, bên trong đủ từ phạm phu tục tử trong nháy mắt vượt qua N cái bậc thang đến Đại Thành Kỳ hoặc là Độ Kiếp Kỳ nhân vật chính thiên tài

Nhưng nhân gia này cũng đều mẹ nó là có nhân vật chính quang hoàn a, tự có gì ?

Cái này Việt Quang rõ ràng lại càng hắc ám xã hội, một bà Phong Ma Kiếm đã nghĩ trở thành thiên hạ hành tẩu giang hồ khuấy động tình phong huyết vũ, đó nhất định chính là người si nói mộng

Mộc Phong lập tức bị Sở gia tăng lên, tốc độ cùng thể đều rất bỗng nhiên, nhưng đáng hận nhất vẫn là Sở gia không có từng thanh bản thân nhưng đến cuối cùng khí lực

Vì vậy liền tùy ý Mộc Phong như thể lung la lung lay treo, với hấn xưng huynh gọi đệ Dư Thụ khuôn mặt tươi cười quả thực rất thân thiết ấm áp, nhưng phía sau đây là cái gì ?

Hấn thấy không khác là một bà bất cứ lúc nào cũng sẽ hướng nổi tự mình ra tay sắc bén đao nhọn, dưới loại tình huống này, không phải do hấn không lòng mang kính nể tâm thần bất định

"Không có việc gì nói ta đi trước "

Sở Niệm Chân không nhẹ không nặng đạo, triệt đánh nát Mộc Phong cầm Lạc Xuyên nói ra thăm dò nàng phản ứng ý tưởng

Mộc Phong khó tránh khỏi có chút thất vọng, nhưng không có tiếp tục giữ lại, ngẫm lại, tất cả tư liệu toàn bộ chỉnh lý xong, mặc dù không có tìm được thù phạm, nhưng mấy thứ này không gấp được

Cần thời gian mới có thể chờ đợi nổi để cho bọn họ lộ ra giấu đầu lòi đuôi, hiện tại đêm khuya hơn mười một giờ thời gian, dường như thật đúng là không có lý do gì lại để cho nàng ở lưu lại, Vì vậy gắt đầu, đem Sở Niệm Chân đưa ra cửa, vừa ra đến trước cửa vẫn không quên nói một câu ngủ ngon

Xem ra Sở Niệm Chân sau này coi như ở làm sao tâm như chỉ thủy, trải qua ngày hôm nay tao ngộ phía sau, sẽ không để ý ở chút thời gian cho Mộc Phong đồng học một ít phần lớn người đều không hưởng thụ được đãi ngộ

Không có chút nào buồn ngủ Mộc Phong một lần nữa về đến phòng, tiếp ly Bạch Khai Thủy uống một hớp

Lầu hai thư phòng, tiếng đập cửa nhẹ nhàng vang lên, Sở Thiên Anh không cần đoán đều biết là ai, cũng không ngẩng đầu lên nhân nhạ nói tiếng tiến đến, vẻ mặt bình thản lãnh tĩnh

Sở Thiên Lam hai tay trống trơn đi tới, hiển nhiên không phải lần thứ hai qua đây tiễn tư liệu, hấn nhìn đại ca của mình Sở Thiên Anh, muốn nói lại thôi

Đã mình bạch hấn nhân Sở Thiên Anh sắc mặt giềng nước yên tĩnh, trong lịch sử bất kỳ một cái nào anh minh thần vũ minh quân, bên người đều Thiếu không đồng nhất chút không sợ chết dám ở thời khắc mấu chốt đưa ra lời khuyên thậm chí dám nói dọa trung thân

Hiện tại đặt ở đại gia tộc trên người, cũng giống như vậy, gia tộc phát triển càng lớn, lại càng không cần mọi việc chỉ biết khúm núm không chút nào đưa ra ý kiến phản đối cái gọi là gia tộc huynh đệ

"Là cảm thấy ta thấy qua tín nhiệm cái này Mộc Phong ?"

Sở Thiên Anh chủ động mở miệng nói

Đi thẳng vào vấn đề, dĩ thường trực tiếp, cũng biểu hiện Sở Thiên Anh sợ không chút đồng dài phong cách làm việc

Sở Thiên Lam gật đầu, thẳng thắn nói tiếng là, cười khỏ nói: "Đại ca, ta không phải hoài nghi hấn cái gì, thế nhưng tiến nhập Sở gia, vu đúng ở Chân Chân bên người, càng là muốn thận chi hựu thận, nói cách khác, hấn coi như thật đối với nha đầu ngọc không có gì tâm tư xấu người như thế đang cảm hấn, khiến hấn thương vị sau đó, cũng là một không hiểu được quý trọng chủ, cái này không quan hệ thành phẩm họ thật xấu, là nhân họ một ngày như vậy, người hôm nay làm những đầu tư này, liền làm không "

Sở Thiên Anh cười cười, khẽ lắc đầu nói: "Người không hiểu có vài người trong mắt nhào nặn không được hạt cát, coi như bị tình thế ép buộc, sẽ tạm thời họ mượn người khác thực lực, nhưng trong xương cốt vẫn là kiêu ngạo nhất chớ xem thường Đạo Môn, nếu như truyền đi, chỉ là đạo gia truyền nhân cái thân phận này, cũng đủ để ở Thiên Không Chi Thành đặt chân nhưng hấn vẫn kiên trì ở lại Thiên Hải mà không phải đi Thiên Không Chi Thành, nói rõ cái gì nói rõ hấn không muốn làm từng bước mới bước chân vào giang hồ,... ít nhất ... Hiện giai đoạn không nghĩ, khôi phục đạo gia, con đường này, làm từng bước là rất khó thành công, chỉ có kiếm tâu thiên phong, mới có thể "

Sở Thiên Anh ngừng ngôn ngữ, một lát, mới tự giễu nói: "Ta không phải mù quáng tín nhiệm hấn, nhưng hấn người như thế, muốn xuất đầu, là sớm mượn gì sự tình mà ta chẳng qua là kéo hấn một bả, làm nhìn qua như là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, thật so với dẹt hoa trên gấm cường không bao nhiêu sự tình "

Sở Thiên Lam trầm mặc xuống

Sở Thiên Anh giờ tay lên bên chén trà uống một hớp, thần nhiên nói: "Ta ly khai Thiên Hải sau đó, Chân Chân giao cho hấn bảo hộ, người đang âm thầm chiếu ứng hấn một cái chính là "

Sở Thiên Lam e hèm, bất động thanh sắc, tâm lý đã bắt đầu kế hoạch như thế nào cùng Mộc Phong rút ngắn khoảng cách

Sở Thiên Anh đặt chén trà xuống, Hạ kết luận cuối cùng, mang theo thâm ý, Tĩnh Tĩnh lẩm bẩm: "Hấn là hạt giống "

Đại thúc niên kỷ lại như cũ anh tuấn phi phạm Sở Thiên Lam sắc mặt quái dị, có chút không giải thích được

Chỉ bất quá Sở Thiên Anh tựa hồ không có giải thích ý tứ, ngữ điệu gần như ni non nói một câu: "Hơn nữa còn là một viên có thể quang phát chiếu sáng, kim quang rực rỡ mầm móng "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Đột phá cùng vẽ mặt

Vốn có cho rằng là một hồi rất phổ thông đồng học dạ yến, kết quả lại đột ngột tiến nhập chút hữu tâm nhân ánh mắt Mộc Phong đồng học một lần nữa lật xem tài liệu đến ba giờ sáng, như vậy thức đêm, vẫn là lần đầu tiên .

Uống nước xong, trở lại ngọa thất, sau đó tắm rửa, sắp tới năm giờ, vào mùa hè khí, cái này quang cảnh, sắc trời đã có chút thấy Bạch, xác thực lần qua lần lại một ngày đêm Mộc Phong có chút buồn ngủ, cảm rèm cửa sổ tạo nên, ngồi ở bên giường, trong đầu muốn cùng với chính mình vừa mới tiếp xúc đến tư liệu .

Mộc Phong hít thở sâu một hơi, nằm lý ở trên giường, một hơi thở làm năm trăm cái chống đẩy - hít đất, toàn làm là hoạt động một chút gân cốt .

Làm xong đây hết thấy phía sau, Mộc Phong nhúng tay sờ đầu một cái thượng se, một thời dưới sự khinh thường cư nhiên bị mấy tên tiểu lưu manh cho đánh .

Mộc Phong ngẫm lại cũng có chút ghen hỏa .

Yên tĩnh giữa phòng ngủ, Mộc Phong khoanh chân ngồi ở trên giường vận chuyển chân khí, vẫn dừng lại ở Luyện Khí ba tầng Đinh Phong đã hơn một năm bình cảnh, cũng bởi vì ngày hôm nay một loạt tạo ngộ cư nhiên mơ hồ có đột phá dấu hiệu .

Bên trong đan điền, kim sắc quang đoàn chậm rãi chuyển động, một mảnh lại một mảnh nhỏ Liên Diệp dần dần hiển hóa, tự không rõ đến rõ ràng, sau đó từng mảnh nở rộ .

Nửa giờ sau, một đóa kim sắc rực rỡ liên hoa triệt nở rộ!

Liên hoa tàn mát ra dày vụ khí, đồng dạng sắc chuyển vàng óng ánh, dày quay quanh, ở đan điền cùng liên tiếp Đan Điền trong kinh mạch liên tục chảy

xuôi .

Theo Kim Liên hình thành, Mộc Phong cảm thụ được đến từ ngoại giới linh khí, khi giữa thiên địa linh khí xuyên thấu qua da thịt, miệng mũi vào vào thân thể, theo kinh mạch chạy lúc, cái loại này không còn cách nào nói vui về khiến hấn nhin không được phát sinh rên rĩ .

Khi Liên Diệp nở rộ, Liên Thai triệt hiển lộ một khắc kia, trong giây lát đó, bên trong đan điền kim quang rực rỡ, Mộc Phong chỉ cảm thấy toàn thân run lên, cả người nhất thời lâm vào một loại kỳ diệu không gì sánh được trong cảnh giới . . .

Giờ khắc này, hấn phảng phát trở lại trong cơ thể mẹ, toàn thân cao thấp không một chỗ không thư sướng .

Ánh sáng màu vàng trực thấu cốt tủy, lại do trong cùng bên ngoài, làm dịu mỗi một cái góc .

Loại này cực độ vui sướng cảm giác đến nhanh, đi vậy nhanh .

Sau một khắc, theo ánh sáng màu vàng chạy, một cổ sự dư thừa tới cực điểm lực lượng phảng phát từ hư không xuất hiện, dào dạt tại thân thể mỗi một cái góc .

Mộc Phong hít thật sâu một cái, ánh mắt lộ ra một chút do dự cùng giãy dụa . . .

Lão đầu nhi đã từng nói, Kim Liên ban đầu khi thả, dày ánh sáng màu vàng chính là Tu Giả sở truy cầu lực lượng Bồn Nguyên, nếu như đúng lúc luyện hóa, là có thể chuyển là đạo gia Bồn Nguyên chân khí .

Luyện hóa Việt đúng lúc, chân khí cũng liền càng hùng hậu hơn .

Luyện hóa xong tất, cái này cổ chân khí là có thể sinh sôi không ngừng, mình tuần hoàn .

Tối trọng yếu là, khi chân khí đột phá đến Luyện Khí giai đoạn tiến nhập Trúc Cơ lúc, là có thể hình thành biên giới .

Biên giới mới thành lập, liền có trăm trượng chi vực, đổi thành hiện đại đơn vị chiều dài, ước chừng là chừng ba trăm thước .

Ở cái phạm vi này bên trong, có thể mượn chân khí tự do tung hoành, ngoại trừ không thể vào Địa chi bên ngoài, 300m khoảng cách có thể trong nháy mắt tới .

Ở nơi này khoa học kỹ thuật hưng thịnh thời đại, bằng vào lực lượng cơ thể Phi Thiên 300m, cái này là bức nào hung tàn khái niệm!

Đối mặt loại cảm dỗ này, mặc dù là Mộc Phong loại này tâm linh trong suốt người, cũng miễn không do dự cùng giãy dụa!

Đáng tiếc, cả cùng Hùng Chương không thể kiềm .

Nói đến, hiện tại Mộc Phong cuối cùng là một người phạm tục .

Chỉ có hấp thu Kim Liên mới sinh lúc hình thành lực lượng Bồn Nguyên, mới có hi vọng nhìn trộm Luyện Khí phía sau cảnh giới cùng phong cảnh .

Mộc Phong nếu muốn cảm luyện hóa Thành Đạo gia Bồn Nguyên chân khí không phải là không thể, còn như là phần nhiều là quả, chỉ có thể nhìn lão thiên ý tứ . . .

Ngán do dự cùng giãy dụa phía sau, Mộc Phong tâm tư triệt trong vắt .

Hấn nhẹ nhàng hít hơi, vận chuyển Tâm Pháp, cảm luồng hào quang màu vàng óng kia hội tụ thành một điểm, sau đó theo Nhâm Đốc Nhị Mạch, một mạch phá Nê Hoàn!

"Oanh ~ "

Bên trong đan điền 1 tiếng nổ vang .

Đúng lúc này, Mộc Phong bên ngoài thân thể bỗng nhiên bạo nổ mở một cái khối không khí, rầm một tiếng, khối không khí hướng bốn phía xao động đi ra ngoài, bên trong phòng ngủ gia cụ thiết bị điện bị dao động lung lay sắp đổ .

Luyện Khí bốn tầng Trung Giai đã thành,

Mộc Phong cũng không dám nhiều đình lại, mà là quay đầu trở lại, toàn lực luyện hóa trong đan điền còn dư lại không có mấy kim sắc quang đoàn .

Một khắc đồng hồ phía sau, Mộc Phong chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt mặc dù có vẻ uể oải, nhưng đứng lên lúc, lại cảm thấy cả người tràn ngập lực lượng .

Hấn nhẹ nhàng nhảy, đầu ngón tay rất dễ dàng liền chạm tới ngọa thất trần nhà, sau khi hạ xuống, mu bàn chân hơi gầy, cả người lộ ra một cái bóng mờ, trong nháy mắt liền xuất hiện ở cửa phòng ngủ . . .

Đẹp!

Hắn dùng lực vung vung nắm đấm, hưng phấn trong lòng không ngớt .

Luyện Khí ba tầng Đỉnh Phong lúc có lực lượng cùng hiện tại so sánh với, cái này nhảy, búng một cái sở bày ra lực lượng, có thể nói bé nhỏ không đáng kể .

Hơn nữa, cái này cũng bởi vì ngoại thất diện tích quá nhỏ, không cách nào để cho hắn thoải thích phát huy .

Mộc Phong ngẩng đầu nhìn một chút động ở ngoại thất trên tường đồng hồ báo thức, kim đồng hồ đã chỉ hướng sáu điểm 30 phút, bên ngoài sắc trời đã sáng choang .

Cởi quần áo nằm ạch xuống giường, mãi cho đến bốn giờ chiều mới thanh tỉnh lại, mở mắt ra chuyện thứ nhất chính là nghiêng tai nghe một chút bên ngoài động tĩnh, lập tức thở phào .

Hoàn hảo, xem ra tiểu nương tử này rất hiểu sẵn sóc hai chữ khái niệm, hôm nay hẹn Mạc là có thể nghỉ ngơi ngơi một chút, đáng quý a .

Mộc Phong nằm ở trên giường, tuy là tỉnh, nhưng bây giờ lười động, toàn thân có loại thức đêm sau đó thường thường gặp phải cảm giác mệt mỏi, ban ngày ngủ không giải lao, đây là lời nói thật .

Hắn một tay sờ sờ ngực ngọc bội, tay kia xoa xoa huyết Thái Dương, nỗ lực để cho mình chậm rãi thanh tỉnh .

Ở trên giường kém một hồi phía sau, xuống giường, bên giường liền bày một cái rất khéo léo thảo vui giả sách, trưng bày hơn mười quyển sách quy mô .

Nhưng tha là như thế này, giả sách vẫn không có bị bày đầy, chỉ là rất rải rác bày đặt chừng mười bản .

Mộc Phong ngồi ở bên giường tiện tay từ trong giá sách rút ra một quyển, an tĩnh lật xem, có thể bị Sở gia phân loại đến trong giá sách thư, đều là từ vô số quyển tạp chí sách vở mặt trên tháo ra nhất bộ phận tinh hoa .

Bảng bây giờ tối đồng hồ, rất khó được hưởng thụ loại này tĩnh mịch Mộc Phong tâm tư bị một tràng tiếng gõ cửa cắt đứt, đứng dậy mở cửa .

Ngoài cửa, Sở Niệm Chân vẻ mặt thản nhiên cười nói, trêu ghẹo trong hơi một tia kiêu mị, khinh nhu nói: "Phong ca ca, Yên Tử ở Tinh Hải quán bar, nói để cho ta mang người tới, còn có nàng một đám bằng hữu đều ở đây, đều muốn nhìn một chút anh hùng cứu mỹ nhân nam nhân chân diện mục đây."

Sở Niệm Chân giọng điệu này, vẻ mặt này sẽ rất khó khiến người ta cự tuyệt, Mộc Phong cau mày một cái, có chút do dự .

Sở Niệm Chân chớp thủy tinh mắt to, trong thanh âm còn mang theo một tia làm nũng ý tứ hàm xúc, lại một lần nữa nói mềm nhẹ nói ra: "Đi nha!"

Thực sự không chịu nổi trước mặt vị này tiểu nương tử những nhẽo đòi hỏi, Mộc Phong bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái nói câu: "Ta đi rửa mặt, người trước ở dưới lầu chờ ta đi!"

Nói xong xoay người đi hướng toilet, đánh răng, rửa mặt .

Nói thật, Mộc Phong là thật không muốn đi quán bar cái loại này ngư long hỗn tạp địa phương, thứ nhất là bởi vì nơi đó mặt thực sự quá ồn có chút không thích ứng, thứ hai là quán bar loại địa phương này cho tới bây giờ đều là thị phi Hỗn Loạn Chi Địa, nếu như không phải vì bảo hộ Sở Niệm Chân, hắn là thật không muốn đi quán bar loại địa phương này .

Mộc Phong rửa mặt xong xuống lầu, Sở Niệm Chân sớm đã ngồi ở đó cỗ xe Audi trong chờ hắn .

Từ Thanh Vân biệt thự đến Tinh Hải quán bar khoảng hai mươi phút đường xe, đi vào sống lại quán bar, nội bộ quả nhiên như hắn ở trên in tờ nét sờ chứng kiến một dạng, Quần Ma Loạn Vũ .

Đối với quán bar loại địa phương này, Mộc Phong vẫn luôn là rất không thích .

Yên Tử một bàn người ở chỗ này cũng phi thường thấy được, đệ nhất là bởi vì bọn hắn quả thực nhiều người .

Hơn mười người vây chung chỗ, mục tiêu trọng đại, đệ nhị chính là trong truyền thuyết mỹ nữ quang hoàn .

Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân thuận của bọn hắn phương hướng đi tới, khoảng cách đám người kia đại khái còn hai mươi, ba mươi mét thời điểm, Yên Tử nhãn thần cũng đã tập trung Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân, không để ý tới rụt rè, dùng sức ngoắc, thần thái sáng láng .

Theo Yên Tử ngoắc, người cả bàn toàn bộ quay đầu, nhìn về phía chậm rãi đi tới Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân .

Từng cái sắc mặt quái dị, lại rất khó được không có mang nổi khinh thị thần thái, coi như là Phú Nhị Đại quan nhị đại, cả đời tao ngộ bắt cóc vợ vét tài sản, cũng chỉ là số ít mà thôi .

Yên Tử đang lúc mọi người ồn ào Hạ đêm ngày hôm qua tao ngộ nói một lần, sinh động như thật, tương đương cụ bị lập thể cảm giác, nói ra hãy cùng khiến mọi người thân ở kỳ giống nhau, được kêu là một cái thích kích .

Mà nhân vật chính Mộc Phong lại thành Yến Tử cái này tiểu mỹ nhân trong miệng anh hùng, tằm tắc, không được oa!

Tâm lý tổ chất cường đại Mộc Phong đồng học sắc mặt không hề biến hóa, cước bộ trầm ổn đi tới một bàn người trước mặt, cười cười, lời nói mọi người khỏe .

Yến Tử còn không có động thủ, một bên tự nhận cùng Mộc Phong xem như là quen biết đã lâu Lạc Xuyên liền một bả kéo qua hần, tọa ở bên cạnh mình .

"Huynh đệ là Mạnh Nam, cây đoan kiếm kia mang không có, ngày mai ta cũng khiến người làm cho ta một bả, đến lúc đó gọi điện thoại cho người, dạy ta chơi tiện a, nghe liền đẹp trai ."

Lạc Xuyên thần thái phần chân đạo, chủ động cho Mộc Phong rót ly rượu .

Mộc Phong khoát khoát tay, cười nói: "Ta uống chút đồ uống đi, một hồi nói không chừng còn phải lái xe ."

Lạc Xuyên không có chút nào chú ý, đặc biệt hào sảng lại gọi người bán hàng thượng một đại lon nước chanh .

"Hanh ."

Nhất đạo cũng không hài hòa âm thanh âm vang lên, Mộc Phong quay đầu, nhìn, đau cả đầu .

Thật đúng là oan gia ngõ hẹp, bên cạnh hần ngồi một cái ước chừng là trong đám người này tuổi tác nhất tiểu cô nương, đại khái thượng mười bốn mười lăm niên kỷ .

Dọc theo bàn thượng bộ ngực cũng đã phát sinh dục thành thực, có loại rất mê người mùi vị, then chốt chính là tiểu nha đầu này, tối hôm qua ở Khải Việt tửu điểm gặp mặt sau đó, đối với mình không ngừng châm chọc khiêu khích, hình như là bản thân thiếu nàng bao nhiêu tiền một dạng, ngay cả Sở Niệm Chân đều rất bất đắc dĩ .

Mộc Phong nhớ kỹ ở Khải Việt tửu điểm người khác cũng gọi nàng tiểu nữ Vương, tên thật gọi Tàn Oa, đẹp vô cùng tên, chỉ bất quá hợp với cái này tính cách, mẹ nó . , bạch hạt .

Mộc Phong quay đầu đi, không có cùng vị tiểu nữ Vương tính toán .

"A lô."

Yến Tử âm thanh âm vang lên, cô nàng này dường như mỗi lần gọi mình đều là một cái Uy chữ, đặt ở trên người người khác không quá lễ phép chữ, ở trong miệng nàng lại có thể hô lên khác mềm mại đáng yêu mùi vị .

Mộc Phong quay đầu liếc một cái, lại hơi sững sờ .

Sở Niệm Chân, Yến Tử, cùng nhau đứng lên, tựa hồ muốn biểu hiện thành ý một dạng, cố ý cầm trong chén đồ uống đổi thành bia, khẽ cười nói: "Yến Tử nói có cần phải chuyên môn cảm tạ người nga, Phong ca ca, còn không bùng lên trước mặt người cái chén, tràn đầy uống này ly ?"

Mộc Phong nhìn nhân thần tình lượng Sở Niệm Chân, hít thở sâu một hơi, chợt dạ nói: "Ta uống đồ uống ?"

Yến Tử bỏ đá xuống giếng, cười dịu dàng đạo: "Được a, nơi đây lớn chai nước chanh, hình như là 2.5 thăng nga, đừng do dự, XXX nó ."

"Đổi lại rượu ."

"Đổi lại rượu!"

Một đám người theo sát mà ồn ào, bầu không khí rất sung sướng, tất cả mọi người không có chú ý tới là, Mộc Phong bên người, biệt hiệu tiểu nữ Vương Tàn Oa khuôn mặt nhỏ nhắn đã đủ phát băng lãnh, một bộ bất cứ lúc nào cũng sẽ phát tác tư thế .

Mộc Phong chính là mừng rỡ, mỹ nhân lời này nói hết ra, đang tiếp tục trang phục kinh sợ, đó cũng quá không đàn ông, tràn đầy uống này ly ?

Tràn đầy uống liền tràn đầy uống .

Hần từ Lạc Xuyên bên người đưa qua bình rượu, không phải bia, mà là tác dụng chậm sung túc rượu đỏ, bài từ chưa từng xem gục tràn đầy một ly, cười nói: "Làm ."

Yến Tử tửu lượng không tầm thường, một ly bia hạ đồ, mặt không đổi sắc, ngược lại thì Sở Niệm Chân uống rượu lên mặt, hơn nữa tửu lượng cũng thực sự tạm được, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng nhuận, nhân thần chớp, thật là tú sắc khả xan .

Mộc Phong thường thường coi trọng nàng liếc mắt, phần lớn thời gian, đều buông ra cái bụng uống rượu, uống say cùng lắm khiến Sở Niệm Chân tiến về nhà mình .

Mộc Phong một bên kia, tựa hồ từ hấn đến liền tận lực bỏ qua tiểu nữ Vương Tần Oa rốt cục nhìn không được hấn cùng Sở Niệm Chân mất đi mây lại, tiếng hừ lạnh, dùng sức dùng cánh tay đụng Mộc Phong xuống.

Mộc Phong không có phản ứng nằng .

Tiểu nha đầu chấp nhất a, nặng thêm lực đạo, lại đụng một cái .

Mộc Phong rốt cục quay đầu lại, Tần Oa trong tầm mắt, đó là hiện tuy là uống đồ bùng cả khuôn mặt nhưng nhãn thần lại bình tĩnh dị thường khuôn mặt .

Tần Oa hơi nheo lại con ngươi, khóe miệng vung lên, kỳ quái đạo: "Uống nhiều ?"

Nàng vừa mở miệng, đầy bàn người lập tức an tĩnh lại, nơi đây mười mấy người, ngoại trừ Mộc Phong .

Người khác, đối với lẫn nhau đều được cho biết cây biết, Sở Niệm Chân cùng Yến Tử đồng thời cau mày một cái, tiểu nữ Vương mỗi lần gặp phải nộ cười như thế, tựa hồ cũng sẽ có người không may .

Mộc Phong không biết cái này ở Khai Việt từ điểm hãy cùng bản thân không hợp nhãn nha đầu muốn làm gì, chỉ có thể ăn ngay nói thật, thần nhiên nói: "Có điểm ."

Còn là ngày hôm qua bộ kia không chết không sống không nhanh không chậm giọng nói!

Tần Oa nhãn thần lóe ra Hạ, đưa qua rượu bên cạnh bình, đem chính mình cái chén đảo mẫn .

Ngay tất cả mọi người cho rằng tiểu nha đầu này sẽ cho Mộc Phong mời rượu thời điểm, nàng lại tiếng cười lạnh, bỗng nhiên đứng lên, bung ly rượu lên, đem trọn chén rượu hung hăng tạt vào Mộc Phong trên mặt .

"Cho thể diện mà không cần đồ đạc, uống nhiều đúng không, lúc này thanh tỉnh chưa? Ngươi chính là một cái nô tài, khiến người qua đây đều là giọng cao người, làm người khác cầu, trung tâm cứu chủ, chẳng lẽ không đúng phải làm? Đặc ý cái gì tinh thần ."

Tần Oa cười lạnh nói, nhìn chằm chằm Mộc Phong, trong ánh mắt tràn đầy trên cao nhìn xuống cảm giác về sự ưu việt, cao cao tại thượng, không ai bì nổi, nham hiểm mà không tốt .

Ngồi ở vị trí cũ từ đầu đến cuối cũng không có làm ra cái gì tránh né động tác Mộc Phong dưới mặt bàn một tay bỗng nhiên nắm chặt, chỉ bắt quá hấn cuối cùng lại vừa buông ra tay, vươn ra, xoa một chút khuôn mặt, lộ ra một cái không có nửa điểm tức giận oán hận khuôn mặt tươi cười, nhẹ giọng nói: "Đáng tiếc bộ quần áo này ."

"Không sao, ngươi thích, ta ở mua cho ngươi ."

Nhất đạo ôn nhu dị thường âm thanh âm vang lên, thanh thúy ngọt trong thanh âm, tựa hồ liễu mạng đè nén tâm tình gì .

Trước mắt bao người, Sở Niệm Chân sắc mặt cứng ngắc đứng lên, lần thứ hai rót ly rượu, đi tới Mộc Phong bên người, dịu dàng cười cười, sau đó bỗng nhiên xoay người, nâng tay lên, tùy ý bay ra dịch thể hầu như một giọt không rơi, kể hết đập lên Tần Oa trên mặt .

Mọi người mục trừng khẩu góc .

Sở Niệm Chân âm điệu bình tĩnh trong trẻo nhưng lạnh lùng, ở không có nửa điểm vừa rồi ôn nhu, nàng nhìn đại ra chặt vật Tần Oa, lạnh lùng nói: "Ta nói lại lần nữa xem, Phong ca ca là bằng hữu ta, không phải là cái gì nô tài, bằng hữu ta, lúc nào Luân Đáo ngươi tới vũ nhục ?"

"Chân Chân tỷ, ngươi là một cái nô tài, dùng rượu bát ta ?"

Tiểu nữ Vương đại ra một lát, rốt cục phản ứng kịp, không dám tin tưởng từng lớn thủy linh con ngươi, nhìn Sở Niệm Chân, bỗng nhiên hét lên một tiếng .

Phát sinh dục thành thực bộ ngực đập trùng kịch liệt, tựa hồ không rõ trong ngày thường luôn luôn giúp mọi người làm điều tốt Chân Chân tỷ dĩ nhiên sẽ là một cái trong mắt của nàng nô tài cùng với nàng giờ mặt .

"Xoát ."

Sở Niệm Chân khuôn mặt nhỏ nhắn băng lãnh, không nói hai lời lần thứ hai cầm lấy một chén rượu, lại tạt vào tiểu nữ Vương Thanh Tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn, lạnh lùng nói: "Cút."

Khí phách .

Lúc này mới bị triệt kiếp sợ đến hơn mười người rốt cuộc minh bạch được chuyện gì xảy ra, đều đứng dậy khuyên bảo, Mộc Phong nheo mắt lại, nhãn thần lóe ra, lại từ đầu đến cuối không có mở miệng .

Sở Niệm Chân bắt vì sở động, nhìn Tần Oa, lại nhìn cửa một chút .

Ở độ tuổi này lòng tự trọng cường liệt Tần Oa tại chỗ quẳng ly một dạng, thét to: "Để cho ta biến, ta lăn lộn chính là, Chân Chân tử, ngươi mãi mãi cũng đừng tới tìm ta."

Đêm nay triệt bị đánh khuôn mặt tiểu nữ Vương đi.

Nguyên bản hảo hảo tự hội nhất thời an tĩnh lại.

Thăng đến Tần Oa thân ảnh triệt biến mất ở tầm mắt mọi người, Sở Niệm Chân sắc mặt chậm rãi bình tĩnh lại.

Nàng xoay người, nhìn Mộc Phong, cuối cùng một tia băng lãnh triệt biến mất, ở mọi người gặp quý giống nhau trong ánh mắt, ngồi xổm người xuống, cầm một cái khăn giấy, ôn nhu nói: "Ta lau cho ngươi xuống."

Chỉ bất quá Sở Niệm Chân tay nhỏ bé lại bị hiện thô ráp bàn tay to nắm, rất căng, thật ảm áp.

Sở Niệm Chân sắc mặt đỏ một chút, chớp thủy nhuận con ngươi, nhìn Mộc Phong, lại không có nửa điểm giây dựa ý tứ.

Mộc Phong mỉm cười, vẫn như cũ bình tĩnh, nhẹ giọng nói: "Ta tự mình tới."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Khuôn mặt, không được

Có tiền

Chữ này, chỉ cần vừa nói ra, đặt ở cái nào đều sẽ có loại rất trực tiếp cảm giác về sự ưu việt, đây hoàn toàn chính là không quan hệ địa vực một loại tình cảm.

Hiện thực xã hội, trong tay có bó bạc lớn đoàn người, luôn luôn phá lệ hấp dẫn người môn ước ao hoặc là ánh mắt ghen tị.

Sanh ra ở một cái không thiếu tiền tài quyền lợi gia đình, ngoại trừ số rất ít có thể bình ổn khiêm tốn quai thai ở ngoài, đứng ở đại bộ phận người thường trên hải tử, ai có thể nhận được nửa điểm ủy khuất?

Tự cao tự đại tự ngạo, đây là bệnh chung, riêng là còn đang phản nghịch kỳ tuổi tác, bị người tại chỗ bát rượu, hơn nữa còn là hai chén, là một người đều sẽ cảm giác đắc khuất nhục, ở bình thường bất quá tâm tính.

Tiểu nữ Vương Tần Oa gắt gao cắn răng đi ra quán bar, đối với dọc theo đường đi ánh mắt kinh ngạc làm như không thấy.

Đi ra cửa chính, hưng hăng xoa một chút trên mặt rượu, quay đầu lại, dĩ nhiên phát hiện không có nửa người đuổi tới phía sau, lửa giận trong lòng cùng ủy khuất càng ngày càng nghiêm trọng, giậm chân một cái, đi hướng bãi đỗ xe.

Nàng cùng xuất môn thỉnh thoảng còn muốn đón xe Sở Niệm Chân không giống với, kóp mui lên cao nhị tuổi tác, đã có một chiếc Porsche, ngoại hình tranh luận rất lớn một cái xe thể thao.

Nhưng nàng cái tuổi này, lái một chiếc đồ chơi này, không hề nghi ngờ phong cách về đến nhà, từ nhỏ đến lớn tập quán tài trí hơn người sinh hoạt Tần Oa mở cửa xe, khởi động chiếc kia Porsche, tốc độ xe Phi mau rồi đi quán bar, càng nghĩ càng cảm giác khó chịu.

Trong lòng hấn, cái kia dựa vào Sở Niệm Chân mới có hãnh tiến vào chính hấn một vòng tròn nam nhân, ở làm sao cường đại, cũng chỉ là một nô tài mà thôi, dựa vào cái gì tiền duyên tỷ liên vì nàng không tiếc cùng bản thân giờ mặt?

Tần Oa nghiêng răng nghiêng lợi, ô tô chạy ở trên quốc lộ, nàng bỗng nhiên đập đập tay lái, thét to: "Chết hồn đàn, ta đáng ghét ngươi, ta đáng ghét ngươi!"

Phát tiết xong tất, ở ở độ tuổi này tư tưởng dễ dàng nhất cực đoan Tần Oa miệng lớn thở dốc, nhần thần oán độc, do dự Hạ, từ bản thân trong bao lấy điện thoại di động ra, bay vùn vụt danh bạ, cuối cùng dặt cái dây số, các loại điện thoại sau khi tiếp thông, gọn gàng giữa đường: "Ca, ngươi không phải thích Chân Chân tử sao, ta muốn ngươi giúp ta làm một việc, chính là bang chính ngươi."

Tự hội vô cùng - náo nhiệt bắt đầu, tan cuộc lại dị thường quý dị.

Nếu như nói tới hôm qua yến hội Mộc Phong là ở cái này trong vòng lộ mặt, theo anh hùng cứu mỹ nhân biểu hiện cho mọi người một lần chấn động nói, vậy lần này Mộc Phong đồng học xem như phong tao không có biên, danh tiếng xuất trần ở đâu .

Tuy là bị bát chén rượu không mỹ quan, nhưng đầu tiên là Yến Tử, lại là Sở Niệm Chân biểu hiện, đủ để hù mọi người nhất kinh nhất sợ .

Một ít nam sinh đang nhìn Mộc Phong, nhất thời có loại ngưỡng mộ núi cao ý tứ hàm xúc, luôn cảm thấy vị nhân huynh này là thật cao nhân, rõ ràng không đẹp trai, nhưng nhất cử nhất động, tựa hồ có loại thuần gia môn khí khái, tương đương mâu thuẫn phức tạp cảm giác .

Tự nhận cùng Mộc Phong nói qua nói mấy câu cảm thấy quan hệ không tệ Lạc Xuyên tựa hồ có hơi chưa thỏa mãn .

Nhưng ở Sở Niệm Chân trừng mắt Hạ, vẫn là ngừng tiếp tục lôi kéo đồng học đại chiến ba trăm hiệp ý tưởng .

Một đám người cáo từ lách người, thậm chí ngay cả vốn nên là cùng Sở Niệm Chân cùng nhau Yến Tử tựa hồ cũng nhìn ra chút manh mối, mượn cơ liền chạy ra .

Vì vậy ra Tinh Hải quán bar, nguyên bản vô cùng - náo nhiệt một đám người lập tức tiêu thất, chỉ còn lại có Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân hai người hai mặt nhìn nhau .

"Ta đưa ngươi về nhà đi ."

Sở Niệm Chân nhẹ giọng nói .

Sở Niệm Chân rất tự nhiên phóng khoáng một nữ hài tử, mặc dù sẽ rụt rè, nhưng người với người câu thông tuyệt đối không thành vấn đề, có thể trải qua đêm nay như thể nháo trò, hiện tại đơn độc đối mặt Mộc Phong, nhất thời cảm thấy có điểm không được tự nhiên .

Mộc Phong lắc đầu, sâu hít thở một chút, cười nói: "Ta tới lái xe chính là, nơi này cách nhà các ngươi rất gần, xa cũng ít, yên tâm, cam đoan an toàn ."

Hai người đi vào bãi đỗ xe, lấy ra chiếc kia A 6L, Mộc Phong cho xe chạy, nhìn không phải ngồi ở hàng sau lại tuyển chọn ngồi ở vị trí kế bên tài xế Sở Niệm Chân, tự giễu nói: "Lần này ta ở ngoài những bạn học kia trong vòng xem như là nổi danh, đường đường Sở đại mỹ nữ thay ta xuất đầu không tiếc cùng hảo bằng hữu giờ mặt, câu chuyện này truyền ra, cuối cùng khó tránh khỏi truyền ra ta là tiểu bạch kiểm nghe đồn,

Chuyện cười lớn ."

"Ngươi chú ý sao?"

Sở Niệm Chân thận trọng nói .

Tự ti tự tôn, hai cái từ ngữ kém một chữ, trên thực tế khoảng cách cũng không xa xôi, cực độ tự ti diễn sinh ra gần như dị dạng tự tôn miễn cảm, không được phép bất luận kẻ nào thương tổn hoặc là đụng vào, là rất bình thường sự tình .

Sở Niệm Chân chính mình cũng không biết ý nghĩ của mình, nhưng trong tiềm thức, lại cũng không hy vọng bởi vì đêm nay sự kiện phá hư nàng cùng Mộc Phong chính giữa quan hệ .

"Yên tâm đi, ta da mặt dày, thật ra khiến Sở đại tiểu thư danh dự bị hao tổn, có chút không thể nào nói nổi ."

Mộc Phong hắc hắc đạo .

Quan bên trong xe điều hòa, quay kiếng xe xuống, khiến ngoài cửa sổ gió thổi đến trên mặt, đầu tuy là còn có chút ngứa, nhưng ở nơi này vắng vẻ đoạn đường, nhưng cũng không ảnh hưởng cái gì .

"Ta không ngại nha ."

Sở Niệm Chân nhẹ nói câu, tựa hồ cảm thấy nói thấy qua tới, mặt đỏ, lại cố tự trấn định, chớp chớp con ngươi, cười nói: "Lời đồn dừng lại ở trí giả chứ sao."

Mộc Phong cười nhạt cười, trong đầu lại nhớ tới tiểu nữ Vương bát bản thân về mặt rượu lúc kỳ quái biểu tình .

Mộc Phong họ một dạng đạm nhiên, nhưng chung quy không thể không chút nào tính tình Bồ Tát, tự nhiên sẽ cảm thấy phần nợ sẽ cảm thấy khuất nhục .

Thế gian phần nhiều là bất bình Lộ Bất Bình sự tình, mỗi người đều gặp gỡ tỷ lệ không lớn, nhưng thật gặp được, khó tránh khỏi tâm lý khó chịu, rất bình thường tâm tình .

Mộc Phong an tĩnh lại, âm điệu bình tĩnh nói: "Có một lão đầu nhi ở ta lúc rất nhỏ liền cho ta quán thâu một ít ở đại đa số gia trưởng tâm lý cho rằng là nguy hiểm đạo lý lớn . Tỷ như hắn nói tôn nghiêm loại vật này, đối với xuất thân gia đình bình thường hài tử mà nói, trước hết học sẽ bỏ đi tôn nghiêm, mới được nó, rất phức tạp một cái nghịch biện . Ta nghĩ đã lâu chưa từng suy nghĩ cẩn thận, từ lúc còn nhỏ cho tới bây giờ, ta đều không ủng hộ lão nhân gia ông ta câu nói kia, luôn cảm thấy mình là đứng nghiêm đối đãi, có thể không thẹn với lương tâm, coi như không có tiền không có quyền, cũng có thể sống đắc thoải mái . Chỉ bất quá đêm nay mới đột nhiên nghĩ mình bạch, đây chẳng qua là bản thân một phía tình nguyện mà thôi, lòng tự trọng có mạnh đến

đầu, không cố gắng, cuối cùng cũng chỉ có thể sống ở tinh thần mình trong thế giới xung vương xung bá, ở thượng vị giả trong mắt, ta tự tôn, chẳng qua là bọn họ muốn thái liên thái rác rưởi mà thôi. Tự thân không có thực lực, lại có thấy qua cường liệt lòng tự trọng, bản thân liền là một loại tự ti thật đáng buồn biểu hiện. Nhưng bây giờ đang nhớ tới hần nói chuyện, mới phát giác được rất có đạo lý, muốn khuôn mặt, nhất định phải trước phải hiểu được xoay người lại liều mạng, ý vị sống tại chính mình trong thế giới, sung mãn số lượng xem như là mình thoải mái."

Sở Niệm Chân há miệng một cái, tựa hồ rất không thích ứng Mộc Phong trong lúc bất chợt nói nhiều như vậy, trong đầu nhỏ tiêu hóa không, lúc này muốn nói cái gì, cuối cùng nhưng chỉ là rất đơn giản cũng rất kiên định nói một câu: "Ta ủng hộ ngươi."

Mộc Phong lắc đầu nói: "Tùy tiện cảm khái một phen, không ồm mà rên."

Sở Niệm Chân Trầm Mặc một hồi, nhẹ giọng nói: "Nhà các ngươi, từ trước rất lợi hại phải không?"

Nàng dù nói thế nào cũng là một phụ nữ, là nữ nhân, sẽ có cường liệt lòng hiếu kỳ, đặc biệt đối với mình cảm thấy hứng thú đồ đặc.

Sáng sớm hôm nay Sở Niệm Chân liền chạy tới Tiêu Nhiên đi quán quýt lấy Từ Thiêm, những nhẽo đòi hỏi, cuối cùng mới đến một ít rất phiền diện tin tức, kết hợp lại nói, chính là bên người người đàn ông trẻ tuổi này thân thể, đã từng cực hạn Huy Hoàng, nhưng bây giờ nghèo túng.

Nhìn như đơn giản một việc, nhưng phía sau vinh quang cũng không cam lòng, xung đột mãnh liệt đến đâu, Sở Niệm Chân tự nhận cũng không khôn khéo trong đầu nhỏ không nghĩ ra, cũng không còn đi hỏi Từ Thiêm, vài thập niên trước biến cố, nàng không cho là Từ Thiêm có thể giải bao nhiêu.

Đã từng đạo gia, có bao nhiêu dính hại?

Che trời chứ?!

Mộc Phong dừng lại Hạ, gật đầu, vân đạm phong khinh, cười nói: "Là rất lợi hại, bất quá đều là quá khứ thức."

Sở Niệm Chân nga âm thanh, long long trên trán mái tóc, mím môi, đột nhiên ngẩng đầu, xám xuống trong hoàn cảnh, nàng tựa hồ lấy hết dũng khí một dạng, một đôi mắt dị thường sáng sủa, nhìn lái xe nam nhân, nhẹ giọng nói: "Phong ca ca, ngươi không nên đứng ở hiện ở vị trí này thượng."

Mộc Phong ngăn người một chút, xa đã tới Sở gia khu biệt thự cửa, hần cầm xe dừng lại, quay đầu, cùng Sở Niệm Chân đối diện, cười nói: "Vậy hần là ở vị trí nào?"

Sở Niệm Chân vươn tay nhỏ bé, từ trên xuống dưới vung lên, trong xe vạch ra vừa đến rất hoàn mỹ đường vòng cung.

Trong chỗ u minh, tựa hồ câu động người yên lặng thật lâu đã tâm một dạng, nàng trắng noãn ngón tay chỉ chỉ trần xe ở ngoài đen kịt Thiên Không, nhân thân mê ly đạo: "Hần là ở rất cao rất cao địa phương, cùng Từ Thiêm cây cao lưng giống nhau, thậm chí so với hần còn xuất sắc hơn."

Mộc Phong đến hứng thú, tựa hồ vô hình trung cùng cái này cái cô gái trẻ tuổi gần hơn không ít khoảng cách, cười giong nói: "Đây là ngươi trực giác sao?"

Sở Niệm Chân gật đầu, e hèm, ngừng lại, mới vừa nói đùa vừa nói thật đỏ mặt cười nói: "Nếu như ngươi cần nói, ta có thể giúp ngươi nha."

Đơn độc đối mặt một cái mới quen thuộc không có hai ngày nam nhân, nói ra những lời này, cái này sợ rằng đã là Sở Niệm Chân bản thân khiêu chiến bản thân rứt rứt tuyến.

Mộc Phong lắc đầu, bật cười nói: "Ta đây chẳng phải là thật thành tiểu bạch kiểm?"

Sở Niệm Chân không nói chuyện, cười dài xuống xe, lập tức bỗng nhiên xoay người, nhìn Mộc Phong, cười nói một câu dị thường có thâm ý nói: "Này, cái kia, nếu như ngươi không ngại nói, ta cũng sẽ không chú ý."

Một câu nói tựa hồ tiêu hao Sở đại mỹ nhân tuyệt đại đa số rứt rứt một dạng, một chữ cuối cùng lúc rơi xuống sau khi, vị này dị thường động nhân nữ nhân trẻ tuổi sắc mặt Hồng đã như là nhò máu giống nhau.

Hôm nay thật nữ hài, tựa hồ ngay cả cơ bản nhất các loại Mộc Phong trả lời thuyết phục đều quên, nói xong câu đó liền vội vã xoay người, đi hướng cửa nhà mình.

Dưới ánh trăng, thật dài làn váy cùng sợi tóc hơi lay động, mỹ nhân là lướt như ngọc, giống như Tinh Linh.

Mộc Phong đứng ở đằng kia xuất thần một hồi, yên lặng suy tư về Sở Niệm Chân những lời này hàm nghĩa, chẳng lẽ là ngón tay làm tiểu bạch kiểm sự tình?

Bất chấp cùng trong phòng khách Lý thẩm chào hỏi, thẳng đến phòng ngủ mình, đóng cửa lại.

Mộc Phong nhân thần hơi hiện lên một cổ tia sáng kỳ dị, nhúng tay bóp cùng với chính mình khuôn mặt, tự lầm bầm: "Vì khôi phục đạo gia, gương mặt mà thôi, tạm thời không được thì như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Cười khúc khích

Sáng sớm hôm sau trời mới vừa tờ mờ sáng thời điểm, Mộc Phong đã bị một tràng tiếng gõ cửa đánh thức.

Môn ngoài truyền tới Sở Niệm Chân rất thanh thúy mềm mại thanh âm, không có nửa phần buồn ngủ, trong giọng nói hiếm thấy mang một ít làm nũng vậy ngây thơ mùi vị, khẽ cười nói: "Rời giường chưa?"

Mộc Phong nhìn một chút trên tường đồng hồ báo thức, sáng sớm năm giờ khoảng khắc, nhếch môi, nếu như đổi lại người khác, lúc này bị quấy rầy, thật đúng là gánh không được, nhưng Mộc Phong không dám oán giận, ngăn cách bằng cánh cửa trả lời: "Lập tức rời giường, có chuyện gì sao?"

"Ừ, đợi lát nữa cùng đi ăn điểm tâm, sau đó chúng ta đi Tĩnh Hải sân rộng, cho người thiếu hai bộ quần áo, người tối hôm qua bộ kia cả người mùi rượu, rất đáng ghét."

Sở Niệm Chân nhẹ giọng cười nói, tựa hồ tâm tình không tệ, vào buổi sớm hôm nay giọng nói phá lệ mềm mại.

Mộc Phong bản năng lắc đầu, đột nhiên ý thức được đối phương nhìn không thấy, cười nói: "Không cần phiền toái như vậy, tắm một chút là tốt rồi."

"Không được, không có thời gian. Heo, cái loại này tây trang là phải đưa đến tiệm giặt quần áo, ta ở dưới lầu chờ người, buổi tối còn có sinh hoạt."

Sở Niệm Chân sau khi nói xong sẽ không lại cho Mộc Phong mở miệng cơ hội, trực tiếp xoay người xuống lầu.

Mộc Phong Trầm Mặc một hồi, tựa hồ không nghĩ tới Sở Niệm Chân cũng có như thế lối lệ phong hành một mặt.

Mặc quần áo xuống giường, Mộc Phong ở trên sàn nhà lại làm hai trăm cái chống đẩy - hít đất nóng người, hai trăm cái chống đẩy - hít đất xuống tới, cũng đủ khiến người thường nằm trên mặt đất thở hồng hộc.

Nhưng hần vắn mặt không đổi sắc, vốn có dựa theo tập quán, hần còn có thể đánh một bộ Thái Cực Quyền gân cốt một chút, võ thuật võ thuật đồ chơi này, là đi ngược dòng nước, không tiến tất thoái.

Nếu không phải là hơn mười năm xuống tới bị lão Không Minh gần như biến thái vậy phương thức huấn luyện tàn phá nổi, Mộc Phong đồng học kiên quyết không có hiện tại loại này biến thái cấp số vũ lực giá trị.

Nhưng nhìn thời gian một chút, đã sáu giờ rồi, đoán chừng Sở Niệm Chân tiểu nương tử đã đợi không nhịn được, tầm họ xuất ra một bộ hưu nhân trang mặc bộ, tinh thần đánh đắm bài tử, vẫn là lần trước Sở Niệm Chân cho mua, cái này tám bảng y phục mặc đi ra ngoài không tính thật mất mặt, nhưng đối mặt này quốc tế một đường nhãn hiệu, Mộc Phong vẫn là không có gì khí.

Quần áo nón này hoàn tất, xuống lầu đi tới phòng khách, Sở Niệm Chân cùng Yên Tử đã đứng chờ ở cửa, hai cô bé hình thành sáng sớm thậm chí Bi Dương quang còn muốn nâng chói mắt đặc biệt phong cảnh.

Hai tiểu nữ mặc quần áo phong cách vẫn luôn là ở tương đồng chỗ biểu hiện sai biệt, đồng dạng quần jean phối hợp bạch sắc T-shirt, nhưng bởi vì bất đồng khí chất, làm cho cảm thụ liền hoàn toàn bất đồng.

Mộc Phong nhãn thần mị mị, bất động thanh sắc từ hai nàng đùi thon dài thượng liếc một cái, cũng không lời vô ích, đơn giản nói: "Đi thôi."

Ở phụ cận Vĩnh Hòa sửa đậu nành giải quyết bữa sáng, ba người thẳng đến Tĩnh Hải sân rộng.

Điều này làm cho phổ thông tiểu bạch lĩnh đều chùn bước địa phương, Mộc Phong loại này ngay cả công việc cơ bản chưa từng tiểu nhân vật nhưng ở cái này mấy ngày đến hai lần, người so với người làm người ta tức chết, lời này có đạo lý.

Sở Niệm Chân sáng sớm nói hoạt động thật là buổi tối một cái tiểu hình yến hội.

Không giống với lần trước, chịu chúng rất ít, hơn mười hai mươi mấy người xu thế, trên cơ bản đều tính biết cây biết, phần lớn đều là đối với Sở Niệm Chân mà nói còn có kết giao giá trị quần thể.

Tối đa cũng liền hai mươi tuổi xuất đầu, có thể bị Sở đại tiểu thư thấy hợp mắt thanh niên nhân, đặt ở Thiên Hải, ngoại trừ tự thân vận cút chó nghịch thiên Phượng Hoàng nam ở ngoài, trên cơ bản đều là cái thành phố này một đường công tử ca, tổng thể trình độ cũng cao hơn Yên Tử cái vòng kia một cấp bậc.

Mộc Phong Tĩnh Tĩnh lái xe, thỉnh thoảng liếc mắt nhìn xếp sau hai cái cười cười nói nói chói mắt nữ nhân, có chút bất đắc dĩ, bản thân cái này là thân phận gì ?

Làm sao ở hoàn toàn không có hiểu rõ tự thân lập trường và vị trí dưới tình huống, đã bị Yến Tử cùng Sở Niệm Chân nài ép lôi kéo ở một cái cái trong hội bắt đầu tả xung hữu đột ?

Tĩnh Hải sân rộng, lần này là từ Sở Niệm Chân tự mình làm bên người thanh niên nhân chọn một bộ Versace huren trang, buổi tối cái loại này trường hợp Tiểu tụ hội, thân phận đẳng cấp tuy là cũng không thấp, nhưng chung quy không tính là chính thức, lần qua lần lại ra một bộ lễ phục đi qua, liền có chút trang bức .

Cửa hàng bên trong bảy tám cái hướng dẫn mua đều nhân thân cổ quái, Thiên Hải chưa bao giờ khuyết thiếu ly kỳ hoang đường sự kiện,

Mà ở Tĩnh Hải Versace cửa hàng công tác hướng dẫn mua, mỗi ngày bài trừ khuôn mặt tươi cười đối mặt lui tới nhân sĩ thành công khẳng định không ít .

Miền cường cũng cũng coi là kiến thức rộng rãi, gặp qua phú bà mang theo tiểu bạch kiểm đến mua quần áo, nhưng như hôm nay loại tổ hợp này cũng rất cổ quái điểm, cái này thoạt nhìn không tính là đẹp trai nam nhân, làm tiểu bạch kiểm cũng quá có khí thế .

Đối với bên người hai gã bạch phú nữ chẳng những không có khúm núm, ngược lại một bộ tâm như chỉ thủy bình tĩnh tự thế, nhưng thật ra tự mình bỏ tiền cả thê đãi thọ nữ nhân đối mặt nam nhân, vẻ mặt ôn nhu như nước tiểu ý .

Lại là một cái thành công nghịch tập bạch phú nữ kinh điển án lệ sao?

" Không sai, xuyên ở trên thân thể người, rất tuần tú nha."

Sở Niệm Chân nhẹ giọng cười nói, không biết rõ làm sao hồi sự, sắc mặt lại có một chút đỏ lên, mà đứng ở một bên cười không nói Yến Tử trong ánh mắt cũng mang theo thâm ý .

Có điểm không hiểu hay, lại nhặt một bộ hàng hiệu y phục Mộc Phong sờ mũi một cái, xoay người, nhìn trong gương bản thân, một lát, mới động động khóe miệng, một thân màu xanh nhạt huren trang, quả thực rất xứng đôi bản thân vóc người hoàn mỹ a .

Hắn vươn tay, chỉ chỉ trong gương bản thân, hơi nheo mắt lại, vẻ mặt nhìn thấy xa lạ suốt cả thời điểm thân phục ý tứ hàm xúc, tự kỷ đạo: "Tầm tặc, soái ngây người ."

Một tận tối đêm khuya muốn đi dự tiệc thời điểm, Mộc Phong đồng học mới hiểu được Sở Niệm Chân cùng Yến Tử ở Versace cửa hàng thế nào sẽ có vậy cổ quái biểu hiện .

Chạng vạng sáu giờ rưỡi, lái xe trở lại Sở gia biệt thự, sau đó hai người đi vào thay quần áo, thời gian rất ngắn, vô luận là Sở Niệm Chân, vẫn là Yến Tử, đều là dám đồ hộp hướng lên trời không thi phần trang điểm Nữ Hiệp, đại khái khoảng mười lăm phút, hai người lại lần nữa lên xe, chỉ bất quá Mộc Phong chứng kiến Sở Niệm Chân thời điểm, tâm lý cũng rất không có ý chí tiến thủ mạnh mẽ nhảy .

Hắn một thân màu xanh nhạt huren trang không cần nhiều lời, khiến hắn không dám định là, Sở Niệm Chân dĩ nhiên không có mặc nổi bộ kia lễ phục màu xanh lam nhạt, mà là dị thường lớn mật mặc một bộ màu xanh nhạt sườn xám, trang nhã mà dịu dàng .

Đưa nàng cả người đường cong là lướt buộc vòng quanh đến là một mặt, bên kia liền, là cái này thân sườn xám cùng Mộc Phong đứng chung một chỗ, cũng quá mẹ nó có điểm tình lữ trang phục ý tứ hàm xúc .

Quả nhiên, hai người tới trước xe, Yến Tử theo thường lệ ngồi ở sau xe đứng hàng, Sở Niệm Chân cũng rất không bị cản trở kéo ra kế bên người lái cửa xe, ngồi vào đi .

Còn có so với cái này càng rõ ràng ám chỉ sao?

Giờ khắc này, Mộc Phong thật rất muốn cười, cười khúc khích .

Ở phòng ngủ mình do dự một hồi thật lâu mới lấy dũng khí thay cái này quần áo màu xanh nhạt sườn xám Sở Niệm Chân bất động thanh sắc liếc liếc mắt Mộc Phong .

Chỉ là nhân thân từ trên người hắn chuyển tới trên mặt hắn, lại xem thấy đối phương nhân thân đang rơi vào tại chính mình bởi vì xuyên sườn xám mà lộ ra một đoạn tuyết trắng trên đùi, nhất thời rên một tiếng, nắm quả đấm nhỏ phát phát, đạo: "Xuất phát ."

Rất tiểu chúng, rất tự nhiên tính chất liên hoan không có ở hội sở hoặc là bên trong tửu điểm tổ chức .

Mà là trực tiếp định ở một cái gọi Trương Du Du cô gái trẻ tuổi trong nhà, địa điểm là còn Vân khu biệt thự .

Loại trong trình độ mà nói, những người này đều là cái thành phố này tuyệt đối đứng đầu công tử ca, sẽ có tiền, sẽ có quyền, đều không là người bình thường .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Làm ca ca

Mấy người vừa đi vào biệt thự đại môn, một đám người ngay lập tức sẽ chào đón, không có người nào tận lực bày một tấm mặt thối, toàn bộ đều là vẻ mặt tươi cười từ thể .

Xã hội này, không có đầu óc bất chấp hậu quả không xem thân phận đối phương liền hiêu trương bạt hổ Phú Nhị Đại quan nhị đại, dù sao vẫn là số rất ít .

Những người trước mắt này, mặc kệ nội tâm tồn tại phần nhiệt tình,... ít nhất ... Biểu hiện ra nụ cười, khiến người ta nhìn liền tâm lý thoải mái .

Một thân màu xanh nhạt hươu nhân trang cùng Sở Niệm Chân đứng chung một chỗ phá lệ xứng cái Tiểu Đạo Sĩ nhân thân sắc bén, cấp tốc quét một vòng, không có phát hiện có thể cùng Sở Niệm Chân Yến Từ sánh ngang xuất sắc muội từ .

Mộc Phong cũng sẽ không đang chăm chú, càng không có muốn dung nhập cái vòng này ý tưởng, hiện nay một điểm cơ sở cũng không có, còn còn dựa vào Sở Niệm Chân ở điều võ dương oai hấn, thật muốn đi vào cái vòng này nói, không coi vào đâu chuyện tốt, điểm ấy tự mình biết mình hấn vẫn có .

Mộc Phong hơi quay đầu, nhìn hình như có ý lại tựa như vô ý hướng cùng với chính mình dựa Yến Từ, biểu tình bình tĩnh .

Chỉ bất quá đêm nay Yến Từ tựa hồ cũng không tính khiến Mộc Phong thanh nhàn, xuất phát từ một loại rất kỳ quái tâm lý, lại ý đồ đem hấn kéo vào cái vòng này,... ít nhất ... Cũng muốn hỗn cái quen mặt hơn nữa .

Nàng mỉm cười cùng trước mặt nhất một nữ nhân ôm một cái, chỉ chỉ Mộc Phong, nhẹ giọng cười nói: "Ung dung, đây là anh nuôi ta, Mộc Phong, rất tuần tú chứ ?"

Nguyên bản bầu không khí thân thiện đoàn người nhất thời xuất hiện hơi chút vắng vẻ, khương ◆ Yến làm ca ca ?

Ở đây vô luận nam nữ, thậm chí ngay cả Sở Niệm Chân cũng hơi kinh ngạc, bị Yến Từ đột nhiên cho một Tiểu Đạo Sĩ trừ đi cái thân phận này có điểm không thích ứng .

Người trong cuộc Mộc Phong càng là gương mặt bắp thịt kịch liệt co quắp, dờ khóc dờ cười .

Thật muốn coi như nói, mình cũng liền so với Yến Từ lớn như vậy một hai tuổi mà thôi, kết quả vừa tới nơi này, ở trước đó không cùng bản thân thương lượng dưới tình huống, biến thành nàng làm ca ca ?

Đây là muốn nào cái nào một ra à?

Lần này liên hoan người đề xuất Trương Du Du là một khuôn mặt cũng không xuất sắc nhưng khí chất rất êm dịu nữ nhân, phản ứng cực nhanh, cố đề xuống đối với Mộc Phong thân phận nghi hoặc .

Mỉm cười cùng Mộc Phong nắm chắc tay, rất nhu nhược không có xương tay nhỏ bé, căn bản không cho đồng học bóp một ít thời gian, liền rút về đi, cười nhạt nói: "Mọi người qua đi tọa, trước ăn một chút gì, chậm rãi trò chuyện ."

Mọi người cùng đi đến đại sảnh, trung ương một cái lớn trên cái bàn tròn, đã mở đầy ắp thức ăn .

Bị mọi người vây quanh Sở Niệm Chân ba người rất lưu loát đương nhiên đi hướng bàn ăn chủ vị, nhưng không có ngồi xuống.

Mà là kéo Mộc Phong một bá, đưa hấn đặt tại chủ vị, mà Sở đại tiểu thư bản thân, thì cùng Yến Từ một tả một hữu ngồi ở Mộc Phong bên người .

Thiện đoán ý qua lời nói và sắc mặt một đám công tử thiên kim nhân thân lập tức quỹ dị .

Mộc Phong khẽ nhíu mày, không vui biểu tình lóe lên một cái rồi biến mất, hấn cùng đến hiện tại còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra Yến Từ Tự Nhiên không giống với, hít thở sâu một hơi, thân nhiên nói: "Ta là Sở tiểu thư bảo tiêu, nàng là lão bản ta, nàng muốn ta ngồi ở chỗ này, ta tọa là được."

Sở Niệm Chân như hoa khuôn mặt tươi cười cứng ngắt Hạ, có trong nháy mắt rất ngắn xuất thần .

Lập tức phản ứng kịp, trong ánh mắt ủy khuất thần sắc lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng cũng không có giải thích giữa hai người cái này Tiểu hiểu lầm, cười cười, nhẹ giọng nói: "Ta sợ người không có ý tứ, ngồi ở chỗ này, gấp thức ăn cũng dễ dàng một chút chứ sao."

Tầm tắc, hảo kiều mỉ giọng nói .

Tương Du Du nhân thân chuyển động, tiếng cười khê, đạo: "U, Mộc Phong, nhĩ lão bản cùng Kiền Muội Muội đối với ngươi tốt nga, ngươi có thích các nàng hay không ?"

Vấn đề này đến rất đột nhiên .

Ngay cả Sở Niệm Chân đều có chút kinh ngạc, Yên Tử càng là lặng lẽ vênh tai .

Trong ngày thường lười lấy chồng giao tiếp nhưng độ dày da mặt lại không thua gì bất luận kẻ nào Mộc Phong đồng học nhìn nhân thân cổ quái Sở Niệm Chân, khỏe miệng bỗng nhiên vung lên một tia trêu tức tiểu ý, nhẹ mở miệng cười đạo: "Đương nhiên, lão bản đối với ta tốt như vậy, đương nhiên ta cũng thích làm muội muội, chỉ cần các nàng vui vẻ là được rồi ."

Toàn trường vắng vẻ .

Không biết thẳng nhãi này là vô tình hay là cố ý, đem Kiền Muội Muội làm chữ căn đặc biệt trọng,

Vốn là 1 tiếng ngữ điệu, dám cho nói thành tứ thanh, khiến người ta miên man bất định .

Đây coi như là minh mục trương đảm đùa giỡn sao?

Hỗ nhân ở đâu .

Những lời này, đi theo chị nuôi gia làm tỷ tỷ, đi con gái nuôi thêm làm nữ nhi quả thực có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu chứ sao.

Thằng nhãi này hảo một viên gan báo a .

Mọi người muốn cười cũng không dám cười, nhìn Yên Tử, sắc mặt nghẹn đến đỏ bừng .

Yên Tử lớn như vậy đến nay, sợ rằng vẫn là lần đầu tiên có người dám ngồi ở bên người nàng, minh mục trương đảm nói muốn xức nàng chứ ?

Quá thú vị .

Mọi người hầu như muốn biết xuất nội thương trong ánh mắt, Yên Tử trong ánh mắt nổi giận lóe lên một cái rồi biến mất, rất mật mờ lặng lẽ trùng sắc mặt bình tĩnh Mộc Phong liếc mắt, đạo: "Ta đây cái làm ca ca là người bên ngoài, tiếng phổ thông không phải rất tiêu chuẩn, mọi người bị chê cười ."

Mộc Phong không có phản bác, vuron chiếc đĩa, kẹp một khối trứng muối bỏ vào Sở Niệm Chân trước mặt trong khay, thảo nỗi một hơi rõ ràng rất tiêu chuẩn nhưng nhưng có bị cái tiêu nướng từ nói thành không đúng tiêu chuẩn tiếng phổ thông, tự nói một câu: "Đúng vậy, mọi người cười bỉ ổi ."

Mộc Phong vốn có cho rằng thân ở Thiên Hải chân chính một đường nha nội trong vòng những công tử này thiên kim sẽ rất khó đối phó .

Nhưng rượu quá ba tuần sau đó mới có hơi tự giễu phát hiện, bản thân tựa hồ vẫn quá coi bản thân .

Cái này Tiểu chúng liên hoan, quả nhiên cùng lần trước ở Khải Duyệt bên trong từ điểm dạ yến không giống với, mỗi người đều có bản thân kiều ngạo, không có tận lực coi nhẹ Mộc Phong, nhưng là không người gì rất thân thiện đi lên chào hỏi, chân chính sơ giao .

Trách không được những quan này Đề nghị Phú Nhị Đại mắt cao hơn đầu, bởi vì bất kể nói thế nào, Mộc Phong đồng học đã rất thẳng thắn mà nói rõ hần mình chính là một người hộ vệ, bảo tiêu hàm nghĩa là cái gì ?

Vậy nếu không có nói ra có thể khiến người ta tức nhiên khởi kính sinh ra lòng kiêng kỵ gia, cả người thể tựa hồ cũng không phức tạp bạn cùng lứa tuổi, coi như là hơn nữa khương ◆ Yên làm ca ca thân phận, cũng không trở thành đề cho bọn họ buông ngạo khí đến chủ động kết giao .

"Rất buồn chán sao, chúng ta đi qua ngồi một chút ."

Vẫn ngồi ở Mộc Phong bên người, với hần người mặc tình lữ trang phục lên sân khấu Sở Niệm Chân chủ động mở miệng, mỉm cười cười nói .

Bởi vì uống chút rượu quan hệ, hiện tiêu chuẩn mặt trái xoan đủ phát kiều diễm, nhưng không mất thanh lệ, nàng nhìn Mộc Phong, tựa hồ đối với người chung quanh nói chuyện phiếm nội dung không có hứng thú .

Mộc Phong gật đầu, đứng lên thời điểm, do dự Hạ, cuối cùng vẫn buông tha thân là một cái đàn ông cái loại này không tất yếu rụt rè, đi hướng một bên sofa .

Sở Niệm Chân hồng nhuận sắc mặt tựa hồ không có thay đổi gì, nhưng thủy nhuận trong con ngươi quang mang lại lặng lẽ mềm mại một ít, ngoan ngoan đi theo Mộc Phong thân phía sau chuyển bước .

Hai người rất đơn giản một động tác, lại làm cho ở đây không dưới 4 5 cái nam nhân trẻ tuổi nhân thân lóe ra Hạ, lại không có quá nhiều biểu thị .

Thiên Hải Sở gia, ở nơi này Ngọa Hổ Tàng Long đại đô thị trong, quả thực không có lên đỉnh, nhưng là xuống dốc Phách đến khiến những thứ này một đường công từ thiên kim phía sau một đường thể lực cho bỏ qua tình trạng .

Sở gia trưởng nữ Sở Niệm Chân không tranh quyền thế không tính là, nhưng giúp mọi người làm điều tốt, không tranh hùng, cũng là nàng chân thực vẽ hình người .

... ít nhất ... Thiên Hải liền có không ít tuổi trẻ tuần kiệt đối với nàng ái mộ .

Ở người thế hệ trước trong mắt, Sở Niệm Chân càng là hải tử ngoan, cưới về làm con dâu, có thể làm không thể một mình khởi động nửa bầu trời nữ cường nhân, nhưng có khả năng nhất an an phân phần làm hiền nội trợ, giúp chồng con đỡ đầu, một bữa ăn sáng .

Hơn nữa mầu chốt nhất là Sở Niệm Chân còn là cô gái đẹp, đại mỹ nữ .

Nhỏ như vậy nương tử, một cái nhăn mày một tiếng cười, hoặc nhu nhược hoặc kiên cường hoặc ngượng ngùng mị lực, coi như là những thứ này chân chính hào môn lớn nhỏ, cũng giống vậy gánh không được oa .

Chỉ bất quá cái này rõ ràng không phải có thể tranh giành tình nhân trường hợp, ở đây người tương đối hiểu được khắc chế, cũng không có lập tức phát tác .

Yến Tử nhìn Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân bóng lưng, một đôi mị hoặc trong con ngươi lặng lẽ hiện lên một tia tia sáng kỳ dị, nhìn như vô ý nói một câu: "Bọn họ rất xứng, không phải sao ?"

Trong đám người Tự Nhiên lại là một trận phụ họa .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Ta là đạo sĩ, không sát sinh

Mười giờ rưỡi mọi người tan cuộc sau đó, Yến Tử tâm tình rất tốt, tựa hồ cảm thấy không thể nào đã nghiền giống nhau, muốn đi quây rượu ở hải xuống.

Vẫn là chỗ cũ, Tinh Hải quán bar .

Sở Niệm Chân cùng Yến Tử đây đối với đáng chú ý tổ hợp, hai ngày này Thiên Kinh thường quang cố nơi đây, làm cho khắc sâu ấn tượng .

... ít nhất ... Nơi đây kinh lý chứng kiến hai người qua đây sau đó, không nói hai lời liền phái người an bài một cái vị trí tốt, tặng kèm vài cái mâm đựng trái cây, ngược lại gì tâm tư xấu .

Người đối diện thế bất phàm bề ngoài khí tràng đồng dạng cường đại nữ nhân khách hàng, quán bar còn không keo kiệt thiện ý, quán bar kinh lý không dám nhảy ra làm ra khiến Yến Tử bồi tửu loại này hoang đường cử động .

Nhân rất đơn thuần, chỉ hy vọng hai cái này đại mỹ nữ có thể thường xuyên đến chơi, một cái quây rượu, vị trí địa lý cho dù tốt, phản cứng phối trí ở đỉnh cấp, cũng không đủ xuất sắc muội chỉ trần ngập trong, chính là không nhiều lắm lực hấp dẫn, điểm này, là nam nhân đều hiểu .

Sở Niệm Chân biểu hiện rất cổ quái, loại biểu hiện này rất nhỏ, Thanh Vi đến khiến Vương Phục Hưng đều cảm thấy là ảo giác .

Cô nàng này từ còn Văn biệt thự sau khi đi ra vẫn như cũ vẫn là ngồi ở vị trí kế bên tài xế mặt .

Tựa hồ Sở Niệm Chân không hề căn nguyên đối với Mộc Phong vô cùng thân thiết không ít, loại cảm giác này quá khéo léo, đối với tình cảm vẫn luôn nằm ở ngây thơ trạng thái Mộc Phong đồng học cân nhắc một đường, chưa từng suy nghĩ ra mùi vị, cuối cùng vẫn tuyên chọn tình quan thay đổi .

"Uống chút gì không, đêm nay chúng ta điểm rượu đỏ có được hay không, bất quá ngươi muốn uống ít chút, một biết lái xe, chú ý an toàn ."

Sở Niệm Chân cười nói, xem giá thế này, mới vừa rồi ngồi xuống thời điểm, dường như kém chút xung động một cái sẽ ngồi ở Mộc Phong bên người, bất quá cuối cùng rụt rè chiến thắng xung động, cùng Yến Tử cùng nhau ngồi đối diện hẳn .

"Ta không có vấn đề ."

Mộc Phong cười nhạt nói, đem Sở Niệm Chân đẩy tới rượu ra đẩy trở lại, đạo: "Người chọn đi."

Sở Niệm Chân từ mâm đựng trái cây trong cầm một cây quýt, bỏ vào trong miệng, khẽ nhú mảy, ngó âm thanh, thần thái dị thường ngây thơ khả ái.

Nàng xem mắt nhìn thần có chút thâm ý Yến Tử, sắc mặt hồng hồng, đem tử thủy ra đổ lên Yến Tử trước mặt, cười nói: "Yến Tử, người tới chọn xong tốt rượu nga, ngày hôm nay người mời khách, ta đi chuyển toilet."

Yến Tử dở khóc dở cười, hướng về phía khuê mật phát tay một cái, cũng không còn xem trước mặt ra, rất thành thạo báo ra lưỡng chủng rượu đỏ tên.

Giống nhau một chai, coi như là rộng lượng, đơn giản hai câu chính là mấy vạn khối Đại Dương, chỉ bất quá nàng lại rõ ràng không hề bụng, các loại người phục vụ sau khi rời đi.

Yến Tử mới nhìn Mộc Phong, chớp chớp con ngươi, vẻ mặt u oán, nửa thật nửa giả nói: "Thật dự định đưa ta khuê mật? Các người cùng một chỗ rất xứng nha."

Che đây vẫn luôn là nhân loại bản năng phản ứng, Mộc Phong đồng học cũng không ngoại lệ, tùy ý ăn chút trái cây, nhẹ giọng nói: "Tán gái cần không chỉ là tư bản, đầu não chính là nhu yếu phẩm, Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa, hiểu được sáng tạo điều kiện mới là cao thủ, đi một bước xem một bước tốt."

"Nàng đơn thuần như vậy, còn cần tốn nhiều như vậy hoảng hốt đến ngâm nước sao? Thật, mang nàng nhìn lưỡng trăng điện ảnh, Uy điểm Popcorn, sờ đầu một cái, nàng cũng liền ngoan, khi đó còn chưa phải là nghe người bài bố? Hi hi, mang đi người nào khách sạn đều tùy tiện."

Yến Tử cười híp mắt nói, cô nàng này cười lộ lên thời điểm gương mặt phía bên phải đơn má lúm đồng tiền rõ ràng dị thường, phối hợp nàng tinh xảo ngũ quan, ở xám xuống trong hoàn cảnh có vẻ hơi mỉa mai, rất câu nhân.

Triệt không nói gì phía dưới Mộc Phong Tĩnh Tĩnh uống rượu, không phải không thừa nhận trước người cái này tiểu nương môn tìm từ quả thật có chút sắc bén, nói mình đều có điểm tâm động.

Dù sao Sở Niệm Chân vóc người khuôn mặt đều là hàng thật giá thật đồ đặc, không có nửa điểm làm giả, cả người thiên thành tỉ lệ vàng mới dụ người nhất chứ sao.

Thánh nhân đều có thể nói thực sắc họ vậy, Mộc Phong đồng học Tự Nhiên cũng không đạt được ngồi trong lòng mà vẫn không loạn cảnh giới, đối mặt mỹ nữ, nhất định sẽ tâm động.

Còn như mang đi người nào khách sạn đều tùy tiện, từ trước đến nay rất tự biết mình Mộc Phong tâm lý không sẽ cho là như thế, nhưng âm thầm ức nghĩ một hồi, vẫn là có thể.

Hắn quay đầu, nhìn một bộ Quần Ma Loạn Vũ cảnh tượng sân nhảy, nhân thần mê man, trong tiềm thức, hắn tựa hồ còn không có làm tốt bắt đầu một đoạn tình cảm chuẩn bị.

Hắn ý tưởng rất đơn giản, hoàn thành Sở Thiên Anh giao cho hắn nhiệm vụ, cam đoan Sở Niệm Chân không bị thương tổn, muốn tận khả năng bảo vệ tốt một điểm mà thôi.

Nhu nhược, không màng danh lợi, thiện lương, linh động đẹp đẽ, không tranh hùng.

Như vậy nữ hài tử, coi như không có gì có thể làm cho nam nhân điên cuồng đại trí tuệ, Tiểu kiều ngạo, cũng đủ để cho nàng người theo đuổi người trước ngã xuống, người sau tiến lên như Cá diếc sang sông.

Hắn không trả lời cái này thoát nhìn có chút vô lý đầu vấn đề, từ vừa lúc đem tửu nhỏ qua đây người phục vụ trong tay tiếp nhận hai bình có giá trị không nhỏ rượu đỏ, tự mình mở ra, cho Yến Tử cùng mình đều rót một ly, lẳng lặng nói: "Nói như thế nào?"

"Uống xong về nhà."

Yến Tử Tiểu vung tay lên hào sảng nói.

Cùng Mộc Phong đụng dụng ly, quả thực liền đem trong ly rượu đỏ uống một hơi cạn sạch, ngay cả Mộc Phong loại này nhà quê đều biết rượu đỏ là muốn thành phẩm.

Điều này cũng tốt, gần một nửa ly rượu một cái đã bị uống sạch, nếu như đổi thành Nhân Dân tiền nói, Yến Tử một hộp này, uống vào chỉ ít cũng có hơn một nghìn khối Nhân Dân Tệ.

Phá sản a.

Mộc Phong nhìn nàng một cái, bình tĩnh nói: "Cùng rượu có cừ oán?"

Yến Tử vẻ mặt buồn khổ, biểu tình giống như đúc, trong ánh mắt lại mang theo không khó xem thấu nồng nặc tiểu ý, làm thờ dài hình, nhẹ giọng nói: "Ai, cô nãi nãi ta tốt xấu coi như là một đại mỹ nữ a, luận gia thế, luận dung mạo, các phương diện, ta hẳn là cùng Chân Chân giống nhau mới đúng, có thể

trước mặt của ta nam nhân mất mủ, tình nguyện chọn khác người cũng không chọn ta, ta không thể làm gì khác hơn là mượn rượu tiêu sầu rồi."

Mộc Phong đau cả đầu .

Cái này vui đùa thật không có thể tùy tiện mở a mỹ nữ, Mộc Phong chỉ là ngẩn người một chút liền cười giong nói: "U, hảo dày đặc mùi dấm, người bán hàng, đến một thùng giấm chua, thùng lớn ."

Yến Tử cười chửi một câu đi tìm chết, đột nhiên đề ra một cái có thể để cho đại đa số nam người đau đầu sắp nứt vấn đề: "Này, người nói ta và Chân Chân người nào đẹp ?"

"Đều đẹp ."

"Dám đòi một lời kịch không ?"

"Không dám ."

"Người đi chết đi."

Mộc Phong có chút bất đắc dĩ, cúi đầu uống một hớp rượu, xoay người, nhìn cửa quán rượu toilet phương hướng, cau mày nói: "Tại sao còn không trở về ?"

"Không đứng ở bên trong phòng rửa tay hoá trang nga, một sẽ ra tới cho người cái lớn kính hi lớn ."

Yến Tử cười giong nói, không biết nguyên nhân gì, đột nhiên cảm thấy nơi đây rượu khó uống chết, nơi đây hoa quả khó ăn chết, nơi đây bầu không khí cũng kém chết.

Cảm giác nguy cơ từ trước đến nay đều rất nghiêm trọng Mộc Phong nhăn nhó mị mị, chịu nhin họ một dạng các loại năm phút đồng hồ, kết quả vẫn là không có chứng kiến Sở Niệm Chân trở về .

"Người đi phòng vệ sinh nhìn một chút ."

Mộc Phong nhìn Yến Tử nhẹ giọng nói .

Yến Tử chút nào không thực nữ liếc một cái, hừ hừ nổi đứng lên, đi hướng toilet, Mộc Phong do dự Hạ, đứng lên theo ở phía sau .

Yến Tử đi vào nhanh, đi ra nhanh hơn, không có hai phút liền đi tới, khuôn mặt nhỏ nhắn âm trầm, nhăn nhó lo nghĩ nhìn Mộc Phong đạo: "Bên trong không ai ."

Mộc Phong tâm lý trầm xuống, không có căn nguyên lại có chút hoảng hốt, hần hít thở sâu một hơi, ép buộc bản thân tỉnh táo lại, đạo: "Có hay không tranh đấu vết tích ?"

"Không có, Chân Chân ngay cả cơ bản nhất thuật phòng thân cũng sẽ không, nếu như gặp phải cái gì không chuyện tốt, trên cơ bản ngay cả hoàn thủ dư địa cũng không có ."

Yến Tử chau mày cùng một chỗ, tựa hồ nghĩ đến cái gì không kết quả tốt, giọng nói cũng lạnh xuống .

Mộc Phong không có bất kỳ do dự nào, xoay người rời đi, thân nhiên nói: "Giấy tính tiền, chúng ta đi ."

Yến Tử không hề hỏi gì nên đi cái nào, lập tức làm theo .

Hai người tới cửa quán rượu, Mộc Phong tận lực giữ vững bình tĩnh ngữ điệu, hỏi một chút đứng ở cửa bảo an, có lẽ là câu hỏi trong nội dung liên quan đến nữ tử thấy qua nổi tiếng, bảo tiêu hơi nghĩ một hồi, phi thường lưu loát khẳng định nói: "Mới vừa rồi bị hai nam nhân mang đi, tiên sinh, đây là quán bar, thường thường xảy ra chuyện như vậy, cho nên chúng ta cũng không tiện ngăn cản ."

Mấy có lẽ đã có thể xác định Sở Niệm Chân là bị người mạnh mẽ mang đi Mộc Phong vẫn không có loạn tâm thái, neho mắt lại hít thở sâu một hơi, trong đầu nhanh chóng chuyển động, cuối cùng bình tĩnh nói: "Bảo an đại ca, còn nhớ rõ hai nam nhân xu thế sao, ăn mặc trang phục, ta cần cận kề trả lời ."

Bảo an đại thể hình dung một cái, mặc dù không là rất cận kề, nhưng ăn mặc khí chất, đã coi như là minh xác .

"Là bảo tiêu, sẽ chính là chuyên nghiệp tay chân ."

Yến Tử khẳng định dị thường đạo, trong ánh mắt hàn Quang Thiểm Thước, không hề che giấu .

"Điện thoại di động cho ta ."

Mộc Phong nhìn Yến Tử, nhúng tay nói rằng .

Mộc Phong nhận lấy điện thoại di động, trong lòng đã đại khái nắm chắc, bay vùn vụt danh bạ, tìm ra thỉnh thoảng có liên hệ Lạc Xuyên đây số, trực tiếp đẩy tới .

"Ta là Mộc Phong "

Điện thoại chuyển được, Mộc Phong đơn giản trực tiếp báo ra tên mình, một câu lời vô ích cũng không có .

Cái này Yến Tử trong vòng tính là trung đẳng tầng thứ Phú Nhị Đại nhận được Mộc Phong điện thoại, giọng nói kích động, lại có loại phát ra từ phế phủ vui sướng cảm giác, cười to nói: "Làm sao huynh đệ, muốn uống rượu ? Vừa lúc ta không sao, Tinh Hải quán bar, ta làm ông chủ ."

Mộc Phong không có công phu với hân khách sáo, nhẹ giọng nói: "Lạc Xuyên, người có hay không Tần Oa điện thoại, báo cáo ta ?"

Lạc Xuyên mang theo nghi hoặc giọng nói ừ 1 tiếng, nhưng cảm giác nổi Mộc Phong tựa hồ không muốn nhiều lời, liền rất thông minh không có hỏi nhiều, cười nói: "Chờ, trước đeo, ta một hồi tin nhắn ngắn chia người ."

Mộc Phong gắt gao cầm điện thoại di động, các loại hai phút chỉ phôi, rốt cục đợi được Lạc Xuyên tin nhắn ngắn, ngay cả cảm tạ cũng không kịp nói, trực tiếp chiếu đây số đánh tới .

Đối phương rất nhanh chuyển được, Tần Oa giọng nói vẫn như cũ thanh thúy dễ nghe, Uy 1 tiếng, mang theo điểm quỷ dị .

Mộc Phong bình tĩnh mở miệng nói: "Thả người ."

Đối phương ngăn người một chút, trong nháy mắt phản ứng kịp gọi điện thoại là thần thánh phương nào, nguyên bản chột dạ triệt không gặp .

Chung quy là mới lên cao trung nữ hài, có thể có bao nhiêu lòng dạ ? Trực tiếp kỳ quái không đánh đã khai đạo: "U, nóng lòng như thế? Kê nghèo hàn, người là cái thả gì, dựa vào cái gì cùng ta nói như vậy?"

Mộc Phong chặt cảm điện thoại di động đạo: "Người muốn thế nào ?"

Tần Oa không trả lời, ngữ điệu oán độc đề hỏi không chút liên hệ nào vấn đề: "Người thích Chân Chân tỷ tỷ đúng hay không?"

Vấn đề đến rất đột ngột, cho nên khiến người ta trở tay không kịp .

Mộc Phong do dự Hạ .

Đối phương đã khẩn cấp mở miệng nói: "Không thể nói là . Loại người như người ngay cả lễ vật cũng mua không nổi kê nghèo hàn, gọi người con cóc cũng không xứng, sung mãn số lượng chính là một cái con rệp mà thôi, xã hội bại hoại! Người cần bản là không có tư cách cùng Chân Chân tỷ tỷ cùng một chỗ, ngày hôm nay ta làm chủ, cho hân tìm một mạnh hơn người hoàn toàn nghìn lần như ý lang quân tốt."

Làm chủ ?

Mộc Phong nhãn thần lóe ra, liễu mạng đề nặng nội tâm con tức giận, nói một câu dưới cái nhìn của nàng tựa hồ không có bất kỳ tác dụng lời vô ích: "Nói cho ta biết người vị trí ."

Tiểu nữ Vương ở trong điện thoại hung hăng xen một tiếng, khinh thường nói: "Phế vật, người còn muốn anh hùng cứu mỹ nhân, ta cho người biết vị trí, người dám tới sao ?"

Mộc Phong vẫn là nghe không ra chút nào giọng nói ba động ngữ điệu, bình tĩnh đến mức tận cùng, không có làm lơ nửa chút thời gian, thần nhiên nói: "Nói ."

Đối phương hơi do dự, tựa hồ đối với Mộc Phong đồng học trải qua người khác thuật lại vũ lực giá trị có chút cổ ky, nhưng tựa hồ lập tức nghĩ đến cái gì, khí mủi phần, oán độc mắng Mộc Phong một câu trang bức, đạo: "Tinh Hải khu biệt thự, kê nghèo hàn, phế vật, rác rưởi, người có gan cứ tới đây, đến sau đó ta tự cấp người xác thực chỉ, dám nhiều một người, ta muốn người hối hận!"

Mộc Phong khóe miệng động động, rốt cục dây dưa ra một cái cười lạnh, lời nói người yên tâm, sau đó cúp điện thoại, quay đầu, nhìn đã nheo lại con người Yến Tử, thần nhiên nói: "Giúp ta tra một chút tiểu nữ Vương ở Tinh Hải khu biệt thự vị trí, cái nào một Đồng, ta bây giờ đi qua, đối phương muốn ta một người, người thông tri Sở gia, lấy phòng ngừa vạn nhất, có ở đây không dụ cho người chú mục dưới tình huống phải chút mặt lạ hoặc tiếp ứng, nhưng khoảng cách không nên quá gần, nếu nàng gọi một người đi, ta đây liền đi gặp bọn họ một chút, xảy ra sự cố, tiếp ứng người xông vào cứu chúng ta ."

Yến Tử không chút do dự gạt đầu .

Mộc Phong bỏ rơi chiếc Audi A 6L chìa khóa xe, xoay người rời đi .

"Phong ca ca , chờ một chút."

Phía sau Yến Tử thanh âm nhớ tới, nhẹ nhàng dễ nghe .

Biểu hiện ra bình tĩnh nhưng trên thực tế lại tựa như có lẽ đã rơi vào một loại rất kỳ diệu trạng thái Mộc Phong hơi quay đầu .

"Tận lực đừng giết người ."

Yến Tử do dự Hạ, nhẹ giọng mở miệng .

Mộc Phong một lần nữa xoay người, cũng không quay đầu lại đạo: "Ta là đạo sĩ, không sát sinh ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Tàn gia huynh muội

Mộc Phong mở ra chiếc kia A 6L ly khai quán bar, mở xe ra năm hướng dẫn, đưa vào Tỉnh Hải khu biệt thự vị trí, nghênh ngang mà đi .

Dọc theo đường đi không tính là vô cùng lo lắng, nhưng làm Sở Niệm Chân bảo tiêu đến nay, tối cao thì tốc cũng không còn vượt lên trước sáu mươi hần vẫn đem tốc độ đề thăng tới tám mươi trở lên.

Hắn không lo lắng Sở Niệm Chân an toàn tánh mạng, Tàn Oa ở làm sao không có đầu óc, cũng không trở thành đối với Sở Niệm Chân hạ sát thủ, nhưng nữ nhân chung quy không là nam nhân, người sau Từ Vong là nhất đại chương ngại, người trước ở Từ Vong trước khi lại phải đối mặt trình tiết đạo này thâm nghiêm cánh cửa .

Nếu như đối phương thật làm ra cái gì trả thù họ sự kiện, không dễ dàng xung động nhưng vọng động càng không dễ dàng bảo trì lý trí Mộc Phong sẽ xảy ra chuyện gì ?

Thiên biết .

Audi A 6L tốc độ càng lúc càng nhanh, dọc theo đường đi đều ở đây mức độ chinh mình tâm tính Mộc Phong hít thở sâu một hơi, hần một đôi ngày thường trong đều rất bình tĩnh con người híp lại, bỗng nhiên cảm chân ga đạp phải .

Tỉnh Hải khu biệt thự, đây là nhìn trời hải khu nhà cấp cao khu vực một cái cách gọi, toàn bộ Tỉnh Hải hơn sáu mươi ki-lô-mét vuông bên trong khu vực, còn Vân, mây xanh, Bạch Vân các loại năm sáu cái khu biệt thự, toàn bộ tập trung ở cùng nhau .

Đừng nói bước đi, coi như lái xe lượn quanh một vòng, đều có thể tốn hao không thiếu thời gian, nếu như ở chỗ này giấu cá nhân, không có cực kỳ đứng đầu tổ chức tình báo thu nạp các phương diện chu ti mã tích manh mới nói, muốn đem người tìm ra, không thể nghi ngờ là biển rộng tìm kim, từng nhà đem nơi đây lục soát một lần ?

Đừng nói giỡn, coi đây là lớn tạp viện hay sao?

Buổi tối đem gần mười hai giờ thời gian, thật muốn ai gia phá cửa nói, ước đoán có thể đem cái thành phố này tương đối lớn trong một phần lưu quần thể đều cho tội, ai cũng đảm đương không nổi .

Cho nên nói hiện tại tiểu nữ Vương mặc dù bên trong lòng có chút tâm thần bất định, nhưng trong lòng lại đối với vừa rồi cùng bản thân trò chuyện người nam nhân kia cực kỳ khinh thường .

Cái chỗ này, hần coi như đến lại có thể thế nào, về mặt về nghèo túng, sợ rằng an ninh giữ cửa cũng sẽ không buông hần vào đi ?

Chỉ cần quá đêm nay, sự tình đã thành định cục sau đó, coi như Sở gia sẽ tức giận, nhưng phương diện chi tiết an bài xong một điểm, chung quy sẽ không xuất hiện không thể văn hồi nhiễu loạn lớn .

Còn như Chân Chân tỷ mấy ngày nay kiệt lực giữ gìn cái kia Mộc Phong, đến lúc đó đánh gãy cánh tay chân ném vào sông Hoàng Phố, ai mà thêm quần hần chết sống ?

Loại này thâm độc tâm tư, như là một cái mới lên lớp mười hải tử có sao?

Tàn Oa quả thực không phải hải tử bình thường, trước đây không để ý người nhà nghi hoặc, cường liệt yêu cầu phụ thân giúp mình ở Tỉnh Hải khu biệt thự mua một ngôi nhà, ngày hôm nay thật đúng là có tác dụng lớn .

Đứng ở nhà mình biệt thự lầu hai phòng ngủ chính Tần Oa hơi hí mắt ra, nhìn bị một sợi dây thừng xoắn điệu trối lại đồng thời tắc lại miệng đang ở rất nhỏ gần tựa Sở Niệm Chân, trong ánh mắt mang theo một loại phá lệ tâm tình rất phức tạp .

Bên người nàng hai gã hình thể phá lệ có thể dọa người tay chân cầm Sở Niệm Chân mang vào phía sau liền cung kính đứng ở một bên, chờ đợi kế tiếp phân phó .

"Còn đi xuống lầu, chờ ta Ca, đến khiến hần tiến đến ."

Tần Oa lạnh lùng nói, băng lãnh trong con ngươi có một tia ẩn dấu vô cùng tốt chờ mong .

Hai gã tay chân nói tiếng là, đi xuống lầu, trong mắt khó tránh khỏi có chút thất vọng .

Mặc dù bọn hần biết đêm nay mang tới mỹ nhân không có bọn họ chuyện gì, nhưng chính mồm nghe được cái này kết quả, vẫn còn có chút cảm khái .

"Chờ một chút, dưới lầu hiện tại lại có bao nhiêu người ?"

Tần Oa hỏi.

"Coi là hai người chúng ta, tổng cộng mười ba người ."

Một gã tay chân dừng bước lại, giọng nói hơi ngừng lại, trầm giọng nói: "Đeo đao ."

Tần Oa phát tay một cái, Âm Hân đạo: "Một hồi anh ta còn có thể mang những người này qua đây, các người cùng nhau thủ ở dưới lầu, không cho phép bất kỳ người nào vào, chỉ cần có người xông vào, bắt kẻ là ai, chém hần! Nhưng đừng giết chết, biết không ?"

Hai gã tay chân lên tiếng trả lời là, vội vã xuống lầu .

Trong điện thoại nói cho Mộc Phong nói hần đi tới Tinh Hải liền nói cho hần biết bản thân vị trí cụ thể Tần Oa cười lạnh móc điện thoại di động ra, đề xuống nút tắt máy, ném xuống đất, cười lạnh lạnh bầm: "Chậm rãi tìm đi, ngu ngốc, đợi ngày mai, người người trong lòng tự thành chúng ta Tần gia nữ nhân ."

Ý thức cũng không có hôn mê chỉ là thân thể bị buộc lại Sở Niệm Chân nghe được câu này, giấy dựa rõ ràng kịch liệt .

Tần Oa nhãn thần rốt cục lộ ra một tia không hề che giấu nóng bỏng, đi tới bên giường, cầm dán tại Sở Niệm Chân ngoài miệng băng dính cẩn thận từng li từng tí vạch trần, ngữ điệu dị thường cô quái nói: "Chân Chân tỷ, không nên cử động, nếu không... Thụ thương ta cũng mặc kệ nha."

"Người muốn làm gì ?"

Sở Niệm Chân giấy giữa nói, trong vòng vài ngày bị người bắt cóc hai lần, Sở đại tiểu thư thanh xuân cũng thật thấy qua nhấp nhô chút, nhất đề cho nàng không thể chịu đựng là bắt cóc nàng dĩ nhiên trước khi coi như bằng hữu mình .

"Ta thích Chân Chân tỷ nha, để cho ta hôn một cái có được hay không ?"

Tần Oa lạnh lùng nói, trong mắt to có chút mê ly màu sắc, vốn có rất trắng nõn mặt cười, theo gập hô hấp, dĩ nhiên cũng dính vào một tia ửng hồng .

Nàng hôm nay mặc nhất kiện bó sát người hoàng sắc T-shirt, một cái vừa mới che khuất cái hông vẩy ngắn, ngồi ở trên giường, cầm trắng nõn bắp đùi hơn phân nửa phong cảnh đều lộ ra đến, phối hợp nàng hiện tại biểu tình, bên trong cả gian phòng chợt tràn ngập một loại thanh thuần ngân . Mị bầu không khí .

Ngoại trừ tính tình, chỉ nói bên ngoài cùng vóc người đều coi là thượng phong thái một cái động lòng người tiểu mỹ nữ, dĩ nhiên là mẹ nó . Trăm . Hợp đồng họ yêu ?

Ngay cả kịch liệt giấy dựa Sở Niệm Chân đều là vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, trong ngày thường cùng tiểu nữ Vương tiếp xúc không ít, lâu lâu ôm ấp thậm chí thỉnh thoảng hôn nhẹ khuôn mặt các loại, nàng đều cảm thấy là rất bình thường sự tình, chỉ giới hạn ở vui đùa .

Hai nam nhân kẻ vai sát cánh cũng sẽ bị người lên án, nhưng hai nữ nhân, riêng là rất cô gái xinh đẹp, biểu hiện hơi chút nóng người một chút, cũng là rất cảnh đẹp ý vui phong cảnh .

Sở Niệm Chân làm sao cũng không nghĩ tới cùng mình làm thật lâu bằng hữu tiểu nữ Vương, dĩ nhiên họ thù hằn sẽ không bình thường .

"Người đừng đụng ta!"

Sở Niệm Chân hét to, thanh âm vẫn như cũ thanh thúy, nhưng bén nhọn trong giọng nói, lại tràn đầy sợ hãi cùng khó có thể tin .

"Không có việc gì a, Chân Chân tỷ, người sẽ rất thoải mái, người biết căn này biệt thự sao, mỗi cuối tuần, đều là chúng ta nữ hài tử Thiên Đường nga, hi, trường học của chúng ta nữ sinh xinh đẹp trên cơ bản đều không có bạn trai, bởi vì các nàng đều là ta . Chân Chân tỷ, nữ hài tử cùng nữ hài tử, cũng có thể rất ướt át, như vậy một hồi ca ca ta đến, người có thể không cần đau đớn như vậy tiếp thu hần a, ta đều thay người nghĩ được, sau đó vẫn là để cho chị dâu người tốt."

Tiểu nữ Vương Tần Oa hô hấp càng thêm gấp, toàn bộ thanh tú trên khuôn mặt, đều mang không hề che giấu hưng phấn màu sắc .

Nàng cúi người, tựa hồ muốn hôn hôn Sở Niệm Chân, kết quả lại bị đối phương niền đầu qua, lọt vào không phối hợp đối đãi Tần Oa cũng không tức giận, vươn trắng nõn tay nhỏ bé, thanh âm bởi vì kích động, hơi có chút run rẩy nói: "Tẩu tử, thân thể ngươi thơm quá a, đem y phục ném có được hay không ?"

Sở Niệm Chân phản xạ có điều kiện một dạng thét chói tai một câu không được, ở trên giường lăn động thân thể kịch liệt giãy dụa, bị sợi dây buộc chặt địa phương lặc lăm đau, sắc mặt tái nhợt cùng vẻ mặt ửng hồng tiểu nữ Vương hình thành so sánh rõ ràng .

Tần Oa cau mày một cái, nhìn một chút treo trên tường đồng hồ, trên gương mặt tươi cười tức giận lóe lên một cái rồi biến mất, tiếng hừ, đè lại Sở Niệm Chân thân thể, mạnh mẽ ở trên mặt hân hôn một cái, lúc này mới đứng lên, cười nói: "Tẩu tử, anh ta cũng nhanh đến, ngươi lập tức phải biến thành hân nữ nhân, có cái gì muốn nói ?"

Sở Niệm Chân nước mắt chảy xuống khóe mắt, rất nhu nhược thân thể co ro, tự lảm bảm: "Thả ta ."

Tần Oa bĩu môi, cũng không nói chuyện, xuất ra một cái chén, rót ly nước sôi để nguội, từ trong túi móc ra một bao thuốc, rót nước vào trong chén, vỗ vỗ tay, mặt mừng rỡ nói: "Cho ca ca trợ hứng ."

Nàng xem xem Sở Niệm Chân, cũng không miễn cưỡng, đi ra khỏi cửa phòng xuống lầu, các loại đại khái chừng mười phút đồng hồ, một cái chừng hai mươi tuổi thanh niên nhân quả thực vô cùng lo lắng đi tới, vẻ mặt lo nghĩ, chứng kiến Tần Oa, không nói hai lời đi tới, nâng tay lên sẽ quát nạt .

Tần Oa ngưỡng mặt lên, nhắm mắt lại, cũng không phản kháng, yên tĩnh chờ bàn tay rơi vào ở trên mặt mình .

Chỉ bất quá các loại một lát, cũng không cảm thấy đau đớn, Tần Oa len lén mở mắt ra, nhìn ca ca, thấy hân tuy là còn giờ lên mánh khoé thần phần nộ, nhưng bàn tay lại ở không có rơi xuống đến xu thế .

Tần Oa thờ phào, cẩn thận từng li từng tí mở miệng nói: "Ca, ngươi không thích Chân Chân tỷ à nha?"

Nam nhân trẻ tuổi khuôn mặt không tính là anh tuấn, nhưng cả người khí chất cũng rất chói mắt, tiêu chuẩn phong mang tất lộ, làm cho một loại rất nam nhân cảm giác an toàn .

Hân trừng Tần Oa liếc mắt, cả giận nói: "Ta thích thì thế nào, ngươi khen ngược, nhiều khí phách, trực tiếp đem người trời đến ? Sở gia Ở trên Thiên hải là vị trí nào, ngươi như thế nào đi nữa ngu ngốc tâm lý vậy cũng nắm chắc, đêm nay vừa qua đi, ngày mai Sở gia sẽ cùng nhà chúng ta liêu mạng, ngươi ngốc ?"

Rõ ràng không phải lần thứ nhất bị chửi Tần Oa không có chút nào khản trương, thậm chí còn có tâm tình bật cười, cười đùa nói: "Không biết Ca,, ta cam đoan ."

"Cam đoan ?"

Thanh niên nhân nhíu mày, giọng nói lại không buông lỏng chút nào, cười lạnh nói: "Làm sao cam đoan ? Giết người diệt khẩu sao?"

"Ca, ngươi trước thương nàng, sau đó ở hảo hảo hò hét, hoa ngôn xảo ngữ, đàn ông các ngươi am hiểu nhất . Chúng ta muốn nàng nhiều ở chỗ này chút ngày, ngươi mỗi ngày đều qua đây nhiều bồi bồi nàng, tốt nhất có thể để cho Chân Chân tỷ có bầu ngươi hải tử, đợi nàng tâm tình ổn định sau đó tự mình đuổi về Sở gia, chịu đòn nhận tội, đến lúc đó chúng ta Tần gia lực mạnh tuyên dương ngươi và Chân Chân tỷ lưỡng tình tương duyệt, đã có cục cưng dưới tình huống, Sở gia ở làm sao bắt đắ dĩ cũng không khỏi không tiếp thu hiện thực . Chủ yếu nhất là, chỉ cần hôn phía sau ngươi đối với Chân Chân tỷ đỡ đã đủ ."

Tần Oa nhần thần chớp động, định liệu trước, nàng niên kỷ mặc dù nhỏ, nhưng cũng không ngốc .

Thân ở nàng độ cao này, Tự Nhiên lý giải mặt mũi và trình tiết đối với Sở gia đối với Sở Niệm Chân trọng yếu họ, quá trình có thể vô si một ít .

Nhưng nàng vừa nghĩ tới cái kia gọi Mộc Phong kẻ nghèo hàn chỉ có thể mắt mờ trừng trừng nhìn hân quan tâm nữ nhân thành vì người khác nữ nhân, liền một trận khoái ý, còn có so với cái này thoải mái hơn nhanh phương thức trả thù sao?

Thanh niên nhân một đôi tay trong nháy mắt nắm thật chắc, như trước cau mày, bất quá ngữ điệu lại trầm tĩnh lại, răn dạy một câu: "Hồ đồ!"

Tần Oa nhíu nhíu mày, nguyên bản thanh tú ngũ quan bỗng nhiên trở nên không tốt bén nhọn, làm trò bên trong biệt thự hơn mười tay chân mặt, âm thanh kêu lên: "Tần Vũ Toa! Đừng cho là ta không biết ngươi suy nghĩ gì, ta là muội muội ngươi, cùng ta giả vờ quân tử có ý tứ sao? Nữ nhân kia liền ở trên lầu, ngươi chỉ cần đi tới, coi sạch năng y phục có thể hưởng dụng, không dám sao ? !"

Ở gia tộc dưới sự che chở, hôm nay nghiêm nhiên chương không tòa thành thị này giang hồ thế lực bộ phận quyền phát biểu Tần Vũ Toa nhần thần sắc bén, nhìn mình chằm chằm thân sinh muội muội, một lúc lâu đối diện, cuối cùng vẫn Tần Oa thua trận, trong ánh mắt ngân mi thần sắc càng ngày càng đậm hơn, gật đầu, đạo: "Được."

Tần Oa trong nháy mắt cười, thanh âm rất đột ngột trở nên có chút ngân . Đẳng, liếm liếm bản thân môi, mềm mại đáng yêu đạo: "Ca, chúng ta đây đi tới ."

Đối với muội muội mình tư mật tập họ nhất hiểu rõ bất quá Tần Vũ Toa cau mày một cái, cảnh cáo nói: "Nàng là người tương lai tẩu tử, đừng giờ trò linh tinh."

"Ta chỉ là nhìn trong lòng thuần khiết rụt rè Chân Chân tỷ có phải hay không cũng sẽ ở trên giường giấy dựa thân thể thảo nam nhân tốt mà thôi."

Tần Oa cười híp mắt nói.

Một câu nói đạo Tần Vũ Toa tâm lý đi.

Vị này Thiên Hải giang hồ trong lòng đất xã hội tân tú hồ hấp bỗng nhiên ở một ít, đi tới cửa, đem chính mình mang đến hơn mười tên tâm phúc toàn bộ gọi tiến đến, phân phó bọn họ thủ tại chỗ này phía sau, theo muội muội trực tiếp lên lầu.

Trên lầu, mỹ nhân bị ép cuộn mình với ngoại thất, mặc người chém giết, Động Phòng Hoa Chúc, ở Tần Vũ Toa tâm lý, tới nay là thuộc về hắn trong đời tiểu đẳng khoa.

Dưới lầu, sắp tới ba mươi tên khôi ngô người cầm đao vì lấy phòng ngựa vạn nhất, phân bố ở các nơi, thần sắc nghiêm túc, như lâm đại địch. Đeo đao.

Nhiều hoang đường một bức tranh mặt.

Tần Oa tiến vào phòng một khắc kia liếc mắt nhìn dưới lầu, không có căn nguyên muốn cười, đến bây giờ, nàng không cho là Mộc Phong còn có thể tìm tới nơi này.

Cái kia nô tài, hiện tại hắn là cùng cái giống nhau, đang ở Tĩnh Hải khu vực cấp bách xoay quanh chứ?

Như đã nói qua, hắn coi như tìm tới nơi này lại có thể thế nào, nhìn hắn quan tâm nữ nhân bị dùng nam nhân làm bản sao?

Dưới lầu, thế nhưng sắp tới ba mươi tên đeo đao tay chân đây.

Hắc, quá tốt chơi.

Tần Oa đẩy trước mặt ca ca một bả, hai huynh muội cùng nhau tiến nhập ngoại thất.

"Chân Chân tỷ, người đêm nay tân lang đến nha."

Tần Oa cười híp mắt nói, chứng kiến thân Biên ca ca ở nhìn thấy Sở Niệm Chân trong nháy mắt nóng bỏng con mắt, thần sắc nghiền ngẫm.

"Tần Vũ Toa? Các người thả ta."

Sở Niệm Chân giấy giữa nói, sắc mặt càng thêm tái nhợt, nằm ở trên giường, bằng thêm vài phần điềm đạm đáng yêu thần sắc.

Tần Vũ Toa dùng sức nuốt nước miếng, chỉ cảm thấy nổi khô miệng khô lưỡi, miêu thấy hai bên trái phải trên bàn trà một chén nước.

Không quan tâm, uống một hớp hơn phân nửa ly, bỗng nhiên về phía trước nhảy qua một bước, nhìn cái này mình thích thật lâu nhưng thủy chung không có được đáp lại nữ nhân, trầm giọng nói một câu xin lỗi.

Sở Niệm Chân nhắm mắt lại, nước mắt cuộn trào mãnh liệt.

Ở sở có người trong lòng, nàng chút thời gian đều có vẻ ngây ngốc, ngây ngốc, rất khả ái, nhưng là chân chân chính chính cô gái yếu đuối, dưới loại tình huống này, nàng có thể làm cái gì, làm cái gì?

Trình tiết ngưỡng cửa này, đúng là vẫn còn rất cao.

Sở Niệm Chân tự giễu cười cười, có chút thâm đạm, rơi vào ở trong mắt Tần Vũ Toa, lại có một phen đặc biệt càng có thể kích phát người * mê mẩn, chỉ bất quá vô luận là hắn, vẫn là Tần Vũ Toa, tựa hồ cũng quên một câu nói.

Thỏ cấp bách còn có thể cắn người.

Mà cái bị bọn họ bắt cóc qua đến nữ nhân, vừa lúc chúc thỏ.

Nhưng nàng không có cắn người, mà là quyết định cắn bản thân.

Cắn lưỡi tự sát, sẽ đau lắm hả?

Chết cũng có thể rất mê mẩn chứ?

Đó là khẳng định, đầu lưỡi chưa từng á.

Sở Niệm Chân nụ cười từ từ mở rộng, trở nên dứt khoát, họ nàng Tử Nhu yếu, nhưng là tuyệt đối không cho phép đừng nam nhân tùy ý khinh nhờn .

Tình nguyện chết.

Nàng hít thở sâu một hơi, trong đầu nghĩ đến, không phải là nhà mình người, ngược lại là không lâu Khai Việt tử điểm trên sân thượng, cái kia hung hãn xuất hiện nam nhân, hấn biểu tình, tay hấn cầm Phong Ma Kiếm đâm vào sát thủ trong hòng súng hoa lệ hình ảnh .

Hắn là mình anh hùng .

Sở Niệm Chân rất nhanh nắm tay, cảm đầu lưỡi mình đặt ở hai hàng trong hàm răng gian, vừa mới dự định cứ như vậy kết thúc tánh mạng mình thời điểm .

Dưới lầu, 1 tiếng có thể nói bạo ngược nổ bỗng nhiên vang lên, xuyên thấu qua cách âm hải lòng tường, tiếng gầm xông lên lầu hai thời điểm, thanh âm mặc dù nhưng đã không lớn, nhưng dị thường chấn nhiếp nhân tâm .

Chạy tới Sở Niệm Chân trước mặt Tần Vũ Toa, nơi tay gần va chạm vào Sở Niệm Chân thân thể thời điểm, chợt dừng lại, tiện đà cứng ngắc .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Khí phách như mãnh hổ

Rất nhiều phim trong ở trong lúc nguy cấp đứng ra anh hùng cứu mỹ nhân kiều đoạn, đặt ở trong hiện thực thật cũng không thích hợp .

Đây nhất định không phải cần cứu Nữ Hiệp không quá đẹp hoặc có lẽ là cao nhân quá ít nguyên nhân .

Thế giới hiện thật, vĩnh viễn không thiếu khuyết cái gọi là mỹ nữ cùng cao nhân, duy nhất có thể giải thích vấn đề này thuyết pháp là trong phim ảnh thế giới rất nhỏ, cao nhân cùng Nữ Hiệp rất ít .

Cho nên bọn họ luôn có thể ở rất trong tiểu thế giới gặp phải đủ loại kiểu dáng vừa khớp, nhưng thế giới hiện thật rất lớn, mỹ nữ mặc dù nhiều, nhưng cũng không phải từng đều cần anh hùng cứu mỹ nhân .

Một ít cao nhân căn bản là không gặp được anh hùng cứu mỹ nhân cơ hội .

Nhưng đối với Mộc Phong đồng học mà nói .

Hiện tại .

Cơ hội tới .

Ngược gây, coi như là kẻ tái phạm, ở thi làm ác thời điểm trong lòng cũng khó tránh khỏi khẩn trương, cái này là nhân loại bản năng phản ứng .

Hai huynh muội ở biết rõ Sở gia năng lượng dưới tình huống vẫn như cũ dự định đánh cuộc một lần, cường . Tiềm Sở Niệm Chân, đây rõ ràng là cực kỳ cử động mạo hiểm .

Cho nên khi dưới lầu vang tiếng vang lên thời điểm, vô luận là Tần Vũ Toa vẫn là Tần Oa, đều trong nháy mắt biến sắc .

Nguyên bốn đã vươn tay Tần Vũ Toa bỗng nhiên đứng thẳng người, thậm chí không để cho thân thể nổi lên thời gian, trực tiếp liền toát ra cả người toát mồ hôi lạnh, vô ý thức nhắm phía cửa phòng .

Tiểu nữ Vương Tần Oa ngơ ngác sững sờ, cuối cùng cũng đi ra ngoài, loại thời điểm này, lưu lại Sở Niệm Chân làm con tin cây bàn liền không có bất kỳ ý nghĩa gì .

Trừ phi Tần gia dám làm rõ cùng Sở gia chết đập đầu, nếu không... Dùng Sở Niệm Chân uy hiếp người nhà họ Sở, chỉ có thể trở nên gay gắt hai nhà mâu thuẫn .

Tiểu nữ Vương Tần Oa đi theo ca ca phía sau đi ra ngoài, hiện thanh tú khuôn mặt hơi tái nhợt, chỉ bất quá đội nàng ghé vào trên lan can nhìn xuống phía dưới thời điểm, lại tròn to hai mắt .

Một người .

Đan thương thất mã!

Lầu hai hài lòng trong tầm mắt, Tần Oa trong tầm mắt, quý báu biệt thự đại môn đã tứ phân ngũ liệt, vừa rồi nổ mìn phân tám . Cứu nguyên ở đây, rất khó tưởng tượng đến bao nhiêu lực số lượng có thể để cho sắp tới cao ba mét gỗ thiết đại môn nghiền nát .

Tần Oa hơi nheo mắt lại, từ trước kia bỗng rồi từ từ trở nên bình tĩnh, một cái Mộc Phong quả thực lợi hại, nhưng dưới lầu sắp tới ba mươi danh đao tay là ăn chay ?

Dân gian câu có cách ngôn trầm trở khen ngợi cầu cái bất quá bảy sói, từ từ trấn định lại tiểu nữ Vương cười nhẹ nhàng, nhìn lầu dưới một chút từng bước đi tới Mộc Phong, nham hiểm đạo: "Thật đúng là một cái Hảo Cầu a ."

Khoảng cách dưới lầu hơn hai mươi danh đao tay càng ngày càng gần Mộc Phong đồng học sắc mặt bình thản, đột nhiên khẽ ngẩng đầu, cùng tiểu nữ Vương Tần Oa đối diện trong nháy mắt, bỗng nhiên vung lên một cái Xán Lạn khuôn mặt tươi cười .

Một khắc kia, cho tới bây giờ chưa thấy qua một người nam nhân biểu lộ như vậy Tần Oa trong lòng bỗng nhiên hoảng hốt, nhưng không có sợ, ngược lại đã bị rất lớn kích thích một dạng, hét to: "Chém chết hắn! Cho ta chém chết con chó này!"

Nguyên bản như lâm đại địch tùy thời chuẩn bị xuất thủ hơn hai mươi cái đeo đao đàn ông chen nhau lên, biểu tình dữ tợn .

Những thứ này có thể đều không phải là ở trong xã hội lấy đao cũng không dám chém người tên côn đồ, vung lên đao là thật chém, rơi vào trên thân đều phải miệng lưỡi sắc sảo .

"Phong Ma ."

Mộc Phong nụ cười dữ phát Xán Lạn nhẹ giọng nói, trong con mắt cũng là một mảnh gần như lỗ hổng âm trầm, cùng quá khứ tĩnh như mặt nước phẳng lặng biểu hiện Đại tướng đình kinh .

Ông tay áo khẽ vẩy .

Đạo gia trong lịch sử thanh kia lớn có chú trọng Phong Ma Kiếm trong nháy mắt rơi vào Mộc Phong trong tay .

Cầm Phong Ma trong nháy mắt, Mộc Phong lỗ hổng nhân thần chợt bộc phát ra một tia có thể nói rực rỡ quang thái .

Như một bả ra khỏi vỏ kiếm, ly khai vỏ kiếm một khắc kia, băng lãnh mà bén nhọn .

Nhảy vào đoàn người .

Một người một mình đấu mấy chục người tráng diện trong, 1 tiếng kêu thê lương thâm thiết trực tiếp vang lên, xuyên thấu qua vỡ tan đại môn, ở đen kịt trong bóng đêm quanh quẩn .

Trên lầu, cùng muội muội đứng chung một chỗ chết nhìn chòng chọc dưới lầu Tần Vũ Toa dùng sức nắm chặt lan can, đè nén xuống tất cả tâm tình, tận lực bình tĩnh nói: "Hắn là ai vậy ?"

"Sở gia gần nhất mới thu dưỡng một con chó điên mà thôi, Ca., một hồi chờ hắn thể lực nhịn không được thời điểm, ngươi giết hắn, Sở Niệm Chân chính là!"

Tần Oa cắn răng nghiêng lợi nói,

Nhân thân oán độc, nhìn chằm chằm dưới lầu .

Phong Ma Kiếm trực tiếp cắm vào đối phương một gã người cầm đao vai đồng thời hung hăng khuấy động một cái Mộc Phong diện vô biểu tình, hơi khom lưng, tránh thoát phía sau lưỡi dao, Phong Ma ở trong tay xoay tròn, chút nào không dừng lại, lần thứ hai đâm vào tên còn lại bắp đùi .

Thủy giao thủ một cái để dưới lầu đại sảnh hỗn loạn tung bồng một đám người chen chúc chung một chỗ, nhưng không ngừng có máu tươi vẩy xuống ở Tổ Nhĩ trên thảm, nhìn thấy mà giật mình .

Đứng ở trên lầu Tần Vũ Toa sắc mặt chắc hơn, khóe miệng nỗ lực dây dưa ra một cái độ cung, lại tràn đầy khổ sáp, tự lảm bảm: "Gặp rắc rối ."

Trận này từ về số người tuyệt đối không có công bằng đáng nói hỗn chiến vẫn còn đang tiếp tục, nói khí phách điểm là khảm đao nói khó nghe một chút chính là đưa hầu đao đao phong ở đèn treo lóe ra tiếp theo mảnh nhỏ sáng như tuyết .

Ánh đao soàn soạt, nhưng thủy chung bị trung ương nhất thanh niên nhân linh xảo tránh né, tránh né Chi Hậu Tự là bén nhọn hơn đánh trả .

Rõ ràng một bả dưới tình huống như vậy cũng không chiếm cứ ưu thế Phong Ma đoàn kiếm, chiêu thức thoát nhìn cũng không sắc sảo, nhưng mỗi một lần kiếm phong huy vũ, lại nhất định thấy máu!

Hai phút!

Vèn vèn hai phút thời gian, bị trên lầu hai huynh muội dành cho kỳ vọng cao gần ba mươi danh đao tay liền kể hết té trên mặt đất, có trực tiếp hôn mê, số ít lý trí thanh tỉnh cũng đều ở đây rên thốt khổ .

Không một người Từ Vong, lại thương binh khắp nơi trên đất .

Tám tắc, đây chính là một Tiểu Đạo Sĩ phong cách hành sự hay sao?

Toàn thân đều nhiễm tiên huyết, một thân Versace huu nhân trang đã sớm nếp uốn rách mướp Mộc Phong đi tới bên cạnh khay trà, chậm rãi kéo ra một cái khăn giấy, xoa một chút trên tay trên mặt tiên huyết, nụ cười thu liễm, một lần nữa bình tĩnh lại .

Thanh kia màu đen nhánh Phong Ma Kiếm chất liệu rất đặc thù, không dính máu, Huyết Châu bản thân tích lạc ở trên thâm trải sàn mặt, đỏ tươi rực rỡ, Mộc Phong đạn Đạn Kiếm phong, tâm lý mặc niệm một câu: "Hào kiếm ."

Cả gian đẹp đẽ quý giá bên trong biệt thự bầu không khí gần như đọng lại .

Dưới lầu Mộc Phong Trầm Mặc .

Trên lầu hai huynh muội há miệng, nhưng không có mở miệng .

Cuối cùng, Mộc Phong cầm khăn tay nhưng ở một bên, đi tới cửa thang lầu, từng bước lên lầu, bước tiến kiên định .

Mặc dù thông thả, lại cũng không ngăn cản .

Thừa dịp đối phương lên lầu mấy chục giây thủy chung đang do dự giường giăng có muốn hay không cảm giữa phòng ngủ còn không có động tĩnh Sở Niệm Chân làm con tin hai huynh muội sắc mặt biến đổi bất định, cuối cùng vẫn là đứng tại chỗ, chết nhìn chòng chọc chạy tới trước mặt, cả người tiên huyết Mộc Phong .

"Người muốn thế nào ? Chúng ta lại không đối với Sở Niệm Chân làm cái gì ."

Tiểu nữ Vương Tần Oa mở miệng nói, sắc mặt bởi vì ... này loại vô hình khuất nhục, phồng đỏ bừng .

Mặt mũi này đánh quá ác, vốn cho là dưới lầu gần số ba mươi người cầm đao có thể chém chết con chó này, kết quả những người đó tất cả đều là không có dùng cái gì, còn khiến cái này con chó điên cắn lên đến .

Hiện tại càng là lấy tư thái người thắng đứng ở trước mặt mình, điều này làm cho từ nhỏ đến lớn đều bị cung chịu tiểu nữ Vương làm sao nhận được ?

Hiện tại tuy là khí không đủ, nhưng tiếng nói vẫn còn có chút bén nhọn .

"Bất cóc Sở Niệm Chân là người chủ ý ?"

Mộc Phong thần nhiên nói, một thân tiên huyết sưng nước quần áo, gai mắt Tinh Hồng, bằng thêm hấn vài phần sát khí .

"Là thì như thế nào ? Sở Niệm Chân chỉ có thể là anh ta nữ nhân, là chị dâu ta, người tính toán thơn bơ vậy sao ?"

Tiểu nữ Vương Tần Oa giọng the thé nói, từ nhỏ đến lớn lần đầu tiên chỗ tại loại này tuyệt đối hoàn cảnh xấu trên vị trí, để cho nàng hầu như đánh mất lý trí .

"Còn thật là người có tiền cảm giác về sự ưu việt ở đâu ."

Mộc Phong nhẹ giọng cảm khái một câu, khoe miệng hơi câu dẫn ra, tránh lên trước mặt cái này cao hơn một tiểu nha đầu, hơi hí mắt ra, rốt cục lộ ra hấn kiêu ngạo một mặt .

Hấn vươn tay, chỉ chỉ Tần Oa, giọng nói nham hiểm trình độ hoàn toàn không thua gì đối phương, nhàn nhạt nói một câu: "Kiếm. Thảo tiểu biểu từ ."

Tần Oa trong nháy mắt biến sắc, hét lên một tiếng người nói người nào, dương nanh múa vuốt, vẻ mặt nhăn nhó sẽ cùng Mộc Phong liều mạng .

"Ba!"

Mộc Phong không chút do dự, một cái tát hung hăng rút ra ở đối phương thoát nhìn rất non mịn trên khuôn mặt nhỏ nhắn, thương hương tiếc ngọc ?

Hấn từ trước đến nay đều không phải là cái gì bụng bự số lượng đàn ông, có cừu oán liền nhớ kỹ, đêm nay cái này vừa, nếu như không phải hấn tự thân tư bản không đủ nói, Mộc Phong bản thân cũng không dám nói mình có thể làm ra chuyện gì .

Tần Oa phát dục không thành thực thân thể tại chỗ bị cái này không có nửa điểm hơi nước một cái tát đánh bay ra ngoài, cực kỳ tiếp cận 1m68 thân cao vọt lên, cuối cùng trùng điệp đánh vào trên tường, ngày thường trong cao cao tại thượng nham hiểm không tốt kiêu ngạo nữ hài khoe miệng tràn máu,

thân thể co quắp hai cái, trực tiếp xui lơ xuống phía dưới .

"Chúc mừng ngươi, ta vẫn là lần đầu tiên đã nữ người ."

Mộc Phong thần nhiên nói .

Phía sau kinh phong cao ngất .

Chứng kiến muội muội mình kết kết thật thật ai một bạt tai Tần Vũ Toa vô ý thức xuất thủ, Cương Mãnh . Thăng thần!

Cũng không có gì khoái ý Mộc Phong cuối cùng đều bảo trì lãnh tĩnh, thân thể nhìn như vô ý hướng bước tới trước một bước, linh xảo tránh được Tần Vũ Toa nắm tay, bỗng nhiên xoay xoay người, nhúng tay, một bả núu lại Tần Vũ Toa còn chưa kịp thu hồi đi cánh tay .

Ồn phê chuẩn ngoan .

Thiên hạ vô công, Duy Khoái Bất Phá .

Tần Vũ Toa biểu tình hơi kinh ngạc, nhưng Mộc Phong lại không cho đối phương nửa điểm phản ứng thời gian, sải bước một cái bước qua đến, gần kề thân thể đối phương, đầu gối giờ lên, trực tiếp đụng ở đối phương phần bụng .

Ở trên Thiên Hải Giang Hồ trong lòng đất trong xã hội rất chói mắt tuổi trẻ tuần kiệt kêu lên một tiếng đau đớn, tại chỗ khom lưng .

Mộc Phong bỗng nhiên giờ hai tay lên, trực tiếp đập ở đối phương nơi bả vai, đồng thời chọt quát một câu: "Quý xuồng!"

Khí phách như mãnh hổ!

Tần gia người thừa kế thứ nhất rốt cục vẫn phải không có thể tiếp nhận được trên vai đủ để đập nát bản thân đầu khớp xương Trọng Lực, vì bảo toàn thân thể, trùng điệp quý trên mặt đất .

Quý gối Mộc Phong trước mặt .

Nam nhi dưới đầu gối là vàng ?

Mộc Phong một tay vững vàng đè lại Tần Vũ Toa đầu, tay kia ngăn chặn bả vai hắn, cười lạnh nói: "Hoàng kim đây?"

Tần Vũ Toa về mặt khuất nhục, khuôn mặt anh tuấn triệt vận vẹo, dữ tợn đáng sợ, số chết giãy dụa, nhưng hai đầu gối lại như là mọc rễ một dạng, chút nào không giờ nổi .

Mộc Phong trên mặt lạnh lùng triệt thay thế được bình thân, nhớ tới Tần Oa vừa rồi nói chuyện với chính mình, cười lạnh nói: "Hoàn hảo các ngươi không nhúc nhích nàng, ta không giết các ngươi, Tần thiếu gia, đêm nay đặc tội ."

Tần Vũ Toa triệt vận vẹo khuôn mặt khế nâng lên đến, lấy một loại khiến hắn cực độ nhục nhã tư thế ngẩng đầu nhìn Mộc Phong, cả giận nói: "Ngươi tính toán thom bơ vậy sao, ta coi như động Sở Niệm Chân, thì như thế nào ?"

"Ta sẽ sát nhân, Ngọc Thạch Câu Phần!"

Mộc Phong nhân thần bình thần nhẹ giọng nói, nhẹ nhàng chậm chạp trong giọng nói lại tràn đầy kiên định .

Mộc Phong phía sau, mở cửa bên trong phòng ngủ, từ tiếng nổ kia truyền tới phía sau liền vẫn không có xuất môn Sở Niệm Chân thân thể run lên bần bật, lệ rơi đầy mặt .

Mộc Phong trực tiếp đánh bất tỉnh Tần Vũ Toa, đứng thẳng người, nhìn bản thân một thân tiên huyết, cau mày một cái, hướng bên trong phòng ngủ đi tới .

Sở Niệm Chân liền nằm cuối giường, hai chân cựa trước, nhu nhu nhược nhược như một đóa Tiểu Bạch hoa .

Một thân Tinh Hồng vết máu Mộc Phong đi tới, ở ngòi xuống bên người nàng đến, nhẹ nhàng đáp án trôi ở trên người nàng dây thừng, nhìn nước mắt cuộn trào mãnh liệt đã xảy ra là không thể ngăn cản Sở Niệm Chân, xin lỗi nói: "Ta tới muộn ."

Sở Niệm Chân bỗng nhiên lớn tiếng khóc, từ trên giường đứng lên, không để ý Mộc Phong một thân tiên huyết, nhào vào trong ngực hắn, khóc ủy khuất tới cùng, tan nát tâm can .

Chương 33: Thần tiên, yêu quái ?

Không thể nói công tử nhà họ Tần Ca, cùng với một đám răng nanh vũ lực giá trị bất sinh bỗng nhiên buri hân .

Chỉ có thể nói Mộc Phong đồng học thể tiến công xác thực ngoài tất cả mọi người dự liệu, một bà Phong Ma Kiếm đùa giỡn được kêu là một cái khi phách bức người ở đâu .

Sở Niệm Chân, Yến Tử loại này cấp số kiêu ngạo tiểu nương tử vẫn như cũ sẽ bị Mộc Phong vũ lực giá trị kinh sợ .

Việc này nghe không có gì, nhưng chớ quên Sở gia cùng Khương gia Ở trên Thiên hải mảnh này trong chốn giang hồ địa vị, không nói là Vô Lâm Minh Chủ cũng chênh lệch không xa .

Các nàng từ nhỏ tiếp xúc môi trường, Tự Nhiên đủ chân chính Thể ngoại cao nhân, đơn giản là một cá nhân vũ lực giá trị liền tự mình buông tư thái mụm hơi đến bên người biến thái, có bao nhiêu hung mãnh, có thể nghĩ .

Đem trong lòng tất cả ủy khuất ưu tư đều phát tiết hoàn tất Sở Niệm Chân vẫn còn đang hơi nghẹn ngào, tay nhỏ bé siết Mộc Phong gốc áo, không chịu buông ra, thủy chung kề cận Mộc Phong .

Lần này bắt cóc cùng với tình cảm bạo phát đến thực sự vừa đúng, dù sao Sở Niệm Chân nhỏ như vậy nàng, coi như như thế nào đi nữa thanh thuần, muốn bắt nàng, không chơi mấy nhóm lớn, cũng kiên quyết không có khả năng .

Đánh bậy đánh bạ kiếm tẩu thiên phong đúng là trên tình trường chiến thắng pháp bảo, nhưng biết rõ nguy hiểm lại như cũ đem mình đặt mình trong hiểm cảnh dừng cảm tiến tới hảo hán, giống nhau chịu nữ nhân ưu ái .

Ở dưới lầu biểu hiện dừng mảnh giờ này khắc này tâm tư cũng rất ngăn ngại Mộc Phong có chút suy nghĩ xuất thần, trực lăng lăng nhìn chăm chăm Sở Niệm Chân khóc nước mắt như mưa một khuôn mặt tươi cười .

Sở Niệm Chân Tự Nhiên không biết hân trong lòng bây giờ suy nghĩ gì, tình tình mê mê, nàng khóc tuy là lợi hại, nhưng không đến mức đem con mắt đều khóc sưng tình trạng .

Bị nước mắt thấm ướt phía sau con ngươi, càng thêm thủy nhuận, ngẩng đầu cùng Mộc Phong đối diện, tay nhỏ bé thủy chung lôi hân y phục, đáng thương, giống một con bị ném bỏ sau đó lại bị nhặt về mèo con .

Mộc Phong đồng học nhân thần từ từ mềm mại, quay đầu lại, nhìn ngược lại ở cửa Tần Vũ Toa, không nói hai lời, khom lưng đã đem Sở Niệm Chân ôm ngang lên đến .

Sở Niệm Chân không có gãy dựa kinh hô, ngoan ngoãn ôm Mộc Phong cái cổ, khóc Hồng mắt to nháy nháy mắt, cũng không nói chuyện, thủy chung nhìn chăm chăm đem mình ôm vào trong ngực người đàn ông này .

Mộc Phong sắc mặt bình tĩnh, ôm ngang Sở Niệm Chân xuống lầu, lầu một trong đại sảnh, vẫn là một mảnh hỗn loạn, hơn mười hảo người cầm đao lung tung nằm trên mặt đất .

Thê thê thăm thăm .

Mộc Phong đối với lần này không có nửa điểm đồng tình, thậm chí ngay cả đánh 120 ý tứ cũng không có, ôm trong lòng mỹ nhân, đi ra cửa biệt thự, nhẹ giọng nói: "Cho nhà ngươi gọi điện thoại ? Người nhà ngươi hiện tại hân là đang ở phụ cận ."

Sở Niệm Chân đỏ mặt, lần này nhân thần nhưng không có tránh né, cùng Mộc Phong đối diện, ôn nhu yếu ớt nói: "Điện thoại di động bị bọn họ té rơi ."

Mộc Phong nga âm thanh, ôm trong lòng ôn hương nhuyễn ngọc, đi nhanh đến chiếc kia A 6L bên cạnh, mở cửa xe, đem Sở Niệm Chân bỏ vào .

Mộc Phong quay người đi trở về bên trong biệt thự, ở tiểu nữ Vương Tần Oa trên người lấy ra một cái điện thoại di động, lập tức một lần nữa trở lại trên xe Audi .

Mộc Phong đem điện thoại di động đưa cho Sở Niệm Chân, cho xe chạy, lăng lăng nói: "Gọi điện thoại cho ngươi khuê mật, gọi nàng phái người tới thu thập tàn cục ."

Đã từ từ khôi phục trấn định Sở Niệm Chân nhận lấy điện thoại di động, ở phía trên án mấy cái dây số đẩy tới .

Mộc Phong an tĩnh lái xe, nghe xếp sau nữ nhân ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ nói chuyện với Yến Tử, tâm tình không thể nói rõ là hưng phấn hoặc là tâm thần bất định .

Cứ như vậy đem mỹ nữ lão bản bắt lại ?

Đây cũng quá nhanh lên một chút chứ ?

Lời nói lâu không bị ăn đòn nói, đồng học còn chưa chuẩn bị xong, hần phần thứ nhất tình cảm tựa hồ cũng đã phủ xuống, sau này như thế nào đi kinh doanh giữ gìn, mấy vấn đề này, hần thậm chí còn không có suy nghĩ .

Sinh hoạt chính là vô số ngẫu nhiên cuối cùng thúc đẩy tất nhiên .

Mộc Phong thờ dài, dư quang chứng kiến Sở Niệm Chân cúp điện thoại, nhẹ giọng nói: "Nói như thế nào ?"

"Tiểu khu ngoài cửa lớn, quẹo trái chừng ba trăm thước, Yên Tử bọn họ tại nơi, thúc thúc cũng tới ."

Sở Niệm Chân cầm điện thoại di động, cúi đầu nói . Không để lại dấu vết ghi lại Mộc Phong vừa rồi giành được điện thoại di động loại, sau đó trả lại hần.

Sở Thiên Lam nhận được Yên Tử điện thoại, biết được thương yêu nhất chất nữ bị bắt cóc phía sau, lập tức thả kẻ tiếp rất trọng yếu nói chuyện,

Tự mình xuất phát .

Sở Niệm Chân phụ thân Sở Thiên Anh bây giờ còn đang nước Anh đàm một khoản đối với gia tộc xí nghiệp mà nói cực kỳ trọng yếu sinh ý, cho nên chuyện lần này, Sở Niệm Chân thậm chí chưa từng dám nói cho tẩu tử, lén lút hành động .

Căn cứ Yên Tử phân phó, phái qua đây đều là một ít mặt lạ hoắc, tận lực không kinh động thế lực khắp nơi .

Mấy chục người cùng đi đến Tỉnh Hải khu biệt thự, dọc theo đường đi nghe xong Yên Tử miêu tả Sở Thiên Lam tâm lý hung hăng mắng thăm Mộc Phong là ngu xuẩn, lại chung quy không dám coi thường vọng động .

Sở Thiên Lam kiểm chế lại phiền não trong lòng tâm tình, tình quan thay đổi, tùy thời chuẩn bị phái người tiếp ứng .

Ngay Sở Thiên Lam kiên trì gần đạt được điểm tới hạn thời điểm, nội tâm lo nghĩ không thể so Sở Thiên Lam kém bao nhiêu Yên Tử rốt cục nhận được Sở Niệm Chân điện thoại, cúp điện thoại không đủ mười phút thời gian, một bó đèn xe liền cắt bóng đêm, cuối cùng đình ở trước mặt mọi người .

Cửa xe mở ra, cả người tiên huyết Mộc Phong sắc mặt bình thản xuống xe, ở mọi người dưới con mắt, không gấp khoe thành tích, lại trực tiếp kéo ra xếp sau cửa xe, cúi người xuống, cầm bên trong xe Sở Niệm Chân ôm ra .

Về mặt mừng rỡ muốn nghênh đón Yên Tử bỗng nhiên ngừng cước bộ, giật mình tại chỗ .

Sở Thiên Lam nhìn ôm cái nam nhân trẻ tuổi cái cổ mỉm cười Sở Niệm Chân, cau mày một cái, vô hình trung rất nhanh nắm tay .

Ngoài sáng chỗ tối mai phục Sở Thiên Lam thủ hạ cũng hai mặt nhìn nhau .

Đây chính là anh hùng cứu mỹ nhân phía sau lấy thân báo đáp sao?

Thảo, cái này chuyện tốt làm sao không để cho chúng ta gặp gỡ .

Đón mọi người ánh mắt, Mộc Phong ôm chết sống không chịu buông tay Sở Niệm Chân, đi tới một đám người trước mặt, cùng Yên Tử gật đầu phía sau, an tĩnh cùng Sở Thiên Lam đối diện, nhàn nhạt kêu một câu: "Sở tiên sinh ."

Sở Thiên Lam hơi buông ra nắm chặt nắm tay, liền nghiêm mặt bộ phận bắp thịt lỏng ra .

Tiến lên hai bước, vươn tay, dùng sức xoa bóp Sở Niệm Chân mũi, triệt thở phào, cười nói: "Không có việc gì là tốt rồi, nha đầu ngốc, còn không xuống ?"

Ở nhà vẫn phần diễn cô gái ngoan ngoãn nhân vật Sở Niệm Chân lần này thần kỳ không có nghe nói, ôm Mộc Phong cái cổ, lắc đầu, ừ một cái, hai cái ừ chữ, lại trầm bồng du dương, được kêu là một cái mê người, nhưng cự tuyệt ý đồ ở ngoài sáng lộ về bất quá .

Sở Thiên Lam nheo mắt lại, bất động thanh sắc quét Mộc Phong liếc mắt, nhãn thần sắc bén .

"Xác định là Tàn Vũ Toa làm chuyện này ?"

Sở Thiên Lam thân nhiên nói, làm trò nhiều người như vậy mặt, không có phát tác, nhưng theo Sở Niệm Chân vừa rồi biểu hiện, hần nguyên bản coi như hiện lãnh biểu tình cũng lặng lẽ thu liễm .

"Tàn Vũ Toa, Tàn Oa . Còn có gần ba mươi tên đeo đao tay chân . Toàn bộ nằm ở nơi đó, bây giờ có thể thu thập tàn cục ."

Mộc Phong không kiêu ngạo không siểm nịnh đạo, hần ngừng lại, xem Yên Tử liếc mắt, lại thêm một câu: "Sẽ không chết người ."

Yến Từ nhần thần né tránh Hạ, làm bộ như vô sự một dạng, quay đầu sang chỗ khác .

"Tiểu Thệ, dẫn người đi xử lý một chút này người cầm đao ."

Sở Thiên Lam nheo mắt lại, nhần thần âm lãnh đạo .

Cái này từ bên ngoài nhìn vào đứng lên cũng không tính xuất chúng đại thúc trung niên Ở trên Thiên hải trong chốn giang hồ, tuyệt đối không phải dễ nói chuyện đoạt huy chương, nổi danh tâm ngoan thủ lạt, làm việc lại thẳng thắn đẹp .

Mộc Phong muốn làm cũng không dám làm việc, không có nghĩa là Sở Thiên Lam không dám làm, hần hít thở sâu một hơi, cười lạnh nói: "Đem Tần gia vậy đối với huynh muội mang về, thông tri Tần gia, tám giờ sáng mai, để cho bọn họ lão nhân bản thân quay lại đây yếu nhân . Cho thể diện mà không cần đồ đạc, không biết mình vị trí, cũng nên để cho bọn họ đánh đổi một số thứ ."

Thủy chung đứng ở Sở Thiên Lam bên người một người thanh niên sắc mặt khô khan gật đầu, mang người trực tiếp tiêu thất .

"Tần gia tiểu tử kia, còn thật không phải là hỗn chuyện đi này chất vải, trước đây ta mắt mù ?"

Sở Thiên Lam tự lẩm bẩm 1 tiếng, nhìn vẫn như cũ ôm chặt Mộc Phong cái cổ chất nữ, trở nên đau đầu, bắt đắc dĩ nói: "Tiểu cô nãi nãi, còn không xuống ?"

Sở Niệm Chân lấy hết dũng khí, đỏ lên khuôn mặt, nói tiếng: "Không ."

Sở Thiên Lam xoa xoa huyệt Thái Dương, triệt không có cách, tâm tình đặc biệt bi thương bài trừ một nụ cười .

Cái này tư thế, hãy cùng mắt mở trừng trừng nhìn chất nữ dám muốn cùng một con heo cùng một chỗ bản thân lại bắt lực một dạng, vốn nên là phần nợ Mộc Phong đều thay hần thương cảm .

Sở Thiên Lam tiếng thở dài, cười nói: "Nha đầu nguoi yên tâm, chuyện lần này, thúc thúc thay nguoi lấy lại công đạo . Tần gia trong khoảng thời gian này Ở trên Thiên hải nhảy rất hăng hái, nên để cho bọn họ thành thật một đoạn thời gian ."

Sở Niệm Chân đứng ở Mộc Phong trong lòng, không nói gì .

Mộc Phong hơi cảm khái, đây là nào cái nào một ra ?

Nguyên bản quan hệ coi như sự hòa thuận hai nhà, bởi vì chuyện này quyết liệt, Tần Vũ Toa, Tần Oa, hai huynh muội này không phải làm bậy là gì ?

Sở Thiên Lam thủ hạ động tác rất nhanh, không đến nửa giờ, đã đem bên trong biệt thự gần số ba mươi thương binh cùng với Tần gia hai huynh muội mang về .

Nhồi vào vài xe MiniBus, thật là một mảnh kêu rên, Sở Thiên Lam nội tâm khiếp sợ Mộc Phong vũ lực giá trị, biểu hiện ra lại bất động thanh sắc .

Phân phó người đem đủ Phượng Vũ mang ra đến, nhìn cái này Tần gia thiếu gia, Sở Thiên Lam rốt cục không nhẫn nại được, hung hăng rút ra đôi phượng hai cái chùy ba tử, không có tính, hần cũng không bắt buộc, lạnh lùng nói: "Tùy tiện nhét vào cốp sau, mang đi ."

Hần xoay người, đối mặt Sở Niệm Chân, đã lại lần nữa thay một bộ khuôn mặt tươi cười, cười híp mắt nói: "Nha đầu, Thúc về trước đi, thay nguoi xuất khẩu ác khí ."

Sở Niệm Chân ừ 1 tiếng .

Nội tâm không ngừng báo cho bản thân muốn đem Mộc Phong trở thành không khí Sở Thiên Lam vẫn là không có đạt được cảnh giới kia, trước khi rời đi, nhìn Mộc Phong, sắc mặt biến thành Vi Âm Trầm, không mặn không lạt nói: "Hôm nào ăn chung cái cơm ?"

Mộc Phong không có nửa điểm thụ sủng nhược kinh thần sắc, trong lòng ôm vị này đại thúc trung niên coi như mình ra chất nữ, gật đầu đáp lại, biểu tình bình tĩnh .

Hữu kinh vô hiểm giải quyết đêm nay sự kiện Sở Thiên Lam lập tức mang theo ba xe MiniBus ly khai .

Đồng dạng không có đi Yến Từ còn đứng tại chỗ, ánh mắt phức tạp .

hơn hai mươi cái người cầm đao, nếu quả thật kéo ra ngoài ẩu đả, sức chiến đấu khẳng định không bằng Sở Niệm Chân những người hộ vệ kia, nhưng chiến đấu mỗi trường cũng là khác nhau trời vực .

Mấy chục người cùng nhau xông tới, người đàn ông này lại vẫn có thể làm được không bị thương chút nào thật yên lặng, cái này cực kỳ khó được .

Yến Từ trong thế giới chưa bao giờ tồn ở một cái người đàn thương thất mã là có thể cứu vớt thế giới anh hùng .

Nhưng đây cũng không có nghĩa là nàng không muốn có một có thể làm cho mình yên tâm dựa vào vai, đúng là vẫn còn cô gái, thô tục điểm nói, ra lại

màu đàn bà, cuối cùng còn chưa phải là cũng bị hoặc bình thường hoặc rục rờ đàn ông áp dưới thân thể ?

Đều là mệnh ở đâu .

Cho nên đêm này, nguyên bản hẳn là cao cao tại thượng chờ cái xuất chúng nam nhân cười Bạch Mã treo đeo lợi suối, quá 99 - 81 nạn sau đó cùng bản thân dất tay Yên Tử .

Xem lên trước mặt người đàn ông trẻ tuổi này tinh táo dị thường biểu tình, nhân thần nhu hòa, phảng phất đang nhìn vốn nên là ở thật lâu sau đó mới có thể cười Bạch Mã xuất hiện ở trước mặt mình nam nhân giống nhau .

Ừ, coi như không tuyệt đối, nhưng... ít nhất ... Chắc cũng là xem con ngựa trắng kia thần sắc chứ ?

Nàng nhẹ nhàng mở miệng, cười cười, dùng một câu rất lời kịch kinh điển, chớp con ngươi nhẹ giọng nói: "Thần tiên ?"

Mộc Phong lắc đầu, vẻ mặt này, bất kể là trang phục hầy là chân thực tâm tình, đều cùng năm đó trong lúc vô tình xuyên qua đến năm trăm năm trước Chí Tôn Bảo có vừa so sánh với .

"Yêu quái ?"

Thân thể như nhũn ra bị Mộc Phong hoành ôm vào trong ngực Sở Niệm Chân lấy dũng khí tiếp nối câu tiếp theo .

Mộc Phong sững sờ Hạ, khoe miệng hơi nhấc lên, một tay xuống phía dưới, bỗng nhiên vỗ vào Sở Niệm Chân trên cặp mông, cười nói: "Ngươi đoán ?"

Sở Niệm Chân sắc mặt trong nháy mắt hồng thắm, như một bó tứ vô kỵ đạn nổ rộ kiêu diễm Đào Hoa, mặc dù không khuynh thành, lại phá lệ khẩu nhân tâm huyền, nàng vươn tay túm một cái Mộc Phong tóc, gắt giọng: "Đi tìm chết ."

Yên Tử chính là thân thể mềm mại chán động, biểu tình quái dị, hầy cùng một cái tát kia không phải rơi vào khuê mật trên mông, mà là rơi vào tại chính mình vòng tròn lớn cổ mặt trên.

Mộc Phong hơi nheo mắt lại, trở về chỗ vừa rồi đạn họ mười phần xúc giác, hơi cảm khái, nam nhân cả đời truy cầu cái gì ?

Quyền lợi tiền tài danh tiếng ?

Trong lịch sử người nào Đế Vương tương đương nhất phương chư hầu, hoặc là hiện tại cái gọi là nhân sĩ thành công, phần đầu cả đời đánh xuống nhạ Đại Giang Sơn, cuối cùng không phải vì mỹ sắc phục vụ ?

Mộc Phong đồng học tự nhận không có làm sao phần đầu ẩn nhẫn, hai lần thật không có phí bao nhiêu lực khí anh hùng cứu mỹ nhân, cũng đã thu hoạch trong lòng mềm mại động lòng người tiểu nương tử, nói rõ gì ?

Đặc biệt lời to .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Thật mẹ nó đặc sắc

Ở Yên Tử trên tức dưới con mắt, Mộc Phong đồng học da mặt ở dày, cũng không khỏi không buông trong lòng ôn hương nhuyễn ngọc .

Ôm Sở Niệm Chân đi tới bên cạnh xe, đưa nàng phóng tới sau xe đứng hàng thời điểm, cảm giác được kêu là một cái thất vọng mất mát .

Nếu như có thể mà nói, hẳn thật đúng là không ngại Sở Niệm Chân ở trên người hẳn dựa vào lâu một chút, lâu một chút nữa .

Sở Niệm Chân mặc dù nhưng đã khôi phục lại bình tĩnh, nhưng ở sâu trong nội tâm, còn là ở vào một loại rất đặc biệt trạng thái .

Một là hai ngày này loạn thất bát tao sự tình quả thực nhiều một chút, nguyên nhân lớn nhất sợ rằng hay là đang quần quýt nàng cùng Mộc Phong chính giữa quan hệ .

Như vậy cũng tốt so với một đôi mối tình đầu nam nữ ở lẫn nhau nói ta yêu ngươi sau đó cũng không biết bước tiếp theo nên làm như thế nào một dạng,

muốn hôn nạt một ít, rồi lại muốn cất giữ bản thân rụt rè, nội tâm quẩn quýt, cảm giác lại rất tốt đẹp .

Cho nên đi về trên đường, cùng Mộc Phong tựa hồ không hề thiếu trọng tâm câu chuyện Sở Niệm Chân thần kỳ an tĩnh lại, nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh, có chút đờ ra .

Càng làm cho Mộc Phong không nghĩ ra là ngay cả Yến Tử đều lòng có chút không yên, không biết đang suy nghĩ gì .

Mộc Phong rất thức thời, hẳn luôn luôn đều không phải là cái nói nhiều người, hơi có chút kiềm nén nặng nề trong bầu không khí, thích khi mở ra xe tải CD, nghe âm nhạc, tiện phía sau hai nữ nhân về nhà .

Một lần nữa trở lại Sở gia sở tại biệt thự khu, đã là một giờ sáng nhiều đồng hồ đêm khuya .

Bóng đêm thâm trầm dày đặc, rất yên tĩnh, nhưng trong không khí lại tràn đầy khô nóng, cùng không khí giống nhau, là tâm tình .

Ngày thường trong tiền Sở Niệm Chân tới cửa phía sau hầu như chưa bao giờ xuống xe Mộc Phong thần kỳ đi xuống xa, sờ mũi một cái, nhìn đứng ở trước người mình Sở Niệm Chân, hoàn toàn không còn gì để nói .

Mặc dù nhưng đã đến cửa nhà, nhưng Sở Niệm Chân tựa hồ vẫn không có vào cửa ý tứ, cùng Mộc Phong mặt đứng đối diện .

Tựa hồ đang do dự trù trừ cái gì, kèm theo nàng nổi lòng phập phồng, một khuôn mặt tươi cười thượng đồ ửng cũng đủ phát rõ ràng, ngay nàng lấy hết dũng khí dự định chủ động cho Mộc Phong mang đến ôm chính thức xác lập hai người quan hệ thời điểm .

Ngồi ở trong xe Yến Tử thật vừa đúng lúc bắt đầu hanh bài hát, không có từ, âm điệu uyển chuyển Thanh Dương, chính là Ca Thần Trương Học Hữu một bài hôn từ già.

Sở Niệm Chân thật vất vả tích lũy dũng khí trong khoảnh khắc tan biến không còn dấu tích, khuôn mặt lại đủ phát hồng nhuận mê người, chớp con ngươi, nhìn Mộc Phong nhẹ giọng nói: "Ta đi vào trước, ngươi cũng đi sớm về sớm ."

Mộc Phong gật đầu .

Sở Niệm Chân đạo: "Sáng sớm ngày mai theo ta cùng đi trường học báo danh có được hay không, ta muốn ngươi dẫn ta đi một chỗ ."

Nàng xoay người, tựa hồ rất không hài lòng đang tự mình hanh bài hát Yến Tử, cảm giận trừng nàng liếc mắt, bĩu môi ba đạo: "Đơn độc ."

Mộc Phong lần thứ hai gật đầu, có chút bất đắc dĩ, tựa hồ cũng hiểu được ba người chính giữa bầu không khí xác thực quỷ dị điểm, cười nói: "Sớm nghỉ ngơi một chút ."

Sở Niệm Chân gật đầu, đi hướng biệt thự đại môn, gần sát đại môn thời điểm quay đầu xem Mộc Phong liếc mắt, dùng sức khoát khoát tay .

Mộc Phong nhìn nàng thân ảnh biến mất, một lần nữa trở lại bên trong xe, chờ Yến Tử lái xe ly khai .

Ngay sau đó cái này người tồn tại nổi pháp luật xã hội, thật so với cổ đại đao quang kiếm ảnh Nữ Hiệp hảo hán khắp nơi trên đất đi giang hồ muốn tới đặc sắc . Đạo đức nếu như có thể xem như là trong lòng mọi người một cân đòn, vậy không đình hướng hai bên nghiêng, đó là hắc bạch, đơn giản rồi lại đối lập rõ ràng dứt khoát màu sắc, một thành phố càng là phồn hoa, màu sắc sẽ đủ phát dày đặc .

Thiên Hải là một đại thành thị .

Vượt lên trước ba mươi triệu nhân khẩu mỗi ngày ở chỗ này tiến tiến xuất xuất, vô luận là Hắc, vẫn là Bạch, đều không thể nghi ngờ tồn tại từng đạo rõ ràng dứt khoát thâm nghiêm cánh cửa .

Từ nhỏ đến lớn, từ thấp đến cao, cực nhỏ có năng lực trong một đêm vượt quá các loại cánh cửa mãnh nhân, có cánh cửa, sẽ có quy củ, bất luận kẻ nào hư quy củ, đều phải trả giá thật lớn .

Theo Sở Thiên Lam, dám bắt cóc bản thân chất nữ Tần gia đại thiếu, rõ ràng chính là hư quy củ .

Sáu giờ sáng chi phối .

Viêm Hoàng câu lạc bộ .

Một chiếc nước sơn Audi màu đen A 8 Tĩnh Tĩnh đình ở cửa,

Một cái nhìn qua liền rất trầm ổn trung niên nam nhân đi xuống xa, tự mình kéo ra xếp sau cửa xe, thái độ cung kính .

Sở Thiên Lam chậm rì rì xuống xe, tập quán họ híp mắt, sửa sang lại quần áo một chút, thần nhiên nói: "Hẩn tình ?"

"Mới vừa tỉnh không bao lâu, bắt đầu huyền rất lợi hại, khiến các huynh đệ dạy dỗ một chút, thành thật nhiều."

Đi theo Sở Thiên Lam bên người trung niên nam nhân cung kính nói .

Sở Thiên Lam gật đầu, bước vào câu lạc bộ đại môn, đối với rõ ràng cho thấy bản thân tâm phúc trung niên nam nhân nói ra: "Người đi an bài một chút, một hồi cùng Tần gia lão nhân gặp mặt liền định ở chỗ này, ta ngược lại muốn nhìn một chút, Tần gia sẽ mang nhiều da mặt dày đến tìm ta đòi người ."

Trung niên nam nhân bước nhanh ly khai, Viêm Hoàng câu lạc bộ xem như là Sở Thiên Lam đại bản doanh, hẳn tuy là không tính là Thiên Hải trong chốn giang hồ nhân vật số 1, nhưng... ít nhất ... Chính là nhất phương không cho bất luận kẻ nào bỏ qua thế lực, riêng là ở chỗ này, đối mặt Tần gia, hoàn toàn có thể nói được là sân nhà chiến đấu .

Sở Thiên Lam sắc mặt lãnh đạm, trực tiếp đi tới câu lạc bộ lầu ba, đẩy khai một cái ghế lớn đại môn, đi vào .

Bên trong bao sương, lờ mờ không ngừng giãy dựa bóng người bị gắt gao buộc chung một chỗ, một nam một nữ, chứng kiến Sở Thiên Lam tiến đến, giãy dựa càng thêm kịch liệt .

Ở ngoài cửa sắc mặt âm trầm Sở Thiên Lam sau khi đi vào lập tức thay một bộ cười tủm tỉm nụ cười, nhưng âm thầm, càng để cho người sợ run lên .

"Xin lỗi, khiến Tần gia thiếu gia thiên kim hạ mình ở ta nơi này địa phương nhỏ đội một đêm, thủ hạ không hiểu chuyện, hai người có ủy khuất gì, cứ nói với ta ?"

Sở Thiên Lam cười híp mắt nói, đi tới, cầm hai người ngoài miệng băng dính bóc đến, trên người sợi dây lại không động .

Hắn ngồi một bên, móc ra một điều thuốc đốt, gõ chân bắt chéo, chết nhìn chòng chọc trước mặt chịu khổ chịu khổ một đêm hai huynh muội, nhân thân sắc bén .

"Sở bá bá, chuyện lần này, là ta một thời xung động, ta nói xin lỗi với người, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa ."

Ngoài miệng băng dính một lấy xuống, Tần Vũ Toa liền lập tức mở miệng trầm giọng nói, theo có chút gấp thúc hô hấp, tốc độ nói rất nhanh .

Vị này Tần gia đại thiếu cả người trên mặt lúc này đều bày biện ra một cỗ bệnh trạng hồng sắc, nhân thân tự do, nhưng lý trí lại miễn cưỡng vẫn duy trì thanh tỉnh, há mồm cũng không có khiến Sở Thiên Lam thả hắn, mà là trước xin lỗi .

"Đâu có, đâu có . Các người Tần gia đại nghiệp đại, Tần gia đại thiếu làm chuyện này, còn cần xin lỗi ? Chúng ta Sở gia quá nhỏ, trong nhà từ nữ bị người khi dễ cũng không dám nói gì, còn không phải là gặp các người Tần gia sắc mặt làm việc ?"

Sở Thiên Lam cười tủm tỉm giễu cợt nói, nhân thân dữ phát lạnh lạnh, câu nói sau cùng hạ xuống, bỗng nhiên giơ tay lên, cầm trong tay tàn thuốc hung hăng ngả tại Tần Vũ Toa trên mặt .

Tàn thuốc chảy xuống, thuận thế rót tại Tần Vũ Toa chân, có giá trị không nhỏ quần tây lập tức bị nóng ra một cái động lớn, đến xương đau đớn bỗng nhiên truyền khắp thân thể .

Tần Vũ Toa gắt gao cắn răng, khuôn mặt từ đỏ biến thành trắng, đang biến Hồng, vô ý thức run rẩy một cái bắp đùi, kết quả còn đang thiêu đốt tàn thuốc trực tiếp cút giữa hai chân, một cái quần trong nháy mắt báo hồng .

Tần Vũ Toa khuôn mặt cũng trực tiếp biến thành màu đỏ tía, gắt gao cầm hai chân hạ thấp xuống, nhin xuống cháy thống khổ, cuối cùng chịu đựng đến tàn thuốc tắt .

"Anh ta tối hôm qua uống sâm nổi Xuân Dược thủy, Sở bá bá, có thể hay không thả chúng ta, chúng ta lập tức tìm Chân Chân tỷ xin lỗi ."

Thanh tú trên khuôn mặt tồn tại rõ ràng sung đỏ tiểu nữ Vương Tần Oa mang theo tiếng khóc nức nở mở miệng nói .

Rất cực không ở kiên ngạo, rơi vào lấy tâm ngoan thủ lạt nổi danh Sở Thiên Lam trên tay, nội tâm tràn đầy sợ hãi .

Hôn mê không có cảm giác sau khi tỉnh lại cả người đều là khô nóng dục vọng Tần Vũ Toa trong nháy mắt biến sắc, cắn răng, quát khế một câu cầm miệng .

Lần này được cho chân chính bởi phụ nhân lại chiết Binh, Sở Niệm Chân không tới tay không nói, ngược lại cầm to như vậy Sở gia đồ lên cùng gia tộc của chính mình đối lập trên vị trí, trách người nào ?

Tần Vũ Toa nội tâm khô sáp, gắt gao chịu nhin gần thôn phệ hẳn lý trí dục vọng, nhìn Sở Thiên Lam, cắn răng trầm giọng nói: "Sở bá bá, xem ở hai nhà chúng ta quá khứ giao tình phân thượng, hy vọng người có thể tha thứ hai chúng ta tiểu bối xung động, Tần gia vô cùng cảm kích!"

"Giao tình ?"

Sở Thiên Lam giọng nói lãnh đạm đạo: "Tần gia cùng Sở gia, từ giờ trở đi, không có giao tình ."

Hắn đứng lên, đi tới Tần Oa bên người, khom lưng, nhìn nàng khóc sung đỏ con mắt, thần nhiên nói: "Tiểu nha đầu, biết nam nhân ăn Xuân Dược không giải quyết hậu quả sao?"

Tần Oa khóc gật đầu, từng lần một tái diễn xin lỗi, lại không có bất kỳ hiệu quả .

Xuân Dược là chính cô ta rót vào trong ly nhìn ca ca uống vào, phát tác chậm, nhưng được hiệu mãnh liệt .

Nếu như trẻ giải quyết nói, thậm chí sẽ ảnh hưởng sau đó sinh dục, vốn là dùng ở Sở Niệm Chân trên người Xuân Dược, nhưng thay đổi bất ngờ, biến thành bây giờ không có bất luận cái gì phát tiết cách, cái này có tính không là tự thực quả đắng ?

"Người bao lớn ?"

Sở Thiên Lam đột ngột hỏi, trong ánh mắt tràn đầy làm người lạnh lẽo tâm gan thâm trầm .

"16 tuổi ."

Tần Oa hơi nức nở nói .

"Cũng là lớn nha đầu a ."

Sở Thiên Lam cảm khái một câu, bỗng nhiên cười to nói: "Được, ta đây liền giúp các người một lần ."

Vị này Ở trên Thiên hải có thể hô phong hoán vũ trung niên nam nhân thủy chung kiềm nén tâm tình rốt cục không che giấu nữa, có chút dữ tợn .

Khi hần trên con đường này mặc ba cổn đã đồng thời leo đến nhất định vị trí, người nào không có chút máu họ ?

Người nhà, vĩnh viễn là bọn họ người như thế nghịch lân, không thể đụng vào, Tần gia huynh muội hai cử động trực tiếp khiêu chiến Sở Thiên Lam tuyến, nếu như không phải ngại vì Tần gia năng lượng, hai huynh muội coi như chết một trăm lần cũng không đủ, bản thân đang lo không có biện pháp đối với trả bọn họ, tiểu nha đầu này nhưng thật ra cho mình một ý kiến .

Giúp các người một lần .

Các người ?

Tần Vũ Toa trong nháy mắt hiểu được, đỏ bừng sắc mặt chột trắng bệch, cất lực quay đầu lại, nhìn Sở Thiên Lam dữ tợn sắc mặt, triệt buông Tần gia đại thiếu gia tôn nghiêm, câu khẩn nói: "Sở bá bá, không được, ta nhận sai, cầu người buông tha chúng ta một lần ."

Sở Thiên Lam tiếng hừ lạnh, vươn tay, bóp một cái Tần Oa thủy linh khuôn mặt, thân nhiên nói: "Rất đẹp tiểu nha đầu, tâm tư lại độc ác quá phận, lần này tính cho các người một bài học ."

Hần không để ý tới Tần Vũ Toa cầu xin, đi ra khỏi cửa, nhìn đứng ở bên ngoài một tiểu đệ, giọng nói không mặn không lạt nói: "Ở đi kiểm điểm Xuân Dược, Uy bên trong hai huynh muội uống vào, càng nhiều càng tốt . Sau đó đáp án trên người bọn họ sợi dây ."

Tiểu đệ cung kính đáp một tiếng, cả người rét run .

Sở Thiên Lam nhìn một chút biểu hiện, khoảng cách Tần gia người đến thời gian còn có đại khái hơn một giờ, đi xuống lầu dưới chịu chút điểm tâm sáng phía sau, thẳng thân đi vào giam không thất .

Ở một đám thủ hạ tâm phúc cung kính bất chuyện trong, ngồi xuống, phóng đại vậy đối với hai huynh muội ở trong ghế lô hình ảnh .

Thủ hạ làm ra thấp kém Xuân Dược dường như đã bắt đầu phát tác, đáp án trên người ràng buộc hai huynh muội toàn bộ sắc mặt đỏ bừng, nhân thân trong mê ly mang theo cuồng liệt dục vọng .

Tần Vũ Toa vài lần dự định lao ra ghế lô, kết quả lại bị ngoài cửa các tiểu đệ cho đánh trở về, gắt gao chặn ở trong ghế lô bộ phận .

Viêm Hoàng trong câu lạc bộ, hai huynh muội rõ ràng hình ảnh kèm theo ồ ồ hô hấp, cùng nhau hiện ra ở Sở Thiên Lam cùng với hần một đám thủ hạ tâm phúc trước mặt .

Dục vọng cuối cùng chiến thắng lý trí .

Tần Oa rõ ràng lại mê ly từng lần một kêu ca ca trong thanh âm, hai người khoảng cách càng ngày càng gần .

Ôm cùng một chỗ .

Tầng lớn cảnh xuân sạ tiết trong, hai huynh muội còn lại chỉ có nguyên thủy nhất thú họ .

Liều chết triền miên .

Đại chiến không ngớt, nhất mặc mặc có thể nói tầng lớn đặc sắc thị giác chấn động .

Nữ hài chân thủy linh a .

Nam nhân thật dũng mãnh a .

Một đám thanh niên nam nhân đứng đang theo dõi thất, nhân thần dăm dăm .

Ai có thể tưởng tượng đạt được, bên trong bao sương vui sướng nam nữ, là một đôi huynh muội ?

Vẫn là thân sinh .

Từ đầu đến cuối, Sở Thiên Lam đều nhân thần lạnh lùng, nhìn chăm chăm bên trong bao sương triển miên huynh muội, trên mép treo nụ cười tràn đầy khinh thường hèn mọn thân sắc .

Không có còn nhanh hơn này vui nghiêm phạt .

Sở Thiên Lam nhân thần mị mị, liếc liếc mắt thủ hạ mình, bỗng nhiên cầm lấy cái gạt tàn thuốc, nện ở trước mặt trên màn hình .

Dịch tinh bình màn âm âm nổ tung .

Hoa lửa lóe ra, tràng diện hương diễm trực tiếp tiêu thất .

Biết rõ lão đại của mình tính tình hỉ nộ vô thường một đám thủ hạ Cẩm Nhược Hàn huyền, không dám biểu đạt không chút bất mãn nào .

Sở Thiên Lam diện vô biểu tình đi ra giam khổng thất, đích nói thầm một câu: "Thật mẹ nó đặc sắc ."

PS: Chương này có hơi hắc ám:))

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Nhất bộ đẳng thiên

Ở nơi này người sinh viên đại học, nghiên cứu sinh nhiều như cầu niên đại, cái nào một trường đại học dám xưng bản thân bồi dưỡng là thiên chi kiêu tử ?

Quốc gia đồng lương ?

Ở phần lớn người trong mắt Hoa Hạ quốc bên trong, Thiên Không đại học, Lam Tinh đại học, Thiên Hải các loại vài cái có mấy tên giáo học sinh có lẽ sẽ phù hợp thiên chi kiêu tử thân phận .

Trong mắt người bình thường, bản thân hài tử có thể thi đậu đại học danh tiếng, không thể nghi ngờ là nhất kiện có thể làm rạng rỡ tổ tông đại hỷ sự .

Lớn đăng khoa, tên đề bằng vàng

Thiên Hải, QH khu .

Một chiếc Audi màu đen chậm rãi hành sử ở lái hướng Thiên Hải cao trung trên quốc lộ, bên trong xe một gã có thể nói tuyệt sắc thiếu nữ tay nâng cầm lên, trát động một đôi nặng con mắt nhiều hứng thú nhìn ngoài cửa sổ cảnh vật, một bên xem, một bên rì rà rì rầm không biết làm bầm cái gì .

"Thiên Hải ngoại trừ phồn hoa một điểm, người nhiều một chút, thật không biết còn có cái gì đặc thù, không có ý nghĩa, không tốt đẹp gì chơi ." Thiếu nữ thờ dài, tựa ở lưng ghế, thờ dài .

"Thiên Hải thế nhưng quốc tế đại đô thị, tài chính trung tâm, thật giống như Thiên Không thành cùng Thiên Hải, lưỡng tòa thành thị làm sao có thể tương đối ?"

Ngồi ở chỗ tài xế ngồi một thanh niên lười biếng tiếp lời, một đôi hẹp dài con ngươi hơi nheo lại, giọng nói bình thản nói: "Bất quá nói thật, ta cảm giác trong núi lớn được, tối thiểu ngây ngô thoải mái ."

"Được, trường học đến, chúng ta đi xuống đi ."

Sở Niệm Chân mỉm cười nói, mở cửa xe thủ xuống xe trước .

Mộc Phong do dự Hạ, muốn nói lại thôi, cuối cùng lắc đầu, lôi kéo một cái Túi du lịch ưu tai du tai giống cửa trường học đi tới .

"Nghĩ gì thế ?"

Sở Niệm Chân đi tới Mộc Phong bên người có chút kỳ quái hỏi, cùng hắn cùng nhau nhìn cửa trường Thượng Thiên hải cao trung bốn chữ xuất thần .

Ngày hôm nay nàng không ngừng ăn mặc xuất sắc, ngay cả trong ngày thường đồ hộp hướng lên trời liền đã tuyệt mỹ trên mặt trái xoan đều Lược Thi phấn trang điểm, lông mi rất dài, hiện ở tư thế này, giống như là hiểu kỳ bảo bảo, nói không nên lời tính xảo khả ái .

"Thiên Hải cao trung, đây là trường danh tiếng nha, ta hiện tại tính có tiền đồ sao?"

Mộc Phong nhẹ nói đạo, nhãn thần mềm nhẹ, thế sự khó liệu nói không phải là chuyện này ?

Vô số vừa khớp cuối cùng sẽ thúc đẩy tất nhiên, vậy do vô số tất nhiên liên hệ với nhau, chính là duyên phận, sinh hoạt lớn nhất mị lực, liền nguyên vụ này .

Sở Niệm Chân ngoe đầu, cười nói: "Đương nhiên không tính là, các loại người chừng nào thì đứng ở đỉnh kim tự tháp bùng thời điểm, người mới có tư cách nói những lời này ."

"Đỉnh sao? E rằng đi!"

Mộc Phong ngẩng đầu nhìn cửa trường học bốn chữ lớn, trở nên hoảng hốt .

"Đi thôi! Đi ghi danh ."

Sở Niệm Chân nhẹ giọng cười nói, lôi kéo Mộc Phong theo báo danh khu đi tới .

Hai người xuất hiện, dẫn chú mục vô số .

Thiên Hải cao trung giáo viên bên trong coi như u tĩnh, Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân đi ở trên đường nhỏ, Mộc Phong nhìn mình gần sinh hoạt một năm địa phương, chưa nói tới thất vọng, đương nhiên cũng chưa nói tới rất hài lòng .

Được chăng hay chớ, đối với mình không quá quan tâm sự tình, Mộc Phong vẫn ôm ý nghĩ như vậy .

Nếu như không phải là mình sự phụ thuộc, có thể Mộc Phong cũng sẽ không đến, đối với hắn mà nói, hoàn thành nhiệm vụ mới là tối trọng yếu .

Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân quan hệ vô hình trung tựa hồ lại gần một bước .

Rõ ràng, lại lại không rất rõ ràng, hai người cùng lập tức xã hội vô số mới vừa quen ngày thứ hai lên giường ngày thứ ba kết hôn ngày thứ tư liền đám ly hôn nam nữ si tình xác thực so với không phát triển tiến độ .

Nhưng đối với họ một dạng rụt rè Sở Niệm Chân mà nói, đều chấp tay, cũng dám đem đầu chôn ở Mộc Phong trong lòng, cái này là tiêu chuẩn một bước dài .

Hai người đều vô ý thức vẫn duy trì mộng lung giai đoạn mỹ hảo, nỗ lực cẩn thận từng li từng tí che chở phần này đã nảy sinh tình cảm, Tình Tình đang mong đợi nó trưởng thành .

Hai người ở chen chúc trong đám người báo danh xong, đã là buổi trưa hơn mười một giờ, trên đường Sở Niệm Chân nhận được nhà mình nhị thúc điện thoại, nội dung chính là tìm Mộc Phong tám giờ tối nữa cùng nhau tụ tập .

Mộc Phong Sở Niệm Chân trong hai người bữa ăn tùy tiện tìm gia đình có tiếng là học giỏi giáo phụ cận tiệm cơm giải quyết,

Buổi chiều Sở Niệm Chân mang theo Mộc Phong ở trường học đi bộ, thuận tiện làm quen một chút vườn trường môi trường .

Muộn tám giờ .

Thiên Hải trung tâm thành phố, một tiệm ăn hạng sang bên trong, hai cái nhìn qua khí chất tuyệt nhiên bất đồng trung niên nam nhân tọa ở trong đại sảnh, trò chuyện với nhau thật vui .

Kiểu dáng đều không khác mấy tây trang đen, nhưng mặc ở hai người trên người, cũng rất trực quan làm cho hình thành một loại nhất rõ ràng dứt khoát ấn tượng .

Ngồi cạnh cửa sổ vị trí trung niên nam nhân hơi hí mắt ra, đánh giá ngoài cửa sổ dưới chân đèn, căn bản là coi nhẹ hai bên trái phải treo cấm hút thuốc bài từ .

Trên tay mang theo một điều xi gà, khói mù lượn lờ, hiện không tính là anh tuấn mê trên mặt người, không có nửa điểm biểu tình, cả người lại tràn đầy một loại ương ngạnh đáng về bề bề, hoàn toàn không hề che giấu.

Tên còn lại tương đối muốn nguội rất nhiều, luận tướng mạo, hẳn rõ ràng nếu so với hai bên trái phải ương ngạnh nam nhân anh tuấn một cấp bậc.

Hơn nữa trên mặt thời khắc treo nụ cười, nửa thật nửa giả, nhìn như thân thiết, rồi lại xảo diệu cùng bất luận kẻ nào vẫn duy trì một cái thích khi khoảng cách, rất vi diệu.

Khí chất khí thế loại vật này, bản thân liền rất mơ hồ, nhưng thật không thể nói không có, quanh năm giờ đao thứ liệu mạng cùng ngay cả kẻ cũng không dám sát thư sinh yếu đuối, hoàn toàn chính là lưỡng chủng cực đoan.

Một người khí chất như thế nào, thường thường có thể ở rất nhiều trường hợp trong chứng minh tu dưỡng cùng lòng dạ, rất dễ hiểu đạo lý.

"Thiên Lam, chất nữ không có sao chứ? Ngày hôm nay cả ngày trên đường cũng đều truyện sôi sùng sục, Tàn gia như viết trung thiên nguyên vốn có thể tiến hơn một bước tiểu tử, trực tiếp lưu lại một cái tay rời khỏi người cái vòng kia? Tắm tã, nghe nói vẫn là Tàn lão đầu tự mình cắt đứt Tôn Tử một cái cánh tay, lão gia hỏa này thật là ngoan."

Ôn đạm trung niên nam nhân khẽ cười nói, rót một ly phổ thông nước trà, đẩy qua, nhãn thần nghiêng ngẫm.

Sở Thiên Lam đem chén trà lấy tới, uống một hớp, mạn bất kinh tâm nói: "Diễn trò thôi, thật có thể đại nghĩa diệt thân nói, khoảnh khắc hai cái Tiểu Súc Sinh mới hết giận, chủ ý đánh tới cháu gái ta trên đầu, muốn hấn một cái cánh tay, cũng coi như cấp đủ Tàn gia mặt mũi, Dư Thư, chẳng lẽ ngươi cũng muốn vì Tàn gia cầu tình hay sao?"

Ở trên Thiên hải tồn tại mười tỉ giá trị con người thiên sứ quỹ người sáng lập Dư Thư nụ cười thư giãn, mạn bất kinh tâm nói: "Cái nào nói, ta theo Tàn gia vẫn quan hệ bình thường, với người có thể là người một nhà, điểm ấy đều không phân rõ, làm sao còn việc buôn bán? Lần này vẫn là Mộc Phong cứu chất nữ? Hắc, lúc này mới vài ngày, liên tục vài lần anh hùng cứu mỹ nhân, đến lượt ta là nữ nhân chỉ sợ cũng muốn lấy thân báo đáp. Ta dùng người ngoài cuộc thân phận nói câu công đạo, người trẻ tuổi kia ta cảm thấy đặc không sai,... ít nhất ... So với Tàn gia tiểu tử mạnh hơn nhiều, một hồi bọn họ đến, người cũng đừng bày cái này tâm mặt thôi, Mộc Phong cái loại này tính cách, thật đúng là không cần thiết sợ người cái gì."

Không có ngồi trên Thiên Hải giang hồ thanh thứ nhất ghế gấp nhưng là tính mấy số đầu đại lão Sở Thiên Lam về mặt phiến muộn, thờ dài nói: "Tiểu tử kia năng lực làm việc ta đến không lo lắng, nhưng hẳn quá ôn, đem Chân Chân giao cho trên tay hắn, ta lo lắng ở đâu, sau đó nếu như bị khi dễ có thể trách bạn? Sở gia có ngày hôm nay loại này thành tựu, cùng chân nghĩa mình ném không khai quan hệ, nhưng cũng là hai chúng ta đại dè dặt che chở chiến đấu đi ra vinh hoa, đưa vào ngoại nhân tiến đến, vậy khẳng định phải cẩn thận, không thể ra nửa điểm đường rẽ, ta xem việc này còn phải kéo."

Dư Thư mặt coi thường, hẳn cùng Sở Thiên Lam quan hệ không tệ, thuộc về cái loại này ở ở vào bạn nhậu cùng thô lộ tình cảm giữa huynh đệ quan hệ, nói thật cũng không quá lớn cổ kị, cười giỡn nói: "Ham muốn người Sở gia sản nghiệp? Mộc Phong lại không gốc, thật muốn có tâm tư, tại sao không đi định bộ Từ Thiêm? Hẳn không so với các người Sở gia muốn vinh hoa phú quý gấp trăm lần?"

"Hắn có lá gan?"

Sở Thiên Lam cười lạnh nói, nâng chung trà lên uống một hớp, nhãn thần quét về phía ngoài cửa sổ, đứng dịp thấy lầu chiếc kế tiếp Audi A 6L chậm rãi đình ở cửa.

Sở Thiên Lam nhãn thần đông lại một cái, thần nhiên nói: "Đến."

Gần mười năm giao tình Dư Thư ngồi một bên, làm bộ làm tịch thờ dài nói: "Bữa cơm này không nên tới a, làm sao cân nhắc làm sao như là nhìn người đang xử lý nhà các người sự tình, ta ngồi ở đây đều nhiều hơn dư."

Sở Thiên Lam từ chối cho ý kiến, rút ra khẩu xì gà, tứ vô kỵ đạn án diệt ở một bên thủy tinh trên bàn cơm.

Hai phút phía sau.

Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân đang phục vụ sinh dưới sự hướng dẫn đi tới lầu ba nhà hàng ngồi xuống, khoảng cách Sở Thiên Lam gọi điện thoại cho Mộc Phong ước định thời gian tám giờ rưỡi, không còn sớm một phần, không muộn một phần.

Sở Thiên Lam lần này coi như đối mặt Sở Niệm Chân, chính là phụng phịu, không có cách nào ngày hôm nay bất kể như thế nào, đều phải cho tiểu tử này một hạ mã uy.

Nếu không.. Thật bị đối phương trở thành là ăn chay, hẳn khoát khoát tay, từ một bên người phục vụ trong tay tiếp nhận Menu, nhìn cũng không nhìn liếc mắt, thuận lợi đưa cho Mộc Phong, thần nhiên nói: "Thích ăn cái gì, tùy ý gọi, nơi đây đồ đạc có thể không tiện nghi."

Tựa hồ hoàn toàn không có nghe được Sở Thiên Lam trong lời nói ý tứ Mộc Phong không chút do dự, món ăn đơn đưa cho Sở Niệm Chân, nhẹ giọng nói: "Người chọn đi."

Rất nhỏ bé một động tác.

Đây không phải là nam nhân ôn nhu sao?

Sở Thiên Lam nhăn nhó lại, khinh như nói: "Mộc Phong, Chân Chân thích gì, ngươi liền thích gì sao? Hắc, cũng đúng, hẳn là."

Sở Niệm Chân nắm Menu tay hơi căng thẳng, lạnh lẽ nhìn Mộc Phong, thấy hắn không có lộ ra chút nào tức giận thần sắc, thở phào, chân mày lại lạnh lẽo nhíu lại.

Nào biết Mộc Phong chỉ là nhúc nhích, thành thật trả lời đạo: "Ta chỉ là xem không hiểu nơi đây món ăn, sợ gọi món ăn khiến Sở tiên sinh chê cười."

Sở Thiên Lam hơi hoạt kê.

Mộc Phong đồng học quả nhiên là người thành thật, quay đầu, nhìn Sở Niệm Chân, nhẹ giọng nói: "Ta thích ăn cay."

"Vậy ăn cay tốt."

Sở Niệm Chân ôn nhu cười nói, trực tiếp đánh nhịp quyết định, rất có người thích gì ta liền thích gì như thuận tự thế.

Con gái lớn không dùng được a.

Sở Thiên Lam biểu tình cứng ngắc, yên lặng cảm khái một câu.

Dư Thụ ngồi một bên, cố nén cười, bất động thanh sắc, vì sao kêu không kêu ngạo không siểm nịnh?

Vì sao kêu không muốn lại được?

Hắn thấy, Mộc Phong chiều thức ấy chơi liền tương đương đẹp, hay hơn là theo Sở Niệm Chân hát đôi.

Hắn có biết Sở Thiên Lam người bạn cũ này từ trước đến nay đối với cay không ưa, không đến mức mâu thuẫn, nhưng cũng không thích, Sở nha đầu một câu nói này, không thể nghĩ ngờ là thay Mộc Phong tìm về mặt mũi.

Quả nhiên, Sở Niệm Chân chút nào nghiêm túc điểm bảy tám cái xuyên vị đồ ăn, mỗi niệm một món ăn tên, Sở Thiên Lam sắc mặt liền Hắc một phần.

Luôn cảm thấy nha đầu kia ngày hôm nay gọi món ăn phá lệ có gai, bảy tám cái tên món ăn một hơi thờ niệm xong, cũng không nghe được chất nữ điểm nhất đạo mình thích món ăn, Sở Thiên Lam rốt cục nhìn không được, thảo buồn cười nói: "Nha đầu, ở cho chú điểm nhất đạo cá hấp như thế nào? Nhất đối với thức thức khẩu vị."

Sở Niệm Chân chuyên chú nhìn chằm chằm Menu, nghiêm mặt nhỏ, trả lời dị thường ngắn gọn, đông cứng đạo: "Không điểm."

Ăn ghen Sở Thiên Lam sầm mi khổ kiểm, lại luyến tiếc đối với chất nữ phát hỏa, chỉ có thể đem khí rơi tại Mộc Phong trên người, hung hăng nguyệt hắn một cái, một lần nữa châm lửa cái kia đã tắt xì gà, than thở.

"Đừng để ý tới người này, Mộc tiên sinh, ta xem ngươi cùng Sở diệt nữ nhân liền rất xứng, trai tài gái sắc, đến chỗ nào đều là giai thoại, đến, ta mời ngươi một chén."

Dư Thụ cười nói, hắn cũng không khí đi kêu Mộc Phong 1 tiếng Mộc Phong, từ đầu tới cuối duy trì nổi giọng tôn kính, kêu nổi Mộc tiên sinh đến tương đương thông thuận, trong nụ cười cũng đầy là chân thành.

Nhưng tay không đánh người mặt tươi cười, hướng chỉ cái chêm gió này vỗ xuống tới, ngay cả Sở Niệm Chân đều mặt mày rạn rở, đỏ ửng mặt cười mang theo một tia tự hào thần sắc, cùng Mộc Phong cùng nhau nâng chén.

"Dư tiên sinh vẫn là để cho ta Mộc Phong được, kêu tiên sinh, xa lạ."

Mộc Phong khẽ cười nói, ly duyên xuống phía dưới, cùng Dư Thụ đựng một ly, uống một hơi cạn sạch.

Dư Thụ giờ ngón tay cái lên, thuận cái leo lên, về mặt cung duy nói: "Mộc Phong huynh đệ làm người chính là thành thật, đến, cạn thêm chén nữa."

Mộc Phong một trận trúng đau, đặc biệt nói gì nói không có vượt lên trước vài câu là có thể xem ra bản thân thành thật?

Lời nói này có điểm không có trình độ, hai người lại cạn một chén, Mộc Phong xốc lên một khối tê cay thịt bò bỏ vào trong miệng, nhai kỹ nuốt chậm, nhìn tọa bên người Sở Niệm Chân, cười nói: "Mùi vị không tệ, nếm thử?"

Sở Niệm Chân chu cái miệng nhỏ nhắn, nhìn trên bàn cơ hồ bị cây ớt bao trùm cay độc món ăn, có chút hơi khó.

Nàng từ nhỏ đã không ăn cay đồ đặc, người nhà nói nữ hài tử ăn cay, trên mặt có thể trường Tiểu đầu đầu, lúc đó còn tuổi nhỏ Sở Niệm Chân Tự Nhiên tin tưởng không nghi ngờ, không ăn cay tập quán, từ đầu tới cuối duy trì đến bây giờ.

Nàng cẩn thận từng li từng tí kẹp khối thịt bò, bỏ vào hồng nhuận trong cái miệng nhỏ, tinh tế thưởng thức trong mùi vị, cau mày cũng từ từ thư giãn xuống tới.

"Ăn ngon không?"

Mộc Phong cười nói, cố ý coi nhẹ Sở Niệm Chân hiện tại sắc mặt, một bộ không coi ai ra gì thần nhiên tự thế .

Sở Niệm Chân gật đầu .

Mộc Phong cười nói: "Vây ăn nhiều một chút, không có gì đáng ngại ."

Một bước sai, đẩy bàn đều thua .

Ngay từ đầu đã bị Mộc Phong cùng chất nữ liên hợp lại cho một ra oai phủ đầu Sở Thiên Lam nội tâm buồn khổ .

Đối mặt với một bàn này thức ăn, trên cơ bản không có làm sao động đũa, nhưng thật ra hẳn ba người trò chuyện tương đương sung sướng, chất nữ quả nhiên thành đại a đầu, có bạn trai, hiện tại ngay cả thức thức đều không để ý á.

Sở Thiên Lam dở khóc dở cười, vẻ mặt bất đắc dĩ .

Mộc Phong lại cùng Dư Thụ cạn một chén, rút ra một cái khăn giấy, chủ động cho Sở Niệm Chân xoa một chút khóe miệng đầy mỡ, động tác cẩn thận .

Nụ cười như hoa Sở Niệm Chân hơi sùng sờ, khuôn mặt ửng đỏ, lại ngây ngốc tọa tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, con ngươi như một Giang xuân thủy, ôn nhuận quyến rũ .

"Đại ca của ta giao cho ngươi nhiệm vụ sau khi hoàn thành, nếu như ngươi nguyện ý nói liền theo ta làm việc đi."

Sở Thiên Lam thần nhiên nói .

Dư Thụ vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, lại không nói chuyện .

Mộc Phong cực kỳ ngắn do dự một chút, trầm giọng nói: "Được !"

Sở Thiên Lam gật đầu, lạnh nhạt nói: "Ngươi đi về trước đi, Chân Chân lưu lại, bồi thúc thúc tán gẫu một chút ."

Mộc Phong nhìn Sở Niệm Chân, nhìn thấy đối với mới gật đầu phía sau, đứng lên, chủ động cùng Dư Thụ cầm hạ thủ, xoay người ly khai .

Từ bọn họ chỗ ngồi đến cửa thang lầu đại khái ba mươi mét trong khoảng cách, từ đầu đến cuối, Mộc Phong đều bước tiến kiên định, không có có mấy may hỗn loạn .

Sở Thiên Lam theo dõi hẳn bóng lưng, nhãn thần kịch liệt lóe ra, ngay Mộc Phong thân ảnh gần xuống lầu thời điểm, mới nhẹ nói một câu: "Thấy không ?"

"Ừ" ?

Tự nhận đã hiểu rõ bên người người bạn cũ này Dư Thụ dùng nghi vấn giọng nói ừ 1 tiếng, có chút không nghĩ ra .

Sở Niệm Chân càng là mơ mơ màng màng .

Sở Thiên Lam đã híp lại con mắt dù phát mị chặt, nhìn Mộc Phong bóng lưng tiêu thất, mới quay đầu, tự lẩm bẩm một câu: "Từng bước(nhất bộ bộ), đáng thiên a ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Thanh Khâu Đồ Sơn

Ngày thứ hai, chín giờ sáng, Thiên Hải cao trung .

Tốn nhiều sức lực, Mộc Phong rốt cuộc tìm được bản thân ký túc xá, 302 thất .

Hắn đứng ở cửa, sờ mũi một cái, đẩy cửa vào .

Một mảnh hỗn độn .

Tất thối, giấy vụn, nghiền nát phích nước nóng, tàn thuốc, nhưng khắp nơi đều là, tận cùng bên trong một cái vóc người trung đẳng thanh niên chia vào khắp phòng bụi quét tước gian phòng .

Mộc Phong đứng ở cửa, có chút dờ ra, thực sự không nghĩ tới, tự xưng Thiên Hải cao trung đệ nhất học phủ ký túc xá sẽ là như thế này .

Đang quét gian phòng thanh niên nghe được động tĩnh, ngừng đầu lên, lộ ra một loạt khiết răng trắng cười nói: "Xin chào, ta gọi Đậu Tí Tất, đến có một hồi, cái này quá bẩn, ta phải dọn dẹp một chút ."

Mộc Phong mỉm cười nói: "Xin chào, Mộc Phong . Xem ra ta cũng chưa muộn lắm, có cái gì phải giúp một tay ?"

"Không cần, ngươi nghỉ một lát đi, ta lúc này sắp làm xong, còn có hai người không có tới, ta các loại, người đến đủ cùng đi ra ngoài uống chút, ta làm ông chủ, ha ha ."

Đậu Tí Tất không ngừng đầu cười nói .

Mộc Phong gật đầu, bắt đầu chỉnh lý đồ mình, các loại lộn không sai biệt lắm, Đậu Tí Tất cũng đem ký túc xá quét tước không sai biệt lắm, sạch sẽ, theo tới thời điểm Mộc Phong chứng kiến lần cảnh tượng đơn giản là cách biệt một trời .

Điện thoại di động reo, Mộc Phong cầm điện thoại lên nghe, Sở Niệm Chân thanh thúy thanh thanh âm nhất thời truyền tới .

"Phong ca ca, các người ký túc xá người đến toàn bộ chưa? Hai chúng ta ký túc xá cùng đi ra ngoài chơi đi, các nàng có thể đều là mỹ nữ nga, hơn nữa còn là độc thân, hi hi ."

Ngầm trộm nghe đạt được bên đầu điện thoại kia tiếng cười đùa, Mộc Phong cười nói: "Không thể nói là, chúng ta bây giờ mới đến hai người, còn phải chờ một chút, thật có mỹ nữ nói trước thăm dò một chút, một hồi ta ký túc xá bạn thân tiện hạ thủ, ha ha ."

Sở Niệm Chân ở trong điện thoại bắt đầu nói: "Hừ, ta mới không cho các người làm ngọa, có bản lĩnh chính bọn nó hạ thủ đi, một hồi các người ký túc xá người đến đủ gọi cho ta, cúi chào ."

Mộc Phong cúp điện thoại, Đậu Tí Tất thanh âm ngay lập tức sẽ vang lên: "Nói như thế nào bạn thân ? Có cái gì hoạt động ? Mỹ mi nhiều hay không ?"

Đối ngoại tuyên bố Sở Niệm Chân là muội muội của hắn Mộc Phong, nhìn Đậu Tí Tất tất nổi đối đến, mặt không đỏ tim không đập cười nói: "Em gái ta điện thoại, nàng chính là cái này trường học, một hồi hai chúng ta ký túc xá cùng đi ăn, hết tự do hoạt động ."

"Hắc hắc, không nghĩ tới ngày đầu tiên đến thì có cơ hội này, không tệ không tệ ."

Đậu Tí Tất hắc hắc cười gian, một bộ ta là sắc lang ta rất đói khát biểu tình .

Cửa bị đẩy ra, đi tới hai người, hai cái vóc người huyênh đệ nam nhân, hoàn toàn là lẫn nhau lại đi cực đoan vóc người .

Một cái khôi ngô cường tráng, sắp tới hai thước thân cao, tùy tiện đứng ở nơi đó thì có loại đập vào mặt cảm giác áp bách .

Một người đàn ông khác tương đối bình thường một ít, gầy thân hình, 1m7 xuất đầu tướng mạo, lại cứ hơi dài nổi hiện mạo so với Phan An khuôn mặt anh tuấn lỗ .

Hai người đứng chung một chỗ thị giác hiệu quả quả thực rất có hí kịch tính .

Bốn người giới thiệu lẫn nhau một phen, khôi ngô cường tráng gọi Tiểu Sư Tử, thanh niên gầy gò gọi Trần Nhập Hí, giới thiệu xong phía sau Trần Nhập Hí cái gì cũng không chỉnh lý, an vị ở giường gỗ thượng ngưng gác sừng sừng, giống ném Hồn giống nhau .

"Ừ, ngươi ví tiền ném ?" Đậu Tí Tất nhìn hắn cái bộ dáng này, nhìn không được hỏi.

"Ai, tiền vẫn còn, thế nhưng lòng ta ném ."

Gầy Trần Nhập Hí một bộ thụ thương biểu tình, ai oán nói một câu .

"Chửi thề một tiếng, cái gì loạn thất bát tao, đến chuyện gì xảy ra ? Ngày đầu tiên tới đây liền về mặt cầu xin, ngươi sẽ không muốn gia chứ ?"

Đậu Tí Tất cười mắng .

"Không có, ai! Ta và các người nói, vừa rồi ta theo Sư Tử lúc tới sau khi, có một phụ trách tân sinh tiếp đãi học tử, lớn lên gọi một cái đẹp . Quả thực không có cách nào khác nói a, ai, đáng tiếc, nhân gia căn bản không để ý chúng ta ."

Trần Nhập Hí thở dài thở ngắn, một bộ thất hồn lạc phách xu thế .

Mộc Phong bật cười nói: "Nói như vậy, người đối với nữ nhân kia nhất kiến chung tình?"

"Đó là phải a, Mộc Phong người đừng chê cười bạn thân,

Nếu như người cũng thấy, so với ta hiện tại cũng cường không đi nơi nào, nàng kia thực sự là đẹp a, hay là ta thích nhất lãnh diễm hình, tầm tã, kiều ngạo cùng thiên nga giống nhau."

Trần Nhập Hí hắc hắc cười khúc khích, xem Đậu Ti Tất không còn gì để nói.

"Nhìn người nói, đây còn không phải là khuynh quốc khuynh thành cấp bậc Họa Thủy? Nào có khuếch đại như vậy?"

Mộc Phong thân nhiên nói: "học tỷ tên gọi là gì? Hôm nào ta sẽ đi gặp."

Trần Nhập Hí mặt giống như Trư Bát Giới, nói ra: "Đồ Sơn Chi Thu!"

Đậu Ti Tất vẻ mặt kinh ngạc nói ra: "Đồ Sơn Chi Thu? Còn có cái họ này?"

Mộc Phong tự lẩm bẩm: "Đồ Sơn Chi Thu? Thanh Khâu Đồ Sơn?"

Hắn bỗng nhiên ngồi thẳng thân thể, bình tĩnh nói: "Người nữ nhân này, ta muốn."

"Huynh đệ, người mạnh, nếu như người có thể bắt nàng, ta mời khách, muốn ăn gì ăn gì, muốn chơi gì chơi gì."

Đậu Ti Tất ha ha cười nói, đối với Đồ Sơn Chi Thu như vậy nữ nhân, hắn tự biết mình.

Như vậy nữ nhân, không thuộc về hắn, cũng nuôi không nổi, còn không bằng mượn Mộc Phong tay ý đâm một bả, tuy là hắn cũng không cho là Mộc Phong có thực lực này.

Mộc Phong cho Sở Niệm Chân gọi điện thoại, để cho nàng mang theo các nàng ký túc xá mỹ nữ ở cửa trường học chờ, bọn họ lập tức tới ngay.

"Đi, người 302 ký túc xá ngày hôm nay lần đầu tiên hoạt động tập thể, mấy vị mỹ nữ có thể ở cửa trường học chờ người đây, cùng nhau ăn cơm đi, nhớ kỹ, tiền hạ thủ vì cường a."

Mộc Phong cười nói, một câu nói, khiến cho 302 ký túc xá một mảnh sôi hồng.

Mấy người hấp tấp đi ra ngoài, thật xa liền thấy Sở Niệm Chân cùng mấy vị mỹ nữ đứng ở cửa trường học, hình thành nhất đạo tịnh lệ phong cảnh.

Sở Niệm Chân thấy Mộc Phong, phát tay một cái, cười duyên nói: "Phong ca ca, bên này, làm sao mới đến a, khiến mấy người chúng ta đại mỹ nữ chờ các người, các người thật không ngại."

Sở Niệm Chân bên người mấy nữ nhân học sinh hiển nhiên cũng chứng kiến Mộc Phong, mấy người đi tới, hiếu kỳ đánh giá thanh niên nhân này, mặc dù không có mê gái yêu thương nhưng nhớ, nhưng mấy mắt người trong lại tràn ngập thỏa mãn thần sắc.

Mộc Phong quét các nàng liếc mắt, tư sắc trên trung bình, đặt ở cái nào đều tính một cái không lớn không nhỏ mỹ nữ, Sở Niệm Chân nói quả thực rất đúng trọng tâm.

Mộc Phong chỉ vào bên người bên người vài cái bạn cùng phòng cười nói: "Chúng ta một cái ký túc xá, Đậu Ti Tất, Trần Nhập Hí, Tiểu Sư Từ, các vị mỹ nữ nhìn có cần hay không, thích nói trực tiếp xách đi, bớt hai chục phần trăm xử lý, ha ha."

Trần Nhập Hí, vẫn len lén liếc Sở Niệm Chân, nhãn quang né tránh, có chút hèn mọn.

Nghe được Mộc Phong nói, lập tức sống lưng thẳng tắp, mỉm cười cùng Sở Niệm Chân ký túc xá các người đẹp vẫn an.

Mộc Phong trong lúc vô tình chú ý tới Đậu Ti Tất, cái này vóc người bậc trung, tướng mạo bậc trung, khí chất bậc trung đồng học ngoại trừ ở nhìn thấy Sở Niệm Chân trong nháy mắt lộ ra một tia kinh diễm thường thức bên ngoài, đang không có dừng cử động, lúc này hắn đang cùng Trần Nhập Hí cùng nhau chống đỡ các vị mỹ nữ.

Còn như bình tĩnh quy về chất phác Tiểu Sư Từ thì đứng ở phía sau không nói một lời, lẳng lặng nhìn.

Mộc Phong bắt động thanh sắc đem chi tiết này ghi ở trong lòng, hướng Sở Niệm Chân coi mấy cái bạn cùng phòng tình huống.

Ngưu Đại Nữ, vóc người đầy đặn, một đôi mắt to thời khắc chớp động quyến rũ thần sắc, sóng mắt lưu chuyển, thật có như vậy điểm câu hồn phách người ý tứ.

Yên Song Hi, vóc người khéo léo đẹp đẽ, khoe miệng luôn luôn treo mỉm cười, một bộ nho nhã lễ độ xu thế, nói nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, rất có thực nữ phái.

Lục Nguyệt cái này cũng có thể xem như là lãnh mỹ nhân phe, kiệm lời ít nói, dường như chính là Trần Nhập Hí thích loại hình.

Quả nhiên, đi phạn điểm trên đường, Lục Nguyệt cùng Trần Nhập Hí đi cùng một chỗ, Yên Song Hí cùng Đậu Ti Tất đi cùng một chỗ, Ngưu Đại Nữu cùng to con Tiểu Sư Tử đi ở cuối cùng .

Tuy là cái này không phải là cái gì tính thực chất phát triển, nhưng cũng là dấu hiệu tốt,... ít nhất ..., không làm mấy mỹ nữ phản cảm bài xích .

Không có tiệm com cấp năm sao, mấy người tùy tiện chọn một nhà không xa hoa, không xa xỉ, nhưng rất sạch sẽ phạn điểm muốn chút đồ ăn, điểm mấy chai rượu, một bàn người bầu không khí lập tức náo nhiệt lên .

Trần Nhập Hí vây quanh Lục Nguyệt xum xoe, Đậu Ti Tất cùng Yên Song Hí liếc mắt đưa tình, dường như đây là tiền triển nhanh nhất một đôi .

Sở Niệm Chân thỉnh thoảng theo chân bọn họ ồn ào, Mộc Phong cười tùm tùm thỉnh thoảng chen vào hai câu, không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ gì .

Trong tiệm com lại đi tới mấy người, cường đại khí tràng trong nháy mắt hấp dẫn mọi người ánh mắt, bọn họ tự mình ngồi ở Mộc Phong một bàn phụ cận, nhất thời mới vừa rồi còn tính nhiệt liệt bầu không khí an tĩnh rất nhiều .

Trần Nhập Hí ở dưới mặt bàn đuôi theo Mộc Phong, hướng một bàn kia nộ bĩu môi, cười hắc hắc nói: "Đồ Sơn Chi Thu, Mộc Phong, người không phải nói đó là người nữ nhân mà, khoái thượng ."

Sinh hoạt rất khéo, Mộc Phong làm sao cũng không nghĩ tới nhanh như vậy thì sẽ cùng Trần Nhập Hí trong lòng thần tiên tỷ tỷ chạm mặt .

Càng không có nghĩ tới Trần Nhập Hí câu nói kia lại rất xảo bị Đồ Sơn Chi Thu một bàn kia người nghe được, Vì vậy, chuyện cười lớn .

Đồ Sơn Chi Thu bụng chén trà tinh tế ngọc thủ một trận, trong mắt lóe lên một tia hàn quang, nàng đứng lên, cười lạnh đi hướng Mộc Phong một bàn này, phía sau cùng với nàng cùng đi đồng học toàn bộ theo tới, hùng hổ, lai giả bất thiện .

Đồ Sơn Chi Thu đi tới Mộc Phong trước mặt, lộ ra một cái nhìn như hiền lành thật giấu điểm huyền cơ nụ cười, đạo: "Vị bạn học này, xin hỏi ta lúc nào thành nữ nhân ?"

Mộc Phong gần gũi nhìn mỹ nhân này, đột nhiên cảm giác loại nữ nhân này quả thật có làm cho nam nhân thất hồn lạc phách tư bản, vụ cái loại này trong xương lộ ra đến kiêu ngạo, càng có thể khiến người ta mọc lên một cổ chinh phục . Dục vọng .

Mộc Phong trong mắt lóe lên một tia nghiền ngẫm, trên mặt lại là một bộ kinh ngạc khiếp sợ hoảng loạn không dám tin tưởng các loại biểu tình hòa chung một chỗ phức tạp: "Chi Thu! Người nói cái gì ? Người không phải đã đáp ứng ta, các loại chúng ta tốt nghiệp đại học một cái liền kết hôn sao? Vì sao người không thừa nhận là nữ nhân ta ?"

"Phốc!"

"Àm!"

"Thình thịch!"

Trần Nhập Hí mới vừa uống một miệng nước trà chút nào không bảo lưu phun Tiểu Sư Tử một thân, Đậu Ti Tất cùng bên người gọi Yên Song Hí nữ hài tay run một cái, chiếc đĩa rơi ở trên bàn .

Đồ Sơn Chi Thu phía sau một vị kính mắt huynh càng là chịu không đã kích một chút ngồi dưới đất .

Bởi vì một câu nói, Mộc Phong trong nháy mắt thành tất cả mọi người tại chỗ tiêu điểm .

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm đứng ở bàn bên cạnh, vẻ mặt bị phẫn, thậm chí thân thể còn có chút run Mộc Phong, mục trừng khẩu ngốc .

"Người!"

Đồ Sơn Chi Thu hiện mặt ngọc thoáng chói phòng đồ bùng, nàng chỉ vào Mộc Phong lớn tiếng nói: "Ta căn bản cũng không nhận thức người, người nói bậy!"

Mộc Phong vẻ mặt thụ thương biểu tình, thấp giọng lại thâm tình nói ra: "Chi Thu, người còn đang giận ta sao? Lần trước là ta không đúng, người tha thứ ta có được hay không ? Không nên nháo, người không phải đã nói, người yêu ta nhất sao?"

Tất cả mọi người tại chỗ sắc mặt đều phát sinh biến hóa vi diệu, nhìn Mộc Phong chân thành lại buồn bã thân sắc, tất cả mọi người bởi vì chuyện này không giống giả .

"Lẽ nào Mộc Phong nói là chân ?"

Mọi người sắc mặt cổ quái, Đồ Sơn Chi Thu phía sau nhân huynh tâm đều co quắp, thiếu chút nữa thì bị đá kích lệ rơi đầy mặt .

Gặp phải lưu manh hỗn đản!

Đây là Đồ Sơn Chi Thu ý niệm đầu tiên, sau đó liền không nhận được sinh ra đem trước mắt đáng chết này gia hỏa vắng ra hung hăng bám cho chó ăn ý tưởng .

Loại này mê người ý tưởng như là mầm mống một dạng, ở Đồ Sơn Chi Thu tâm lý rất nhanh nảy mầm, sau đó cấp tốc trưởng thành đại thụ che trời, nàng nhìn trước mặt cái biểu tình này nghiêm túc chân thành gia hỏa, sát khí đầy mắt .

"Chi Thu, ngươi không được nhìn ta như vậy, ngươi muốn mưu sát chồng hay sao? Tha thứ ta đi, sau đó ta nghe ngươi ."

Đổ dầu vào lửa!

Đồ Sơn Chi Thu nhìn trước mắt đáng chết gia hỏa trên mặt một bộ hơi sợ xu thế, răng trắng muốn kéo kẹt vang lên, nhưng nàng chung quy không là người bình thường gia hài tử, ép buộc bản thân tỉnh táo lại lạnh giọng nói: "Vị bạn học này xin tự trọng, mời không nên nói bậy nói bạ, ta căn bản không nhận thức ngươi ."

Mộc Phong về mặt hoảng loạn thần sắc, phảng phất không lựa lời nói nói ra: "Ngươi phải thế nào mới bằng lòng tha thứ ta ? Ta sau đó đều nghe ngươi có được hay không ? Thân thiết thời điểm ngươi không thích ta đeo bao ta không mang theo còn không được sao?"

Lời vừa nói ra, ở đang ngồi nữ sinh nhất thời đỏ bừng cả khuôn mặt từng Mộc Phong liếc mắt, mà Đồ Sơn Chi Thu phía sau nam mất người đều đỏ, một bộ dường như muốn ăn Trần Bình xu thế .

Lại hải lòng gia giáo ở vào thời điểm này cũng sẽ không có tác dụng, Đồ Sơn Chi Thu thân thể mềm mại một trận lay động, khó khăn lắm đỡ lấy bàn, chỉ vào Mộc Phong nói không ra lời .

"Ha ha ha ha "

Mộc Phong rốt cục nhận không được cười ha ha, cười trực tiếp ngồi chồm hồm dưới đất gập cả người đến .

Đồ Sơn Chi Thu lạnh lùng nhìn Mộc Phong, đột nhiên cắn răng nói: "Tiểu Thệ, cho ta hung hăng thu thập một trận người kia!"

Đồ Sơn Chi Thu phía sau một người vóc dáng cường tráng to con bật người cười gần theo Mộc Phong đi tới, nhắc chân, vặn eo, một cái cực kỳ kinh diễm tiêu chuẩn Hồi Toàn Thích quét về phía Mộc Phong đầu .

Mộc Phong tiếng cười hơi ngừng, hướng về sau cúi người, bỗng nhiên giang hai tay ra níu lại Tiểu Thệ chân, hung hăng run lên, tiếng kêu thảm thiết hòa lẫn xương đùi sai vị thanh âm đột ngột vang lên .

Mộc Phong đi tới ngồi dưới đất cắn răng ở cùng với chính mình chân Tiểu Thệ bên người, cười rất hòa thuận: "Tiểu Thệ ? Ngươi tại sao không gọi tiểu thất ? Ta theo chi Thu nói cái nào đến phiên ngươi động thủ ?"

Nói xong cũng không để ý vị nhân huynh này phản ứng, Mộc Phong một bộ cái gì cũng không quan tâm thần sắc đi tới Đồ Sơn Chi Thu bên người, cười nhạt nói: "Chi Thu, sau đó nhưng không cho đối với như ta vậy, nhìn ta bình thường nhiều thương ngươi ? Vì một chút chuyện nhỏ theo ta giận đối, nên đánh!"

"Ba!"

Mộc Phong một cái tát hung hăng vỗ vào Đồ Sơn Chi Thu ngao ngễ trên cặp mông, cười nói: "Gọi ngươi không ngoan!"

Đồ Sơn Chi Thu sùng sốt, phía sau nàng những người đó cũng sùng sốt, cùng Mộc Phong một bản bao quát Sở Niệm Chân mọi người ở bên trong đều há hốc miệng ba, không dám tin tưởng .

Chỉ có đương sự một bộ chắc hẳn phải vậy vô si biểu tình, tự lảm bảm: "Ừ, xúc cảm không sai ."

Không đang trầm mặc trong bạo phát, liền đang trầm mặc trong diệt vong .

Mộc Phong quên lời này lúc ai nói, nhưng vẫn cảm thấy lời này lúc nhất lưu .

"Ta giết ngươi!"

Đồ Sơn Chi Thu bạo phát, không phải cái loại này khóc sụt nước mắt đầm đìa đáng yêu, nàng biểu hiện trên mặt chỉ có băng lãnh cùng lạnh lạnh, nhìn Mộc Phong nhãn thần chân toát ra nhẹ nhẹ sát khí .

Bên người một người vóc dáng cao gầy nữ hài tử kéo nàng, nhìn Mộc Phong trong ánh mắt tràn ngập phần nộ thần sắc, nàng nhẹ giọng khuyên Đồ Sơn Chi Thu, khuyên can mãi, cuối cùng đem nàng lôi đi .

Một trường phong ba rất tạm thời bụi bặm lắng xuống .

Mộc Phong tràn ngập nghiền ngẫm nhìn Đồ Sơn Chi Thu bóng lưng chậm rãi tiêu thất, cười khẽ Hạ, xoay người lại ngồi ở chỗ ngồi, cười nói: "Vừa rồi ta nói này, các ngươi có tin hay không ?"

Không một người nói chuyện, tất cả mọi người sắc mặt cổ quái nhìn nàng, Sở Niệm Chân một đôi mắt to loạn chuyển, không biết đang đánh ý định quý quái gì.

"Huynh đệ, ta phục, mời người."

Trần Nhập Hí không trả lời Mộc Phong vấn đề, bưng một chén rượu lên hướng hấn chào, về mặt bội phục thần sắc, Mộc Phong với hấn cạn một chén.

Mọi người com nước no nê trở lại ký túc xá, Trần Nhập Hí ngửa đầu ngã xuống giường, mỷ tư tư đạo: "Ngủ một chút, buổi tối có lớp cấp lễ ra mắt, ở phụ đạo viên phòng làm việc, đến lúc đó theo Ca, đi. Không biết chúng ta có hay không gặp phải nữ lão sư xinh đẹp phụ đạo viên vận khí, như trong ti vi trong tiểu thuyết kiều đoạn, phụ đạo viên làm sao cũng phải là mỹ tuyệt nhân hoàn hoặc là đầy nhiệt tình ngoại quốc nàng a, chờ mong, hắc hắc."

Ai cũng không có tiếp lời, Đậu Tí Tất bận cùng mới vừa quen Yên Song Hí gọi nhắn tin rút ngắn khoảng cách, Tiểu Sư Tử nhắm mắt dưỡng thần.

Mộc Phong ngồi ở bên cửa sổ chờ ra, ngày đầu tiên nhận thức bốn người, hài hòa rồi tỉnh rồi ngủ.

Chỉ là, có một chút khiến hấn không nghĩ ra, trong truyền thuyết Thanh Khâu Đồ Sơn, thì đã nhập thể.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Xung đột

"Nghiêm!"

"Nghĩ"

Cao trung Quân Huấn ngày đầu tiên, Mộc Phong lười biếng đứng ở trong đội, dựa theo huấn luyện viên chỉ thị một lần một lần nghiêm nghị.

Chu vi đồng học toàn bộ cùng ủ rũ cả giống nhau, thừa thót, một bộ chưa tỉnh ngủ xu thế.

"Các người như vậy sao được? Bây giờ là Quân Huấn, các người sẽ đem mình làm một người lính! Yêu cầu nghiêm khắc bản thân! Xem các người một chút xu thế? Đều chưa tỉnh ngủ?"

Tuổi trẻ huấn luyện viên gân giọng hô, nói không nên lời khí vũ hiên ngang đạo: "Bây giờ đang ở đến một lần, nghiêm!"

"Nghĩ!"

"Điểm số"

"Một, hai, ba, tư, năm, sáu, thất, tám, cửu, thập"

Luân Đảo Mộc Phong, Mộc Phong không chút nghĩ ngợi ném ra một câu: "j"

Toàn trường vắng vẻ không tiếng động, bên người Sở Niệm Chân con mắt lập tức lạng: "Q"

Sau đó, bên người một cái không quá chắc chắn âm thanh âm vang lên đến: "k"

Toàn trường chợt cười, huấn luyện viên khuôn mặt tại chỗ liên lục, hấn chỉ vào Mộc Phong: "Có phải là người hay không kêu? Thành tâm quấy rối đến? Thái độ gì? Lập tức làm năm mươi chổng đẩy - hít đất, sau đó về đơn vị!"

Nói xong hấn lại xem Sở Niệm Chân liếc mắt, ánh mắt lộ ra một tia nam nhân đều nhìn ra hèn mọn, lập tức biến mất.

"Vị này nữ đồng học coi như, cái kia kêu k, người cũng ra khỏi hàng, chổng đẩy - hít đất chuẩn bị!"

"Xin lỗi xin lỗi, tối hôm qua cùng bạn cùng phòng chơi bài, mới vừa mới có chút không tỉnh táo lắm, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa."

Mộc Phong nhìn huấn luyện viên xin tha, đứng yên, một điểm tiếp bị trừng phạt ý tứ cũng không có.

Vị kia không biết Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân quan hệ huấn luyện viên tựa hồ có hơi đồ kị Mộc Phong có thể đứng ở Sở Niệm Chân bên người .

Nghe Mộc Phong nói xong liền muốn nói tiếp, nhưng dư quang đảo qua, chứng kiến Sở Niệm Chân đang trợn mắt to nhìn hắn, hắn có lẽ là cảm thấy hắn là biểu hiện điểm khí độ các loại, rên một tiếng, đạo: "Được, một lần nữa điểm số!"

"Một, hai, ba, tư"

"Nghiêm!"

"Nghĩ!"

"Hướng quẹo phải!"

"Đi đều bước!"

Toàn bộ lớp theo huấn luyện viên khẩu hiệu cất bước, chịu nhin cái này dài dằng dặc một thẳng Quân Huấn .

"Ngẩng đầu, ưỡn ngực!"

Huấn luyện viên khoe miệng tiểu ý thần bí, từ sau đứng hàng nữ đồng học bắt đầu, từng bước từng bước thân thủ chỉ đạo, trong không khỏi có tư sắc đồng học bị chiếm tiện nghi lớn, nhưng tất cả mọi người giận mà không dám nói gì .

Nguyên lai tất cả huấn luyện viên toàn bộ chính trực vô tư đều là giả, luôn luôn chút khoác huấn luyện viên áo khoác liền cho rằng có thể quang minh chánh đại chiếm tiện nghi con sâu làm rầu nổi canh, vậy cũng là huấn luyện viên ?

Mộc Phong con người hơi neho lại, hắn chưa bao giờ phủ nhận có chính trực quân nhân, nhưng thật đáng tiếc là, trước mắt vị này phụ trách Mộc Phong lớp Quân Huấn huấn luyện viên cũng không phải cái loại này Quân Huấn sau khi kết thúc có thể để cho tất cả đồng học tranh cướp giành giật ôm chụp ảnh chung nhân vật .

Mộc Phong hơi quay đầu, nhìn huấn luyện viên càng tiếp cận Sở Niệm Chân càng giận nộ nhần thần, bất động thanh sắc .

"Vị này nữ đồng học, ưỡn ngực! Muốn lên tinh thần một chút ."

Đi tới Sở Niệm Chân bên người, vị kia huấn luyện viên chậm rãi nói rằng, nhần thần lửa nóng, giọng nói mang theo một tia chính hắn chưa từng phát hiện hạ lưu .

Hắn vươn tay, sẽ giống chỉ đạo hắn nữ đồng học như vậy cho Sở Niệm Chân chỉ đạo một phen .

Mộc Phong nhần thần bỗng nhiên thỉm qua một lần Băng Hàn, bỗng nhiên nhúng tay, kéo huấn luyện viên con kia gần va chạm vào Sở Niệm Chân cái móng móng vuốt, trong miệng thần nhiên nói: "Huấn luyện viên hiện tại tính là chúng ta sư trưởng, hy vọng người có thể có một quân người bộ dáng, xin tự trọng!"

Mộc Phong thanh âm không lớn, nhưng âm điệu vừa may có thể làm cho tất cả mọi người nghe rõ rõ ràng ràng, nhất thời, trong đi lại đội ngũ lập tức dừng lại, các loại nhần thần toàn bộ đình ở huấn luyện viên trên người .

"Người! ! !"

Huấn luyện viên sắc mặt đỏ bừng lên, tay huyền ở cách Sở Niệm Chân chừng mười cm địa phương, muốn nhận cũng không thu về được, thần sắc xấu hổ cực kỳ .

"Người là các người huấn luyện viên trong đội ngũ sĩ nhục, ta nghĩ hiện tại,

Nếu như ta muốn đưa ra đòi lại huấn luyện viên yêu cầu, cả lớp rất nhiều người đều có thể chống đỡ!"

Mộc Phong sắc mặt đạm nhiên, con người ở chỗ sâu trong có một tia không dễ dàng phát giác lạnh lạnh sát cơ .

Đối với Mộc Phong mà nói, Sở Niệm Chân đã là hắn bảo hộ đối tượng, cũng là hắn nghịch lân, kiên quyết không cho phép người khác tới khinh nhờn! Quyết không cho phép!

"Ta thỉnh cầu thay đổi huấn luyện viên! Người như vậy không xứng huấn luyện viên cái từ này ."

Nhất đạo đạm nhiên bình và thanh âm hơi vang lên, Mộc Phong quay đầu, phát hiện nói lời này lại là một nữ hài .

"Có chút ý tứ ."

Mộc Phong đối với cô gái này mọc lên một tia hứng thú .

"Ta chống đỡ đổi lại huấn luyện viên!"

"Ta cũng chống đỡ! Cái này rác rưởi, đồ chơi gì! Ta nhỏ vào."

"Đổi lại hấn, chúng kiến hấn ta cảm thấy đắc ác tâm."

"Khiến hấn cần. Ta muốn ỏi."

Tình cảm quần chúng xúc động, nữ sinh lập tức bộc phát ra, này đối với Mộc Phong kinh vi thiên nhân nam sinh cũng ồn ào lên theo.

Bầu không khí nhiệt liệt, vẫn bị Mộc Phong nắm huấn luyện viên sắc mặt đỏ hơn, âm trầm đáng sợ, hấn gầm nhẹ nói: "Tiểu tử, buông ra, nếu không... Đừng trách ta không khách khí!"

"Chuyện gì xảy ra?"

Nghe đến đó âm thanh, hấn vãi cái ban huấn luyện viên vội vã chạy tới, chỗ xa xa, Mộc Phong lớp phụ đạo viên cùng một vị Thượng úy quân hàm quân nhân cũng đi nhanh qua đây.

Bị Mộc Phong hung hăng nắm huấn luyện viên hai mắt đỏ bừng, rất có vẻ đã mở lại sát tư thế quát: "Thảo, ta để cho ngươi buông ra!"

Mộc Phong bắt vì sờ động.

Có lẽ là bị xung động choáng váng đầu óc, lại có lẽ là bị phản nộ che đậy lý trí.

Nói chung, vị này mới vừa rồi còn thần thái phán chán huấn luyện viên không không chế được, hấn cuồng kêu một tiếng, tay kia hung hăng vung tới.

Mộc Phong thiêu mi, trong mắt băng lãnh phản nộ lại cũng không che giấu, hai tay chế trụ huấn luyện viên thân thể, đi xuống đè một cái, đầu gối bỗng nhiên nâng lên, trùng điệp đập đầu ở huấn luyện viên trên lỗ mũi.

"Răng rắc!"

Mũi gãy thanh âm rõ ràng có thể nghe, cho dù chín tháng khí trời còn rất nóng bức, nhưng lúc này sờ có người trong lòng đều mọc lên một hơi khí lạnh.

Vài tên mình bạch chuyện gì xảy ra sau đó đang vây xem mấy huấn luyện viên cũng đã không thể khoanh tay đứng nhìn, bọn họ lập tức kêu lên: "Dừng tay!"

Mộc Phong như là giống như không nghe thấy, nhấc chân, một cước đạp ở huấn luyện viên trên bụng, xương sườn gãy âm thanh âm vang lên, kèm theo còn có tên này huấn luyện viên kêu thảm thiết.

Tên này họ Triệu huấn luyện viên thân thể hung hăng ngã tại cách xa năm mét bên ngoài trên cỏ, trong miệng mũi phun ra tiên huyết nhiễm vẽ mặt, hấn cả người co quắp, giùng giàng muốn đứng lên.

"Phong ca ca, tính."

Bên người vẫn an tĩnh Sở Niệm Chân kéo Mộc Phong, nhẹ giọng nói.

"Đây là chuyện gì xảy ra?"

Nhất đạo nghiêm khắc âm thanh âm vang lên đến, tên Thượng úy kia quân hàm nam nhân cùng phụ đạo viên vội vã đi tới, lớn tiếng hỏi.

Mộc Phong không nói chuyện, tên Thượng úy kia lập tức phát hiện mình binh sĩ thảm trạng, hấn hơi hơi hí mắt nhìn chăm chăm Mộc Phong, thanh âm phát lạnh đạo: "Triệu Vĩ là ngươi đánh? Nói cho ta biết chuyện gì xảy ra? Mấy người các ngươi ăn cơm trắng? Làm sao không ngăn cản hấn?"

Một câu cuối cùng, hấn là đối bên người mấy tên khác huấn luyện viên nói.

Mộc Phong mỉm cười nhìn hấn, đối chọi gay gắt đạo: "Ngươi có thành kiến?"

Loại này cuồng vọng gần như vô pháp vô thiên trả lời nhất thời khiến một đám nữ sinh tâm hoa nộ phóng, nhãn thả tia sáng kỳ dị, ngay cả phụ đạo viên miếu trong mắt đều hiện lên một tia kỳ quái quang mang.

Sở Niệm Chân nhẹ nhàng gạt Mộc Phong góc áo, năng biết, Mộc Phong Việt lúc bình tĩnh sau khi, càng là đáng sợ nhất thời điểm.

Một gã hấn lớp huấn luyện viên đi tới, tiếng la liên trường, nhỏ giọng nói rằng chuyện đã xảy ra, tuy là không có mắt thấy toàn bộ quá trình, thế nhưng rất hiển nhiên hấn hiểu được đến phát sinh cái gì.

Thượng úy liên trường Tinh Tinh nghe, trong mắt hàn mang càng lắm, cuối cùng hấn quay đầu lạnh lùng xem nằm trên mặt đất Triệu Vĩ huấn luyện viên liếc mắt, chậm rãi nói: "Triệu Vĩ, được, ngươi tốt, chuyện lần này chân cho chúng ta ngay cả, mặt dài, thua thiệt ta còn muốn cho ngươi xuất đầu, ngươi chân cho ta không chịu thua kém!"

Nói xong, hắn trực tiếp vòng qua Triệu Vĩ, đi tới Mộc Phong trước mắt, kính cái chào theo nghi thức quân đội, lại cho Sở Niệm Chân kính cái chào theo nghi thức quân đội, đạo: "Vị này nữ đồng học, xin lỗi, đây là ta mang binh, ta thay hắn cho người nói lời xin lỗi."

Mộc Phong sắc mặt bình tĩnh dị thường, hắn bình thần nói: "Liên trưởng quý tính?"

Liên trưởng xem hắn, luôn cảm thấy thanh niên nhân này hiện tại biểu tình rất không tầm thường, bất quá nếu hắn không hỏi ra câu kia lực sát thương kinh thiên động địa "Mẹ người quý tính?" Hắn cũng không lý tới từ giờ mặt.

"Họ Lý."

"Lý liên trưởng, không chỉ là bằng hữu ta, lớp chúng ta cấp nữ đồng học, đều bị nhĩ hảo binh sĩ chiếu cố qua, ngài thực sự là mang binh có cách. Tiểu tử cho ngài cúi chào."

Nói xong, Mộc Phong lười biếng kính cái chào theo nghi thức quân đội, là tay phải...

Liên trưởng sắc mặt khó coi, hắn ở nghe không hiểu Mộc Phong châm chọc chính là người ngu, đang muốn cho dư nữ đồng học xin lỗi, đột nhiên phát hiện phía sau Triệu Vĩ máu me đầy mặt đứng lên.

"Cút về, trở lại chờ ta hội báo thượng cấp sau đó, trực tiếp khai trừ người quân tịch!"

Lý liên trưởng sắc mặt tức giận dị thường, chỉ vào Triệu Vĩ hô, sau đó hắn đối với Mộc Phong đạo: "Mộc Phong đồng học, ta đem hắn mang về nhất định nghiêm gia xử trí, sau đó khai trừ quân tịch, ngày hôm nay sự tình, thực sự xin lỗi. Mọi người xin lỗi."

Nói xong, hắn hướng về cả lớp cúi chào.

Triệu Vĩ sắc mặt dữ tợn, hôm nay hắn còn có cái gì quan tâm? Hắn cười gằn phóng xuất ngoan thoại: "Mộc Phong? Hắc hắc, được, ta x mẹ người, trừ phi ngày hôm nay người giết ta, nếu không... Có cơ hội, Lão Tử không cường gian bên cạnh người cái kia Tiểu Tiệp Nhân ta với người họ!"

Lời vừa nói ra, mọi người nao động, Lý liên trưởng sắc mặt càng là âm trầm tới cực điểm, hắn đi nhanh tới, hung hăng một cái tát lại đem Triệu Vĩ lật úp trên mặt đất: "Thối lắm, người cầm miệng cho ta!"

Tất cả mọi người đang nhìn Mộc Phong sắc mặt, muốn biết hắn bước tiếp theo nên làm như thế nào.

Phụ đạo viên miểu trở nên đau đầu, trực giác nói cho nàng biết, lần này tựa hồ làm lớn chuyện.

Mộc Phong sắc mặt băng lãnh, trong ánh mắt hiện lên một tia quý dị Hồng Mang, cười dị thường quý dị, thanh âm hắn rất ôn nhu, bình tĩnh làm cho lòng người một mạch bốc lên khí lạnh: "Giết người?"

"Được."

Lời còn chưa dứt, Mộc Phong bỗng nhiên xông ra, ở mọi người không phản ứng kịp trước khi, vọt tới Triệu Vĩ trước người, giơ chân lên, hướng về phía đầu hắn sẽ hung hăng đạp đi.

Một chân đột ngột vuron ra, ngăn lại Mộc Phong, là ngay cả trường.

Mộc Phong cũng không lời vô ích, trực tiếp huy quyền, Quyền Thế sắc bén, trực công liên trưởng.

Liên trưởng trong mắt lóe lên một tia lệ mạng, hắn không phải thường dân, Tự Nhiên nhìn ra được cái này không hề cuốn hút một quyền khủng bố đến mức nào, không có thập năm trở lên hỏa hầu, tuyệt đối sẽ không đạt được loại trình độ này.

Hắn bỗng nhiên vuron tay, nắm Mộc Phong nắm tay, hung hăng đi phía trước vùng, đây, Mộc Phong nhất thời bị hắn đẩy ra ngoài tốt xa mấy mét, bất quá ngay cả trường cũng không còn chiếm được tiện nghi, bị Mộc Phong một cước đoán lui lại hết mấy bước.

"Dừng tay!"

Lý liên trưởng trầm giọng quát lên.

Sở Niệm Chân nâng dậy Mộc Phong, xoay người đứng ở Mộc Phong trước người, sẽ thay hắn ra mặt, Mộc Phong từng thanh Sở Niệm Chân kéo ra phía sau, nhẹ giọng nói: "Đây là cứng rắn điểm quan trọng(giọt), ước đoán có thể có Luyện Khí tăng năm, thật đúng là mẹ nó hỏ a."

Mộc Phong thần sắc bình tĩnh, nhìn liên trưởng thần nhiên nói: "Lý liên trưởng, người Bình hiện tại không bỏ dậy nổi, người bây giờ muốn thay người binh sĩ cho bạn học ta xin lỗi, không quá phận chứ?"

Lý liên trưởng gật đầu, đạo: "Hắn là."

Nói xong, hắn chân đàn độn bắt đầu một cái đập một cái người hầu trong nữ đồng học xin lỗi.

Mộc Phong khẽ gạt đầu, lời kéo Sở Niệm Chân cũng không quay đầu lại đi hướng ký túc xá .

Tràng diện một thời an tĩnh lại, chỉ có liên trường cho các học sinh xin lỗi thanh âm, tất cả mọi người trở về vị vừa rồi hình ảnh, cái này đủ để cho bọn họ nhớ kỹ cả đời cổ sự .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Bị oan uổng ?

Quân Huấn ngày đầu tiên, ra sức đánh huấn luyện viên tới trọng thương, đáng về bộ vệ ương ngành, nếu như những thứ này còn không coi vào đâu, Quân Huấn ngày thứ hai huấn luyện viên ngoài ý muốn tai nạn xe cộ Tử Vong cũng đủ để cho một số người sợ mất mặt .

Không có điểm cân lượng, ai dám khiêu khích Mộc Phong cái này lớn mạnh nhân ?

Mặc dù không có chứng cứ trực tiếp chứng minh vị kia huấn luyện viên chết cùng Mộc Phong có quan hệ gì, nhưng có thể đi vào Thiên Hải cao trung, đều là người thông minh, ai sẽ không nhìn ra trong vốn là không phức tạp chu ti mã tích ?

Nguyên bản coi như bình tĩnh Thiên Hải cao trung, trải qua Mộc Phong như thế một quấy nhiễu, nhất thời có loại phong khởi vân dừng gian khổ muốn tới không khí quỷ quái .

Lớp mười hai sinh hoạt quả thực rất phong phú, thế nhưng đối với Mộc Phong mà nói, không Quân Huấn, cũng không còn chương trình học, nhất định chính là lấy một loại không có việc gì tư thế đối mặt cái này sở quá nhiều người trong mắt thần thánh không so với cao trung giáo viên .

Liên tục vài ngày, Mộc Phong đều giống như cái Cô Hồn Dã Quỷ một dạng thường lui tới Ở trên Thiên hải cao trung giáo viên bên trong, cuộc sống gia đình tạm ổn quá không lo lắng không lo lắng, lạc thú vô cùng .

Sở Niệm Chân cũng không cần Quân Huấn, nha đầu kia cả ngày vui ở ký túc xá thần thần bí bí không biết đang làm gì .

Khương Yến từ nơi khác trở lại một cái, tiểu nha đầu bắt người liền chạy tới vậy đi ở, ước đoán Quân Huấn kết thúc trước khi trở về tỷ lệ là số không .

Khí trời còn hơi lộ ra nóng bức, Mộc Phong híp mắt, lười nhác đi ở sân trường bên trong .

Không thể không nói, Mộc Phong quả thật có một bộ coi như không tề túi da, tuy là vẫn còn không tính là soái kinh động quốc gia kinh động loại cấp bậc, nhưng mạn bất kinh tâm khí chất thon dài vóc người quả thật có khiến nữ nhân nhìn nhiều tư bản .

Trên đường lui tới học sinh nhìn Mộc Phong đều lộ ra một loại biểu lộ quái dị .

Nếu như tổng kết một cái, chính là nam sinh nhân thần mạng theo sát khí, nữ sinh nhân thần trần ngập bất đắc dĩ .

Muộn chín giờ, Thiên Hải cao trung ký túc xá 302 thất .

Mộc Phong treo Sở Niệm Chân điện thoại, nằm ký túc xá trên giường nhìn một chút biểu hiện, đã sắp si mười giờ, chuẩn bị lên giường nghỉ ngơi, bởi vì dựa theo mấy ngày nay định luật đến xem .

Sáng sớm ngày mai bảy giờ đồng hồ chi phối, Sở Niệm Chân nhất định sẽ điện báo tiếp tục triệu hoán, nữ nhân loại sinh vật này, điên cuồng tình lực có thể nói là vô cùng vô tận .

Trong khoảng thời gian này liên tục ngâm nước a ! Tham gia yến hội, sự tình vừa tiếp vừa, không về không, đều là phiền phức .

Mộc Phong dựa vào ở trên giường, thở phào, không có căn nguyên nhớ tới Internet một câu nói: Thế giới này nếu là không có nữ nhân loại này thần kỳ ngoạn ý, thế giới nhất định sẽ mẹ nó hòa bình rất nhiều .

Nói tháo lý do không tháo oa .

Mộc Phong cười nhạt cười, vừa định nhắm mắt lại, cửa túc xá liền bỗng nhiên bị một nguồn sức mạnh phá khai .

Từ ngoài vào trong, theo sát mà Trần Nhập Hí âm thanh âm vang lên, trong trẻo nhưng lạnh lùng, xen lẫn không hề che giấu phần nộ: "Sư Tử ở quán bar

ra chút chuyện cổ, bây giờ lập tức đi qua ."

Mới vừa muốn nghỉ ngơi Mộc Phong lập tức đứng lên, không nói hai lời theo Trần Nhập Hí xuất môn, bọn họ ký túc xá bốn người mặc dù thời gian chung đụng không lâu, thế nhưng đối với lẫn nhau đều biết cây biết,

Tiểu Sư Tử cái này nhân loại nói hần ngược, nói hần ngây người chưa từng gì, nhưng người như thế thuộc về sẽ không gây sự, một ngày gây sự khẳng định chính là lớn người bị hại, vô luận Mộc Phong vẫn là Trần Nhập Hí, đều không dám khinh thường .

Hai người nhanh chóng xuất môn xuống lầu, đi tới trường học ga ra, ngồi vào chiếc kia Sở gia đình để ở chỗ này Audi a 6 .

Tầm họ quán bar cách cách trường học không xa, hai người đến cũng không tính khẩn trương thái quá .

"Ước đoán lần này Sư Tử công tác có lẽ nhất, kiêm chức còn không có vài ngày, sợ rằng tiền lương chưa từng đắc lĩnh ."

Trần Nhập Hí ngồi ở vị trí kế bên tài xế nhúc nhúc đầu nói, hiện mê người trên khuôn mặt tràn đầy bất đắc dĩ, trong ánh mắt lại mang theo tiểu ý .

Cái này mặc kệ các phương diện đều xem như là nổi tiếng nam nhân duy nhất khuyết điểm liền là không biết lái xe .

"Bỏ liền bỏ, cũng không có gì lớn không ."

Mộc Phong lái xe lẳng lặng nói, hần mang theo nhiệm vụ theo Sở Niệm Chân, hiện nay có thể leo đến độ cao gì vẫn là không biết, nhưng duy nhất có thể xác định một điểm liền là lúc sau... ít nhất ... Không biết thiếu tiền xài, không đủ nhất mua rượu hút thuốc tiền cũng đủ .

Trần Nhập Hí đánh xuống cửa sổ xe, không nói thêm nữa .

Chu Tước bên trong quầy rượu, bầu không khí biến hoá kỳ lạ .

Ngay chính giữa trong sân nhảy, Quần Ma Loạn Vũ cảnh tượng đã tiêu thất, tất cả khách hàng đều ba tầng trong ba tầng ngoài vây ở một cái góc, tiếng người huyền ảo, xem náo nhiệt là người trong nước thiên hạ, ở hộp đêm trong truy cầu rơi xuống vui vẻ mọi người, Tự Nhiên cũng không ngoại lệ .

Đoàn người trung ương nhất, đang tiến hành một hồi hoàn toàn mới giảng co .

Ba quần áo ngắn nắp công tử ca thức nhân vật tùy ý tọa ở trên ghế, vô luận thần thái vẫn là động tác, đều mang một loại không hề che giấu cảm giác về sự ưu việt .

Ngay chính giữa một người trẻ tuổi nụ cười Xán Lạn, một thân tuyết bạch sắc hươu nhân trang khoác lên người, thực sự có thể thể hiện ra tiêu sái hai chữ .

So sánh với cùng hần, ở bên cạnh hần tả hữu hai bên nam nhân liền tương đối muốn phóng đảng rất nhiều, một người ôm một người tuổi còn trẻ tịnh lệ nữ tử, ngọc khố miệng, nhãn thần khinh miệt, tay còn thường thường ở cô gái trong ngực trên người bộ vị nhạy cảm chạy, về mặt ngà ngón thần sắc .

Đầy ấp cái mộng ngồi phía bên trái công tử ca trên đùi nữ nhân trẻ tuổi lúc này đang ở hơi nghẹn ngào, hiện Hóa đồ trang sức trang nhã trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy điềm đạm đáng yêu biểu tình, giống như đúc .

Đang ôm nàng nam nhân trẻ tuổi về mặt không nhanh không chậm thần sắc, nhãn thần cùng bên người hai người đồng bạn không có sai biệt, tránh lên trước mặt không đủ bọn họ cách xa năm mét một cái khô ngô kẻ ngu si, nhãn thần nghiền ngẫm .

Ở kẻ ngu si hai bên trái phải, còn có một cái quần áo thể diện trung niên nhân, đứng ở một bên, về mặt xấu hổ liên tục cùng ba công tử ca đáng đáp người tuổi trẻ ấy vậy, rất thú vị một bức tranh mặt .

Cổ sự lại nói tiếp rất thật đơn giản, xem ra giống như là ngọc đại cá tử Sư Tử cứ theo lẽ thường đi làm, hần công tác rất nhẹ nhàng, đi tới quán bar phía sau, đứng ở vị trí của mình Xử nổi, chu vi nếu có xung đột nói liền đi qua kéo ra, làm là cơ bản nhất sống, nhưng đêm nay tựa hồ có điểm ngoại lệ .

Đầu tiên là một cái vô luận đặt ở cái nào sở trường cao đẳng đều tính thủy linh động lòng người nữ nhân trẻ tuổi đi tới với hần đến gần, nội dung lơ lửng bình thường .

Nhưng thẳng lại đi qua năm sau nhẹ muối từ thức sự quá mị nhân như tơ điểm, nhưng thế nhưng thoát nhìn cái này ngọc đại cá tử xác thực không hiểu phong tình .

Mặc nàng tại nơi phóng điện, chính là bất vi sở động, cuối cùng tựa hồ nữ nhân có chút thẹn quá thành giận, liễu lĩnh ôm lấy thân thể hần, bắt đầu hô to cường diệt .

Dễ dàng nhất phát sinh các loại hoạt kê sự tình hộp đêm a .

Không có so với cái này còn muốn cầu huyết sự tình .

Sư Tử vô ý thức bỏ qua thân cười nữ nhân, không biết là dùng sức quá mạnh, hay là đối phương quả thực yếu đuối, chỉ một cái đem nước này Linh muội giẫy bỏ rơi tới đất thượng, vừa lúc bị bạn trai nàng chứng kiến .

Vì vậy việc vui liền lớn, đối phương năm ba cái bảo tiêu gần như cùng lúc đó tiến lên, lại bị cái này thoát nhìn khờ ngốc đại cá tử một dạng toàn bộ chống gọng trên đất .

Thuần thực, dễ dàng, vừa lúc vượt qua bên trong quây rượu kinh lý qua đây, cỏi xuống tình huống phía sau .

Nhìn ba quần áo ngăn nắp công tử ca cùng lúc này đang ở khúc sườn sườn nữ nhân đương sự, lại nhìn Sư Tử .

Mặc dù không rõ Bạch trong Logic quan hệ, nhưng hơn phân nửa cũng có thể đoán ra cái này cái gọi là cường diệt có điểm bởi móc ý tứ .

Nhưng tốt xấu người đến là khách phải không ?

Kinh lý liền lôi kéo Tiểu Sư Tử, dự định nói lời xin lỗi, NHÂN, đám này nhìn không ra bài công tử ca, một ngày đại ý, không đúng liền sẽ gây ra loạn gì đến .

Tuyển chọn cúi đầu một cái, chính xác nhất, có thể ngày thường trong đều là vẻ mặt cười khúc khích Sư Tử lần này lại dị thường cố chấp, đánh chết đều bất tưng khẩu, thái độ thực cứng .

Gặp phải loại sự tình này vốn là có chút phiền táo kinh lý tại chỗ liền vút cho hắn ba trăm đồng tiền tiền lương, trực tiếp đưa hắn khai trừ ra Chu Tước quán bar, cùng mấy cái công tử ca cười nói một câu muốn gãy cánh tay vẫn là chân, tùy tiện .

Ngoan thoai một phóng xuất, tất cả mọi người cho rằng Sư Tử muốn chịu thua, nhưng không nghĩ tới cái này ngốc đại cá tử nếu không không sợ, ngược lại bày ra xúc phạm tư thế, muốn gọi người .

Gọi người ?

Gọi chứ sao.

Ba thân phận Vị Diện tuyệt đối không thấp công tử ca nội tâm trào phúng, trung ương nhất người trẻ tuổi áo trắng tiện tay gọi điện thoại phía sau, liền không ở số nhiều nói, nói rõ muốn kéo ra trận thế cứng đối cứng một lần ý tưởng .

Cho nên mới hình thành hôm nay cái này cục diện .

Tồn tại một bộ túi da tốt còn toàn thân áo trắng tương đương Ngọc Thụ Lâm Phong công tử ca mảnh nhỏ híp mắt, nhìn ánh mắt dường như có chút tan rã ngốc đại cá tử .

Ánh mắt ở trong tay hắn gắt gao nắm ba trăm đồng tiền thượng đỉnh lưu một cái, nhân nhật mở miệng nói: "Có chút ý tứ, nhìn cái này một thân bắp thịt, người huynh đệ ba chân xông lên khinh xuất, hạ tràng không nhất định so với đã ngã xuống bảo tiêu tốt bao nhiêu a, Tam sinh, không sai biệt lắm là được, cái này thăm dò chơi không có ý nghĩa, tìm lộn người, không sai biệt lắm hãy thu công phu ."

Nhìn như an ủi trên đùi cô gái trẻ tuổi một tay lại vuốt đối phương bắp đùi phóng đảng thanh niên nhân vẻ mặt cười tủm tỉm thần sắc, tựa liên thanh thanh âm đều lộ ra một cổ âm nhu, nhẹ giọng nói: "Không vội, đang chờ đợi ."

"Của quý, người còn không biết Tam sinh đức hạnh ? Lần này thật vất vả cùng vị kia đi chung đường, còn chưa phải là sự xuất bủ sữa mẹ tình thân nịnh bợ ? Hi sinh mình một chút nữ nhân, bất quá là việc nhỏ mà thôi ." Tên còn lại cười hắc hắc nói .

Ba người thanh âm nói chuyện cực tiêu, đương nhiên sẽ không khiến vài mét bên ngoài ngốc đại cá tử nghe .

Trời sập loại sự tình này, đặt ở lập tức club sẽ tất cả mọi người biết không khả năng, đặt ở hộp đêm trong, liền lại không biết gặp phải .

Người nào ở hộp đêm làm người an ninh liền cho rằng có thể để cho đẹp đôi khát nữ tử đến gần cuốn ga trải giường nói, đó nhất định là * xem nhiều,... ít nhất ... Liên một màn này mà nói, sự kiện lần này phía sau hay là có ẩn tình .

Bị gọi là nhím bạch y nam nhân trong ánh mắt mịt mờ thần thái lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng không có mở miệng lên tiếng, thăm dò, nịnh bợ, đi chung đường, nhiều như vậy miễn cảm từ ngữ, đủ để chứng minh chuyện lần này không đơn giản .

"Này, ngốc đại cá tử, người tên là người còn đến hay không ? Nếu không ngày hôm nay Bản Thiếu Gia cho người lên bài học, khiến người biết cái gì gọi là đạo lý đối nhân xử thế ? Người cái gọi là bằng hữu, hơn phân nửa bắt người làm khi đùa giỡn, thật đúng là có thể tới cho người giải vây hay sao?"

Coi như bạn gái kêu bị cường diệt vẫn còn chịu nhìn họ một dạng chờ ở chỗ này Vương Tam Sinh vẻ mặt tươi cười nói, trong ánh mắt lại mang theo vài tia như có như không chờ mong .

Chỉ bất quá hắn vừa dứt lời, đám người chung quanh hậu phương liền bỗng nhiên một trận âm ỉ, cuối cùng đoàn người tự động xa nhau .

Hai đạo nhân ảnh trực tiếp đi qua rậm rạp đoàn người, đi tới giữa sân vị trí trung ương nhất, đứng ở đó cái ngốc đại cá tử hai bên trái phải .

Vương Tam Sinh hơi nheo mắt lại, nhãn thần âm lãnh, như là nhìn thẳng con mồi độc xà một dạng, nhãn thần gắt gao rơi vào ở đó một hầu như có thể dùng đẹp để hình dung trên thân nam nhân .

Chỉ bất quá khiến ý hấn bên ngoài là, mở miệng nói chuyện nhưng cũng không là cái kia đẹp so với nữ nhân còn nữ nhân đàn ông, mà là trong ba người tầm thường nhất một người tuổi còn trẻ nam nhân .

"Nói như thế nào ?"

Hồn nhiên không có bất kỳ ương ngạnh đáng vẽ bề bề nam nhân nhẹ nhàng bước về phía trước một bước, giọng nói bình tĩnh, con mắt cũng không có xem Vương Tam Sinh liếc mắt, nhãn thần trực tiếp rơi vào ba công tử ca trong bạch y nam trên người .

Ngay cả sự tình nguyên nhân cũng không hỏi, đi lên sẽ đấu võ hay sao?

Thật lớn phái đoàn, chân coi mình là Thiên Vương lão tử ?

Bị triệt coi nhẹ Vương Tam Sinh cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên đẩy ra trên người nghẹn ngào nữ nhân, thần thái càn rỡ đạo: "Người bằng hữu này muốn cường diệt . Nữ nhân ta, đi, xem ra hấn đám người chính là các người hai, ta cũng không phải làm khó các người, đều quý xuống cho ta, nói một tiếng xin lỗi, tự cấp nữ nhân ta chịu nhận lỗi, việc này coi như đi qua, như thế nào ?"

Quý xuống nói xin lỗi còn chưa đủ, còn phải cho hấn nữ nhân nói áy náy ?

Mộc Phong sắc mặt đạm nhiên, nhìn ngời ở ngay chính giữa bạch y nam, trực tiếp hỏi "Người là đầu ?"

Bạch y nam ngăn người một chút, giang hai tay ra, cười chỉ chỉ hai bên trái phải lưỡng cái nam nhân trẻ tuổi, cười nói: "Đây cũng là bằng hữu ta, huynh đệ người dự định động bằng hữu ta nữ nhân, nói lời xin lỗi, cũng không tính là cái gì chứ ?"

"Ồ!"

Mộc Phong nga 1 tiếng, xoay người, nhìn trong tay siết ba tám trăm nguyên tiền giá trị lớn thủy chung không có phản bác một câu nói Sur Từ, ôn hòa cười cười, nhẹ giọng nói: "Bị oan uổng ?"

Sur Từ trầm mặc gật đầu, ngẩng đầu, tan rã dòng tử bỗng nhiên đông lại một cái, cả người khờ ngốc tư thế trong khoảnh khắc tan biến không còn dấu tích, bu hấn mà âm trầm .

Ba nguyên bản khí mười phần công tử ca hơi sững sờ Hạ, hai mặt nhìn nhau .

Cái này ba mao đầu tiểu tử, thực có can đảm đối với tự mình động thủ hay sao? Mặc dù là tam đôi ba, nhưng ở viện binh chưa có tới thời điểm, chân xung đột, cũng không quá hay a .

Mộc Phong không nói hai lời, trực tiếp xoay người, đối mặt tựa hồ lấy bạch y nam dẫn đầu ba công tử ca .

Cường diệt ?

Hấn Mộc Phong cũng không phải nhược trí, đương nhiên sẽ không tin tưởng loại này vô nghĩa lý do, Sur Từ nói bị oan uổng, đó chính là bị oan uổng, bởi vì hấn là hấn huynh đệ .

Lý do này đã đủ .

Mộc Phong diện vô biểu tình, liếc ba sắc mặt đã hơi biến hóa công tử ca liếc mắt, nhãn nhạ nói một chữ: "Đánh ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chém chết bọn họ

Mộc Phong tuy là trầm ổn, nhưng nội tâm chính là đủ tình cảm mãnh liệt đàn ông .

Những lời này ở hầu hết thời gian cùng Mộc Phong biểu hiện ra vào rất lớn, nhưng thả đến bây giờ, nhưng ở chuẩn xác bất quá .

Mộc Phong đồng học cũng không phải thích gây sự cha con, có thể cũng không sợ sự tình, hấn tập quán ở làm bất cứ chuyện gì trước khi đều trước hết

nghĩ đến xấu nhất kết cục .

Sau đó dùng đồ mình có đi cầm gây bất lợi cho chính mình cục diện làm hỏng roi, đối diện ba công tử ca quả thực ương ngạnh, nhưng nếu sai không ở Sur Từ, vậy mình dựa vào cái gì không giúp mình ký túc xá huynh đệ lấy lại danh dự ?

Mộc Phong ở vô cùng trong khoảng thời gian ngắn cầm tất cả lợi và hại đều suy nghĩ kỹ càng, đối phương làm như thế, rất hiển nhiên là một cái âm mưu .

Nhưng Mộc Phong không nghĩ ra tại sao phải bao lại Sur Từ, thậm chí không rõ cái này nhìn như hoạt kê sự kiện điểm xuất phát, nhưng cái này không có nghĩa là hẳn có thể đại ý .

Sinh hoạt dùng vô số lần ví dụ chứng minh một cái chân lý, bất luận cái gì thoát nhìn rất vô lý đầu sự kiện, ở cuối cùng kết thúc thời điểm luôn có thể vào tay then chốt họ thậm chí phá vỡ họ tác dụng .

Đối với hắn mà nói, cẩn thận một chút, là duy nhất có thể lấy làm việc .

Vô cùng đơn giản một cái đánh chữ, kêu thật là đặc biệt sao uy vũ khí phách a!

Không ngừng ba nguyên bản khí sung túc công tử ca, ngay cả quần chúng vậy xem đều đi theo tinh thần chấn động .

Mọi người nguyên bản nhận thức vì cái này chữ nói ra khỏi miệng phía sau, Mộc Phong phía sau ngốc đại cá tử sẽ người thứ nhất xông ra, nhưng kết quả lại là trước hết ra lệnh người gương cho binh sĩ .

Mộc Phong một cái lớn cất bước, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đi tới còn đang kinh ngạc Vương Tam Sinh trước mặt, con mắt đều không nhìn hắn trong lòng đã sợ đến hơi đại ra nữ hài, trực tiếp một bạt tai sủy trên mặt đối phương .

Không lịch sự đánh a .

Nguyên bản kêu gào hung nhất Vương Tam Sinh tại chỗ bay ra ngoài, kể cả trong ngực hắn mang theo muội tử, cùng nhau vọt lên, cuối cùng thân thể hai người đập lật bên trong tửu điểm một cái bàn, rơi ầm ầm trên mặt đất, rên thống khổ .

Giãn dị động tác, tạo thành lực sát thương lại không có chút nào giãn dị .

Bên trong quầy rượu bầu không khí trở nên yên tĩnh lại, lập tức huyền não đứng lên .

Ở chỗ này quần chúng vậy xem cũng không không cần biết người là cái gì công tử lớn nhỏ hào môn thiên kim .

Hộp đêm loại địa phương này, cậy mạnh đầu ngoan, tranh giành tình nhân tiết mục hầu như mỗi ngày đều ở trên diễn, mà mọi người tiếng vỗ tay cũng chỉ sẽ lưu cho người thắng, đây là hộp đêm duy nhất định luật .

Thủy chung đứng ở một bên đã đem Sur Từ khai trừ ra quán bar hộp đêm kinh lý sắc mặt đại ra, lập tức âm trầm xuống .

Tựa hồ không nghĩ tới cái này ba lẳng đầu thanh thật đúng là dám động thủ, càng không có nghĩ tới ba nhìn qua bối cảnh không sai công tử ca cũng không biết tránh né .

Trực tiếp tạo thành nhiễu loạn lớn, hắn phát tay một cái, kêu một tiếng nói, đã chạy tới nơi này quán bar bảo an lập tức hô nhau mà lên, đánh về phía Mộc Phong .

Chạy trước tiên mang theo côn cảnh sát một bảo vệ mắt thấy sẽ tiếp cận Mộc Phong, lại bị một cái hình thể dị thường cường tráng ngốc đại cá tử ngăn lại .

Bảo an sừng sờ Hạ, phát hiện đối phương cùng bản thân giống nhau ăn mặc đồng phục an ninh, ngẩng đầu nhìn một chút đối phương sắc mặt, hé miệng, vừa muốn hô một tiếng Sur Từ, lại chứng kiến đối phương đã vươn tay cánh tay .

Nguyên bản khờ ngốc hồ tử lúc này như Chiến Thần phụ thể một dạng, toàn thân, đều mang một loại cực kỳ hiếm thấy công kích họ .

Không âm lãnh, lại thanh thể kinh người, một bả ghì chặt đối phương bảo an cái cổ, nhẹ nhàng nâng tay, thân cao tối thiểu có 1m75 bảo an nhất thời cũng bay ra ngoài, đập nát đầy đất chai chai lọ lọ phía sau rơi trên mặt đất, hôn mê tại chỗ .

Sur Từ diện vô biểu tình, vọt thẳng hướng kế tiếp .

Tiếng khen liên tiếp .

Một ngày động thủ, liên ý nghĩa sự tình đã không có hoà giải khả năng, Mộc Phong cũng không muốn nghỉ hòa giải, bị người đến bắt nạt, không có thực lực nói khúm núm một lần ả nhân Hạ, gọi quân tử báo thù mười năm không muộn, nhưng bây giờ Mộc Phong đồng học không có thực lực sao?

Hắn quả thực không có thực lực .

Nhưng... ít nhất ... Hiện tại, đánh lộn ầu đã loại chuyện nhỏ này, vô luận là Sở Niệm Chân vẫn là Khương Yển, đều không ngại giúp hắn che xuống.

Tiểu bạch kiểm hiềm nghi đã sớm ở Sở Niệm Chân bắt tiểu nữ Vương Tàn Oa về mặt rượu thời điểm liền đã định trước .

Dựa theo Mộc Phong đồng học làm việc cho tới bây giờ đều lười dắc lưu ý người khác thấy thế nào phong cách, trên đầu tài nguyên, đương nhiên sẽ không lãng phí hết .

Vương Tam Sinh kể cả trong ngực hẳn nói xấu Sur Từ nữ nhân cùng nhau bị một cái tát quăng đất trong nháy mắt, bạch y nam cùng một người nhìn qua rất Tư Văn công tử Ca, liền bỗng nhiên đứng lên, thần sắc âm trầm .

Hết thấy đều phát sinh ở gần ngửi trong nháy mắt .

Mộc Phong cùng Sur Từ, trực tiếp liền hấp dẫn phần lớn người ánh mắt, thật đúng là một lời không hợp nói đánh liền không nương tay hảo hán, cái này tác phong, quả khí phách .

"Các người mẹ nó muốn chết ..."

Bạch y nam phía bên phải nam nhân trẻ tuổi sắc mặt táo bạo, có lẽ là tại chính mình địa bàn ngang ngược quen, thực sự chịu không bị vài cái Tiểu rồi khi dễ mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển, vô ý thức mắng lên .

Nhất đạo thân ảnh thon dài chậm rãi dời đến mở miệng nói bản nam nhân trẻ tuổi bên người, trong tay mang theo một chai còn chưa mở che bìa, ở đối phương mở miệng trong nháy mắt, trong tay chai bìa bỗng nhiên vung lên .

"Thình thịch ."

Cả thế giới an tĩnh .

Nặng nề chai bìa tại vị này hoàn hảo trên ót kể hết vỡ tan, rượu cùng miệng vết thương bắn ra tiên huyết đồng thời nở hoa, nhỏ bé mảnh thủy tinh rơi vào thanh âm, trong nháy mắt yên lặng lại hộp đêm trong nhìn cực kỳ đáng kinh ngạc .

Thấy máu .

Rõ ràng có thể không đếm xỉa đến lại cứ càng muốn đã chạy tới xuất đầu trang bức công tử ca chỉ cảm thấy quay cuồng trời đất .

Vô ý thức che đầu vỡ tan vết thương, không biết là đau vẫn là bị dọa sợ đến, một đại nam nhân, không có hôn mê, ngược lại ngồi chồm hổm dưới đất nghẹn ngào .

Đây chính là trong truyền thuyết một bình rượu phân thắng thua ?

Xuất thủ đánh lên nhân vật tùy ý ném là còn lại một đoạn nhỏ bình rượu, xoay người, là hiện đẹp đến diêm dúa lẳng lơ khuôn mặt, lúc này lại không có nửa điểm biểu tình, chỉ chỉ bạch y nam, nhìn Mộc Phong đạo: "Nói như thế nào ?"

Trần Nhập Hí .

Từ lên sân khấu trước tiên đã bị người vô ý thức cho rằng yếu đuối siêu cấp lớn suất ca .

Hắn sức chiến đấu quả thực không kinh diễm, nhưng mới rồi diện vô biểu tình kén mở chai rượu đập đầu người động tác có thể quá cuốn hút, ai có thể nghĩ tới đây cũng là một vừa động thủ sẽ thấy máu nhân vật hung ác ?

Ba người, làm sao đều mẹ nó dữ dội như vậy tàn ?

Giữa sân duy nhất hoàn hảo chỉ còn lại có tựa hồ là ba người hạch tâm bạch y nam .

Đáng quý hơn là, thẳng nhai này bây giờ lại còn có thể vững vàng tọa ở trên ghế sa lon, nụ cười tuy là cứng ngắc diễm, nhưng thủy chung nỗ lực vẫn duy trì .

Mộc Phong đi về phía trước một bước, nhìn bạch y nam nhân, lại lặp lại một câu vừa rồi nói: "Người là đầu ?"

Bạch y nam quả nhiên là một không giằng co chút nào nghĩa khí chủ, cười nói: "Ta theo chân bọn họ chỉ là bằng hữu, lần này tới Thiên Hải, chẳng qua là vì mang ta đi nữ nhân, chuyện này không liên quan gì tới ta ."

Trần Nhập Hí lạnh lùng trong con người tràn đầy hèn mọn, không nói được một lời, loại chuyện này, hãy để cho Mộc Phong để làm quyết đoán tốt.

Nếu không đánh, hẳn cùng Sur Từ ngay lập tức sẽ lách người, muốn đánh, chỉ cần Mộc Phong một câu nói, hẳn cam đoan sẽ đem trước mặt cái này bạch y nam chơi rất thảm .

Bạc tình bạc nghĩa, liền người như thế cũng tới Thiên Hải mang đi hán nữ nhân ?

Nữ nhân nào mất mù sẽ cùng hắn đi ?

Mộc Phong rất ngắn do dự Hạ, không đợi hần mở miệng, phía ngoài đoàn người lập tức truyền đến một trận so với vừa rồi động tĩnh còn muốn lớn hơn gấp bội .

Kèm theo nham hiểm thô tục, đại khái chừng hai mươi người xúc phạm đột phá đoàn người, trong tay sáng như tuyết lưỡi dao lạnh lạnh lóe ra, đáng về bề vẻ mười phần .

Nguyên bản xem nào nhiệt trầm trở khen ngợi một đám người lấy mắt trần có thể thấy tốc độ tiêu thất, chen lấn, không đến năm phút đồng hồ thời gian, cả cái quầy rượu bên trong cũng chỉ còn lại có Mộc Phong ba người .

Quán bar kinh lý, bạch y nam cùng với hần hai cái bằng hữu, còn có một nhóm đã bị Sư Tử chống gong trên đất thượng bảo an cùng đột nhiên xông vào tội phạm .

Thế cục sáng tỏ .

Bạch y nam nhãn thần sáng ngời, nhưng không có lộ ra quá trải qua ý thần sắc, cười không nói .

Những thứ này là chân chính Ở trên Thiên hải trên giang hồ mặc ba cốn đã tội phạm, cùng trong nháy đã bị cái gốc kia lớn cái thả lật bảy tám cái phé vật bảo tiêu, Tự Nhiên không thể đánh đồng .

Xách đao thấy máu, đối với bọn họ mà nói đều là cơm thường, thông tục trên ý nghĩa mà nói, những thứ này mới miễn cưỡng xem như là thứ liều mạng .

"Cơ thiếu, không có sao chứ ?"

Đột nhiên xông vào hơn hai mươi tên đeo đao tội phạm, mang đầu một người đầu trọc nhìn Bạch Y Nhân, khẩn trương nói, biểu tình không có chút nào làm bộ .

Triệt Tông Dung đối với Cơ Vô Tà hơi khom lưng, mang trên đầu đập một bình rượu đồng bạn còn có Vương Tam Sinh cùng nhau đỡ dậy, cười nói: "Ta không sao, nhưng ta hai cái bằng hữu có việc, việc này xử lý như thế nào, còn phải xem bọn hần ý tứ ."

"Thảo, đều cho ta chém chết, ba cái gốc . Bức, đừng ta một cái ta sát cả nhà người .

Phé vật đồ đạc, Lão Tử tùy tiện câu nói đầu tiên có thể chơi chết các người như vậy mặt hàng mười tám cái ."

Vương Tam Sinh bụm mặt gò má triệt sưng lên bộ vị, tựa hồ có hơi tang chí lý trí, thần thái dữ tợn găm hết lên .

Mang theo một đám huynh đệ qua đây cứu tràng Quang Đầu nhìn biệt hiệu gà trống kê tên thật gọi Cơ Vô Tà công tử ca, thấy đối phương không có gì phản đối ý tứ, lập tức hội ý, nâng tay lên trong khám đao, nhìn Mộc Phong ba người, nanh cười một tiếng, phát tay nói: "Các huynh đệ, chào hỏi ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Đánh

Trong ngày thường giờ đao lấy chồng đùa giỡn ngoan tập quán đao Phi, không sợ nhất chính là thấy máu .

Huống chi lúc này còn có thiếu gia nhà giàu chỗ dựa, thì càng không để ý tới cái gọi là ý mạnh hiếp yếu lấy nhiều thắng ít, nghe được lão đại của mình lên tiếng, không nói hai lời liền chen nhau lên .

Đứng ở trước mặt nhất Mộc Phong đồng học thần sắc bình tĩnh, vẫn là một câu nói, một chữ, không có nửa điểm bối rối thất thổ đạo: "Đánh ."

Cơ Vô Tà, Vương Tam Sinh, cùng với trên đầu đập một bình rượu không may Ca, mí mắt đồng thời giật mình .

Chỉ bất quá không chờ bọn hần phản ứng kịp, cái kia nhất kiếm lời ít nói gốc đại cá tử liền bỗng nhiên bạo phát .

Thân hình khổng lồ kính cắm thẳng vào đoàn người, như một bả phóng khoáng nặng nề độn kiếm, dù chưa Khai Phong, lại dị thường bá đạo hồn hùng .

Hoàn toàn là đan thương thất mã .

Vọt vào dày đặc nhất đoàn người, hơn hai mươi đem đồng thời vung lên khảm đao còn không rơi xuống, đã bị Sư Tử tiện tay rút ra trên lưng bảo an còn cảnh sát, quát lên một tiếng lớn, trong tay còn cảnh sát bỗng nhiên kén thành một cái vòng tròn, trong khoảnh khắc sức lực hoàn tất .

Hoành Tảo Thiên Quân .

Chói tai bén nhọn tiếng va chạm chợt vang lên .

Sau một khắc tràng diện, khiến xa xa Cơ Vô Tà ba người trong nháy mắt biến sắc .

Ngay cả tự nhận kiến thức rộng rãi hộp đêm kinh lý đều hai chân mềm nhũn, không có căn nguyên bắt đầu đi ngược chiều ngoại trừ Sư Tử có điểm hồi hận .

Kim loại chế còn cảnh sát ở Sư Tử trong tay kén thành một cái vòng tròn hình, cùng một mảng lớn lưỡi dao va chạm trong nháy mắt, hàn Quang Thiểm Thước .

Quá nửa lưỡi dao dĩ nhiên toàn bộ thoát ly chủ nhân chường không, bị chấn động tới không trung, lập tức xoay tròn rơi xuống đất, hình thành một hồi khoa trương hoa mỹ một màn .

"Khá lắm Nhất Lực Hàng Thập Hội ."

Cơ Vô Tà nhẹ híp mắt, thờ dài nói .

Ở bên cạnh hắn, đầu bị Trần Nhập Hí hung hăng khai một bình rượu lại cổ nén không có bất tỉnh đi công tử ca đã sớm vô lực ở phát biểu cái gì, nhưng thật ra trên mặt kết kết thật thật ai một cái tát Vương Tam Sinh nghiêng răng nghiêng lợi, lấy điện thoại đi động ra, tựa hồ đang còn muốn gọi người .

"Coi như ngươi còn có thể dời đến cứu binh, đối phương cũng có thể ở cứu binh quá trước khi tới giết chết ngươi, còn xem không rõ ?"

Cơ Vô Tà liếc Vương Tam Sinh liếc mắt, cười lạnh nói .

Đối với cái này ở Giang Nam đạo thủy chung đối với mình theo lệnh mà làm, nhưng mấy ngày gần đây lại tựa như có lẽ đã đặt lên cao chỉ đồng bọn .

Cơ Vô Tà đã ăn nhẩn chừng mấy ngày, hôm nay tìm được cơ hội, đương nhiên sẽ không lưu tình, lúc này nói móc .

"Vậy làm sao bây giờ ?"

Wang Tam Sinh cắn răng nghiêng lợi nói, trên nét mặt không cam lòng hơn phân nửa là trang phục, bên trong lòng thấp thỏm không biết như thế nào hướng vị kia báo cáo kết quả công tác mới chân .

Cái này cá lớn nuốt cá bé xã hội, biết ăn nhẩn leo lên kinh doanh mạng giao thiệp, cũng không chỉ là Phụng Hoàng nam, coi như Phú Nhị Đại quan nhĩ đại, giống nhau ý đồ bay qua chỗ ở mình đỉnh núi .

Cùng Nhân Ngoại Nhân Sơn Ngoại Sơn tạo nên quan hệ, nếu như mình đi qua lần này không hiểu chuyện tốt tình, có thể cùng vị kia nhân vật tạo nên tuyến nói, đủ để cho mình ở Giang Nam gia tộc ở cái trước bậc thang, mình tới thời điểm còn kiêng kỵ Cơ Vô Tà cái gì ?

"Triệt đi! Có thể cho ngươi trong miệng vị kia Thông Thiên đại nhân vật vừa mất nhân vật, chúng ta thu thập không, rất bình thường, không đi nữa, chờ chịu đòn hay sao? Ta tới Thiên Hải chỉ là vì tìm về nữ nhân ta mà thôi, cũng không muốn cùng ngươi nạp một thân gãi ."

Cơ Vô Tà lạnh lùng nói, cũng không nói nhiều, lời kéo bên người lại tựa như có lẽ đã không nhận được đầu đầy tiên huyết đồng bọn, xoay người liền muốn rời đi .

Wang Tam Sinh do dự Hạ, vừa mới xoay người dự định đuổi kịp .

Phía sau lại kinh phong cao ngất .

Mộc Phong bên người, an tĩnh dễ dưới đất ghé dài trong nháy mắt bay lên, kinh phong gào thét, như mọc ra mắt một dạng, trực tiếp nện ở xoay người dự định trốn Cơ Vô Tà trước mặt .

Âm thanh vĩ đại .

Đưa lưng về phía Mộc Phong ba công tử ca nhân thần mờ mịt, có chút sững sờ, đứng ở một bên đã sớm mất đi một tác vuông quán bar kinh lý lại kém chút đem con mắt trừng ra ngoài .

Vốn cho là Sư Tử đã là trong ba người vũ lực giá trị cực hạn, lại không nghĩ rằng biểu tình bình bình đạm đạm người tuổi trẻ kia mới là ngoan đường rẽ .

Vừa rồi trong nháy mắt, đối phương chân chỉ là rất nhỏ dao động một cái, hắn thậm chí còn không thấy rõ động tác,

Liền thấy ghé dài bay lên, chuẩn xác ngăn cản ba công tử ca lối đi .

Hắn đây mà ba người đều là quái vật hay sao?

Thiếu chút nữa thì cho quý kinh lý lạng lẽ nuốt nước miếng, rốt cục nhớ tới cái này mới nhìn qua nhìn rất quen mắt thanh niên nhân là thần thánh phương nào .

Mấy ngày hôm trước bên trong quầy rượu đột nhiên nhiều hai cái mỹ nữ tuyệt sắc, mỗi lần tới đều xuất thủ khoát xước, động chính là hơn vạn rượu đỏ, mỗi lần hầu ở hai cái đại mỹ nhân bên người, có thể không phải là vị này hùng hổ hảo hán ?

Xem hai vị kia đại mỹ nhân khí độ, cũng không giống là người nhà bình thường thiên kim ở đâu, vậy tới nay cái này vừa, nguyên nhân bên trong quầy rượu một người an ninh mà khởi sự mồn, lại tựa như có lẽ đã diễn biến thành thần tiên đánh lộn ?

Tương thông trong các đốt ngón tay quán bar kinh lý cấp tốc lui lại, ly khai đất thị phi này, thẳng thần trốn được phía sau quầy ba, nhúng tay ngăn cản người pha rượu muốn gọi điện thoại báo động cử động, dự định tình quan thay đổi .

Mộc Phong không thấy Sư Tử cùng hơn hai mươi danh đao tay náo nhiệt, xác định hắn có thể làm được đám này tay chân sau đó, trực tiếp đi tới thân thể cứng ngắc Cơ Vô Tà ba người trước mặt, bình thần trên mặt rốt cục xuất hiện vẻ tươi cười, lại càng thêm khiến ba tể bị nộ nhục công tử ca mao cốt tung nhiên .

"Ba vị, gặp cái gì ? Chẳng lẽ nói các người một tay Đạo Diễn đi ra trò hay không đủ đặc sắc ? Đi được thời điểm, ngay cả mình bạn gái đều quên mang, nhìn, nhiều tiêu chí lưỡng cô gái đẹp ."

Mộc Phong đồng học thần nhiên nói, tiện tay chỉ chỉ cuộn mình trong góc hai cái công tử ca nữ nhân .

"Bằng hữu, đôi đôi lưu lại một đường, người có điểm quá ."

Cơ Vô Tà trầm giọng nói, đêm nay hết thấy đều có loại khiến hắn bị nắm mũi dẫn đi cảm giác, rất biệt khuất .

Bởi vì Vương Tam Sinh tựa hồ bị người sai sử, chạy tới nơi này chuyên môn tìm một bảo an phiền phức .

Chuyện này bản thân để hắn như lọt vào trong sương mù, không biết tiền căn dưới tình huống, hiện tại nắm được hậu quả, coi như Cơ Vô Tà đều có điểm muốn điên cảm giác .

Mộc Phong không có phản ứng đến hắn, nhân thân rơi vào Vương Tam Sinh trên người, khí thế từ từ lắng lẽ .

Vương Tam Sinh che bản thân khuôn mặt, cổ trắn tĩnh, rất sợ đối phương nhìn ra cái gì, đồng thời thuận thế hỏi lên, vậy coi như để cho mình làm khó dễ .

Bất quá coi như đến cuối cùng, đối diện cái này tự hồ chỉ có vũ lực giá trị ngu dốt cũng gì cũng không hỏi, ngay Vương Tam Sinh vừa mới trầm tĩnh lại thời điểm, lại bỗng nhiên chứng kiến đối phương lần thứ hai nâng tay lên .

"Ba ."

Một cái tát vừa tàn nhẫn rơi vào tại chính mình má trái thượng .

Ở Giang Nam đạo cũng coi như nhân vật số một Vương thiếu thân thể lần thứ hai hoành bay ra ngoài, té cái thất điên bát đảo, hai bên khuôn mặt đã triệt phù thùng, giống như một đầu heo .

Cơ Vô Tà sắc mặt bình tĩnh, tâm lý lại một trận khoái ý, đối với cái này lần Vương Tam Sinh thần thần bí bí hành động, hắn tỏ lộ ra nhất tin tức trọng yếu, chính là muốn tới nơi này thăm dò một người an ninh .

Nghe nói còn là rất lớn một nhân vật phân phó đối với sự tình, từ nhỏ đã muốn chiếm làm của riêng rất mạnh Cơ Vô Tà thủy chung đem Vương Tam Sinh xem thành bản thân tiểu đệ, đối với hắn lần này nịnh hót người khác, đã sớm lòng mang bất mãn, cái này lưỡng bàn tay, đánh quả thực khoái tai .

Nhưng Mộc Phong đồng học tựa hồ vẫn chưa xong, nhìn Cơ Vô Tà, lại một lần nữa giơ tay lên .

Cơ Vô Tà nhân thân âm lãnh, lại không nói chuyện, nhắm mắt lại, không phải là một cái tát mà, tạm thời nhẫn, chính là mới mặc đến trên người không bao lâu màu trắng tinh tây trang khá là đáng tiếc .

Nhưng hắn các loại hơn mười giây, vẫn là không có cảm thấy trên gương mặt truyền đến cảm giác đau đớn .

Nghi hoặc mở mắt ra, lại chứng kiến mới học hút thuốc không có vài ngày Mộc Phong đồng học, đang chậm rãi móc ra một điếu thuốc, châm lửa, ngậm lên miệng, hít một hơi phía sau, mới thần nhiên nói: "Cút đi! Một bạt tai này trước ghi lại, lại không thành thật, sớm muộn gì để cho người trả lại ."

Cơ Vô Tà âm trầm nhân thân, mang theo hai người đồng bạn cùng bọn họ bạn gái, trực tiếp ly khai quán bar, ở đợi tiếp, hắn thật sợ mình bị tức chết .

Phía sau, một trận kêu rên .

Hơn hai mươi danh đao tay, bị Sư Tử một người, đan thương thất mã chống gọng trên đất .

Đây chính là lần lộn giang hồ làm tay chân số mệnh .

Gặp phải kẻ có tiền, bị người trở thành cầu sai sử, có thể cần người, khen thưởng điểm ngân lượng đầu khớp xương, không cần được người, người nào quản người * chết sống nha.

"Chân hiện thực ."

Mộc Phong trào phúng một câu, vô ý thức lộ ra một cái Xán Lạn khuôn mặt tươi cười .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Ừm! Không đi

Ở nơi này ngọn đèn vẫn như cũ lóe ra, lại không khách hàng bên trong quầy rượu, ba người tuổi trẻ ghé vào lầu hai trên lan can, nhìn dưới lầu nguyên bản một mảnh xa hoa truy lạc ca múa mừng cảnh thái bình hôm nay lại đồng hồ ồn động bất kham quầy bar ghé dài .

Mộc Phong vẻ mặt hốt hoảng, đào ra điện thoại di động của mình, gọi một số .

Đối phương rất nhanh chuyển được .

Mộc Phong ngữ điệu khàn khàn, nhẹ nói một câu: "Ta nghĩ người ."

Từ trước đến nay đều kiên trì mười một giờ đêm phía trước giường ngủ, cực nhỏ ngoại lệ Sở Niệm Chân đột nhiên bị một hồi chuông điện thoại quấy rối Thanh Mộng, ngăn mê man thất thần phía sau, lập tức có một loại phiền táo tâm tình .

Mỹ nữ mà, rời giường khí lớn một chút, bình thường .

Nàng vươn tay nhỏ bé sờ tới điện thoại di động, mở ra nhìn, xuất hồ ý liệu ở ngoài, dĩ nhiên là Mộc Phong dãy số .

Trước kia có chút mất hứng Sở đại tiểu thư trong lòng không có căn nguyên vui vẻ, nhất thời triệt tình tảo lại, đề xuống tiếp nút trả lời, giọng nói nhu hòa Uy 1 tiếng .

Sau đó liền nghe được bên đầu điện thoại kia cái kia không quen biểu đạt tình cảm nam nhân xen lẫn một loại đặc biệt háo hức khác thường, tiếng nói tựa hồ khàn khàn rất nhiều, nói một câu ta nghĩ người .

Sở Niệm Chân đầu nhỏ lỗ hồng một cái, phản ứng đầu tiên là mình nghe lầm, đệ nhị phản ứng liền là người khác sai điện thoại, lấy điện thoại di động ra xem lại xem .

Rất cực xác định vừa rồi bản thân không có nghe lầm, hơn nữa đúng là Mộc Phong tự mình gọi điện thoại tới, Sở Niệm Chân khóe miệng thoáng nhếch lên, giọng nói bộc phát mềm mại, nhẹ giọng nói: "Người ở đâu ?"

"Tĩnh Hải quán bar ."

Sở Niệm Chân ừ 1 tiếng, hoàn toàn không có suy nghĩ bất kỳ vật gì, bật thốt lên: "Người đợi ta ."

Nàng cúp điện thoại, lập tức đứng dậy xuống giường, gần trưa Dạ thời gian, xem không ra bất kỳ vừa mới rời giường khuôn mặt thần sắc .

Ngâm nga bài hát chạy vào toilet rửa mặt một chút, sau đó mặc bộ một cái đơn giản quần jean cùng hồng nhạt T-shirt, tùy ý sửa sang lại tóc phía sau, trực tiếp ra khỏi phòng .

Mấy ngày nay chiếm đoạt Tần Vũ Toa thể lực tựa hồ phá lệ bận rộn Sở Thiên Lam vừa lúc đập vào cửa phòng, nhìn nửa đêm cước bộ nhẹ nhàng dự định xuất môn chất nữ, sững sờ Hạ, cười híp mắt nói: "Vui vẻ như vậy, đi đâu ?"

Sở Niệm Chân chứng kiến thúc thúc, không có nửa điểm nhăn nhó thần sắc, ngược lại hai mắt tỏa sáng, ngăn cản Sở Thiên Lam đổi lại dép cử động, nhưng tay liền lôi kéo vị này đại thúc trung niên hướng ngoài cửa túm, hoàn toàn chính là lâm thời kéo trắng đĩnh một dạng cười đùa nói: "Thúc thúc, tiền

ta đi Tỉnh Hải quán bar, nhanh, chúng ta bây giờ đã đi ."

Đau cả đầu Sở Thiên Lam đối mặt tiểu chất nữ, hoàn toàn không có ở bên ngoài ương ngạnh đáng về bề vệ, yếu ớt hỏi một câu: "Người rồi mới từ trường học trở về, cái này mới bây giờ lớn một hồi không thấy được hân, hiện tại liền gấp như vậy muốn gặp hân ?"

"ừ!"

"Ừ...."

Sở Niệm Chân nụ cười vui sướng, từ 1 tiếng còn chưa đủ, lại từ 1 tiếng, về mặt không hề che giấu chờ mong thân sắc .

Triệt không có cách Sở Thiên Lam nội tâm bị phần, cháu gái này lần này là ăn đòn cân sắt tâm a!

Nói như thế nào đều vô dụng, hạ quyết tâm muốn treo ở thân là bảo tiêu Mộc Phong thân không lên được ?

Sở đại thúc không nói hai lời sẽ xoay người một lần nữa trở về biệt thự, lại bị Sở Niệm Chân lại sinh ra sinh kéo trở về .

Sở đại tiểu thư nhân vật thế nào ?

Đối mặt ngồi vững Thiên Hải giang hồ trước mấy bả ghế gấp thúc thúc, thật không có gì kính nể tâm, kéo hân đi tới chiếc kia hắc sắc Mercedes-Benz hai bên trái phải, đưa hân đẩy mạnh lái xe tịch phía sau, bản thân chạy đến kế bên người lái chỗ ngồi, nịt chặt giây an toàn, cười nói: "Xuất phát ."

Lại tựa như có lẽ đã bị Mộc Phong đồng học lần qua lần lại ra khúc mắc Sở Thiên Lam cười khò lái xe, không chịu nổi bên người bảo bối chất nữ ý vị thúc giục, liên tục nhanh hơn tốc độ xe .

Không đến mười phút thời gian cũng đã chạy tới mất, dọc theo đường đi đều tâm tình thật tốt Sở Niệm Chân cước bộ nhẹ nhàng, sau khi xuống xe đi hướng quán bar đại môn, còn chưa tiến vào, hãy cùng trước mặt đi tới Mộc Phong đứng cái đối diện .

Mộc Phong ngăn người một chút, tựa hồ không nghĩ tới tiểu nương tử này sẽ đến như vậy nhanh .

Sở Niệm Chân dừng bước, nhìn Mộc Phong biểu tình, không có phát hiện dị thường, nhỏ giọng nói: "Làm sao rồi, không vào đi chơi sao?"

"Ký túc xá huynh đệ bị quán bar đuổi ra khỏi nhà,

Đi vào cũng không nhiều lắm ý tứ, chúng ta định tìm cái quán bán hàng tụ họp một chút, cùng nhau ?"

Mộc Phong cười nói, cảm giác họ trong nháy mắt chiến thắng lý tính phía sau, trời xui đất khiến đánh như thế điện thoại, hân thật đúng là không có gì nhân họ, thế cho nên ở Sở Niệm Chân đến từ phía sau, Mộc Phong đồng học cũng không biết nên đi cần gì phải .

"Quán bán hàng ?"

Sở Niệm Chân méo mó đầu, chớp con ngươi nghi ngờ nói .

Nàng từ nhỏ đến lớn ở nhất địa phương nhỏ ăn xong thức ăn, ước đoán cũng chính là tiền trận từ Mộc Phong mang nàng đi quán cơm nhỏ, đều nói để cho mình nữ nhân càng nhiều càng tốt là đàn ông trách nhiệm .

Làm sao Sở đại tiểu thư từ khi biết Mộc Phong thẳng nhai này sau đó, trình độ lại lặp đi lặp lại nhiều lần Việt hàng càng thấp đây?

"Ừ, ký túc xá huynh đệ mời khách ."

Mộc Phong cười nói, tựa hồ rất vui vẻ, hân một thân sạch sẽ thuần túy khí chất, cười rộ lên tuy là cùng Ngọc Thụ Lâm Phong vẫn như cũ không liên quan, nhưng lại không phải không thừa nhận, rất đẹp mắt .

Sở Niệm Chân nhìn hướng nàng cười ngây ngô Sư Tử cùng mặt lạnh Trần Nhập Hí, nhãn thần bất động thanh sắc từ Sư Tử trong tay vẫn như cũ siết tiền mặt thượng liếc một cái, không có nửa điểm ghét bỏ ý tứ hàm xúc, thanh âm ôn nhu vui sướng, cười nói: "Tốt đây, ta muốn uống bia ."

Một câu đơn giản nói, vô luận là Trần Nhập Hí, vẫn là thoát nhìn kờ ngốc Sư Tử, thân sắc đều rất nghiêm trọng ngăn ngó xuống.

Mộc Phong sắc mặt bình tĩnh, gạt đầu, lại chủ động lôi kéo tay nàng, nhẹ giọng nói: "Được."

Mấy người đi hướng bãi đỗ xe chiếc kia A 6L, còn không có ngồi vào đi, một chiếc hắc sắc Mercedes-Benz cấp độ S liền xông lại .

Đứng ở mấy người hai bên trái phải, cửa sổ xe mở ra, ở chất nữ trước mặt tựa hồ mãi mãi cũng không hề được ương ngạnh đáng về bề vệ Sở Thiên Lam lộ, nhìn chăm chăm Mộc Phong, cảnh giác nói: "Tiểu tử, người muốn dẫn Chân Chân đi đâu ?"

"Phụ cận quán bán hàng ăn khuya . Sở nhị thúc muốn cùng nhau sao?"

Mộc Phong thân nhiên nói, móc ra bao thuốc lá, ném cho Trần Nhập Hí Sư Tử một người một cây, vút cho Sở Thiên Lam một cây, cuối cùng mới bản

thân đốt .

Phong sinh thủy khởi sau đó một mực quán rượu cao cấp hoặc là trong hội sở cùng người khác đàm phán Sở đại thúc tiếp nhận túi kia bảy khối tiền hồng song hỷ, nhìn cười tủm tỉm chim nhỏ nép vào người chất nữ, khẽ cắn môi, nhận tài .

Buồn bực nói một câu đi, từ trên xuống dưới nhà họ Sở có thể là một cái như vậy bảo bối nữ hài, Sở Thiên Lam phải cẩn thận che chở nôi .

Vạn nhất chân bị Mộc Phong tên tiểu tử khôn kiếp này rót chút rượu lĩnh đi từ từ điếm, xem Chân Chân nha đầu kia bây giờ đối với hắn thái độ, mười phần tám . Cừu thì sẽ từ, đây chính là có thể đem Sở gia dao động lật đại sự, tuyệt đối không thể khinh thường .

Mộc Phong sẽ không để ý, gạt đầu, đem Sur Từ, nhập vai diễn an trí ở phía sau đứng hàng, khiến Sở Niệm Chân tọa kế bên người lái .

Mở ra A 6L chậm rãi ly khai, Ở trên Thiên hải coi như là đại nhân vật Sở đại thúc rất khổ bức, mình mở chiếc kia đại bồn, nghiêng răng nghiêng lợi theo ở phía sau, một trận vô lực .

Nếu như nói Sở Niệm Chân coi trọng thật là một không đúng tí nào chi biết hoa ngôn xảo ngữ phế vật, Sở Thiên Lam còn không đến mức như vậy, bản thân chất nữ lại không ngốc, thời gian dài, chung quy sẽ phát hiện bản chất .

Đến lúc đó mình ở gọi người phế tiểu tử kia hai tay hai chân, hoàn toàn là đương nhiên thuận lý thành chương sự tình .

Nhưng Mộc Phong không giống với .

Coi như là lấy Sở Thiên Lam nhân quang, cũng không khỏi không nói một câu tiểu tử này đúng là khối vật liệu tốt, tâm trí, thân thủ, đều không khai ra khuyết điểm .

Một nhân tài như vậy, ngay cả Sở Thiên Lam đều có chút luyến tiếc buông tay, nhưng vừa sợ đồng ý chuyện này sau đó Sở gia cuối cùng rơi vào cái dẫn sói vào nhà hạ tràng, một mực do dự quán quyết .

Sở Thiên Lam mảnh nhỏ nheo mắt lại, nhìn về phía trước A 6L quả nhiên ở một sạp hàng trước dừng lại, mình cũng dừng xe bên lề, không tự chủ chằm chằm lửa trong tay cái kia hồng song hỷ, nhẹ giọng lầm bầm: "Nên cho tiểu tử này một điểm khảo nghiệm ."

Ốt xanh ruột già, khương nước trứng muối, hâm lại thịt, xào măng, lưỡng kết bia .

Đều là rất nhà bình thường thường đồ ăn, đây mới là thân nhất Dân địa phương, Tự Nhiên ra không được cá muối Tô Yến các loại ngoạn ý .

Rất giống chú trọng bản thân vóc người Sở Niệm Chân không có đi động những thịt kia thực, chỉ là ném chút da đàn, vừa rồi lời đã nói ra khỏi miệng, liền bởi Mộc Phong uống hơn phân nửa chai bia .

Quả nhiên là nói được thì làm được Nữ Hiệp, không có bị thịnh tình bắt chuyện nhưng là không có bị vắng vẻ Sở Thiên Lam tọa ở vị trí của mình, cầm đầu dùng bữa, cực kỳ ít lời ngữ .

Như thế tên kỳ quái quần thể, chênh lệch giàu nghèo xung đột kịch liệt, hoàn toàn dựa vào nôi Mộc Phong đồng học một người đang duy trì, từ đầu tới đuôi, bầu không khí mặc dù không coi xong mỹ, nhưng tốt xấu nói lên được là hòa hợp .

Sur Từ là thật tâm vui ah, mặc dù mới ở quán bar làm vài ngày, nhưng tốt xấu vẫn là lãnh được tiền lương .

Nội tâm hắn chân không có gì khác hy vọng xa vời, có thể ở đại học trước khi kiếm được cũng đủ học phí, có thể nhìn mình ký túc xá vài cái huynh đệ sau này từng cái lên như điều gặp gió, người như vậy sinh, đã rất tốt đẹp .

Chân .

Một bữa cơm ăn được cuối cùng, hầu như đều cơm nước no nê thời điểm .

Một trận dễ nghe chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên .

Sở Niệm Chân cau mày một cái, đào ra điện thoại di động của mình, nhìn một chút, là một hoàn toàn xa lạ dãy số, nàng hơi nghi hoặc, ấn nút tiếp nghe, đưa điện thoại di động thả ở bên tai, nhẹ giọng Uy 1 tiếng .

Khoảng cách nàng gần nhất Mộc Phong tự hồ chỉ nghe trong điện thoại truyền tới một giọng nam, tiếng nói rất ôn thuận, tuổi rất trẻ .

Truyện cười nụ cười Sở Niệm Chân sắc mặt lại đột nhiên thay đổi đặc khó coi dị thường .

Một thông điện thoại thời gian rất ngắn, không biết đối phương nói cái gì, Sở Niệm Chân cầm điện thoại di động, nhìn Mộc Phong, cuối cùng báo ra chỗ ở mình vị trí phía sau, cúp điện thoại .

Sở Thiên Lam ngẩng đầu, nhãn thần an tĩnh, cả người khí chất lại đang lặng lẽ chuyển biến, thậm chí so với hắn vừa rồi nghiêng răng nghiêng lợi cùng Mộc Phong chạm cốc lúc uống rượu sau khi còn nguy hiểm hơn âm trầm .

Có thể nhận được điện thoại chỉ nghe thanh âm đối phương để chất nữ lộ ra cái loại này bắt đắ dĩ phiền chán biểu tình nam nhân trẻ tuổi, tựa hồ chỉ có một .

Hoàn toàn không biết chuyện Mộc Phong nhìn Sở Niệm Chân, để đũa xuống, nhẹ giọng nói: "Làm sao ?"

Sở Niệm Chân khẽ lắc đầu, chủ động nắm lấy Mộc Phong tay, ôn nhu nói: "Chúng ta trước không đi, một hồi ta mang người ở nơi này thấy cá nhân, có được hay không ?"

Mộc Phong trong lòng hơi động, biểu hiện ra lại bất động thanh sắc, vươn tay, lần đầu tiên gần như lớn mật làm càn làm trò Sở Thiên Lam mặt, sờ sờ Sở Niệm Chân nhu thuận tóc đen, găt đầu, nhẹ giọng nói: "Ừ, không đi ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Dám không dám giết người ?

Sở Niệm Chân tâm tình biến hóa rất nhanh, tựa hồ hoàn toàn là vô ý thức phản ứng .

Cúp điện thoại sau đó, đối với trong điện thoại nhân vật thần bí không nói chữ nào, cấp tốc khôi phục vân đạm phong khinh tư thế, thân nhiên cười nói .

Đối với nàng mà nói, tựa hồ bên người chỉ cần có Mộc Phong ở, ngày thường trong mỗi lần nhận được đều có thể rất đau đầu điện thoại cũng không tại làm sao khiến người chán ghét phiền .

Sở Thiên Lam bất động thanh sắc đem chính mình bảo bối chất nữ biến hóa nhìn ở trong mắt, không có căn nguyên có chút thổn thức, tựa hồ suy nghĩ cẩn thận một ít đạo lý .

Có ít thứ, sờ dĩ không bỏ xuống được, cũng không phải là bởi vì thấy qua quý trọng, mà là không có gặp phải giá trị được bản thân đi triệt buông người hoặc là vật .

Sở Thiên Lam hơi cười cợt, đang nhìn thần sắc bình thân Mộc Phong, tựa hồ cảm thấy thuận mắt một ít, bụng ly rượu lên, cùng Mộc Phong chạm thử, uống một hớp .

Mộc Phong đồng học chút thời gian thoát nhìn quả thực rất kiêu ngạo, so với như bây giờ .

Hắn biết Sở Thiên Lam nhìn chính mình không hợp mắt, liền tuyệt đối sẽ không đi tự tìm không thoải mái, thỉnh thoảng lễ phép tính chất nói lên hai câu .

Cùng thân thiện không có mấy may quan hệ, nửa điểm lúc này hắn là vượt mộng ngựa gác ngộ cũng không có, phần lớn thời gian đều ở đây cùng bản thân ký túc xá hai cái huynh đệ nói .

Đây là Sư Tử thêm mấy ngày kiểm chức phía sau kiểm lại tiền lương, ba trăm khối, một bữa cơm tuy là ăn thất thất bát bát, nhưng vô luận uống rượu vẫn là ăn thịt, đều an lòng .

"Đùa sơi mấy ngày gần đây thì sẽ từ lão gia trở về, tiểu tử kia luôn thần thần bí bí, cũng không biết đang bận rộn gì! Chờ hắn trở về, chúng ta liền ở bên ngoài mượn nhà ở, cái này đón gió tẩy trần sự tình, Sư Tử lực bất tòng tâm, nhập vai diễn việc này chỉ người phụ trách ."

Mộc Phong khẽ cười nói, nhìn Sở Niệm Chân nghi hoặc nhãn thần, giải thích: "Đùa sơi là chúng ta bạn cùng phòng, họ đậu, thật có ý tứ một người, ngày đó người từng thấy, gần nhất hắn có việc về với ông bà, chờ hắn đến một lần nữa giới thiệu cho người nhận thức một chút ."

Sở Niệm Chân thần sắc bình tĩnh, cầm lấy một chai bia, cầm Mộc Phong trước mặt cái chén đảo mãi, nhẹ giọng nói: "Được."

Trần Nhập Hí ngồi ở Mộc Phong bên kia, bởi vì uống không ít rượu quan hệ, sắc mặt đỏ bừng, cảm hiện đại nam nhân khuôn mặt phụ trợ đẹp đẽ mà quyến rũ .

Thường lui tới lạnh lùng tư thế vô hình trung làm nhạt không ít , khiến cho người kinh diễm, nghe được Mộc Phong nói, hắn vô ý thức vươn tay, ma sát trên cổ tay treo cái viên này phong cách cổ xưa đồng tiền, thanh thanh đạm đạm cười nói: "Vậy người có thể muốn chuyển cáo cho hắn mau sớm, ở trễ mấy ngày, đến từ phía sau không cho phép ta liền sẽ ở cái địa phương này giúp hắn đón gió ."

Sư Tử nhếch môi một trận cười ngây ngô, bình thường dưới trạng thái, cái này khôì ngô cường tráng kỳ cục nam nhân thường thường đều người hiền lành

đến mức tận cùng, nói hấn ngốc đại cá tử, không có chút nào quá phận .

Mộc Phong hơi cúi đầu, Trầm Mặc không nói .

Sở Niệm Chân hôm nay tựa hồ càng ngày càng thích ứng mình và Mộc Phong đồng học hiện ở loại quan hệ này .

Hiện tại mặc dù không có phát triển đến muốn hôn một cái cái miệng nhỏ nhắn một cái sờ bộ ngực trình độ, nhưng trước mặt người khác, là tuyệt đối hiền lành dịu dàng .

Nàng kẹp một khối ruột già bỏ vào Mộc Phong trong bát, vừa định rút về chiếc đĩa, lại bị Mộc Phong chiếc đĩa cho đè lại, Sở Niệm Chân ngăn người một chút, ngay sau đó đặc biệt vui sướng cùng Mộc Phong chơi chiếc đĩa đánh lộn trò chơi, một khuôn mặt tươi cười thượng giắt, tràn đầy lại đơn giản bất quá vui sướng mừng rỡ, không có nửa điểm vẻ lo lắng .

"Hơn nữa đĩa sọi, chúng ta bốn người, theo Sở tiên sinh làm việc, cũng đủ ."

Mộc Phong bình tĩnh nói, buông ra Sở Niệm Chân chiếc đĩa, hình như có ý lại tựa như vô ý nhìn Sở Thiên Lam .

Sở Thiên Lam không nói được một lời, cúi đầu dùng bữa, đều nói lẫn lộn giang hồ đại ca là bên trái Thanh Long, Hữu Bạch hồ lão Ngưu ở bên hông Sư Tử ở ngực hảo hán .

Có thể uống từng ngúm lớn rượu ngoạn miếng thịt lớn, nhưng đặt ở Sở Thiên Lam trên người, rõ ràng không thích hợp, một bữa cơm đối với, hấn nâng chén số lần không tính là Thiếu .

Nhưng một chai bia, bây giờ còn lưu lại non nửa bình, ăn uống rượu, đều là nhai kỹ nuốt chậm, tựa hồ mùi vị rất phù hợp hấn khẩu vị.

Sở Thiên Lam thần sắc nhìn không ra bớt giận, cúi đầu, hơi nheo mắt lại, trong ánh mắt lại tràn đầy nghiền ngẫm quang thái .

Hấn có thể đi cho tới hôm nay bước này,

Tuyệt đối không phải dựa vào trong nhà tiền tài quyền thế đi tán tài thu tiểu đệ đơn giản như vậy, hơn hai mươi năm đối với, chân chính từ thấp đến cao, mỗi một bước đều ĐÁ .

Từng vào sinh ra tử, phần đầu quên mình quá, chơi đùa mệnh, cũng từng bị cừu gia đuổi giết được khóa tỉnh chạy trốn chật vật bước .

Nhiều năm như vậy gian khổ thoải mái, trước đây với hấn cùng nhau xuất đạo vài cái huynh đệ, một cái chết bởi nước ngoài, một cái chết bởi Tây Vực, người cuối cùng bị hấn tự mình cắt đứt hai chân đuổi ra Thiên Hải, ở Giang Nam Đông Sơn tái khởi .

Sở Thiên Lam kiếp sống giang hồ, không thể nghi ngờ là đặc sắc, nhưng cao xử bất thắng hấn .

Đi về phía trước, leo lên, nhìn đến mức quá nhiều, đã bị mê hoặc nhiều, đã từng vì đối phương xuất sinh nhập tử tình cảm huynh đệ, thường thường sẽ triệt bị trước mất quyền lợi đánh bại, câu nói kia người nói đến nổi ?

Người không vì mình trời tru đất diệt mà, không thể trách ai được .

Sở Thiên Lam cảm trước mặt một miếng cuối cùng đồ ăn bỏ vào trong miệng, rốt cục ngừng đầu, quan sát đến tọa ở trước mặt mình ba cái nam nhân trẻ tuổi, không kiêu ngạo không siểm nịnh trong xương nín một cỗ oán khí cùng kiêu ngạo Mộc Phong, đầu tiên mắt nhìn qua để hấn kinh diễm, sau đó chắc chắn sẽ đâm đường quân sư nhân vật Trần Nhập Hỉ, khờ ngốc nhưng dễ dàng nhất không chế Sư Tử, còn có một cái chưa gặp gỡ nhưng bị đánh giá vì rất có ý tứ Đậu Ti Tất .

Sở Thiên Lam có chút thôn thức .

Đây cũng là bốn người ở đâu .

Mười năm hai mươi năm sau, có thể hay không lần thứ hai diễn biến thành vừa Huyết tinh bi tráng cổ sự ?

Sở Thiên Lam cảm trước mặt hơn phân nửa ly bia uống một hơi cạn sạch, xem không ra bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, thần nhiên nói: "Bốn người các ngươi người có đủ hay không ?"

Lại rất ngốc rất ngây thơ lại chạy đi chỉ huy bán thân chiếc đĩa đi theo Sở Niệm Chân dây dưa Mộc Phong lập tức trở về quá thân, trầm giọng nói: "Hoàn thành Sở thúc thúc ăn nói nhiệm vụ cũng đủ ."

Tiếng động cơ chợt ở nơi này từ từ yên tĩnh trong màn đêm âm vang rít gào .

Từ xa đến gần .

Ở quán bán hàng trong gần còn dư mấy cái người kinh diễm trong tầm mắt, một chiếc màu trắng tinh xe thể thao trực tiếp lái tới, cuối cùng vững vàng đứng ở Mộc Phong chiếc kia A 6L hai bên trái phải .

Sở Niệm Chân cau mày một cái, Trầm Mặc không nói .

Bình tĩnh bình tĩnh Sở Thiên Lam cũng đã nheo mắt lại, thần sắc lạnh lạnh .

Cửa xe mở ra .

Một người tuổi còn trẻ nam nhân tiêu sái đi xuống xe thể thao, một thân cùng thân xe nhan sắc nhất trí khiết bộ vest trắng, Ngọc Thụ Lâm Phong, không phải bình thường tiêu sái .

Mộc Phong nhân thân cổ quái, thể giới này, thật nhỏ .

Vừa rồi ở bên trong quầy rượu mới xung đột một lần bạch y nam Cơ Vô Tà, dĩ nhiên sẽ lần thứ hai xuất hiện ở nơi này, lấy một cái tựa hồ cùng mới vừa mới khác nhau thân phận .

Cơ Vô Tà cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này lần thứ hai gặp phải Mộc Phong ba người, hơn nữa còn là cùng tự mình nghĩ gặp người ngồi chung một chỗ .

Rõ ràng ngăn người một chút, bắt quá rất nhanh lại khôi phục bình thường, không có toát ra nửa điểm tức giận, mỉm cười cùng thần sắc Âm U Sở Thiên Lam chào hỏi phía sau, mới đối mặt đang theo Mộc Phong đồng học chơi chiếc đĩa đánh lộn trò chơi chơi rất vui vẻ Sở Niệm Chân, ôn nhu nói: "Chân Chân, gần nhất có khỏe không ?"

"Tốt a ."

Sở Niệm Chân cũng không ngần đầu lên nói, quả thật là một chút mặt mũi cũng không lưu lại, nàng cười đùa cầm Mộc Phong chiếc đĩa ngăn chặn, thần sắc Tự Nhiên, vẫn không có ngần đầu, nhẹ giọng nói: "Người thấy a, đây là bạn trai ta, Mộc Phong . Người nhà ta đã tán thành ."

Cơ Vô Tà không biết hàm dưỡng sợ nhân hay là lòng dạ xác thực thâm hậu, chút nào không tức giận, vẫn duy trì mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Chân Chân, ta nghĩ người ."

Đây tựa hồ là trước đây mấy giờ Mộc Phong đồng học cho Sở Niệm Chân nói, hiện tại lại do Cơ Vô Tà lặp lại đi ra, cảm thụ không có chút nào giống nhau, Sở Niệm Chân không có nửa điểm cảm động mừng rỡ, nhẹ giọng nói: "Vậy không quan chuyện ta ."

Nàng để đùa xuống, chủ động cầm Mộc Phong tay, bình tĩnh cười nói: "Giới thiệu cho người một chút, đây chính là ta đã từng lớp mười thời điểm bạn trai cũ, Cơ Vô Tà, trước đây Thiên Hải cao trung nhân vật phong vân nga, rất tuần tú chứ ?"

Hoàn toàn xa lạ giọng nói .

Triệt bình tĩnh biểu tình .

Hết lần này tới lần khác còn không có nửa điểm giả bộ .

Cơ Vô Tà mỉm cười biểu tình từ từ thu liễm, Sở Niệm Chân thái độ đậm mạc, thậm chí so với lần trước gặp mặt lúc nàng bộc lộ ra ngoài chán ghét còn muốn cho hắn khó có thể tiếp thu .

Cơ Vô Tà hít thở sâu một hơi, tận lực để cho mình bình tĩnh nói: "Chân Chân, theo ta trở về Giang Nam, ta cam đoan sau đó sẽ hảo hảo đối với người, Sở nhị thúc cùng cha ta năm đó là cùng nhau xuất sinh nhập tử huynh đệ, mặc dù có chút ăn tết, nhưng chỉ cần chúng ta có thể cùng một chỗ, lão nhân gia ông ta hoàn toàn có thể buông ."

"Buông ? Cơ Thiên Tụng thật là rộng lượng số lượng ."

Từ đầu đến cuối không có mở miệng nói chuyện Sở Thiên Lam bỗng nhiên cười lạnh nói: "Hắn có thể buông, người có không hỏi qua ta ý tứ ? Tiểu tử, thay ta cho người cha mang câu, ta Sở Thiên Lam không lạ gì hắn buông đoạn ân oán kia, hắn muốn cảm thấy có bản lĩnh, cứ tới Thiên Hải tìm ta, ta có thể phế hắn một lần, là có thể phế hắn lần thứ hai, chân khi chính các người là một nhân vật hay sao?"

Ương ngành .

Ở trên Thiên hải, hai chữ này mới là Sở Thiên Lam khít khao nhất nhãn hiệu .

Cơ Vô Tà chặt siết chặt nắm tay, hắn ở làm sao tuổi trẻ khinh cuồng, cũng không có can đảm ở Sở Thiên Lam trước mặt chơi ngoan, sinh sinh nhẹn con tức này, quay đầu, nhìn Sở Niệm Chân, giọng nói khó tránh khỏi có chút đông cứng đạo: "Chân Chân, ta hi nhìn chúng ta có thể đơn độc nói chuyện ."

"Hỏi bạn trai ta ."

Sở Niệm Chân gọn gàng giữa đường .

Cơ Vô Tà rốt cục vẫn phải phải đối mặt cái này ở đây hắn không nguyện ý nhất mặt đối với nhân vật, lấy hắn tâm trí, cái này sẽ khó tránh khỏi cũng có chút mất tự nhiên, kiên trì nhìn Mộc Phong, đạo: "Thật là tẩu xảo ."

"Các người quen nhau ?"

Sở Niệm Chân hơi kinh ngạc nói rằng .

Ngay cả Sở Thiên Lam đều ngẩng đầu .

Mộc Phong sắc mặt bình tĩnh, nhìn Sở Niệm Chân, cười nói: "Hắn ở không lâu mới vừa thiếu ta một bạt tai, thế nào, có muốn hay không ta hiện tại đánh trở về, giúp ngươi hết giận ?"

Sở Niệm Chân đầu nhỏ trống rỗng, tựa hồ lý do không rõ trong quan hệ nhân quả, nhưng nghe rõ Mộc Phong nói, lúc này lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Không cần thiết, ta lại không tức giận, đánh hắn làm cái gì ."

Mộc Phong đồng học trong ánh mắt tiểu ý nồng nặc .

Lần đầu tiên trong đời cảm giác được mình bị nữ nhân triệt buông còn có thể làm được tâm như chi thủy Cơ Vô Tà đột nhiên cảm thấy có chút khuất nhục .

Lần này làm đủ chuẩn bị đi tới Thiên Hải, ban đầu dự định một lần hành động vẫn hỏi người nữ nhân này, nhưng một chút chuẩn bị cũng không kịp phát huy được tác dụng, dĩ nhiên cũng làm đạt được kết quả này .

Nội tâm tràn đầy không cam lòng Cơ Vô Tà gắt gao nắm nắm tay, cắn răng nói: "Ngươi là bạn gái của ta, cũng chỉ có thể là nữ nhân ta!"

"Đã từng là, bây giờ không phải là ."

Sở Niệm Chân mỉm cười nói .

Cơ Vô Tà mới vừa phải nói, bên tai bỗng nhiên nghe được một cái khiến hắn trong nháy mắt biến sắc thanh âm "Sur Từ, đánh ."

Rất một câu đơn giản nói, giống nhau ở không lâu lặp lại quá .

Đơn giản một cái đánh chữ, trực tiếp để cho mình một người bạn rất nhỏ não chấn động, đã đưa vào y viện, khiến Vương Tam Sinh mất hết mặt mũi, hai bên gương mặt triệt sung, đến nay nhưng chưa tiêu sung .

Hiện tại cái này một cái đánh chữ, sẽ cho mình đánh tới cái dạng gì hậu quả ?

Cơ Vô Tà sắc mặt âm tình bất định, không có kịp suy nghĩ, khóe mắt liếc qua cũng đã quét cái ngốc kia lớn cái đứng lên .

Hắn vô ý thức phía sau lùi một bước, phong độ mất hết, không để ý Sở Thiên Lam ở đây, giận quá thành cười, chỉ vào Sở Niệm Chân cùng Mộc Phong, cười lạnh nói: "Được, cậu nam nữ, chúng ta đi nhìn là được."

Cơ Vô Tà cuối cùng quét Mộc Phong liếc mắt, giọng nói không tốt nham hiểm đạo: "Một cái hàng đã xài rồi mà thôi, ngươi thật coi thành một bảo ?"

Sở Thiên Lam nhãn thần đông lại một cái, sát cơ vội hiện, không hề che giấu .

"Ba ."

Cơ Vô Tà vừa dứt lời, trước mắt ánh mắt bỗng nhiên bị nhất đạo khôì ngô thân thể chiếm, ngay sau đó là trên mặt đau đớn một hồi, còn chưa phản ứng kịp dưới tình huống, đã bị người kết kết thật thật tát một cái, té lăn trên đất .

Trong khoảng thời gian ngắn cảm giác mình chịu lớn lao khuất nhục Cơ Vô Tà lại cũng không kịp cái gì mặt phong độ, tránh Sở Niệm Chân liếc mắt, trong ánh mắt tràn đầy dục vọng cùng tham lam, hắn đứng lên, bất chấp bản thân cả người bụi bặm, chạy trốn một dạng tiến vào bản thân chiếc kia bạch sắc xe thể thao, nghênh ngang mà đi .

Mộc Phong chờ dẫn nhìn càng lúc càng xa đèn xe, khiến người ta đoán không ra hắn lúc này ý tưởng .

Vẫn như cũ băng thanh ngọc khiết Sở Niệm Chân cắn môi, muốn giải thích một chút, cuối cùng lại không mở miệng .

Cuối cùng, Mộc Phong quay đầu, nhìn nàng khẽ cười nói: "Ta không ngại làm người tám mộc, cho nên ngươi cũng chờ để ở trong lòng ."

Ngẩn ngui một câu nói, lại làm cho Sở Niệm Chân trong nháy mắt bỏ đi tất cả tâm thần bất định, dùng sức gật đầu .

Từ trước đến nay đều đem người nhà mình trở thành là nghịch lân Sở Thiên Lam chặt siết chặt chẹn trong tay một dạng, quanh thân khủng bố Khí Cơ xao động, sát cơ lộ .

Lăn lộn giang hồ không phải từ Chính, không phải kinh thương, có quá nhiều chuyện hoàn toàn có thể không cần tuân hoàn chút khuôn sáo, Sở Thiên Lam câu có nói Ở trên Thiên hải trong chốn giang hồ lưu truyền rộng rãi: "Ta cảm thấy cho ngươi đáng chết, ngươi phải chết ."

Khí phách lộ ra ngoài .

Hắn nhìn Mộc Phong, tâm tư một Động, Tĩnh tĩnh mở miệng nói: "Tiểu tử, dám giết người sao?"

Rất đột ngột thanh âm, nói ra lời đồng dạng đột ngột .

Mộc Phong đồng học động tác dừng một cái, ngẩng đầu, nhìn thẳng cái này tựa hồ muốn giao cho mình chuyện làm thứ nhất làm trung niên nam nhân, bình tĩnh nói: "Giết ai ?"

Sở Thiên Lam nhìn Cơ Vô Tà tiêu thất phương hướng, thần nhiên nói: "Cơ Vô Tà, Giang Nam đạo Thiên Hạ Hội Thiếu Đường Gia, có dám hay không ?"

"Lý do ?"

Mộc Phong cau mày nói, một lời không hợp liền giết nhân sự tình quá xa điểm, có cơ hội, hắn nhất định sẽ cho Cơ Vô Tà một cái chung thân khó quên giáo huấn, nhưng giết hắn, Mộc Phong còn chưa từng nghĩ .

"Không dám ?"

Sở Thiên Lam thiêu mi đạo .

"Lý do ."

Mộc Phong mặt không đổi sắc, trở về lời đơn giản mà cố chấp .

Sở Thiên Lam neho mắt lại, nhân thần lóe ra, chết nhìn chòng chọc Mộc Phong .

Mộc Phong không hề sợ hãi, Tĩnh Tĩnh với hắn đối diện, không né không tránh .

Đối chọi gay gắt .

"Thật sự là cháu gái ta, khi dễ người nàng, đáng chết, đáng chết! Lý do này có đủ hay không ?"

Sở Thiên Lam Trầm Mặc sau khi mới thần nhiên nói, nói rằng cuối cùng, giọng nói vẫn như cũ băng lãnh .

Thật là một khó có được lấy thân tình tối cao gia tộc a .

Mộc Phong đồng học hơi cảm khái, người đàn ông trung niên này, hung ác độc địa một điểm, độc ác một điểm, nhưng không thể không nói, hắn đúng là một tốt thúc thúc, hảo trưởng bối .

Mộc Phong nhẹ nhàng cầm lấy một chai bia, ngửa đầu, uống một hơi cạn sạch, tư thế phóng đảng, giọng nói lại rất lạnh nhạt đạo: "Sở Niệm Chân là ta người, như vậy, sát liên sát ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Trong lòng ta có chừng mực

Hầu hết thời gian, chuyện tình cảm, buồn so với quên muốn tới có thể rất nhiều .

Cho nên Sở Thiên Lam tung một cái lý do khiến Mộc Phong đi giết Cơ Vô Tà thời điểm, Mộc Phong dứt khoát trả lời phía sau, Sở Niệm Chân chỉ cảm thấy lòng tràn đầy hạnh phúc cùng cảm động .

Nửa điểm không đành lòng nghĩ cũng không có, nàng rất hiền lành, nhưng không có nghĩa là thật sự đồng tình tâm tràn lan .

Sở Thiên Lam con đường này, rộng lớn bao nhiêu, có bao nhiêu hắc ám, làm chất nữ Sở Niệm Chân, hiểu rõ khẳng định so với người bình thường nhiều hơn .

Trong thế giới hiện thật không tồn tại một lời không hợp liền xuất ra súng máy quét loạn một mạch Hào Hiệp, nhưng Thiên Hải từng sẫm nghiêm trong vòng, mỗi ngày đều sẽ phát sinh đủ loại ma sát .

Không có người nào sẽ cho rằng Trầm thi Đại Hải là câu nói đùa, đối với mình thúc thúc mà nói, chết cá nhân, có thể chân không phải là cái gì đại sự .

Nàng như là đã coi Cơ Vô Tà là thành phố thông người xa lạ, vậy dĩ nhiên là không biết nữa quan tâm hán chết sống .

Để cho Sở Niệm Chân cảm động ngoài ý muốn là, bên người cái này thoát nhìn vừa là mình bảo tiêu lại là mình cam chịu nam nhân, dĩ nhiên tiếp được nhiệm vụ này, Sở Niệm Chân lo lắng, rất khả ái đích nói thăm một câu: "Sát nhân là muốn đền mạng ."

"Hán dám tiếp, gặp chuyện không may, ta liền có biện pháp giúp hán đề xuống ."

Sở Thiên Lam nhẹ giọng cười nói, khoe miệng độ cung tuy là không rất rõ ràng, nhưng so với vừa rồi, đã chân thành rất nhiều .

Thế cho nên khiến hán không có căn nguyên bắt đầu thường thức đối diện thanh niên nhân này, câu nói mới vừa rồi kia, thật là không giống như là sau đó có thể làm Bạch Nhân Lang người nói ra .

Sở Thiên Lam nội tâm hơi chút buông lỏng một tia, lại không biểu hiện ra ngoài, cúi đầu nhìn biểu hiện, đứng lên nói: "Vậy ta chờ tin tức của ngươi, thời gian không còn sớm, nha đầu, chúng ta về trước đi ."

Sở Niệm Chân nga 1 tiếng, chưa thỏa mãn .

Mộc Phong nụ cười Xán Lạn, nhìn nàng nhẹ nói đạo: "Sớm nghỉ ngơi một chút ."

Sở Niệm Chân cùng Sở Thiên Lam suất rồi đi trước, cái này quán bán hàng trong tuy là hòa hợp nhưng thủy chung còn sót lại một tia quý dị lập tức tan biến không còn dấu tích, rất rõ ràng, Mộc Phong ba người đều thả lỏng không ít .

Chỉ một cái tát để lại lật Cơ Vô Tà Sư Tử nhìn bản thân tiết kiệm được tiền mặt, đặc biệt Khai Tâm nhếch môi .

Lại hướng ông chủ muốn một kết bia, ban đầu khoảng thời gian này hán là đẹp quày lão bản lòng mang kính nể, dám không dám tiền khách .

Đoán chừng là vừa mới một màn kia đã khiến lão bản vào trước là chủ, cho rằng ba người là có lớn bối cảnh công tử ca, thăm nghĩ cẩn thận từng li từng tí hầu hạ tốt.

Mộc Phong rút ra một chai bia, lần này ngay cả cái chén cũng không cần, gọt bình rượu, cười nói: "Uống ."

Đêm này, nội tâm có chút khúc chiết Sở Niệm Chân ngồi vào thúc thúc chiếc kia cấp độ S Mercedes-Benz, trực tiếp lái về phía Thanh Vân biệt thự khu, lúc tới sau khi thật cao hứng Sở Niệm Chân thần kỳ trăm mặc xuống, mắt to nhìn chăm chăm phía trước bị đèn xe chiếu thông minh đường sá, suy nghĩ xuất thần .

"Đang suy nghĩ gì ? Nha đầu, ngươi thật không cần để ý những thứ này, xã hội này, vô luận như thế nào phát triển, Tiểu Sưu giống nhau nhân vật, cũng sẽ không triệt ngăn chặn, có vài người chơi nổi không biết xấu hổ đến, so với bảo trì rụt rè còn muốn yên tam thoải mái, không đáng vì bọn họ tức giận ."

Sở Thiên Lam lái xe cười nói, hán đối mặt Sở Niệm Chân, thậm chí so với Mộc Phong còn có thể khắc chế, muốn quát yên, hai bên trái phải để một bao nhuyển trung hoa .

Nhưng bảo bối chất nữ ở, chỉ có thể nhện Hạ cái ý niệm này, nha đầu kia ở nhà là tuyệt đối Công Chúa, từ lão gia từ đồng lứa đến Sở Thiên Anh đời này .

Người người đều cung chịu che chở nổi, nếu không... Dựa theo vị đại thúc này lòng dạ, kiên quyết không biết bởi vì Cơ Vô Tà hai câu liên động sát cơ, chỉ dựa vào điểm này cũng đủ để chứng minh hán đối với chất nữ sùng ái trình độ .

"Thúc thúc, nếu như hán chân gặp chuyện không may, ngươi có thể giữ được hán sao?"

Sở Niệm Chân nhẹ giọng hỏi, hơi nghi hoặc một chút, nói đến, hay là đang lo lắng Mộc Phong lăm lăm sát nhân sau chuyện này dẫn phát một loạt hậu quả .

Cơ Vô Tà gia tộc ở Giang Nam tuyệt đối không phải tiểu môn tiểu hộ, cái kia năm đó bị Sở Thiên Lam cắt đứt hai cái đuôi đuôi ra Thiên Hải nam nhân, coi như là thay đổi rất nhanh sau đó mới lần nổi lên .

Tâm trí phương diện gần như không chệ vào đầu được, hôm nay tuyệt đối là Thiên Hải trên giang hồ trong khó dây dưa nhất một trong những thế lực .

Mà Mộc Phong muốn giết là đối phương con trai, sự tình một ngày rùm lên, nhất định có thể ma sát ra tương đương chói mắt hoa lửa, đến lúc đó Mộc Phong kẹp ở giữa, thật sự có thể toàn thân trở ra ?

"Yên tâm được, Cơ Thiên Tụng mấy năm nay cắm rễ ở Giang Nam, tuy là đặt lên Thiên Hạ Hội ở Giang Nam đạo Phân Đường đường chủ vị trí này, thật nhìn như phong cảnh . Nhưng ở Giang Nam trên đường cũng không phải một nhà độc quyền, nếu không... Dựa theo hán tính tình, Đông Sơn tái khởi sau đó nhất định sẽ trả thù ta . Nhưng hán ẩn nhẫn nhiều năm như vậy là vì gì ? Nhớ kỹ năm đó chúng ta cùng nhau xuất sinh nhập tử tình cảm huynh đệ ? Lời

nói này đi ra, chính hắn đều có thể mặt đỏ, nói đến, vẫn bị Giang Nam mặt khác mấy thế lực kèm chế . Con của hắn chết, ta ngược lại thật ra ước gì hắn theo ta liều mạng, đến lúc đó vừa lúc cùng Giang Nam vài cái cáo già nội ứng ngoại hợp đem hắn Thiên Hạ Hội Phân Đường cho diệt đi, chỉ sợ hắn không dám . Còn như quan phủ phương diện này, còn người nữa Từ Thiêm thúc thúc . Mộc Phong là một người thông minh, hắn làm việc ta yên tâm, không để lại đầu mối gì ."

Sở Thiên Lam ôn thanh cười nói, quay đầu chứng kiến Sở Niệm Chân vẫn là vẻ mặt không tin biểu tình, trở nên đau đầu, vươn tay sờ sờ chất nử đầu nhỏ, bất đắc dĩ nói: "Nhị thúc cho người lập quân lệnh trạng, cam đoan hắn không có việc gì, cái này thoả mãn chứ ?"

Sở Niệm Chân không có chút nào thực nữ liếc một cái, biểu tình lại buông lỏng .

"Mộc Phong năng lực làm việc quả thực rất đẹp, nha đầu, người bây giờ muốn đi cùng với hắn, ta nói cái gì người ước đoán đều nghe không vào . Nhưng có mấy lời, ta hy vọng người nhớ kỹ, nữ nhân cả đời phải trải qua sự tình rất nhiều, nhưng khó nhất, không phải lớn lên, cũng không phải để cho mình trở nên đẹp có khí chất . Bắn vào chúng ta Sở gia Ở trên Thiên hải điều kiện mà nói, người càng không cần lo lắng vào nghề áp lực các loại vấn đề, khó nhất đây là cái gì ? Còn chưa phải là tuyển chọn bản thân hạnh phúc ? Cái này cùng vui sướng là hai khái niệm, người muốn vui vẻ, thúc thúc có thể muốn một trăm loại biện pháp đến hống người đùa người, nhưng sau này người có thể hay không hạnh phúc an ổn, đây là muốn dựa vào người tự lựa chọn . Mộc Phong đúng là rất tốt một người trẻ tuổi, nhưng thật sự thích hợp người ? Người nói không chính xác, ba ba người bao quát ta, chúng ta cũng nói không chính xác, hắn bây giờ là ba ba người thỉnh tới bảo vệ người bảo tiêu, ngày tháng sau đó còn dài hơn, các người có thể chậm rãi tiếp xúc, nhưng có một số việc, nhất định phải thận trọng, người minh bạch ta ý tứ sao?"

Sở Thiên Lam ý vị thâm trường nói, tận lực khiến mình nói chuyện uyển chuyển một ít, hắn là chân không thể trêu vào hai bên trái phải cái này Tiểu cô nãi nãi .

Mấy ngày nay mỗi lần nói tới Mộc Phong, chỉ cần vừa nói hắn không được, nha đầu kia thì sẽ cùng bị đập cái đuôi mèo con giống nhau, dương nhan múa vuốt, Sở Thiên Lam đã triệt không có cách .

Lần này Sở Niệm Chân biểu hiện tương đối yên tĩnh, nhẹ nhàng gõ đầu đạo: "Trong lòng ta có chừng mực ."

Sở Thiên Lam không nói thêm nữa, gằn sát Thanh Vân biệt thự, tốc độ xe càng thêm thông thả .

Sở Niệm Chân nhìn ngoài cửa sổ, Trầm Mặc không nói, bên tai hai câu qua lại thay thế .

"Ta sẽ sát nhân, Ngọc Thạch Câu Phần ."

"Thật sự là chúng ta, như vậy, sát liền sát ."

Sở Niệm Chân rất khẳng định, hai câu này, so với đã bị nói thối rữa ta yêu người đáng giá,... ít nhất ... Nàng sẽ không quên .

"Cùng Cơ Vô Tà, đó là ta còn trẻ dốt nát vô tri, không hiểu chuyện, mất mủ, nhưng lần này, ta xem rất rõ ràng, chân ."

Sở Niệm Chân tự lẩm bẩm, ngữ khí kiên định .

Sở Thiên Lam Trầm Mặc trong im lặng, ô tô lái vào Thanh Vân biệt thự đại môn .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Đi ra ngoài

Cơ Vô Tà tương đương biệt khuất, phiên muộn đến hầu như muốn giết người tình trạng, hắn Ở trên Thiên hải cao trung làm một năm nhân vật phong vân, lúc sắp đi, mà là bởi vì sủy hoa khô Sở Niệm Chân .

Do đó thật to phong cảnh một lần, với hắn mà nói, trước đây đem cha mình đuổi ra Thiên Hải Sở gia, mỗi người đều là hắn trả thù đối tượng .

Cái kia trước khi đi buổi tối, Cơ Vô Tà trong lòng ôm Sở Niệm Chân bạn cùng phòng, nhìn Sở Niệm Chân nước mắt như mưa Tiểu đáng ghét, tấm tắc, thật đúng là thương cảm ở đâu!

Càng như vậy, Cơ Vô Tà lại càng thấy đắc thoải mái, Về đến nhà, tràn đầy phấn khởi cùng nhà mình lão nhân nói lên chuyện này .

Ban đầu cho rằng phải nhận được phụ thân khích lệ, lại không nghĩ rằng ở Giang Nam trên đường uy danh hiển hách Thiên Hạ Hội đường chủ, tuy là qua hai chân, nhưng đây đầu thâm độc quỷ kế phụ thân không nói hai lời liền đem mình hung hăng rút ra một trận .

Cơ Vô Tà bắt đầu cảm thấy ủy khuất phần nộ, ngẫm nghĩ Chi Hậu Tự thoải mái, bản thân tựa hồ vẫn thấy qua xung động, nếu như lúc đó có thể ổn định Sở Niệm Chân đợi được vài năm sau cưới nàng, chiếm đoạt Sở gia sản nghiệp, đây mới là nhất niềm vui tràn trề trả thù .

Phụ thân chính là ý định này, đến lúc đó bản thân bá chiếm Sở gia sản nghiệp, đưa bốn Sở gia nữ nhân, còn có so với cái này thoải mái hơn điều thú vị tình ?

Hầu như trong nháy mắt tỉnh ngộ Cơ Vô Tà cảm thấy bây giờ còn không muộn, chịu nhịn họ một dạng các loại một năm sau đó, cảm thấy Sở Niệm Chân cũng có thể bình tĩnh trở lại, lập tức chạy tới Thiên Hải .

Dự định một lần nữa vấn hồi đoạn này vô luận bắt đầu vẫn là lấy phía sau đều động cơ không rõ tình cảm, Cơ Vô Tà tin tưởng mình ở Sở Niệm Chân tâm lý địa vị .

Chỉ cần mình xuất hiện ở trước mặt nàng, tùy ý hai câu, liền có thể làm cho nàng một lần nữa trở lại bên cạnh mình, nhưng sự thực lại hung hăng tát hấn một bạt tai, hấn đối dĩ nhiên là đối phương triệt coi thường .

Từ nhỏ đến lớn cơ hồ không có bị nữ nhân cự tuyệt quá Cơ Vô Tà đương nhiên không cam lòng .

Hơn một năm nay thời gian, hầu như một có thời gian liền dây dưa Sở Niệm Chân, lần này tới đến Thiên Hải, càng là chuẩn bị đầy đủ, chỉ cần đêm nay vào tay một chút hiệu quả, sau đó ngay lập tức sẽ là liên miên bất tuyệt lãng mạn thể tiến công .

Hắn thấy, nữ nhân nhất gánh không được chính là lãng mạn, chỉ cần hoa chút tâm tư, thì có thể làm cho các nàng ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, muốn làm gì thì làm nha!

Sở Niệm Chân cũng không tốt gì, mình ban đầu không được thân thể nàng ?

Không quan hệ a, lần này bù vào chính là, còn có thể thử xem bản thân mới học được vài loại tư thế .

Ngay hấn nhất do dự chí tràn đầy dự định một lần hành động bắt Sở Niệm Chân thời điểm, lại đột nhiên giết ra một cái Mộc Phong .

Gương mặt sung đỏ Cơ Vô Tà gắt gao cầm tay lái, tốc độ xe cực nhanh, nhãn thần âm lãnh lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại, lạnh lùng nói: "Tam sinh, người ở đâu ? Đừng mẹ nó cùng ta giả vờ, ngày hôm nay ở quán bar chuyện kia, ước đoán chính là có người sai sử người dẫn Mộc Phong thăm dò hấn đúng hay không? Chúng ta liên thủ, cùng nhau giết chết hấn, sau đó vẫn là huynh đệ ."

Vương Tam Sinh tựa hồ không phản ứng kịp cái này mới bắt đầu muốn đẩy thân ở ngoài bằng hữu đột nhiên chuyển biến, sững sờ một hồi lâu, mới báo ra một cái địa chỉ, tựa hồ bởi vì ai Mộc Phong hai cái bạt tai quan hệ, thanh âm có chút hàm hồ .

Cơ Vô Tà thu được địa chỉ, ném xuống điện thoại, bỗng nhiên cảm vừa mua cái này chiếc BMW M 3 nhắc tới tốc độ cao nhất, thẳng đến Vương Tam Sinh vị trí chỗ ở .

Hải Thiên từ điểm .

Cơ Vô Tà dừng xe ở cửa quán rượu trước, phui một cái bản thân khiết bộ vest trắng thượng bụi, hiện khuôn mặt anh tuấn lỗ thượng tràn đầy âm lãnh thần sắc, không nói được một lời đi vào thang máy, đi thẳng tới Đình Cấp cửa một căn phòng trước, xác định một chút biển số nhà phía sau, gõ cửa một cái .

Cửa phòng rất mau mở ra, mở cửa là người tuổi trẻ, cả người tà khí, mạn bất kinh tâm xem Cơ Vô Tà liếc mắt phía sau, trực tiếp thả hấn tiến đến .

Cơ Vô Tà đi vào cửa khẩu, chứng kiến Vương Tam Sinh trong nháy mắt, âm lãnh thần sắc nhất thời có chút kinh ngạc .

Cái này ở Giang Nam cùng bản thân cùng nhau ngang ngược vô pháp vô thiên đồng bọn lúc này dĩ nhiên như là học sinh tiểu học một dạng, đứng ở bàn trà trước mặt, thấp gương mặt sung đỏ người, thần sắc kính nể, như là học sinh tiểu học đang đối mặt nghiêm Lê lão sư .

Ở trước mặt hấn, một người mặc Đường Trang lão người dựa vào ở trên ghế sa lon mặt,

Trong tay mang theo một điều xi gà, Trầm Mặc không nói .

Lão nhân không có gì thượng vị giả khí chất, thậm chí nói thượng là bình thần, từ y phục chấm dứt phát, đều cẩn thận tỉ mỉ, rõ ràng cho thấy cái sinh hoạt thái độ rất nghiêm túc nhân vật, thân thể hấn hăm sâu sô pha, cầm xi gà thôn văn thổ vụ, khói mù lượn lờ trong, gương mặt cũng có chút không rõ không rõ .

Cơ Vô Tà cũng là tinh thần chấn động, cố nén lập tức quay đầu rồi đi ý tưởng, kiên trì, đi tới Vương Tam Sinh bên người, kim lòng không đậu cúi đầu, nhẹ giọng kêu một câu: "Trần lão ."

Nếu như nói Thiên Hải trong chốn giang hồ chân tồn tại đầu rồng đại ca thuyết pháp này nói, ngày đó hải Tự Nghĩa môn Trần Linh, trong hội này hỗn sắp tới bốn mươi năm Trần lão đầu, không hề nghi ngờ danh vọng nhân vật tối cao .

Hắn thâm độc, thậm chí khiến cha mình nhắc tới thời điểm, đều về mặt mặc cảm kính nể .

Làm con trai Cơ Vô Tà, hiện tại đứng ở chỗ này, có lý do gì không thái độ khiêm nhường một ít ?

Chỉ bất quá khiến Cơ Vô Tà không nghĩ ra là, xem ra không có căn cơ như là đi theo làm Sở gia Tay Sai Mộc Phong, làm sao lại vào người đại nhân này vật pháp nhân ?

"Cơ Vô Tà, Giang Nam Thiên Hạ Hội Phân Đường, đường chủ con trai của Cơ Thiên Tụng, phụ thân ngươi năm đó bị Sở Thiên Lam đuổi ra Thiên Hải, bây giờ đang ở Giang Nam hẳn không sai a ."

Trần Linh mở mắt ra, nguyên bản bình và khí chất đột biến, lại có loại bất chúc thực chất yếu uy nghiêm, hắn liếc một cái Cơ Vô Tà, không nặn không lạt nói .

Cơ Vô Tà cúi đầu, trên ót chậm rãi chảy ra mồ hôi lạnh, cũng không dám chà lau, Trầm Mặc không nói .

"Ngươi nói một chút đối với Mộc Phong quan điểm, vừa rồi hỏi qua Tam sinh, ngươi cũng tới nói chuyện ."

Trần Linh thần nhiên nói .

Trong lòng cái loại cảm giác này bộc phát quỹ dị Cơ Vô Tà không dám khinh thường chút nào, dưới xung động đi tới cái chỗ này, đối mặt hắn tuyệt đối không muốn đối mặt người, căn bản cũng không có hồi hận cơ hội .

Hắn chăm chú suy nghĩ một hồi, càng phát giác cái kia trong một đêm cùng tự có quá hai mặt duyên bạn cùng lứa tuổi có chút không đoán ra .

Nhưng xuất phát từ không muốn chịu thua tâm lý, Cơ Vô Tà vẫn là cắn răng, hung hăng nói: "Nếu như không phải Sở gia bảo hộ hắn, tưởng lộng từ Mộc Phong, đơn giản ."

"Giết chết Mộc Phong ?"

Trần Linh nụ cười từ từ lạnh lẽo, thần nhiên nói: "Ta nói rồi muốn cho ngươi giết chết hắn ?"

Cơ Vô Tà trong lòng bộc phát không có, mím môi Trầm Mặc, ở không nói nhiều một câu .

"Hai người các ngươi gần nhất không nên rời khỏi Thiên Hải, trước theo ta một đoạn thời gian, bất quá chúng ta chính giữa quan hệ, ta không hy vọng khiến người thứ tư biết ."

Trần Linh lạnh lùng nói, đối mặt hai cái tiểu bối, hoàn toàn liền là khí tràng thượng áp bách, hắn nâng chung trà lên mấy thượng một chén nước trà, uống một hớp, lạnh lẽ nói: "Ra cái cửa này, các ngươi liền chưa thấy qua ta, biết ? Ngây thơ, còn có Tam sinh, các ngươi muốn đối phó Mộc Phong, đâu có, sau đó ta sẽ cho ngươi cơ hội, nhưng nếu như các ngươi dám tiết lộ một câu đây là ta cho các ngươi làm, hậu quả các ngươi hẳn là bản thân rõ ràng ."

Cơ Vô Tà Vương Tam Sinh đây đối với huynh đệ song hành nom nớp lo sợ gật đầu, cúi đầu, không dám phát biểu bất kỳ ý kiến gì .

Trần Linh nhãn thần càng thêm thất vọng chẳng đáng, phát tay một cái, không nhìn được nói: "Cút đi ."

Đi tới nơi này không có mấy phút, lại tựa hồ như bị tạo nên một cái tắc thuyền Cơ Vô Tà nội tâm buồn khổ gần như phát điên, nhưng cũng không dám bộc lộ ra ngoài, theo Vương Tam Sinh cùng nhau lui ra khỏi phòng .

Từ điểm phòng sang trọng bên trong, lần thứ hai còn lại Trần Linh còn có cái kia về mặt tà khí lại dị thường Trầm Mặc nam nhân trẻ tuổi .

Trần Linh không nhanh không chậm uống xong trước bàn chén kia trà, lúc này mới lấy điện thoại cầm tay ra, gọi điện thoại, các loại đối phương sau khi tiếp thông, chậm rãi mở miệng nói: "Tạm thời vẫn không thể xác định tiểu tử kia phía sau lại có bao nhiêu người đang cho hắn chống, ta còn cần một ít thời gian ."

Mặc dù là rất giọng điệu bình thản, nhưng rõ ràng cho thấy Trần Linh tâm phúc tà khí thanh niên nhân dĩ nhiên lần đầu tiên từ chủ tử trong giọng nói nghe ra một phần cung kính mùi vị .

Trong điện thoại là cái trung niên giọng đàn ông, bất uẩn bất hỏa, lại tích tụ như kim, ném câu tiếp theo: "Mau sớm ."

Sau đó không đợi Trần Linh đáp lại, liền dẫn đầu cúp điện thoại .

Không để cho Ở trên Thiên hải Tụ Nghĩa môn đường chủ mây may mặt mũi ?

Người này lai lịch gì ?

Cả người tà khí hoàn toàn không hề che giấu nam nhân trẻ tuổi mở to hai mắt, không thể tưởng tượng nổi .

Trần Linh yên lặng cúp điện thoại, Trầm Mặc một hồi, bỗng nhiên đem điện thoại té ở trong phòng trên mặt thảm, tựa hồ nhớ tới Vương Tam Sinh cùng

Cơ Vô Tà biểu hiện, lạnh lùng nói: "Phế vật!"

Thanh niên nhân không nói một lời, chỉ là híp mắt, Tà Khí Lẫm Nhiên .

"Phá Phong, người đi dò xét một cái, đừng quá cấp tiến, chú ý che giấu tung tích ."

Trần Linh té roi điện thoại, một lần nữa dựa vào ở trên ghế sa lon, lạnh nhạt nói .

Một cái Ổ trên Thiên hải trên giang hồ có thể Phiên Vân Phúc Vũ cấp quan trọng nhân vật, cần như vậy kiêng kỵ một cái nghèo túng đạo gia thanh niên nhân sao?

Bị gọi là Phá Phong tà khí nam nhân cảm thấy rất ngờ vực, thực sự không rõ chủ từ ở kiêng kỵ cái gì, nhưng tập quán họ không có hỏi nhiều, gật đầu, nhẹ nhàng mở miệng nói: "Được."

Đĩ nhiên là một bộ rất mềm nhu thậm chí nói thượng là kiều mị tiếng nói .

Chỉ bất quá cái này mềm nhu ảo là kiều mị tiếng nói trong âm lãnh sát ý, ngay cả cả đời đều ở đây từng trải đao quang kiếm ảnh Trần Linh đều có chút khó chịu .

Hắn mở mắt, từ trên ghế salon thẳng người lên, trầm giọng nói: "Đi ra ngoài!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Ăn

Mộc Phong ba người vẫn lần qua lần lại đến bốn giờ sáng chỉ phổi mới trở về trường học ngủ .

Sư Tử hiện tại không có kiếm chức, lại khôi phục lại vô sự một thân nhẹ trạng thái, hắn khổ cực chừng mấy ngày, buổi tối một bữa cơm liền ăn không thừa nổi vài cái một dạng .

Nhưng nhìn ra được cái này khôi ngô thanh niên nhân thật vui vẻ, người một ngày thanh niên đi ra khỏi cửa, đi vào xã hội, hồ đồ khó có được, càng hiếm có chính là phần kia đơn thuần .

Cực kỳ ước ao loại tâm tính này Mộc Phong tỉnh rượu không sai biệt lắm, coi như uống trà, cũng không còn tỉnh thần, trực tiếp lên giường nghỉ ngơi .

Từ vừa mở học liền từ đến cũng không đem lão sư để vào mắt Trần Nhập Hí không có chút nào buồn ngủ, lại đem hắn cắt kỹ màu đồng tiền cẩn thận từng li từng tí lấy ra chà lau một lần .

Đồ chơi này thoạt nhìn rắn chắc, nhưng trên thực tế lại phải cẩn thận bảo dưỡng, gửi ngoại trừ gì, đều nửa điểm lơ là không được, một ngày đại ý, là hư hao Tiền Tệ phẩm tương .

Qua nhiều năm như thế, Trần Nhập Hí thủy chung kiên trì thường cách một đoạn thời gian liền cho những thứ này yêu thích ngoạn ý ngoại trừ gì, thối ngâm nước làm xoát đun nóng, trình tự không tính là phiền phức .

Nhưng Tiền Tệ số lượng không ít, làm chính là tương đương tiêu hao kiên trì hoạt động, ngoại trừ gì hoàn tất Chi Hậu Tự do xuống chỗ bóng mát .

Từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ trên cổ tay hắn treo đồng tiền kia phẩm tương đã trắng bóng một mảnh khó coi bên ngoài, hắn thủy chung hoàn hảo .

Trần Nhập Hí cẩn thận che chở hết những bảo bối này vương mặc, sắc trời đã tảng sáng, vị này rốt cục có điểm buồn ngủ Đại suất ca nằm trên giường ngả đầu đi nằm ngủ, ngược lại hắn cũng không ở từ học hành gì tập, trốn học rốt tin chỉ những thứ này mủ trừ đi, hắn thật đúng là không để bụng .

Mộc Phong ngủ một giấc đến mười giờ sáng liền mở mắt ra, hắn đi vào giấc mộng rất nhanh, nhưng sáng sớm hơn bốn giờ nghỉ ngơi, đến mười giờ sáng, tính toán đầu ra đây cũng liền sáu giờ .

Nằm ở trên giường, tối hôm qua uống rượu di chứng rốt cục bắt đầu phát tác, có chút đau đầu, dần dần dần ra một liều thuốc thời gian mới giục giã ngồi dậy .

Phản xạ có điều kiện vậy nhìn một chút điện thoại, không có chưa kể đó giật, Mộc Phong thở phào, nội tâm hơi chút cổ quái tâm tình lóe lên một cái rồi biến mất, sau đó rời giường đến buồng vệ sinh, chậm rãi rửa mặt một phen phía sau, chuẩn bị xuất môn .

Hắn hiện tại nói như thế nào chính là Sở Niệm Chân bảo tiêu, mặc dù Sở đại tiểu thư đối với khác các loại biểu hiện đều toát ra khiến người ta kinh ngạc khoan dung thông cảm .

Nhưng Mộc Phong đồng học không chút nào không muốn được sủng ái mà kiêu, chức tràng liền là như thế, mặc kệ công việc gì, cũng không thể đều hai chân treo ngẫu nhiên lão bản tự mình qua đây cho mình ăn nói nhiệm vụ, chủ động một điểm, thả ở bất kỳ trường hợp nào đều rất thích hợp .

Đi tới trường học bãi đỗ xe, cho xe chạy, Mộc Phong lúc này mới nhớ tới hiện tại đã là gần tới trưa lúc, Sở Niệm Chân là ở trường học hay là đang Thanh Vân biệt thự hắn cũng không biết .

Mộc Phong nghĩ một lát, thờ dài, rốt cục vẫn phải lấy điện thoại ra, cho Sở Niệm Chân đánh tới .

Điện thoại rất nhanh chuyển được .

Sở đại tiểu thư câu nói đầu tiên thì lớn có huyền cơ, khiến người ta suy nghĩ sâu xa .

"U, ta bảo tiêu đại nhân, ngày hôm nay ngài thông thả ? Nghĩ như thế nào chủ động gọi điện thoại cho ta ?"

Thật đúng là mềm mại trong mang theo sát khí vừa đầm vừa xoa a, giọng điệu này, quá u oán điểm .

Bên trong lòng có chút xấu hổ đồng học ngữ điệu thượng không có nửa điểm phật phùng ba động, cười nhạt nói: "Nói đi lão bản, người ở đâu, ta tìm người, đi làm ."

"Không có tiền lương nga, người tới hay không ?"

Sở Niệm Chân nhỏ giọng hừ hừ đạo, xuyên thấu qua qua điện thoại, mơ hồ có thể nghe được nàng nghiêng răng nghiêng lợi thanh âm, đủ để muốn gặp nàng lúc này khả ái biểu tình .

Mộc Phong nghe được Sở Niệm Chân những lời này, vô ý thức đã nghĩ vênh vào hờ hét một bả, ném câu tiếp theo không về phía sau về nhà ngủ, nhưng do dự Hạ, vẫn là nhắm mắt nói: "Đi, người ở đâu ?"

"Ta ở Thanh Vân, vừa lúc nhứt thúc khiến ta đã nói với người một ít chuyện ."

Sở Niệm Chân nhẹ giọng cười nói, không đợi Mộc Phong nói, liền chặt đứt liên lạc .

Mộc Phong không có đi lo sợ không đâu muốn cô nàng này tìm mình tới có chuyện gì, thẳng đến Thanh Vân .

Từ Thiên Hải cao trung đến Thanh Vân đại khái nửa giờ lộ trình, chạy tới nhân địa lúc, đúng lúc là mười hai giờ trưa .

Tắm tã,

Đây quả thực là đập giờ cơm đến chùa cơm nha!

Mộc Phong dừng xe ở bãi đỗ xe, vừa lúc cùng Sở Thiên Lam đụng cái đối diện, tựa hồ phải ra ngoài làm việc, chứng kiến Mộc Phong, ngăn người một chút, cũng không thấy bên ngoài, bình thần nói: "Hào tiểu tử, ta nói vừa rồi Chân Chân làm sao chuẩn bị hai phần bữa trưa, nguyên lai là chuẩn bị cho người, làm sao, ăn xong liền phui mông một cái rồi đi ? Người nhưng thật ra khôn khéo ."

Mộc Phong nhếch môi cười cười, ném qua một cây hồng song hỷ, trải qua tối hôm qua ở quán bán hàng nói chuyện phía sau, giữa hai người quan hệ rõ ràng gần hơn không ít, khẽ cười nói: "Nhứt thúc đi đâu ?"

"Lao lực người số vất vả, lần trước bắt cóc nha đầu ngọc cùng ám sát người chuyện kia có điểm phức tạp, ban đầu đã có chút manh mối, nhưng đột nhiên lại loạn, việc này ta muốn đích thân thảo một cái, cùng mấy người bằng hữu uống chút trà, loại này uy hiếp không lưu được ."

Sở Thiên Lam nhẹ giọng nói, móc ra xe Audi chìa khoá, đạo: "Ta hãy đi trước, có một số việc ta theo Chân Chân ăn nói, có vấn đề gì, để cho nàng nói cho người biết đi."

Mộc Phong cũng không suy nghĩ nhiều, các loại Sở Thiên Lam sau khi rời đi đi vào Sở gia biệt thự, đi tới lầu hai Sở Niệm Chân trước cửa, liếc mắt liền thấy đang mở ra cửa phòng tọa ở trên ghế sa lon Sở Niệm Chân .

Sở Niệm Chân khẽ cau mày, trước người từng cái A 4 giấy in tư liệu tán lác đầy đất, trên bàn trà bày phong phú cơm trưa một hơi không nhúc nhích, đang nâng quai hàm trầm tư .

Mộc Phong an tĩnh đi tới, nhẹ giọng nói: "Nghe Nhứt thúc người nói lần trước sự kiện tựa hồ sai lầm, chuyện gì xảy ra ?"

Sở Niệm Chân nhú không nói, bởi vì Mộc Phong cùng đặt trước mặt một đồng lớn tư liệu quan hệ, nàng đã bài trừ rồi một bộ phận lớn người, nhưng kế tiếp vẫn như cũ còn có mấy cái mục tiêu có thể, Sở Niệm Chân trở nên đau đầu, bỗng nhiên phát phát tay nhỏ bé, lộ ra một cái thần nhiên cười khuôn

mặt, nhẹ cười nói: "Ăn cơm trước, đã thay người chuẩn bị xong bữa trưa."

Mộc Phong hậu trí kiểm bì cam chịu, ngồi ở Sở Niệm Chân trước mặt, bưng bát, đối mặt trước người nằm sáu dạng tình mỹ món ăn, lang thôn hồ yết.

Nói ăn cơm trước Sở Niệm Chân lại như cũ đang suy tư, cầm hạt cơm bỏ vào trong miệng mình, nhai kỹ nuốt chậm, bầu không khí khó có được an tĩnh lại, hình thành một đôi nam nữ trẻ tuổi ngồi đối mặt nhau ăn sau giờ ngộ hình ảnh.

"Phong ca ca, ta đưa người một món lễ lớn như thế nào đây?"

Sở Niệm Chân đột nhiên mở miệng nói, nhãn thần cổ quái.

Mộc Phong lựa cơm động tác dừng một cái, thẳng tắp nhìn chăm chăm Sở Niệm Chân xinh đẹp khuôn mặt.

Sở Niệm Chân hít thở sâu một hơi, gằn từng chữ một: "Đối phương lần này ẩn dấu rất thâm, ước đoán nhị thúc đồng dạng không tra được sự tình chân tướng, nếu như vậy, vậy thì nhìn một chút đối phương bước tiếp theo muốn làm cái gì, nếu như tất cả thuận lợi nói, chuyện kể tiếp tình thì đơn giản."

"Người còn đang hoài nghi Lạc Xuyên?"

Mộc Phong khẽ nhún mày, đối với cái này cùng mình niên kỷ không lớn bao nhiêu thiếu gia có loại vô ý thức tâm tình mâu thuẫn, không nói rõ được cũng không tả rõ được.

"Chuyện này Lạc gia là điểm nhạy cảm, nếu như có thể mang hấn bài trừ tại ngoại nói, hết thấy đều dễ làm."

Sở Niệm Chân thần nhiên nói.

Giờ khắc này, Mộc Phong đột nhiên cảm thấy Sở Niệm Chân vô luận ngữ điệu, vẫn là biểu tình, đều thay đổi đến mức dị thường xa lạ, hấn bưng bát ăn cơm, vô ý thức hỏi một câu: "Nếu như không phải Sở gia, còn lại mấy nhà nên như thế nào?"

"Toàn bộ diệt trừ, thà giết lầm, không buông tha. Chuyện này ở Sở gia đã sôi sục, phụ thân và nhị thúc chắc chắn sẽ không lưu lại bất cứ uy hiếp gì đến ta tồn tại. Bài trừ Sở Tần gia nói, còn lại mấy nhà khẳng định có một cái chủ sử sau màn, nếu tra không rõ ràng lắm, thẳng tắp toàn bộ diệt đi. Mọi người đều biết chuyện này với bọn họ rất không công bình, nhưng cái này người nào quyền đầu cứng người đó chính là lão đại xã hội, lúc nào lại từng có công bằng?"

Sở Niệm Chân thần nhiên nói, neho lại con người xinh đẹp, rốt cục lần đầu tiên ở Mộc Phong trước mặt cho thấy Sở gia người thừa kế tàn nhẫn một mặt.

Không biết nội tâm làm cảm tưởng gì Mộc Phong cúi đầu Trầm Mặc một hồi, mới kẹp một đũa thức ăn bỏ vào bản thân trong bát, thần nhiên nói: "Ăn."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Ta nói đùa

Thiên kim đại tiểu thư sinh hoạt chính là không giống với, ngay cả bữa trưa đều không phải bình thường phong phú, mùi vị cũng có thể khẩu.

Đồng học như trước lang thôn hồ yết, hấn trong xương đúng là vẫn còn chưa thấy qua cảnh đời gì không có hưởng thụ qua cái gì sinh hoạt nhà quê một cái.

Đối với ăn ngon chơi thật khá đẹp, luôn luôn vô ý thức nghĩ đi giữ lấy, chưa bao giờ lo lắng sẽ chết no, một bữa cơm ăn rất thoải mái, cơm nước no nê sau khi, an vị ở trên ghế sa lon, đốt điều thuốc thôn vân thổ vụ.

Bên người vị này giá trị con người căn bản không có thể sử dụng tiền để cân nhắc tiểu nữ nói qua, trên ti vi diễn cái gọi là hào môn thiên kim hoặc là công tử ca, ăn quen thịt cá sau khi mỗi ngày món ăn đều rất thanh đạm tinh tiết, hoàn toàn là vô nghĩa hoặc là trang bức.

Chân chính có người có tiền thường thường sẽ đối với thân thể mình dị thường bảo vệ, ẩm thực, nghỉ ngơi cũng lớn có chú trọng, bữa sáng cơm trưa bữa cơm, đều phân phối đều đều, không dám một mặt thịt cá, cũng sẽ không suốt ngày đến muộn ăn chay, đây mới là sinh hoạt, Mộc Phong đối với lần này thâm dĩ vi nhiên.

"Buổi chiều là đi trường học, hay là đi thi sao?"

Mộc Phong dựa vào ở trên ghế sa lon nhẹ giọng hỏi, hai tay gối sau ót, rất nhàn nhã .

"Làm sao, chân dự định cò hết com liền phải mông một cái rồi đi hay sao? Không có lương tâm ."

Sở Niệm Chân về mặt u oán nói, nữ nhân, riêng là nữ nhân xinh đẹp, trên cơ bản đều cù bị nói làm cho nam nhân khó phân thiệt giả bản lĩnh .

Loại kỹ năng này trải qua Tiên Thiên tìm hiểu cùng Hậu Thiên huấn luyện sau đó, đến Sở Niệm Chân cấp độ này bên trên, thường thường có thể tu luyện tới thần căn giết thần Phật ngăn cản Sát Phật cảnh giới đại thành .

Mộc Phong đồng học một cái còn chưa có yêu đương quá dặt lầy tay Tiểu Đạo Sĩ, thật tình gánh không được, dở khóc dở cười nói: "Không có, làm tài xế vẫn là làm bảo tiêu, đều là ta công tác, người nếu như không có chuyện gì, ở chỗ này tốn thời gian gian đều được, với ta mà nói cũng là chuyện tốt,... ít nhất ... Không cần thấy qua mặt nhọc ."

"Làm sao, hiện tại ngại khổ cực ?"

Sở Niệm Chân thiêu xuống lông mi, khoe miệng hơi câu dẫn ra, gương mặt phía bên phải lúm đồng tiền nhất thời nổi lên, ở Mộc Phong trong lòng, cười lộ lên Sở Niệm Chân sức dụ dỗ mười phần .

Mộc Phong vô ý thức sờ mũi một cái, bất đắc dĩ nói: "Không dám, Sở đại tiểu thư thanh nhàn như vậy, ta may mắn cùng một tốt lão bản còn đến không kịp, tại sao oán giận, ngồi ở chỗ này đều có tiền lương cầm, ngày thoải mái ở đâu ."

Sở đại tiểu thư nhất thời cảm thấy rất thoải mái, gạt đầu, lại bỗng nhiên phục hồi tỉnh thần lại, ngồi thẳng thân thể hung ba ba đạo: "Vừa rồi trong điện thoại nói qua, không có tiền lương cho người ."

Đều nói một phần tiền làm khó anh hùng hán, ở nơi này vật chất xã hội, những lời này thì càng là thật sự lý do thật đúng là lý do danh ngôn, không có quyền không có tiền phải cúi đầu a, Mộc Phong do dự xuống, cười khổ mở miệng nói: "Lão bản, ta là thật không có tiền ."

Ra bao nhiêu lực cầm bao nhiêu thù lao, yên tâm thoải mái, tuy là Sở Thiên Anh cho hắn một trương 50 vạn chi phiếu, nhưng đó là một người nhiệm vụ tiền đặt cọc .

Trên sân thượng lần kia anh hùng cứu mỹ nhân, mặc dù mình không tính là rời lực mạnh, nhưng kết quả đáng mừng, đặt ở cổ đại, đó chính là cứu giá có công làm phần thưởng hoàng kim ngàn lượng phong Vạn Hộ Hầu công lao lớn .

Hiện tại tuy là không có gì thuyết pháp, nhưng lấy chính mình nên cầm tiền lương, Mộc Phong đồng học chân không cảm thấy mặt đỏ .

"Ta bất kể, người tiền lương tìm ta cha đi ."

Sở Niệm Chân cười híp mắt nói, về mặt cũng không khiến người chán ghét diệt gat, giọng điệu này, giống như là bao công đầu đối mặt cùng bản thân thỉnh cầu tiền lương công nhân huynh đệ một dạng, được kêu là một cái lễ thẳng khí hùng .

"Thật không cho ?"

Mộc Phong uy hiếp nói, lớn như vậy một cái phòng, như thế hải lòng cách âm phương tiện, vẫn là cô nam quả nữ cùng tồn tại một phòng, có đầy đủ lý do khiến hắn càng ngày càng bạo .

"Không để cho ."

Mộc Phong thờ dài, liếc liếc mắt đối phương không có nửa điểm thần sắc khản trương mặt cười, vẫn là không có lá gan làm ra chút gì người người oán trách hành vi, trực tiếp nhận tưng, bất đắc dĩ nói: "Đường về bên trên ta cho xa thêm một chút dầu, xa là nhà của người, tiền xăng người cho ta báo ?"

"%#¥%"

Triệt không nói gì Sở Niệm Chân mở to hai mắt, phảng phất lần đầu tiên nhận thức Mộc Phong một dạng, không thể tin nói: "Người là Cát Lăng Thai chuyển thế sao?"

"Ta không có tiền ."

"

Mộc Phong lễ thẳng khí hùng, mặt không đỏ không thờ mạnh, thật là chúng ta [treo] sợi mẩu .

Trực tiếp thua ở hắn Sở Niệm Chân dở khóc dở cười, nắm bên cạnh mình bao da, liếc một cái đạo: "Muốn bao nhiêu ?"

"Mười khối ."

"???"

Sở Niệm Chân về mặt vô cùng nghi hoặc .

Mộc Phong đảo ra bản thân túi kia hồng song hỷ, còn dư lại hai cây, còn đang trên bàn, về mặt gặp người không quen biểu tình, bi phần nói: "Mua thuốc lá ."

Sở niệm nín cười, từ trong bao bay vùn vụt, dự định chân cho đối phương một trương mùi khói, lại không tìm được tiền lẻ, lấy ra một tờ năm mươi ra bên ngoài, ban đầu muốn phụng phịu, lại nhìn không được, cười nói: "Cút."

"Cút thì cút ."

Mộc Phong đồng học thật không có nửa điểm tiết tháo cảm ngũ mùi đồng tiền liền lách người, tốc độ phi khoái, lúc sắp đi vẫn không quên đem chỉ còn lại hai cây hồng song hỷ bao thuốc lá nhét vào trong túi .

Sở Niệm Chân rốt cục nhìn không được, gục lên bàn, vùi đầu cười không ngừng, tiếng cười thanh thúy .

Nhưng sau khi cười xong, Sở đại tiểu thư bỗng nhiên phản ứng kịp, thần kinh sau đó một dạng nghiêng răng nghiêng lợi, như là mới vừa bị Quái Đại Thúc liên tục quần lột cùng kéo que cùng nhau lừa gạt đi tiểu nha đầu một dạng, tức giận nói: "Chết phiền tử, dưới lầu trên bàn trà thì có chuyên môn chiêu đãi khách nhân dùng điều thuốc lá, gạt ta tiền!"

Nàng đem một đôi non mềm khéo léo chân đẹp bỏ vào giày cao gót bên trong, tùy tay cầm túi, lao ra cửa, tọa ửng hàng tỉ gia sản mỗi ngày cuộc sống xa hoa Đại tiểu thư, tựa hồ nên vì ngũ mùi đồng tiền đi tìm một tên lường gạt liều mạng .

Vẫn tự nhận rất khổ bức phiền tử đồng học là thật không biết nhà nàng trên bàn trà có điều thuốc lá, cất ngũ mùi đồng tiền rồi biệt thự đại môn, ở phụ cận siêu thị mua lường túi hồng song hỷ sau khi, liền chạy trở về, mới bắt đầu cùng Trần Nhập Hí bọn họ học biết hút thuốc, hán nghiện thuốc lá Tiểu, hai ngày một gói thuốc lá .

Dùng Mộc Phong đồng học nói chính là Ca, rút ra không phải yên, mà là không cẩn thận nhiễm đến làn khói bên trên tịch mịch .

Mộc Phong hít thở sâu một hơi, đã sắp muốn đi đến Sở gia cửa chính, rồi lại đi vòng vèo trở về siêu thị, đem tìm trở về năm khối tiền tiền lẻ vổ vào trên quầy, đối mặt hơi kinh ngạc thu ngân muối tử, hào khí đạo: "Cho ta đến chai nước, một khối ngũ cái loại này, không đúng, hai bình!"

Nhân viên thu ngân bất động thanh sắc, ước đoán tâm lý đã tại mắng to người sủa bức, không có chút nào cảm giác mình cách làm có bao nhiêu hai Mộc Phong nội tâm rất thần nhiên .

Cầm hai bình thủy đi ra siêu thị, một lần nữa phản hồi Sở gia biệt thự, lại phát hiện Sở đại tiểu thư đã đi ra đại môn, mang theo đỉnh đầu mũ lưỡi trai, đứng tại biệt thự dưới lầu, cực nóng dưới ánh mặt trời chiếu sáng, Thiên Ảnh nói không nên lời tịnh lệ động nhân .

"Muốn đi ra ngoài ?"

Mộc Phong hỏi một câu, vô ý thức mở đỉnh ốc chai nước suối che rót một hơi, lập tức phát giác không thích hợp, đứng trước mặt có thể là mình mỹ nữ lão bản .

Càng đáng buồn đã biết lường chai nước suối, hay là dùng mỹ nữ lão bản tiền mua, nóng như vậy khí trời, bản thân tới trước một hơi, tính là gì sự tình ?

Mộc Phong đồng học có chút nhỏ xấu hổ, thẳng thắn hoặc là không làm đem một chai thủy đều uống xong, ném xuống chai không sau đó mới đem một chai khác đưa cho Sở Niệm Chân .

"Trở về trường học ."

Sở Niệm Chân cầm bình kia thủy nhẹ giọng nói, cùng Mộc Phong ngồi chung vào chiếc kia A 6L, xe trực tiếp khai ra Thanh Vân biệt thự khu .

Bên trên chủ kiến đạo, Mộc Phong quay đầu, đem tốc độ xe thả chậm một chút, sau đó vươn tay, đem Sở Niệm Chân trong tay chai nước suối lấy tới .

Sở Niệm Chân tròn to con ngươi, ngay nàng cho rằng bên người cái này quý hạp hỏi liên tục một chai thủy đều luyện tiếu cho mình uống mà muốn điền thời điểm, lại chứng kiến đối phương hai tay mở đỉnh ốc nắp bình, đưa qua, thần nhiên nói: "Mời người uống thủy ."

Sở Niệm Chân một trận mơ hồ, vô ý thức kết qua đây, uống một hớp .

Sau đó liền nghe được bên người nam nhân trẻ tuổi dùng một loại đặc biệt xa lạ, đặc biệt vô si, đặc biệt sung sướng giọng nói nhìn có chút hà hê nói một câu: "Ta kê đơn ."

"Phốc ."

Sở Niệm Chân còn chưa kịp nuốt xuống một hơi thủy kể hết phun ra ngoài, hơn nữa còn là quay đầu, hướng về phía Mộc Phong, trực tiếp xịt hán về mặt .

Đồng học thân thể cứng ngắc, còn chưa kịp phát tác .

Cái tựa hồ biết mình uống bị kê đơn nước khoáng tiểu nữ liền làm rồi ban đầu không nên có phản ứng .

Không có phát điên hồi vì sao kê đơn, cũng không còn hồi bên người cái này quý hẹp hồi muốn đối với mình làm cái gì, mà là trực tiếp vuron tay, cắn răng nghiêng lợi nói: "Quý hẹp hồi, đưa ta ba khối tiền ."

Mộc Phong kinh sợ, đưa qua bị Sở Niệm Chân uống một hóp nước khoáng, yên tam thoải mái làm tron yết hầu, thần nhiên nói: "Ta nói đùa ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Sát thủ

Dọc theo đường đi Sở Niệm Chân đây đưa Mộc Phong trả tiền lại không có kết quả, bắt đầu cho nghiêng răng nghiêng lợi dự định cùng bên người quý hẹp hồi không về không .

Chờ mình đột nhiên phát hiện hai người bởi vì trong xe lạp xả có chút tối thời điểm, mới mặt đỏ, ngồi trở lại vị trí của mình mặt .

Cùng Mộc Phong đại lược nói một ít như hôm nay hải thể cục, không nói nhiều, lại chữ nào cũng là châu ngọc .

Đây tuyệt đối là ở tân văn truyền thông trên tạp chí không nhìn thấy ngoạn ý, quốc tế hóa đại đô thị, cùng với nhà mình nhị thúc vị trí cái kia giang hồ, cũng không bằng biểu hiện ra bình tĩnh như vậy, mạch nước ngầm cuộn trào mãnh liệt .

Thương giới lục đục với nhau người lừa ta gạt Tự Nhiên không cần nhiều lời, coi như Thiên Hải trong chốn giang hồ, Thiên Hải cũng có thể tìm ra vài cái có thể cùng Sở Thiên Lam bình khởi bình tọa thậm chí uy vọng cao hơn một ít môn phái giang hồ đại lão .

Mộc Phong đồng học an tĩnh làm một thánh giả, không chen vào nói, chăm chú nghe, nỗ lực nhớ, sau đó trong đầu nhanh chóng phân tích .

Trước mắt hấn gặp qua ngưi nhất bề cái gọi là nhân sĩ thành công, thân gia tối cao là Sở Thiên Anh, ở hơi chút kháo hậu một điểm chính là Dư Thư cùng Sở Thiên Lam Lý Thụy Lưu ba người, cái này đều là dựa vào mình nỗ lực ở leo lên điển hình .

Cùng Sở Niệm Chân Khương Yến loại này tôn quý Đại tiểu thư Tự Nhiên không giống với, cho nên cái này mùa hè, Mộc Phong đồng học sinh hoạt không thể nghi ngờ là rất đặc sắc .

Đi theo Sở đại tiểu thư bên người làm bảo tiêu, nhìn thấy mỗi người, đối với nhà quê hấn mà nói, đều là rất đáng quý mạng giao thiệp .

Còn như càng thêm cao cao tại thượng Thiên Hải thành phố quan phủ, Mộc Phong đồng học tự biết mình, bây giờ không có tiếp xúc tư cách, liền dứt khoát không lăm miệng, nhớ kỹ luôn luôn tốt.

Sở Niệm Chân quay đầu, nhìn bất động thanh sắc Mộc Phong, cười đùa nói: "Phong ca ca, nói cho người biết nhiều như vậy trọng yếu cơ mật, người phải thế nào cảm tạ ta ?"

"Người nói như thế nào thì là như vậy đi ."

Mộc Phong bắt đắc dĩ nói, không mang theo như thế tranh công, không phải nói thi ân bất cầu báo là hải lòng phẩm đức sao, làm sao cô nàng này không có chút nào cụt bị ?

"Mời ta ăn ?"

Sở Niệm Chân ngoe đầu, hỏi một câu .

"Không có tiền ."

Mộc Phong thành thực đạo .

Sở Niệm Chân hưng hăng nguyền hấn một cái, ngẫm lại, khoát khoát tay: "Vậy mời ta uống nước đi, khát nước ."

"Được, nhưng chỉ có thể mời một khối, một khối ngũ mua không nổi ."

"Mộc Phong, người không keo kiệt như vậy có thể chết sao?"

"Có thể a, ta không có tiền."

"Người có phải hay không liên tục một khối tiền thủy cũng không muốn mời ta uống?"

"Ta thật không có tiền."

"¥#¥&*"

Triệt thua ở cái này quý hẹp hòi thần giữ của Sở Niệm Chân một trận vô lực, con người đi dạo, nhìn bên người không có chút nào mặt đỏ vì đồng học.

Nghĩ đến hân hiện tại cùng bản thân quan hệ, không có căn nguyên một trận xung động, trò đùa dai tâm nổi, nhin cười, giả vờ nghiêm túc mở miệng nói: "Tĩnh, vậy người hôn ta một lần, coi như là cảm tạ ta."

"Hắt xì."

Mộc Phong đồng học tốc độ phản ứng không phải bình thường nhanh, Sở đại tiểu thư vừa dứt lời, A 6L cũng đã vững vàng đứng ở ven đường.

Sở Niệm Chân nhân thân né tránh xuống.

Cái này quý hẹp hòi, chẳng lẽ là muốn chơi chân?

"Người nói cái gì?"

Mộc Phong bình tĩnh nói.

"Hôn ta một lần, coi như là cảm ơn ta một phát."

Sở Niệm Chân kiên trì nói một câu, khí có chút không đủ.

Một phút đồng hồ. Không có động tĩnh.

Hai phút. Vẫn là không có động tĩnh.

Ai nha, đây chính là trước bão táp tĩnh mịch sao?

Sở Niệm Chân sắc mặt từ từ biến đổi, ngay hân cho rằng đối phương liền tới cái Nga Hổ đánh dè đem mình gục thời điểm, lại đột nhiên cảm giác xe một lần nữa khởi động.

Sở Niệm Chân mờ mịt ngẩng đầu, sắc mặt cho lưu lại một tia đỏ ửng, xem Mộc Phong liếc mắt, phát hiện hân giống như có lẽ đã khôi phục lại bình tĩnh.

Bị cự tuyệt?

Sở Niệm Chân có chút không phản ứng kịp, đối với mình mị lực thấy qua tự tin, đối như vậy đột ngột mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển, để cho nàng có chút không chịu nhận, tiện đà thẹn quá thành giận, lưu lại đỏ ửng khuôn mặt nhỏ nhắn hắt lên, tàn bạo trừng mắt Mộc Phong.

Mộc Phong đồng học trầm ổn lái xe, từ hai bên trái phải trong hộp thuốc lá móc ra một điếu thuốc, châm lửa, chậm rãi nói: "Một lần không đủ, toàn nổi đi."

Sở đại tiểu thư rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng, hai người vốn là đã sắp đến cửa trường học, nhưng Sở Niệm Chân Tiểu vung tay lên, tức giận đến một câu không đi trường học.

Mộc Phong đồng học cũng không còn triệt, cũng không thể chân cường bức bản thân mỹ nữ lão bản cần phải đi học phải không?

Cổ đại nói gần vua như gần cọp, rất có đạo lý a!

Đặt ở lập tức xã hội, hầu ở mỹ nữ lão bản bên người, hầu như chính là ở cọp mẹ dưới mí mắt kiếm cơm, sẽ làm sao đều nói nữ nhân duy nhất không thay đổi là giới thay đổi.

Loại này mỗi tháng lưu một lần huyết còn có thể sống vài thập niên sinh vật, cường đại cũng không chỉ là sinh mệnh lực, vui giận không tốt phỏng đoán, mới là nhất làm cho nam nhân nhừ đầu phương.

Tựa hồ chuẩn bị đem các loại cơ hội khó được cùng nhau khen đứng lên, ở ngày tháng năm nào năm Sở Niệm Chân thân đủ Mộc Phong thả chậm tốc độ xe, bất đắc dĩ nói: "Vậy đi thì sao? Muốn không xanh trở lại Vân được, an toàn,... ít nhất ... Không cần lo lắng bị người bắt cóc."

Sở Niệm Chân lạnh rên một tiếng, lầu bầu một câu người nhất gan, gờ cổ tay lên, nhìn một chút biểu hiện, ba giờ chiều, giữa mùa hạ tiết, cái này quang

cảnh, thật đúng là một làm cho không biết đi đâu mới tốt thời gian .

"Nếu không đi dạo phố ? Cô nài nài cho người thêm lương thân để cho người không đến mức trước mặt người khác quá tự ti trang bị ? Ta đưa người một khối biểu hiện đi."

Sở Niệm Chân thần thái sáng láng đạo, Sở gia phái nữ vô luận đứng ở vị trí nào bên trên, đều là rất hiểu sinh hoạt cao quý nữ nhân .

Sẽ lười biếng ngồi ở trong quán cà phê cùng cây cà phê, cũng sẽ mang theo túi đi các cao tiêu phí nơi hoặc là xa xỉ phẩm cửa hàng đi chọn mình thích đồ đạc .

Sở Niệm Chân thì có một ở Sở gia xem như là một đóa kỳ lạ cô cô đã từng nói: "Đại bộ phận nam nhân nữ nhân đều dự định liều mạng kiếm tiền, kiếm được tiền làm cái gì ? Thiếu ăn thiếu xuyên chơi khiếm tốn tiếp tục kiếm tiền ? Đó cũng quá không hiểu sinh hoạt, trừ loại người này ở ngoài, trên thế giới cũng không còn nhiều như vậy không dính khối bụi trần gian nhân vật, kiếm tiền thành công làm trò cười, đây mới là lập tức chủ lưu xã hội, người có thể nói ta không có thường thức, có thể nói ta tục tũn, nhưng lão nương đó là sống so với người Khai Tâm, người có thể trách tích ?"

Đây tuyệt đối là có thể khiến cho rất nhiều nữ nhân cộng mình một câu nói .

Sở Niệm Chân thâm dĩ vi nhiên, cho nên hẳn sinh hoạt, vô luận lúc nào, đều cùng vụn vặt không có quan hệ gì .

"Làm bảo tiêu chỗ tốt nhiều như vậy ?"

Mộc Phong thiếu xuống chân mày, thần nhiên nói .

"Là bằng hữu, không phải bảo tiêu, Vương Bát Đán!"

Sở Niệm Chân tức giận nói, tựa ở lưng ghế, lạnh rên một tiếng đạo: "Di thiên thắng lộ ."

Dường như biết mình đã khiêu chiến vị này tiểu nương tử cực hạn Mộc Phong không nói chuyện, dựa theo Sở Niệm Chân nói mở ra hướng dẫn, lái xe thẳng đến thiên thắng lộ phương hướng .

Thiên thắng lộ được người gọi là Thiên Hải buôn bán đệ nhất đường phố, tự xưng là quốc nội trừ Thiên Không thành ở ngoài lại một chỗ mua sắm giả Thiên Đường .

Thiên thắng lộ Tự Nhiên từng có người địa phương, Mộc Phong đem xe dừng lại đường dành riêng cho người đi bộ khẩu bãi đỗ xe, nhìn trên đường người đến người đi đoàn người, trở nên đau đầu .

Coi như tại hán hất kim vì chỉ trong đời, Mộc Phong đồng học cũng không phải là một yêu thích đi trên đường xem mỹ nữ làm si hán đàn ông, thật tình không thích người như thế ai nhân khí phân .

Mỹ nữ là rất đẹp mắt, nhưng này cái đi hai bước tựu ra một thân hẳn thời gian ngừng, đang nuôi nhãn phong cảnh cũng đều không có gì lực hấp dẫn .

Sở Niệm Chân nét mặt tươi cười như hoa, dường như cùng Mộc Phong cảm thụ hoàn toàn tương phản, cái này ý chí chiến đấu bùng bùng tinh thần phấn chấn đáng đáp, quả thực rất có đem nơi đây hơn sáu trăm gia cửa hàng toàn bộ đi dạo một lần khí thế nha!

Mộc Phong đồng học mới vừa dự định nhận tưng, chuông điện thoại di động lại đột nhiên vang lên, cảm quá điện thoại di động nhìn, là Khương Yên đây số, sau khi tiếp thông lời nói cùng với Sở Niệm Chân, dự định Ở trên Thiên thắng lộ đi dạo đường dành riêng cho người đi bộ .

Khương Yên ở trong điện thoại nói một tiếng nàng lập tức liền tới đây, xong, cái này người địa cầu khẳng định ngăn cản không lường cô gái đẹp đi dạo phố bước tiến .

Mộc Phong đồng học cũng lười cầu xin tha thứ, nhìn dự định xuất phát Sở Niệm Chân, nhẹ giọng nói: "Yên Tử một hồi muốn tới, ở chỗ này chờ nàng một cái ?"

Sở Niệm Chân trừng Mộc Phong một lát, mới giữ yên lặng một lần nữa ngồi vào trong xe, có chút không nghĩ ra đồng học suy nghĩ hồi lâu, rốt cuộc mình bạch nàng kia nhãn thần truyền ra ngoài tin tức: Khinh bỉ .

Bị triệt triệt khinh bỉ .

Mộc Phong sờ mũi một cái, nhận tài, một lần nữa ngồi trở lại trong xe chờ Khương Yên, ngày hôm nay thiên thắng lộ, ước đoán lại là một cái mưu sát vô số nhãn cầu ngày .

Vẫn các loại chừng một canh giờ, một chiếc rất đẹp khả ái đại chúng Giáp Xác Trùng mới dùng thật chậm tốc độ đứng ở Mộc Phong chiếc kia A 6L hai bên trái phải, Khương Yên mang theo bao da xuống xe, đi tới xe Audi trước, đập đập cửa sổ xe .

Sở Niệm Chân lại khinh bỉ người bạn học liếc mắt, mở cửa đi xuống, không nói lời gì lôi kéo Khương Yên tay liền đi về phía trước .

Bị Sở Niệm Chân không nói lời gì lôi kéo đã đi Khương Yên có chút không biết làm sao, nhìn theo ở phía sau, sắc mặt hơi có chút xấu hổ Mộc Phong, hơi nghi hoặc một chút .

Mộc Phong đối với lần này không biết làm thế nào, toàn bộ làm như không thấy, đi theo lường cô gái đẹp phía sau cái mông chừng hai thước, không tính là xa cũng không tính gần, tốt xấu là một có thể giảm thiểu quãng đại nam đồng Ruột thừa cừu hận giá trị khoảng cách .

Ba người từ đầu đông đến đầu Tây, Mộc Phong rút cuộc minh bạch mấy năm gần đây trên in tờ nét lưu truyền ra một cái chân lý: Trên thế giới nhất khoe giàu hành vi là nâng dậy té ngã ở lối đi bộ lão nhân, trên thế giới ngu ngốc nhất hành vi chính là cùng nữ nhân đi dạo phố .

Trước một cái có tính không cực đoan Mộc Phong không tốt kết luận, nhưng đối với điều thứ hai, quả thực chính là thấu hiểu rất rõ .

Thiên thắng giữa đường xa xỉ phẩm cửa hàng không ít, trong thì có giữ độc quyền về... Đồng hồ nổi tiếng địa phương, Sở đại tiểu thư lôi kéo khuê mật, tựa hồ hoàn toàn đem phía sau nam nhân quên.

Vọt vào sau khi nhìn cái này, nhìn một chút cái kia, đều là động bên trên sáu vị số bạc ngoạn ý, Sở đại tiểu thư không chút nào không lọt nổi mắt xanh, cuối cùng bỏ đi ở chỗ này tiền vị đồng học một khối biểu hiện ý tưởng .

Từ hơn một giờ chiều vẫn đi dạo đến màn đêm buông xuống, hai cái hứng thú cực cao nữ nhân rốt cục tận hứng, trở lại bãi đỗ xe, một buổi chiều đều ở đây tận lực vắng vẻ Mộc Phong Sở Niệm Chân hừ hừ, ngồi vào A 6L xếp sau, đem chỗ ngồi kế bên tài xế tặng cho Khương Yến, còn như chiếc kia Giáp Xác Trùng, chỉ có thể tạm thời họ đình tại chỗ .

"Tìm một chỗ ăn ?"

Mộc Phong thần nhiên nói, lần này trưa qua, với hấn mà nói quả thực chính là một loại dần vật, từ đầu tới đuôi, hai nữ nhân chưa từng mua một kiện đồ vật, chỉ nhìn không mua, cái này cách làm cũng quá ác thú vị điểm, hấn sờ sờ cái bụng, đói khó chịu .

"Người mời khách sao?"

Sở Niệm Chân đâm hấn một câu .

Không rõ . Chân tướng Khương Yến nghiêng đầu nhìn bên người Mộc Phong, tiểu ý cổ quái .

"Ta không có tiền ."

Mộc Phong tiếp tục ăn ngay nói thật .

Trong vòng một ngày nghe N lần những lời này Sở Niệm Chân một trận phiền não, nam nhân có thể trứng đau, nữ nhân này ?

Meo meo đau ?

Sở Niệm Chân lười suy nghĩ vấn đề này, nổi giận nói: "Tùy tiện tìm một chỗ được, ta thỉnh ."

Mộc Phong đồng học quả nhiên là người thành thật, biết mình có thể cọ một trận sau bữa cơm chiều, lái xe rời bãi đỗ xe, quả nhiên rất tùy tiện Ở trên Thiên thắng lộ phụ cận tìm một nhà hàng .

Coi như tại Thiên Hải, đơn giản một cái nhà hàng làm đồ từ điểm đều khí phái địa phương, cũng không biết bao nhiêu .

Mộc Phong dừng xe lại, sờ mũi một cái, nhìn nhà hàng bên trên giắt bị ngọn đèn chiếu ứng rất hoa lệ Anh Văn bài tử, nhẹ giọng nói: "Liền nơi đây được, cũng không đắt ."

Trong lúc bất chợt liền phát giác thẳng nhai này không biết xấu hổ thật rất đáng sợ Sở Niệm Chân nghiêng răng nghiêng lợi, con tức rất xông đạo: "Ta không có tiền ."

Mộc Phong đồng học bất động thanh sắc, mở cửa xuống xe, cười nói: "Ta biết, nhưng nơi đây có thể cà thẻ ."

Ba người cùng đi cùng ăn Sảnh ngồi xuống, tùy ý điểm vài món thức ăn sau đó, Khương Yến rút cuộc tìm được một cái cơ hội, nhìn bầu không khí biến hoá kỳ lạ Mộc Phong cùng Sở Niệm Chân, nhỏ giọng hỏi "Chân Chân, các người làm sao rồi ?"

"Không có việc gì ."

Sở Niệm Chân đồng cứng đạo, nhìn chăm chăm Mộc Phong, trong ánh mắt mang theo sát khí, nằm trong loại trạng thái này Sở đại tiểu thư, có thể quá ít thấy .

Khương Yến đương nhiên sẽ không tin tưởng, lại đung đung mới vừa ở nàng ngồi xuống bên người đến Mộc Phong, yếu ớt nói: "Xảy ra chuyện gì ?"

Mộc Phong liếc Sở Niệm Chân liếc mắt, đang cầm bên trong phòng ăn miễn phí cung cấp nước trà, nhẹ giọng cười nói: "Nàng đang tức giận ."

"Tức giận ? Tức cái gì, người khi dễ Chân Chân ?"

Khương Yến tròn to con ngươi, óng ánh trong suốt trong con ngươi quang thái lóe ra .

Sở Niệm Chân vô ý thức cảm thấy không hay .

Quả nhiên .

Bản thân đối diện quỹ keo kiệt thêm da mặt dày nam nhân trẻ tuổi để sát vào Khương Yến lỗ tai, rõ ràng là nói lạng lẽ nói tư thế, nhưng thanh âm nói chuyện lại chuẩn xác không có lầm truyền tới Sở Niệm Chân trong lỗ tai .

"Nàng ngày hôm nay để cho ta hôn nàng một cái, nhưng bị ta nghĩa chánh ngôn từ cự tuyệt ."

"Người đi chết!"

Sở Niệm Chân triệt thất thố, một trương tuyệt sắc trên gương mặt tươi cười triệt bị nổi giận đỏ ửng thay thế, đứng lên sẽ cùng Mộc Phong liều mạng .

Khương Yến hơi ngạc nhiên .

Gần nhất trong khoảng thời gian này tâm tình từ từ sáng tỏ Mộc Phong đứng lên, cười nói một câu ta đi chuyển toilet, không có nửa điểm do dự chạy trốn .

"Chân Chân, đây là thật ?"

Khương Yến tọa ở vị trí của mình, méo mó đầu, mở to hai mắt nhẹ giọng hỏi .

"Dĩ nhiên không phải ."

Sở Niệm Chân sắc mặt đỏ bừng đạo, mắt tự nhiên quay đầu sang chỗ khác .

--

Mộc Phong đi tới toilet, chậm rì rì nhường hoàn tất, mở vòi bông sen, khom lưng rửa tay, trên mép giắt tiểu ý rõ ràng, luôn cảm thấy ngày hôm nay Sở Niệm Chân so với ngày thường trong muốn khả ái rất nhiều, vừa vừa rồi nàng hôn hěn một khắc kia, giống như là bị đập cái đuôi miêu giống nhau, dương nanh múa vuốt, quá thú vị .

Mộc Phong khom người, đem trên tay nước rửa tay xông roi, thổi ra một hơi dài, mới vừa dự định bật người dậy .

Nguyên bản chỉ có một mình hẩn trong phòng rửa tay .

Dị biến này sanh!

Một cỗ làm người ta cả người phát lạnh khí tức nguy hiểm bỗng nhiên bạo phát, dùng một loại cực kỳ kinh người tốc độ nhanh chóng tiếp cận Mộc Phong .

Vừa mới dự định bật người dậy cái trạng thái này xuống hoàn toàn làm không ra bất kỳ hữu hiệu phản kích Mộc Phong hơi neho mắt lại .

Không chút do dự nào giữa người, cả người trong nháy mắt hoàn thành một cái độ cung, sai một ly tránh thoát quét ngang hướng mình gáy dao găm .

Chỉ mảnh treo chuông .

Nghiêm trọng nghiêng trong tầm mắt, xuất hiện ở Mộc Phong trước mắt, là một đôi dị thường tà khí dạt dào con mắt, sát cơ âm lãnh, một thân hoa áo somi, toàn bộ gương mặt dùng một cái nữ sĩ khăn lụa bọc lại, trừ con mắt, thấy không rõ biểu tình .

Mộc Phong cánh tay duỗi thẳng, vừa mới ngửa ra sau thân thể trong nháy mắt bắn ngược trở về, tay trái cuốn, Phong Ma Kiếm trước tiên xuất hiện ở trên tay hẩn, kiếm phong đen kịt lạnh lẽo .

Tay trái cầm Phong Ma vận chuyển chân khí, không chút do dự hướng đột ngột xuất hiện ở trong phòng rửa tay che mặt hoa áo somi đã đâm đi .

Mộc Phong cầm kiếm tốc độ tấn công, so với một cái đứng đầu bộ đội đặc chủng bạt thương tốc độ nổ súng còn kinh người hơn .

Nhưng lần này đối với Mộc Phong động thủ tà khí nhân vật rõ ràng cũng có chút bản lĩnh thật sự, hơi hướng về sau triệt một bước, chủy thủ trong tay thuận thế vung ra đi, cùng Phong Ma hung hăng đụng vào nhau .

Tiếng vang thanh thúy .

Dao găm lên tiếng trả lời bẻ gãy .

Đường như suýt nữa sẽ đắc thủ thích khách ở vĩ đại xung lượng xuống lui về phía sau một bước, cũng không có trở ngại .

Gặp phải cao thủ, Luyện Khí ba tầng Đinh Phong .

Mộc Phong tâm tư chuyển động, căn bản là không có tâm tình suy nghĩ cái này tà khí hoa áo somi sát thủ đường về, phản xạ có điều kiện một dạng về phía trước suy sụp một bước dài, gần sát tường, trong tay Phong Ma từ trên xuống dưới, bỗng nhiên xuống hoa .

Mặc một bộ hoa áo somi che lại bộ mặt sát thủ tốc độ kinh người, linh xảo hướng cửa bước ra một bước .

Phong Ma trực tiếp tảo hạ đến .

Lôi đình vạn quân .

Không có công kích được sát thủ thân thể, Phong Ma Kiểm phong trực tiếp đâm vào tường, hạ lạc thanh thể không giảm, trên tường bảy tám khối tinh mỹ tường cục gạch ở Mộc Phong chân khí cùng Phong Ma sắc bén xuống kể hết bạo liệt!

Tờ nguyên trên tường bị vạch ra một sấp xỉ dài một thước năm sáu cm sâu vết trầy .

Nghe rộn cả người .

Che mặt hoa áo somi Tà họ con người đông lại một cái, không nói được một lời, nắm lấy cơ hội trực tiếp lòe ra cửa phòng rửa tay .

Từ đầu đến cuối vẫn duy trì lãnh tĩnh Mộc Phong không có truy kích, mà là không chút do dự thoát ra toilet, thẳng đến Sở Niệm Chân cùng Khương Yến một bàn kia phương hướng .

Bao nhiêu người ngoài cuộc thoát nhìn rất buồn cười điệu hồ ly son, không đều là lợi dụng đối phương lòng cầu thắng lý do ?

Đối với Mộc Phong mà nói, cái kia với hắn từng có hai chiêu giao phong người bịt mặt đúng là cao thủ, nhưng toilet bên ngoài ngôi Sở Niệm Chân cùng Khương Yến an nguy, trọng yếu hơn .

Hắn lao ra toilet, trực tiếp chạy đến Sở Sở Niệm Chân cùng Khương Yến trước bàn, mấy giây thời gian, đã một đầu mồ hôi thủy .

Hai nữ nhân vẫn như cũ tọa ở vị trí của mình, chuyện trò vui vẻ, tựa hồ không có phát hiện nửa điểm không thích hợp .

Chứng kiến Mộc Phong vô cùng lo lắng xông lại, một trận mờ mịt sau khi, đồng thời phát giác sự tình không thích hợp, trầm miệng một lời hỏi "Làm sao ?"

Triệt thờ phào Mộc Phong tọa ở trên ghế, cầm lấy trước mặt nước trà, uống một hơi cạn sạch, gạt gao cầm cái chén, bình tĩnh nói: "Không có việc gì ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Nụ hôn đầu tiên

Mộc Phong không có cách nào định nghĩa lần này có chuyện xảy ra, hắn tình huống bây giờ giống như là thân ở với một mảnh ao đầm trong sương mù .

Bất kỳ vật gì, miễn cưỡng có thể bắt được then chốt, thấy rõ ràng đường viền, nhưng thủy chung nhìn không rõ ràng .

Nhấc chân cất bước về phía trước cũng dị thường gian nan, bên người Sở Niệm Chân nhìn như là một lá vương bài, nhưng lợi nhiều hơn hại vẫn là Tệ hại lớn hơn lợi, Mộc Phong đến nay cũng không có cho mình một cái tỉ mỉ tham số .

Hắn thủy chung chính là nhân vật số một như vậy, chưa bao giờ đi lấy lợi ích và nguy hiểm so sánh các loại tình cảm, hắn ngồi ở chỗ ngồi, uống một chén trà, lại cho mình đảo mắt, bất động thanh sắc xem Sở Niệm Chân liếc mắt .

Đêm nay cái này vừa, đối phương đan thương thất mã giết tới, bất động Sở Niệm Chân, bất động Khương Yến, thật sự là hướng về phía tự mình tiến tới hay sao?

Hoặc là lại là thủ thuật che mắt các loại đồ đạc ?

Mộc Phong đầu óc có chút loạn, từ xuống núi đến nay, những thứ này ngày từng trải thực sự quá muôn màu muôn vẻ .

Có thu hoạch đồng thời các loại nguy cơ cũng dùng một loại đập vào mặt tư thế bày ở trước mặt hắn, đêm nay ở toilet ngăn từng trải giao phong, tựa hồ vẫn chỉ là cái nhọc đạo .

Hắn vô ý thức đốt điều thuốc, khỏe mắt liếc qua thoáng nhìn nhà hàng người phục vụ đã bắt đầu mang thức ăn lên, lau đem mặt, cười nói: "Ăn ăn, ta đều đói."

Sở Niệm Chân cùng Khương Yên chung quy không phải ngực lớn nhưng không có đầu óc bình hoa, người trước tâm tư cẩn thận, người sau ở cái nhìn đại cục bên trên vẫn vẫn duy trì hài lòng đoán trước họ .

Nếu như có thể phối hợp một chút, tuyệt đối là có thể ở bất luận lĩnh vực gì đều phong sinh thủy khởi hoàng kim hợp tác, hai người liếc nhau, Khương Yên hướng về phía Sở Niệm Chân nháy mắt, ý bảo từ nãy mà nói chuyện .

"Gặp phải phiền phức sao?"

Sở Niệm Chân ôn nhu nói, dưới thân thể ý thức khoảng cách Mộc Phong gần một chút .

"Không có việc gì, ta có thể giải quyết."

Mộc Phong cũng không ngần đầu lên nói, lần này món ăn cùng lần trước cùng Sở Thiên Lam lúc ăn cơm sau khi gần như giống nhau, đều là cay độc món ăn, rất phù hợp miệng hắn vị .

Hắn vơn chiếc đũa, kẹp một khối dưa tiêu đầu cá, bỏ vào Sở Niệm Chân trước mặt trong khay, ung dung cười nói: "Chuyện nhỏ mà thôi, không cần thiết khẩn trương, nhưng thật ra người, gần nhất nếu như phải ra ngoài, gọi điện thoại cho ta, không được hành động đơn độc."

Sở Niệm Chân nhẹ nhàng gõ đầu, vơn chiếc đũa, đem trước mặt cá trên đầu Ngư Nhân kẹp đi ra ăn đi, còn lại toàn bộ đặt ở Mộc Phong trong mâm, cười rất giao hoạt .

Mộc Phong về mặt bất đắc dĩ, cô nàng này cái này sẽ biểu hiện, đoán chừng chính là tiêu chuẩn lòng dạ đàn bà, hắn nhìn lặng lẽ phồng lên miệng Khương Yên, nhẹ giọng nói: "Người cũng cẩn thận một chút."

Khương Yên về mặt tiêu ý, trong ánh mắt lại lớn có huyền cơ, nàng đưa ngón tay ra ngón tay trên bàn co lại dưa tiêu đầu cá, cười nói: "Ta cũng muốn ăn cá nhân."

Ngoài miệng vừa nói, bản thân cũng không biết động thủ ?

Mộc Phong đồng học hít sâu một cái, bất động thanh sắc cho Khương Yên cũng kẹp một khối .

Kết quả cái này muốn ăn Ngư Nhân tiêu nữ quả nhiên đủ phạm vi, đem Ngư Nhân ăn tươi sau khi, nhìn trước mặt đầu cá, nhìn chăm chăm Mộc Phong, vung chiếc đũa đạo: "Kẹp đi thôi."

Mộc Phong đồng học tiếp tục chịu đựng, đem đầu cá kẹp trở về, nhưng câu có nói như ghen ở cổ họng, mẹ nó không nói ra đến mức khó chịu a!

Hắn đối mặt với trong cái mâm hai khối không có Ngư Nhân đầu cá, buồn bực nói: "Lúc này chẳng lẽ không đứng hai người các người tranh tiên kẹp cho ta đồ ăn sao? Vì sao ta còn muốn hầu hạ các người?"

"Người đây là dự định hưởng thụ tề nhân chi phúc sao?"

Khương Yên cười híp mắt nói .

Một bên Sở Niệm Chân cũng an tĩnh lại, nhìn chăm chăm Mộc Phong, ý vị thâm trường .

Nhất gánh không được loại không khí này đồng học tề cả da đầu, lác đầu, mới vừa muốn nói chuyện, lại bỗng nhiên bị một trận kỳ quái thanh âm cắt đứt .

"U, đây không phải là Sở đại tiểu thư ? Phản bội ta theo tình nhân ở chỗ này lâu lâu hay sao? Tắm tã, vẫn còn có cái mỹ nhân, Chân Chân, nói thật, trước mặt người vị này tư thái có thể sánh bằng người quá sức nhiều, hiện tại không đến chín giờ, đêm trường từ từ, đêm nay đối với các người mà nói nhất định là một đêm không ngủ, ta chỗ này có Khải Duyệt từ điểm thể hội viên, nếu không mượn các người ? Phòng xếp 7 gãy .

"

Nguyên bản nhạc vui hòa cho mang theo chút ít tối bầu không khí trực tiếp bị những lời này trực tiếp quấy rầy .

Sở Niệm Chân cắn môi, quay đầu lại, nhìn rõ ràng vừa đi vào đến dự định ở chỗ này ăn nam nhân trẻ tuổi, nhãn thần mát lạnh .

Cơ Vô Tà .

Mộc Phong neho mắt lại, Thiên Hải rất lớn, trong bóng đêm Thiên Hải càng thêm đặc sắc, ở cái địa phương này đầu tiên là lọt vào ám sát, ở gặp phải Cơ Vô Tà, là vừa khớp sao?

... ít nhất ... Mộc Phong đồng học không cho là như vậy, hấn cúi đầu, chậm rãi đem trước mặt đầu cá ăn xong, lúc này mới xoay người lại, đối mặt Cơ Vô Tà, thần nhiên nói: "Thật là tẩu xảo .

Giờ này khắc này Cơ lớn nhỏ cùng đem đồ tại cái đó hàng vỉa hè trước bộ dáng chật vật khác nhau trời vực, lại khôi phục Ngọc Thụ Lâm Phong tư thế, vẫn là một thân bạch y, sắc mặt tuấn lãng .

Chỉ bất quá một đôi ôn nhu hấn là ít có nữ nhân có thể chống cự trong con ngươi, lại tràn đầy thâm độc cùng đố kỵ thần sắc, ánh mắt gắt gao tập trung ở Mộc Phong trên mặt, có chút dữ tợn .

Mộc Phong nhân thần nhanh chóng ở Cơ Vô Tà mang đến mấy người trên người nhìn quét một vòng, không có phát hiện vừa rồi cùng bản thân giao thủ ngăn ngừa hoa áo somi .

Ngược lại thì thấy lần trước bị bản thân kết kết thật thật rút ra hai bạt tai Vương Tam Sinh, xem ra hiện tại lưỡng người đã chân chính thuộc về đồng nhất trận doanh .

Mộc Phong cười nhạt xuống, không để ý chút nào Cơ Vô Tà châm chọc khiêu khích, ngược lại nhân thần lại không thể giết người, theo hấn nhìn lại .

Thủy chung tự nhận mình là nhả nhận thư người đồng học làm trò Sở Niệm Chân cùng Khương Yến mặt, thực sự lười cùng đã phong độ hoàn toàn biến mất Cơ Vô Tà nổi cái gì ma sát .

Online câu nói kia người nói đến nổi ?

Mất mặt.

"Chân Chân, đây chính là người đã từng đã nói với ta người cận bã bạn trai cũ ? Không được tốt lắm mà, cùng Mộc Phong quả thực không so được ."

Khương Yến hợp thời mở miệng cười nói, trong con ngươi hiện lên lãnh ý, vừa lên tiếng, liền không lưu tình chút nào .

Đây mới là Khương Yến phong cách làm việc .

Sắc bén, trực kích chỗ yếu.

Nàng đứng lên rời chỗ, đi thẳng tới Cơ Vô Tà bên người, nụ cười bộc phát rõ ràng, khề cười nói: "Ta có thể đánh người sao?"

"% ... #\$ "

Cơ Vô Tà một thời không có lấy lại tinh thần, vấn đề này hỏi cũng quá quý dị điểm .

Cơ Vô Tà lại không ngốc, Sở Niệm Chân cùng Mộc Phong ở chỗ này, kia xinh xắn kỳ cục nhưng dường như cả người là ám sát tiểu nữ, thân phận miêu tả sinh động .

Sở Niệm Chân khuê mật, Thiên Hải thần bí nhất mà khiêm tốn Khương gia .

Khương Yến .

"Dựa vào cái gì ?"

Cơ Vô Tà lạnh lùng nói, nghĩ thông suốt trong các đốt ngón tay sau khi, đã bắt đầu sinh thối ý, ban đầu rất đơn giản ăn một bữa cơm, kết quả lại gặp phải nhất không muốn gặp lại người .

Một thời xung động qua đây dự định nói móc một cái, lại quên bên cạnh hai người tựa hồ còn có một bản thân không thể trâu vào nữ nhân, hiện tại phản ứng kịp, phản ứng đầu tiên chính là chạy ra .

"Ba!"

Tiếng vang dòn giả bỗng nhiên quanh quẩn ở toàn bộ nhà hàng, Cơ Vô Tà ban đầu bị Sur Từ một cái tát rơi vào ở trên mặt sau khi vẫn chưa hoàn toàn biến mất phù thùng nhất thời lại rõ ràng .

Sau đó, Khương Yến nhẹ nhàng họ cảm giác tăng âm vang lên, trước sau như một cường thế, thần nhiên nói: "Chỉ bằng ta họ khương ."

Họ Khương .

Một cái đơn giản cũng tuyệt đối không tái nhợt lý do .

Khí phách .

Không có bị Mộc Phong phản thưởng một bạt tai lại bị trước mặt cái này tôn quý đến không được tiểu nữ tát một cái Cơ Vô Tà thân thể run rẩy kịch

liệt, lại chung quy không dám cùng đối diện nữ nhân động thủ .

Sinh một thời cực nhanh, không nói Mộc Phong tại chỗ sẽ làm gì mình, nếu như vị đại tiểu thư này vận dụng Khương gia năng lượng, hoàn toàn có thể cho hắn tại Thiên Hải ném được tuyệt đối khổ sáp hậu quả .

"Còn chưa cút ?"

Khương Yên nheo mắt lại .

"Chúng ta đi ."

Cơ Vô Tà thân thể run xuống, cắn răng, hầu như ở trong kẽ răng nặn đi ra một câu, sau đó trước mang theo Vương Tam Sinh cùng vài tên bảo tiêu hộ vệ, ly khai nhà này nhà hàng .

Mộc Phong đồng học thủy chung thần sắc bình tĩnh, nhìn cái này biết rõ qua đây sẽ ai rút ra lại như cũ tuyển chọn không biết sợ xông lại Cơ Vô Tà, nhân thần lóe ra, Trầm Mặc sau khi, mới lẳng lặng nói: "Cái này nhân loại trong vòng một tuần, ta tất phải giết ."

Khương Yên thiêu xuống lông mi .

Sở Niệm Chân không có phát biểu bất luận cái gì ngôn luận, đem Mộc Phong trước mặt nước trà thêm tràn đầy, do dự sau đó, rốt cục vẫn phải không có biện pháp đối với Cơ Vô Tà đánh giá làm được tâm như chỉ thủy, đồ mặt nói: "Phong ca ca, hỏi người một vấn đề ."

"Ừ ?"

"Ta và Yên Từ, người nào đẹp một chút ?"

Khương Yên ngăn người một chút, nụ cười nở rộ, gương mặt phía bên phải má lúm đồng tiền đặc biệt rõ ràng .

Mộc Phong đau cả đầu, lưỡng cô gái đẹp tương đối, ở song phương đều ở đây trắng dưới tình huống, không nên nói rồi một đáp án, đó cũng quá làm khó dễ điểm .

Mộc Phong sờ mũi một cái, giả vờ ngây ngốc, vui tươi hơn hờ cười nói: "Đều đẹp, đến, ăn cá nhân ."

"Không ăn . Chăm chú trả lời ta, người nào xinh đẹp nhất ?"

"Cái này thật bỏ mùi vị không tệ, Chân Chân, người ném thứ ?"

"Không được ném, trả lời ta vấn đề ."

Mộc Phong là thật trứng đau, vấn đề này hỏi lên, vui đùa có thể, nhưng không mang theo như thể tìm căn nguyên hỏi .

Hắn cúi đầu, đem một khối thịt bò nhét vào trong miệng, nuốt xuống, lúc này mới chăm chú đánh giá Khương Yên cùng Sở Niệm Chân .

Khương Yên mỉm cười như thường, từ đầu tới cuối duy trì nghiêm mặt bên trên lúm đồng tiền, chứng kiến Mộc Phong nhân thần, thậm chí cố ý không cong vĩ nan bộ ngực .

Nhất không chịu nhận loại trêu đùa này đồng học quả đoán dời đi ánh mắt, nhìn chăm chăm Sở Niệm Chân đồ hộp hướng lên trời mặt cười, nhẹ giọng nói: "Người thật muốn biết ?"

Sở tiên duyên rất nghiêm túc gật đầu .

Mộc Phong hít thở sâu một hơi, nói tiếng được, bỗng nhiên đưa hai tay ra, đang cầm Sở Niệm Chân khuôn mặt nhỏ nhắn, cúi đầu hôn mê đi .

Miệng đối miệng .

Khương Yên nụ cười đại ra, chỉ cảm thấy chu vi quay cuồng trời đất, nhìn hôn cùng một chỗ hai người, triệt khiếp sợ .

Cơ hồ bị mình mục trương đâm đánh lên một lần Sở Niệm Chân đầu nhỏ trống rỗng, cái gì thúc thúc nói phải thận trọng a phải cẩn thận a phải thật tốt tuyển chọn bản thân hạnh phúc các loại, chọn bị ném ra...(đến) lên chín tầng mây, vô ý thức mở cái miệng nhỏ nhắn .

Không coi ai ra gì .

Cũng quả thực không người gì, nhưng quần chúng quả thực cấp quan trọng .

Ngay Khương Yên nhận không được phải nhắc nhở hai người nên hô hấp thời điểm, Mộc Phong rốt cục buông ra Sở đại mỹ nữ, thần sắc bình tĩnh, chiếm lớn như vậy một cái tiện nghi sau khi, tựa hồ hoàn toàn không có lộ ra nửa điểm sắc lang nên hữu thần thái .

Chỉ là có chút đồng tình Cơ Vô Tà anh kia, thuần khiết đến con kéo kéo tay mỗi tình đầu, thật đúng là không phù hợp vị công tử kia Ca, phong phạm ở

đầu, nụ hôn đầu tiên đều làm lợi bản thân .

Sở Niệm Chân lúc này tựa hồ mất đi sở có sức lực một dạng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, xui xẻo ở Mộc Phong trong lòng, miệng lớn thở dốc, nhân thần mờ mịt .

"Còn hỏi sao?"

Mộc Phong bình tĩnh nói .

Sở Niệm Chân chậm rãi lắc đầu, tay nhỏ bé chui xuống Mộc Phong ngực, mảnh mai vô lực .

Mộc Phong tiếng ho khan, tận lực coi nhẹ Khương Yến hầu như muốn giết người nhân thân, thư thư phục phục dựa vào ghế mặt, hô: "Người bán hàng, mang rượu lên . Hảo tửu ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Không dừng được

Vô duyên vô cớ nguyên nhân là một cái vô nghĩa lý do ai một bạt tai Cơ Vô Tà đầy ngập lửa giận đi ra nhà hàng, sắc mặt đã dữ tợn âm trầm đến muốn giết người tình trạng .

Hắn đêm nay đi tới nơi này, tính vừa khớp, cũng không tính vừa khớp, từ đêm đó gặp qua Tụ Nghĩa môn Trần lão đầu sau đó, hắn và Vương Tam Sinh, hai cái ở Giang Nam hỗn phong sinh thủy khởi đại thiếu gia, nghiêm nhiên thành cái kia Trần lão đầu thủ hạ Tay Sai nhân vật bình thường .

Trần lão đầu nói không đề cho bọn họ ly khai Thiên Hải, bọn họ liền chân không dám rời đi, nhưng cuối cùng, lại không đã phản phò bọn họ muốn làm chuyện gì .

Cơ Vô Tà cùng Vương Tam Sinh hai người vắt hết óc, muốn một ngày đêm, cũng không còn hiểu rõ Trần lão đầu để mắt tới Mộc Phong đến là có ý gì .

Chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí tình quan thay đổi, nhưng không đến một ngày thời gian, nghe nói là Trần lão đầu tay kế tiếp tuyệt đối tâm phúc nhân vật lại tìm bọn họ, địa điểm chính là ở nhà này nhà hàng .

Trong điện thoại đối phương giọng nói tương đương cả vú lấp miệng em, nói thẳng phải trong vòng mười lăm phút chạy tới .

Tầm họ hai người ngủ lại từ điểm cách nơi này cũng không tính xa, vội vội vàng vàng chạy tới sau khi, lại không phát hiện hện mình ăn nhân vật kia, ngược lại ngoài ý muốn gặp phải Mộc Phong ba người .

Cái này sẽ là vừa khớp sao?

Cho dù làm Trần Linh Tay Sai đang cùng Vương Tam Sinh trong khi chung vẫn như cũ chiếm cứ vị trí chủ đạo Cơ Vô Tà đi ra nhà hàng, cùng Vương Tam Sinh ngồi chung vào cái kia chiếc BMW M 3 bên trong sau khi, hít mắt, âm lãnh đạo: "Bị mưu hại một lần, ai một bạt tai cũng không tính, sợ rằng còn phải trên lưng hắc oa, lần này chúng ta không nên tới ."

"Nói như thế nào ?"

Vương Tam Sinh hiểu kỳ nói, hai người coi như là huynh đệ song hành, đến nay trên mặt vẫn vẫn duy trì phù thũng .

Nhưng người mà, ở làm sao quang minh chính đại, đều sẽ có chút âm u tâm tư, cái nào có nhiều như vậy thuần khiết đến chịu vì bằng hữu giúp bạn không tiếc cả mạng sống lao cổ tính cảm ?

... ít nhất ... Vương Tam Sinh hiện tại cũng có chút nhìn có chút há hê, bị một nữ nhân tát một cái còn không dám hoàn thủ, nén giận lăn ra đây, tằm tắc, tư vị này, chân không phải bình thường tiêu . Hồn ở đâu .

"Hẹn chúng ta đi ra, xác định là tiểu Phá Phong ? Mấy năm này thủy chung đi theo Trần lão đầu bên người siêu cấp cao thủ ?"

Cơ Vô Tà âm lãnh đạo, nhân thân kịch liệt lóe ra, thế đạo này, có phải hay không đơn thuần dựa vào cái gì gia thế có thể diễu võ dương oai niên đại .

Muốn tại chính mình trong vòng thành vì nhân vật trọng yếu, nhất định phải có trội hơn tự thân vòng tròn đầu não .

Cơ Vô Tà không ngốc, bị Sở Niệm Chân cùng Mộc Phong tức giận đầu biểu hiện có thể xung động chút, nhưng tỉnh táo lại sau đó, giống như có lẽ đã nắm sự tình bản chất .

"Trần lão đầu thân Biên nương nương khang, tìm không ra người thứ hai, hẳn nói hẹn chúng ta ăn, nhất định là có việc cần, ta không đề nghị như thế ly khai, nếu không đang chờ đợi ?"

Vương Tam Sinh nhẹ giọng nói .

"Không cần thiết, người cho thấy không rõ lắm ? Không nói Sở gia tại Thiên Hải lực ảnh hưởng, có thể cùng chân nghĩa mình liên lụy một bên, coi như là thứ cần bả, ai dám động đến ? Trần Linh tại Thiên Hải có thể nói được là nhất hô bá ứng, bó lớn người nguyện ý vì hắn bán mạng, dựa vào cái gì tìm tới căn cơ không tại Thiên Hải chúng ta ? Dưới tay hắn ẻo là tâm phúc hẹn chúng ta ăn, tiểu Phá Phong chúng ta chưa thấy, làm sao lại gặp phải Mộc Phong bọn họ ? Người có thể hay không động điểm đầu óc ?"

Cơ Vô Tà cười lạnh nói, nghĩ thông suốt trong then chốt, không cảm thấy rộng mở trong sáng, ngược lại tâm tình bộc phát táo bạo, châm lửa điều thuốc, miệng lòn phun ra nuốt vào .

Vương Tam Sinh tựa hồ đang Giang Nam thời điểm đã bị bên người vị này đồng bọn mắng quen, không có gì tức giận thần sắc, ngược lại vô ý thức bắt đầu suy nghĩ, càng nghĩ càng không đúng tinh thần, một trương phù thùng trên mặt cũng từ từ tái nhợt, muốn cố tự trấn định, thanh âm nhưng có chút phát run nói: "Người là nói giá họa ?"

"Trần lão đầu mặt trên khẳng định còn có người ."

Cơ Vô Tà âm trầm nói, hai ngón tay cầm điều thuốc, nụ cười thâm đạm: "Chúng ta phải là Trần lão đầu bày đường lui, cục này quá lớn, nhân vật sau màn đi sai sù Trần Linh, Trần Linh không muốn chọc phiền phức đi theo chân nghĩa mình ngành kháng, chỉ có thể tìm kẻ chết thay, mà chúng ta thật bất hạnh, thành hắn mục tiêu . Nếu như không có đoán sai nói, tiểu Phá Phong ở theo chúng ta gọi điện thoại thời điểm, hẳn đang cùng tung Mộc Phong,

Quá mức thậm chí đã đến nhà kia nhà hàng, chúng ta cần tới đó trước khi, hẳn cũng đã cùng Mộc Phong ma sát qua . Kế tiếp chúng ta xuất hiện ở vậy, đương nhiên tự thành Mộc Phong cùng Sở gia mục tiêu hoài nghi . Mà tiểu Phá Phong chỉ là làm một cái lời dẫn, đem Trần lão đầu bắt động thanh sắc phiết sạch sẽ, nếu quả thật là lời như vậy, Tam sinh, người nói bước tiếp theo bọn họ sẽ làm như thế nào ?"

Vương Tam Sinh sắc mặt tái nhợt, có chút hoang mang lo sợ, không xác định nói: "Giết người diệt khẩu ?"

"đến không đến mức, bọn họ chắc là đang chờ Mộc Phong động thủ, như vậy lại không biết lưu lại đầu mối gì, hết thấy đều thiên y vô phùng . Chúng ta cái chết, Trần lão đầu cũng có thể thuận thế co đầu rút cổ đứng lên đợi lần sau cơ hội, giấu ở cuối cùng tuyệt đối là chúng ta nghĩ không ra đại nhân vật, hẳn nếu đối với Mộc Phong cảm thấy hứng thú như vậy, chắc chắn sẽ không dễ dàng buông tha ."

Cơ Vô Tà lẳng lặng nói, quay đầu liếc liếc mắt có chút luống cuống đồng bọn, trong ánh mắt mang theo một tia ẩn dấu tốt hèn mọn thần sắc, lặng lẽ nói: "Tiên phát dụng đến bọn ta quan hệ, tra rõ Mộc Phong tư liệu, cái này nhân loại, chúng ta nhất định phải tốt nghiên cứu kỹ mới có thể tìm được đối sách ."

Vương Tam Sinh hoảng loạn gạt đầu, trước kia phản phụ thượng Trần Linh đặc ý tâm tình triệt biến mất, chỉ còn lại có sợ hãi .

Miền cường còn có thể giữ được tỉnh táo Cơ Vô Tà hít thở sâu một hơi, chuẩn bị cho xe chạy .

Một chiếc ngoại hình trung quy trung củ Khải Mỹ thủy bổng nhiên xông lại, một cái xinh xắn vẩy đuôi, đứng ở Cơ Vô Tà chiếc BMW M 3 bên cạnh .

Cửa sổ xe Tinh Tinh mở ra, từ bên trong truyền đến dị thường mềm mại thậm chí yếu ớt một câu nói, hoàn toàn là mệnh lệnh giọng nói: "Lên xe ."

Cơ Vô Tà nhàn thản rung mình .

Xác thực không có gì Đại Thành Phủ cẩn thận cơ chỉ biết ngang ngược chơi gái Vương Tam Sinh về mặt sợ hãi .

Một thân hoa áo somi, bình thường, mười giờ tối thời gian, lại vẫn mang theo một trương che khuất Tiểu nửa gương mặt kính râm, một thân không hề che giấu tùy ý phóng ra ngoài tà khí .

Ly kỳ hơn là cái này mở ra Khải Mỹ thủy nam nhân trẻ tuổi, trên cổ lại vẫn hệ một cái nữ nhân thức Hermes khăn lụa, màu hồng .

Hắn nhẹ nhàng nhoè mắt lại, nhìn Cơ Vô Tà cùng Vương Tam Sinh, khoe miệng nhẹ nhàng câu dẫn ra, trong nụ cười tràn đầy tàn nhẫn cùng âm lãnh, lại lặp lại một lần: "Lên xe ."

So với nữ nhân còn muốn kiêu mị tiếng nói, phối hợp lần này trang phục, làm cho có loại gần như điên cuồng tan vỡ cảm giác .

Cơ Vô Tà do dự xuống, cắn răng mở cửa xe, trước khi xuống xe không quên đẩy Vương Tam Sinh một bả, hai cái hôm nay hoàn toàn xem như là người ở dưới mái hiên Giang Nam đại thiếu gia ngồi vào chiếc kia Khải Mỹ thủy, Cơ Vô Tà miên cường cười một cái, khàn giọng, khẽ gọi đạo: "Phong ca ."

Tiểu Phá Phong .

Thiên Hải cáo già Trần Linh nể trọng nhất một cái eo lả, siêu cấp tay chân, ba năm trước đây bị Trần Linh từ trên biên cảnh mạng đến Thiên Hải sau khi trực tiếp ủy thác trọng trách .

Thời gian ba năm thành công, cái này tiếng nói so với nữ nhân còn muốn dễ nghe biến thái, đến thay Trần Linh cáo già làm quá nhiều Thiếu thương thiên hại lý nham hiểm hoạt động ?

Sợ rằng trừ đương sự, không ai nói rõ, vẫn phần diễn Trần Linh trong tay đệ nhất sát khí thân phận, Thiên Hải trên giang hồ Ngưu quỷ . Xà thần không ít .

Nhưng có thể cùng thân là Tụ Nghĩa môn đường chủ Trần Linh sánh vai, tìm không ra vài cái, nếu như ngoại nhân đối với con kia đứng tại Thiên Hải giang hồ chỗ cao nhất cáo già là kính nể nói .

Đối với bên cạnh hần eo lả còn lại là rõ đầu rõ đuôi sợ hãi và kiêng kỵ, đêm nay đan thương thất mã giết nhà này nhà hàng cùng Mộc Phong động thủ người điên, có thể không chính là cái này mới nhìn qua so với biến thái cho biến thái biến thái ?

Cơ Vô Tà phát thệ, bản thân tình nguyện đi đối mặt Trần Linh, cũng không nguyện ý đối mặt cái này liếc mắt nhìn qua cũng có chút không bình thường bệnh tâm thần .

Ngồi ở lái xe tịch tiểu Phá Phong e hèm, tựa hồ hoàn toàn không có nhận thấy được Cơ Vô Tà tâm tình mâu thuẫn.

Tiểu Phá Phong từ kế bên người lái xuất ra một cái túi, trực tiếp quăng xếp sau, một hơi mềm nhu tiếng nói bộc phát tà khí băng lãnh: "Phương diện này có hai bộ điện thoại di động, hiện tại bắt đầu thay, đường chủ sẽ định kỳ với các người liên lạc, nga, thẻ mở cửa phòng cũng làm tốt, Thiên Hải từ điểm hai gian phòng xếp, đường chủ hy vọng tùy thời có thể liên lạc, đồng thời tìm được các người, có thể minh bạch ý hẩn ?"

Nội tâm không biết làm cảm tưởng gì Cơ Vô Tà đông cứng gật đầu, gất gao nắm đôi phương ném quá đến hắc sắc túi ny lon, không nói một lời .

"Không có việc gì, các người có thể đi ."

Tiểu Phá Phong đạo, vươn tay, phủ sờ một cái trên cổ mình khăn lụa, nhẹ nhàng nheo mắt lại .

Cơ Vô Tà lời đã tư duy cứng ngắt Vương Tam Sinh xuống xe, một lần nữa phản hồi bản thân chiếc BMW lái xe tịch .

Nhìn tiểu Phá Phong lái xe ly khai, một lúc lâu, mới đột nhiên đem trên tay túi ny lon ngã tại trước mặt thủy tinh mặt trên, ở Vương Tam Sinh có chút đại ra trong ánh mắt tổ chất thần kinh vậy hồ một tiếng: "Đi mẹ nó ."

Đặt ở toàn bộ Thiên Hải trên giang hồ đều xem như là nhất tông đại sát khí tiểu Phá Phong lái xe tới đến một hoàn cảnh ưu mỹ cao tầng tiểu khu, đem sau khi xe dừng lại tiến nhập thang máy, đi thẳng tới ba tầng, móc ra cửa chống trộm chìa khoá, mở cửa phòng .

Chỉ cần ở tòa thành thị này liền không hề dưới năm sáu chỗ nơi ở Trần Linh tựa hồ vừa mới cúp điện thoại, đang cầm điện thoại di động, dựa vào ở trên ghế sa lon nhắm mắt dưỡng thần, nghe tới cửa động tĩnh, cũng không còn mở mắt ra, thần nhiên nói: "Như thế nào ?"

Đi theo lão hồ ly này bên người đã ba năm tiểu Phá Phong đã sớm tập quán hẩn hành động như vậy, tìm một sofa ngồi xuống đến, tà khí cười, gật đầu nói: "Rất mạnh . Chính diện giao phong nói, ta thậm chí có khả năng hoàn toàn không phải đối thủ của hẩn ."

"Lợi hại như vậy?"

Trần Linh có chút kinh ngạc, mở mắt ra, phát hiện mình tâm phúc tay chân trên mặt không có nửa điểm nói đùa thần sắc, ngoạn vị đạo: "Có chút ý tứ, xem ra lần trước trải qua Lý An Khôn sau chuyện này hẩn đột phá đến Luyện Khí bốn tầng, đây cũng là một thú vị thanh niên nhân ."

"Kế tiếp nên như thế nào ?"

Tiểu Phá Phong nhẹ giọng hỏi, nhãn thần cuồng nhiệt, Chiến Ý sôi trào, đều nói cao thủ tịch mịch .

Hôm nay hải trong hội này, tiểu Phá Phong quả thực đã tịch mịch thời gian rất lâu, gặp phải Mộc Phong, khó tránh khỏi có chút ngứa tay, một đôi một chính diện một mình đấu nói, hẩn tự biết mình, nhưng ở sau lưng chơi một ít ám chiêu, tiểu Phá Phong không cho là mình không có chút nào cơ hội .

"Đem chúng ta thu tập được tư liệu toàn bộ nộp lên, sau đó, các loại chính là, mặt trên đại nhân vật sai sự ta làm những thứ này, nhìn như vô dụng, nhưng không đúng ngay nào đó có thể phát huy ra đại tác dụng . Không gặp được, cái này đạo gia thanh niên nhân có lẽ là cái then chốt, có lẽ là khối đá cản đường, như thế nào lấy hay bỏ, là không hề vẫn là diệt trừ, không phải chúng ta bây giờ có thể quyết định sự tình, bọn chúng ta đợi tin tức là tốt rồi ."

Trần Linh cười nhạt nói, tự mình cho tiểu Phá Phong rót chén trà, lặng lẽ nói: "Chuyện này tạm thời có thể dừng lại, có một kết thúc, Mộc Phong bây giờ nhìn giống như không có căn cơ, nhưng Sở gia, riêng là chân nghĩa mình, chúng ta không thể trêu vào . Xử lý đẹp một chút, đem ánh mắt kéo đến Cơ Vô Tà cùng Vương Tam Sinh hai cái lãnh đầu thanh trên người, chỉ cần bọn họ cái chết, chúng ta liền an toàn, Sở Thiên Lam ? Một cái chỉ biết dả dả sát sát nững phu, cho dù có vài lòng dạ thì như thế nào ? Còn chưa phải là bị thân tình ngăn trở chân ? Nếu như ta không có đoán sai nói, Sở Thiên Anh đã tại vì cái kia đạo gia truyền nhân chuẩn bị một món lễ lớn, cái này muốn xem cái kia đạo gia tiểu tử làm sao đi tiếp thu . Giết Cơ Vô Tà, tám tấc, người tuổi trẻ bây giờ, con ghé mới sanh không sợ cộp a, ta ngược lại thật ra đang chờ mong cái này đạo gia truyền nhân làm sao đem Giang Nam Thiên Hạ Hội đường chủ thiếu gia cho đùa chơi chết ."

"Dừng lại ? Có một kết thúc ?"

Tiểu Phá Phong mặc niệm 1 tiếng, vươn tay, đem trên cổ mình khăn lụa hái xuống, mông ở trên mặt, hướng trên ghế sa lon dựa vào một chút, lẩm bẩm: "Sợ rằng đã không dừng được."

Trần Linh bữu môi, nheo mắt lại, không cho là đúng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Người nào xinh xắn ?

Ăn xong cơm tối, lập tức mười giờ, cơ hồ đem toàn bộ thiên thắng lộ đường dành riêng cho người đi bộ đều đi dạo một lần Sở Niệm Chân cùng Khương Yên rốt cục bắt đầu một mới.

Cơm nước no nê lái xe về nhà, nguyên nhân vì bạn học tối nay dừng cảm biểu hiện, trực tiếp khiến hắn cùng Sở Niệm Chân chính giữa quan hệ về phía trước rào bước tiến lên một bước dài, có thể nói đột phá họ tiến triển.

Điều này làm cho ở chuyện tình cảm bên trên cho tới bây giờ cũng đều không hiểu Mộc Phong tâm tình cũng có chút lằng lằng, ban đầu nói sẽ không nhiều, ngồi vào trong xe cho xe chạy sau khi, càng là kiệm lời ít nói, tựa hồ vẫn còn ở dự vị so với cơm nước ngon miệng Sở Niệm Chân mùi vị.

Bên trong xe bầu không khí an tĩnh biến hoá kỳ lạ.

Khương Yên tâm tình tựa hồ cũng có chút vẻ lo lắng, không có chủ động cùng Mộc Phong nói, thiên thắng lộ khoảng cách Thanh Vân biệt thự đại khái 40 phút lộ trình.

Một đường trầm mặc qua đây, vẫn là tương đối có áp lực, tầm họ ba người tâm lý tổ chất cũng không tính là kém, hơn nữa mỗi người muốn cùng với chính mình tâm sự, thì cũng chẳng có gì chịu không được địa phương.

Đến Thanh Vân biệt thự khu, Sở Niệm Chân chậm quá xuống xe, nhân thần chờ mong mà ngượng ngùng.

Chờ một lát, không có phát hiện Mộc Phong muốn xuống xe ý tứ, nhỏ giọng nói một câu: "Đi sớm về sớm." Liền dẫn theo túi vội vã ly khai.

Mộc Phong đồng học ở nhà hàng lớn mặt hoang đường gần như ngã ngón cử động, không thể nghi ngờ kích thích Sở Niệm Chân nội tâm mềm mại ái tình quan, chính đón cơm đều ăn mơ mơ màng màng.

Tựa hồ đối với bản thân đột nhiên mất đi nụ hôn đầu tiên có chút tâm thần bất định, hiện tại cũng tìm đập lợi hại, trước khi rời đi thậm chí quên mời Khương Yên đi vào chung uống chén trà cái gì, mà là mình đi vào khu biệt thự.

Khương Yên an tĩnh đứng tại chỗ, đáng người yếu điệu, duyên dáng yêu kiều, tựa hồ không có lập tức trở về gia ý tứ.

Mộc Phong cũng chỉ có thể bồi ở chỗ này, đem giữa hạ, thật đúng là một cho muối cắn tốt thời gian ở đâu.

Mộc Phong ngồi ở trong xe, phái đoàn mười phần, nhìn đứng tại chỗ không nhúc nhích Khương Yên, nhẹ giọng nói: "Có đi hay không?"

"Người đối với thật sự là chăm chú?"

Khương Yên nhìn Mộc Phong con mắt, nhân nhật hỏi, biểu tình chưa tính là trang nghiêm, nhưng ngày thường nụ cười cũng tan biến không còn dấu tích.

Mộc Phong tâm tình không có căn nguyên một con chấn động, loại cảm giác này rất huyền diệu, giống như là chỉ cần lúc này tự mình nói sai một chữ, thì sẽ cùng trước mặt khoảng cách này vốn là không tính là gần Khương gia Đại tiểu thư ở rồi xa một ít, cuối cùng trở thành con đường song song.

Mộc Phong biểu tình hơi cứng ngắc, nhẹ giọng nói: "Tình, cái đề tài này sau này hãy nói đi."

Khương Yên méo mó đầu, vẫn là diện vô biểu tình, nhưng động tác này, lại bằng thêm nặng vài tia đẹp để thần sắc.

"Người chừng nào thì đi học?"

Mộc Phong hỏi, bản thân ở thời gian ngắn như vậy bên trong cũng đã tiến nhập Thiên Hải các đại gia tộc cùng môn phái ánh mắt .

Hiện tại tuy là vẫn còn khôi phục trạng thái, đuổi kịp vị không có quan hệ gì, nhưng nói đến, vẫn bị hai nữ nhân này ban tặng, nhân tình này, thiên đại .

Hắn từ trong túi móc ra một điều thuốc, đốt, dùng sức rút ra một hơi, tự giễu cười, nếu nhân tình đã thiếu, ở thiếu một lần thì như thế nào ?

"Làm sao ?"

Khương Yên mặt không chút thay đổi nói, một bộ bản tiểu thư với người không quen Thiếu lời kéo làm quen đáng đáp .

Cô nàng này chẳng lẽ là đang ghen ?

Mộc Phong tâm lý rất hoang đường hiện ra một cái ý nghĩ, lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức thoái mái .

Nữ nhân tranh giành tình nhân, thật sự là bình thường nhất bất quá sự tình, nhưng hầu hết thời gian ghen tuông, cũng không nhất định chân cũng là bởi vì tình cảm, cái này chỉ sợ là liên tục chính cô ta chưa từng ý thức được sự tình .

"Ta muốn nhờ người một chuyện ."

Mộc Phong giọng thành khẩn nói .

Khương Yên đôi lông mày nhíu lại, giọng nói dị thường ngắn gọn: "Nói ."

Thật đúng là hoàn toàn không công bình đối thoại a .

Mộc Phong cũng không phải không có chút nào con tức Bồ Tát, tại hắn có chút buồn bực gái có chút kiêu ngạo đại nam tử chủ nghĩa tính cách trong, xác thực có chút chịu không Khương Yên lúc này thái độ, hấp điều thuốc, trực tiếp cho xe chạy, thân nhiên nói: "Không nói, lên xe, tiễn người về nhà ."

"chờ một chút ."

Khương Yên sau khi mở ra môn ngồi vào đi,

Đang định cho mình nịt giấy an toàn Mộc Phong hơi quay đầu, một trận ngạc nhiên .

Mới vừa rồi còn diện vô biểu tình Khương đại tiểu thư, trong chớp mắt liền nét mặt tươi cười như hoa, biến hóa này, quá nhanh lên một chút, thật đúng là một hiểu được đắn đo nam nhân tâm tính Tiểu Vũ vật .

Mộc Phong chút nào không công nhận, ngậm thuốc lá, nghi ngờ nói: "Làm sao ?"

Khương Yên đối với vừa rồi Mộc Phong muốn xin nhờ nàng sự kiện sự tình không nói chữ nào, lần nữa khôi phục hầu như có thể nói được là họa quốc ương dân tiểu ý, mang theo gương mặt phía bên phải lúm đồng tiền, kiêu nhẹ nhàng nói: "Người nói ta theo Chân Chân hai người, người nào xinh xắn ?"

Tại sao lại mẹ nó là vấn đề này ?

Đặc biệt sao không về không hay sao?

Mộc Phong lại bình thân họ một dạng cũng có chút tức giận, lại còn coi vấn đề này là có thể khi dễ bản thân đại sát khí ?

Hắn hít thở sâu một hơi, ném xuống tàn thuốc, trực tiếp dự định phóng đại chiêu, quay đầu đồng thời thân thể nghiêng về trước, bình tĩnh hỏi "Người thật muốn biết ?"

Đồng học đầu mới vừa đưa tới .

Từ trước đến nay đều rất thông dong Khương Yên tựa hồ sợ bản thân lọt vào thanh niên nhân này đối đãi Sở Niệm Chân vậy cường hôn giống nhau, trực tiếp vứt bỏ câu tiếp theo không muốn biết, sau đó liền niễn đầu qua nhìn ngoài cửa sổ .

Mộc Phong một lần nữa quay đầu, lái xe ly khai, nội tâm hắn kém xa biểu hiện ra vậy ung dung, tựa hồ trải qua đang đánh tàn Lý An Khôn cùng Khải Việt tửu điểm lần kia bất cớ sự kiện sau khi .

Theo sát mà một cái loạn cục liền đem Mộc Phong bỏ ở bên trong, phía sau màn cảm súng bắn tia xông mình mở thương người điên, bị Sở Thiên Lam hoàn toàn chiếm đoạt giang hồ thế lực Tàn gia .

Đêm nay hoa áo somi che mặt nam, còn có Cơ Vô Tà, một dãy chuyện, hoàn toàn hỗn loạn thành một đống, không có chút nào manh mối .

Mộc Phong không có chút nào cảm giác mình rất may mắn, ngược lại ở vừa mới khôi phục thời điểm liền trực tiếp rơi vào một cái nguy cơ tứ phía cảnh ngộ trong, đến tột cùng là người nào ở đối với tự mình động thủ, vì sao động thủ, hiện tại xem ra, đây cơ hồ là một đạo vô giải đề .

Mộc Phong nhíu chặt mày, cuối cùng thở dài một hơi, gặp phải nhìn như lộn xộn một đoàn sự tình, nếu không thể khoải đao trăm loạn ma, vậy chỉ có thể từ rõ ràng nhất mạnh mối tới tay, giết Cơ Vô Tà, nhất định phải mau sớm .

Mộc Phong nắm chặt tay lái, đem xe lái vào một cái tiểu khu hạng sang, dừng ở dưới lầu, nhìn theo Khương Yến xuống xe vào thang máy sau khi, lấy điện thoại di động ra, gọi thông Đậu Ti Tệ dây số .

Điện thoại rất nhanh chuyển được .

Đậu Ti Tệ ngữ điệu lười nhác, tựa hồ đang nằm ở trên giường, hàm hồ nói: "Phong ca, người đừng mang hành hạ như thế người, coi như muốn ta với người giết người phóng hỏa cũng phải phân cái thời gian phải không ? Mẹ nhà nó, mới vừa phải ngủ liền nhận được người điện thoại, đêm trường từ từ, đây là muốn khiến Ca, mất ngủ hay sao?"

Mộc Phong không tâm tình với hắn vô nghĩa, hắn hiện tại giết Cơ Vô Tà tâm tình rất cấp bách, lại không khẩn trương, gặp phải các loại bản thân không xác định nhân tố, hay dùng phương pháp bài trừ, đây là đơn giản nhất đạo lý .

Hắn hiện tại không thể xác định cái này một dây chuyện cùng Cơ Vô Tà đến có quan hệ hay không, vậy chỉ có thể diệt trừ con đường này .

Vận khí tốt nói, chuyện kế tiếp tình đều có thể sáng tỏ, nếu như cùng dự đoán không hợp,... ít nhất ... Cũng ít hạng nhất tuyển chọn, kiếm bọn không lỗ sự tình .

Hắn cầm điện thoại, thân nhiên nói: "Lúc nào trở về, ta chỗ này có một việc cần người làm, không tính là vương tay chân, nhưng rất then chốt ."

"Vội vã như vậy ?"

Đậu Ti Tệ kinh ngạc đạo, có chút ngạc nhiên, thẳng nhai này phảng phát trời sinh sẽ không có nghiêm túc tế bào một dạng, cười hắc hắc nói: "Phong ca, có thể hay không nói cho ta biết trước là chuyện gì ."

"Ta cần người tới chỗ của ta, giúp ta theo dõi một người, phải làm được cẩn thận, người là mặt lạ hoặc, cho nên chuyện này giao làm cho người, ổn thỏa nhất ."

Mộc Phong nhẹ giọng nói, cho xe chạy, hướng Thanh Vân biệt thự phương hướng chạy .

"Thật muốn giết người a . Cái này kích thích có phải hay không lớn một chút ?"

Đậu Ti Tệ hơi do dự nói, vốn cho là giết người phóng hỏa chỉ là một câu nói đùa, lại không nghĩ tới lần này là muốn đến chân .

"Hiện tại có một chân chính trở nên nổi bật cơ hội, người không dám ?"

Mộc Phong cười lạnh nói, đơn tay cầm tay lái, nhãn thần nhìn không chuyển mắt nhìn chằm chằm phía trước .

"Dám, đương nhiên dám, theo người làm việc, ta yên tâm ."

Đậu Ti Tệ cười hắc hắc nói, dừng một cái, nhẹ giọng nói: "Xử lý xong trong nhà sự tình, ta mau sớm chạy trở về là được."

"Mau sớm là mau hơn ?"

Mộc Phong nhẹ nhàng nheo mắt lại .

"Ngày mai!"

Đậu Ti Tệ trầm giọng nói , chẳng khác gì là lập được quân lệnh trạng .

Mộc Phong nhàn nhạt e hèm, lời nói ngày mai cho người đón gió, cúp điện thoại .

Hắn nhìn về phía trước, xả giận, tự lẩm bẩm: "Àu ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đạo Sĩ Hạ Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).